

Holy Bible

Aionian Edition®

תנ"ך עברי מודרני

Modern Hebrew Bible

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

תנ"ך עברי מודרני

Modern Hebrew Bible

New Testament

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 7/13/2024

Source copyright: Public Domain

Translator unknown

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

הקדמה

עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

עברית at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

תוכן העניינים

עדות חדשה

1	מתיו
32	מארק
52	לוקס
85	ג'ון
111	מעשי השליחים
144	אל־הרומיים
157	הראשונה אל־הקורנתיים
170	השנית אל־הקורנתיים
179	אל־הגלטים
184	אל־האפסים
189	אל־הפיליפיים
193	אל־הקולסים
196	1 סלוניס
199	2 סלוניס
201	1 טימותי
205	2 טימותי
208	אל־טיטוס
210	אל־פילימון
211	אל־העבריים
221	יעקב
225	הראשונה לפטרוס
229	השנית לפטרוס
232	הראשונה ליוחנן
236	השנית ליוחנן
237	השלישית ליוחנן
238	יהודה
239	חזון יוחנן

נספח

מדריך הקורא

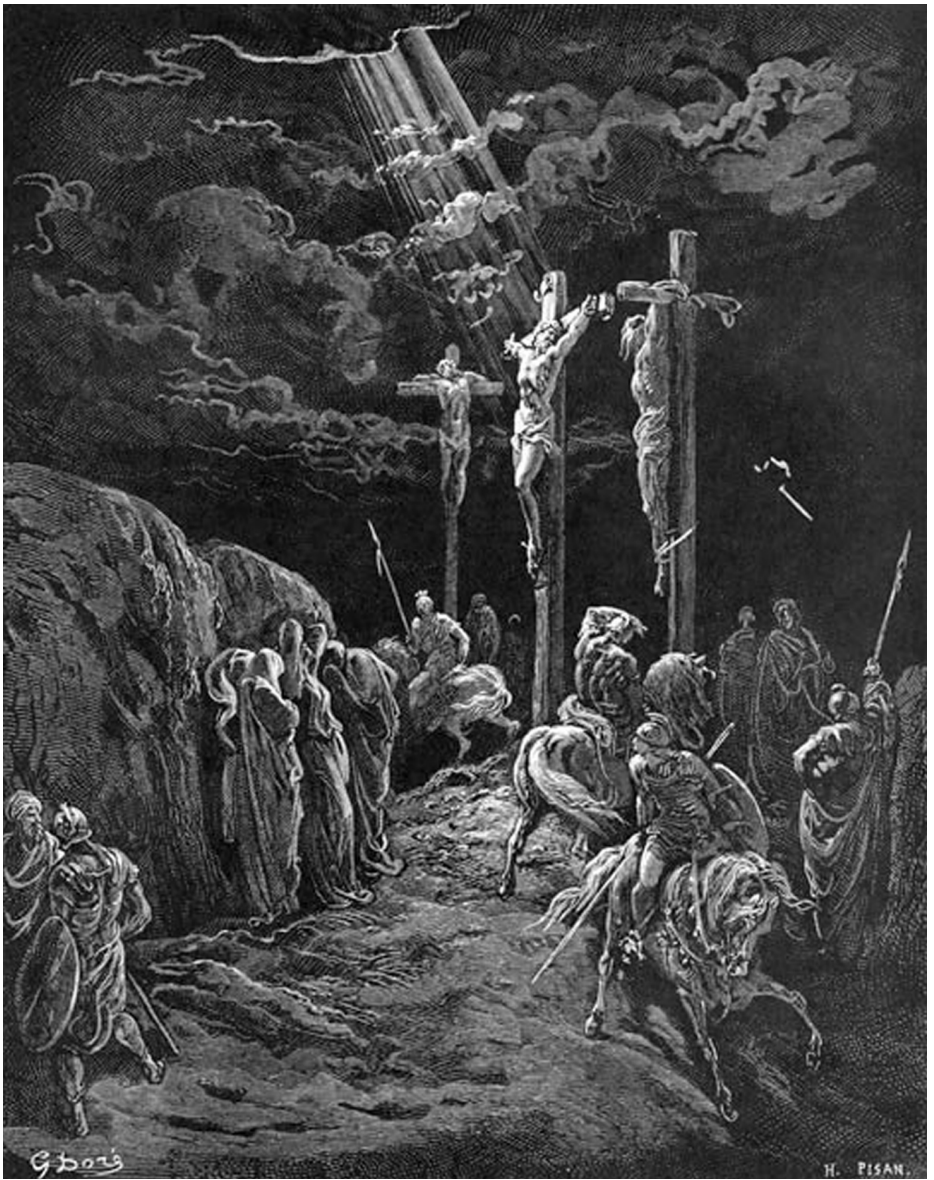
מילון

מפות

עצה

איורים Doré

עדות חדשה

וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲבִי סִלַּח לָהֶם כִּי לֹא יָדְעוּ מַה הֵם עֹשִׂים וַיְחַלְקוּ בְנֵדְוִי לָהֶם וַיְפִילוּ גּוֹרֵל:
(לוקס 23:34)

מתיו

עשר דרות: 18 והולדת ישוע המשיח כה היתה מרים אמו ארשה ליוסף ובטרם יבא אליה נמצאת הרה לרוח הקדש: 19 ויוסף בעלה היה איש צדיק ולא אבה לתתה לבו ויאמר בלבו לשלחה בסתר: 20 הוא חשב כזאת והנה מלאך יהוה נראה אליו בחלום ויאמר יוסף בן דוד אל תירא מכנוס אליך את מרים אשתך כי אשר הרה בה מרוח הקדש הוא: 21 והיא ילדת בן וקראת את שמו ישוע כי הוא ישיע את עמו מעוונותיהם: 22 ותהי כל זאת למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר: 23 הנה העלמה הרה וילדת בן וקראו שמו עמנואל אשר פרושו האל עמנו: 24 וייקץ יוסף משנתו ויעש כאשר צוהו מלאך יהוה ויקח אליו את אשתו: 25 ולא ידעה עד כי ילדה בן את בכורה ויקרא את שמו ישוע:

2 ויהי כאשר נולד ישוע בבית לחם יהודה בימי הורדוס המלך ויבאו מגושים מארץ מזרח ירושלימה לאמר: 2 איה מלך היהודים הנולד כי ראינו את כוכבו במזרח ונבא להשתחות לו: 3 ויהי כשמע הורדוס המלך את דבריהם ויבהל הוא וכל ירושלים עמו: 4 ויקהל את כל ראשי הכהנים וסופרי העם וידרש מאתם לאמר איפה יולד המשיח: 5 ויאמרו לו בבית לחם יהודה כי כן כתוב ביד הנביא: 6 ואתה בית לחם ארץ יהודה אינך צעיר באלפי יהודה כי ממך יצא מושל אשר ירעה את עמי ישראל: 7 אז קרא הורדוס למגושים בסתר ויחקר אתם לדעת עת הראות הכוכב: 8 וישלחם בית לחם ויאמר לכו חקרו היטב על דבר הילד והיה כי תמצאון אתו והגדתם לי ואבאה להשתחות לו

1 ספר תולדת ישוע המשיח בן דוד בן אברהם: 2 אברהם הוליד את יצחק ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודה ואת אחיו: 3 ויהודה הוליד את פרץ ואת זרח מתמר ופרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד את רם: 4 ורם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון: 5 ושלמון הוליד את בעז מרחב ובעז הוליד את עובד מרות ועובד הוליד את ישי: 6 וישי הוליד את דוד המלך ודוד המלך הוליד את שלמה מאשת אוריה: 7 ושלמה הוליד את רחבעם ורחבעם הוליד את אביה ואביה הוליד את אסא: 8 ואסא הוליד את יהושפט ויהושפט הוליד את יורם ויורם הוליד את עזיהו: 9 ועזיהו הוליד את יותם ויותם הוליד את אחז ואחז הוליד את

יחזקיהו: 10 ויחזקיהו הוליד את מנשה ומנשה הוליד את אמון ואמון הוליד את יאשיהו: 11 ויאשיהו הוליד את יכניהו ואת אחיו לעת גלות בבל: 12 ואחרי גלותם בבלה הוליד יכניהו את שאלתיאל ושאלתיאל הוליד את זרבל: 13 וזרבל הוליד את אביהוד ואביהוד הוליד את אליקים ואליקים הוליד את עזור: 14 ועזור הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יכין ויכין הוליד את אליהוד: 15 ואליהוד הוליד את אלעזר ואלעזר הוליד את מתן ומתן הוליד את יעקב: 16 ויעקב הוליד את יוסף בעל מרים אשר ממנה נולד ישוע הנקרא משיח: 17 והנה כל הדרות מן אברהם עד דוד ארבעה עשר דרות ומן דוד עד גלות בבל ארבעה עשר דרות ומעת גלות בבל עד המשיח ארבעה

גם אני: 9 ויהי כשמעם את דברי המלך וילכו נצרת למלאת הדבר הנאמר על פי הנביאים והנה הכוכב אשר ראו במזרח דרך לפניהם כי נצרי יקרא לו:

עד באו אל מקום אשר שם הילד ויעמד ממעל לו: 10 ויראו את הכוכב וישמחו שמחה גדולה עד מאד: 11 ויבאו הביתה וימצאו את הילד עם מרים אמו ויפל על פניהם וישתחוו לו ויפתחו את אוזרותם ויקריבו לו מנחה זהב ולבונה ומר: 12 ויצוו בחלום לבלתי שוב אל הורדוס וילכו בדרך אחר אל ארצם: 13 הם הלכו משם והנה מלאך יהוה נראה אל יוסף בחלום לאמר קום קח את הילד ואת אמו וברח לך מצרימה והיה שם עד אשר אמר אליך כי הורדוס צדה את הילד לאבדו: 14 ויקם ויקח את הילד ואת אמו בלילה ויברח מצרימה: 15 ויהי שם עד מות הורדוס למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר ממצרים קראתי לבני: 16 וירא הורדוס כי התלו בו המגושים ויקצף מאד וישלח וימת את כל הילדים אשר בבית לחם ובכל גבוליה מבין שנתים ולמטה כפי העת אשר חקרה מפי המגושים: 17 וימלא הדבר הנאמר בפי ירמיה הנביא לאמר: 18 קול ברמה נשמע נהי ובכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם כי אינם: 19 ויהי אחרי מות הורדוס והנה מלאך יהוה נראה בחלום אל יוסף בארץ מצרים: 20 ויאמר אליו קום קח את הילד ואת אמו ולך שוב אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את נפש הילד: 21 ויקם ויקח את הילד ואת אמו ויבא ארצה ישראל: 22 וכשמעו כי ארקלוס מלך ביהודה תחת הורדוס אביו ירא ללכת שמה ויצוה בחלום וילך לו אל ארצות הגליל: 23 ויבא וישב בעיר אשר שמה

3 בימים ההם בא יוחנן המטביל ויהי קרא במדבר יהודה לאמר: 2 שובו כי מלכות השמים הגיעה: 3 הלא זה הוא אשר נבא עליו ישעיהו הנביא לאמר קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו: 4 והוא יוחנן לבושו שער גמלים ואזור עור במתניו ומאכלו חגבים ודבש היער: 5 ויצאו אליו יושבי ירושלים וכל יהודה וכל ככר הירדן: 6 ויטבלו על ידו בירדן מתודים את חטאתם: 7 ויהי כראותו רבים מן הפרושים והצדוקים ננשים לטבילתו ויאמר להם ילדי הצפועונים מי השכיל אתכם להמלט מן הקצף הבא: 8 לכן עשו פרי הראוי לתשובה: 9 ואל תחשבו בלבבכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכול האלהים להקים בנים לאברהם: 10 וכבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב יגדע וישלך באש: 11 הן אנכי טובל אתכם במים לתשובה והבא אחרי חזק הוא ממני אשר אינני כדי לשאת נעליו והוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש: 12 אשר בידו המזרה וזרה את גרנו ואסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבה: 13 ויבא ישוע מן הגליל הירדנה אל יוחנן להטבל על ידו: 14 ויוחנן חשך אותו לאמר אני צריך להטבל על ירך ואתה בא אלי: 15 ויען ישוע ויאמר אליו הניחה לי כי כן נאוו לנו למלא כל הצדקה וינת לו: 16 ויהי כאשר נטבל ישוע וימהר לעלות מן המים והנה נפתחו לו השמים וירא את רוח אלהים יורדת כיונה ונחה עליו:

17 והנה קול מן השמים אומר זה בני ידירי אשר רצתה נפשי בו:

4 אז נשא הרוח את ישוע המדברה למען ינסהו השטן: 2 ויהי אחרי צומו ארבעים יום וארבעים לילה וירעב: 3 ויגש אליו המנסה ויאמר אם בן האלהים אתה אמר לאבנים האלה ותהיין ללחם: 4 ויען ויאמר הן כתוב לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יי: 5 וישאהו השטן אל עיר הקדש ויעמידהו על פנת בית המקדש: 6 ויאמר אליו אם בן האלהים אתה התנפל למטה כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך ועל כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך: 7 ויאמר אליו ישוע ועוד כתוב לא תנסה את יהוה אלהיך: 8 ויוסף השטן וישאהו אל הר גבה

מאד ויראהו את כל ממלכות תבל וכבודן: 9 ויאמר אליו את כל זאת לך אתננה אם תקד ותשתחוה לי: 10 ויאמר אליו ישוע סור ממני השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואותו לבדו תעבד: 11 וירף ממנו השטן והנה נגשו אליו מלאכים וישרתוהו: 12 ויהי כשמעו כי הסנירו את יוחנן וילך לו ארץ הגליל: 13 ויעזב את נצרת ויבא וישב בכפר נחום אשר על שפת הים בנגבול זבלון ונפתלי: 14 למלאת הנאמר על פי ישעיהו הנביא לאמר: 15 ארצה זבלון וארצה נפתלי דרך הים עבר הירדן גליל הגוים: 16 העם ההלכים בחשך ראו אור גדול וישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם: 17 מן העת ההיא החל ישוע לקרא קרוא ואמור שובו כי הגיעה מלכות השמים: 18 ויהי בהתהלכו על יד ים הגליל וירא שני אנשים אחים את שמעון הנקרא פטרוס ואת אנדריו אחיו והמה משליכים מצודה בים כי דיגים היו: 19 ויאמר אליהם

5 ויהי כראותו את המון העם ויעל ההרה וישב שם ויגשו אליו תלמידיו: 2 ויפתח את פיהו וילמד אותם לאמר: 3 אשרי רווח כי להם מלכות השמים: 4 אשרי האבלים כי הם ינחמו: 5 אשרי העניים כי המה יירשו הארץ: 6 אשרי הרעבים והצמאים לצדקה כי הם ישבעו: 7 אשרי הרחמנים כי הם ירחמו: 8 אשרי ברי לבב כי הם יחזו את האלהים: 9 אשרי רדפי שלום כי בני אלהים יקראו: 10 אשרי הנרדפים על דבר הצדקה כי להם מלכות השמים: 11 אשריכם אם יחרפו וירדפו אתכם וידברו בשקר עליכם כל רע בעבורי: 12 שמחו וגילו כי שכרכם רב בשמים כי כן רדפו את הנביאים אשר היו לפניכם: 13 אתם מלח הארץ ואם המלח היה תפל במה ימלח הן לא יצלה עוד לכל כי אם להשליך חוצה והיה מרמס לבני אדם: 14 אתם אור העולם עיר ישבת על

ההר לא תוכל להסתר: 15 גם אין מדליקים נר
ושמים אותו תחת האיפה כי אם על המנורה
ויאר לכל אנשי הבית: 16 כן יאר אורכם לפני
בני האדם למען יראו מעשיכם הטובים ושבו
את אביכם שבשמים: 17 אל תחשבו כי באתי
להפר את התורה או את דברי הנביאים לא
באתי להפר כי אם למלא: 18 כי אמן אמר אני
לכם עד כי יעברו השמים והארץ לא תעבר
יוד אחת או קוץ אחד מן התורה עד אשר יעשה
הכל: 19 לכן מי אשר יפר אחת מן המצות
הקטנות האלה וכן ילמד את בני האדם קטון
יקרא במלכות השמים ואשר יעשה וילמד אותן
הוא גדול יקרא במלכות השמים: 20 כי אני אמר
לכם אם לא תרצה צדקתכם מצדקת הסופרים
והפרושים לא תבאו אל מלכות השמים: 21
שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תרצו ואשר
ירצו מחיב הוא לבית דין: 22 אבל אני אמר
לכם כל אשר יקצף על אחיו חנם מחיב הוא
לבית דין ואשר יאמר אל אחיו רקא מחיב
הוא לסנהדרין ואשר יאמר אתה הנבל מחיב
לאש גיהנם: (Geenna g1067) 23 לכן אם תקריב
קרבןך אל המזבח ושם תזכר כי יש לאחיך
דבר עליך: 24 עזוב תעזב שם את קרבןך לפני
המזבח וקדם ללכת לכפר פני אחיך ואחרי
כן בוא הקרב את קרבןך: 25 מהר התרצה
לאיש ריבך בעודך בדרך אתו פן יסגיר אתך
איש ריבך אל השפט והשפט יסגירך לשוטר
והשלכת את בית הכלא: 26 אמן אמר אני לך
לא תצא משם עד אשר שלמת את הפרוטה
האחרונה: 27 שמעתם כי נאמר לקדמונים לא
תנאף: 28 אבל אני אמר לכם כל אשר יביט
באשה לחמד אותה נאף נאפה בלבו: 29 ואם

ואם תשאלו לשלום אחיכם בלבד מה יתרון
לכם הלא גם המכסים יעשו זאת: 48 לכן היו
שלמים כאשר אביכם שבשמים שלם הוא:
6 השמרו לכם מעשות צדקתכם לפני בני
אדם למען יראו אתכם ואם לא אין לכם שכר
מאת אביכם שבשמים: 2 לכן בעשותך צדקה
אל תריע לפניך בשופר כמעשה החנפים בבתי
הכנסיות ובחברות למען יהללו אותם האמשים
אמן אמר אני לכם כי לקחו את שכרם: 3 ואתה
בעשותך צדקה אל תדע שמאלך את אשר עשה
ימינך: 4 למען תהיה צדקתך בסתר ואביך
הראה במסתרים הוא בגלוי יגמלך: 5 וכי
תתפלל אל תהי כחנפים האהבים להתפלל
בעמדם בבתי הכנסיות ואצל פנות השוקים
למען יראו לבני אדם אמר אני לכם כי
לקחו את שכרם: 6 ואתה כי תתפלל בוא
בחדרך וסגר דלתך בערך והתפלל אל אביך
אשר בסתר ואביך הראה במסתרים הוא בגלוי
יגמלך: 7 ובהתפללכם אל תפוטו כגוים
החשבים כי בהרבות דבריהם ישמעו: 8 ואתם
אל תדמו להם כי יודע אביכם כל צרככם
בטרם תשאלו ממנו: 9 לכן כה תתפללו אבינו
שבשמים יתקדש שמך: 10 תבא מלכותך יעשה
רצונך כמו בשמים כן בארץ: 11 את לחם חקנו
תן לנו היום: 12 וסלח לנו את חבותינו כאשר
סלחנו גם אנחנו לחיבינו: 13 ואל תביאנו לידי
נסיון כי אם חלצנו מן הרע כי לך הממלכה
והגבורה והתפארת לעולמי עולמים אמן: 14
כי אם תסלחו לבני אדם את חטאתם אביכם
שבשמים יסלח גם לכם: 15 ואם לא תסלחו לבני
אדם גם אביכם לא יסלח לכם את חטאתיכם:
16 וכי תצומו אל תהיו זעפים כחנפים המשנים

ומה נלבש: 32 כי את כל אלה מבקשים הגוים מן הקצים או תאנים מן הברקנים: 17 כן כל הלא ידע אביכם אשר בשמים כי אתם צריכים עץ טוב עשה פרי טוב והמשחת עשה פרי רע: לכל אלה: 33 אך בקשו בראשונה את מלכות אלהים ואת צדקתו ונוסף לכם כל אלה: 34 לא יעשה פרי טוב לא יוכל עשות פרי רע ועץ משחת לא יעשה פרי טוב יגדע וישלך באש: 20 לכן בפרים לעצמו ודיו ליום צרתו: תכירו אותם: 21 לא כל האמר לי אדני אדני יבוא אל מלכות השמים כי אם העשה רצון אבי שבשמים: 22 והיה ביום ההוא יאמרו רבים אלי אדנינו אדנינו הלא בשמך נבאנו ובשמך גרשנו שדים ובשמך עשינו גבורות רבות: 23 אז אענה במ לאמר מעולם לא ידעתי אתכם סורו ממני פעלי האון: 24 לכן כל השמע את דברי אלה ועשה אתם אדמהו לאיש חכם אשר בנה את ביתו על הסלע: 25 וירד הגשם וישטפו הנהרות וישבו הרוחות ויגעו בבית ההוא ולא נפל כי יסד על הסלע: 26 וכל השמע את דברי אלה ולא יעשה אתם ידמה לאיש בער אשר בנה את ביתו על החול: 27 וירד הגשם וישטפו הנהרות וישבו הרוחות ויפגעו בבית ההוא ויפל ותהי מפלתו גדולה: 28 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה וישתומם המון העם על תורתו: 29 כי היה מלמד אותם כבעל גבורה ולא כסופרים:

7 אל תשפטו למען לא תשפטו: 2 כי במשפט אשר אתם שפטים בו תשפטו ובמדה אשר אתם מדדים בה ימד לכם: 3 ולמה זה אתה ראה את הקסם בעין אחיך ואת הקורה אשר בעיניך לא תביט: 4 ואיך תאמר אל אחיך הניחה לי ואסירה את הקסם מעיניך והנה הקורה בעיניך: 5 החנף הסר בראשונה את הקורה מעיניך ואחרי כן ראה תראה להסיר את הקסם מעין אחיך: 6 אל תתנו את הקדש לכלבים ואל תשליכו פניניכם לפני החזירים פן ירמסום בהגליהם ופנו וטרפו אתכם: 7 שאלו וינתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם: 8 כי כל השאל יקבל והדרש ימצא והדפק יפתח לו: 9 ומי זה איש מכס אשר ישאל ממנו בנו לחם ונתן לו אבן: 10 וכי ישאל ממנו דג היתן לו נחש: 11 הן אתם הרעים ידעים לתת מתנות טבות לבניכם אף כי אביכם שבשמים יתן אך טוב לשאלים מאתו: 12 לכן כל אשר תחפצו כי יעשו לכם בני האדם עשו להם גם אתם כי זאת היא התורה והנביאים: 13 באו בפתח הצר כי רחב הפתח ומרוח הדרך המביא לאבדון ורבים אשר יבאו בו: 14 ומה צר הפתח ומוצק הדרך המביא לחיים ומעטים הם אשר ימצאוהו: 15 השמרו לכם מנביאי השקר הבאים אליכם בלבוש כבשים ובקרבם זאבים טרפים המה: 16 הכר תכירו אותם בפריהם היאספו ענבים

8 וירד מן ההר וילך אחריו המון עם רב: 2 והנה איש מצרע בא וישתחו לו ויאמר אדני אם תרצה תוכל לטהרני: 3 וישלח ישוע את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אנכי טהר ומיד נרפאה צרעתו: 4 ויאמר אליו ישוע ראה פן תספר לאיש כי אם לך לך והראה אל הכהן והקרב את הקרבן אשר צוה משה לעדות להם: 5 ויהי כבאו אל כפר נחום ויגש אליו שר מאה אחד ויתחנן לו

לאמר: 6 אדני הנה נערי נפל למשכב בביתי והוא נכה אברים ומענה עד מאד: 7 ויאמר ישוע אליו אבא וארפאהו: 8 ויען שר המאה ויאמר אדני נקלתי מבאך בצל קורתי אך דבר נא רק דבר ונרפא נערי: 9 כי אנכי איש נתון תחת השלטון וגם יש תחת ידי אנשי צבא ואמרתי לזה לך והלך ולזה בוא ובא ולעבדי עשה זאת ועשה: 10 וישמע ישוע ויתמה ויאמר אל ההלכים אחריו אמן לכם גם בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת: 11 ואני אמר לכם רבים יבאו ממזרח וממערב ויסבו עם אברהם ויצחק ויעקב במלכות השמים: 12 אבל בני המלכות המה יגרשו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרוק השנים: 13 ויאמר ישוע אל שר המאה לך וכאמונתך כן יהיה לך וירפא נערו בשעה ההיא: 14 ויבא ישוע ביתה פטרוס וירא את חמותו נפלת למשכב כי אחזתה הקדחת: 15 ויגע בידה ותרף ממנה הקדחת ותקם ותשרתם: 16 ויהי לעת ערב ויביאו אליו רבים אחוזי שדים ויגרשו את הרוחות בדבר וירפא את כל החולים: 17 למלאת את אשר דבר ישעיהו הנביא לאמר חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם: 18 ויהי כראות ישוע המון עם רב סביבתיו ויצו לעבר משם אל עבר הים: 19 ויגש אליו אחד הסופרים ויאמר אליו רבי אלכה אחרך אל כל אשר תלך: 20 ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמים קנים ובן האדם אין לו מקום להניח שם את ראשו: 21 ואחר מן התלמידים אמר אליו אדני הניחה לי בראשונה ללכת ולקבר את אבי: 22 ויאמר אליו ישוע לך אחרי והנח למתים לקבר את מתיהם: 23 וירד אל האניה וירדו

9 וירד באניה ויעבר ויבא אל עירו: 2 והנה הם מביאים אליו איש נכה אברים והוא משכב על המטה ויהי כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים חזק בני נסלחו לך חטאתיך: 3 והנה אנשים מן הסופרים אמרו בלבבם מנדף הוא: 4 וירא ישוע את מחשבתם ויאמר למה תחשבו רעה בלבבכם: 5 כי מה הנקל האמר נסלחו לך חטאתיך אם אמר קום התהלך: 6 אך למען תדעו כי בן האדם יש לו השלטון בארץ לסלח חטאים ויאמר אל נכה

האברים קום שא את מטתך ולך לך אל ביתך: מן השעה ההיא: 23 ויבא ישוע אל בית השר
7 ויקם וילך לביתו: 8 והמוון העם כראותם זאת וירא את המחללים בחלילים ואת העם ההומה
השתוממו וישבחו את האלהים אשר נתן שלטן ויאמר: 24 סורו מפה כי לא מתה הילדה אך
כזה לבני אדם: 9 ויהי בעבר ישוע משם וירא ישנה היא וישחקו לו: 25 ויהי אחרי גרש העם
איש ישב בבית המכס ושמו מתי ויאמר אליו ויבא הביתה ויאחז בידה ותקם הנערה: 26
לכה אחרי ויקם וילך אחריו: 10 ויהי בהסבו ותצא השמועה הזאת בכל הארץ ההיא: 27
בביתו והנה מוכסים וחטאים רבים באו ויסבו ויעבר ישוע משם וילכו אחריו שני אנשים עורים
עם ישוע ותלמידיו: 11 ויראו הפרושים ויאמרו והמה צעקעם ואמרים חננו בן דוד: 28 וכבואו
אל תלמידיו מדוע עם המוכסים והחטאים הביתה נגשו אליו העורים ויאמר אליהם ישוע
אכל רבכם: 12 וישמע זאת ישוע ויאמר אליהם המאמינים אתם כי יש לאל ידי לעשות זאת
החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החולים: ויאמרו אליו כן אדנינו: 29 ויגע בעיניהם ויאמר
13 ואתם צאו ולמדו מה הוא חסד חפצתי יעשה לכם כאמונתכם: 30 ותפקחנה עיניהם
ולא זבח כי לא באתי לקרא את הצדיקים ויגער במ ישוע ויאמר ראו פן יודע לאיש: 31
כי אם את החטאים לתשובה: 14 ויגשו אליו והמה בצאתם השמיעו את שמעו בכל הארץ
תלמידי יוחנן ויאמרו מדוע אנחנו והפרושים ההיא: 32 המה יצאו והנה הביאו אליו איש אלם
צמים הרבה ותלמידיו אינם צמים: 15 ויאמר אחוזו שד: 33 וכאשר גרש השד וידבר האלם
אליהם ישוע איך יוכלו בני החפה להתאבל ויתמה המון האנשים ויאמרו מעולם לא נראתה
בעוד החתן עמהם הנה ימים באים ולקח כזאת בישראל: 34 והפרושים אמרו על ידי שר
מאתם החתן ואז יצומו: 16 אין משים מטלית השדים מגרש הוא את השדים: 35 ויסב ישוע
חדשה על שמלה בלה כי נתק מלאתו מן ככל הערים והכפרים וילמד בבתי כנסיותיהם
השמלה ותרע הקריעה: 17 ואין נותנים יין ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל
חדש בנאדות בלים פן יבקעו הנאדות והיין מדוה בעם: 36 ובראותו את ההמנים נכמרו
ישפך והנאדות יאבדו אבל נותנים את היין רחמיו עליהם כי הם מתעלפים ונרחים כצאן
החדש בנאדות חדשים ושניהם יחדו ישמרו: אשר אין להם רעה: 37 אז ידבר לתלמידיו
18 ויהי הוא מדבר אליהם את אלה והנה אחד ויאמר רב הקציר והפעלים מעטים: 38 לכן
השרים בא וישתחו לו ויאמר עתה זה מתה התחננו אל בעל הקציר לשלח פעלים לקצירו:
בתי בא נא ושים את ירך עליה ותחיה: 19 ויקם
ישוע וילך אחריו הוא ותלמידיו: 20 והנה אשה
זבת דם שנים עשרה שנה נגשה מאחריו ותגע
בציצת בגדו: 21 כי אמרה בלבה אך אם אנע
בבגדו אושע: 22 ויפן ישוע וירא אותה ויאמר
חזקי בתי אמונתך הושיעה לך ותושע האשה
מתיו

3 פילפוס ובר תלמי תומא ומתי המוכס יעקב והייתם שנואים לכל אדם למען שמי והמחכה
 בן חלפי ולבי המכנה תדי: 4 שמעון הקני עד עת קץ הוא ישע: 23 ואם ירדפו אתכם בעיר
 ויהודה איש קריות אשר גם מסר אתו: 5 את אחת נוסו לעיר אחרת כי אמן אמר אני לכם לא
 שנים העשר האלה שלח ישוע ויצו אתם לאמר תכלו לעבר ערי ישראל עד כי יבוא בן האדם:
 אל דרך הגוים אל תלכו ואל עיר השמרונים 24 אין תלמיד עלה על רבו ועבד על אדניו:
 אל תבאו: 6 כי אם לכו אל הצאן האברות 25 דיו לתלמיד להיות כרבו ולעבד להיות
 לבית ישראל: 7 ובלכתכם קראו לאמר למכות השמים קרבה לבוא: 8 רפאו את החולים טהרו
 את המצרעים הקימו את המתים ואת השדים מכסה אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע:
 גרשו חנם לקחתם חנם נתנו: 9 לא תקחו זהב ולא כסף ולא נחשת בחגוריתכם: 10 ולא תרמיל
 לדרך ולא שתי כתנות ולא נעלים ולא מטה כי ואל תיראי מן ההרנים את הגוף ואת הנפש לא
 שוה הפעל די מחיתו: 11 וכל עיר וכפר אשר יוכלו להרג אך תיראו את אשר יוכל לאבד גם
 תבאו שמה דרשו מי הוא הראוי לזה בתוכה את הנפש גם את הגוף בניהם: (Geenna g1067) 29
 ושם שבו עד כי תצאו: 12 ובבואכם אל הבית הלא תמכרנה שתי צפרים באסר ואחת מהנה
 שאלו לו לשלום: 13 והיה אם ראוי הבית יבוא לא תפול ארצה מבלעדי אביכם: 30 ואתם גם
 עליו שלומכם ואם איננו ראוי שלומכם אליכם שערות ראשכם נמנות כלן: 31 לכן אל תיראו
 ישוב: 14 וכל אשר לא יקבל אתכם ולא ישמע הנכם יקרים מצפרים רבות: 32 הן כל אשר
 לדרביכם צאו לכם מן הבית ההוא ומן העיר יודה בי לפני האדם אודה בו גם אני לפני אבי
 ההיא ונערו את עפר רגליכם: 15 אמן אמר אני שבשמים: 33 ואשר יכחש בי לפני האדם אכחש
 לכם כי יקל לארץ סדום ועמרה ביום הדין בו גם אני לפני אבי שבשמים: 34 אל תחשבו כי
 מן העיר ההיא: 16 הנני שלח אתכם ככבשים בין הזאבים לכן היו ערומים כנחשים ותמימים
 כיונים: 17 והשמרו לכם מבני האדם כי ימסרו מאביו ובת מאמה וכלה מחמותה: 36 ואיבי איש
 אתכם לסנהדריות ויכו אתכם בשוטים בבתי אנשי ביתו: 37 האהב את אביו ואת אמו יותר
 כנסיותיהם: 18 ולפני משלים ומלכים תובאו ממני איננו כדי לי והאהב את בנו ובתו יותר
 למעני לעדות להם ולנוים: 19 וכי ימסרו אתכם אל תדאגו איך ומה תדברו כי ינתן לכם בשעה
 ההיא את אשר תדברו: 20 כי לא אתם הם יאבדנה והמאבד את נפשו למעני הוא ימצאנה:
 המדברים כי רוח אביכם הוא המדבר בפיכם: 40 המקבל אתכם אותי הוא מקבל והמקבל
 21 והיה אחי ימסר את אחיו למות ואב ימסר אותי הוא מקבל את אשר שלחני: 41 המקבל
 את בנו וקמו בנים באבותם וימיתו אותם: 22 נביא לשם נביא שכר נביא יקח והמקבל צדיק

לשם צדיק שכר צדיק יקח: 42 והמשקה את אחד הקטנים האלה רק כוס מים קרים לשם תלמיד אמן אמר אני לכם כי לא יאבד שכרו:

11 ויהי ככלות ישוע לצות את שנים עשר תלמידיו וילך משם ללמד ולקרא בעריהם:

2 ויוחנן שמע בבית הסהר את מעשי המשיח וישלח שנים מתלמידיו: 3 ויאמר אליו האתה הוא הבא אם נחכה לאחר: 4 ויען ישוע ויאמר להם לכו הגידו ליוחנן את אשר שמעתם וראיתם: 5 עורים ראים ופסחים מתהלכים מצרעים מטהרים וחרשים שומעין ומתים קמים ועניים מתבשרי ישועה הם: 6 ואשרי אשר לא יכשל בי: 7 המה הלכו להם וישוע החל לדבר אל המון העם על אדות יוחנן ויאמר מה זה יצאתם המדברה לראות הקנה אשר יגוע ברוח: 8 ואם לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדי עדנים הנה הלבשים עדנים בבתי המלכים המה: 9 ואם לא מה זה יצאתם לראות אם איש נביא הן אני אמר לכם כי גם גדול הוא מנביא: 10 כי זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה רדכך לפניך: 11 אמן אמר אני לכם לא קם בילודי אשה איש גדול מיוחנן המטביל אך הקטן במלכות השמים גדול הוא ממנו: 12 ומימי יוחנן המטביל עד הנה מלכות השמים נתפשה בחזקה והמתחזקים יחטפוה:

13 כי כל הנביאים והתורה עדי יוחנן נבאו: 14 ואם תרצו לקבל הנה הוא אליה העתיד לבוא: 15 מי אשר אזנים לו לשמע ישמע: 16 ואל מי אדמה את הדור הזה דומה הוא לילדים הישבים בשוקים וקראים לחבריהם לאמר: 17 חללנו לכם בחלילים ולא רקדתם קוננו לכם קינה ולא ספדתם: 18 כי בא יוחנן לא אכל ולא

19 ויבא בן האדם והוא אכל ושתה ויאמרו הנה איש זולל וסבא ואהב מוכסים וחטאים ונצדקה החכמה מאת בניה:

20 אז החל לנגר בערים אשר רב גבורותיו נעשו בתוכן ולא שבו: 21 אוי לך כורזין אוי לך בית צידה כי הגבורות אשר נעשו בקרבכן לו בצור ובצידון נעשו הלא כבר שבו בשק ואפר:

22 אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לצור וצידון יותר מכם: 23 ואת כפר נחום המרוממה עד השמים עד שאול תורדי כי הגבורות אשר נעשו בתוכך לו בסדום נעשו כי עתה עמדה על תלה עד היום הזה: (Hades g86) 24 אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לאדמת סדום ממך:

25 בעת ההיא ענה ישוע ואמר אודך אבי ארון השמים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והגבונים וגליתם לעוללים: 26 הן אבי כי כן היה רצון לפניך: 27 הכל נמסר לי מאת אבי ואין מכיר את הבן בלתי האב ואין מכיר את האב בלתי הבן ואשר יחפץ הבן לגלותו לו:

28 לכו אלי כל העמלים והטעונים ואני אניח לכם: 29 קבלו עליכם את עלי ולמדו ממני כי ענו ושפל רוח אנכי ותמצאו מרגוע לנפשתיכם:

30 כי עלי נעים הוא וקל משאי:

12 בעת ההיא עבר ישוע בין הקמה ביום השבת ותלמידיו רעבו ויחלו לקטף מלילת ויאכלו: 2 ויראו הפרושים ויאמרו לו הנה תלמידך עשים את אשר אסור לעשות בשבת:

3 ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא והאנשים אשר אתו: 4 כי בא אל בית האלהים ויאכל את לחם הפנים אשר איננו מתר לו ולאנשיו לאכלה רק לכהנים

לבדם: 5 או הלא קראתם בתורה כי בשבתות השדים בבעל זבוב בניכם במי הם מגרשים
 יחללו הכהנים את השבת במקדש ואין להם אתם על כן המה יהיו שפטיכם: 28 אך אם
 עון: 6 אבל אני אמר לכם כי יש פה גדול מן ברוח אלהים אני מגרש את השדים הנה הניעה
 המקדש: 7 ולו ידעתם מה הוא חסד הפצתי אליכם מלכות האלהים: 29 או איך יוכל איש
 ולא זבח לא הרשעתם את הנקים: 8 כי בן לבוא לבית הגבור ולגזל את כליו אם לא יאסר
 האדם הוא גם אדון השבת: 9 ויעבר משם אל בראשונה את הגבור ואחר ישסה את ביתו: 30
 בית כנסתם: 10 והנה שם איש אשר ירו יבשה כל אשר איננו אתי הוא לנגדי ואשר איננו מכנס
 וישאלוהו לאמר המתר לרפא בשבת למען אתי הוא מפזר: 31 על כן אני אמר לכם כל הטא
 ימצאו עליו שטנה: 11 ויאמר אליהם מי האיש וגדוף יסלח לאדם אך גדוף הרוח לא יסלח
 בכם אשר לו כבש אחד ונפל בכור בשבת לאדם: 32 וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן
 ולא יחזיק בו ויעלנו: 12 ומה יקר אדם מן האדם יסלח לו והמחרף את רוח הקדש לא
 הכבש לכן מתר להיטיב בשבת: 13 ויאמר אל יסלח לו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא: (aiōn)
 האיש פשט את ידך ויפשט אתה ותרפא ותשב (g165) 33 או עשו את העץ טוב ופריו טוב או עשו
 כידו האחרת: 14 ויצא הפרושים ויתיעצו עליו את העץ משחת ופריו משחת כי בפריו נכר
 לאבדו: 15 וידע ישוע ויסר משם וילך אחריו העץ: 34 ילדי הצפעונים איכה תוכלו למלל
 המון עם רב וירפאם כלם: 16 ויצו אתם כנגעה טוב ואתם רעים כי משפעת הלב ימלל הפה:
 שלא יגלהו: 17 למלאת את אשר דבר ישעיהו 35 האיש הטוב מאוצר לבו הטוב מוציא את
 הנביא לאמר: 18 הן עבדי בחרתי בו ידידי הטוב והאיש הרע מאוצר הרע מוציא רע: 36
 רצתה נפשי נתתי רוחי עליו ומשפט לגוים ואני אמר לכם כל מלה בטלה אשר ידברו
 יוציא: 19 לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ בני האדם יתנו עליה חשבון ביום הדין: 37
 קולו: 20 קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא כי מדברריך תצדק ומדברריך תחייב: 38 ויענו
 יכבנה עד יוציא לנצח משפט: 21 ולשמו גוים מן הסופרים והפרושים ויאמרו רבי הפצנו
 ייחלו: 22 אז הובא אליו איש עור ואלם אשר לראות אות מידך: 39 ויען ויאמר אליהם דור
 אחזו שד וירפאהו וידבר האלם וגם ראה: 23 רע ומנאף מבקש לו אות ואות לא יתן לו בלתי
 וישתוממו כל המון העם ויאמרו הכי זה הוא אם אות יונה הנביא: 40 כי כאשר היה יונה
 בן דוד: 24 והפרושים כשמעם זאת אמרו זה במעי הרג שלשה ימים ושלשה לילות כן יהיה
 איננו מגרש את השדים כי אם על ידי בעל זבוב בן האדם בלב האדמה שלשה ימים ושלשה
 שר השדים: 25 וישוע ידע את מחשבותם ויאמר לילות: 41 אנשי נינוה יקומו במשפט עם הדור
 אליהם כל ממלכה הנחלקה על עצמה תחרב הזה וירשיעוהו כי הם שבו בקריאת יונה והנה
 וכל עיר ובית הנחלקים על עצמם לא יכוננו: פה גדול מיונה: 42 מלכת תימן תקום במשפט
 26 והשטן אם יגרש את השטן נחלק על עצמו עם הדור הזה ותרשיענו כי באה מקצות הארץ
 ואיככה תכון ממלכתו: 27 ואם אני מגרש את לשמע את חכמה שלמה והנה פה גדול משלמה:

43 והרוח הטמאה אחרי צאתה מן האדם תשטט שיש לו נתן ינתן לו ויעדיף ומי שאין לו גם את במקמות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצאנה: אשר יש לו יקח ממנו: 13 על כן במשלים אדבר 44 אז תאמר אשובה אל ביתי אשר יצאתי משם אליהם כי בראתם לא יראו ובשמעם לא ישמעו ובאה ומצאה אתו מפנה ומטאטא ומהדר: 45 אף לא יבינו: 14 ותקים בהם נבואת ישעיהו ואחר תלך ולקחה אליה שבע רוחות אחרות האמרת שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית תדעו: 15 כי השמן לב העם הזה ואזניו הכבד האדם ההוא רעה מראשיתו כן יהיה גם לדור ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו הרע הזה: 46 עודנו מדבר אל המון העם והנה יבין ושב ורפא לו: 16 ואתם אשרי עיניכם כי אמנו ואחיו עמדו בחוץ מבקשים לדבר אתו: תראינה ואזניכם כי תשמענה: 17 כי אמנו אמר 47 ויגד אליו הנה אמך ואחריך עמדים בחוץ אני לכם נביאים וצדיקים רבים נכספו לראת ומבקשים לדבר אתך: 48 ויען ויאמר אל האיש את אשר אתם ראים ולא ראוהו ולשמע את המגיד לו מי היא אמי ומי הם אחי: 49 ויט ידו אשר אתם שמעים ולא שמעוהו: 18 לכן אתם על תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי: 50 כי כל אשר יעשה רצון אבי שבשמים הוא אחי ואחותי דבר המלכות ולא יבינהו ובא הרע וחטף את הזרוע בלבבו הוא הנזרע על יד הדרך: 20 ואמי:

13 ויהי ביום ההוא ויצא ישוע מן הבית וישב על הים: 2 ויקהללו אליו המון עם רב וירד אל האניה וישב בה וכל העם עמדים על שפת הים: 3 וירב לדבר אליהם במשלים לאמר הנה הזורע יצא לזרע: 4 ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך ויבא העוף ויאכלהו: 5 ויש אשר נפל על מקמות סלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימהר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה: 6 ויהי כזרח השמש ויצרב וייבש כי לא היה לו שרש: 7 ויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכהו: 8 ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי זה מאה שערים וזה שלשים: 9 מי אשר אזנים לו לשמע ישמע: 10 ויגשו אליו התלמידים ויאמרו למה זה במשלים תדבר אליהם: 11 ויען ויאמר כי לכם נתן לדעת את סודות מלכות השמים ולהם לא נתן: 12 כי מי

והנזרע על הסלע הוא השמע את הדבר וימהר ויקחנו בשמחה: 21 אך אין לו שרש תחתיו ורק לשעה יעמד ובהיות צרה ורדיפה על אדות הדבר מיד נכשל: 22 והנזרע בין הקצים הוא השמע את הדבר ודאגת העולם הזה ומרמת העשר ימעכו את הדבר ופרי לא יהיה לו: (aiōn) 23 והנזרע על האדמה הטובה הוא השמע את הדבר ומבין אתו אף יעשה פרי ונתן זה מאה שערים וזה שלשים: 24 וישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמים דומה לאיש אשר זרע זרע טוב בשדהו: 25 ויהי בנפל תרדמה על האנשים ויבא איבו ויזרע זונין בתוך החטים וילך לו: 26 וכאשר פרח הדשא ויעש פרי ויראו גם הזונין: 27 ויגשו עבדי בעל הבית ויאמרו אליו אדנינו הלא זרע טוב זרעת בשדך ומאין לו הזונין: 28 ויאמר להם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו העבדים היש את נפשך כי

נלך ונלקט אתם: 29 ויאמר לא פן בלקטכם את כל אשר לו וקנה את השדה ההוא: 45 עוד הזונין תשרשו גם את החטים: 30 הניחו אתם דומה מלכות השמים לסחר המבקש מרגליות ויגדלו שניהם יחד עד הקציר והיה בעת הקציר טבות: 46 וכאשר מצא מרגלית אחת יקרה אמר לקוצרים לקטו בראשונה את הזונין ואגדו מאד הלך לו וימכר את כל אשר לו ויקן אתה: אתם אנדות לשרפם ואת החטים אספו לאוצרי: 47 עוד דומה מלכות השמים למכמרת אשר 31 וישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות הורדה לים ומינים שונים יאספו לתוכה: 48 השמים דומה לגרגר של חרדל אשר לקחו איש וכאשר נמלאה העלו אתה אל שפת הים וישבו ויזרעהו בשדהו: 32 והוא קטן מכל הזרועים וילקטו את המינים הטובים לתוך הכלים ואת וכאשר צמח גדול הוא מן הירקות והיה לעץ המשחתיים השליכו חוצה: 49 כן יהיה בקץ עד אשר יבאו עוף השמים וקננו בענפיו: 33 העולם יצאו המלאכים והבדילו את הרשעים וישא עוד משלו ויאמר מלכות השמים דומה מתוך הצדיקים: (aiōn g165) 50 והשליכום אל לשאר אשר לקחתו אשה ותטמנהו בשלש סאים תנור האש שם תהיה הלילה וחרק השנים: 51 קמח עד כי יחמץ כלו: 34 כל זאת דבר ישוע ויאמר אליהם ישוע האתם הבינותם את כל זאת במשלים אל המון העם ובבלי משל לא דבר ויאמרו אליו כן אדינינו: 52 ויאמר אליהם על כן אליהם: 35 למלאת את אשר דבר הנביא לאמר כל סופר המלמד למלכות השמים דומה לאיש אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם: 36 בעל הבית המוציא מאוצרו חדשות וישנות: 53 אז שלח ישוע את המון העם ויבא הביתה ויגשו ויהי ככלות ישוע את המשלים האלה ויעבר אליו תלמידיו ויאמרו באר נא לנו את משל זוני משם: 54 ויבא לארצו וילמד אתם בבית כנסתם השדה: 37 ויען ויאמר אליהם הזרע את הזרע עד כי השתוממו ויאמרו מאין לזה החכמה הטוב הוא בן האדם: 38 והשדה הוא העולם הזאת והגבורות: 55 הלא זה הוא בן החרש והזרע הטוב בני המלכות הם והזונין בני הרע הלא אמו שמה מרים ואחיו יעקב ויוסי ושמעון המזה: 39 והאיב אשר זרעם הוא השטן והקציר ויהודה: 56 ואחיותיו הלא כלן אתנו הן ומאין הוא קץ העולם והקצרים הם המלאכים: (aiōn) 57 ויהי להם למכשול ויאמר (g165) 40 והנה כאשר ילקטו הזונין ונשרפו באש ישוע אליהם אין הנביא נקלה כי אם בארצו ובביתו: 58 ולא עשה שם גבורות רבות מפני כן יהיה בקץ העולם הזה: (aiōn g165) 41 בן האדם ישלח את מלאכיו וילקטו ממלכותו את כל חסר אמונתם:

14 בעת ההיא שמע הורדוס שר רבע המכשלות ואת כל פעלי האון: 42 והשליכו אתם אל תנור האש שם תהיה הלילה וחרק המדינה את שמע ישוע: 2 ויאמר אל נעריו זה השנים: 43 אז יזהירו הצדיקים כשמש במלכות הוא יוחנן המטביל והוא קם מן המתים על אביהם מי אשר אזנים לו לשמע ישמע: 44 עוד כן הגבורות פעלות בו: 3 כי הורדוס תפש את יוחנן ויאסרהו וישמהו בבית הסהר בגלל דומה מלכות השמים לאוצר טמון בשדה אשר מצאו איש ויטמנהו ובשמחתו ילך ומכר את

הורודיה אשת פילפוס אחיו: 4 כי יוחנן אמר העם: 23 ואחרי שלחו את העם עלה ההרה אליו לא נכון היתה לך לאשה: 5 ויבקש המיתו בדר להתפלל ויהי ערב והוא לבדו שמה: 24 אך ירא את ההמון כי לנביא חשבו אתו: 6 והאניה הלכה בתוך הים ותטרף מן הגלים ויהי ביום הלדת הורדוס ותרקד בת הורודיה כי הרוח לנגדה: 25 ויהי באשמרת הרביעית בתוכם ותישב בעיני הורדוס: 7 וישבע לה ויבא אליהם ישוע מתהלך על פני הים: 26 ויאמר מה תשאל נפשך ואתן לך: 8 ואמה והתלמידים בראתם אותו מתהלך על פני הים שמה את הרברים בפיה ותשאל לאמר תנה לי נבהלו לאמר מראה רוח הוא ויצעקו מפחד: 27 פה בקערה את ראש יוחנן המטביל: 9 ויעצב וידבר ישוע פתאם אליהם חזקו כי אני הוא אל המלך אך בעבור השבועה והמסבים עמו צוה תיראו: 28 ויען פטרוס ויאמר אליו אם אתה הוא לתת לה: 10 וישלח וישא את ראש יוחנן מעליו אדני צוה נא כי אבא אליך על המים: 29 ויאמר בבית הסהר: 11 ויביאו את ראשו בקערה ויתנו בוא וירד פטרוס מן האניה ויתהלך על המים לנערה ותביאהו אל אמה: 12 ויגשו תלמידיו לבוא אל ישוע: 30 ויהי כראתו את הרוח כי וישאו את גויתו ויקברוה וילכו ויגידו לישוע: 13 חזקה היא וירא ויחל לטבע ויצעק לאמר אדני ויהי כשמעו את זאת ויסר משם באניה אל מקום הושיעני: 31 וימהר ישוע לשלח את ידו ויחזק חרבה לברדד וישמעו המון העם וילכו אחריו בו ויאמר אליו קטן האמונה למה לחק לבך: ברנליהם מן הערים: 14 ויצא ישוע וירא המון 32 הם עלו אל האניה והרוח שככה: 33 ואנשי עם רב ויהמו מעיו עליהם וירפא את החלשים האניה נגשו וישתחוו לו לאמר באמת בן אלהים אשר בהם: 15 ויהי לפנות ערב ויגשו אליו אתה: 34 ויעברו את הים ויבאו ארצה גניסר: תלמידיו ויאמרו המקום חרב וגם נטה היום 35 ויכירו אתו אנשי המקום ההוא וישלחו אל שלחה את המון העם וילכו אל הכפרים לקנות כל סביבותיהם ויביאו אליו את כל החולים: להם אכל: 16 ויאמר אליהם אינם צריכים 36 ויבקשו ממנו כי יגעו רק בציצת בגדו וכל ללכת תנו אתם להם לאכל: 17 ויאמרו אליו אין הננעים נושעו:

לנו פה כי אם חמשת ככרות לחם ושני דגים: 15 אז באו אל ישוע הסופרים והפרושים 18 ויאמר הביאום אלי הלם: 19 ויצו את העם לשבת על הדשא ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך ויפרס ויתן את הלחם לתלמידים והתלמידים נתנו לעם: 20 ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתות הנותרים שנים עשר סלים מלאים: 21 והאכלים היו כחמשת אלפי איש מלבד הנשים והטף: 22 ויאץ ישוע בתלמידיו לרדת באניה לעבר לפניו אל עבר הים עד אשר ישלח את

ואת אמו: 6 ותפרו את דבר האלהים בעבור גם צעירי הכלבים יאכלו מפרורים הנפלים
 קבלתכם: 7 חנפים היטב נבא עליכם ישעיהו מעל שלחן אדניהם: 28 ויען ישוע ויאמר אליה
 לאמר: 8 העם הזה נגש בפיו ובשפתיו כבדוני אשה גדלה אמונתך יהי לך כרצונך ותרפא
 ולבו רחק ממני: 9 ותהו ויראתם אתי מצות בתה מן השעה ההיא: 29 ויעבר ישוע משם
 אנשים מלמדים: 10 ויקרא אל העם ויאמר ויבא אל ים הגליל ויעל ההרה וישב שם: 30
 להם שמעו והבינו: 11 לא הבא אל הפה יטמא ויבאו אליו המון עם רב ועמהם פסחים עורים
 את האדם כי אם היוצא מן הפה הוא מטמא חרשים קטעים ורבים כהמה ויפילום לרגלי
 את האדם: 12 ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו ישוע וירפאם: 31 ויתמהו העם בראותם את
 הידעת כי הפרושים בשמעם את הדבר הזה האלמים מדברים והקטעים בריאים והפסחים
 נכשלו בו: 13 ויען ויאמר כל מטע אשר לא מתהלכים והעורים ראים וישבחו את אלהי
 נטע אבי שבשמים עקור יעקר: 14 הניחו אותם ישראל: 32 ויקרא ישוע אל תלמידיו ויאמר
 מנהלים עורים המה לעורים וכי יוליך עור נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו
 את העור ונפלו שניהם בתוך הבור: 15 ויען עמדי ואין להם מה לאכל ואינני אבה לשלחם
 פטרוס ויאמר אליו באר לנו את המשל הזה: רעבים פן יתעלפו בדרך: 33 ויאמרו אליו
 16 ויאמר ישוע עדנה גם אתם באין בינה: 17 התלמידים מאין לנו די לחם במדבר להשביע
 העוד לא תשכילו כי כל הבא אל הפה יורד אל את ההמון הגדול הזה: 34 ויאמר ישוע אליהם
 הכרש וישפך משם למוצאות: 18 אבל היוצא מן הפה יוצא מן הלב והוא מטמא את האדם: 35 ויצו את המון העם לשבת לארץ:
 19 כי מן הלב יוצאות מחשבות רע רציחות נאופים זנונים גנבות עדיות שקר וגדופים: 20 ויברך ויפרס ויתן אל התלמידים והתלמידים
 אלה הם המטמאים את האדם אבל אכול בלי נתנו לעם: 37 ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן
 נטילת ידים לא יטמא את האדם: 21 ויצא ישוע הפתותים הנותרים שבעה דודים מלאים: 38
 משם ויסר אל גלילות צור וצידון: 22 והנה אשה והאכלים היו ארבעת אלפי איש מלבד הנשים
 כנענית יצאה מן הגבולות ההם ותצעק אליו והטף: 39 וישלח את העם וירד באניה ויבא אל
 לאמר חנני אדני בן דוד כי בתי מענה מאד גבול מגדלא:

16 ויגשו הפרושים והצדוקים לנסותו על ידי שד: 23 והוא לא ענה אתה דבר ויגשו
 תלמידיו ויבקשו ממנו לאמר שלחה כי צעקת היא אחרינו: 24 ויען ויאמר לא שלחתי כי אם
 אל הצאן האבדות לבית ישראל: 25 והיא באה ותשתחו לו לאמר אדני עזרני: 26 ויען ויאמר
 לא טוב לקחת את לחם הבנים ולהשליכו לצעירי הכלבים: 27 ותאמר כן אדני אפס כי

ותוכלו: 4 דור רע ומנאף בקש לו אות ואות לא ישוע להורות את תלמידיו שהוא צריך ללכת ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא ויעזבם וילך ירושלים ויענה הרבה בידי הזקנים והכהנים לו: 5 וכבוא התלמידים אל עבר הים שכחו הגדולים והסופרים ויהרג וביום השלישי קום לקחת אתם לחם: 6 ויאמר ישוע אליהם ראו יקום: 22 ויקהו פטרוס ויחל לגער בו לאמר והשמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים: 7 חס לך אדני אל יהי לך כזאת: 23 ויפן ויאמר ויחשבו בלבבם לאמר כי לא לקחנו אתנו לחם: לפטרוס סור מעלי השטן למכשול אתה לי 8 וידע ישוע ויאמר אליהם קטני האמונה מה כי אין לבך לדברי אלהים כי אם לדברי בני תחשבו בלבבכם כי לא לקחתם אתכם לחם: 9 אדם: 24 ויאמר ישוע אל תלמידיו איש כי יחפץ העוד לא תשכילו ולא תזכרו את חמשת ככרות ללכת אחרי יכחש בנפשו ונשא את צלבו והלך הלחם לחמשת אלפי איש וכמה סלים נשאתם: אחרי: 25 כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו 10 ואת שבע ככרות לחם לארבעת אלפי איש תאבד נפשו ממנו וכל אשר תאבד לו נפשו וכמה דודים נשאתם: 11 איך לא תבינו כי לא למעני הוא ימצאנה: 26 כי מה יועיל האדם על הלחם אמרתי אליכם השמרו לכם משאר כי יקנה את כל העולם ונפשו תשחת או מה הפרושים והצדוקים: 12 אז הבינו כי לא אמר יתן האדם פדיון נפשו: 27 כי עתיד בן האדם להשמר משאר הלחם כי אם מלמוד הפרושים לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו ואז ישלם לכל והצדוקים: 13 ויהי כבוא ישוע אל גלילות איש כמעשהו: 28 אמן אמר אני לכם כי יש מן קיסרין של פילפוס וישאל את תלמידיו לאמר העמדים פה אשר לא ישעמו מות עד כי יראו מה אמרים האנשים עלי מי הוא בן האדם: 14 את בן האדם בא במלכותו:

17 ויאמרו יש אמרים יוחנן המטביל הוא ואחרים אמרים אליהו ויש אמרים ירמיהו או אחד מן הנביאים: 15 ויאמר אליהם ואתם מה תאמרו מי אני: 16 ויען שמעון פטרוס ויאמר אתה הוא המשיח בן אלהים חיים: 17 ויען ויאמר אליו אשריך שמעון בר יונה כי בשר ודם לא גלה לך את זאת כי אם אבי שבשמים: 18 ואף אני אמר אליך כי אתה פטרוס ועל הסלע הזה אבנה את קהלתי ושערי שאול לא יגברו עליה: (Hadēs) ^{g86} 19 ואתן לך את מפתחות מלכות השמים וכל אשר תאסר על הארץ אסור יהיה בשמים וכל אשר תתיר על הארץ מתיר יהיה בשמים: 20 אז צוה את התלמידים בנערה לבלתי הניד לאיש כי הוא ישוע המשיח: 21 מן העת ההיא החל

ישוע לבדו: 9 וברדתם מן ההר צוה ישוע אתם לאמר לא תגידו לאיש את דבר המראה עד אם קם בן האדם מעם המתים: 10 וישאלהו תלמידיו לאמר למה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה: 11 ויען ישוע ויאמר אליהם הנה אליהו בא בראשונה והשיב את הכל: 12 אבל אמר אני לכם כי אליהו כבר בא ולא הכירהו ויעשו בו כרצונם וכן גם בן האדם יענה על ידם: 13 אז הבינו התלמידים בעדי ובערך:

18 בשעה ההיא נגשו התלמידים אל ישוע ויאמרו מי אפוא גדול מחבריו במלכות השמים: 2 ויקרא ישוע אליו ילד קטן ויעמידהו בתוכם: 3 ויאמר אמן אמר אני לכם אם לא תשובו להיות כילדים לא תבוא אל מלכות השמים: 4 לכן כל המשפיל את עצמו כילד הזה הוא הגדול במלכות השמים: 5 וכל אשר יקבל ילד אחד כזה בשמי אותי הוא מקבל: 6 וכל המכשיל את אחד מן הקטנים האלה המאמינים כי נוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וטבע במצולות ים: 7 אוי לעולם מפני המכשלים כי המכשלים צריכים לבוא אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו יבוא המכשול: 8 ואם תכשילך ירך או רגלך קצץ אותה והשלך ממך טוב לך לבוא לחיים פסח או קטע מהיות לך שתי ידיים או שתי רגלים ותשלך אל אש עולם: (aiōnios) 9 ואם עיניך תכשילך נקר אותה והשלך ממך טוב לך לבוא לחיים בעין אחת מהיות לך שתי עינים ותשלך אל אש גיהנם: (Geenna) 10 ראו פן תבזו אחד wקטנים האלה כי אמר אני לכם כי מלאכיהם ראים תמיד את פני אבי שבשמים: 11 כי בא בן האדם להושיע

כי על יוחנן המטביל דבר אליהם: 14 ויהי כבואם אל המון העם ויגש אליו איש ויכרע על ברכיו לנגדו: 15 ויאמר אדני רחם נא על בני כי מכה ירח הוא וחליו רע כי פעמים רבות הוא נפל באש ופעמים רבות אל תוך המים: 16 ואביא אתו אל תלמידך ולא יכלו לרפא לו: 17 ויען ישוע ויאמר הוי דור בלתי מאמין ופתלתל עד מתי אהיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אותו אלי הנה: 18 ויגער בו ישוע ויצא השד ממנו וירפא הנער מן השעה ההיא: 19 ויגשו התלמידים אל ישוע והוא לבדו ויאמרו מדוע אנחנו לא יכלנו לגרשו: 20 ויאמר ישוע אליהם מפני אשר אינכם מאמינים כי אמן אמר אני לכם אם יש לכם אמונה כגרגר החרדל ואמרתם אל ההר הזה העתק מזה שמה ונעתק ממקומו ואין דבר אשר יבצר מכם: 21 אבל המין הזה לא יצא כי אם בתפלה ובצום: 22 ויהי בהתהלכם בארץ הגליל ויאמר אליהם ישוע עתיד בן האדם להמסר בידי אנשים: 23 ויהרגוהו וביום השלישי קום יקום ויתעצבו מאד: 24 ויהי כבואם אל כפר נחום ויגשו אל פטרוס גבי מחצית השקל ויאמרו הלא יתן רבכם את מחצית השקל: 25 ויאמר הן ובבואו

את האבד : 12 מה דעתכם כי יהיו לאיש מאה הוא מלפניו וימצא אחד מחבריו העבדים כבשים ותעה אחד מהם הלא יעזב את התשעים והוא חיב לו מאה דינרים ויחזק בו ויחנקו ותשעה על ההרים והלך לבקש את התעה : לאמר שלם את אשר אתה חיב לי : 29 ויפל 13 והיה כאשר ימצאהו אמן אמר אני לכם כי חברו לפני רגליו ויבקש ממנו לאמר הארך ישמח עליו יותר מעל התשעים ותשעה אשר לא לי אפך ואשלמה לך הכל : 30 והוא מאן וילך תעו : 14 כן איננו רצון מלפני אביכם שבשמים וישליכהו במשמר עד כי ישלם לו את חובו : כי יאבד אחד מן הקטנים האלה : 15 וכי יחטא 31 וחבריו העבדים ראו את הנעשה ויעצבו לך אחיך לך והוכחת אותו ובינך לבדו מאד ויבאו וינידו לאדניהם את כל אשר נעשה : ואם ישמע אליך קנית לך אחיך : 16 ואם לא 32 ויקרא אליו אדניו ויאמר לו אתה העבד ישמע קח עמך עוד אחד או שנים למען על פי הרע את כל החוב ההוא השמטתי לך יען אשר שנים או שלשה עדים יקום כל דבר : 17 ואם לא ישמע אליהם הגד אל הקהל ואם לא ישמע על העבד חברך כאשר רחמתי אני עליך : גם אל הקהל והיה לך כגוי וכמוכס : 18 אמן 34 ויקצף אדניו ויסגר אותו למיסרים עד כי אמר אני לכם כל אשר תאסרו על הארץ אסור ישלם את כל חובו : 35 ככה יעשה לכם גם אבי יהיה בשמים וכל אשר תתירו על הארץ מתר שבשמים אם לא תסלחו איש איש לאחיו בכל יהיה בשמים : 19 ועוד אמר אני לכם שנים מכם לבבכם את חטאתם :

19 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים כי יועצו יחדו בארץ על כל דבר אשר ישאלו היה יהיה להם מאת אבי שבשמים : 20 כי בכל מקום אשר שנים או שלשה נאספו בשמי שם אני בתוכם : 21 ויגש אליו פטרוס ויאמר לו אדני כמה פעמים יחטא לי אחי וסלחתי לו העד שבע פעמים : 22 ויאמר אליו ישוע לא אמר לך עד שבע פעמים כי אם עד שבעים ושבע : 23 על כן דומה מלכות השמים למלך בשר ודם אשר חפץ לעשות חשבון עם עבדיו : 24 וכאשר החל לחשב הובא לפניו איש אשר חיב לו עשרת אלפים כסף : 25 ולא היה לו לשלם ויצו אדניו למכר אותו ואת אשתו ואת בניו ואת כל אשר לו וכן ישלם : 26 ויפל העבד וישתחו לו לאמר אדני הארך לי אפך ואת כל אשלמה לך : 27 ויהמו רחמי אדני העבד ההוא ויפטרהו וישמט לו את החוב : 28 ויצא העבד

19 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויסע מן הגליל ויבא אל גבול יהודה בעבר הירדן : 2 וילכו אחריו המון עם רב וירפאם שם : 3 ויגשו אליו הפרושים לנסותו לאמר היוכל איש לשלח את אשתו על כל דבר : 4 ויען ויאמר אליהם הלא קראתם כי עשה בראשית זכר ונקבה עשה אתם : 5 ואמר על כן יעזב איש את אמו ואת אביו וידבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד : 6 אם כן אינם עוד שנים כי אם בשר אחד לכן את אשר חבר האלהים אל יפרידנו האדם : 7 ויאמרו אליו ולמה זה צוה משה לתת לה ספר כריתת ולשלחה : 8 ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם הניח לכם משה לשלח את נשיכם אך מראש לא היתה ככה : 9 ואני אמר לכם המשלח את אשתו בלתי על

דבר זנות ולקח לו אחרת נאף הוא והלקח את הגרושה נאף הוא: 10 ויאמרו אליו התלמידים אם ככה הוא ענין איש ואשתו לא טוב לקחת אשה: 11 ויאמר אליהם לא יוכל כל אדם קבל את הדבר הזה כי אם אלה אשר נתן להם להבין: 12 יש סריסים אשר נולדו כן מבטן אמם ויש סריסים המסרסים על ידי אדם ויש סריסים אשר סרסו את עצמם למען מלכות השמים מי שיוכל לקבל יקבל: 13 אז יביאו אליו ילדים למען ישים עליהם את ידיו ויתפלל עליהם ויגערו במ התלמידים: 14 והוא ישוע אמר הניחו לילדים ואל תמנעו מבוא אלי כי לאלה מלכות השמים: 15 וישם את ידיו עליהם ויעבר משם: 16 והנה איש נגש אליו ויאמר רבי הטוב אי זה הטוב אשר אעשנו לקנות חיי עולמים: 17 ויאמר אליו מה תקראני טוב אין טוב כי אם אחד האלהים ואם חפצך לבוא אל החיים שמר את המצות: 18 ויאמר אליו מה הנה ויאמר ישוע אלה הן לא תרצח לא תנאף לא תגנב לא תענה עד שקר: 19 כבוד את אביך ואת אמך ואהבת לרעך כמוך: 20 ויאמר אליו הבחור את כל אלה שמרתי מנעורי ומה חסרתי עוד: 21 ויאמר ישוע אליו אם חפצך להיות שלם לך מכר את רכשך ותן לעניים והיה לך אוצר בשמים ושוב הלם ולך אחרי: 22 ויהי כשמע הבחור את הדבר הזה וילך משם נעצב כי היו לו נכסים רבים: 23 ויאמר ישוע אל תלמידיו אמר אני לכם קשה לעשיר לבוא אל מלכות השמים: 24 ועוד אני אמר לכם כי נקל לגמל לעבר דרך נקב המחט מבא עשיר אל מלכות האלהים: 25 והתלמידים כשמעם זאת השתוממו מאד ויאמרו מי אפוא

20 כי דומה מלכות השמים לאדם בעל בית אשר השכים לצאת בבקר לשכר פעלים לכרמו: 2 והתנה עם הפעלים שכר דינר ליום וישלחם אל כרמו: 3 ויצא בשעה השלישית וירא אחרים עמדים בטלים בשוק: 4 ויאמר להם לכו גם אתם אל כרמי וכישר אתן לכם וילכו: 5 ויצא גם בשעה הששית גם בתשיעית ויעש כדבר הזה: 6 ויצא בשעת עשתי עשרה וימצא אחרים עמדים ויאמר אליהם למה אתם עמדים פה בטלים כל היום: 7 ויאמרו לו כי לא שכר אותנו איש ויאמר אליהם לכו גם אתם אל הכרם וכישר יתן לכם: 8 ויהי בערב ויאמר בעל הכרם אל פקידו קרא את הפעלים ושלם להם את שכרם החל באחרונים וכלה בראשונים: 9 ויבאו הנשכרים בשעת אחת עשרה ויקחו איש איש דינר אחד: 10 ובבא הראשונים דמו בנפשם כי יקחו יותר ויקחו גם הם איש איש דינר אחד:

11 ויהי בקחתם וילונו על בעל הבית לאמר: כאשר בן האדם לא בא למען ישרתוהו כי אם
12 אלה האחרונים לא עשו כי אם שעה אחת לשרת ולתת את נפשו כפר תחת רבים: 29 ויהי
ואתה השויתם אלינו אשר סבלנו את כבוד היום כצאתם מיריחו וילך אחריו המון עם רב: 30
ואת חמו: 13 ויען ויאמר אל אחד מהם רעי לא והנה שני עורים יושבים על יד הדרך וישמעו כי
עשקתיך הלא שכר דינר התנית עמי: 14 קח ישוע עבר ויצעקו לאמר חננו נא אדנינו בן דוד:
את שלך ולך ואני רצוני לתת גם לזה האחרון: 31 ויגער בם העם להשתיקם והם הרבו לצעק
כמו לך: 15 הלא אוכל לעשות בשלי כרצוני ויאמרו אדנינו חננו נא בן דוד: 32 ויעמד ישוע
האם תרע עינך על אשר טוב אנכי: 16 ככה יהיו ויקרא להם ויאמר מה תחפצו ואעשה לכם: 33
האחרונים ראשונים והראשונים יהיו אחרונים ויאמרו אליו אדנינו עשה שתפקחנה עינינו: 34
כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים: 17 ורחמי ישוע נכמרו ויגע בעיניהם ופתאם החלו
ויהי כעלות ישוע ירושלים ויקח אליו את שנים עיניהם לראות וילכו אחריו:

21 ויהי כאשר קרבו לירושלים ובאו אל העשר לברם ויאמר להם בדרך: 18 הננו עליהם ירושלימה ובן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים והרשיעוהו למות: 19 ומסרו אותו לגוים להתל בו ולהכות אותו בשוטים ולצלל אותו וביום השלישי קום יקום: 20 אז נגשה אליו אם בני זבדי עם בניה ותשתחו לו לבקש ממנו דבר: 21 ויאמר אליה מה בקשתך ותאמר אליו אמר נא כי ישבו שני בני אלה אחד לימינך ואחד לשמאלך במלכותך: 22 ויען ישוע ויאמר לא ידעתם את אשר שאלתם היכל תוכלו שתות את הכוס אשר אני עתיד לשתותו והטבל בטבילה אשר אני נבטל בה ויאמרו אליו נוכל: 23 ויאמר אליהם הן את כוסי תשתו ובטבילה אשר אני נטבל בה תטבלו אך שבת לימימי ולשמאלי אין בידי לתתה בלתי לאשר הוכן להם מאת אבי: 24 ויהי כאשר שמעו זאת העשרה ויכעסו אל שני האחים: 25 וישוע קרא להם ויאמר אתם ידעתם כי שרי הגוים רדים בהם והגדולים שלטים עליהם: 26 ואתם אל יהי כן ביניכם כי אם החפז להיות גדול בכם יהי לכם למשרת: 27 והחפץ להיות בכם לראש יהי לכם עבד: 28

המוכרים והקונים במקדש ויהפך את שלחנות השלחנים ואת מושבות מכרי היונים: 13 ויאמר אליהם הן כתוב כי ביתי בית תפלה יקרא ואתם שמתם אתו למערת פריצים: 14 ויגשו אליו עורים ופסחים במקדש וירפאם: 15 ויהי כראות הכהנים הגדולים והסופרים את הנפלאות אשר עשה ואת הילדים הצעקים במקדש ואמרו: הושע נא לבן דוד ויחר להם: 16 ויאמרו אליו השמע אתה את אשר אלה אמרים ויאמר ישוע אליהם כן הכי קרא לא קראתם מפי עוללים ויונקים יסדת עז: 17 ויעזבם ויצא מחוץ לעיר אל בית היני וילן שם: 18 ובבקר שב אל העיר והוא רעב: 19 וירא תאנה אחת על הדרך ויקרב אליה ולא מצא בה מאומה מלבד העלים ויאמר אליה מעתה לא יהיה ממך פרי עד עולם ותיבש התאנה פתאם: 20 ויראו התלמידים ויתמהו לאמר איך יבשה התאנה פתאם: 21 ויען ישוע ויאמר אליהם אמר אני לכם אם תהיה לכם אמונה ואינכם מסתפקים לא לבד כמעשה התאנה הזאת תעשו כי גם באמרכם אל ההר הוזה הנשא והעתק אל תוך הים היו תהיה: 22 וכל אשר תשאלו בתפלה ואתם מאמינים תקהו: 23 ויבא אל המקדש ויהי בלמדו שם ויגשו אליו ראשי הכהנים וזקני העם ויאמרו באי זו רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך הרשות הזאת: 24 ויען ישוע ויאמר אליהם גם אני אשאלה אתכם דבר אחד אשר אם תגידו אתו לי גם אני אניד לכם באי זו רשות אני עשה אלה: 25 טבילת יוחנן מאין היתה המן השמים אם מבני אדם ויחשבו בלבבם לאמר: 26 אם נאמר מן השמים יאמר אלינו מדוע אפוא לא האמונתם לו ואם נאמר מבני אדם יראים אנחנו את המון העם כי כלם חשבים את יוחנן לנביא: 27 ויענו את ישוע ויאמרו לא ידענו ויאמר אליהם גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה: 28 אבל מה דעתכם איש היה ולו שני בנים עורים ופסחים במקדש וירפאם: 15 ויהי כראות הכהנים הגדולים והסופרים את הנפלאות אשר עשה ואת הילדים הצעקים במקדש ואמרו: הושע נא לבן דוד ויחר להם: 16 ויאמרו אליו השמע אתה את אשר אלה אמרים ויאמר ישוע אליהם כן הכי קרא לא קראתם מפי עוללים ויונקים יסדת עז: 17 ויעזבם ויצא מחוץ לעיר אל בית היני וילן שם: 18 ובבקר שב אל העיר והוא רעב: 19 וירא תאנה אחת על הדרך ויקרב אליה ולא מצא בה מאומה מלבד העלים ויאמר אליה מעתה לא יהיה ממך פרי עד עולם ותיבש התאנה פתאם: 20 ויראו התלמידים ויתמהו לאמר איך יבשה התאנה פתאם: 21 ויען ישוע ויאמר אליהם אמר אני לכם אם תהיה לכם אמונה ואינכם מסתפקים לא לבד כמעשה התאנה הזאת תעשו כי גם באמרכם אל ההר הוזה הנשא והעתק אל תוך הים היו תהיה: 22 וכל אשר תשאלו בתפלה ואתם מאמינים תקהו: 23 ויבא אל המקדש ויהי בלמדו שם ויגשו אליו ראשי הכהנים וזקני העם ויאמרו באי זו רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך הרשות הזאת: 24 ויען ישוע ויאמר אליהם גם אני אשאלה אתכם דבר אחד אשר אם תגידו אתו לי גם אני אניד לכם באי זו רשות אני עשה אלה: 25 טבילת יוחנן מאין היתה המן השמים אם מבני אדם ויחשבו בלבבם לאמר: 26 אם נאמר מן השמים יאמר אלינו מדוע אפוא לא האמונתם לו ואם נאמר מבני אדם יראים אנחנו

בעינינו: 43 על כן אני אמר לכם כי תקח מכם וישלחו אליו את תלמידיהם עם ההורדוסיים מלכות האלהים ותנתן לגוי אשר יעשה את לאמר רבי ידענו כי איש אמת אתה ותורה פריה: 44 והנפל על האבן ההיא ישבר ואשר באמת את דרך אלהים ולא תגור מפני איש כי תפל עליו תשחקו: 45 ויהי כשמע הכהנים אינך מכיר פני אדם: 17 לכן הגידה נא לנו את הגדולים והפרושים את משלוי ויבינו כי עליהם דעתך הנכון לנו לתת מס אל הקיסר אם לא: דבר: 46 ויבקשו לתפשו אך יראו מפני המון 18 וישוע ידע את רשתם ויאמר החנפים מה העם כי לנביא חשבהו: 19 הראוני את מטבע המס ויביאו לו

22 ויען ישוע ויסף דבר במשלים אליהם לאמר: 2 דומה מלכות השמים למלך בשר ודם אשר עשה חתנה לבנו: 3 וישלח את עבדיו לקרא הקרואים אל החתנה ולא אבו לבוא: 4 ויסף שלח עבדים אחרים לאמר אמרו אל הקרואים הנה ערכתי את סעודתי שורי ומריאי טבוחים והכל מוכן באו אל החתנה: 5 והם לא שתו לבם לזאת וילכו להם זה אל שדהו וזה אל מסחרו: 6 והנשארים תפשו את עבדיו ויתעללו בם ויהרגום: 7 ויקצף המלך וישלח צבאותיו ויאבד את המרצחים ההם ואת עירם שרף באש: 8 אז אמר אל עבדיו הן החתנה מוכנה והקרואים לא היו ראויים לה: 9 לכן לנו נא אל ראשי הדרכים וכל איש אשר תמצאו קראו אותו אל החתנה: 10 ויצאו העבדים ההם אל הדרכים ויאספו את כל אשר מצאו גם רעים גם טובים וימלא בית החתנה מסבים: 11 ויהי כבוא המלך לראות את המסבים וירא בהם איש ולא היה לבוש בגדי חתנה: 12 ויאמר אליו רעי איכה באת הנה ואין לך בגדי חתנה ויאלם: 13 ויאמר המלך למשרתים אסרו ידיו ורגליו ונשאתם והשלכתם אותו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרק השנים: 14 כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים: 15 וילכו הפרושים ויתעצו איך יכשילוהו בדבר: 16

דינר: 20 ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו: 21 ויאמרו אליו של הקיסר ויאמר אליהם לכן תנו לקיסר את אשר לקיסר ולא לאלהים את אשר לאלהים: 22 וכשמעם את זאת תמהו ויעזבהו וילכו להם: 23 ביום ההוא נגשו אליו צדוקים האמרים כי אין תחית המתים וישאלו אותו לאמר: 24 רבי הן משה אמר איש כי ימות ובנים אין לו אחיו ייבם את אשתו והקים זרע לאחיו: 25 ואתנו היו שבעה אחים והראשון נשא אשה וימת וזרע אין לו ויעזב את אשתו לאחיו: 26 וכמו כן גם השני וכן גם השלישי עד השבעה: 27 ואחרי כלם מתה גם האשה: 28 ועתה בתחית המתים למי מן השבעה תהיה לאשה כי לכלם היתה: 29 ויען ישוע ויאמר להם טעים אתם באשר אינכם יודעים את הכתובים וגם את נבורת האלהים: 30 כי בתחית המתים לא ישאו נשים ולא תנשאנה כי אם כמלאכי אלהים בשמים יהיו: 31 ועל דבר תחית המתים הלא קראתם את הנאמר לכם מפי האלהים לאמר: 32 אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב והוא איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים: 33 וישמע המון העם וישתוממו על תורתו: 34 והפרושים כשמעם כי סכר פי הצדוקים ויועדו יחדו: 35 ואחד מהם מבין בתורה שאל אותו לנסותו לאמר: 36 רבי אי

זו מצוה גדולה היא בתורה: 37 ויאמר ישוע כל המרומם את עצמו ישפיל והמשפיל את עצמו אליו ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדעך: 38 זאת היא המצוה הגדולה והראשונה: 39 והשנית דומה לה ואהבת לרעך כמוך: 40 בשתי המצוות האלה כל התורה תלויה וגם הנביאים: 41 ויהי בהקהל הפרושים וישאלם ישוע לאמר: 42 מה דעתכם על המשיח בן מי הוא ויאמרו אליו בן דוד: 43 ויאמר אליהם ואיך קרא לו דוד ברוח אדון באמרו: 44 נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך: 45 ועתה אם דוד קרא לו אדון איך הוא בנו: 46 ולא יכל איש לענות אתו דבר ולא ערב עוד איש את לבו מן היום ההוא לשאל אותו:

23 אז ידבר ישוע אל המון העם ואל תלמידיו לאמר: 2 על כסא משה ישבו הסופרים והפרושים: 3 לכן כל אשר יאמרו לכם תשמרו לעשות אך כמעשיהם לא תעשו כי אמרים הם ואינם עשים: 4 כי אסורים משאת כבדים ועמסים על שכמ האנשים ולא יאבו להניעם אף באצבעם: 5 ועשים את כל מעשיהם להראות בהם לבני אדם כי מרחיבים את תפליהם ומגדילים את ציצייתיהם: 6 ואהבים את הסבת הראש בסעודות ואת מושבי הראש בבתי הכנסיות: 7 ואת שאלות שלומם בשוקים ואת אשר יקראו להם בני האדם רבי רבי: 8 אולם אתם אל תקראו רבי כי אחד הוא רבכם המשיח ואתם אחים כלכם: 9 ואל תקראו אב לאיש מכם על האדמה כי אחד הוא אביכם אשר בשמים: 10 גם אל תקראו מגהיגים כי אחד הוא מגהיגכם המשיח: 11 והגדול בכם יהי לכם למשרת: 12

כי דמים אתם לקברים המסירים הנראים נאים מתי תהיה זאת ומה הוא אות בואך ואות קץ מחויך ותוכם מלא עצמות מתים וכל טמאה: העולם: (aiōn g165) 4 ויען ישוע ויאמר להם ראו 28 ככה גם אתם מחויך נראים כצדיקים אל בני אדם ותוכם מלא הנפה ואון: 29 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי בונים אתם את קברי הנביאים ותיפו את מצבות קברות הצדיקים: 30 ואמרתם אם היינו בימי אבותינו לא היתה ידנו עמהם לשפך דם הנביאים: 31 והיה רעב ודבר ורעש הנה והנה: 8 וכל אלה ובכן תעידו על נפשכם כי בנים אתם לרוצחי הנביאים: 32 אף אתם מלאו סאת אבותיכם: 33 נחשים אתם ילדי הצפעונים איכה תמלטו מדין גיהנם: (Geenna g1067) 34 לכן הנני שלח לכם נביאים וחכמים וסופרים ומהם תהרגו ותצלבו ומהם תכו בשוטים בבתי כנסיותיכם ותרדפום מעיר לעיר: 35 למען יבא עליכם כל דם נקי הנשפך בארץ מדם הבל הצדיק עד דם זכריה בן ברכיה אשר רצחתם אותו בין ההיכל ולמזבח: 36 אמן אמר אני לכם בא יבא כל אלה על הדור הזה: 37 ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את השלוחים אליה כמה פעמים רציתי לקבץ את בניך כתרנגלת המקבצת את אפרחיה תחת כנפיה ולא אביחם: 38 הנה ביתכם יעזב לכם שמם: 39 כי אני אמר לכם ראה לא תראוני מעתה עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה: 24 ויצא ישוע מן המקדש ללכת לדרכו ויגשו תלמידיו להראותו את בניני המקדש: 2 ויען ישוע ויאמר אליהם הראיתם את כל אלה אמן אמר אני לכם לא תשאר פה אבן על אבן אשר לא תתפרק: 3 וישב על הר הזיתים ויגשו אליו התלמידים לבדם ויאמרו אמר נא לנו

אליכם הנו במדבר אל תצאו הנו בחדרים אל תאמינו: 27 כי כבר היוצא ממזרח ומאיר עד מערב כן יהיה גם בואו של בן האדם: 28 העבד אשר אדניו בבואו ימצאהו עשה כן: 47 כי באשר החלל שם יקבצו הנשרים: 29 ומיד אחרי צרת הימים ההם תחשך השמש והירח לא יגיה אורו והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים יתמוטטו: 30 אז אות בן האדם יראה בשמים וספרו כל משפחות הארץ וראו את בן האדם בא עם ענני השמים בנבורה וכבוד רב: 31 וישלח את מלאכיו בקול שופר גדול ויקבצו את בחיריו מארבע הרוחות למקצה השמים ועד קצה השמים: 32 למדו נא את משל התאנה כאשר ירטב ענפה ופרחו עליה ידעתם כי קרוב הקיץ: 33 כן גם אתם בראותכם את כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח: 34 אמן אמר אני לכם כי לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה: 35 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו: 36 אך היום ההוא והשעה ההיא אין איש יודע אתה גם לא מלאכי השמים בלתי אבי לבדו: 37 וכימי נח כן יהיה גם בואו של בן האדם: 38 כי כאשר בימי המבול היו אכלים ושתים נשאים נשים ונתנים אתן לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבה: 39 ולא ידעו עד בוא המבול וישחת את כלם כן יהיה גם בואו של בן האדם: 40 אז יהיו שנים בשדה אחד יאסף ואחד יעזב: 41 שתי טוחנות ברחים אחת תאסף ואחת תעזב: 42 לכן שקדו כי אינכם יודעים באי זו שעה יבא אדניכם: 43 ואת זאת הבינו אשר לו ידע בעל הבית באי זו אשמורה יבא הגנב כי עתה שקד ולא הניח לחתר את ביתו: 44 לכן היו נכונים גם אתם כי בשעה אשר לא תדמו יבוא בן האדם: 45 מי הוא אפוא

25 אז תדמה מלכות השמים לעשר עלמות אשר לקחו את נרותיהן ותצאנה לקראת החתן: 2 חמש מהן היו חכמות וחמש כסילות: 3 הכסילות לקחו את הנרות ולא לקחו עמהן שמן: 4 והחכמות לקחו שמן בכליהן ואת נרותיהן: 5 וכאשר בשש החתן לבוא ותנמנה כלן ותרדמנה: 6 ויהי בחצות הלילה ותהי צוחה הנה החתן צאינה לקראתו: 7 אז התעוררו כל העלמות ההן ותיטבנה את נרותיהן: 8 ותאמרנה הכסילות אל החכמות תנה לנו משמנכן כי יכבו נרותינו: 9 ותענינה החכמות לאמר לא כן פן יחסר לנו ולכן כי אם לכנה אל המוכרים וקנינה לכן: 10 ויהי בעת לכתן לקנות ויבוא החתן והנכנות ללכת באו אתו אל החתנה ותסגר הדלת: 11 ואחרי כן באו גם שאר העלמות ותאמרנה אדנינו אדנינו פתח לנו: 12 ויען ויאמר אמן אני לכן לא ידעתי אתכן: 13 לכן שקדו כי אינכם יודעים את היום ואת השעה אשר יבא בה בן האדם: 14 כי כמו איש נסע למרחוק אשר קרא אל עבדיו וימסר להם את רכושו: 15 ויתן לזה חמש ככרים

ולזה שתיים ולזה אחת לכל איש ואיש כפי לפניו כל הגוים והפריד בינותם כאשר יפריד ערכו וימהר ויסע משם: 16 וילך האיש הלך הרעה את הכבשים מן העתודים: 33 והציב את חמש ככרים ויסחר בהן ויעש לו חמש ככרים הכבשים לימינו ואת העתודים לשמאלו: 34 אחרות: 17 וכן הלך שתיים גם הוא הרויח או יאמר המלך אל הנצבים לימינו באו ברוכי שתיים אחרות: 18 אך לקח האחת הלך ויחפר אבי ורשו את המלכות המוכנה לכם למן הוסד באדמה ויטמן את כסף אדניו: 19 ואחרי ימים העולם: 35 כי רעב הייתי ותאכילני צמא הייתי רבים בא אדוני העבדים ההם ויעש חשבון ותשקוני גר הייתי ותאספוני: 36 ערום ותכסוני עמהם: 20 ויגש הלך חמש הככרים ויבא חמש חולה ותבקרוני במשמר הייתי ותבאו אלי: 37 ככרים אחרות לאמר אדני חמש ככרים מסרת וענו הצדיקים ואמרו אדנינו מתי ראינוך רעב לי הנה חמש ככרים אחרות הרוחתי בהן: 21 ונכלכלך או צמא ונשקה אותך: 38 ומתי ראינוך ויאמר אליו אדניו כן העבד הטוב והנאמן כי גר ונאספך או ערם ונכסך: 39 ומתי ראינוך במעט נאמן הייתי ועל הרבה אפקידך בוא אל חולה או במשמר ונבא אליך: 40 והמלך יענה שמחת אדניך: 22 ויגש גם לקח הככרים ויאמר ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם מה שעשיתם אדני ככרים מסרת לי הנה ככרים הרוחתי לאחד מאחי הצעירים האלה לי עשיתם: 41 בהן: 23 ויאמר אליו אדניו היטבת העבד הטוב ואז יאמר גם אל הנצבים לשמאלו לכו מעלי והנאמן כמזער נאמן הייתי ועל הרבה אפקידך אתם הארורים אל אש עולם המוכנה לשטן בוא אל שמחת אדניך: 24 ויגש גם הלך את ולמלאכיו: (aiōnios g166) 42 כי רעב הייתי ולא הככר האחת ויאמר אדני ידעתך כי איש קשה האכלתם אותי צמא הייתי ולא השקיתם אותי: אתה קצר באשר לא זרעת וכנס מאשר לא גר הייתי ולא אספתם אותי ערום ולא כסיתם פורת: 25 ואירא ואלך ואטמן את ככרך באדמה אותי חולה ובמשמר ולא בקרתם אותי: 44 וענו ועתה הא לך את אשר לך: 26 ויען אדניו ויאמר גם הם ואמרו אדנינו מתי ראינוך רעב או צמא או אליו העבד הרע והעצל אתה ידעת כי קצר גר או ערום או חולה או במשמר ולא שרתנוך: אנכי באשר לא זרעתי וכנס מאשר לא פורתי: 45 אז יענה אתם לאמר אמן אמר אני לכם מה 27 לכן היה עליך לתת את כספי לשלחנים ואני שלא עשיתם לאחד מן הצעירים האלה גם כבואי הייתי לקח את אשר לי בתרביית: 28 על לי לא עשיתם: 46 וילכו אלה למעצבת עולם כן שאו ממנו את הככר ותנו אל האיש אשר לו ויהי ככרות ישוע לדבר את כל הדברים ויעדיף והאיש אשר אין לו גם את אשר לו יקח ממנו: 30 ואת עבד הבליעל השליכו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרק השנים: 31 והיה כי יבוא בן האדם בכבודו וכל המלאכים הקדשים עמו וישב על כסא כבודו: 32 ונאספו

26 ויהי ככרות ישוע לדבר את כל הדברים

26

האלה ויאמר אל תלמידיו: 2 אתם ידעתם כי אחרי יומים יהיה הפסח ובן האדם ימסר להצלב: 3 ויקהלו הכהנים הגדולים והסופרים וקני העם אל חצר הכהן הגדול הנקרא קיפא:

4 ויועצו יחדו לתפש את ישוע בערמה ולהמיתו: אותו ויאמר רבי האני הוא ויאמר אליו אתה
5 ויאמרו אך לא בחג פן תהיה מהומה בעם: אמרת: 26 ובאכלם ויקח ישוע את הלחם ויברך
6 ויהי בהיות ישוע בית היני בבית שמעון ויבצע ויתן לתלמידים ויאמר קחו ואכלו זה
המצרע: 7 ותקרב אליו אשה ובידה פך שמן הוא גופי: 27 ויקח את הכוס ויברך ויתן להם
יקר מאד ותצק על ראשו בהסבו על השלחן: לאמר שתו ממנה כלכם: 28 כי זה הוא דמי דם
8 ויראו התלמידים ויתרעמו לאמר על מה הברית החדשה הנשפך בעד רבים לסליחת
האבוד הזה: 9 כי השמן הזה היה ראוי להמכר חטאים: 29 ואני אמר לכם כי מעתה שתה לא
במחיר רב ולתתו לעניים: 10 וידע ישוע ויאמר אשתה מתנובת הנפן הזאת עד היום ההוא אשר
אליהם למה תונו את האשה הלא מעשה טוב אשתה אתה עמכם חדשה במלכות אבי: 30 ויהי
עשתה עמדי: 11 כי עניים תמיד עמכם ואנכי אחרי גמרם את ההלל ויצאו אל הר הזיתים:
אינני אתכם תמיד: 12 כי אשר שפכה את השמן אז אמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו בי
הזה על גופי לחנט אותי עשתה זאת: 13 אמן בלילה הזה כי כתוב אכה את הרעה ותפוצין
אמר אני לכם באשר תקרא הבשורה הזאת הצאן: 32 ואחרי קומי אלך לפניכם הגלילה: 33
בכל העולם גם את אשר היא עשתה יספר ויען פטרוס ויאמר לו גם כי יכשלו בך כלם
לזכרון לה: 14 וילך אחד משנים העשר הנקרא אני לעולם לא אכשל: 34 ויאמר אליו ישוע
יהודה איש קריות אל ראשי הכהנים: 15 ויאמר אמן אמר אני לך כי בלילה הזה בטרם יקרא
מה תתנו לי ואמסרנו בידכם וישקלו לו שלשים התרנגול תכחש בי שלש פעמים: 35 ויאמר
כסף: 16 ומן העת ההיא בקש תאנה למסר אותו: אליו פטרוס גם כי יהיה עלי למות אתך כחש
17 ויהי בראשון לחג המצות ויגשו התלמידים לא אכחש בך וכן אמרו גם כל התלמידים: 36
אל ישוע לאמר באי זה מקום תחפץ כי נכין לך אחרי כן בא אתם ישוע אל חצר הנקרא גת שמני
לאכל את הפסח: 18 ויאמר לכו העירה אל פלני ויאמר אל התלמידים שבו לכם פה עד אשר
אלמני ואמרתם אליו כה אמר הרב עתי קרובה אלך שמה והתפללתי: 37 ויקח אתו את פטרוס
הוא ובביתך אעשה את הפסח עם תלמידי: 19 ואת שני בני זבדי ויחל להעצב ולמוג: 38 ויאמר
ויעשו התלמידים כאשר צום ישוע ויכינו את להם נפשי מרה לי עד מות עמדו פה ושקדו
הפסח: 20 ויהי בערב ויסב עם שנים העשר: עמי: 39 וילך מעט האלה ויפל על פניו ויתפלל
21 ובאכלם ויאמר אמן אמר אני לכם כי אחד ובאכלם ויאמר אמן אמר אני לכם כי אחד
מכם ימסרני: 22 ויתעצבו מאד ויחלו איש ואיש לאמר לו האנכי הוא אדני: 23 ויען ויאמר האיש
אשר טבל עמי את ידו בקערה הוא ימסרני: 24 אל פטרוס הנה לא היה ביכלתכם לשקד עמי
הן בן האדם הלוח ילך לו ככתוב עליו אבל אוי שעה אחת: 41 שקדו והתפללו פן תבאו לידי
לאיש ההוא אשר על ידו ימסר בן האדם טוב נסיון הן הרוח היא חפצה והבשר הוא רפה:
לאיש ההוא אם לא נולד: 25 ויען יהודה המסר 42 ויוסף ללכת לו שנית ויתפלל לאמר אבי

אם לא תוכל הכוס הזאת לעבר ממני מבלי הדבר: 59 והכהנים הגדולים והסופרים וכל שתותי אתה יהי כרצונך: 43 ויבא וימצאם גם הסנהדרין בקשו עדות שקר בישוע להמיתו בפעם הזאת ישנים כי עיניהם היו כבדות: 44 ולא מצאו: 60 ואף בעמד שם עדי שקר רבים ויניחם ויוסף ללכת ויתפלל שלישיית באמרו לא מצאו ובאחרונה ננשו שני עדי שקר: 61 עוד הפעם כדבר הזה: 45 ויבא אל התלמידים ויאמרו זה אמר יש ביכלתי להרס את היכל ויאמר אליהם נומו מעתה ונחו הנה השעה האלהים ולשוב לבנותו בשלשת ימים: 62 ויקם קרובה ובן האדם נמסר לידי חטאים: 46 קומו הכהן הגדול ויאמר אליו האיך משיב דבר ונלכה הנה הלך וקרוב המסר אותי: 47 עודנו על אשר ענו כך אלה: 63 וישוע החריש ויען מדבר והנה בא יהודה אחד משנים העשר הכהן הגדול ויאמר לו משביעך אני באלהים ועמו המון רב ברחבות ובמקלות מאת ראשי חיים שתאמר לנו אם אתה הוא המשיח בן הכהנים וזקני העם: 48 והמסר אתו נתן להם אות האלהים: 64 ויאמר אליו ישוע אתה אמרת אבל לאמר האיש אשר אשקו זה הוא תפשוהו: 49 אני אמר לכם כי מעתה תראו את בן האדם ומיד ננש אל ישוע ויאמר שלום לך רבי וינשק ישב לימין הגבורה ובא עם ענני השמים: 65 לו: 50 ויאמר אליו ישוע רעי על מה באת ויגשו ויקרע הכהן הגדול את בגדיו ויאמר הוא נדף וישלחו את ידיהם בישוע ויתפשו אתו: 51 והנה ומה לנו עוד לבקש עדים הנה עתה שמעתם את אחד מן האנשים אשר עם ישוע שלח ידו וישלף גרופו: 66 מה דעתכם ויענו ויאמרו איש מות חרבו ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו: הוא: 67 וירקן בפניו ויכהו באגרופ ואחרים 52 ויאמר אליו ישוע השב את חרבך אל תערה הכהו על הלחי: 68 ויאמרו הנבא לנו המשיח מי כי כל אחזי חרב בחרב יאבדו: 53 או היחשב הוא המכה אותך: 69 ופטרוס ישב מחוץ לבית לבך כי לא יכלתי לשאל עתה מאת אבי והוא בתצר ותגש אליו שפחה לאמר גם אתה היית יצוה לי יותר משנים עשר לגיונות של מלאכים: עם ישוע הגלילי: 70 ויכחש בפני כלם לאמר 54 ואיככה אפוא ימלאו הכתובים כי כן היה לא ידעתי מה את אמרת: 71 ויצא אל פתח תהיה: 55 בשעה ההיא אמר ישוע אל המון השער ותרא אותו אחרת ותאמר לאנשים אשר העם כעל פריץ יצאתם בחרבות ובמקלות שם גם זה היה עם ישוע הנצרי: 72 ויוסף לכחש לתפשני ויום יום הייתי ישב ומלמד אצלכם וישבע לאמר לא ידעתי את האיש: 73 וכמעט במקדש ולא החזקתם בי: 56 וכל זאת היתה אחרי כן ויגשו העמדים שם ויאמרו אל פטרוס למלאת כתבי הנביאים אז עזבוהו התלמידים אמת כי גם אתה מהם כי גם לשונך מגלה אותך: כלם ויניסו: 57 והאנשים אשר תפשו את ישוע 74 ויחל להחרים את נפשו ולהשבע לאמר לא הוליכהו אל קיפא הכהן הגדול אשר נקהלו ידעתי את האיש ומיד קרא התרנגול: 75 ויזכר שם הסופרים והזקנים: 58 ופטרוס הלך אחריו פטרוס את דבר ישוע אשר אמר אליו לאמר מרחוק עד לחצר הכהן הגדול ויבא פנימה בטרם יקרא התרנגול תכחש בי שלש פעמים וישב לו אצל המשרתים לראות את אחרית ויצא החוצה וימרר בכבי:

ויהי לפנות הבקר ויתיעצו כל ראשי פתו את המון העם לשאל להם את בר אבא הכהנים וזקני העם על ישוע להמיתו: 2 ויאסרו ולאבד את ישוע: 21 ויען ההגמון ויאמר אליהם אתו ויוליכיהו משם וימסרהו אל פונטיוס פילטוס את מי משניהם תחפצו כי אפטר לכם ויאמרו ההגמון: 3 וירא יהודה המסר אותו כי הרשיעהו את בר אבא: 22 ויאמר אליהם פילטוס ומה וינחם וישב את שלשים הכסף אל הכהנים אעשה לישוע הנקרא בשם משיח ויענו כלם הגדולים והזקנים לאמר: 4 חטאתי כי דם יצלב: 23 ויאמר ההגמון מה אפוא הרעה אשר נקי הסגרתי והם אמרו מה לנו ולזאת אתה עשה ויוסיפו עוד צעק לאמר יצלב: 24 ויהי תראה: 5 וישלך את הכסף אל ההיכל ויפן כראות פילטוס כי לא יועיל מאומה ורבתה וילך ויחנק: 6 ויקחו ראשי הכהנים את הכסף עוד המהודה ויקח מים וירחץ את ידיו לעיני ויאמרו לא נכון לנו לתתו אל ארון הקרבן כי העם ויאמר נקי אנכי מדם הצדיק הזה אתם מחזיר דמים הוא: 7 ויתיעצו ויקנו בו את שדה תראו: 25 ויענו כל העם ויאמרו דמו עלינו ועל היוצר לקבורת הגרים: 8 על כן שם השדה בנינו: 26 אז פטר להם את בר אבא ואת ישוע ההוא שדה הדרם עד היום הזה: 9 אז נתמלא הכה בשוטים וימסר אותו להצלב: 27 ויקחו מה שנאמר ביד ירמיה הנביא ויקחו שלשים אנשי הצבא אשר להגמון את ישוע ויביאהו אל הכסף אדר היקר אשר יקר מעל בני ישראל: בית המשפט ויאספו עליו את כל הגדוד: 28 ויתנו אתם אל שדה היוצר כאשר צוני יהוה: ויפשיטו אותו את בגדיו ויעטפהו מעיל שני: 29 וישוע העמד לפני ההגמון ושאלהו ההגמון וישרנו קצים ויעשו עטרת ושימו על ראשו וקנה לאמר האתה הוא מלך היהודים ויאמר ישוע אתה אמרת: 12 וידברו עליו שטנה הכהנים לך מלך היהודים: 30 וירקו בו ויקחו את הקנה הגדולים והזקנים והוא לא ענה דבר: 13 ויאמר ויכהו על ראשו: 31 ואחרי התלוצצם בו הפשיטו אליו פילטוס האינך שמע כמה הם מעידים אותך את המעיל וילבישהו את בגדיו ויוליכיהו בכך: 14 ולא ענהו אף דבר אחד ויתמה ההגמון לצלב: 32 ויהי בצאתם וימצאו איש קורני ושמו עד מאד: 15 ומנהג ההגמון היה לפטר לעם בכל חג אסיר אחד את אשר יחפצו: 16 ובעת ההיא היה להם אסיר ידוע ושמו בר אבא: 17 ויתנו לו לשתות חמץ מזוג במרורה ויטעם ויהי כאשר נקלהו ויאמר אליהם פילטוס את מי תחפצו כי אפטר לכם את בר אבא או את ישוע הנקרא בשם משיח: 18 כי ידע אשר רק מקנאה מסרו אותו: 19 ויהי כשבתו על כסא הדין ותשלח אליו אשתו לאמר אל יהי לך דבר עם הצדיק הזה כי בעבורו עניתי הרבה היום בחלום: 20 והכהנים הגדולים והזקנים אתו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו:

39 והעברים גרפו אותו ויניעו את ראשם: 40 מתלמידיו ישוע: 58 וינש אל פילטוס לשאל את ויאמרו אתה ההרס את ההיכל ובנהו בשלשת גוית ישוע ויצו פליטוס כי תנתן לו: 59 ויקח ימים הושע לנפשך ואם בן האלהים אתה רדה יוסף את הגויה ויכרך אותה בסדין טהור: 60 מן הצלב: 41 וכן הלעינו גם ראשי הכהנים עם וישימה בקבר החדש אשר חצב לו בסלע ויגל הסופרים והזקנים לאמר: 42 את אחרים הושיע אבן גדולה על פתח הקבר וילך לו: 61 ומרים ולעצמו לא יוכל להושיע אם מלך ישראל הוא המגדלית ומרים האחרת היו ישבות שם ממול ירד נא עתה מן הצלב ונאמין בו: 43 בטח הקבר: 62 ויהי ממתרת ערב השבת ויקהלו באלהים עתה יפלטוהו אם הפץ בו כי אמר בן הכהנים הגדולים והפרושים אל פילטוס: 63 האלהים אני: 44 וגם הפריצים הנצלבים אתו ויאמרו אדינו זכרנו כי אמר המתעה ההוא חרפהו כדברים האלה: 45 ומשעה הששית בעודנו חי מקצה שלשת ימים קום אקום: 64 לכן היה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית: צוה נא ויכרך מבוא הקבר עד היום השלישי פן 46 וכעת השעה התשיעית ויצעק ישוע בקול יבאו תלמידיו בלילה ונגבהו ואמרו אל העם גדול אלי אלי למה שבקתני ותרגומו אלי אלי הנה קם מן המתים והיתה התרמית האחרונה למה עזבתני: 47 ויאמרו מקצת העמדים שם רעה מן הראשונה: 65 ויאמר אליהם פילטוס כשמעם את זאת לאמר אל אליהו הוא קורא: הנה לכם אנשי משמר לכו סכרוהו כדעתכם: 48 וימהר אחד מהם וירץ ויקח ספוג וימלא האבן ויעמידו עליו את המשמר:

28 ואחרי מוצאי השבת כשהאיר לאחד האנשים אמרו הניחו לו ונראה אם יבוא אליהו להושיעו: 50 וישוע הוסיף לקרא בקול גדול ותצא רוחו: 51 והנה נקרעה פרכת ההיכל מלמעלה למטה לשנים קרעים והארץ נרעשה והסלעים נבקעו: 52 והקברים נפתחו ורבים מגופות הקדושים ישני אדמת עפר נעורו: 53 ויצאו מן הקברים אחרי הקיצו ויבאו אל העיר הקדושה ויראו לרבים: 54 ושר המאה והאנשים אשר אתו השמרים את ישוע כראותם את הרעש ואת אשר נהיתה נבהלו מאד ויאמרו אכן זה היה בן אלהים: 55 ותהיינה שם נשים רבות הראות מרחוק אשר הלכו אחרי ישוע מן הגליל לשרתו: 56 ובתוכן מרים המגדלית ומרים אם יעקב ויוסי ואם בני זבדי: 57 ויהי בערב ויבא איש עשיר מן הרמתים ושמו יוסף וגם הוא היה

לתלמידיו: 9 הנה הלכות להגיד לתלמידיו
והנה ישוע נקרה אליהן ויאמר שלום לכן
ותגשנה ותאחזנה ברגליו ותשתחוין לו: 10
ויאמר אליהן ישוע אל תיראן לכנה והגדן לאחי
וילכו הגלילה ושם יראוני: 11 ויהי בלכתן
והנה אנשים מן המשמר באו העירה ויגידו
לראשי הכהנים את כל הנעשה: 12 ויקהלו
עם הזקנים ויתיעצו ויתנו כסף לרב אל אנשי
הצבא לאמר: 13 אמרו כי באו תלמידיו לילה
ויגנבו אותי בהיותנו ישנים: 14 ואם ישמע הדבר
לפני ההגמון אנחנו נפיסוהו והייתם בלי פחד:
15 ויקחו את הכסף ויעשו כאשר למדו ותצא
השמועה הזאת בין היהודים עד היום הזה: 16
ועשתי עשר התלמידים הלכו הגלילה אל ההר
אשר צום ישוע: 17 ויהי כראותם אתו וישתחוו
לו ומקצתם נחלקו בלבם: 18 ויגש ישוע וידבר
אליהם לאמר נתן לי כל שלטון בשמים ובארץ:
19 לכו ועשו לתלמידים את כל הגוים וטבלתם
אתם לשם האב והבן ורוח הקדש: 20 ולמדתם
אתם לשמר את כל אשר צויתי אתכם והנה
אנכי אתכם כל הימים עד קץ העולם אמן: (aiōn)

g165)

ויעזבו את זבדי אביהם באניה עם השכירים וילכו אחריו: 21 ויבאו אל כפר נחום וימהר לבוא בשבת לבית הכנסת וילמד: 22 וישתוממו על תורתו כי היה מלמדם כבעל גבורה ולא כספרים: 23 ואיש היה בבית כנסתם אשר רוח שמאה בו ויצעק לאמר: 24 אהה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבידנו ידעתי מי אתה קדוש האלהים: 25 ויגער בו ישוע לאמר האלם וצא ממנו: 26 ויסחבהו רוח הטמאה ויצעק בקול גדול ויצא ממנו: 27 ויבהלו כלם וישאלו איש את רעהו לאמר מה זאת מה היא התורה החדשה אשר אף לרוחות הטמאה בנבורה הוא מצוה והנה שמעות לו: 28 ויצא שמעו מהר בכל מקמות ארץ הגליל: 29 ויהי אחרי צאתם מבית הכנסת ויבאו ביתה שמעון ואנדרי המה ויעקב ויוחנן עמם: 30 וחמות שמעון שכבה אחוזת הקדחת וימהרו לדבר אליו עליה: 31 ויגש ויאחז בידה ויקימה ותרף ממנה הקדחת פתאם ותשרת אותם: 32 ויהי בערב כבוא השמש ויביאו אליו את כל החולים ואת אחוזי השדים: 33 וכל העיר נאספו יחדו פתח הבית: 34 וירפא רבים אשר היו חולים חליים שונים ויגרש שדים הרבה ולא נתן את השדים לדבר כי ידעהו: 35 וישכם ממחרת בעוד לילה ויצא וילך אל מקום חרבה ויתפלל שם: 36 וירדפו אחריו שמעון והאנשים אשר אתו: 37 וימצאוהו ויאמרו אליו הנה כלם מבקשים אותך: 38 ויאמר אליהם נעברה מזה אל ערי הפרזות הקרבות ואקרא גם שם כי בעבור זאת יצאתי: 39 ויהי קרא בבתי כנסיותיהם בכל הגליל ויגרש את השדים: 40 ויבוא אליו איש מצרע ויתחנן אליו ויכרע על ברכיו ויאמר לו אם תרצה תוכל לטהרני: 41

1 ראשית בשורת ישוע המשיח בן האלהים: 2 ככתוב בנביאים הנני שלח מלאכי לפניך ופנה דרכך לפניך: 3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו: 4 ויהי יוחנן טבל במדבר וקורא טבילת התשובה לסליחת החטאים: 5 ותצא אליו כל ארץ יהודה ובני ירושלים ויטבלו כלם על ידו בנהר הירדן מתודים את חטאתם: 6 ויוחנן לבוש שער גמלים ואזור עור במתניו ואכל חגבים ודבש היער: 7 ויקרא לאמר בוא יבא אחרי החזק ממני אשר אינני כדי לכרע ולהתיר את שרוך נעליו: 8 אנכי טבלתי אתכם במים והוא יטבל אתכם ברוח הקדש: 9 ויהי בימים ההם ויבא ישוע מנצרת אשר בגליל ויטבל על ידי יוחנן בירדן: 10 ויהי אך עלה עלה מן המים וירא את השמים נבקעים והרוח כיונה ירדת עליו: 11 ויהי קול מן השמים אתה בני יחידי אשר רצתה נפשי בו: 12 ואחרי כן הוציאו הרוח המדברה: 13 ויהי שם במדבר ארבעים יום והשטן נסהו ויהי עם החיות והמלאכים שרתוהו: 14 ואחרי אשר הסגר יוחנן בא ישוע הגלילה ויקרא את בשורת מלכות האלהים לאמר: 15 מלאה העת והגיעה מלכות האלהים שובו והאמינו בבשורה: 16 ויהי בהתהלכו על יד ים הגליל וירא את שמעון ואת אנדרי אחי שמעון פרשים מצודה בים כי דיגים היו: 17 ויאמר אליהם ישוע לכו אחרי ואשימכם לדיגי אנשים: 18 ויעזבו מהר את מכמרתיהם וילכו אחריו: 19 ויהי כעברו מעט משם וירא את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו וגם המה באניה מתקנים את המכמרות: 20 ויקרא מהרה אליהם

וירחם עליו וישלח את ידו ויגע בו ויאמר רצה
אנכי טהר: 42 עודנו מדבר והצרעת סרה ממנו
ויטהר: 43 וינער בו וימהר להוציאו החוצה: 44
ויאמר אליו ראה אל תספר דבר לאיש כי אם
לך הראה אל הכהן והקרב על טהרתך את
אשר צוה משה לעדות להם: 45 אך הוא בצאתו
החל לקרא הרבה ולהשמיע הדבר עד אשר
לא יכל לבוא עוד אל עיר בגלוי כי אם היה
ישב מחוץ לעיר במקומות חרבה ויבאו אליו
מכל עבריו: 17

2 ויהי מקץ ימים בשובו אל כפר נחום וישמעו
כי הוא בבית: 2 ויאספו רבים מהרה עד אפס
מקום לעמד אף מחוץ לפתח וידבר אליהם את
הדבר: 3 ויבאו אליו אנשים נשאים איש נכה
אברים וישארו בארבעה: 4 ולא יכלו לגשת
אליו מפני העם ויסירו את הגנ במקום אשר
היה שם ויחתרו חתירה ויורידו את המשכב
אשר שכב עליה נכה האברים: 5 ויהי כראות
ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים בני
נסלחו לך חטאתיך: 6 ויהיו מן הסופרים ישיבים
שם וחשבים בלבם לאמר: 7 מזה ידבר זה
גדופים כאלה מי יוכל לסלח חטאים בלתי
אלהים לבדו: 8 וידע ישוע ברוחו כי ככה
חשבו בלבכם ויאמר אליהם מדוע תחשבו
כאלה בלבבכם: 9 מזה הנקל האמר אל נכה
האברים נסלחו לך חטאתיך אם אמור קום שא
את משכבך והתהלך: 10 אך למען תדעו כי
לבן האדם יש השלטן לסלח חטאים בארץ
ויאמר אל נכה האברים: 11 לך אני אמר קום שא
את משכבך ולך אל ביתך: 12 ויקם פתאם וישא
את משכבו ויצא לעיני כלם עד כי השתממו

ויאמר אליהם השבת נעשה בעבור האדם ולא האדם בעבור השבת: 28 לכן בן האדם ארון הוא גם לשבת:

3 וישב ויבאו אל בית הכנסת ושם איש אשר ידו יבשה: 2 ויתבוננו בו אם ירפאהו בשבת למען ימצאו עליו שטנה: 3 ויאמר אל האיש אשר יבשה ידו קום עמד בתוך: 4 ויאמר אליהם הנכון בשבת להיטיב או להרע להציל נפש או לאבדה ויחרישו: 5 ויבט אליהם סביב בחמה ויתעצב על שטמום לבכם ויאמר אל האיש פשט את ירך ופשט ידו ותרפא ותשב כאחרת: 6 והפרושים יצאו מהרה ויתיעצו עליו עם ההורדוסיים לאבדו: 7 וישוע סר משם עם תלמידיו אל יד הים וילכו אחריו המון עם רב מן הגליל ומיהודה: 8 ומירושלים ומאדום ומעבר הירדן ומסביבות צור וצידון המון רב אשר שמעו את כל אשר עשה ויבאו אליו: 9 ויאמר אל תלמידיו כי יכיני לו אניה קטנה מפני העם למען לא ילחצוהו: 10 כי רפא לרבים עד כי התנפלו עליו כל המננעים לנגע בו: 11 והרוחות הטמאות כראותן אתו נפלו לפניו והצעקנה לאמר אתה הוא בן אלהים: 12 וינגער בהן מאד אשר לא תגלינה אותן: 13 ויעל אל ההר ויקרא אל אשר הוא חפץ בם ויבאו אליו: 14 וישם שנים עשר איש למען יהיו אתו ולמען ישלחם לקרא: 15 והיה להם השלטון לרפא את התחלאים ולגרש את השדים: 16 ויכנה את שמעון בשם פטרוס: 17 ואת יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחי יעקב ויכנה אתם בני רגוש הוא בני רעם: 18 ואת אנדריו ואת פילפוס ואת בר תלמי ואת מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת תדי ואת שמעון הקני: 19 ואת יהודה

4 וישב אל הים ויחל ללמד ויקהליו אליו המון עם רב עד אשר ירד לשבת באניה בים וכל העם עומד על חוף הים ביבשה: 2 וילמדם הרבה במשלים ויאמר אליהם בלמדו אתם: 3 שמעו שמוע הנה הזרע יצא לזרע: 4 ויהי

בזרעו ויפל מן הזרע על יד הדרך ויבא עוף השמים ויאכלהו: 5 ויש אשר נפל על מקום הסלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימהר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה: 6 ויהי כזרח השמש ויצרב ויבש כי אין לו שרש: 7 ויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכהו ולא נתן פרי: 8 ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי עלה וגדל ויעש זה שלשים שערים וזה ששים וזה מאה: 9 ויאמר אליהם מי אשר אזנים לו לשמע ישמע: 10 ויהי בהיותו לברו וישאלוהו האנשים אשר סביביו עם שנים העשר על המשל: 11 ויאמר אליהם לכם נתן לדעת סוד מלכות האלהים ואשר בחוץ להם הכל במשלים: 12 למען יראו ראו ולא ידעו ושמעו שמעו ולא יבינו פן ישובו ונסלח לחטאתם: 13 ויאמר להם הן לא ידעתם את המשל הזה ואיך תבינו את המשלים כלם: 14 הזרע הוא זרע את הדבר: 15 ואלה הם הנזרעים על יד הדרך אשר יזרע בם הדבר וכשמעם אותו מיד בא השטן וישא את הדבר הזרוע בלבבם: 16 וכן הנזרעים על מקומות הסלע הם השמעים את הדבר ומהר בשמחה יקחהו: 17 אך אין להם שרש בקרבם ורק לשעה יעמדו ואחר כן בהיות צרה ורדיפה על אדות הדבר מהרהר יכשלו: 18 והאחרים הנזרעים בין הקצים הם השמעים את הדבר: 19 ודאנות העולם הזה ומרמת העשר ותאות שאר הדברים באות וממעכות את הדבר ופרי לא יהיה לו: 20 ואלה המזרעים על האדמה הטובה הם השמעים את הדבר ומקבלים אותו ועשים פרי לשלשים שערים ולששים ולמאה: 21 ויאמר אליהם הכי יביאו הנר למען יושם תחת האיפה ותחת המטה ולא

אמונה: 41 וייראו יראה גדולה ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא אשר גם הרוח והים שמעים לו: 20

5 ויבאו אל עבר הים אל ארץ הגדרים: 21 וישב ישוע לעבר באניה אל עבר הים ויקהל אליו המון רב והוא על שפת הים: 22 והנה בא אחד מראשי הכנסת ושמו יאיר וירא אתו ויפל לרגליו: 23 ויתחנן אליו מאד לאמר בתי הקטנה חלתה עד למות אנא בוא נא ושים ידיך עליה למען תרפא ותחיה: 24 וילך אתו וילכו אחריו המון רב וידחקו: 25 ואשה היתה זבת דם שתיים עשרה שנה: 26 והיא סבלה הרבה תחת ידי רפאים רבים והוציאה את כל אשר לה ולא להועיל ויהי חליה חזק מאד: 27 ויהי כשמעה את שמע ישוע ותבוא בהמון העם מאחריו ותגע בבגדו: 28 כי אמרה רק אם אנע בבגדיו אושע: 29 וייבש מקור דמיה פתאם ותבן בכשרה כי נרפא נגעה: 30 וברגע ידע ישוע בנפשו כי גבורה יצאה ממנו ויפן בתוך העם ויאמר מי נגע בבגדי: 31 ויאמר אליו תלמידיו אתה ראה את ההמון דוחק אתך ואמרת מי נגע בי: 32 ויבט סביב לראות את אשר עשתה זאת: 33 ותירא האשה ותחרד כי ידעה את אשר נעשה לה ותבא ותפל לפניו ותגד לו את האמת כלה: 34 ויאמר אליה בתי אמונתך הושיעה לך לכי לשלום וחייית מנגעך: 35 עודנו מדבר והנה באים מבית ראש הכנסת לאמר בתך מתה למה תטריח עוד את המורה: 36 וכשמע ישוע את הדבר אשר דברו ויאמר אל ראש הכנסת אל תירא רק האמינה: 37 ולא הניח לאיש ללכת אתו אם לפטרוס וליעקב וליוחנן אחי יעקב: 38 ויבא בית ראש הכנסת וירא המון הבכים והמיללים הרבה: 39 ובבאו אמר אליהם מה תהמו ותבכו הנערה לא

מתה אך ישנה היא: 40 וישחקו לו והוא גרש את כלם ויקח את אבי הנערה ואת אמה ואת אשר אתו ויבא החדרה אשר שם שכבת הנערה: 41 ויאחו ביד הנערה ויאמר אליה שליתא קומי אשר פרושו הילדה אני אמר לך קומי נא: 42 ומיד קמה הילדה ותתהלך והיא בת שתיים עשרה שנה וישמו שמה גדולה: 43 ויזהר אותם מאד שלא יודע הדבר לאיש ויאמר לתת לה לאכול:

6 ויצא משם ויבא אל ארצו וילכו אחריו תלמידיו: 2 וביום השבת החל ללמד בבית הכנסת וישמעו רבים וישתוממו לאמר מאין לזה כאלה ומה היא החכמה הנתונה לו עד אשר נעשו גבורות כאלה על ידיו: 3 הלא זה הוא החרש בן מרים ואחי יעקב ויוסי ויהודה ושמעון והלא אחיותיו אתנו פה ויהי להם למכשול: 4 ויאמר אליהם ישוע אין הנביא נקלה כי אם בארצו ובין קרוביו ובביתו: 5 ולא יכל לעשות שם פלא רק על חלשים מעטים שם את ידיו וירפאם: 6 ויתמה על חסרון אמונתם ויסב בכפרים סבוב ולמד: 7 ויקרא אל שנים העשר ויחל לשלח אותם שנים שנים ויתן להם שלטן על רוחות הטמאה: 8 ויצו אותם אשר לא ישאו מאומה לדרך זולתי מקל לבדו לא תרמיל ולא לחם ולא נחשת בחגורה: 9 רק להיות נעולי סנדל ושתי כתנות לא ילבשו: 10 ויאמר אליהם במקום אשר תבאו בית איש שבו בו עד כי תצאו משם: 11 וכל אשר לא יקבלו אתכם ולא ישמעו אליכם צאו משם ונערו את עפר כפות רגליכם לעדות להם אמן אני אמר לכם לסדם ולעמרה יקל ביום הדין מן העיר ההיא: 12

את גוייתו וישימוה בקבר: 30 ויקהלו השליחים והוא לברו ביבשה: 48 וירא אותם מתעמלים אל ישוע ויגידו לו את כל אשר עשו ואת אשר בשוטם כי הרוח לנגדם ויהי כעת האשמרת למדו: 31 ויאמר אליהם באו אתם לברד אל הרביעית ויבא אליהם מתהלך על פני הים מקום חרבה ונחו מעט כי רבים היו הבאים ויואל לעבור לפניהם: 49 והם בראתם אתו והיצאים עד לאין עת להם לאכול: 32 וילכו מתהלך על פני הים חשבו כי מראה רוח הוא משם באניה אל מקום חרבה לברד: 33 וההמון ויצעקו: 50 כי כלם ראוהו ויבהלו אז דבר אתם ראה אותם יצאים ויכירהו רבים וירוצו שמה ויאמר אליהם חזקו כי אני הוא אל תיראו: 51 ברגליהם מכל הערים ויעברו אותם ויאספו וירד אליהם אל האניה והרוח שככה וישתוממו אליו: 34 ויצא וירא המון עם רב ויהמו מעיו עוד יותר בלבכם ויתמהו: 52 כי לא השכילו עליהם כי היו כצאן אשר אין להם רעה ויחל בדבר ככרות הלחם מפני שטטום לבבם: 53 ללמד אותם דברים הרבה: 35 ויהי כאשר רפה ויעברו את הים ויבאו ארצה גניסר ויקרבו אל היום לערוב ויגשו אליו תלמידיו לאמר הנה היבשה: 54 ויהי כצאתם מן האניה אז הכירהו: המקום חרב והיום רד מאד: 36 שלח אותם 55 וירוצו בכל סביבותיהם ויחלו לשאת את וילכו אל החצרים והכפרים מסביב לקנות החולים במשכבות אל כל מקום אשר שמעו כי להם לחם כי אין להם מה לאכול: 37 ויען ויאמר שם הוא: 56 ובכל מקום אשר יבא אל הכפרים אליהם תנו אתם להם לאכלה ויאמרו אליו או הערים ואל השדות שם שמו את החולים הנלך לקנות לחם במאתים דינר ונתן להם בחוצות ויתחננו לו כי יגעו רק בציצת בגדו לאכלה: 38 ויאמר אליהם כמה ככרות לחם יש והיה כל אשר נגעו ונושעו:

לכם לכו וראו וידעו ויאמרו חמש ושני דגים: 7 ויקהלו אליו הפרושים ומן הסופרים אשר 39 ויצו אותם לשבת כלם חברה חברה לברד על ירק הדשא: 40 וישבו להם שורות שורות למאות ולחמשים: 41 ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך ויפרס את הלחם ויתן לתלמידיו לשום לפניהם ואת שני הדגים חלק לכלם: 42 ויאכלו כלם וישבעו: 43 וישאו מן הפתותים מלוא סלים שנים עשר וגם מן הדגים: 44 והאכלים מן הלחם היו כחמשת אלפי איש: 45 ואחרי כן האיץ בתלמידיו לרדת באניה ולעבור לפניו אל עבר הים אל בית צידה עד שלחו את העם: 46 ויהי אחר שלחו אתם ויעל ההרה להתפלל: 47 ויהי ערב והאניה באה בתוך הים

כבדוני ולבו רחק ממני: 7 ותהו יראתם אתי ותבא ותפל לרגליו: 26 והאשה יונית וארץ מצות אנשים מלמדים: 8 כי עזבתם את מצות אלהים לאחז בקבלת בני אדם שבילות כדים אר השד מבתה: 27 ויאמר אליה ישוע הניחו וכסות וכאלה רבות אתם עשים: 9 ויאמר לשבע בראשונה הבנים כי לא טוב לקחת לחם אליהם מה יפה עשיתם אשר בטלתם את מצות האלהים כדי שתשמרו את קבלתכם: 10 כי ויאמר אליו כן אדני אבל גם צעירי הכלבים 28 ותען משה אמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו יאכלו תחת השלחן מפרורי לחם הבנים: 29 ואמו מות יומת: 11 ואתם אמרים איש כי יאמר לאביו ולאמו קרבן פרושו מתנה לאלהים כל מה שאתה הנהגה לי: 12 ולא תניחו לו לעשות עוד מאומה לאביו ולאמו: 13 ותפרו את דבר האלהים על ידי קבלתכם אשר קבלתם והרבה כאלה אתם עשים: 14 ויקרא אל כל העם ויאמר אליהם שמעו אלי כלכם והבינו: 15 אין דבר מחוץ לאדם אשר יוכל לטמא אותו בבאו אל קרבו כי אם הדברים היוצאים ממנו המה יטמאו את האדם: 16 כל אשר אזנים לו לשמע ישמע: 17 ויהי כאשר שב הביתה מן ההמון וישאלהו תלמידיו על דבר המשל: 18 ויאמר אליהם האף אתם חסרי בינה הלא תשכילו כי כל הבא את תוך האדם מחוצה לו לא יטמאנו: 19 כי לא יבוא אל לבו כי אם אל

8 כרשו ויצא למוצאות להבר כל אכל: 20 ויאמר ויהי בימים ההם בהקבץ עם רב ואין להם היצא מן האדם הוא מטמא את האדם: 21 כי מתוך לב האדם יצאות המחשבות הרעות נאף וזנה ורצוח וגנוב ואהבת בצע ורשעה ורמיה וזוללות וצרות עין וגדוף וזדון וסכלות: 23 כל הרעות האלה מקרב האדם הן יוצאות ומטמאות אתו: 24 ויקם משם וילך לו אל גבולות צור וצידון ובבואו הביתה לא אבה כי יודע לאיש ולא יכל להסתור: 25 כי אשה אשר רוח טמאה נכנסה בבתה הקטנה שמעה את שמעו

8 ויהי בימים ההם בהקבץ עם רב ואין להם מה יאכלו ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם: 2 נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמדי ואין להם לחם לאכל: 3 והיה בשלחי אותם רעבים לבתיהם יתעלפו בדרך כי יש מהם אשר באו ממרחק: 4 ויענו אתו תלמידיו מאין יוכל איש להשיע את אלה פה במדבר לחם: 5 וישאל אותם כמה ככרות לחם יש לכם ויאמרו שבע: 6 ויצו את העם לשבת לארץ

ויקח את שבע ככרות הלחם ויברך ויפרס ויתן עיניו ותפקחנה עיניו וירפא וירא הכל היטב עד אותם לתלמידיו לשום לפניהם וישומו לפני למרחוק: 26 וישלחהו אל ביתו לאמר אל תבא העם: 7 ויהי להם מעט דגים קטנים ויברך בתוך הכפר ואל תדבר לאיש בכפר: 27 ויצא ויאמר לשום לפניהם גם את אלה: 8 ויאכלו ישוע ותלמידיו ללכת אל כפרי קיסרין של וישבעו וישאו מן הפתותים הנותרים שבעת פילפוס ויהי בדרך ושאל את תלמידיו ויאמר דודים: 9 והאכלים היו כארבעת אלפי איש אליהם מה אמרים עלי האנשים מי אני: 28 וישלחם: 10 אז ירד באניה עם תלמידיו ויבא ויענו ויאמרו יוחנן המטביל ויש אמרים אליהו אל גלילות דלמונתא: 11 ויצאו הפרושים ויחלו ואחרים אמרים אחד מן הנביאים: 29 ושאל להתוכח אתו וישאלו מעמו אות מן השמים אתם לאמר ואתם מה תאמרו עלי מי אני ויען והם מנסים אתו: 12 ויאנח ברוחו ויאמר מה פטרוס ויאמר אליו אתה הוא המשיח: 30 ויצו הדור הזה מבקש לו אות אמן אמר אני לכם אתם בנגעה לבלתי דבר עליו לאיש: 31 ויחל אם ינתן אות לדור הזה: 13 ויעזב אותם וירד ללמדם כי צריך בן האדם לענות הרבה וימאס באניה וישב ויעבר אל עבר הים: 14 וישכחו על ידי הזקנים והכהנים הגדולים והסופרים לקחת אתם לחם ולא היה להם באניה בלתי ויומת ומקצה שלשת ימים קום יקום: 32 והוא אם ככר לחם אחת: 15 ויזהר אותם לאמר ראו בגלוי דבר את הדבר הזה ויקחהו פטרוס ויחל השמרו לכם משאר הפרושים ומשאר הורדוס: לגער בו: 33 ויפן אחריו ויבט את תלמידיו ויחשבו ויאמרו איש אל רעהו על כי לחם ויגער בפטרוס לאמר סור מעל פני השטן כי אין אתנו: 17 וידע ישוע ויאמר להם מה תחשבו אין לבך לדברי האלהים כי אם לדברי האדם: על כי לחם אין לכם העוד לא תשכילו ולא 34 ויקרא אל העם ואל תלמידיו ויאמר אליהם תבינו ולבכם עודנו מטמטם: 18 עינים לכם ולא החפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו וישא את צלבו תראו ואזנים לכם ולא תשמעו ולא תזכרו: 19 וילך אחרי: 35 כי כל אשר יחפץ להושיע את כאשר פרסתי את חמשת ככרות הלחם לחמשת נפשו תאבד נפשו וממנו וכל אשר תאבד לו אלפי איש כמה סלים מלאי פתותים נשאתם נפשו למעני ולמען הבשורה הוא יושיענה: 36 ויאמרו אליו שנים עשר: 20 ובשבע לארבעת כי מה יסכן לאדם כי יקנה את כל העולם אלפי איש כמה דודים מלאי פתותים נשאתם ונשחתה נפשו: 37 או מה יתן איש פדיון נפשו: ויאמרו אליו שבעה: 21 ויאמר אליהם איך לא 38 כי כל איש אשר הייתי אני ודברי לו לחרפה תבינו: 22 ויבא אל בית צידה ויביאו אליו איש בדור הנאף והחוטא הזה אף הוא יהיה לחרפה עור ויתחננו לו לגעת בו: 23 ויאחז ביד העור לבן האדם בכבוד אביו עם המלאכים ויוליכהו אל מחוץ לכפר וירק בעיניו וישם את הקדושים:

ידיו עליו וישאלהו לאמר הראה אתה דבר: 24 **9** ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם כי יש מן ויבט ויאמר אראה את בני האדם כי מתהלכים העמדים פה אשר לא ישעמו מות עד כי יראו כאילנות אני ראה: 25 ויוסף לשום את ידיו על

מלכות האלהים באה בנבורה: 2 ואחרי ששת אסבל אתכם הביאו אתו לפני: 20 ויביאהו לפניו ימים לקח ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויהי כאשר ראהו הרוח וירוצצנו פתאם ויפל ויעלם על הר גבה אתו לברם וישתנה לעיניהם: ארצה ויתגולל ויורד רירו: 21 וישאל את אביו 3 ובגדיו נהיו מזהירים לבנים מאד כשלג אשר כמה ימים היתה לו זאת ויאמר מימי נעוריו: לא יוכל כובס בארץ להלבין כמוהם: 4 וירא 22 ופעמים רבות הפיל אתו גם באש גם במים אליהם אליהו ומשה מדברים עם ישוע: 5 ויען 23 ויאמר אליו ישוע לאמר אם תוכל להאמין פטרוס ויאמר אל ישוע רבי טוב היותנו פה כל יוכל המאמין: 24 ויתן אבי הילד את קלו ולאליהו אחת: 6 כי לא ידע מה ידבר כי היו בבכי ויאמר אני מאמין עזר נא לחסרון אמונתי: נבהלים: 7 ויהי ענן סוכך עליהם ויצא מן הענן 25 וירא ישוע את העם מתקבץ אליו ויגער ברוח קול אמר זה בני ידידי אליו שמעו: 8 והמה הטמא לאמר רוח אלם וחרש אני מצוך צא הביטו כה וכה פתאם ולא ראו עוד איש בלתי אתו מאד ויצא ויהי כמת עד אשר אמרו רבים לבלתי הגיד לאיש את אשר ראו עד כי יקום בן האדם מן המתים: 10 וישמרו את הדבר בלבבם וידרשו לדעת מה היא התקומה מן המתים: 11 וישאלהו לאמר מה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה: 12 ויען ויאמר להם הנה אליהו בא בראשונה וישיב את הכל ומה כתוב על בן האדם הלא כי יענה הרבה וימאס: 13 אבל אמר אני לכם גם בא אליהו וגם עשו לו כרצונם כאשר כתוב עליו: 14 ויהי כבואו אל התלמידים וירא עם רב סביבותם וסופרים מתוכחים אתם: 15 וכל העם כראותם אתו כן תמהו וירוצי אליו וישאלו לו לשלום: 16 וישאל את הסופרים מה אתם מתוכחים עמהם: 17 ויען אחד מן העם ויאמר רבי הבאתי אליך את בני אשר רוח אלם בקרבו: 18 והיה בכל מקום אשר יאחזהו הוא מרצץ אתו וירד רירו וחרק את שניו ויבש גופו ואמר אל תלמידך לגרשו ולא יכלו: 19 ויען ויאמר להם הוי דור בלתי מאמין עד מתי אהיה עמכם עד מתי

ויאמר אליו רבי ראינו איש מגרש שדים בשמך 5 ויען ישוע ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם ואיננו הולך אחרינו ונכלאנו יען אשר לא הלך כתב לכם את המצוה הזאת: 6 אבל מראשית אחרינו: 39 ויאמר ישוע אל תכלאהו כי אין איש עשה גבורה בשמי ויוכל במהרה לדבר בי רעה: 40 כי כל אשר איננו נגדנו הוא בעדנו: 41 שניהם לבשר אחד ואם כן אפוא אינם עוד שנים כי כל המשקה אתכם כוס מים בשמי על אשר אתם למשיח אמן אמר אני לכם כי לא יאבד לא יפרידנו אדם: 10 ויהי בבית וישבו תלמידיו שכרו: 42 וכל המכשיל אחד הקטנים המאמינים לשאל אתו על זאת: 11 ויאמר אליהם המשלח בי טוב לו שיתלה פלח רכב על צוארו והשלך את אשתו ולקח אחרת נאף הוא עליה: 12 ואשה בים: 43 ואם ידך תכשילך קצץ אתה טוב לך כי תעזב אישה ולקחה איש אחר נאפת היא: לבוא קטע לחיים מהיות לך שתי ידיים ותלך אל גיהנם אל האש אשר לא תכבה: (Geenna) התלמידים במביאייהם: 14 וירא ישוע ויכעס g1067) 44 אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא ויאמר אליהם הניחו לילדים לבוא אלי ואל תכבה: 45 ואם רגלך תכשילך קצץ אתה טוב תמנעו כי לאלה מלכות האלהים: 15 אמן אמר לך לבוא פסח לחיים מהיות לך שתי רגלים אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האלהים ותשלך לגיהנם אל האש אשר לא תכבה: (Geenna) כילד הוא לא יבא בה: 16 ויחבקם ויברכם g1067) 46 אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא בשומו את ידיו עליהם: 17 ויהי בצאתו לדרך והנה איש רץ אליו ויכרע לפניו ושאל אותו רבי הטוב מה אעשה ואירש חיי עולם: (aiōnios g166) 18 ויאמר לו ישוע מדוע קראת לי טוב אין טוב לך שתי עינים ותשלך לגיהנם: (Geenna g1067) 48 אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: 49 כי כל איש באש ימלח וכל קרבן במלח ימלח: 50 טוב המלח ואם המלח יהיה תפל במה תתקנו אותו יהי לכם מלח בקרבכם ויהי שלום ביניכם:

10 ויקם משם וילך אל גבול יהודה מעבר הירדן ויקהלו עוד אליו המון עם וילמדום כפעם בפעם: 2 ויגשו אליו הפרושים ושאלהו אם יוכל איש לשלח את אשתו והם מנסים אתו: 3 ויען ויאמר אליהם מה צוה אתכם משה: 4 ויאמרו משה התיר לכתב ספר כריתת ולשלח:

לבטחים על חילם לבוא אל מלכות האלהים: 39 ויאמרו אליו נוכל ויאמר אליהם ישוע את
 25 נקל לגמל לעבר בתוך נקב המחט מבוא הכוס אשר אני שתה תשתו ובטבילה אשר אני
 עשיר אל מלכות האלהים: 26 ויוסיפו עוד נטבל בה תטבלו: 40 אך שבת לימיני ולשמאלי
 להשתומם ויאמרו איש אלם אחיו מי אפוא יוכל אין בידי לתתה בלתי לאשר הוכן להם: 41
 להושע: 27 ויבט בם ישוע ויאמר מבני אדם ויהי כשמע זאת העשרה ויחלו לכעוס על יעקב
 תפלא זאת אך לא מאלהים כי מאלהים לא ויוחנן: 42 ויקרא להם ישוע ויאמר אליהם אתם
 יפלא כל דבר: 28 ויען פטרוס ויאמר אליו הן ידעתם כי הנחשבים לשרי הגוים הם רדים
 אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריך: 29 ויאמר בהם וגדוליהם שולטים עליהם: 43 ואתם לא
 ישוע אמן אמר אני לכם כי אין איש אשר עזב את ביתו או את אחיו או את אחיותיו או את
 אביו או את אמו או את אשתו או את בניו או את שדותיו ולמען הבשורה: 30 אשר לא יקח
 עתה בזמן הזה בכל הרדיפות מאה פעמים כהמה בתים ואחים ואחיות ואמות ובנים
 ושדות ובעולם הבא חיי עולמים: (aiōn g165, aiōnios g166) 31 ואולם רבים מן הראשונים יהיו
 אחרונים והאחרונים ראשונים: 32 ויהי בדרך הנצרי ויחל לצעק ויאמר אנא בן דוד ישוע
 בעלותם ירושלים ישוע הולך לפנייהם והמה חנני: 48 וינערו בו רבים להשתיקו והוא הרבה
 נבהלים ויראים בלכתם אחריו ויוסף לקחת אליו את שנים העשר ויחל להגיד להם את אשר
 יקרהו לאמר: 33 הנה אנחנו עלים ירושלימה ובן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים
 וירשיעוהו למות וימסרו אותו לגוים: 34 ויהתלו בו ויכהו בשוטים וירקו בפניו וימיתוהו וביום
 השלישי קום יקום: 35 ויקרבו אליו יעקב ויוחנן בני זבדי ויאמרו רבי אותה נפשנו כי תעשה
 לנו את אשר נשאל ממך: 36 ויאמר אליהם מה אוחים כי אעשה לכם: 37 ויאמרו אליו תנה לנו
 לשבת אחד לימינך ואחד לשמאלך בכבודך: 38 ויאמר אליהם ישוע לא ידעתם את אשר
 שאלתם היכל תוכלו לשתות את הכוס אשר אני שתה ולהטבל בטבילה אשר אני נטבל בה:

האדון צריך לו וברנע ישלחנו הנה: 4 וילכו התאנה אשר אדרתה יבשה: 22 ויען ישוע ויאמר וימצאו העיר אסור אל השער בחוץ על אם אליהם תהי נא בכם אמונת אלהים: 23 כי אמן הדרך ויתירוהו: 5 ואנשים מן העמדים שם אמר אני לכם כל אשר יאמר אל החר הזה אמרו אליהם מה זאת תעשו להתיר את העיר: הנשא והעתק אל תוך הים ואין ספק בלבבו 6 ויאמרו אליהם כאשר צום ישוע ויניחו להם: כי אם יאמין כי יהיה כאשר אמר כן גם יהיה 7 ויביאו את העיר אל ישוע וישליכו עליו את לו: 24 על כן אני אמר לכם כל אשר תשאלו בנדיהם וישב עליו: 8 ורכים פרשו את בנדיהם בהתפללכם האמינו כי תקחו ויהי לכם: 25 על הדרך ואחרים כרתו ענפים מן העצים וכי תעמדו להתפלל תסלחו לכל איש את וישטחו על הדרך: 9 וההלכים לפניו ואחריו אשר בלבבכם עליו למען יסלח לכם אביכם צעקים לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה: שבשמים אף הוא את פשעים: 26 ואתם אם לא ברוכה מלכות דוד אבינו הבאה בשם יהוה תסלחו אף אביכם שבשמים לא יסלח לכם את הושע נא במרומים: 11 ויבא ישוע ירושלים ואל פשעים: 27 וישבו ויבאו ירושלים ויהי הוא בית המקדש וירא ויתבונן על הכל והיום רפה מתהלך במקדש ויבאו אליו הכהנים הגדולים לערוב ויצא אל בית היני עם שנים העשר: והסופרים והזקנים: 28 ויאמרו אליו באי זו 12 ויהי ממחרת בצאתם מבית היני וירעב: רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך את הרשות 13 וירא תאנה מרחוק ולא עלים ויבא לראות הזאת לעשות את אלה: 29 ויאמר ישוע אליהם הימצא בה פרי ויקרב אליה ולא מצא בה כי גם אני אשאלה אתכם דבר אחד ואתם השיבוני אם עלים לבר כי לא היתה עת תאנים: 14 ואמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה: 30 ויען ויאמר אליה מעתה איש אל יאכל פרי ממך עד עולם וישמעו תלמידיו: 15 (aiōn g165) 31 ויחשבו כה וכה בקרבם לאמר אם ויבאו ירושלים ויבא ישוע אל המקדש ויחל נאמר מן השמים יאמר מדוע אפוא לא האמנתם לנרש משם את המוכרים ואת הקונים ויהפך את לו: 32 או הנאמר מבני אדם וייראו את העם שלחנות השלחנים ואת מושבות מכרי היונים: כי כלם חשבו את יוחנן לנביא באמת: 33 ויענו 16 ולא הניח לאיש לשאת כלי דרך המקדש: ויאמרו אל ישוע לא ידענו ויען ישוע ויאמר 17 וילמד ויאמר להם הלא כתוב כי ביתי בית אליהם אם כן גם אני לא אמר לכם באי זו רשות תפלה יקרא לכל העמים ואתם עשיתם אתו אני עשה אלה:

מערת פריאים: 18 וישמעו הסופרים וראשי הכהנים ויתנכלו אתו להשמידו כי יראו מפניו יען אשר כל העם משתוממים על תורתו: 19 ויהי בערב ויצא אל מחוץ לעיר: 20 ויהי הם עברים בבקר ויראו את התאנה כי יבשה עם שרשיה: 21 ויזכר פטרוס ויאמר אליו רבי הנה 12 ויחל לדבר אליהם במשלים לאמר איש נטע כרם ויעש גדר סביבותיו ויחצב יקב ויבן מגדל ויתנהו אל כרמים וילך למרחקים: 2 ולמועד שלח אל הכרמים עבד לקחת מאת הכרמים מפרי הכרם: 3 ויחזיקו בו ויכהו

וישלחהו ריקם: 4 ויסף לשלח אליהם עבד השאיר אחריו זרע: 21 ויקח אתה השני וימת
 אחר ואתו סקלו באבנים ומחקו ראשו וישלחהו ולא הניח זרע וכן גם השלישי: 22 ויקחוה כל
 נכלם: 5 ויסף וישלח אחר וגם אתו הרגו וכן עשו השבעה ולא השאירו אחריהם זרע ואחרי מות
 ברבים אחרים מהם הכו ומהם הרגו: 6 ויהי לו כלם מתה גם האשה: 23 ועתה בתחית המתים
 עוד בן יחיד אשר אהבו וישלח גם אתו אליהם כשיקומו למי מהם תהיה לאשה כי לשבעה
 באחרנה לאמר מפני בני יגורו: 7 והכרמים היתה לאשה: 24 ויאמר ישוע אליהם הלא
 ההם אמרו איש אל רעהו הנה זה הוא היוורש בזאת אתם תעים באשר אינכם יודעים גם את
 לכו ונהרנהו ולנו תהיה הירשה: 8 ויחזיקו הכתובים גם את גבורת האלהים: 25 כי בעת
 בו ויהרגו אותו וישליכוהו אל מחוץ לכרם: 9 קומם מן המתים האנשים לא ישאו נשים ולא
 ועתה מה יעשה בעל הכרם יבוא ויאבד את תנשאנה אך יהיו כמלאכי השמים: 26 ועל דבר
 הכרמים ההם ויתן את הכרם לאחרים: 10 המתים כי קום יקומו הלא קראתם בספר משה
 הלא קראתם את הכתוב הזה אבן מאסו הבונים בסנה את אשר דבר אליו האלהים לאמר אנכי
 היתה לראש פנה: 11 מאת יהוה היתה זאת אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב: 27
 היא נפלאות בעינינו: 12 ויבקשו לתפשו וייראו האלהים איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים
 מפני העם יען אשר הבינו כי עליהם דבר את לכן הרביתם לתעות: 28 ואחד מן הסופרים
 המשל הזה ויעזבהו וילכו להם: 13 וישלחו אליו שמע אתם מתוכחים ויקרב אליהם וירא כי
 אנשים מן הפרושים ומן ההורדוסים ללכד הישב השיבם וישאלוהו מה היא הראשנה לכל
 אתו בדברו: 14 ויבאו ויאמרו אליו רבי ידענו המצות: 29 ויען ישוע וידבר אליו הראשנה לכל
 כי איש אמת אתה ולא תגור מפני איש כי לא המצות היא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה
 תכיר פנים כי אם באמת מורה אתה את דרך אחד: 30 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך
 האלהים הנכון לתת מס אל הקיסר אם לא ובכל נפשך ובכל מדעך ובכל מאדך זאת היא
 נתן: 15 והוא ידע את חנפתם ויאמר אליהם המצוה הראשנה: 31 והשנית הדמה לה היא
 מה תנסוני הביאו אלי דינר ואראה: 16 ויביאו ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב
 אשר עליו ויאמרו אליו של הקיסר: 17 ויאמר אלהים אחד הוא ואין עוד מלבדו: 33 ולאחבה
 ישוע אליהם את אשר לקיסר תנו לקיסר ואת אתו בכל לבב ובכל מדע ובכל נפש ובכל מאד
 אשר לאלהים תנו לאלהים ויתמהו עליו: 18 ולאחבה את הרע כנפשו גדולה היא מכל עלות
 ויבאו אליו מן הצדוקים האמרים כי אין תחיה וזבחים: 34 וירא ישוע כי ענה בדעת ויאמר אליו
 למתים וישאלוהו לאמר: 19 רבי כתב לנו משה לא רחוק אתה ממלכות האלהים ואיש לא ערב
 כי ימות אחי איש ועזב אשה ובנים אין לו עוד את לבו לשאל אותו שאלה: 35 ויען ישוע
 ייבם אחיו את אשתו ויקם זרע לאחיו: 20 והנה בלמדו במקדש ויאמר איך יאמרו הסופרים כי
 שבעה אחים והראשון לקח אשה ובמותו לא המשיח הוא בן דוד: 36 והוא דוד אמר ברוח

הקדש נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית גוי על גוי וממלכה על ממלכה והיה רעש איביך הדם לרגליך: 37 הנה דוד בעצמו קרא כה וכה והיה רעב ומהומה: 9 אלה ראשית לו אדון ואיך הוא בנו ויאהב רב העם לשמע התבלים ואתם השמרו בנפשתיכם כי ימסרו אתו: 38 ויאמר אליהם בלמד אתם השמרו מן הסופרים האהבים להתהלך עטופי טלית ואת שאלות שלומם בשוקים: 39 ואת מושבי הראש בבתי כנסיות ואת מסבות הראש בסעודות: 40 הגוים: 11 וכאשר יוליכו ומסרו אתכם אל תדאגו הבלעים את בתי האלמנות ומאריכים בתפלה ואל תחשבו מה תדברו כי הדבר אשר ינתן למראה עינים המה משפט על יתר יקחו: 41 לכם בשעה ההיא אותו דברו יען לא אתם הם וישוע ישב ממול ארון האוצר והוא ראה את העם משליכים מעות לארון האוצר ועשירים רבים נתנו הרבה: 42 ותבא אלמנה עניה ותשלך שתי פרוטות אשר הן רבע אסר: 43 ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכל הנתנים אל ארון האוצר: 44 כי כלם נתנו מן העדף שלהם והיא ממחסרה נתנה כל אשר לה את כל רכושה:

13 ויהי בצאתו מן המקדש ויאמר אליו אחד מתלמידיו רבי ראה מה יפו האבנים והבנינים האלה: 2 ויען ישוע אתו ויאמר הראית את כל הבנינים הגדולים האלה לא תשאר אבן על אבן אשר לא תתפרק: 3 וישב על הר הזיתים ממול המקדש וישאלהו פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי ויהם אתו לבדם: 4 אמר נא לנו מתי תהיה זאת ומה הוא האות בבא העת אשר תעשה בה כל זאת: 5 ויען אתם ישוע ויחל לדבר ראו פן יתעה אתכם איש: 6 כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא ויתעו רבים: 7 ובשמעכם מלחמות ושמעות מלחמה אל תבהלו כי היו תהיה זאת אך לא זאת היא הקץ: 8 כי יקום הקדש נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית גוי על גוי וממלכה על ממלכה והיה רעש איביך הדם לרגליך: 37 הנה דוד בעצמו קרא כה וכה והיה רעב ומהומה: 9 אלה ראשית לו אדון ואיך הוא בנו ויאהב רב העם לשמע התבלים ואתם השמרו בנפשתיכם כי ימסרו אתו: 38 ויאמר אליהם בלמד אתם השמרו מן הסופרים האהבים להתהלך עטופי טלית ואת שאלות שלומם בשוקים: 39 ואת מושבי הראש בבתי כנסיות ואת מסבות הראש בסעודות: 40 הגוים: 11 וכאשר יוליכו ומסרו אתכם אל תדאגו הבלעים את בתי האלמנות ומאריכים בתפלה ואל תחשבו מה תדברו כי הדבר אשר ינתן למראה עינים המה משפט על יתר יקחו: 41 לכם בשעה ההיא אותו דברו יען לא אתם הם וישוע ישב ממול ארון האוצר והוא ראה את העם משליכים מעות לארון האוצר ועשירים רבים נתנו הרבה: 42 ותבא אלמנה עניה ותשלך שתי פרוטות אשר הן רבע אסר: 43 ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכל הנתנים אל ארון האוצר: 44 כי כלם נתנו מן העדף שלהם והיא ממחסרה נתנה כל אשר לה את כל רכושה:

לשאת מלבושו: 17 ואוי להרות ולמיניקות בימים ההמה: 18 אך התפללו אשר לא תהיה מנוסתכם בחרף: 19 כי הימים ההם יהיו עת צרה אשר לא נהיתה כמוה מראשית הבריאה אשר ברא אלהים עד עתה וכמוה לא תהיה עוד: 20 ולולי קצר יהוה את הימים ההם לא יושע כל בשר אך למען הבחירים אשר בחר במ קצר את הימים: 21 ואז אם יאמר איש אליכם הנה פה המשיח או הנהו שם אל תאמינו: 22 כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ונתנו אתות ומופתים להתעות אף את הבחירים אם יוכלו: 23 ואתם ראו הנה מראש הגדתי לכם את כל: 24 והיה בימים ההם אחרי הצרה ההיא תחשך השמש והירח לא יגיה אורו: 25 והכוכבים יפלו

מן השמים וכחות השמים יתמוטטו: 26 ואז הניחו לה למה תניון נפשה מעשה טוב עשתה יראו את בן האדם בא בעננים בגבורה רבה עמדי: 7 כי העניים תמיד עמכם וכשתרצו ובכבוד: 27 ואז ישלח את מלאכיו ויקבץ את בחיריו מארבע הרוחות מקצה הארץ עד קצה השמים: 28 למדו נא את משל התאנה כשירטב ענפה ופרח עלה ידעתם כי קרוב הקיץ: 29 באשר תקרא הבשורה הזאת אל כל העולם כן אף אתם בראתכם כי היו כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח: 30 אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה: 31 אל ראשי הכהנים למסר אותו אליהם: 11 והם השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון: 32 כשמעם שמחו ויאמרו לתת לו כסף ויבקש אך עת בוא היום ההוא והשעה ההיא אין איש יודע אותה גם לא מלאכי השמים גם לא הבן מבלעדי האב: 33 ראו שקדו והתפללו כי לא ידעתם מתי תהיה העת: 34 והיה כאיש הולך למרחק אשר עזב את ביתו ויתן שלטן לעבדיו ולאיש איש את מלאכתו וגם את השוער צוה לשקד: 35 לכן שקדו כי לא ידעתם מתי יבוא בעל הבית אם לעת ערב או בחצות הלילה אם בעת קריאת הגבר או בבקר: 36 פן יבוא פתאם ומצא אתכם ישנים: 37 ואת אשר אמרתי לכם אמר אני לכל שקדו:

14 ויהי יומים לפני חג הפסח והמצות ויבקשו הכהנים הגדולים והסופרים איך יתפשהו בערמה להמיתו: 2 ויאמרו אך לא בחג פן תהיה מהומה בעם: 3 ויהי בהיותו בבית היני בית שמעון המצרע ויסב אל השלחן ותבא אשה ובידה פך שמן גרד זך ויקר מאד ותשבר את הפך ותצק על ראשו: 4 ויש אשר מתרעמים איש אל רעהו לאמר על מה היה אבוד השמן הזה: 5 כי ראוי היה זה להמכר ביותר משלש מאות דינר ולתתו לעניים ויגערו בה: 6 ויאמר ישוע כלם: 24 ויאמר להם זה הוא דמי דם הברית

החדשה הנשפך בעד רבים: 25 אמן אמר אני קרב: 43 עורנו מדבר ויהודה בא והוא אחד
לכם שתה לא אשתה עוד מתנובת הנפן עד משנים העשר ועמו המון רב בחרבות ובמקלות
היום ההוא אשר אשתה אותה חרשה במלכות מאת הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים: 44
האלהים: 26 ואחרי נמרם את ההלל ויצאו אל והמוסר אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר
הר הזיתים: 27 ויאמר אליהם ישוע אתם כלכם אשקהו זה הוא אותו תפשו והוליכו אל ימלט:
תכשלו בי בלילה הזה כי כתוב אכה את הרעה 45 הוא בא והוא נגש אליו ויאמר רבי וינשק
ותפוצין הצאן: 28 ואחרי קומי מן המתים אלך לו: 46 וישלחו בו את ידיהם ויתפששו: 47 ואחד
לפניכם הגלילה: 29 ויאמר אליו פטרוס גם אם מן העמדים אצלו שלף את חרבו ויך את עבד
כלם יכשלו אני לא אכשל: 30 ויאמר אליו ישוע הכהן הגדול ויקצץ את אזנו: 48 ויען ישוע ויאמר
אמן אמר אני לך כי היום בלילה הזה בטרם אליהם כמו על פריץ יצאתם עלי בחרבות
יקרא התרנגול פעמים אתה תכחש בי שלש ובמקלות לתפשני: 49 ויום יום הייתי אצלכם
פעמים: 31 והוא התחזק ויוסף לדבר ויאמר גם מלמד במקדש ולא החזקתם בי אבל למען
כי יהיה עלי למות אתך כחש לא אכחש בך ימלאו הכתובים: 50 ויעזבו אותו כלם וינוסו: 51
וכן אמרו גם כלם: 32 ויבאו אל חצר נת שמני ונער אחד הלך אחריו מעטף בסדין לכסות
שמו ויאמר אל תלמידיו שבו לכם פה עד אשר את ערותו ויאחזהו הנערים: 52 והוא עזב את
אתפלל: 33 ויקח אתו את פטרוס ואת יעקב ואת הסדין בידם וינס ערם מפניהם: 53 ויוליכו את
יוחנן ויחל להשמים ולמוג: 34 ויאמר אליהם ישוע אל הכהן הגדול ויקהלו אתו כל הכהנים
נפשי מרה לי עד מות עמדו פה ושקדו: 35 הגדולים והזקנים והסופרים: 54 ופטרוס הלך
ויעבר משם מעט והלאה ויפל ארצה ויתפלל אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הגדול פנימה
אשר אם יוכל היות תעבר נא מעליו השעה וישב שם עם המשרתים ויתחמם נגד האור: 55
הזאת: 36 ויאמר אבא אבי הכל תוכל העבר וראשי הכהנים וכל הסנהדרין בקשו עדות על
נא מעלי את הכוס הזאת אך לא את אשר אני ישוע להמיתו ולא מצאו: 56 כי רבים ענו בו
רוצה כי אם את אשר אתה: 37 ויבא וימצאם עדות שקר אך העדיות לא היו שות: 57 ויקומו
ישנים ויאמר אל פטרוס שמעון התישן הכי לא אנשים ויענו בו עדות שקר לאמר: 58 שמענו
יכלת לשקד שעה אחת: 38 שקדו והתפללו פן אתו אמר אני אהרס את ההיכל הזה מעשה ידי
תבאו לידי נסיון הן הרוח היא חפצה והבשר אדם ולשלושת ימים אבנה היכל אחר אשר איננו
רפה: 39 ויסף לסור ויתפלל באמרו עוד הפעם מעשה ידי אדם: 59 וגם בזאת עדותם לא שותה:
כדברים ההמה: 40 וישב וימצאם שנית ישנים 60 ויקם הכהן הגדול ויעמד בתוך וישאל את
כי עיניהם היו כבדות ולא ידעו מה יענהו: 41 ישוע לאמר האינך משיב דבר מה זה אלה ענים
ויבא פעם שלישית ויאמר אליהם מעתה נומו בך: 61 והוא החריש ולא השיב דבר ויוסף עוד
ונוחו רב לי כי באה השעה הנה בן האדם נמסר הכהן הגדול לשאל אתו ויאמר אליו האתה הוא
בידי חטאים: 42 קומו ונלכה הנה המוסר אותי המשיח בן המברך: 62 ויאמר ישוע אני הוא

ואתם תראו את בן האדם יושב לימין הגבורה להם אסיר אחד את אשר יבקשו: 7 ויהי איש ובא עם ענני השמים: 63 ויקרע הכהן הגדול הנקרא בשם בר אבא אסור עם המורדים את בגדיו ויאמר מה לנו עוד לבקש עדים: אשר רצחו רצח בעת המרד: 8 וישא ההמון 64 שמעתם את הגדוף מה דעתכם וירשיעו את קולו ויחלו לבקש שיעשה להם כפעם כלם כי חייב מיתה הוא: 65 ויחלו מהם לרק בו ויחפו את פניו ויכהו באגרף ויאמרו אליו אפטר לכם את מלך היהודים: 10 כי ידע אשר הנבא והמשרתים הכאיבהו בהכותם אותו על הלחי: 66 ויהי בהיות פטרוס בתחתית החצר ותבא אחת משפחות הכהן הגדול: 67 ותרא את פטרוס כי מתחמם הוא ותבט בו ותאמר גם אתה היית עם הנצרי ישוע: 68 ויכחש לאמר לא אדע ולא אבין מה את אמרת ויצא החוצה אל האולם והתרנגל קרא: 69 ותראהו השפחה ותוסף ותאמר אל העמדים שם כי זה הוא אחד מהם ויכחש פעם שנית: 70 וכמעט אחרי כן גם העמדים שם אמרו אל פטרוס אמנם אתה אחד מהם כי אף גילי אתה ולשונך כלשונם: 71 ויחל להחרים את נפשו ולהשבע לאמר לא יעדתי את האיש הזה אשר אמרתם: 72 והתרנגל קרא פעם שנית ויזכר פטרוס את הדבר אשר אמר לו ישוע בטרם יקרא התרנגל פעמים תכחש בי שלש פעמים וישם אל לבו ויבך:

15 וישכימו ראשי הכהנים עם הזקנים והסופרים וכל הסנהדרין בבקר ויתיעצו ויאסרו את ישוע ויוליכוהו משם וימסרהו אל פילטוס: 2 וישאל אותו פילטוס האתה מלך היהודים ויען ויאמר אליו אתה אמרת: 3 וראשי הכהנים הרבו לשטנו: 4 ויוסף פילטוס ושאלהו לאמר האינך משיב דבר ראה כמה הם מעידים בך: 5 וישוע לא השיב עוד אף דבר אחד ויתמה פילטוס: 6 ובכל חג היה דרכו לפטר

לשמאלו: 28 וימלא הכתוב האמר ואת פשעים כי כן ויתן את גופתו מתנה ליוסף: 46 והוא נמנה: 29 והעברים גרפו אותו ויניעו ראשם קנה סדין ויורד אתו ויכרכהו בסדין וישימהו לאמר האח אתה ההורס את ההיכל ובונה אותו בקבר חצוב בסלע ויגל אבן על פתח הקבר: בשלשת ימים: 30 הושע את עצמך ורדה מן הצלב: 31 וכן לענו לו גם ראשי הכהנים עם הסופרים באמרם איש אל רעהו את אחרים

16 ויהי כאשר עבר יום השבת ותקנינה מרים המגנדלית ומרים אם יעקב ושלמית סמים לבוא ולסוך אתו בהם: 2 ובאחד בשבת בבקר השכם באו אל הקבר כזרוח השמש: 3 ותאמרנה אשה אל אחותה מוי יגל לנו את האבן מעל פתח הקבר: 4 ובהביטן ראו והנה נגללה האבן כי היתה גדלה מאד: 5 ותבאנה אל תוך הקבר ותראינה בחור אחד ישב מימין והוא עטה שמלה לבנה ותשתוממה: 6 ויאמר אליהן אל תשתוממה את ישוע הנצרי אתן מבקשות את הנצלב הוא קם איננו פה הנה זה המקום אשר השכיבהו בו: 7 אך לכנה ואמרתן אל תלמידיו ואל פטרוס כי הולך הוא לפניכם הגלילה ושם תראהו כאשר אמר לכם: 8 ותמהנה לצאת ותברחנה מן הקבר כי אחזתן רעדה ותמהון ולא הגידו דבר לאיש כי יראו: 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)

והוא כאשר קם מן המתים באחד בשבת נראה בראשונה אל מרים המגנדלית אשר גרש ממנה שבעה שדים: 10 ותלך ותגד לאנשים אשר היו עמו והם מתאבלים ובכים: 11 וכאשר שמעו כי חי ונראה אליה לא האמינו לה: 12 ואחרי כן נראה בדמות אחרת לשנים מהם בהיתם מתהלכים בצאתם השדה: 13 והם הלכו ויגידו לאחרים וגם להם לא האמינו: 14 ובאחרנה נראה לעשתי העשר בהיותם מסבים ויחרף חסרון אמונתם וקשי לבבם אשר לא האמינו

לראים אתו נעור מן המתים: 15 ויאמר אליהם
לכו אל כל העולם וקראו את הבשורה לכל
הבריאה: 16 המאמין ונטבל הוא יושע ואשר
לא יאמין יאשם: 17 ואלה האתות אשר ילוו אל
המאמינים יגרשו שדים בשמי ובלשנות חדשות
ידברו: 18 נחשים ישאו בידיהם ואם ישתו סם
המות לא יזיקם על חולים ישימו את ידיהם
וייטב להם: 19 ויהי אחרי אשר דבר אתם
האדון וינשא השמימה וישב לימין האלהים: 20
והמה יצאו ויקראו בכל המקומות והאדון עזרם
ויחזק את הדבר באתות הבאות אחרי דברם
אמן:

העומד לפני האלהים ושלוח אנכי לדבר אליך ולבשרך את זאת: 20 והנה תאלם ולא תוכל לדבר עד היום אשר תהיה זאת תחת כי לא האמנת בדברי אשר ימלאו למועדם: 21 והעם היה מחכה לזכריה ויתמהו כי אחר בהיכל: 22 ויהי בצאתו לא יכל לדבר אליהם וידעו כי מראה ראה בהיכל וירמזו להם ועודנו נאלם: 23 ויהי כאשר מלאו ימי עבדתו וילך לו אל ביתו: 24 ויהי אחרי הימים האלה ותהר אלישבע אשתו ותתחבא חמשה חדשים ותאמר: 25 ככה עשה לי יהוה בימי פקדו אותי לאסף את חרפתי בתוך בני אדם: 26 ויהי בחדש הששי וישלח המלאך גבריאל מאת האלהים גלילה אל עיר אשר שמה נצרת: 27 אל בתולה מארשה לאיש אשר שמו יוסף מבית דוד ושם הבתולה מרים: 28 ויבא המלאך אליה החדרה ויאמר שלום לך אשת חן יהוה עמך ברוכה את בנשים: 29 והיא בראותה נבהלה לדברו ותאמר בלבה מה היא הברכה הזאת: 30 ויאמר לה המלאך אל תיראי מרים כי מצאת חן לפני האלהים: 31 והנה הרה וילדת בן וקראת את שמו ישוע: 32 והוא גדול יהיה וכן עליון יקרא ויהוה אלהים יתן לו את כסא דוד אביו: 33 ועל בית יעקב ימלך לעולם ועד ולמלכותו אין קץ: (aiōn g165) 34 ותאמר מרים אל המלאך איך תהיה זאת ואני אינני ידעת איש: 35 ויען המלאך ויאמר אליה רוח הקדש תבוא עליך וגבורת עליון תצל עליך על כן גם לקדוש הילוד יקרא בן אלהים: 36 והנה אלישבע קרובתך אשר קראו לה עקרה גם היא הרתה בן בזקנתה וזה לה החדש הששי: 37 כי לא יפלא מאלהים כל דבר: 38 ותאמר מרים הנני שפחת יהוה יהי לי כדברך ויצא

1 אחרי אשר רבים הואילו לחבר ספור המעשים אשר נאמנו בשלמות בתוכנו: 2 כאשר מסרום לנו הראים אתם בעיניהם מתחלה ואשר היו משרתי הדבר: 3 חשבתי לטוב גם אני החפש כל הדברים היטב מראשיתם לכתבם אליך בסדר תאופילוס האדיר: 4 למען תדע קשט האמרים אשר חנכת בם: 5 כהן היה בימי הורדוס מלך יהודה זכריה שמו ממשמרת אביה ולו אשה מבנות אהרן ושמה אלישבע: 6 ושניהם היו צדיקים לפני האלהים והלכי תם בכל מצות יהוה ובחקתיו: 7 ולא היה להם ילד כי אלישבע עקרה ושניהם באו בימים: 8 ויהי היום ויכהן לפני אלהים בסדר משמרתו: 9 וכמשפט עבודת הכהנים יצא גורלו להקטיר קטרת ויבא אל היכל יהוה: 10 וכל קהל העם היו מתפללים בחוץ בעת הקטרת: 11 וירא אליו מלאך יהוה עמוד לימין מזבח הקטרת: 12 ויבהל זכריה בראותו אתו ואימה נפלה עליו: 13 ויאמר אליו המלאך אל תירא זכריה כי נשמעה תפלתך ואלישבע אשתך תלד לך בן וקראת שמו יוחנן: 14 והיה לך לשמחה וגיל ורבים ישמחו בהולדו: 15 כי גדול יהיה לפני יהוה ויין ושכר לא ישתה ורוח הקדש ימלא בעודנו בבטן אמו: 16 ורבים מבני ישראל ישיב אל יהוה אלהיהם: 17 והוא ילך לפניו ברוח אליהו ובגבורתו להשיב את לב אבות על בנים ואת הסוררים לתבונת הצדיקים להעמיד ליהוה עם מתקן: 18 ויאמר זכריה אל המלאך במה אדע זאת כי אני זקנתי ואשתי באה בימים: 19 ויען המלאך ויאמר אליו אני גבריאל

מאתה המלאך: 39 ותקם מרים בימים ההם יהודה: 66 וישמו כל השמעים אל לבם לאמר ותמהר ללכת ההרה אל עיר יהודה: 40 ותבא בית זכריה ותברך את אלישבע: 41 ויהי כשמע אלישבע את ברכת מרים וירקד הילד במעיה ותמלא אלישבע רוח הקדש: 42 ותקרא בקול גדול ותאמר ברוכה את בנשים וברוך פרי בטןך: 43 ומאין לי זאת אשר אם אדני באה אלי: 44 כי קול ברכתך בא באזני והנה רקד בשמחה הילד במעי: 45 ואשרי המאמינה כי המלא תמלא אשר דבר לה מאת יהוה: 46 ותאמר מרים רוממה נפשי את יהוה: 47 ותגל רוחי באלהי ישעי: 48 אשר ראה בעני אמתו כי הנה מעתה כל הדרות יאשרוני כי גדלות עשה לי שדי וקדוש שמו: 50 וחסדו לדור דורים על יראיו: 51 גבורות עשה בזרעו פזר גאים במזמות לבכם: 52 הרס נדיבים מכסאותו וירם שפלים: 53 רעבים מלא טוב ועשירים שלח ריקם: 54 תמך בישראל עבדו לזכור את רחמיו:

55 כאשר דבר אל אבותינו לאברהם ולזרעו עד עולם: 56 (aiōn g165) ותשב מרים עמה כשלשה חדשים ותשב לביתה: 57 וימלאו ימי אלישבע ללדת ותלד בן: 58 וישמעו שכניה וקרוביה כי הגדיל יהוה את חסדו עמה וישמחו אתה: 59 ויהי ביום השמיני ויבאו למול את הילד ויקראו אתו זכריה על שם אביו: 60 ותען אמו ותאמר לא כי יוחנן יקרא: 61 ויאמרו אליה אין איש במשפחתך אשר נקרא בשם הזה: 62 וירמזו אל אביו לדעת מה השם אשר יחפץ להקרא לו: 63 וישאל לוח ויכתב עליו לאמר יוחנן שמו ויתמהו כלם: 64 ויפתח פיו ולשונו פתאם וידבר ויברך את האלהים: 65 ותפל אימה על כל שכניהם ויספר כל הדברים האלה בכל הרי

2 ויהי בימים ההם ותצא דת מאת הקיסר אוגוסטוס לספר את כל ישרי תבל: 2 וזה המפקד היה הראשון בהיות קורניוס שליט בסוריא: 3 וילכו כלם להתפקד איש לעירו: 4 ויעל גם יוסף מן הגליל מעיר נצרת אל יהודה לעיר דוד הנקראה בית לחם כי היה מבית דוד וממשפחתו: 5 להתפקד עם מרים המארשה לו והיא הרה: 6 ויהי בהיותם שם וימלאו ימיה ללדת: 7 ותלד את בנה הבכור ותחתלהו ותשכיבהו באבוס כי לא היה להם מקום במלון: 8 ורעים היו בארץ והיא לנים בשדה ושמרים את משמרות הלילה בעדרם: 9 והנה מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד יהוה

הופיע עליהם מסביב וייראו יראה גדולה: 10 עליו כמשפט התורה: 28 ויקחהו על זרעותיו ויאמר אליהם המלאך אל תיראו כי הנני מבשר ויברך את האלהים ויאמר: 29 עתה תפטר את אתכם שמחה גדולה אשר תהיה לכל העם: 11 עבדך כדברך אדני בשלום: 30 כי ראו עיני את כי היום ילד לכם בעיר דוד מושיע אשר הוא ישועתך: 31 אשר הכינות לפני כל העמים: 32 המשיח הארון: 12 וזה לכם האות תמצאון ילד אור לגלות עיני הנזים ותפארת ישראל עמך: 33 מחתל ומנח באבוס: 13 ויהי פתאם אצל המלאך ויוסף ואמו תמהים על הדברים הנאמרים עליו: המון צבא השמים והם משבחים את האלהים 34 ויברך אותם שמעון ויאמר אל מרים אמו הנה ואמרים: 14 כבוד במרומים לאלהים ובארץ זה מוסד לנפילה ולתקומה לרבים בישראל שלום בבני אדם רצונו: 15 ויהי כאשר עלו ולאות מריבה: 35 וגם בנפשך תחת חרב מעליהם המלאכים השמימה ויאמרו הרעים למען תגלינה מחשבות לבב רבים: 36 ותהי שם איש אל רעהו נעברה נא עד בית לחם ונראה חנה אשה נביאה בת פנואל משבט אשר והיא המעשה הזה אשר הודיענו יהוה: 16 וימהרו באה בימים וחיתה עם בעלה שבע שנים אחרי לבוא וימצאו את מרים ואת יוסף ואת הילד בתוליה: 37 והיא אלמנה כארבע ושמונים שנה שכב באבוס: 17 ויראו וישמיעו את הדבר ולא משה מן המקדש ובצום ובתחנונים עבדה הנאמר אליהם על הגער הזה: 18 וכל השמעים את האלהים לילה ויום: 38 ותקם בשעה ההיא תמהו על הדברים אשר דברו אליהם הרעים: ותגש להדות ליהוה ותדבר עליו באזני כל 19 ומרים שמרה את הדברים האלה ותחשבם המחכים לנאלה בירושלים: 39 ויכלו את הכל בלבה: 20 וישובו הרעים מהללים ומשבחים כפי תורת יהוה וישובו הגלילה אל נצרת עירם: את האלהים על כל אשר שמעו וראו כפי אשר 40 ויגדל הגער ויחזק ברוח וימלא חכמה וחסד נאמר אליהם: 21 ויהי במלאת לגער שמונה אלהים עמו: 41 ועלו הוריו ירושלים שנה בשנה ימים וימול ויקרא שמו ישוע כשם אשר קרא לחג הפסח: 42 ויהי בהיותו בן שתים עשרה לו המלאך בטרם הרה בבטן: 22 וימלאו שנה ויעלו ירושלים כמשפט החג: 43 וימלאו ימי טהרה לפי תורת משה ויעלהו לירושלים את הימים וישובו ויותר ישוע הנער בירושלים להעמידו לפני יהוה: 23 כאשר כתוב בתורת ויוסף ואמו לא ידעו: 44 ויחשבו כי עם חבל יהוה כל זכר פטר רחם יקרא קדש ליהוה: 24 הארחים הוא וילכו כדרך יום ויבקשהו בין ולתת קרבן כאמור בתורת יהוה שתי תרים או הקרובים והמידעים: 45 ולא מצאהו וישבו שני בני יונה: 25 והנה איש היה בירושלים ושמו ירושלים לבקשו: 46 ויהי אחרי שלשת ימים שמעון והוא איש צדיק וחסיד מחכה לנחמת וימצאהו במקדש ישב בתוך המורים שמע ישראל ורוח הקדש היה עליו: 26 ולו נגלה אליהם ושאל אתם: 47 וכל השמעים אליו ברוח הקדש כי לא יראה מות עד ראותו את השתוממו על שכלו ועל תשובתיו: 48 ויהי משיח יהוה: 27 ויבא ברוח אל המקדש ויהי כראותם אתו ויחרדו ותאמר אליו אמו בני כאשר הביאו הוריו את הנער ישוע לעשות מדוע ככה עשית לנו הנה אביך ואנכי בעצבת

לב בקשנוך: 49 ויאמר אליהם למה זה בקשתם אליהם אל תגבו יותר מחקכם: 14 וישאלהו אתי הלא ידעתם כי עלי להיות באשר לאבי: גם אנשי הצבא לאמר ואנחנו מה נעשה ויאמר 50 והם לא הבינו את הדבר אשר דבר אליהם: אליהם איש אל תזעזעו ואל תלשינו איש ויהי 51 וירד אתם ויבא אל נצרת ויכנע להם ואמו די לכם בשכרכם: 15 ויהי כאשר חכה העם שמרה בלבה את כל הדברים האלה: 52 וישוע הלך וגדל בחכמה ומקומה ובחן עם אלהים אתכם במים אבל בוא יבוא החזק ממני אשר ועם אנשים:

3 בשנת חמש עשרה למלכות הקיסר טיבריוס בהיות פונטיוס פילטוס הגמון ביהודה והורדוס שר רבע על הגליל ואחיו פילפוס שר רבע על מדינות ישור ושרכונה ולסניס שר רבע על אבילין: 2 בימי הכהנים הגדולים חנן וקיפא היה דבר אלהים אל יוחנן בן זכריה במדבר: 3 ויבא אל כל ככר הירדן ויקרא טבילת התשובה לסליחת החטאים: 4 ככתוב בספר דברי ישעיהו הנביא קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו: 5 כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: 6 וראו כל בשר את ישועת אלהים: 7 ויאמר אל המון העם היצאים להטבל על ידו אתם ילדי הצפעונים מי הורה אתכם להמלט ממני הקצף הבא: 8 לכן עשו פרי הראוי לתשובה ואל תדמו בנפשכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכל האלהים להקים בנים לאברהם: 9 וכבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב יגדע והשלך באש: 10 וישאלהו המון העם לאמר מה אפוא נעשה: 11 ויען ויאמר אליהם מי אשר לו כתנות שתיים הוא יחלק לאשר אין לו ומי אשר לו מזון ככה יעשה גם הוא: 12 ויבאו גם מוכסים להטבל ויאמרו אליו רבי מה נעשה: 13 ויאמר

יהודה: 34 בן יעקב בן יצחק בן אברהם בן היה כתוב בו: 18 רוח אדני עלי יען משה אתי תרח בן נחור: 35 בן שרוג בן רעו בן פלג בן לבשר ענוים: 19 שלחני לחבש לנשברי לב עבר בן שלח: 36 בן קינן בן ארפכשד בן שם בן לקרא לשבויים דרור ולעורים פקח קוח לשלח נח בן למך: 37 בן מתושלח בן חנוך בן ירד בן רצוצים חפשים לקרא שנת רצון ליהוה: 20 מהללאל בן קינן: 38 בן אנוש בן שת בן אדם ויהי כאשר גלל את הספר וישיבהו אל החזן בן אלהים: וישב ועיני כל אשר בבית הכנסת נשאות אליו:

4 וישוע שב מן הירדן מלא רוח הקדש וינהגהו הרוח המדברת: 2 וינסהו השטן ארבעים יום ולא אכל מאומה בימים ההם ואחרי אשר תמו וירעב: 3 ויאמר אליו השטן אם בן האלהים אתה אמר אל האבן הזאת ותהי ללחם: 4 ויען אתו ישוע הן כתוב כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה: 5 ויעלהו השטן על הר גבה ויראהו ברנע אחד את כל ממלכות תבל: 6 ויאמר אליו השטן לך אתן את כל הממשלה הזאת ואת כבודן כי נמסרה בידי ונתתיה לאשר אחפץ: 7 ועתה אם תשתחוה לפני הכל יהיה לך: 8 ויען ישוע ויאמר אליו סור ממני השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואתו תעבד: 9 ויביאהו ירושלים ויעמידהו על פנת בית המקדש ויאמר אליו אם בן האלהים אתה התנפל מזה מטה: 10 כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך: 11 וכי על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך: 12 ויען ישוע ויאמר אליו נאמר לא תנסה את יהוה אלהיך: 13 וככלות השטן כל מסה וירף ממנו עד עת: 14 וישב ישוע בנבורת הרוח אל הגליל ויצא שמעו בכל הככר: 15 והוא היה מלמד בבתי כנסיותיהם ויהללוהו כלם: 16 ויבא אל נצרת אשר גדל שם וילך כמשפטו ביום השבת אל בית הכנסת ויקם לקרא בתורה: 17 ויתן לו ספר ישעיה הנביא ויפתח את הספר וימצא את המקום אשר

וידברו איש אל רעהו לאמר מה הדבר הזה אלֵיהֶם ולעֹזֵרָם ויבֹאוּ ויִמְלֹאוּ אֶת שְׁתֵי הָאֲנִיּוֹת כִּי בִשְׁלֹטֶן וּבִגְבוּרָה מִצִּוְה לְרוּחֹת הַטְּמֵאָה עַד כִּי שִׁקְעוּ: 8 ויהי כראות שמעון פטרוס את והמה יִצְאִים: 37 ושמעו הולך בכל מקומות הככר: 38 ויקם מבית הכנסת ויבא ביתה שמעון ותמות שמעון אחזתה קדחת חזקה וישאלהו בעדה: 39 ויתיצב עליה ויגער בקדחת ותרף ממנה ותקם מהרה ותשרת אתם: 40 וכבוא השמש הביאו אליו כל אשר להם חלים חליים שונים וירפא אותם בשמו את ידיו על כל אחד מהם: 41 וגם שדים יצאו מרבים צעקים ואמרים אתה הוא המשיח בן האלהים ויגער בם ולא נתנם לדבר כי ידעו אשר הוא המשיח: 42 ויצא וילך לו כאור הבקר אל מקום חרבה והמון העם בקשהו ויבאו עדיו ויפצרו בו לבלתי סור מהם: 43 ויאמר להם הן עלי לבשר גם לערים האחרות את בשורת מלכות האלהים כי לזאת שלחתי: 44 ויהי קורא בבתי הכנסיות אשר בגליל:

5 ויהי כאשר נדחק המון העם לשמע את דבר האלהים והוא עמד על יד ים גניסר: 2 וירא שתי אניות עמדות על יד הים והדיינים יצאו מהן וידיחו את המכמרות: 3 וירד אל אחת מן האניות אשר היא לשמעון ויבקש ממנו להוליכו מעט מן היבשה אל הים וישב וילמד את העם מתוך האניה: 4 ויכל לדבר ויאמר אל שמעון הוליכה אל עמק הים והורידו את מכמרותיכם לצוד: 5 ויען שמעון ויאמר אליו מורה כל הלילה יגענו ולא לכדנו מאומה אך על פי דברך אוריד את המכמרת: 6 ויעשו כן וילכדו דגים הרבה מאד ותקרע מכמרתם: 7 ויניפו יד אל חבריהם אשר באמיה השנית לבוא

בלבבכם: 23 מזה הוא הנקל האמר נסלחו לך חטאתיך אם אמר קום והתהלך: 24 אך למען תדעון כי בן האדם יש לו השלטון בארץ לסלח חטאים ויאמר אל נכה האברים אמר אני אליך קום ושא את ערשך ולך לך אל ביתך: 25 וימהר ויקם לעיניהם וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מהלל את האלהים וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מהלל את האלהים: 26 ושמה החזיקה את כלם ויברכו את האלהים וימלאו יראה ויאמרו כי נפלאות ראינו היום: 27 ויהי אחרי כן ויצא וירא מוכס ושמו לוי יושב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי: 28 ויעזב את הכל ויקם וילך אחריו: 29 ויעש לו לוי משתה גדול בביתו ועם רב של מוכסים ואנשים אחרים היו מסבים עמם: 30 וילוו הסופרים אשר בהם והפרושים על תלמידיו ויאמרו למה אתם אכלים אליהם הבריאים אינם צריכים לרפא כי אם החלים: 32 לא באתי לקרוא הצדיקים כי אם החטאים לתשובה: 33 ויאמרו אליו הן תלמידי יוחנן צמים הרבה ואמרים תחנון וגם תלמידי הפרושים עשים כן ותלמידך אכלים ושתיים: 34 ויאמר אליהם התוכלו אנס בני החפה לצום והחתן עוד עמם: 35 ואולם ימים באים ולקח מאתם החתן אז יצומו בימים ההמה: 36 וידבר אליהם גם אם המשל הזה אין איש מעלה מטלית של בגד חדש על בגד בלוי כי אז גם החדש יקרע וגם לא תשוה מטלית החדש לבלוי: 37 ואין איש נתן יין חדש בנאדות בלים כי אז היין החדש יבקע את הנאדות והוא ישפך והנאדות יאברו: 38 אך יתן היין החדש בנאדות חדשים ושניהם יחדו ישמרו: 39 ואשר

שתה יין ישן איננו חפץ עוד ביין חדש כי יאמר הישן הוא נעים ממנו:

6 ויהי בשבת השנית לספירת העמר עבר בין הקמה ויקטפו תלמידיו מלילת ויפרכו אתן בידיהם ויאכלו: 2 ויש מן הפרושים אשר אמרו אליהם למה אתם עשים את אשר איננו מתר לעשות בשבת: 3 ויען ישוע ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא ואשר היו אתו: 4 כאשר בא אל בית האלהים ויקח את לחם הפנים ויאכל וגם נתן לאשר אתו את אשר לא נכון לאכלו כי אם לכהנים לבדם: 5 ויאמר אליהם בן האדם גם אדון השבת הוא: 6 ויהי בשבת אחרת בא אל בית הכנסת וילמד ושם איש אשר יבשה ידו הימנית: 7 ויארכו לו הסופרים והפרושים לראות אם ירפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה: 8 והוא ידע את מחשבותם ויאמר אל האיש אשר ידו יבשה קום ועמוד בתוך ויקם ויעמד: 9 ויאמר אליהם ישוע אשאלה אתכם דבר הנכון בשבת להיטיב אם להרע להציל נפש אם לאבד: 10 ויבט סביב אל כלם ויאמר לאיש פשט את ירך ויעש כן ותרפא ידו ותשב כאחרת: 11 והמה נמלאו חמה ויוסדו יחד מזה לעשות לישוע: 12 ויהי בימים ההם ויצא ההרה להתפלל ויעמד כל הלילה בתפלה לאלהים: 13 ובהית הבקר אסף אליו את תלמידיו ויבחר מהם שנים עשר אשר גם קרא להם שליחים: 14 את שמעון אשר גם קראו פטרוס ואת אנדרי אחיו את יעקב ואת יוחנן את פילפוס ואת בר תלמי: 15 את מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת שמעון המכנה הקנא: 16 את יהודה בן יעקב ואת יהודה איש קריות אשר גם היה למוסר: 17

וירד אתם ויעמד במקום מישור והמון תלמידיו את איביכם והיטיבו והלוו מבלי תוחלת ויהי וקהל עם רב מכל יהודה וירושלים ומחוף שכרכם רב והייתם בני עליון כי טוב הוא גם ים צר וצידון אשר באו לשמע אתו ולהרפא לשכחי טובה ולרעים: 36 לכן היו רחמנים מחלייהם: 18 וגם הנלחצים ברוחות טמאות כאשר גם איביכם רחום הוא: 37 ואל תשפטו וירפאו: 19 וכל ההמון מבקשים לגעת בו כי ולא תשפטו אל תחיבו ולא תחיבו נקו ותנקו: גבורה יצאה מאתו ורפאה את כלם: 20 והוא 38 תנו ותנתן לכם מדה טובה דחוקה וגדושה נשא את עיניו אל תלמידיו ויאמר אשריכם ומשפעה יתנו אל חיקכם כי במדה אשר אתם העניים כי לכם מלכות האלהים: 21 אשריכם מודדים בה ימד לכם: 39 וישא משלו ויאמר הרעבים כעת כי תשבעו אשריכם הבכים כעת אליהם היוכל עור לנהל את העור הלא יפלו כי תשחקו: 22 אשריכם אם ישנאו אתכם האנשים שניהם אל הפחת: 40 אין תלמיד נעלה על רבו ואם ינרו אתכם וחרפו והדיחו את שמכם כשם ודי לכל תלמיד שלם להיות כרבו: 41 ולמה רע בעבור בן האדם: 23 שמחו ביום ההוא זה אתה ראה את הקסם אשר בעין אחיך ואת ורקדו כי הנה שכרכם רב בשמים כי כזאת עשו הקורה בעינך לא תביט: 42 ואיך תאמר אל אבותיהם לנביאים: 24 אך אוי לכם העשירים אחיך אחי הניחה לי ואסירה את הקסם אשר כי כבר לקחתם את נחמתכם: 25 אוי לכם בעינך ואינך ראה את הקורה אשר בעינך החנף השבעים כי תרעבו אוי לכם השחקים כעת כי הסר בראשונה את הקורה מעינך ואחר ראה תתאבלו ותבכו: 26 אוי לכם אם כל האנשים תראה להסיר את הקסם אשר בעין אחיך: 43 משבחים אתכם כי כזאת עשו אבותיהם לנביאי כי עץ טוב איננו עשה פרי משחת וגם עץ משחת השקר: 27 אבל אליכם השמעים אני אמר אהבו איננו עשה פרי טוב: 44 כי כל עץ נכר בפריו את איביכם היטיבו לשנאיכם: 28 ברכו את כי אין אספים תאנים מן הקצים אף אין בצירים מקלליכם והתפללו בעד מכלימיכם: 29 המכה ענב מן הסנה: 45 האיש הטוב מאוצר לבבו אתך על הלחי הטה לו גם את האחרת והלקח הטוב מפיך את הטוב והאיש הרע מאוצר לבבו את מעילך אל תמנע ממנו גם את כתנתך: 30 הרע מפיך את הרע כי משפעת הלב ימלל וכל השאל ממך תן לו והלקח את אשר לך פיהו: 46 ולמה זה אתם קראים לי אדני אל תשאל מאתו: 31 וכאשר תחפצו כי יעשו ואינכם עשים את אשר אני אמר: 47 כל הבא לכם בני האדם כן תעשו להם גם אתם: 32 ואם תאהבו את אהביכם מה הוא חסדכם כי גם למי הוא דומה: 48 דומה הוא לאיש בנה בית החטאים אהבים את אהביהם: 33 ואם תיטיבו אשר העמיק לחפר וייסדו על הסלע וכבוא למטיביכם מה הוא חסדכם גם החטאים יעשו השטף פרץ הנהר בבית ההוא ולא יכל להניעו כן: 34 ואם תלוו את האנשים אשר תקוו לקבל כי על הסלע יסודו: 49 ואשר שמע ולא עשה מהם מה הוא חסדכם גם החטאים מלויים את דומה לאיש אשר בנה בית על הקרקע בלי החטאים למען יושב להם בשוה: 35 אבל אהבו

יסוד ויפרץ בו הנהר ויפל פתאם ויגדל שבר
 הבית ההוא:

7 ויהי אחרי כלותו לדבר את כל דבריו
 באזני העם ויבא אל כפר נחום: 2 ועבד לאחד
 משרי המאות חלה למות והוא יקר לו מאד: 3
 וישמע את שמע ישוע וישלח אליו מזקני
 היהודים וישאל מאתו לבוא ולהושיע את עבדו: 4
 ויבאו אל ישוע ויתחננו לו מאד ויאמרו ראוי
 הוא אשר תעשה בקשתו: 5 כי אהב עמנו הוא
 והוא בנה לנו את בית הכנסת: 6 וילך אתם
 ישוע ויהי כאשר קרב אל הבית וישלח אליו
 שר המאה על ידי רעיו לאמר לו בי ארני אל
 נא תטריח את עצמך כי אינני כדי שתבוא בצל
 קורת: 7 ובעבור זאת גם את עצמי לא חשבתי
 ראוי לבוא אליך אך דבר נא דבר וירפא נערי: 8
 כי גם אנכי איש נתון תחת השלטון יש תחת
 ידי אנשי צבא ואמרת לי זה לך והלך ולזה בוא
 ובא ולעבדי עשה זאת ועשה: 9 וישמע ישוע את
 דבריו ויתמה עליו ויפן ויאמר אל ההמון ההלך
 אחריו אמר אני לכם גם בישראל לא מצאתי
 אמונה גדולה כזאת: 10 וישובו השלוחים אל
 הבית וימצאו את העבד החלה והוא נרפא: 11
 ויהי ממחרת וילך אל עיר ושמה נעים ורבים
 מתלמידיו הלכים אתו והמון עם רב: 12 הוא
 קרב אל שער העיר והנה מוציאים מת בן יחיד
 לאמו והיא אלמנה ועמה רבים מעם העיר: 13
 וכראות אתה הארון נכמרו רחמיו עליה ויאמר
 לה אל תבכי: 14 ויגש ויגע בארון והנשאים
 עמדו ויאמר עלם אמר אני אליך קומה: 15
 ויתעורר המת ויחל לדבר ויתנהו לאמו: 16
 ותאחו כלם רעה וישבחו את האלהים ויאמרו
 כי נביא גדול קם בקרבנו וכי פקד האלהים

את עמו: 17 ויצא הדבר הזה בכל יהודה ובכל
 הככר: 18 ותלמידיו יוחנן הגידו לו את כל אלה:

19 ויקרא אליו יוחנן שנים מתלמידיו וישלחם
 אל ישוע לאמר לו האתה הוא הבא אם נחכה
 לאחר: 20 ויבאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן
 המטביל שלחנו אליך לאמר האתה הוא הבא
 אם נחכה לאחר: 21 בעת ההיא רפא רבים
 מחליים ומנגעים ומרוחות רעות ולעורים רבים
 נתן ראות עינים: 22 ויען ישוע ויאמר להם לכו
 והגידו ליוחנן את אשר ראיתם ואשר שמעתם
 כי עורים ראים ופסחים מתהלכים ומצרעים
 מטהרים וחרשים שומעים ומתים קמים ועניים
 מתבשרים: 23 ואשרי אשר לא יכשל בי: 24 ויהי
 כאשר הלכו להם שלוחי יוחנן ויחל לדבר אל
 המון העם על אדות יוחנן ויאמר מה זה יצאתם
 המדברה לראות הקנה אשר ינוע ברוח: 25
 ואם לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדי
 עדנים הנה המלבשים בגדי תפארת והמעננים
 בחצרות המלכים המה: 26 ועתה מה זה יצאתם
 לראות אם לראות איש נביא הן אני אמר לכם כי
 אף גדול הוא מנביא: 27 זה הוא אשר כתוב עליו
 הנני שלח מלאכי לפניך ופנה דרכך לפניך: 28
 כי אמר אני לכם אין איש בילודי אשה גדול
 מיוחנן המטביל אך הקטן במלכות האלהים
 גדול הוא ממנו: 29 וכל העם והמכסים כשמעם
 הצדיקו את האלהים ויטבלו בטבילת יוחנן: 30
 אך הפרושים ובעלי התורה נאצו את עצת
 האלהים על נפשם ולא נטבלו על ידו: 31 ויאמר
 הארון עתה אל מי אדמה את אנשי הדור הזה
 ואל מי הם דמים: 32 דמים הם לילדים הישבים
 בשוק וקראים זה אל זה ואמרים חללנו לכם
 בחלילים ולא רקדתם קוננו לכם קינה ולא

בכיתם: 33 כי בא יוחנן המטביל לחם לא אכל ויין לא שתה ואמרתם שר בו: 34 ובא בן האדם והוא אכל ושתה ואמרתם הנה זולל וסבא ורע למוכסים ולחטאים: 35 ותצדק החכמה על ידי כל בניה: 36 ויבקש ממנו אחד מן הפרושים לאכל אתו לחם ויבא אל בית הפרוש ויסב: 37 והנה אשה אחת בעיר והיא חטאת שמעה כי הוא מסב בית הפרוש ותבא פך שמן המור: 38 ותעמד לרגליו מאחריו ותבך ותחל להרטיב את רגליו בדמעות ותנגב אתן בשערות הראשה ותשק את רגליו ותמשח אתן בשמן: 39 וירא הפרוש הקרא אתו ויאמר בלבו אלו היה זה נביא כי עתה ידע ידע מי היא זאת ואי זו היא הנגעת בו כי אשה חטאת היא: 40 ויען ישוע ויאמר אליו שמעון דבר לי אליך ויאמר רבי דבר: 41 שני חיבים היו לנשה אחד האחד חיב לו דינרים חמש מאות והשני דינרים חמשים: 42 ויהי באשר לא השיגה ידם לשלם וישמט את שניהם ועתה אמר נא מי משניהם ירבה לאהבה אתו: 43 ויען שמעון ויאמר אחשב כי האיש ההוא אשר הרבה להשמיט לו ויאמר אליו כן שפטת: 44 ויפן אל האשה ויאמר אל שמעון הראית את האשה הזאת הנה באתי אל ביתך ומים על רגלי לא נתת והיא הרטיבה את רגלי בדמעות ותנגב בשערותיה: 45 נשיקה לא נשקתני והיא מאז באתי לא חדלה מנשק את רגלי: 46 בשמן לא משחת את ראשי והיא בשמן המור משחה את רגלי: 47 לכן אני אמר אליך נסלחו לה חטאתיה הרבות כי הרבה אהבה ואשר נסלח לו מעט הוא אהב מעט: 48 ויאמר אליה נסלחו לך חטאתיך: 49 ויחלו המסבים עמו לאמר בלבם מי הוא זה אשר גם יסלח

יכסה אותו בכלי או ישימהו תחת המטה כי אם (Abyssos g12) 32 ויהי שם עדר חזירים רבים על
 על המנורה יעלהו למען יראו כל באי הבית המרעה בהר ויתחננו לו כי יניח להם לבוא אל
 את האור: 17 כי אין דבר נעלם אשר לא יגלה תוכם וינח להם: 33 ויצאו השדים מן האדם
 ואין ננוז אשר לא יודע ובא לאור: 18 לכן ראו שהוא ויבאו בחזירים וישתער העדר מן המורד
 איך תשמעון כי כל אשר יש לו נתון ינתן לו וכל אל הים ויטבע: 34 וינוסו הרעים כראותם את
 אשר אין לו גם את אשר הוא חשב להיות לו אשר נעשה וינידו הדבר בעיר ובכפרים: 35
 יקח ממנו: 19 ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו ויצאו לראת את אשר נעשה ויבאו אל ישוע
 לנשת אליו מפני העם: 20 ויגד לו לאמר אמך וימצאו שם את האדם אשר יצאו ממנו השדים
 ואחייך עמדים בחוץ והם חפצים לראותך: ישב לרגלי ישוע מלבש וטוב שכל וייראו: 36
 21 ויען ויאמר אליהם אמי ואחי הם השמעים ויספרו להם הראים איך נרפא אחוזי השדים:
 ועשים את דבר האלהים: 22 ויהי היום וירד 37 ויבקשו ממנו כל המון חבל הגדריים ללכת
 אל אניה הוא ותלמידיו ויאמר אליהם נעברה מאתם כי אימה גדולה נפלה עליהם וירד
 אל עבר הים וישוטו הימה: 23 ויהי בלכתם אל האניה וישב: 38 ויבקש ממנו האיש אשר
 באניה וישכב ויישן ורוח סערה ירדה על הים יצאו ממנו השדים לשבת אתו וישלח אתו ישוע
 וישטפו עליהם המים ויהיו בסכנה: 24 ויגשו באמרו: 39 שוב לבינתך וספר הגדלות אשר
 יעירו אותך לאמר מורה מורה אבדנו ויעור עשה לך האלהים וילך לו וישמע בכל העיר
 ויגער ברוח ובמשברי ים וישתקו ותהי דממה: את הגדלות אשר עשה לו ישוע: 40 ויהי בשוב
 25 ויאמר אליהם איה אמונתכם וייראו ויתמהו ישוע ויקבל אתו העם כי כלם היו מחכים לו: 41
 ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא המצוה גם והנה בא איש ושמו יאיר והוא ראש בית הכנסת
 את הרוחות ואת המים וישמעו לו: 26 ויעברו ויפל לרגלי ישוע ויתחנן לו לבוא אתו אל ביתו:
 ויבאו אל ארץ הגדריים אשר ממול הגליל: 27 42 כי בת יחידה כשתים עשרה שנה היתה לו
 ויצא אל היבשה ויפנשהו איש מן העיר אשר והיא נוטה למות ויהי בלכתו שמה וידחקוהו
 שדים בו מימים רבים ובגד לא לבש ובכית המון העם: 43 ואשה זבת דם שתים עשרה שנה
 לא ישב כי אם בקברים: 28 וירא את ישוע ויפל אשר הוציאה כל קנינה לרפאים ואין איש יכל
 לפניו ויקרא בקול גדול מה לי ולך ישוע בן לרפאתה: 44 היא קרבה מאחריו ותגע בציצת
 אל עליון מבקש אני ממך אשר לא תענני: 29 כי בגדו וזוב דמה עמד פתאם: 45 ויאמר ישוע מי
 צוה את הרוח הטמא לצאת מן האיש כי ימים זה נגע בי וכלם כחשו ויאמר פטרוס והעמדים
 רבים חטף אתו ונאסר בזיקים ונשמר בכבלים אצלו מורה המון העם דחקים ולחצים אתך
 והיה בנתקן את המוסרות ונדחף ביד השד אל ואתה תאמר מי נגע בי: 46 ויאמר ישוע נגע
 המדברות: 30 וישאל אתו ישוע לאמר מה שמך בי אדם כי ידעתי אשר יצאה ממני גבורה:
 ויאמר לגיון שמי כי שדים רבים נכנסו בו: 31 ויתרא האשה כי לא נסתרה ממנו ותחרד
 ויתחנן לו לבלתי צות אתם לרדת אל התהום: לקראתו ותפל לפניו ותגד באזני כל העם על

מה נגעה בו ואיך נרפאה פתאם: 48 ויאמר אליה חזקי בתי אמונתך הושיעה לך לכי לשלום: מקום חרב אשר לעיר הנקראה בית צידה: 11
 49 עודנו מדבר ואיש בא מבית ראש הכנסת ויאמר מותה בתך אל תטריח את המורה: 50 ויקבלם וידבר אליהם על מלכות האלהים וישמע ישוע ויען ויאמר לו אל תירא אך האמן והיא תושע: 51 ויבא הביתה ולא הניח לאיש לבוא אתו בלתי אם לפטרוס וליעקב וליוחנן ולאבי הילדה ולאמה: 52 וכלם בכים וספדים לה ויאמר אל תבכו כי לא מותה אך ישנה היא: 53 וישחקו עליו באשר ידעו כי מתה: 54 והוא אחז בידה ויקרא לאמר הילדה קומי: 55 ותשב רוחה ותקם פתאם ויצו לתת לה לאכול: 56 וישתוממו אביה ואמה והוא צוה אתם לבלתי הניד לאיש את אשר נעשה:

9 ויקרא אל שנים העשר ויתן להם גבורה ושלטן על כל השדים ולרפא חליים: 2 וישלחם לקרא את מלכות האלהים ולרפא את החלים: 3 ויאמר להם אל תקחו מאומה לדרך לא משות ולא תרמיל ולא לחם ולא כסף ואל יהיה לאיש מכם שתי כתנות: 4 והבית אשר תבאו בו שם שבו לכם ומשם צאו: 5 וכל אשר לא יקבלו אתכם צאו מן העיר והיא ונערו את העפר מעל רגליכם לעדות בהם: 6 ויצאו ויעברו בכפרים מבשרים את הבשורה ומרפאים בכל מקום: 7 וישמע הורדוס שר הרבע את כל אשר נעשה על ידו ותפעם רוחו כי יש אשר אמרו יוחנן קם מן המתים: 8 ויש שאמרו אליהו נראה ואחרים אמרו נביא קם מן הקדמונים: 9 ויאמר הורדוס הן אנכי נשאתי את ראש יוחנן מעליו ומי אפוא הוא אשר אני שמע עליו כזאת ויבקש לראותו: 10 וישובו השליחים ויספרו לו

אשר יאבד את נפשו למעני הוא יושיענה: 25 כי את בנך: 42 ויהי אך הקריב לבוא וירעצהו
מה יועיל האדם כי יקנה את כל העולם ואבד השד וירוצצהו וישוע גער ברוח הטמא וירפא
והשחית את נפשו: 26 כי כל אשר הייתי אני את הנער וישיבתו לאביו: 43 וישתוממו כלם על
ודברי לו לחרפה הוא יהיה לחרפה לבן האדם גדלת האלהים ויהי בתמהם כלם על כל אשר
כאשר יבא בכבודו ובכבוד האב והמלאכים עשה ויאמר ישוע אל תלמידיו: 44 שימו אתם
הקדושים: 27 ובאמת אני אמר לכם יש מן באזניכם את הדברים האלה כי עתיד בן האדם
העמדים פה אשר לא ישעמו מות עד כי יראו להמסר בידי בני האדם: 45 והמה לא הבינו
את מלכות האלהים: 28 ויהי כשמנה ימים אחרי את המאמר הזה ונעלם הוא מדעתם וייראו
הדברים האלה ויקח אליו את פטרוס ואת לשאל אתו על המאמר הזה: 46 ויעל על לבכם
יוחנן ואת יעקב ויעל אל ההר להתפלל שם: לחשוב מי הוא הגדול בהם: 47 וירא ישוע את
29 ויהי בהתפללו נשתנה מראה פניו ולבושו מחשבת לבם ויקח ילד ויעמידהו אצלו: 48
הלבין והבריק: 30 והנה שני אנשים מדברים ויאמר אליהם כל אשר יקבל את הילד הזה
אתו והמה משה ואלהו: 31 אשר נראו בכבוד לשמי אותי הוא מקבל וכל אשר יקבל אותי הוא
והגידו את אחריתו אשר ימלאנה בירושלים: מקבל את אשר שלחני כי הקטן בכלכם הוא
32 ויהיו פטרוס ואשר אתו נרדמים ובהקיצם יהיה הגדול: 49 ויען יוחנן ויאמר מורה ראינו
ראו את כבודו ואת שני האנשים העמדים עליו: איש מנרש שדים בשמך ונכלא אותו יען איננו
33 ויהי בהפרדם ממנו ויאמר פטרוס אל ישוע הולך עמנו: 50 ויאמר ישוע אליו אל תכלאו
מורה טוב היותנו פה נעשה נא שלש סכות לך כי כל אשר איננו נגדנו בעדנו הוא: 51 ויהי
אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת ולא ידע מה כמלאת ימי העלותו והוא שם את פניו ללכת
דבר: 34 הוא מדבר כזאת והנה ענן סכך עליהם ירושלים: 52 וישלח מלאכים לפניו וילכו ויבאו
וכבואם בענן נבעתו: 35 ויצא קול מן הענן אל אחד מכפרי השמרונים להכין לו: 53 ולא
אמר זה בני ירדי אליו תשמעון: 36 ובהיות קבלהו על אשר היו פניו הלכים ירושלים:
הקול נשאר ישוע לברו והמה החשו ולא הגידו 54 ויאמרו יעקב ויוחנן תלמידיו כראותם זאת
דבר לאיש בימים ההם מכל אשר ראו: 37 ויהי לאמר אדנינו התרצה ונאמר כי תרד אש מן
ממחרת ברדתם מן ההר ויצא עם רב לקראתו: השמים ותאכלם כאשר עשה גם אליהו: 55 ויפן
38 והנה איש אחד מן העם צעק לאמר אנא רבי ויגער בם ויאמר הלא ידעתם בני רוח מי אתם:
פנה נא אל בני כי יחיד הוא לי: 39 והנה רוח 56 כי בן האדם לא בא לאבד נפשות אדם כי
אחז בו ופתאם הוא מצעק והרוח מרוצץ אתו אם להושיעם וילכו להם אל כפר אחר: 57 ויהי
בהוריד רירו ומקשה לסור ממנו ובסורו ידכא בלכתם בדרך ויאמר אליו איש אדני אלכה
אתו: 40 ואבקש מתלמידך לגרשו ולא יכלו: 41 אחריו אל כל אשר תלך: 58 ויאמר אליו ישוע
ויען ישוע ויאמר הוי דור חסר אמונה ופתלתל לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמים קנים ובן
עד מתי אהיה עמכם ואסבל אתכם הבא הנה האדם אין לו מקום להניח שם את ראשו: 59

ואל איש אחר אמר לך אחרי והוא אמר אדני תן לי ואלכה בראשונה לקבר את אבי: 60 ויאמר אליו ישוע הנח למתים לקבר את מתיהם ואתה לך הודע את מלכות האלהים: 61 ויאמר עוד איש אחר אלכה אחריך אדני אך הניחה לי בראשונה להפטור מבני ביתי: 62 ויאמר ישוע כל השם את ידו על המחרשה ומביט אחריו לא יכשר למלכות האלהים:

10 ואחרי כן הבדיל האדון עוד שבעים אחרים וישלחם לפניו שנים שנים אל כל עיר ומקום אשר בקש לבוא שמה: 2 ויאמר להם הן הקציר רב והפעלים מעטים לכן התחננו אל אדון הקציר וישלח פעלים לקצירו: 3 לכו נא הנני שלח אתכם ככבשים בין הזאבים: 4 אל תשארו כיש ולא תרמילו ולא נעלים ואל תשארו לשלום איש בדרך: 5 ולכל בית אשר תבאו שם אמרו בראשונה שלום לבית הזה: 6 והיה כי יהיה שם בן שלום ונח עליו שלומכם ואם לא אליכם ישוב: 7 ובבית ההוא תשבו ותאכלו ותשתו משלהם כי שוה הפועל בשכרו אל תסעו מבית לבית: 8 וכל עיר אשר תבאו בה וקבלו אתכם אכלו שם את אשר ישימו לפניכם: 9 ורפאו את החולים אשר בקרבה ואמרו להם קרבה אליכם מלכות האלהים: 10 וכל עיר אשר תבאו בה ולא יקבלו אתכם צאו לכם אל רחובותיה ואמרו: 11 אף את עפר עירכם הנדבק ברגלינו ננערהו לכם אך ידע תדעו כי קרבה אליכם מלכות האלהים: 12 אני אמר אלכם כי לסדום יקל ביום ההוא מן העיר ההיא: 13 אוי לך כורזין אוי לך בית צידה כי הגבורות אשר נעשו בקרבן אלו נעשו בצור ובצידון הלא כבר ישבו בשק ואפר וישבו: 14

אכן לצור וצידון יקל בדיון מכם: 15 ואת כפר נחום אשר עד השמים התרוממת אל שאול תורדי: (Hadēs g86) 16 השימע אליכם אלי הוא שומע והבוזה אתכם אותי הוא בוזה והבוזה אותי הוא בוזה את אשר שלחני: 17 וישבו השבעים בשמחה ויאמרו אדנינו גם השדים נכנעים לנו בשמך: 18 ויאמר אליהם ראיתי את השטן נפל כברק מן השמים: 19 הנה השלטתי אתכם לדרך על נחשים ועקרבים ועל כל גבורת האיב וכל דבר לא יזיק לכם: 20 אך בזאת אל תשמחו כי נכנעים לכם הרוחות כי אם שמחו על אשר נכתבו שמותיכם בשמים: 21 בשעה ההיא עלץ ישוע ברוח ויאמר אודך האב אדון השמים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והנבונים וגליתם לעללים הן אבי כי כן היה רצון מלפניך: 22 הכל נמסר לי מאת אבי ואין יודע מי הוא הבן בלתי האב ומי הוא האב בלתי הבן ואשר יחפץ הבן לגלותו לו: 23 ויפן אל תלמידיו לבדם ויאמר אשרי העיניים הראות את אשר אתם ראים: 24 כי אני אמר לכם נביאים ומלכים רבים חפצו לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו: 25 והנה אחד מבעלי התורה קם לנסותו ויאמר מורה מה אעשה ואירש חי עולם: (aiōnios g166) 26 ויאמר אליו מה כתוב בתורה ואיך אתה קורא: 27 ויען ויאמר ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך ובכל מדעך ואת רעך כמוך: 28 ויאמר אליו כן השיבות עשה זאת וחייה: 29 והוא חפץ להצטרף ויאמר אל ישוע ומי הוא רעי: 30 ויען ישוע ויאמר איש אחד ירד מירושלים ליריחו ונפל בידי שדדים והם הפשיטוהו וגם פצעוהו

ויעזבו אותו בין חיים למות וילכו להם: 31 הצילנו מן הרע: 5 ויאמר אליהם מי בכם אשר ויקר המקרה כי ירד כהן אחד בדרך ההוא וירא אתו ויעבר מעליו: 32 וכן גם איש לוי ויאמר אליו וידיי הלוני שלשת ככרות לחם: 6 פגע במקום ויגש וירא אתו ויעבר מעליו: 33 כי אהבי בא אלי מן הדרך ואין לי דבר לשום ואיש שמרוני הלך בדרך ויבא עליו וירא אתו לפניו: 7 והוא מלפנים יענה ויאמר אל תוניעני ויהמו רחמיו: 34 ויגש אליו ויחבש את פצעיו כי כבר נסגרה הרלת וילדי שוכבים עמדי ויסוכם בשמן ויין ויעלהו על בהמתו ויוליכהו במטה לא אוכל לקום ולתת לך: 8 אני אמר אל המלון ויכלכלהו: 35 ולמחרת בנסעו הוציא לכם גם כי לא יקום לתת לו על היותו אהבו שני דינרים ויתנם לבעל המלון ויאמר כלכל אותנו ואת אשר תוסיף עוד להוציא עליו אני 9 וגם אני אמר לכם שאלו וינתן לכם דרשו בשובי אשלמנו לך: 36 ועתה מי מאלה השלשה ותמצאו דפקו ויפתח לכם: 10 כי כל השאל היה בעיניך הרע לנפל בירי השדרים: 37 יקבל והדרש ימצא ולדפק יפתח: 11 ומי בכם ויאמר העשה עמו את החסד ויאמר אליו ישוע האב אשר ישאל ממנו בנו לחם ונתן לו אבן לך ועשה כן גם אתה: 38 ויהי בנסעם ויבא אל ואם דג היתן לו נחש תחת הדג: 12 או כי ישאלנו כפר אחד ואשה אחת ושמה מרתא אספה אותו ביצה היתן לו עקרב: 13 הן אתם הרעים ידעים אל ביתה: 39 ולה היתה אחות ושמה מרים אשר לתת מתנות טובות לבניכם אף כי האב מן ישבה לרגלי ישוע לשמע אל דברו: 40 ומרתא השמים יתן את רוח הקדש לשאלים מאתו: 14 ינעה ברב שרותה ותגש ותאמר הלא תשים על ויהי היום ויגרש שד והוא אלם ויהי אחרי צאת לבך אדני אשר אחותי עזבתני לשרת לבדי השד וידבר האלם ויתמהו העם: 15 ויש אשר אמר נא אליה ותעזר לי: 41 ויען ישוע ויאמר לה אמרו בבעל זבוב שר השדים הוא מגרש את מרתא מרתא את דאגת ומבהלת על הרבה: 16 ויש אשר נסוהו וישאלו ממנו אות 42 אבל אחת היא מן הצרך ומרים בחרה לה מן השמים: 17 והוא ידע את מחשבותם ויאמר החלק הטוב אשר לא יקח ממנה:

11 ויהי הוא מתפלל במקום אחד ויאמר אליו אחד מתלמידיו אחרי כלותו אדני למדנו להתפלל כאשר למד גם יוחנן את תלמידיו: 2 ויאמר אליהם כי תתפללו אמרו אבינו שבשמים יתקדש שמך תבוא מלכותך יעשה רצונך כמו בשמים כן בארץ: 3 את לחם חקנו תן לנו יום יום: 4 וסלח לנו את חובתנו כי סלחים גם אנחנו לכל החיב לנו ואל תביאנו לידי נסיון כי אם יבוא עליי חזק ממנו ותקפו ישא ממנו את נשקו

אשר בטח בו ואת מלקחו יחלק: 23 כל אשר אשר לא נטל ידיו בראשונה לפני הסעודה: איננו אתי הוא לנגדי ואשר איננו מאסף אתי 39 ויאמר אליו האדון כעת אתם הפרושים הוא מפזר: 24 הרוח הטמאה אחרי צאתה מן מטהרים את הכוס והקערה מחוץ והפנימי אשר האדם תשוטט במקמות ציה לבקש לה מנוחה בכם הוא מלא גזל ורשע: 40 הכסילים הלא ולא תמצא אז תאמר אשובה נא אל ביתי אשר עשה החיצון גם עשה את הפנימי: 41 אבל תנו יצאתי משם: 25 ובבואה תמצא אתו מטאטא לצדקה את אשר במ והנה הכל טהור לכם: 42 ומהדר: 26 ואחר תלך ולקחה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האדם ההוא רעה מראשיתו: 27 ויהי כדברו את הרברים האלה ואשה אחת מן העם נשאה את קולה ותאמר אליו אשרי הבטן אשר נשאתך והשרים אשר ינקת: 28 והוא אמר ואף כי אשרי השמעים והשמרים את דבר האלהים: 29 ויקבצו עם רב ויחל לדבר הדור הזה דור רע הוא אות הוא מבקש ואות לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא: 30 כי כאשר היה יונה לאנשי נינוה לאות כן יהיה גם בן האדם לדור הזה: 31 מלכת תימן תקום במשפט עם אנשי הדור הזה והרשיעה אותם כי באה מקצות הארץ לשמע את חכמת שלמה והנה יש פה גדול משלמה: 32 אנשי נינוה יקומו במשפט עם הדור הזה והרשיעהו כי הם שבו בקריאת יונה והנה יש פה גדול מיונה: 33 אין מדליק נר אשר ישימהו בסתר או תחת הארץ כי אם על המנורה למען יראו באי הבית את אורו: 34 נר הגוף הוא העין לכן בהיות עינך תמימה גם כל גופך יאור ובהיותה רעה וחשך גם גופך: 35 על כן השמר לך פן יחשך האור אשר בקרבך: 36 והנה אם גופך כלו אור ואין בו כל דבר חשך אז יאור כלו והיה כהאיר לך הנר בברק נהו: 37 ויהי בדברו ויבקש ממנו פרוש אחד לאכל אתו לחם ויבא הביתה ויסב: 38 ויתמה הפרוש בראתו

מאד ולהקשות לו בדברים רבים: 54 ויארכו כי חיי האדם אינם תלויים בהרבות נכסיו: 16 לו ויבקשו לצודד דבר מפיהו למען ימצאו וישא משלו ויאמר אליהם לאמר שדה איש עליו שטנה:

12 ויהי עד כה ועד כה בהתאסף רבבות עם עד כי לחצו איש את רעהו ויחל לדבר אל תלמידיו בראשונה השמרו לנפשתיכם משאור הפרושים שהוא החנפה: 2 ואין דבר מכסה אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע: 3 לכן כל אשר דברתם בחשך באור ישמע ואת אשר לחשתם לאזן בחדרים קרא יקרא על הנגות: 4 ואני אמר לכם ידידי אל תיראו מן הממיתים את הגוף ואחרי זאת אין לאל ידם לעשות עוד דבר: 5 אבל אורה אתכם את אשר תיראו יראו את אשר יש לו שלטון אחרי המיתו להשליך אל גיהנם הן אני אמר לכם אותו תיראון: (Geenna g1067) 6 הלא חמש צפרים תמכרנה בשני אסרים ואין אחת מהן נשכחת לפני האלהים: 7 ואתם גם שערות ראשכם נמנות כלן לכן אל תיראו יקרתם מצפרים רבות: 8 ואני אמר לכם כל אשר יודה בי לפני האדם גם בן האדם יודה בו לפני מלאכי אלהים: 9 ואשר יכחש בי לפני האדם הוא יכחש לפני מלאכי אלהים: 10 וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם יסלח לו והמגדף את רוח הקדש לא יסלח לו: 11 וכאשר יביאו אתכם אל בתי הכנסיות ולפני הרשויות והשלטונים אל תדאגו איך או במה תצטרקו ומה תדברו: 12 כי רוח הקדש הוא יורה אתכם בשעה ההיא את הנכון לדבר: 13 ויאמר אליו אחד מן העם רבי אמר נא אל אחי ויחלק אתי את הירשה: 14 ויאמר אליו בן אדם מי שמני עליכם לשפט ולמחלק: 15 ויאמר אליהם ראו והשמרו לכם מבצע בצע

עשו לכם כיסים אשר לא יבלו ואוצר בשמים על הארץ באתי ומה הפץ אני כי כבר בערה: 50
אשר לא יגרע לעולם אשר נגב לא יקרב אליו ועלי טבילה להטבל ומה יצר לי עד כי תשלם:
וסס לא יאכלהו: 34 כי במקום אשר אוצרכם בו 51 החשבים אתם כי באתי לתת שלום בארץ
שם יהיה גם לבבכם: 35 מתניכם יהיו חגורים אני אמר לכם לא כי אם מחלקת: 52 כי מעתה
והנרות דלקים: 36 ואתם היו דמים לאנשים חמשה בבית אחד יחלקו שלשה על שנים ושנים
המזכים לארניהם מתי ישוב מן החתנה וכאשר על שלשה: 53 האב יחלק על הבן והבן על
יבוא ודפק יפתחו לו כרנע: 37 אשרי העבדים האב האם על הבת והבת על האם החמות על
ההם אשר בבוא הארון ימצאם שקדים אמר הכלה והכלה על החמות: 54 ויאמר גם אל
אני לכם כי יתאזר ויושיבם וילך לשרת אותם: המון העם כראתכם את הענן עלה במערב
38 ואם יבוא באשמרה השנית או באשמרה ואמרתם גשם בא וכן יהיה: 55 ואם נשבה רוח
השלישית וכן ימצא אשרי העבדים ההם: 39 הנגב תאמרו הנה חם בא וגם יבוא: 56 החנפים
וזאת דעו אשר אם ידע ידע בעל הבית באי זו את פני הארץ והשמים ידעתם לבחן ואת העת
שעה יבוא הנגב כי עתה שקד שקוד ולא יתן הזאת איך לא תבחנו: 57 למה אף מנפשכם לא
לחתר את ביתו: 40 לכן גם אתם היו נכונים כי תשפטו את הישר: 58 כי כאשר תלך אל השר
בשעה אשר לא פללתם יבוא בן האדם: 41 עם איש ריבך בעורך בדורך השתדל להנצל
ויאמר פטרוס אדנינו הלנו אתה אמר את המשל ממנו פן יסחב אותך אל השפט והשפט ימסרך
הזה אם גם לכל אדם: 42 ויאמר הארון מי הוא אל השוטר והשוטר ישליכך אל בית הכלא: 59
אפוא הסכן הנאמן והנבון אשר יפקידהו הארון ואני אמר לך לא תצא משם עד אם שלמת גם
על עבדתו לתת את ארחתם בעתו: 43 אשרי את הפרוטה האחרונה:

13 העבד ההוא אשר בבא אדניו ימצאהו עשה ויבאו אנשים בעת ההיא ויגידו לו על
דבר הגלילים אשר פילטוס ערב דמם עם זבחיהם: 2 ויען ישוע ויאמר אליהם החשבים
אתם כי הגלילים האלה היו חטאים מכל אנשי הגליל על אשר באה כזאת עליהם: 3 לא כי
אמר אני לכם אם לא תשובו תאבדו כלכם גם אתם: 4 או שמנה העשר ההם נפל עליהם
המגדל בשלח וימיתם החשבים אתם כי היו אשמים מכל האנשים הישבים בירושלים: 5 לא
כי אמר אני לכם אם לא תשובו תאבדו כלכם גם אתם: 6 וישא משלו ויאמר איש אחד היתה לו
תאנה נטועה בכרמו ויבא לבקש בה פרי ולא בידו הרבה ישאלו מאתו יותר: 49 להפיל אש

מצא: 7 ויאמר אל הכרם הנה זה שלש שנים אליהם התאמצו לבוא בפתח הצר כי אמר אני אנכי בא לבקש פרי בתאנה הזאת ואינני מוצא לכם רבים יבקשו לבוא ולא יוכלו: 25 והיה גרע אותה למה זה תשחית את האדמה: 8 ויען מיום אשר יקום בעל הבית וסגר את הדלת ויאמר אליו אדני הניחה אתה עוד השנה הזאת ותחלו לעמד בחוץ ולדפק על הדלת לאמר עד כי אעדר ושמתי דמן סביבותיה: 9 אולי אדנינו אדנינו פתח לנו וענה ואמר אליכם אינני תעשה פרי ואם לא בשנה הבאה תגדענה: 10 יודע אתכם מאין אתם: 26 אז תחלו לאמר אכלנו ויהי הוא מלמד בשבת באחד מבתי הכנסיות: ושתינו לפניך וברחבותינו למדת: 27 ויאמר 11 והנה אשה טעונת רוח חלי כשמנה עשרה אני אמר לכם אינני יודע אתכם מאין אתם סורו שנה ותהי כפופה ולא יכלה לקום קומה זקופה: ממני כל פעלי האון: 28 ושם תהיה היללה 12 ויהי בראות אתה ישוע ויקרא אליה ויאמר וחרק השנים כאשר תראו את אברהם ויצחק לה אשה החלצי מחליך: 13 וישם את ידיו עליה ויעקב ואת כל הנביאים במלכות האלהים ואתם וכרגע קמה ותתעורר ותשבח את האלהים: 14 מגרשים החוצה: 29 ויבאו ממזרח וממערב ויכעס ראש הכנסת על אשר רפא ישוע בשבת ומצפון ומדרום ויסבו במלכות האלהים: 30 ויען ויאמר אל העם ששת ימים הם אשר תעשה והנה יש אחרונים אשר יהיו ראשונים וראשונים בהם מלאכה לכן באלה באו והרפאו ולא ביום אשר יהיו אחרונים: 31 ביום ההוא נגשו מן השבת: 15 ויען הארון ויאמר אליו החנף איש הפרושים ויאמרו אליו צא ולך מזה כי הורדוס איש מכם הלא יתיר בשבת את שורו או את חמרו מן האבוס ויוליכהו להשקתו: 16 וזאת השועל הזה הנני מגרש שדים ופעל רפואות אשר היא בת אברהם ואשר השטן אסרה זה היום ומחר ובשלישי אבא עד קצי: 33 אבל שמנה עשרה שנה הלא תתר ממסורתיה ביום הלוח אלך היום ומחר וממחרתו כי לא יתכן השבת: 17 ויהי כאמרו את הדברים האלה אשר יאבד נביא מחוץ לירושלים: 34 ירושלים נכלמו כל מתקוממיו וישמח כל העם על כל ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את הנפלאות הנעשות על ידו: 18 ויאמר למה דומה הנשלחים אליה כמה פעמים חפצתי לקבץ מלכות האלהים ואל מזה אמשילנה: 19 דומה היא לגרגר של חרדל אשר לקחו איש ושימהו תחת כנפיה ואתם לא אביחם: 35 הנה ביתכם בנגו ויצמח ויהי לעץ גדול ועוף השמים יקנן יעזב לכם שמם ואני אמר לכם כי ראה לא בענפיו: 20 ויאמר עוד אל מה אדמה את מלכות תראוני עד בוא העת אשר תאמרו ברוך הבא האלהים: 21 דומה היא לשאר אשר לקחתו בשם יהוה:

אשה ותטמנהו בשלש סאים קמח עד כי יחמץ 14 ויהי בבאו בשבת אל בית אחד מראשי כלו: 22 ויעבר בערים ובכפרים עבור ולמד וישם את דרכו לבוא לירושלים: 23 וישאלהו איש לאמר אדנינו המעט הם הנושעים: 24 ויאמר

ישוע ויאמר אל בעלי התורה ואל הפרושים 20 ואחר אמר אשה לקחתי ובעבור זאת לא לאמר המתר לרפא בשבת אם לא ויחרישו: אוכל לבוא: 21 ויבא העבד ויגד את הדברים 4 ויאחז בו וירפאהו וישלחהו: 5 ויען ויאמר האלה לאדניו ויקצף בעל הבית ויאמר לעבדו אליהם מי מכם אשר חמרו או שורו יפול אל מהר צא אל רחבות העיר ואל הוצותיה והבא הבאר ולא ימהר להעלותו ביום השבת: 6 הנה את העניים ואת הנשברים ואת העורים ולא יכלו להשיב על זאת דבר: 7 וישא משלו ואת הפסחים: 22 ויאמר העבד אדני כאשר אל הקרואים בראותו איך בחרו להם להסב צוית כן נעשה ויש עוד מקום: 23 ויאמר האדון בראש ויאמר אליהם: 8 כי יקרא אתך איש אל העבד צא אל הדרכים ואל הנדרות ופצר אל החתנה אל תסב בראש פן יקרא שמה בהם לבוא למען ימלא ביתי: 24 כי אני אמר איש נכבד ממך: 9 ובא הקרא אותך ואותו לכם אין אחד מן האנשים הקרואים ההם אשר ואמר אליך פנה מקום לזה ואז תקום בכלמה ישעם סעודתי: 25 והמון עם רב הלכים אתו לקחת את המקום האחרון: 10 אבל כי תקרא ויפן ויאמר אליהם: 26 איש כי יבוא אלי ולא לך והסב במקום האחרון למען יבא הקרא ישנא את אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת אתך ואמר אליך אהובי עלה למעלה מזה אחיו ואת אחיתיו ואף גם את נפשו לא יוכל והיה לך כבוד לפני המסבים עמך: 11 כי כל להיות תלמידי: 27 ואשר לא ישא את צלבו ובא המרומם את עצמו ישפל והמשפיל את עצמו אחרי לא יוכל להיות תלמידי: 28 כי מי מכם ירומם: 12 וגם אל האיש אשר קרא אותו אמר כי החפץ לבנות מגדל הלא ישב בראשונה ויחשב תעשה סעודת צהרים או סעודת ערב אל תקרא את ההוצאות אם השג תשיג ידו להשלימו: 29 לאהביך ולאחיך ולקרוביך ולשכניך העשירים פן ישים את היסוד ולא יוכל לכלותו והיה כל פן יקראו לך גם המה והיה לך לשלום: 13 הראים יקומו להלעיג לו לאמר: 30 כי זה האיש אבל כי תעשה משתה קרא לעניים ולנשברים החל לבנות ולא יכל לכלות: 31 אז מי הוא ולפסחים ולעורים: 14 ואשריך כאשר אין להם המלך הקם להתנרות מלחמה במלך אחר ולא לשלם לך כי ישלם לך בתחית הצדיקים: ישב בראשונה ויתיעץ אם יוכל בעשרת אלפים 15 וישמע זאת אחד מן המסבים ויאמר אליו לערך לקראת הבא עליו בעשרים אלף: 32 ואם אשרי האכל לחם במלכות האלהים: 16 והוא אמר אליו איש אחד עשה סעודה גדולה ויקרא שלום: 33 ככה כל איש מכם אשר לא נפטר לרבים: 17 וישלח את עבדו לעת הסעודה מכל רכושו לא יוכל להיות תלמידי: 34 טוב לאמר אל הקרואים באו כי כבר מוכן הכל: המלח ואם המלח היה תפל במה יתקן: 35 לא 18 ויחלו כלם פה אחד להתנצל ויאמר אליו יצלח גם לאדמה גם לדמן החוצה ישליכהו מי הראשון שדה קנייתו ועלי לצאת לראתו אבקש ממך נקני: 19 ואחר אמר חמשת צמדי בקר קניתי ואני הלך לבחן אותם אבקש ממך נקני:

15 ויהי בקרב אליו כל המוכסים והחטאים 18 אקומה נא ואלכה אל אבי ואמר אליו אבי לשמע אותו: 2 וילונו הפרושים והסופרים חטאתי לשמים ולפניך: 19 ונקלתי מהקרא לאמר הנה זה מקבל את החטאים ואכל אתם: עוד בנך שימני כאשר שכיריך: 20 ויקם ויבא 3 וידבר אליהם את המשל הזה לאמר: 4 מי זה אל אביו עודנו מרחוק ואביו ראהו ויהמו מעיו האיש מכם אשר לו מאה כבשים ואבד לו אחד וירץ ויפל על צואריו וישקהו: 21 ויאמר אליו מהם ולא יטוש את התשעים ותשעה במדבר הבן אבי חטאתי לשמים ולפניך ואני נקלתי והלך אחרי האבד עד כי ימצאהו: 5 והיה מהקרא עוד בנך: 22 ויאמר האב אל עבדיו כמצאו אתו ישימונו על כתפיו בשמחה: 6 ויבא הוציאו את השמלה הטובה מכלן והלבישהו אל ביתו וקרא לאהביו ולשכניו יחד לאמר ותנו טבעת על ידו ונעלים ברגליו: 23 והביאו שמחו אתי כי מצאתי את שיי האבד: 7 אני אמר את עגל המרבק וטבחו אתו ונאכלה ונשמח: 24 לכם כי כן תהיה שמחה בשמים על חוטא אחד כי זה בני היה מת ויחי ואובד היה וימצא ויחלו השב יותר מעל תשעים ותשעה צדיקים אשר לשמח: 25 ובנו הגדול היה בשדה ויהי כאשר לא יצטרכו לתשובה: 8 או מי האשה אשר לה בא ויקרב אל הבית וישמע קול זמרה ומחלות: עשרה דרכמונים ואבד לה דרכמון אחד ולא 26 ויקרא אל אחד הנערים וישאל מה זאת: 27 תדליק נר ותטאטא את הבית ותחפש היטב ויאמר אליו כי בא אחיך ויטבח אביך את עגל עד כי תמצאהו: 9 והיה כמצאה אותו תקרא המרבק על אשר הושב לו שלם: 28 ויחר לו לרעותיה ולשכנותיה לאמר שמחנה אתי כי ולא אבה לבוא הביתה ויצא אביו וידבר על מצאתי את הדרכמון אשר אבד לי: 10 כן אני לבו: 29 ויען ויאמר אל אביו הנה זה שנים רבות אמר לכם תהיה שמחה לפני מלאכי אלהים על חוטא אחד אשר שב מחטאו: 11 ויאמר איש אחד ומימי לא נתת לי גדי למען איש עם רעי: 30 היו לו שני בנים: 12 ויאמר הצעיר אל אביו אבי ויבא בנך זה אשר בלע את נחלתך עם הזנות תנה לי את חלק הרכוש אשר יפל לי ויחלק ותזבח לו את עגל המרבק: 31 ויאמר אליו בני להם את הנחלה: 13 ויהי מקץ ימים ויאסף הבן אתה תמיד עמדי וכל אשר לי לך הוא: 32 אבל הצעיר את הכל וילך אל ארץ רחוקה ושם נכון לשוש ולשמח כי אחיך זה היה מת ויחי פזר את רכשו וילך בדרך סובאים וזוללים: ואבד היה וימצא:

16 ויאמר גם אל תלמידיו איש עשיר היה 14 ואחרי כלותו את הכל היה רעב חזק בארץ והיא ויחל להיות חסר לחם: 15 וילך וידבק באחד מבני המדינה בארץ והיא וישלח אותו אל שדותיו לרעות חזירים: 16 ויתאו למלא את בטנו בחרובים אשר יאכלו החזירים ואין נתן לו: 17 וישב אל לבו ויאמר מה רבו שכירי אבי ויש להם לחם לשבע ואני אבד ברעב:

לעדר לא אוכל ולשאל על הפתחים אני בוש: וישמה יום יום: 20 ואיש אביון ושמו לעזר משכב
 4 ידעתי מה אעשה למען יאספוני אל בתיהם פתח שער ביתו והוא מלא אבעבעות: 21 ויתאו
 בעת אוסר מפקדתי: 5 ויקרא אל כל איש אשר לשבע מן הפרורים הנפלים מעל שלחן העשיר
 נשה בהם אדניו וישאל את הראשון כמה אתה וגם הכלבים באו וילקו אבעבעותיו: 22 ויהי
 חיב לאדני: 6 ויאמר מאת בתי שמן ויאמר אליו כאשר מת האביון ויובל על ידי המלאכים
 קח את שטרך ומהר שב וכתבת חמשים: 7 אל חיק אברהם וימת גם העשיר ויקבר: 23
 ואל אחר אמר כמה אתה חיב ויאמר מאת כר ובהיותו במכאבות בשאול וישא את עיניו וירא
 חטים ויאמר קח את שטרך וכתב שמנים: 8 את אברהם מרחוק ואת לעזר בחיקו: (Hades)
 וישבח האדון את פקיד העולה על אשר הערים g86) 24 ויצעק ויאמר אבי אברהם חנני ושלח
 לעשות כי בני העולם הזה ערומים הם בדורם נא את לעזר ויטבל את קצה אצבעו במים
 מבני האור: (aiōn g165) 9 וגם אני אמר לכם עשו למען קרר את לשוני כי עניתי במוקד הזה:
 לכם אהבים בממון העולה למען בעת כלתו 25 ויאמר אברהם בני זכר כי לקחת טובך
 יאספו אתכם אל משכנות עולם: (aiōnios g166) 10 בחייך וגם לעזר לקח את הרעות ועתה הוא
 הנאמן במעט מזער נאמן גם בהרבה והמעול ינחם ואתה תצטער: 26 ומלבד כל זאת שוחה
 במעט מזער מעול גם בהרבה: 11 לכן אם גדולה מפסקת בינינו וביניכם לבלתי יוכלו
 בממון העולה לא הייתם נאמנים את האמתי מי עבור החפצים ללכת מפה אליכם ולבלתי
 יפקיד בידכם: 12 ואם בדבר אשר לאחרים לא יעברו משם אלינו: 27 ויאמר אם כן אבי שאל
 הייתם נאמנים את אשר לכם מי יתן לכם: 13 אני מאתך כי תשלח אתו אל בית אבי: 28 כי יש
 אין עבד אשר יוכל לעבד שני אדנים כי ישנא לי חמשה אחים למען יעיד בהם פן יבאו גם
 את האחד ויאהב את האחר או ידבק באחד הם אל מקום המעצבה הזה: 29 ויאמר אברהם
 ואת האחר יבזה לא תוכלו עבד את האלהים יש להם משה והנביאים אליהם ישמעון: 30
 ואת הממון: 14 וישמעו כל זאת גם הפרושים ויאמר לא כן אבי אברהם אך אם ילך אליהם
 אשר הם אהבי כסף וילעגו לו: 15 ויאמר אליהם אחד מן המתים אז ישובו: 31 ויאמר אליו אם
 אתם הם המצטרקים לפני האדם ואלהים יודע לא ישמעו אל משה ואל הנביאים גם כי יקום
 את לבבכם כי הגבה באדם תועבה הוא לפני אחד מן המתים לא יאמינו:

17 ויאמר אל תלמידיו אי אפשר שלא יבאו האלהים: 16 התורה והנביאים עד יוחנן ומן
 אז והלאה בשורת מלכות האלהים וכל איש המכשלים אבל אוי לאיש אשר על ידו יבאו: 2
 בחזקה יבוא בה: 17 אבל נקל כי יעברו השמים נוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וישלך אל
 והארץ מאשר יפל קוץ אחד מן התורה: 18 כל הים מאשר יכשיל את אחד מהקטנים wאלה: 3
 איש המשלח את אשתו ולקח אחרת נאף הוא השמרו לנפשותיכם אם יחטא לך אחיך הוכח
 וכל הלקח את הגרושה מאישה נאף הוא: 19 לו ואם ינחם סלח לו: 4 ואם יחטא לך שבע
 איש עשיר היה והוא לבוש ארגמן ושש ויתענג

פעמים ביום ושב אליך שבע פעמים ביום ואמר 23 ואם יאמרו אליכם הנה שם הנה פה אל נחמתי וסלחת לו: 5 ויאמרו השליחים אל תלכו ואל תרוצו אחריהם: 24 כי כברק אשר האדון הוסף לנו אמונה: 6 ויאמר האדון לו יברק מקצה השמים ויאיר עד קצה השמים כן היתה לכם אמונה כנגד החרדל אז תאמרו יהיה בן האדם ביומו: 25 אך בראשונה צריך אל התות הזה העקר והנטע בתוך הים וישמע הוא לסבל הרבה ולהמאס מן הדור הזה: 26 לכם: 7 מי הוא זה מכם ולו עבר חרש או וכאשר היה נח כן יהיה בימי בן האדם: 27 רעה אשר בבאו מן השדה יאמר אליו מהר אכלו ושתו נשאו נשים והשיאו נשים לאנשים גשה הנה והסב: 8 הלא יאמר אליו הכן לי עד היום אשר בא נח אל התבה ויבא המבול ארוחת הערב וחגר מתניך ושרתני עד אם וישחת את כלם: 28 וכאשר היה בימי לוט אכל כליתי לאכל ולשתות ואחר תאכל ותשתה גם ושתה קנה ומכר נטע ובנה: 29 ויהי ביום אשר אתה: 9 הגם יתן תודה לעבד על עשתו את אשר יצא לוט מסדום וימטר אש וגפרית מן השמים צוהו אמרתי לא יתן: 10 ככה גם אתם אחרי וישחת את כלם: 30 ככה יהיה ביום אשר יגלה עשותכם את כל אשר צויתם אמרו עבדים אין בן האדם: 31 ביום ההוא איש אשר יהיה על מועיל במ אנחנו כי רק את המטל עלינו לעשות הגנ וכליו בבית אל ירד לשאת אתם ואיש אשר עשינו: 11 ויהי בנסעו ירושלים והוא עבר בתוך בשדה אל ישב הביתה: 32 זכרו את אשת לוט: שמרון והגליל: 12 ויבא אל כפר אחד ויפגעהו 33 המבקש למלט את נפשו יאבדנה ואשר יאבד עשרה אנשים מצרעים והם עמדים מרחוק: אתה יהיה: 34 אני אמר לכם בלילה ההוא 13 וישאו את קולם לאמר ישוע מורה חננו: שנים יהיו במטה אחת האחד יאסף והאחר 14 וירא אותם ויאמר אליהם לכו והראו אל יעזב: 35 שנים תהיינה טחנות יחד האחת תאסף הכהנים ויהי בלכתם ויטהרו: 15 ואחד מהם והאחרת תעזב: 36 שנים יהיו בשדה ונאסף בראתו כי נרפא וישב וישבח את האלהים בקול האחד והאחר יעזב: 37 ויענו ויאמרו אליו איה גדול: 16 ויפל על פניו לרגליו ויודה לו והוא זאת אדנינו ויאמר אליהם באשר הפגר שם היה שמרוני: 17 ויען ישוע ויאמר הלא העשרה יקבצו הנשרים:

18 וגם משל דבר אליהם להתפלל תמיד ואל להתרפות: 2 ויאמר שופט היה בעיר אחת אשר לא ירא את האלהים ולא נשא פנים לאדם: 3 ואלמנה היתה בעיר ההיא ותבא אליו לאמר דינה את דיני ממריבי: 4 וימאן מיום אל יום ואחרי כן אמר בנפשו גם כי את האלהים איני ירא ולאדם לא אשא פנים: 5 אעשה את דין האלמנה הזאת על הוגיעה אתי פן תבוא תמיד לראות יום אחד מימי בן האדם ולא תראו:

ותדכאני במלים: 6 ויאמר הארון שמעו את כשמעו את זאת ויעצב מאד כי עשר גדול היה
אשר אמר דין העולה: 7 והאלהים הלא הוא לו: 24 וירא ישוע כי נעצב ויאמר כמה יקשה
יעשה דין בחיריו הקראים אליו יומם ולילה לבעלי נכסים לבוא אל מלכות האלהים: 25 כי
גם כי יתמהמה להושיעם: 8 אני אמר לכם כי נקל לנמל עבר בתוך נקב המחט מבוא עשיר
יעשה את דינם במהרה אך בן האדם בבאו אל מלכות האלהים: 26 ויאמרו השמעים ומי
הימצא אמונה בארץ: 9 ויוסף וישא משלו אל יוכל להושע: 27 ויאמר מה שיפלא מבני אדם
אנשים בטחים בנפשם כי צדיקים המה ואחרים לא יפלא מאלהים: 28 ויאמר פטרוס הן אנחנו
נבזים בעיניהם ויאמר: 10 שני אנשים עלו אל עזבנו את הכל ונלך אחרוך: 29 ויאמר אליהם
המקדש להתפלל האחד פרוש והאחד מוכס: אמן אמר אני לכם אין איש אשר עזב את ביתו או
11 ויתיצב הפרוש לבדו ויתפלל לאמר אלהים את אבותיו או את אחיו או את אשתו או את בניו
אורך כי אינני כאשר האדם הגזלים והעשקים למען מלכות האלהים: 30 ולא יקח תחתיהם
והנאפים או גם כמכס הזה: 12 אני צם פעמים כפלים הרבה בעולם הזה ובעולם הבא חיי
בשבוע אני מעשר את כל קניני: 13 והמוכס עולמים: (aiōn g165, aiōnios g166) 31 ויקח אליו את
היה עמד מרחוק ולא אבה אף לשאת את עיניו שנים העשר ויאמר להם הננו עלים ירושלימה
לשמים כי אם תופף על לבו לאמר אלהים וימלא כל הכתוב בידי הנביאים על בן האדם:
סלח לי החוטא: 14 אני אמר לכם כי ירד 32 כי ימסר לגוים ויהתלו בו ויתעללו בו וירקן
זה לביתו נצדק מזה כי כל המרים את נפשו בשפלו ואשר ישפילה ירום: 15 ויביאו אליו גם
את הילדים למען יגע בהם ויראו התלמידים מאומה ויהי הדבר הזה נעלם מהם ולא ידעו
ויגערו בהם: 16 ויקרא אתם ישוע אליו ויאמר את הנאמר: 35 ויהי בקרב אל יריחו והנה
הניחו לילדים לבוא אלי ואל תמנעו כי לאלה איש עור ישב על הדרך והוא משאל: 36 וישמע
מלכות האלהים: 17 אמן אמר אני לכם כל אשר את קול העם העבר וידרש לדעת מה זאת: 37
לא יקבל את מלכות האלהים כילד הוא לא ויגידו לו כי ישוע הנצרי עובר: 38 ויצעק לאמר
יבא בה: 18 וישאלהו קצין אחד לאמר רבי ישוע בן דוד חנני: 39 וההלכים בראשנה גערו
הטוב מה לי לעשות ואירש חיי עולמים: (aiōnios) בו להחשתו והוא הרבה עוד לצעק ישוע בן
19 g166) ויאמר אליו ישוע מדוע קראת לי טוב אין דוד חנני: 40 ויעמד ישוע ויצו להביאו אליו
טוב בלתי אחד האלהים: 20 את המצות אתה ויהי כאשר קרב וישאלהו לאמר: 41 מה הפצך
יודע לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד כי אעשה לך ויאמר אדני כי אראה: 42 ויאמר
שקר כבד את אביך ואת אמך: 21 ויאמר את כל אליו ראה אמונתך הושיעה לך: 43 ופתאם ראה
אלה שמרתי מנעורי: 22 וישמע ישוע ויאמר עוד וילך אחריו הלך ושבח את האלהים וכל העם
אחת חסרת מכר את כל אשר לך וחלק לעניים בראותם זאת נתנו תודה לאלהים:
ויהי לך אוצר בשמים ובוא ולך אחר: 23 ויהי

ויבוא ויעבר ביריחו: 2 והנה איש ושמו היה אצלי צרור בסודר: 21 מפני יראתי אתך זכי מראשי המוכסים והוא עשיר: 3 ויבקש כי אתה איש קשה לקח את אשר לא הנחת לראות את ישוע מי הוא ולא יכל מפני העם וקצר את אשר לא זרעת: 22 ויאמר אליו מפיך כי שפל קומה היה: 4 ויקדם וירץ ויעל על אשפתך העבר הרע אתה ידעת כי אני איש קשה שקמה לראותו כי שם הדרך אשר יעבר בה: 5 לקח את אשר לא הנחתי וקוצר את אשר לא ויהי בבאו אל המקום ההוא ויבט ישוע ויראהו זרעתי: 23 ולמה לא נתת את כספי לשלחני ואני ויאמר אליו זכי רד מהר כי צריך אני לשבת בבואי הייתי תובע אותנו במרבת: 24 ויאמר היום בביתך: 6 וימהר וירד ויאספהו בשמחה: אל העמדים שם שאו ממנו את המנה ותנוהו אל 7 וילונו כל הראים לאמר בא ללון בבית איש אשר לו עשרת המנים: 25 ויאמרו אליו אדנינו חוטא: 8 ויעמד זכי ויאמר אל האדון הנה אדני יש לו עשרת מנים: 26 הן אני אמר לכם כי כל את מחצית נכסי אני נתן לעניים ואם עשקתי איש איש שיש לו ינתן לו ואשר אין לו יקח ממנו גם אשיב לו ארבעתים: 9 ויאמר אליו ישוע היום את אשר לו: 27 אבל את איבי ההם אשר לא היתה תשועה לבית הזה באשר בן אברהם גם חפצו מלכי עליהם הביאו אתם הנה והרגו אתם הוא: 10 כי בא בן האדם לבקש ולהושיע את לפני: 28 ויכל לדבר הדברים האלה ויעבר האבד: 11 ויהי הם שמעים את זאת ויסף שאת לפניהם ויעל ירושלים: 29 ויהי בקרבו אל בית משל על אשר קרב לירושלים והמה חשבים פני ובית היני בהר הנקרא הר הזיתים וישלח כי מהרה תגלה מלכות האלהים: 12 על כן שנים מתלמידיו לאמר: 30 לכו אל הכפר אשר אמר איש אחד מן האדירים הלך אל ארץ ממולנו והיה בבואכם שמה תמצאו עיר אסור רחוקה לקחת לו ממלכה ולשוב: 13 ויקרא אל אשר לא ישב עליו אדם עד עתה התירו אתו עשרה מעבדיו ויתן להם עשרה מנים ויאמר והביאו: 31 וכי ישאל אתכם איש למה תתירוהו להם סחרו בהם עד באי: 14 ובני עירו שנאים כה תאמרו אליו יען כי האדון צריך לו: 32 אותו וישלחו מלאכים אחריו לאמר לא נחפץ וילכו השלוחים וימצאו כאשר דבר אליהם: 33 בזה כי ימלך עלינו: 15 ויהי אחרי קחתו את ויתירו את העיר ויאמר אליהם בעליו למה זה הממלכה וישב ויאמר לקרא את העבדים ההם אתם מתירים את העיר: 34 ויאמרו האדון צריך אשר נתן להם את הכסף למען ידע מה הרויח לו: 35 ויביאהו אל ישוע וישליכו את בגדיהם על כל אחד במסחרו: 16 ויבא הראשון ויאמר אדני העיר וירכיבו עליו את ישוע: 36 ובנסעו הציעו מנה שלך הביא עשרת מנים: 17 ויאמר אליו את בגדיהם על הדרך: 37 ויקרב אל מורד הר כן העבד הטוב תחת אשר היית נאמן במעט הזיתים ויחלו כל המון התלמידים לשבח את מזער היה שליט על עשר ערים: 18 ויבא השני אשר ראו לאמר: 38 ברוך המלך הבא בשם ויאמר גם לזה אף אתה היה על חמש ערים: יהוה שלום בשמים וכבוד במרומים: 39 ומקצת 20 ויבא האחר ויאמר הא לך מנה שלך אשר פרושים אשר בתוך העם אמרו אליו רבי גער

בתלמידך: 40 ויען ויאמר אני אמר לכם כי הכרמים לתת לו מפרי הכרם והכרמים הכהו אם יחשו אלה תזעקנה האבנים: 41 ויהי כאשר קרב וירא את העיר ויבך עליה לאמר: 42 לו ידעת אף את בעוד יומך הוזה את דבר שלומך ועתה נעלם מעיניך: 43 כי ימים באים עליך ושפכו איביך סוללה סביביך והקיפוך וצרו עליך מכל עברך: 44 וסחבו אותך ואת בניך בקרבך ולא ישאירו בך אבן על אבן עקב כי לא ידעת את עת פקדתך: 45 ויבא אל המקדש ויחל לנרש משם את המכרים ואת הקונים בו: 46 ויאמר אליהם הן כתוב ביתי בית תפלה הוא ואתם עשיתם אותו למערת פריצים: 47 ויהי מלמד יום יום במקדש והכהנים הגדולים והסופרים וגם ראשי העם מבקשים לאבדו: 48 ולא מצאו מה לעשות כי כל העם דבקו אחריו לשמע אתו:

20 ויהי היום והוא מלמד את העם במקדש ומבשר ויגשו הכהנים והסופרים עם הזקנים: 2 ויאמרו אליו אמר נא לנו באי זו רשות אתה עשה את אלה או מי הוא הנתן לך את הרשות הזאת: 3 ויען ויאמר אליהם אף אני אשאלכם דבר ואמרו לי: 4 טבילת יוחנן המן השמים היתה אם מבני אדם: 5 ויחשבו בלבם לאמר אם נאמר מן השמים ואמר למה זה לא האמנתם לו: 6 ואם נאמר מבני אדם וסקלנו כל העם בעמדם על דעתם כי יוחנן נביא היה: 7 ויענו לא ידענו מאין: 8 ויאמר ישוע אליהם גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה: 9 ויחל לדבר אל העם את המשל הזה איש אחד נשע כרם ויתן אתו אל כרמים וילך בדרך מרחוק לימים רבים: 10 ולמועד שלח עבד אל

ובנים אין לו ולקח אחיו את אשתו והקים זרע נתנת בו שתי פרוטות: 3 ויאמר אמת אמר
 לאחיו: 29 והנה היו שבעה אחים והראשון לקח אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר
 אשה וימת לא בנים: 30 ויקח אתה השני וימת מכלם: 4 כי כל אלה התנדבו לאלהים מהעדף
 גם הוא לא בנים: 31 ויקח אתה השלישי וככה שלהם והיא מחסרונה את כל רכושה נתנה: 5
 עשו אף השבעה ולא הניחו בנים וימותו: 32 ויהי באמרם על המקדש כי מהדר הוא באבנים
 ובאחרונה מתה גם האשה: 33 והנה בתחית יפות ובמתנות ויאמר: 6 את אשר אתם ראים
 המתים למי מהם תהיה לאשה כי היתה אשה הנה ימים באים ולא תשאר אבן על אבן אשר
 לשבעה: 34 ויען ישוע ויאמר אליהם בני העולם לא תתפרק: 7 וישאלהו לאמר רבי מתי אפוא
 הזה ישאו נשים ותנשאנה: 35 (aiōn g165) והזכים תהיה זאת ומה הוא האות לעת היותה: 8 ויאמר
 לנחל את העולם הבא ואת תחית המתים לא ראו פן תתעו כי רבים יבאו בשמי לאמר אני
 ישאו נשים ולא תנשאנה: 36 (aiōn g165) כי לא יוכלו הוא והעת קרובה ואתם אל תלכו אחריהם:
 עוד למות כי שוים הם למלאכים ובני אלהים 9 ובשמעכם מלחמות ומהומות אל תחתו כי
 המה בהיותם בני התקומה: 37 וגם משה רמזו היו תהיה זאת לראשונה אך עוד קץ למועד:
 בסנה כי יקומו המתים בקראו את יהוה אלהי 10 ויסף דבר אליהם לאמר יקום גוי על גוי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 38 והאלהים וממלכה על ממלכה: 11 והיה רעש גדול כה
 איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים כי כלם וכה ורעב ודבר וגם מוראים ואתות גדלות
 חיים לו: 39 ויענו מן הסופרים רבי יפה דברת: מן השמים: 12 ולפני כל אלה ישלחו בכם את
 40 ולא ערבו עוד את לבם לשאל אותו דבר: 41 ידיהם וירדפו וימסרו אתכם לבתי כנסיות ואל
 ויאמר אליהם איך יאמרו על המשיח כי הוא בן בתי כלאים ותובאו לפני מלכים ומשלים למען
 דוד: 42 והוא דוד אמר בספר תהלים נאם יהוה שמי: 13 והיתה זאת לכם לעדות: 14 על כן
 לאדני שב לימיני: 43 עד אשית איביך הודם שיתו לבבכם לבלתי דאג במה תצטרקו: 15
 לרגליך: 44 הנה דוד קרא לו ארון ואיך הוא כי אנכי נתן לכם פה וחכמה אשר לא יוכלו
 בנו: 45 ויאמר אל תלמידיו באזני כל העם: 46 לעמד לפניו ולדבר נגדה כל מתקוממיכם: 16
 הזהרו מן הסופרים החפצים להתהלך עטופי וגם תמסרו על ידי יולדיכם ואחיהם וקרוביכם
 טלית ואהבים את שאלות שלומם בשוקים ורעים וימיתו מכס: 17 והייתם שנואים לכל
 ואת מושבי הראש בבתי הכנסיות ואת מסבות אדם למען שמי: 18 אך לא יפל משערת ראשכם
 הראש בסעודות: 47 הבלעים את בתי האלמנות ארצה: 19 בתוחלתכם קנו לכם את נפשתיכם:
 ומאריכים תפלתם למראה עינים המה משפט 20 וכאשר תראו מחנות סובבים את ירושלים
 על יתר יקחו: ידע תדעו כי קרב חרבנה: 21 אז ינוסו אנשי
 יהודה אל ההרים ואשר הם בתוכה יצאו ואשר הם בפרזות אל יבואו בה: 22 כי ימי נקם המה
 למלאת כל הכתוב: 23 ואוי להרות ולמיניקות

21

ויבט וירא את העשירים משליכים את נדבותם לארון האוצר: 2 וירא גם אלמנה עניה

בימים ההם כי תהיה צרה גדולה בארץ וקצף על העם הזה: 24 ונפלו לפי חרב והגלו אל כל הגוים וירושלים תרמס ברגלי גוים עד כי ימלאו עתות הגוים: 25 והיו אתות בשמש ובירח ובכוכבים ועל הארץ מצוקה לגוים ומבוכה מהמית הים ודכיו: 26 וימוגו בני האדם מאימה ומחרדת הבאות על כל הארץ כי כחות השמים יתמוטטו: 27 ואז יראו את בן האדם בא בענן בגבורה ובכבוד רב: 28 וכאשר תחל להיות זאת התעורדו ושאו ראשיכם כי קרובה גאלתכם לבוא: 29 וידבר אליהם משל ראו את התאנה ואת כל העצים: 30 כי תראו אתם 31 ככה אף אתם בבא אלה לעיניכם דעו כי קרובה מלכות האלהים: 32 אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד כי יהיה הכל: 33 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון: 34 רק השמרו לכם פן יכבד לבבכם בסבא ובשכרון ובדאגות המחיה ובא עליכם היום ההוא פתאם: 35 כי כמו פח יבוא על כל הישבים על פני כל הארץ: 36 לכן שקדו בכל עת והתפללו למען תעצרו כח להמלט מכל העתידות האלה ולהתיצב לפני בן האדם: 37 ויהי מלמד יומם במקדש ובלילה יצא בהר הנקרא הר הזיתים ללון: 38 וכל העם השכימו לבוא אליו במקדש לשמע אותו:

22 ויקרב חג המצות הנקרא פסח: 2 והכהנים הגדולים והסופרים מבקשים איך יתרגוהו כי יראו מפני העם: 3 והשטן נכנס ביהודה המכנה איש קריות והוא במספר שנים העשר: 4 וילך וידבר עם ראשי הכהנים ושרי

יקראו עשי חסד: 26 ואתם לא כן כי הגדול בכם מות ויוסף להתפלל בחזקה ותהי זעתו כנטפי יהיה כצעיר והמשל יהיה כמשרת: 27 כי מי דם ירדים לארץ: 45 ויקם מהתפלל ויבא אל הוא הגדול אם המסב או המשרת הלא המסב התלמידים וימצאם ישנים מיוגון: 46 ויאמר ואני הנני בתוכם כמו המשרת: 28 ואתם הם אליהם למה תישנו קומו והתפללו אשר לא העמדים עמדי עד עתה בנסיונתי: 29 לכן אני תבאו לידי נסיונ, עודנו מדבר והנה המון ואחד מנחיל אתכם כאשר הנחילני אבי את המלכות: משנים העשר הנקרא יהודה הלך לפניהם 30 למען תאכלו ותשתו על שלחני במלכותי ויקרב אל ישוע לנשק לו: 48 ויאמר ישוע אליו וישבתם על כסאות לשפט את שנים עשר שבטי יהודה הבנשיקה אתה מוסר את בן האדם: 49 ישראל: 31 ויאמר הארון שמעון שמעון הנה והאנשים אשר אתו ראים את אשר יהיה ויאמרו תבע אתכם השטן לזרותכם כחטים: 32 ואני אליו אדנינו הנכה בחרב: 50 ויך אחד מהם התפללתי בערך אשר לא תכלה אמונתך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו הימנית: ואתה כאשר תשוב חזק את אחיך: 33 והוא 51 ויען ישוע ויאמר רב עתה הרפו ויגע באזנו אמר אליו אדני הנני נכון ללכת אתך גם לבית וירפאהו: 52 ויאמר ישוע אל ראשי הכהנים האסורים גם למות: 34 ויאמר אני אמר לך ושרי המקדש והזקנים אשר באו עליו לאמר פטרוס לא יקרא תרנגול היום עד כי שלש כמו על פריץ יצאתם עלי בחרבות ובמקלות: פעמים כחשת בי לאמר לא ידעתיו: 35 ויאמר 53 ואהי אצלכם יום יום בהיכל ולא שלחתם אליהם כאשר שלחתי אתכם בלי כיס ותרמיל בי יד ואולם זאת היא שעתכם ושלטן החשך: ונעלים החסרתם דבר ויאמרו לא חסרנו כל 54 ויתפשו אותו ויוליכוהו ויביאהו בית הכהן דבר: 36 ויאמר אליהם אכן עתה אשר לו כיס הגדול ופטרוס הלך אחריו מרחוק: 55 ויהי ישאהו וכן גם את התרמיל ואשר אין לו הוא כי בערו אש בתוך החצר וישבו יחדו וישב ימכר את בגדו ויקנה חרב: 37 כי אמר אני לכם גם פטרוס בתוכם: 56 ותראהו השפחה יושב אשר צריך עוד להתמלא בי הכתוב הזה ואת נגד האור ותבט בו ותאמר גם זה היה עמו: 57 פשעים נמנה כי כל הכתוב עלי בא עד קצו: ויכחש בו ויאמר אשה לא ידעתיו: 58 ואחרי 38 ויאמרו אדנינו הנה פה שתי חרבות ויאמר מעט ראהו אדם אחר ויאמר גם אתה מהם אליהם די: 39 ויצא וילך כיום ביום על הר ויאמר פטרוס לא אדם כי אינני: 59 ואחרי עבר הזיתים וילכו אחריו גם תלמידיו: 40 ויבא אל כשעה אחת קים איש אחר לאמר אמנם גם זה המקום ויאמר אליהם התפללו לבלתי בוא היה עמו כי אף הוא גלילי: 60 ויאמר פטרוס לידי נסיון: 41 והוא נפרד מהם הרחק כקלע בן אדם לא ידעתי מה אתה אמר והוא עודנו אבן ויכרע על ברכיו ויתפלל לאמר: 42 אבי מדבר והתרנגול קרא: 61 ויפן הארון ויבט אל אם רצונך להעביר מעלי את הכוס הזאת אך פטרוס ויזכר פטרוס את דבר הארון אשר דבר אל יהי כרצוני כי אם כרצונך: 43 וירא אליו אליו כי בטרם יקרא התרנגול תכחש בי שלש מלאך מן השמים ויחזקהו: 44 ויבאו עליו חבלי פעמים: 62 ויצא פטרוס החוצה וימרר בבכי: 63

והאנשים אשר אחזו את ישוע התעללו בו ויכהו :
64 ויחפּו את ראשו ויכהו על פניו וישאלהו
בגד זהורית וישלחהו אל פּילטוס : 12 ביום
לאמר הנבא מי הוא ההלם אותך : 65 ועוד
נדופים אחרים הרבו עליו : 66 ובהית הבקר
נקהלּו זקני העם והכהנים הגדולים והסופרים
ויעלהו לפני הסנהדרין שלהם ויאמרו האתה
הוא המשיח אמר לנו : 67 ויאמר אליהם כי אני
לכם לא תאמינו : 68 וגם אם אשאל לא תשיבו
דבר ולא תשלחוני : 69 אבל מעתה יהיה בן
האדם ישב לימין גבורת האלהים : 70 ויאמרו
כלם הכי אתה הוא בן האלהים ויאמר אליהם
אתם אמרתם כי אני הוא : 71 ויאמרו מה לנו עוד
לבקש עדות הלא באזנינו שמענוה מפיו :

23 ויקם כל קהלם ויוליכהו אל פּילטוס : 2
ויחלו לדבר עליו שטנה לאמר את זה מצאנו
מסית את העם ומנע אתם מתת מס אל הקיסר
באמרו כי הוא מלך המשיח : 3 וישאלהו פּילטוס
לאמר האתה הוא מלך היהודים ויען אתו ויאמר
אתה אמרת : 4 ויאמר פּילטוס אל ראשי הכהנים
ואל המון העם לא מצאתי דבר אשם באיש
הזה : 5 והם התאמצו לדבר מדיח הוא את העם
בלמדו בכל יהודה החל מן הגליל ועד הנה : 6
ויהי כשמע פּילטוס את שם הגליל וישאל אם
הוא איש גלילי : 7 וכאשר ידע כי מממשלת
הורדוס הוא שלחו אל הורדוס אשר היה גם
הוא בירושלים בימים האלה : 8 וישמח הורדוס
עד מאד כראותו את ישוע כי מימים רבים אוה
לראת אתו על כי שמע את שמעו ויקו לראת
אות אשר יעשה : 9 וירב לשאל אותו והוא לא
השיב אתו דבר : 10 ויעמדו הכהנים הגדולים
והסופרים ויתחזקו לדבר עליו שטנה : 11 ויבו

אשר לא ילדו והשרים אשר לא היניקו: 30 וכל מידעיו עמדו מרחוק וגם הנשים אשר אז יחלו לאמר אל ההרים נפלו עלינו ואל הנבעות כסונו: 31 כי אם יעשו כזאת בעץ הלח מה יעשה ביבש: 32 וגם שנים אחרים אנשי בליעל מוצאים אתו למות: 33 ויהי כאשר באו אל המקום הנקרא גלגלתא ויצלבו אתו שם ואת אנשי הבליעל זה לימינו וזה לשמאלו: 34 ויאמר ישוע אבי סלח להם כי לא ידעו מה הם עשים ויחלקו בנדיו להם ויפילו גורל: 35 והעם עמד שם וראה וילעגו לו השרים לאמר את אחרים הושיע ישוע נא את נפשו אם הוא המשיח בחר האלהים: 36 ויהתלו בו אנשי הצבא ויגשו ויביאו לו חמץ: 37 ויאמרו אם אתה הוא מלך היהודים הושע את נפשך: 38 וגם מכתב היה ממעל לו בכתב יוני ורומי ועברי זה הוא מלך היהודים: 39 ואחד מאנשי הבליעל התלויים גדפו לאמר הלא אתה המשיח הושע את עצמך ואתנו: 40 ויען האחר ויגער בו לאמר האינך ירא את האלהים בהיותך בעצם הענש הזה: 41 והן אנחנו בו כמשפט כי לקחנו כפי מעשינו אבל זה לא עשה מאומה רע: 42 ויאמר אל ישוע זכרני נא אדני בבאך במלכותך: 43 ויאמר ישוע אליו אמר אני לך כי היום תהיה עמדי בנן עדן: 44 ויהי כשעה הששית והנה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית: 45 ויחשך השמש ותקרע פרכת ההיכל לשנים קרעים: 46 ויקרא ישוע בקול גדול ויאמר אבי בידך אפקיד רוחי ובאמרו זאת נפח נפשו: 47 וירא שר המאה את אשר נהיתה ויתן כבוד לאלהים לאמר אכן האיש הזה צדיק היה: 48 וכל המון העם אשר התאספו יחד למראה הזה בהביטם אל כל אשר נעשה תופפו על לבביהם וישובו:

24 ובאחד בשבת לפני עלות השחר באו אל הקבר ותביאינה את הסמים אשר הכינו ועמהן עוד אחרות: 2 וימצאו את האבן גלולה מן הקבר: 3 ותבאנה פנימה ולא מצאו את גוית הארון ישוע: 4 ויהי הנה נבכות על הדבר הזה והנה שני אנשים עמדו עליהן ולבושיהם מזהירים: 5 ויפל פחד עליהן ותקדנה אפים ארצה ויאמרו אליהן מה תבקשנה את החי אצל המתים: 6 איננו פה כי קם זכרנה את אשר דבר אליכן בעוד היותו בגליל לאמר: 7 כי צריך בן האדם להמסר לידי אנשים חטאים ולהצלב ובוים השלישי קום יקום: 8 ותזכרנה את דבריו: 9 ותשבנה מן הקבר ותגדנה את כל הדברים האלה לעשתי העשר ולכל האחרים: 10 ומרים המגדלית ויוחנה ומרים אם יעקב והאחרות אשר עמהן הנה היו המדברות אל השליחים את הדברים האלה: 11 ויהיו דבריהן כדברי ריק בעיניהם ולא האמינו להן: 12 ופטרוס קם וירץ

אל הקבר וישקף ולא ראה כי אם התכריכים 30 ויהי כאשר הסב עמהם ויקח את הלחם
מנחים שם וישב למקומו משתומם על הנהיה: ויברך ויבצע ויתן להם: 31 ותפקחנה עיניהם
13 והנה שנים מהם היו הלכים בעצם היום ויכירהו והוא חמק עבר מעיניהם: 32 ויאמרו
הזה אל כפר הרחק מירושלים כששים ריס איש אל רעהו הלא היה בער לבבנו בקרבנו
ושמו עמאוס: 14 והם נדברו איש אל רעהו על כל הקרות האלה: 15 ויהי בדברם ובהתוכחם
יחד וינש ישוע אף הוא וילך אתם: 16 ועיניהם נאחזו ולא יכירהו: 17 ויאמר אליהם מה המה
הדברים האלה אשר אתם נשאים ונתנים בהם אל שמעון: 35 ויספרו גם הם את אשר נעשה
יחדו בדרך ופניכם זעפים: 18 ויען האחד אשר שמו קליופס ויאמר אליו האתה לברך
גר בירושלים ואיך ידע את הקרת בה בימים האלה: 19 ויאמר אליהם ומה המה ויגידו אליו
מעשה ישוע הנצרי אשר היה איש נביא נבור בפעל ובאמר לפני האלהים ולפני כל העם:
20 ואת אשר כהנינו הגדולים וזקנינו הסגירהו משוני וראו כי רוח אין לו בשר ועצמות כאשר
למשפט מות ויצלבהו: 21 ואנחנו חכינו כי אתם ראים שיש לי: 40 ואחרי אמרו את זאת
הוא העתיד לגאל את ישראל ועתה בכל זאת היום יום שלישי מאז נעשו אלה: 22 והנה גם
נשים מקרבנו החרידנו אשר קדמו בבקר לבא לקבר: 23 ולא מצאו את גויתו ותבאנה ותאמרנה
כי ראו גם מראה מלאכים האמרים כי הוא חי: ויאמר אליהם אלה הם הדברים אשר דברתי
24 וילכו אנשים משלנו אל הקבר וימצאו כאשר אמרו הנשים ואותו לא ראו: 25 ויאמר אליהם
הוי חסרי דעת וכבדי לב מהאמין בכל אשר דברו הנביאים: 26 הלא על המשיח היה לסבל
את כל זאת ולבוא אל כבודו: 27 ויחל ממשה ומכל הנביאים ויבאר להם את כל הכתובים
הנאמרים עליו: 28 ויקרבו אל הכפר אשר הם הלכים שמה וישם פניו כהלך לו לדרכו:
29 ויפצרו בו לאמר שבה אתנו כי עת ערב הגיע ונטה היום ויבא הביתה לשבת אתם: 50 ויוליכם מחוץ לעיר עד בית היני

וישא את ידיו ויברכם : 51 ויהי בברכו אתם
ויפרד מאתם וינשא השמימה : 52 והם השתחוו
לו וישבו לירושלים בשמחה גדולה : 53 ויהיו
תמיד במקדש מהללים ומברכים את האלהים
אמן :

דבר מה תאמר עליך: 23 ויאמר אני קול קורא במדבר פנו דרך יהוה כאשר דבר ישעיהו הנביא: 24 והמשלחים היו מן הפרושים: 25 וישאלהו ויאמרו אליו מדוע אפוא מטביל אתה אם אינך המשיח או אליה או הנביא: 26 ויען אתם יוחנן ויאמר אנכי מטביל במים ובתוכם עומד אשר לא ידעתם אתו: 27 הוא הבא אחרי אשר היה לפני ואני נקלתי מהתיר שרוך נעליו: 28 זאת היתה בבית עברה מעבר לירדן מקום אשר יוחנן מטביל שם: 29 ויהי ממחרת וירא יוחנן את ישוע בא אליו ויאמר הנה שם האלהים הנשא חטאת העולם: 30 זה הוא אשר אמרתי עליו אחרי יבא איש אשר היה לפני כי קדם לי היה: 31 ואני לא ידעתיו כי אם בעבור יגלה בישראל באתי אני לטבל במים: 32 ויעד יוחנן ויאמר חזיתי הרוח כדמות יונה ירדת משמים ותנח עליו: 33 ואני לא ידעתיו אולם השלח אתי לטבל במים הוא אמר אלי את אשר תראה הרוח ירדת ונחה עליו הנה זה הוא אשר יטבל ברוח הקדש: 34 ואני ראיתי ואעידה כי זה הוא בן האלהים: 35 ויהי ממחרת ויסף יוחנן ויעמד ושנים מתלמידיו עמו: 36 ויבט אל ישוע והוא מתהלך ויאמר הנה שם האלהים: 37 ושני תלמידיו שמעו את דברו וילכו אחרי ישוע: 38 ויפן ישוע אחריו וירא אתם הלכים אחריו ויאמר אליהם מה תבקשו ויאמרו אליו רבי פרושו מורי איפה תלין: 39 ויאמר אליהם באו וראו ויבאו ויראו את מקום מלוננו וישבו עמו ביום ההוא והעת כשעה העשירית: 40 ואחד מן השנים אשר שמעו מאת יוחנן והלכו אחריו הוא אנדריו אחי שמעון פטרוס: 41 הוא פגש בראשונה את שמעון אחיו ויאמר אליו את המשיח מצאנו

בראשית היה הדבר והדבר היה את האלהים ואלהים היה הדבר: 2 הוא היה בראשית אצל האלהים: 3 הכל נהיה על ידו ומבלעדיו לא נהיה כל אשר נהיה: 4 בו היו חיים ותחיים היו אור בני האדם: 5 והאור בחשך זרח והחשך לא השיגו: 6 ויהי איש שלוח מאת האלהים ושמנו יוחנן: 7 הוא בא לעדות להעיד על האור למען יאמינו כלם על ידו: 8 הוא לא היה האור כי אם להעיד על האור: 9 האור האמתי המאיר לכל אדם היה בא אל העולם: 10 בעולם היה ועל ידו נהיה העולם והעולם לא הכירו: 11 הוא בא אל אשר לו ואשר המה לו לא קבלהו: 12 והמקבלים אתו נתן עז למו להיות בנים לאלהים המאמינים בשמו: 13 אשר לא מדם ולא מחפץ הבשר אף לא מחפץ גבר כי אם מאלהים נולדו: 14 והדבר נהיה בשר וישכן בתוכנו ונחזה תפארתו כתפארת בן יחיד לאביו רב חסד ואמת: 15 ויוחנן מעיד עליו ויקרא לאמר הנה זה הוא אשר אמרתי עליו הבא אחרי היה לפני כי קדם לי היה: 16 וממלאו לקחנו כלנו על חסד: 17 כי התורה נתנה ביד משה והחסד והאמת באו על ידי ישוע המשיח: 18 את האלהים לא ראה איש מעולם הבן היחיד אשר בחיק האב הוא הודיע: 19 וזאת היא עדות יוחנן בשלח היהודים מירושלים כהנים ולוים לשאל אתו מי אתה: 20 ויודה ולא כחש ויודה לאמר אני אינני המשיח: 21 וישאלו אתו מי אפוא אתה האתה אליהו ויאמר אינני האתה הנביא ויען לא: 22 ויאמרו אליו מי זה אתה למען נשיב לשלחינו

אשר תרגומו כריסטוס: 42 ויוליכיהו אל ישוע ויאמר שאבו נא והביאו אל רב המסכה ויביאו: ויהי כהביט אליו ישוע ויאמר שמעון בן יונה 9 ויטעם רב המסכה את המים אשר נהפכו ליין לך יקרא כיפא אשר תרגומו פטרוס: 43 ויהי ולא ידע מאין הוא ואולם המשרתים אשר שאבו ממחרת ויואל ישוע לצאת הגליליה וימצא את את המים ידעו ויקרא רב המסכה אל החתן: פילפוס ויאמר אליו לך אחרי: 44 ופילפוס 10 ויאמר אליו כל איש יתן בראשונה את היין היה מבית צידה עיר אנדררי ופטרוס: 45 ויפגע הטוב וכאשר ישכרו יתן להם את הגרוע ואתה פילפוס את נתנאל ויאמר אליו מצאנו אתו אשר צפנת היין הטוב עד עתה: 11 זאת תחלת האתות כתב משה בספר התורה והנביאים את ישוע בן אשר עשה ישוע בקנה אשר בארץ הגליל וגלה יוסף מנצרת: 46 ויאמר אליו נתנאל המנצרת את כבודו ויאמינו בו תלמידיו: 12 ויהי אחרי כן תצא לנו טובה ויאמר אליו בא וראה: 47 וירא ישוע את נתנאל בא לקראתו ויאמר עליו הנה ולא ארכו ימי שבתם שם: 13 ויקרבו ימי חג באמת בן ישראל אשר אין בו רמיה: 48 ויאמר הפסח אשר ליהודים ויעל ישוע ירושלים: אליו נתנאל מאין ידעתני ויען ישוע ויאמר לו 14 וימצא במקדש מכרי בקר וצאן ובני יונה בטרם קרא לך פילפוס בהיותך תחת התאנה ואת מחליפי כסף ישבים שם: 15 ויקח חבלים אנכי ראיתך: 49 ויען נתנאל ויאמר אליו רבי ויעבתם לשוט ויגרש כלם מן המקדש ואת הצאן אתה בן אלהים אתה הוא מלך ישראל: 50 ויען ישוע ויאמר אליו על אמרי לך כי תחת התאנה ראיתך האמנת הנה גדלות מאלה תראה: 51 ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לכם מעתה תראו השמים נפתחים ומלאכי אלהים עליהם וירדים על בן אלהים:

2 וביום השלישי היתה התנה בקנה אשר בגליל ואם ישוע היתה שם: 2 וישוע ותלמידיו היו גם הם קרואים אל החתנה: 3 ויחסר היין ותאמר אם ישוע אליו יין אין להם: 4 ויאמר אליה ישוע מה לי ולך אשה עתי עדין לא באה: 5 ותאמר אמו אל המשרתים ככל אשר יאמר לכם תעשו: 6 והנה ששה כדי אבן ערוכים שם כמשפט היהודים לטהרתם שתים או שלש בתים יכול כל אחד: 7 ויאמר אליהם ישוע מלאו לכם הכדים מים וימלאום עד למעלה: 8

אליהם הרסו את ההיכל הזה ובשלשה ימים אקימו: 20 ויאמרו היהודים הנה זה ארבעים ושש שנה נבנה ההיכל הזה ואתה בשלשה ימים תקימו: 21 והוא דבר על היכל גויתו: 22 ואחרי קומו מן המתים זכרו תלמידיו כי זאת אמר להם ויאמינו בכתוב וכדבר אשר דבר ישוע: 23 ויהי בהיותו בירושלים בחג הפסח האמינו רבים בשמו כי ראו האתות אשר עשה: 24 והוא ישוע לא הפקיד את עצמו בידם על אשר ידע את כלם: 25 ולא הצטרך לעדות איש על האדם כי הוא ידע מה בקרב האדם:

3 ויהי איש אחד בתוך הפרושים ושמו כי אם למען ישע בו העולם: 18 המאמין בו נקדימון שר ליהודים: 2 ויבא אל ישוע לילה לא ידון ואשר לא יאמין בו כבר נדון כי לא ויאמר אליו רבי ידענו כי אתה מורה מאת האמין בשם בן האלהים היחיד: 19 וזה הוא אלהים באת כי לא יוכל איש לעשות האתות הדין כי האור בא אל העולם ובני האדם אהבו אשר אתה עשה בלתי אם האלהים עמו: 3 ויען החשך מן האור כי רעים מעשיהם: 20 כי כל ישוע ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לך אם לא פעל עולה ישנא את האור ולא יבא לאור פן יולד איש מלמעלה לא יוכל לראות מלכות יוכחו מעשיו: 21 אבל עשה האמת יבא לאור האלהים: 4 ויאמר אליו נקדימון איך יולד אדם למען יגלו מעשיו כי נעשו באלהים: 22 ויהי והוא זקן הכי שוב ישוב אל בטן אמו ויולד: 5 אחרי הדברים האלה ויבא ישוע ותלמידיו אל ויען ישוע אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד ארץ יהודה ויגר שם עמהם ויטבל: 23 וגם יוחנן איש מן המים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות היה טבל בעינון קרוב לשלם כי שמה מים האלהים: 6 הנולד מן הבשר הוא והנולד לרב ויבאו ויטבלו: 24 כי עוד לא נתן יוחנן אל מן הרוח רוח הוא: 7 אל תתמה על אמרי לך בית הסהר: 25 ויהי ריב בין תלמידי יוחנן ובין כי עליכם להולד מלמעלה: 8 הרוח באשר יחפץ שם הוא נשב ואתה תשמע את קולו אך ויאמרו אליו רבי האיש אשר היה עמך בעבר לא תדע מאין בא ואנה הוא הולך כן כל הנולד הירדן ואשר העידת לו הנו טבל וכלם באים מן הרוח: 9 ויען נקדימון ויאמר אליו איכה אליו: 27 ויען יוחנן לא יוכל איש לקחת דבר תהיה כזאת: 10 ויען ישוע ויאמר אליו רבן של ישראל אתה וזאת לא ידעת: 11 אמן אמן אני אמר לך כי את אשר ידענו נדבר ואת אשר ראינו נעיד ואתם לא תקבלו עדותנו: 12 אם אמרתי אליכם דברי הארץ ואינכם מאמינים זאת עתה שלמה: 30 הוא יגדל הלוך וגדל ואני איך תאמינו באמרי אליכם דברי השמים: 13 אחסר הלוך וחסור: 31 הבא ממעל נעלה על ואיש לא עלה השמימה בלתי אם אשר ירד מן השמים בן האדם אשר הוא בשמים: 14 וכאשר הגביה משה את הנחש במדבר כן צריך בן האדם להנשא: 15 למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים: 16 (aiōnios g166) כי ככה אהב האלהים את העולם עד אשר נתן את בנו את יחידו למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים: 17 (aiōnios g166) כי האלהים לא שלח את בנו אל העולם לדין את העולם כי אם חרון אלהים ישכן עליו: (aiōnios g166)

4 ויהי כאשר נודע לאדון כי שמעו הפרושים בעלך לכן אמת הדבר אשר דברת: 19 ותאמר אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה אליו האשה אדני ראה אנכי כי נביא אתה: 20 מיוחנן: 2 ואולם ישוע הוא לא הטביל כי אם אבותינו השתחוו בהר הזה ואתם אמרים כי תלמידיו: 3 ויעזב את ארץ יהודה וילך שנית ירושלים היא המקום הנבחר להשתחות שמה: הגלילה: 4 ויהי לו לעבר בארץ שמרון: 5 21 ויאמר אליה ישוע אשה האמיני לי כי תבוא ויבא לעיר מערי שמרון ושמה סוכר היא ממול שעה אשר לא בהר הזה אף לא בירושלים חלקת השדה אשר נתנה יעקב לבנו ליוסף: 6 תשתחוו לאב: 22 אתם משתחווים אל אשר לא ושם באר יעקב וישוע היה עיף מן הדרך וישב ידעתם ואנחנו משתחווים אל אשר ידענו כי לו על הבאר והעת כשעה הששית: 7 ותבא הישועה מן היהודים היא: 23 אולם תבוא שעה אשה משמרון לשאב מים ויאמר אליה ישוע ועתה היא אשר עבדי אל האמתים ישתחוו לאב תני נא לי לשתות: 8 כי תלמידיו הלכו העירה ברוח ובאמת כי במשתחווים כאלה חפץ האב: לקנות אכל: 9 ותאמר אליו האשה השמרנית 24 האלהים רוח הוא והמשתחווים לו צריכים הן יהודי אתה ואיככה תשאל ממני לשתות להשתחות ברוח ובאמת: 25 ותאמר אליו האשה ואנכי אשה שמרנית כי לא יתערבו היהודים ידעתי כי יבא המשיח הנקרא כריסטוס הוא עם השמרונים: 10 ויען ישוע ויאמר אליה לו בבאו יגיד לנו את כל: 26 ויאמר אליה ישוע אני ידעת את מתת אלהים ומי הוא האמר אליך תני הוא המדבר אליך: 27 ויהי הוא מדבר ככה נא לי לשתות כי עתה שאלת ממנו ונתן לך מים ותלמידיו באו ויתמהו על דברו עם אשה אך לא חיים: 11 ותאמר אליו האשה אדני הן אין לך אמר לו איש מה זה תשאל או מה תדבר עמה: כלי לשאב בו והבאר עמקה ומאין לך אפוא 28 ותעזב האשה את כדה ותלך העירה ותאמר מים חיים: 12 האתה גדול מיעקב אבינו אשר אל האנשים: 29 באו וראו איש אשר הגיד לי כל נתן לנו את הבאר הזאת וישת ממנה הוא ובניו אשר עשיתי הכי זה הוא המשיח: 30 ויצאו מן ובעירו: 13 ויען ישוע ויאמר אליה כל השתה העיר ויבאו אליו: 31 טרם יבאו ותלמידיו בקשו מן המים האלה ישוב ויצמא: 14 ואשר ישתה מן המים אשר אנכי נתן לו לא יצמא לעולם כי יש לי אכל לאכל אשר אתם לא ידעתם: 33 ויאמרו התלמידים איש אל רעהו הכי הביא לו איש לאכל: 34 ויאמר אליהם ישוע מאכלי הוא נבעים לחיי העולמים: 15 (aiōn g165, aiōnios g166) ותאמר אליו האשה אדני תנה לי המים ההם לעשות רצון שלחי ולהשלים מעשהו: 35 הלא למען לא אצמא עוד ולא אוסיף לבוא הנה אתם תאמרו כי עוד ארבעה חדשים והקציר לשאב: 16 ויאמר אליה ישוע לכי וקראי לאישך בא הנה אני אמר לכם שאו עיניכם וראו בשדות ושובי הלום: 17 ותען האשה ותאמר אין לי איש כי כבר הלבינו לקציר: 36 והקוצר יקח שכרו ויאמר אליה ישוע כן דברת אין לי איש: 18 ויאסף תבואה לחיי עולמים למען ישמחו יחדו כי בעלים חמשה היו לך ואשר לך עתה איננו גם הזרע גם הקוצר: 37 (aiōnios g166) כי בזאת אמת

המשל כי זה זרע ואחר יקצר: 38 אנכי שלחתי 5 אחר הרבירים האלה היה חג ליהודים ויעל
 אתכם לקצר את אשר לא עמלתם בו ואחרים ישוע ירושלים: 2 ובירושלים ברכה קרובה
 עמלו ואתם נכנסתם בעמלם: 39 ויאמינו בו לשער הצאן ושמה בלשון עברית בית חסדא
 שמרנים רבים מן העיר ההיא על דבר האשה ולה חמשה אלמים: 3 שמה שכבו חולים ועורים
 אשר העידה לאמר הוא הגיד לי את כל אשר ופסחים ויבשי כח לרב והמה מיחלים לתנועת
 עשיתי: 40 ויהי כאשר באו אליו השמרנים המים: 4 כי מלאך ירד במועדו אל הברכה
 ושאלו ממנו לשבת אתם וישב שם יומים: 41 וירעש את מימיה והיה הירד ראשון אל תוכה
 ועוד רבים מהמה האמינו בו בעבור דברו: 42 אחרי התגעשו המים הוא נרפא מכל מחלה
 ויאמרו אל האשה מעתה לא בעבור מאמרך אשר דבקה בו: 5 ואיש היה שם אשר חלה חליו
 נאמין כי באזנינו שמענו ונדע כי אמנם זה הוא זה שלשים ושמה שנה: 6 וירא אתו ישוע שכב
 המשיח מושיע העולם: 43 ויהי מקץ שני הימים וידע כי ארכו לו ימי חליו ויאמר אליו התחפץ
 ויצא משם ללכת הגלילה: 44 כי הוא ישוע העיד להרפא: 7 ויען החולה אדני אין איש אתי אשר
 כי נביא בארץ מולדתו איננו נכבד: 45 ויהי הוא ישליכני בהרעש המים אל הברכה ובטרים
 בא ארץ הגליל ויאספהו אנשי הגליל כי ראו אבא וירד אחר לפני: 8 ויאמר אליו ישוע קום
 את כל אשר עשה בירושלים בימי החג כי גם שא את משכבך והתהלך: 9 וכרגע שב האיש
 הם עלו לחג את החג: 46 ויבא ישוע עוד הפעם לאיתנו וישא את משכבו ויתהלך והיום ההוא
 אל קנה אשר בגליל מקום שומו המים ליינ ואיש יום שבת היה: 10 ויאמרו היהודים אל האיש
 היה מעבדי המלך ובנו חלה בכפר נחום: 47 הנרפא שבת היום אסור לך לשאת את משכבך:
 ויהי כשמעו כי בא ישוע מיהודה לארץ הגליל ויען אתם לאמר האיש אשר החלימיני הוא
 וילך אליו וישאל מאתו לרדת ולרפא את בנו אמר אלי שא את משכבך והתהלך: 12 וישאלהו
 כי קרב למות: 48 ויאמר אליו ישוע אם לא מי זה האיש אשר אמר לך שא את משכבך
 תראו אותם ומופתים לא תאמינו: 49 ויאמר אליו והתהלך: 13 והנרפא לא ידע מי הוא כי סר
 האיש אשר מעבדי המלך אדני רדה נא בטרים ישוע וילך בהיות המון רב במקום ההוא: 14
 ימות בני: 50 ויאמר אליו ישוע לך בנך ויהי אחרי כן וימצאהו ישוע בבית המקדש
 חי והאיש האמין לדבר אשר דבר אליו ישוע ויאמר אליו הנה נרפא לך אל תוסיף לחטא
 וילך: 51 ויהי ברדתו ויפגעו בו עבדיו ויבשרו פן תאנה אליך רעה גדולה מזאת: 15 וילך
 אתו כי חי בנו: 52 וידרש מאתם את השעה אשר האיש ויגד ליהודים כי ישוע הוא אשר רפאו:
 בה רוח לו ויאמרו אליו תמול בשעה השביעית ועל כן רדפו היהודים את ישוע ויבקשו
 עזבתו הקדחת: 53 וידע אביהו כי היתה השעה המיתו על כי עשה כזאת בשבת: 17 ויען אתם
 אשר דבר לו ישוע בנך חי ויאמן הוא וכל ביתו: ישוע אבי פעל עד עתה וגם אנכי פעל: 18
 54 זה הוא האות השני אשר עשה ישוע בבאו אז יוסיפו היהודים לבקש את נפשו כי מלבד
 מיהודה לארץ הגליל: אשר חלל את השבת עוד אמר כי האלהים

הוא אביו וידמה לאלהים: 19 ויען ישוע ויאמר לי עדות גדולה מעדות יוחנן כי המעשים אשר אליהם אמן אמן אני אמר לכם לא יוכל הבן נתן לי אבי להשלימם המעשים האלה אשר לעשות דבר מנפשו בלתי את אשר יראה את אני עשה מעידים עלי כי האב שלחני: 37 והאב אביו עשה כי את אשר עשה הוא גם הבן יעשה אשר שלחני הוא מעיד עלי ואתם את קולו לא כמהו: 20 כי האב אהב את הבן ומראה אתו כל שמעתם מעולם ותמונתו לא ראיתם: 38 ודברו אשר יעשה ועוד מעשים גדולים מאלה יראהו איננו שכן בקרבכם כי אינכם מאמינים לשלוחו: למען תתמהו: 21 כי כאשר האב יעיר ויחיה את המתים כן גם הבן יחיה את אשר יחפץ: 22 כי האב לא ידין איש כי אם כל המשפט נתן לבן למען יכבדו כלם את הבן כאשר יכבדו את האב: 23 מי אשר לא יכבד את הבן גם את האב אשר שלחו איננו מכבד: 24 אמן אמן אני אמר לכם השמע דברי ומאמין לשלחי יש לו חיי עולמים ולא יבא במשפט כי עבר ממות לחיים: (aiōnios g166) 25 אמן אמן אני אמר לכם כי תבוא שעה ועתה היא אשר ישמעו המתים את קול בן האלהים והשמעים חיה יחיו: 26 כי כאשר לאב יש חיים בעצמו כן נתן גם לבן להיות לו חיים בעצמו: 27 ואף שלטון נתן לו לעשות משפט כי בן אדם הוא: 28 אל תתמהו על זאת כי הנה

שעה באה אשר כל שכני קבר את קולו ישמעון: 6 ויהי אחרי כן ויצא ישוע אל עבר ים הגליל אשר לטיבריה: 2 וילכו אחריו המון עם רב כי ראו אותיו אשר עשה עם החולים: 3 ויעל ישוע על ההר וישב שם הוא ותלמידיו: 4 וימי הפסח חג היהודים קרבו לבוא: 5 וישא ישוע את עיניו וירא עם רב בא אליו ויאמר אל פילפוס מאין נקנה להם לחם לאכל: 6 ואך למען נסות אתו דבר זאת כי הוא ידע את אשר יעשה: 7 ויען אתו פילפוס לחם מאתים דינר לא ימצא להם לקחת לו איש איש מעט: 8 ויאמר אליו אחד מתלמידיו אנדרי אחי שמעון פטרוס: 9 יש פה ואתם רציתם לשוב כשעה לאורו: 36 ואני יש

נער אשר לו חמש ככרות לחם שערים ושני דנים אך אלה מה המה לעם רב כזה: 10 ויאמר ישוע צונו את העם לשבת ארצה וירק דשא לרב הלם: 26 ויען אתם ישוע ויאמר אמן אמן אני היה במקום ההוא וישבו לארץ כחמשת אלפי איש במספר: 11 ויקח ישוע את ככרות הלחם ויברך ויתן לתלמידיו והתלמידים אל המסבים וככה גם מן הדגים כאות נפשם: 12 ויהי כאשר שבעו ויאמר אל תלמידיו אספו את פתותי לחם הנותרים למען לא יאבד מאומה: 13 ויאספו וימלאו שנים עשר סלים בפתותי חמש ככרות לחם השערים הנותרים לאכליהם: 14 ויהי כראות האנשים את האות הזו אשר עשה ישוע ויאמרו הנה זה הוא באמת הנביא הבא לעולם: 15 וידע ישוע כי יבאו ויתפשהו להמליך אותו וימלט עוד הפעם אל ההר הוא לבדו: 16 ויהי בערב וירדו תלמידיו אל הים ויבאו באניה ויעברו אל עבר הים אל כפר נחום: 17 ויכס אתם החשך וישוע לא בא אליהם: 18 ויסער הים כי רוח גדולה נושבת: 19 והם חתרו במשוטיהם כדרך עשרים וחמש או שלשים ריס ויראו את ישוע מתהלך על הים הלוך וקרב אל האניה וייראו: 20 ויאמר אליהם אני הוא אל תיראו: 21 ויואילו לקחת אתו אל האניה ורגע הגיעה האניה לארץ אשר הם הלכים שמה: 22 ויהי ממחרת וירא המון העם העמד מעבר לים כי לא היתה אניה בזה בלתי אחת אשר ירדו בה תלמידיו וכי ישוע לא בא עם תלמידיו אל האניה אך תלמידיו לבדם נסעו מזה: 23 ואניות אחרות באו מטיבריים קרוב למקום אשר אכלו שם את הלחם בברכת האדון: 24 ויהי כראות המון העם כי ישוע איננו שם אף לא תלמידיו וירדו גם הם באניות ויבאו אל

כפר נחום לבקש את ישוע: 25 וכאשר מצאו אותו מעבר הים ויאמרו אליו רבי מתי באת ישוע ויאמר אמן אמן אני אמר לכם לא על ראותכם את האותות תבקשוני כי אם על אשר אכלתם מן הלחם ותשבעו: 27 אל תעמלו במאכל אשר יאבד כי אם במאכל הקים לחיי עולמים אשר בן האדם יתנונו לכם כי בו חתם חותמו אביו האלהים: 28 (aiōnios g166) ויאמרו אליו מה נעשה לפעל פעלות אלהים: 29 ויען ישוע ויאמר אליהם זאת פעלת אלהים כי תאמינו בזה אשר הוא שלחו: 30 ויאמרו אליו מה אפוא האות אשר תעשה למעננראה ונאמין בך מזה תפעל: 31 אבותינו אכלו את המן במדבר כאשר כתוב לחם מן השמים נתן לנו לאכל: 32 ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם לא משה נתן לכם את הלחם מן השמים כי אם אבי לחם אלהים הוא היורד מן השמים ונתן חיים לעולם: 34 ויאמרו אליו אדני תנה לנו תמיד את הלחם הזה: 35 ויאמר להם ישוע אנכי הוא לחם החיים כל הבא אלי לא ירעב ואשר יאמין בי לא יצמא עוד: 36 ואני הנה אמרתי לכם כי גם חזיתם אתי ולא תאמינו: 37 כל אשר יתנו לי אבי יבוא אלי והבא אלי לא אהדפנו החוצה: 38 כי ירדתי מן השמים לא לעשות רצוני כי אם רצון שלחי: 39 וזה רצון האב אשר שלחני כי כל אשר נתן לי לא יאבד לי כי אם אקימנו ביום האחרון: 40 וזה רצון שלחי אשר כל הראה את הבן ומאמין בו יהיו לו חיי עולמים ואני אקימנו ביום האחרון: 41 (aiōnios g166) וילנו עליו היהודים על אמרו אנכי הוא הלחם היורד מן השמים: 42 ויאמרו הלא זה הוא ישוע בן יוסף

אשר אנחנו ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר תלמידיו מלינים על זאת ויאמר אליהם הזאת מן השמים באתי: 43 ויען ישוע ויאמר אליהם לכם למכשול: 62 מה אפוא אם תראו את בן אל תלינו איש אל רעהו: 44 לא יוכל איש לבוא האדם עלה אל אשר היה שם לפניו: 63 הרוח אלי בלתי אם ימשכהו אבי אשר שלחני ואני הוא הנתן חיים והבשר אין בו מועיל הדברים אקימנו ביום האחרון: 45 הלא כתוב בנביאים אשר אני דברתי אליכם רוח המה וחיים המה: וכל בניך למודי יהוה לכן כל אשר שמע מן 64 אך יש מכם אשר לא יאמינו כי ישוע ידע האב ולמד יבא אלי: 46 לא כאלו ראה איש את מראש מי הם אשר אינם מאמינים ומי המוסר האב בלתי הבא מאת האלהים הוא ראה את אתו: 65 ויאמר על כן אמרתי לכם כי לא יוכל האלהים: 47 אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי לו חיי עולמים: (aiōnios g166) 48 אנכי הוא לחם החיים: 49 אבותיכם אכלו את המן במדבר וימתו: 50 זה הוא הלחם הירד מן השמים למען יאכל איש ממנו ולא ימות: 51 אנכי הלחם החי הירד מן השמים איש כי יאכל מן הלחם הזה יחיה לעולם והלחם אשר נתנו הוא בשרי אשר אני נתן בעד חיי העולם: (aiōn g165) 52 ויתוכחו היהודים איש עם רעהו לאמר איכה יוכל זה לתת לנו את בשרו לאכל: 53 ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם אם לא תאכלו את

בשר בן האדם ושתייתם את דמו אין לכם חיים בקרבכם: 54 האכל את בשרי והשתה את דמי יש לו חיי עולמים ואני אקימנו ביום האחרון: (aiōnios g166) 55 כי בשרי באמת הוא מאכל ודמי באמת הוא משקה: 56 האכל את בשרי ושתה את דמי הוא ילין בי ואני בו: 57 כאשר שלחני האב החי ואנכי חי בגלל אבי כן האכל אתי גם הוא יחיה בגללי: 58 זה הוא הלחם הירד מן השמים לא כאשר אכלו אבותיכם את המן וימתו האכל את הלחם הזה יחיה לעולם: (aiōn g165) 59 כזאת דבר בבית הכנסת בלמדו בכפר נחום: 60 ורבים מתלמידיו כשמעם אמרו קשה הדבר הזה מי יוכל לשמע אתו: 61 ויבן ישוע בלבו כי

7 אחרי הדברים האלה הלך ישוע בארץ הגליל הלך ועבור כי לא אבה להתהלך ביהודה על אשר בקשו היהודים להרגו: 2 ויקרב חג היהודים הוא חג הסוכות: 3 ויאמרו אליו אחיו קום ולך מזה ארצה יהודה למען יראו גם תלמידיך את המעשים אשר אתה עשה: 4 כי לא יעשה איש דבר בסתר והוא חפץ להתפרסם לכן אם אתה עשה כאלה הגלה אל העולם: 5 כי אחיו גם הם לא האמינו בו: 6 ויאמר אליהם ישוע עתי לא באה עד עתה ועתכם תמיד נכונה: 7 לא יוכל העולם לשנוא אתכם ואתי ישנא כאשר אני מעיד עליו כי

רעים מעלליו: 8 עלו אתם לחג את החג אני וילמד לאמר הן ידעתם אתי אף ידעתם מאין לא אעלה אל החג הזה כי עתי לא מלאה עד אני ומנפשי לא באתי אכן יש אמתי אשר שלחני עתה: 9 כזאת דבר וישב בגליל: 10 ויהי כאשר ואתו לא ידעתם: 29 ואני ידעתי כי מאתו אני עלו אחיו לרגל ויעל גם הוא לא בגלוי כי אם והוא שלחני: 30 ויבקשו לתפשו ואיש לא שלח כמסתתר: 11 והיהודים בקשהו בחג ויאמרו בו יד כי לא בא עתו: 31 ורבים מן העם האמינו איה הוא: 12 ותהי תלונה רבה על אדותי בתוך בו ויאמרו אם יבא המשיח הגם יעשה אתות העם אלה אמרו טוב הוא ואלה אמרו לא כי רבות מאשר עשה זה: 32 והפרושים שמעו את מתעה הוא את העם: 13 אך אין איש מדבר העם מתלחשים עליו כזאת וישלחו הפרושים עליו בגלוי מפני יראת היהודים: 14 ויהי בחצי וראשי הכהנים משרתים לתפשו: 33 ויאמר ימי החג עלה ישוע אל המקדש וילמד: 15 אליהם ישוע אך למצער עודני עמכם והלכתי ויתמהו היהודים ויאמרו איך ידע זה ספר והוא אל אשר שלחני: 34 תשחרנני ולא תמצאנני לא למד: 16 ויען אתם ישוע ויאמר לקחי לא ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא: 35 ויאמרו שלי הוא כי אם לאשר שלחני: 17 האיש החפץ לעשות רצונו ידע לקחי אם מאת אלהים הוא ומנפשי אדבר: 18 המדבר מנפשי כבוד אנשי יון: 36 מה זה הדבר אשר אמר תשחרנני עצמו יבקש אבל המבקש כבוד שלחו נאמן ולא תמצאנני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו הוא ואין עולתה בו: 19 הלא משה נתן לכם לבוא: 37 ויהי ביום החג האחרון הגדול עמד את התורה ואין איש מכם עשה התורה מדוע ישוע ויקרא לאמר איש כי יצמא יבא נא אלי תבקשו להרגני: 20 ויען העם ויאמר שד בקרבך וישתה: 38 המאמין בי כדבר הכתוב מבטנו מי מבקש להרגך: 21 ויען ישוע ויאמר להם ינהרו נהרי מים חיים: 39 וזאת אמר על הרוח פעלה אחת פעלתי וכלכם עליה תתמהו: 22 אשר יקחהו המאמינים בו כי לא נתן רוח הקדש משה נתן לכם המילה אך לא ממשה היא כי עדנה יען אשר ישוע עוד לא נתפאר: 40 ורבים אם מן האבות וביום השבת תמולו כל זכר: מהמון העם כשמעם את הדבר הזה אמרו ועתה אם ימול זכר בשבת למען אשר לא ויש אשר אמרו זה הוא הנביא: 41 ויש אשר אמרו זה הוא תופר תורת משה מה תקצפו עלי כי רפאתי המשיח ואחרים אמרו המן הגליל יבא המשיח: איש כלו בשבת: 24 אל תשפטו למראה עין כי הלא הכתוב אמר כי מזרע דוד ומכפר אם משפט צדק שפטו: 25 ויאמרו אנשים מישבי בית לחם מקום דוד יצא המשיח: 43 ותהי ירושלים הלא זה הוא אשר בקשו להמיתו: 26 מחלקת בתוך העם על אדותיו: 44 ומקצתם והנה הוא דבר בגלוי ולא יגערו בו האף אמנם רצו לתפשו ואיש לא שלח בו יד: 45 וישבו ידעו ראשינו כי באמת זה הוא המשיח: 27 אך המשרתים אל הכהנים הגדולים והפרושים את זה ידענו מאין הוא וכאשר יבוא המשיח לא והמה אמרו אליהם מדוע לא הבאתם אתו: 46 ידע איש אי מזה הוא: 28 אז קרא ישוע במקדש ויענו העבדים מעולם לא דבר איש כאיש הזה:

47 ויאמרו אליהם הפרושים הכי נדהתם גם מעיד אתה עדותך איננה נאמנה: 14 ויען ישוע אתם: 48 הגם האמין בו איש מן השרים או מן הפרושים: 49 רק ההמון הזה אשר אינם ידעים נאמנה יען כי ידעתי מאין באתי ואנה אלך את התורה ארורים המה: 50 ויאמר אליהם ואתם לא ידעתם מאין באתי ואנה אלך: 15 אתם נקדימון אשר בא אליו בלילה והוא היה אחד לפי הבשר תשפטו ואני לא אשפט איש: 16 ואם מהם: 51 התשפט תורתנו איש בטרם תחקרהו לדעת את אשר עשה: 52 ויענו ויאמרו אליו הגם אתה מן הגליל דרש נא וראה כי לא קם נביא מן הגליל: 53 וילכו איש איש לביתו:

8 וישוע הלך אל הר הזיתים: 2 ויהי בבקר ויבא עוד אל המקדש וכל העם באו אליו וישב וילמדם: 3 ויביאו הסופרים והפרושים אשה לפניו אשר נתפשה בשטותה ויעמידוה בתוך: 4 ויאמרו אליו רבי האשה הזאת נתפשה כשנטמאת בנאופיה: 5 ומשה צונו בתורה לסקל נשים כאלה ואתה מה תאמר: 6 ואך לנסות אתו דברו זאת למצא עליו שטנה ויכף ישוע למטה ויתו באצבעו על הקרקע: 7 ויהי כאשר הוסיפו לשאל אתו וישא את עיניו ויאמר אליהם מי בכס זך בלי פשע הוא ראשונה ידה בה אבן: 8 ויכף שנית למטה ויתו על הקרקע: 9 ויהי כשמעם ויך לבם אתם ויצאו אחד אחד החוצה החל מן הזקנים ועד האחרונים ויותר ישוע לבדו והאשה נצבת בתוך: 10 וישא ישוע את עיניו וירא כי אין איש בלתי האשה לבדה ויאמר אליה אשה איפה שטיניך הכי הרשיעך איש: 11 ותאמר לא אדני ויאמר לכן גם אני לא ארשיעך לכי לדרכך ואל תחטאי עוד: 12 ויסף ישוע וידבר אליהם לאמר אני אור העולם כל ההלך אחרי לא יתהלך בחשכה כי אור החיים יהיה לו: 13 ויאמרו הפרושים על נשפך

19 ויאמרו אליו איו אביך ויען ישוע גם אתי גם את אבי לא ידעתם אלו אתי ידעתם כי עתה גם את אבי ידעתם: 20 כדברים האלה דבר בבית האוצר בלמדו במקדש ולא תפשו איש כי לא בא עתו: 21 ויוסף ישוע ויאמר אליהם אני הלך מזה ותבקשוני ובחטאתכם תמותו אל אשר אני הלך שמה אתם לא תוכלו לבוא: 22 ויאמרו היהודים ההמת ימית את נפשו כי אמר אל אשר אני הולך שמה אתם לא תוכלו לבוא: 23 ויאמר אליהם אתם הנכם מן התחתונים ואני מן העליונים אתם מן העולם הזה ואני אינני מן העולם הזה: 24 לכן אמרתי אליכם כי תמותו בחטאיכם כי אם לא תאמינו כי אני הוא בחטאיכם תמותו: 25 ויאמרו אליו מי זה אתה ויאמר אליהם ישוע מה שגם מראש דברתי אליכם: 26 רבות עמי לדבר ולשפט עליכם אכן שלחי נאמן הוא ואשר שמעתי ממנו אתו אני מדבר אל העולם: 27 והם לא התבוננו כי על האב אמר אליהם: 28 אז אמר להם ישוע בעת תנשאו את בן האדם וידעתם כי אני הוא וכי אינני עשה דבר מנפשי כי אם כאשר למדני אבי אלה אדבר: 29 ואשר שלח אתי הוא עמדי האב לא עזבני לבדך כי את הטוב בעיניו אני עשה

תמיד : 30 ויהי בדברו זאת ויאמינו בו רבים : כן אתם לא שמעתם כי אינכם מאת האלהים :
 31 ויאמר ישוע אל היהודים המאמינים בו אם 48 אז יענו היהודים ויאמרו אליו הלא הטבנו
 תעמדו בדברי באמת תלמידיו אתם : 32 וידעתם אשר דברנו כי שמרנו אתה ושרך : 49 ויען
 את האמת והאמת תשימכם לבני חורין : 33 ישוע שר אין בי רק את אבי אני מכבד ואתם
 ויענו אתו זרע אברהם נחנו ומעולם לא היינו תבוזוני : 50 אכן לא אבקש את כבודי יש אחד
 לאיש לעבדים איכה תאמר בני חורין תהיו : אשר יבקש וישפט : 51 אמן אמן אני אמר לכם
 34 ויען אתם ישוע אמן אמן אני אמר לכם כל אם ישמר איש את דברי לא יראה מות לנצח :
 עשה חטא עבד החטא הוא : 35 והעבד לא ישכן (aiōn g165) 52 ויאמרו אליו היהודים עתה ידענו כי
 בבית לעולם הבן ישכן לעולם : 36 לכן שר כך הן אברהם והנביאים מתו ואתה אמרת
 אם הבן יעשה אתכם בני חורין הפשים באמת אם ישמר איש את דברי לא ישעם מות לנצח :
 תהיו : 37 ידעתי כי זרע אברהם אתם אבל אתם (aiōn g165) 53 האתה גדול מאברהם אבינו אשר
 מבקשים להמיתני כי דברי לא יכן בתוכם : מת גם הנביאים מתו מה תעשה את עצמך : 54
 38 אני מדבר את אשר ראיתי אצל אבי ואתם ויען ישוע אם אני מכבד את נפשי כבודי מאין
 עשים את אשר ראיתם אצל אביכם : 39 ויענו אבי הוא המכבד אתי אשר תאמרו עליו כי הוא
 ויאמרו אליו אבינו הוא אברהם ויאמר אליהם אלהים : 55 ולא ידעתם אתו ואני ידעתי ואם
 ישוע אלו הייתם בני אברהם כמעשי אברהם אמר לא ידעתי אתו אהיה כזב כמוכם אבל
 עשיתם : 40 ועתה אתם מבקשים להמיתני איש ידעתי ואת דברו שמרתי : 56 אברהם אביכם
 דבר אליכם האמת אשר שמעתי מעם האלהים שש לראות את יומי וירא וישמח : 57 ויאמרו
 אברהם לא עשה כזאת : 41 את מעשי אביכם אליו היהודים הנה אינך בן חמשים שנה ואת
 אתם עשים ויאמרו אליו לא ילדי זנונים אנחנו אברהם ראית : 58 ויאמר אליהם ישוע אמן אמן
 יש לנו אב אחד הוא האלהים : 42 ויאמר אליהם ישוע אלו אלהים הוא אביכם כי עתה אהבתם
 אתי כי אנכי יצאתי ובאתי מאת האלהים הן מן המקדש ויעבר בתוכם עבור וחלוף :

לא ממני באתי אך הוא שלחני : 43 מדוע לא 9 ויהי בעברו וירא איש והוא עור מיום
 תבינו לשוני יען לא תוכלון לשמע את דברי : 44 הולדו : 2 וישאלו אתו תלמידיו לאמר רבי מי
 אתם מן אביכם השטן ולעשות את תאות אביכם הוא אשר חטא הזה אם ילדיו כי נולד עור :
 חפצתם הוא רוצח נפש היה מראש ובאמת 3 ויען ישוע לא זה חטא ולא יולדיו אך למען
 לא עמד כי אמת אין בו מדי דברי כזב משלו יגלו בו מעללי אל : 4 עלי לעשות מעשי שלחי
 ידבר כי כזב הוא ואבי הכזב : 45 ואני יען דברי בעוד יום יבוא הלילה אשר בו לא יוכל איש
 האמת לא תאמינו לי : 46 מי בכס על עון יוכיחני לפעל : 5 בהיותי בעולם אור העולם אני : 6 ויהי
 ואם אמת דברתי מדוע לא תאמינו לי : 47 אשר כדברו זאת וירק על הארץ ויעש טיט מן הרוק
 מאת האלהים הוא ישמע את דברי האלהים על

וימרח את הטיט על עיני העור: 7 ויאמר אליו היה עור ויאמרו אליו תן כבוד לאלהים אנחנו
לך ורחץ בברכת השלח פרושו שלוח וילך ידענו כי האיש הזה חטא הוא: 25 ויען ויאמר
וירחץ ויבא ועיניו ראות: 8 ויאמרו שכניו ואשר אם האיש חטא הוא אינני ידע אחת ידעתי כי
ראו אתו לפנים כי עור הוא הלא זה הוא הישב עור הייתי ועתה הנני ראה: 26 ויאמרו אליו
ומשאל: 9 אלה אמרו כי הוא זה ואלה אמרו אך עוד מה עשה לך איכה פקח עיניך: 27 ויען
דומה לו והוא אמר אני הוא: 10 ויאמרו אליו אתם כבר אמרתי לכם הלא שמעתם ומה לכם
במה אפו נפקחו עיניך: 11 ויען ויאמר איש אשר לשמע שנית התאבדו גם אתם להיות תלמידיו:
נקרא שמו ישוע עשה טיט וימרח על עיני ויאמר 28 ויחרפו אתו ויאמרו אתה תלמידו ואנחנו
אלי לך ורחץ בברכת השלח ואלך וארחץ תלמידיו של משה: 29 אנחנו יודעים כי אל
ותארנה עיני: 12 ויאמרו אליו איך ויאמר לא משה דבר האלהים ואת זה לא ידענו מאין הוא:
ידעתי: 13 ויביאו את האיש אשר היה עור לפנים 30 ויען האיש ויאמר אליהם זאת היא הפלא
אל הפרושים: 14 והיום אשר עשה בו ישוע את הטיט ויפקח את עיניו שבת היה: 15 ויוסיפו עיני: 31 והנה ידענו כי את החטאים לא ישמע
לשאל אתו גם הפרושים איך נפקחו עיני ויאמר אל כי אם את ירא האלהים ועשה רצונו אתו
אליהם טיט שם על עיני וארחץ והנני ראה: 16 ישמע: 32 מעולם לא נשמע כי פקח איש עיני
ויאמרו מקצת הפרושים זה האיש לא מאלהים עור מרחם: (aiōn g165) 33 לולא היה זה מאת
הוא כי לא ישמר את השבת ואחרים אמרו אלהים לא היה יכל לעשות מאומה: 34 ויענו
איכה יוכל איש חטא לעשות אתות כאלה ויהי ויאמרו אליו הן בחטאים נולדת כלך ואתה
ריב ביניהם: 17 ויוסיפו ויאמרו אל העור מה תלמדנו ויהדפהו החוצה: 35 וישמע ישוע כי
תאמר אתה עליו אשר פקח עיניך ויאמר נביא הוא: 18 ולא האמינו היהודים עליו כי עור היה
בבן האדם: 36 ויען ויאמר מי הוא זה אדני וארו עיני עד אשר קראו אל יולדי הנרפא: למען אאמין בו: 37 ויאמר אליו ישוע הן ראית
19 וישאלו אתם לאמר הזה הוא בנכם אשר אתו והמדבר אליך הנה זה הוא: 38 ויאמר אני
אמרתם כי נולד עור ואיכה הוא ראה עתה: 20 מאמין אדני וישתחו לו: 39 ויאמר ישוע אני לדון
ויענו אתם יולדיו ויאמרו ידענו כי זה הוא בננו באתי לעולם הזה למען יראו העורים והראים
וכי נולד עור: 21 אבל איך הוא ראה עתה או יכו בעורו: 40 ואשר היו עמו מן הפרושים
מי פקח את עיניו אנחנו לא ידענו הלא בן דעת שמעו דבריו ויאמרו אליו הנם אנחנו עורים: 41
הוא שאלו את פיהו והוא גיגר מה היה לו: 22 ויאמר אליהם אם עורים הייתם לא היה בכם
כזאת דברו יולדיו מיראתם את היהודים כי חטא ועתה כי אמרתם פקחים אנחנו חטאתכם
היהודים כבר נועצו לנדות את כל אשר יודה תעמד:
כי הוא המשיח: 23 על כן אמרו יולדיו בן דעת
הוא שאלו את פיהו: 24 ויקראו שנית לאיש אשר

10 אמן אמן אני אמר לכם איש אשר לא הזאת בין היהודים על הרברים האלה: 20
 יבוא דרך השער אל מכלא הצאן כי אם יעלה ויאמרו רבים מהם שד בו ומשגע הוא למה
 בדרך אחר נגב ופריץ הוא: 2 ואשר יבוא דרך תשמעו אלי: 21 ואחרים אמרו לא כאלה ידבר
 השער הוא רעה הצאן: 3 לו יפתח שמר הסף איש אחוז שד היוכל שד לפקח עיני עורים: 22
 והצאן את קלו תשמענה והוא לצאנו בשם יקרא ויהי חנ חנכת הבית בירושלים וסתיו היה: 23
 ויוציאם: 4 ואחרי הוציאו את צאנו הוא יעבר ויתהלך ישוע במקדש באולם של שלמה: 24
 לפניו והצאן הלכות אחריו כי ידעו את קולו: ויסבו אתו היהודים ויאמרו אליו עד אנה תתלה
 5 ואחרי זר לא תלכנה כי אם ינוסו מפניו כי את נפשנו את המשיח אתה הגידה לנו ברור: 25
 את קול הזרים לא ידעו: 6 המשל הזה דבר ויען אתם ישוע אתם ישוע הן אמרתי אליכם ולא האמנתם
 ישוע באזניהם והמה לא ידעו מה זאת אשר בי המעשים אשר אני עשה בשם אבי הם יעידו
 אמר אליהם: 7 ויוסף ישוע וידבר אליהם אמן עלי: 26 אבל אתם לא תאמינו יען לא מצאני
 אמן אני אמר לכם אני הוא דלת הצאן: 8 כל אתם כאשר אמרתי לכם: 27 צאני תשמענה את
 אשר באו לפני נגבים המה ופריצים והצאן לא קולי ואני ידעתין ואחרי תלכנה: 28 ואני אתן
 שמעו לקולם: 9 אנכי הדלת איש כי יבוא בי להן חיי עולמים ולא תאבדנה לנצח ואיש לא
 יושע ובצאתו ובבואו ימצא מרעה: 10 הנגב לא יחטף אתהן מיד: (aiōn g165, aiōnios g166) 29 האב
 יבוא כי אם לגנוב ולהרוג ולאבד ואני באתי אשר נתן לי גדול הוא על כל ואיש לא יחטף
 לבעבור הביא להם חיים ומלא ספקם: 11 אתהן מיד האב: 30 אני ואבי אחד אנחנו: 31 אז
 אנכי הוא הרעה הטוב הרעה הטוב יתן את ירימו היהודים כפעם בפעם אבנים לסקלו: 32
 נפשו בעד צאנו: 12 והשכיר אשר לא רעה הוא ויען אתם ישוע מעשים טובים רבים הראיתי
 והצאן לא לו הנה בראותו כי בא הזאב יעזב אתכם מאת אבי על אי זה מן המעשים ההם
 את הצאן ונס והזאב יחטף ופיץ את הצאן: 13 תסקלני: 33 ויענו היהודים אתו לאמר על מעשה
 השכיר ינוס כי שכיר הוא ולא ידאג לצאן: 14 טוב לא נסקל אתך כי אם על גרפך את אלהים
 אני הרעה הטוב וידעתי את אשר לי ונודעתי ועל כי אדם אתה ותעש את עצמך לאלהים:
 לאשר לי: 15 כאשר האב ידעני ואני ידעתי ויען אתם ישוע הלא כתוב בתורתכם אני
 את האב ואת נפשי אתן בעד הצאן: 16 וצאן אחרות יש לי אשר אינן מן המכלה הזאת ועלי
 לנהל גם אתן ותשמענה קולי והיה עדר אחד לא יופר: 36 ואיך תאמרו על אשר קדשו האב
 ורעה אחד: 17 על כן אהב אתי אבי כי את נפשי ושלחו לעולם מגדף אתה יען אמרתי בן אלהים
 אתן למען אשוב ואקחה: 18 ואיש לא יקחנה אני: 37 אם לא אעשה את מעשי אבי אל תאמינו
 מאתי כי אם אני מעצמי אתננה יש בידי לתת עלי: 38 ואם עשיתי ולא תאמינו לי האמינו נא
 אתה ובידי לשוב לקחתה את המצודה הזאת למעשי למען תדעו ותאמינו כי בי האב ואני בו:
 לקחתי מעם אבי: 19 ותהי מחלקת גם בפעם 39 אז ישובו ויבקשו לתפשו וימלט מידם: 40

וילך וישב אל עבר הירדן אל המקום אשר 19 ורבים מן היהודים באו בית מרתא ומרים הטביל שם יוחנן בתחלה וישב שם: 41 ויבאו אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא עשה אות אבל כל אשר דבר יוחנן על האיש הזה אמת היה: 42 ויאמינו בו רבים במקום ההוא:

11 ויהי איש חולה לעזר שמו מבית היני כפר מרים ומרתא אחותה: 2 היא מרים אשר משחה את האדון בשמן המר ותגב את רגליו בשערותיה ועתה לעזר אחיה חלה: 3 ותשלחנה אחיותיו אליו לאמר אדני הנה זה אשר אהבת חלה הוא: 4 וישמע ישוע ויאמר זאת המחלה איננה למות כי אם לכבוד האלהים למען וכבר בה בן האלהים: 5 וישוע אהב את מרתא ואת אחותה ואת לעזר: 6 ויהי כשמעו כי חלה ויתמהמה וישב יומים במקום אשר הוא שם: 7 מאחרי כן אמר לתלמידיו לכו ונשובה לארץ יהודה: 8 ויאמרו אליו תלמידיו רבי עתה זה בקשו היהודים לסקלך ואתה תשוב שמה: 9 ויען ישוע הלא שתים עשרה שעות ליום איש ילך ביום לא יכשל כי יראה אור העולם הזה: 10 אבל ההלך בלילה יכשל כי האור אין בו: 11 כזאת דבר ואחרי כן אמר אליהם לעזר ידידנו ישן הוא ואנכי הלך למען אעירנו: 12 ויאמרו תלמידיו אדני אם ישן הוא וישע: 13 וישוע דבר על מותו והמה חשבו כי על מנוחת השנה דבר: 14 אז גלה ישוע את אונם ויאמר אליהם לעזר מות: 15 ושמה אני בגללכם כי לא הייתי שם למען תאמינו ועתה נסעה ונלכה אליו: 16 ויאמר תומא הנקרא דידומוס אל התלמידים חבריו נלכה גם אנחנו למען נמות עמו: 17 ויבא ישוע וימצאהו זה ארבעה ימים שכב בקבר: 18 ובית היני היה קרוב לירושלים כדרך חמש עשרה ריס:

לנחם אתהן על אחיהן: 20 ויהי כשמע מרתא כי ישוע בא ותצא לקרתו ומרים יושבת בבית: 21 ותאמר מרתא אל ישוע אדני אלו היית פה כי אז לא מת אחי: 22 וגם עתה ידעתי כי כל אשר תשאל מאת אלהים יתן לך אלהים: 23 ויאמר אליה ישוע קום יקום אחיך: 24 ותאמר אליו מרתא ידעתי כי יקום בתקומה ביום האחרון: 25 ויאמר אליה ישוע אנכי התקומה והחיים המאמין בי יחיה גם כי ימות: 26 וכל החי אשר יאמין בי לא ימות לעולם התאמיני זאת: (aiōn) 27 ותאמר אליו כן אדני האמנתי כי אתה המשיח בן האלהים הבא לעולם: 28 ויהי אחר דברה זאת ותלך ותקרא למרים אחותה בסתר לאמר הנה המורה פה וקרא לך: 29 היא שמעה ותמהר לקום ותבא אליו: 30 וישוע טרם יבא אל הכפר כי עודנו עמד במקום אשר פגשתו שם מרתא: 31 והיהודים אשר באו אל ביתה לנחמה כראותם את מרים כי קמה פתאם ותצא הלכו אחריה באמרם כי הלכה לה אל הקבר לבכות שמה: 32 ותבא מרים אל המקום אשר ישוע עמד שם ותרא אתו ותפל לרגליו ותאמר לו אדני אלו היית פה כי אז לא מת אחי: 33 ויהי כראות ישוע אתה בכיה וגם היהודים אשר באו אתה בכים ותזעם רוחו ויהי מרעיד: 34 ויאמר איפה שמתם אתו ויאמרו אליו אדני בא וראה: 35 ויבך ישוע: 36 ויאמרו היהודים הנה מה גדלה אהבתו אתו: 37 ומקצתם אמרו הפקח עיני העורר הלא יכל לעשות שנם זה לא ימות: 38 ויוסף עוד ישוע להזעם ברוחו ויבא אל הקבר והוא מערה ואבן על מבואה: 39 ויאמר ישוע שאו את האבן מעליה ותאמר אליו מרתא אחות

המת אדני הנה כבר באש כי ארבעה ימים לו: 40 ויאמר אליה ישוע הלא אמרתי לך כי אם יבוא אל החג: 57 והכהנים הגדולים והפרושים תאמיני תחזי את כבוד האלהים: 41 וישאו את האבן אשר המת הושם שם וישוע נשא את עיניו למען יתפשהו:

למרום ויאמר אודך אבי כי עניתני: 42 ואני ידעתי כי בכל עת תענני אולם בעבור העם הזה אשר סביבותי דברתי למען יאמינו בי כי אתה שלחתני: 43 ויהי ככלותו לדבר ויקרא בקול גדול לעזר קום צא: 44 ויצא המת וידיו ורגליו כרוכת בתכריכין ופיו לוטים בסודר ויאמר אליהם ישוע התיירו אתו וילך לדרכו: 45 ורבים מן היהודים אשר באו אל מרים בראותם את אשר עשה ישוע האמינו בו: 46 ומקצתם הלכו אל הפרושים ויגידו להם את אשר עשה ישוע: 47 אז יקהילו הכהנים הגדולים והפרושים את הסנהדרין ויאמרו מה נעשה כי האיש הלז עשה אתות הרבה: 48 אם נניח לו לעשות כלם יאמינו בו ובאו הרומיים ולקחו גם את אדמתנו וגם את עמנו: 49 ואחד מהם קיפא שמו והוא כהן גדול בשנה ההיא אמר אליהם הן לא תדעו מאומה: 50 אף לא תתכוננו כי טוב לנו מות איש אחד בעד הגוי מאבד העם כלו: 51 וזאת לא דבר מלכו כי אם בהיותו כהן גדול בשנה ההיא נבא כי ישוע ימות בעד העם: 52 ולא בעד העם לבד כי אם לקבץ גם את בני אלהים המפזרים והיו לאחדים: 53 ויועצו יחדו להמיתו מהיום ההוא והלאה: 54 על כן לא התהלך ישוע עוד בתוך היהודים בגלוי כי אם סר משם לארץ הקרובה אל המדבר אל עיר עפרים ויגר שם עם תלמידיו: 55 ויקרבו ימי הפסח ליהודים ועם רב עלו מן הארץ ירושלימה לפני הפסח למען יטהרו: 56 ויבקשו את ישוע ובעמדם

זאת עשו לו: 17 ויעידו העם אשר היו אצלו (aiōn g165) 35 ויאמר אליהם ישוע אך למצער בקראו אל לעזר לצאת מן הקבר ויער אתו יהיה האור עמכם התהלכו בעוד לכם האור פן מעם המתים: 18 על זאת גם המון העם יצא ישופכם חשך וההלך בחשך לא ידע אנה הוא לקראתו על שמעם כי עשה האות הזה: 19 הלך: 36 בעוד לכם האור האמינו באור למען והפרושים דברו איש את אחיו לאמר הראיתם תהיו בני האור את הדברים האלה דבר ישוע כי הועיל לא תועילו מאומה הנה כל העולם וילך לו ויסתר מפניהם: 37 רבים האתות אשר נמשך אחריו: 20 ובתוך העלים להשתחות בחג עשה לעיניהם ובכל זאת לא האמינו בו: 38 היו אנשים יונים: 21 ויקרבו אל פילפוס איש בית למלאת דבר ישעיהו הנביא אשר אמר יהוה מי צידה אשר בארץ הגליל וישאלו ממנו לאמר האמין לשמענתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה: 39 אדני לראות את ישוע חפצנו: 22 ויבא פילפוס על כן לא יכלו להאמין כי עוד אמר ישעיהו: 40 ויגד זאת אל אנדריו ואנדריו ופילפוס הגידו אל השע עיניהם והשמין לבבם פן יראו בעיניהם ישוע: 23 ויען אותם ישוע ויאמר באה השעה ולבבם יבין וישבו ורפאתי להם: 41 כזאת דבר שיפאר בן האדם: 24 אמן אמן אני אמר לכם ישעיהו בראותו את תפארתו וינבא עליו: 42 אם לא יפל גרגר החטא אל תוך האדמה ומת אולם רבים אף מן השרים האמינו בו אך בגלל ישאר לבדו וכאשר מת יעשה פרי הרבה: 25 הפרושים לא הודו למען אשר לא יגדו: 43 כי האהב את נפשו יאכדנה והשנא את נפשו בעולם אהבו כבוד אנשים יותר מכבוד האלהים: 44 הוזה ינצרה לחיי נצח: (aiōnios g166) 26 החפץ ויקרא ישוע ויאמר המאמין בי לא בי הוא מאמין לשרתני ילך אחרי ובאשר אהיה שם יהיה גם כי אם בשלח אתי: 45 והראה אתי אשר משרתי ואיש אשר ישרתני אתו יכבד אבי: 27 שלחני הוא ראה: 46 אני באתי לאור אל העולם עתה נבהלה נפשי ומה אמר הושיעני אבי מן לשמע את דברי ולא ישמרם אני לא אשפט אתו השעה הזאת אך על כן באתי אל השעה הזאת: והשמע את דברי ולא ישמרם אני לא אשפט אתו 28 אבי פאר את שמך ותצא בת קול מן השמים כי לא באתי לשפט את העולם כי אם להושיע גם פארתי וגם אוסיף לפאר: 29 והעם העמדים את העולם: 48 ואיש אשר יבזני ולא יקח אמרי שמה כשמעם אמרו רעם נשמע ואחרים אמרו יש אחד אשר ידין אתו הדבר אשר דברתי הוא מלאך דבר אתו: 30 ויען ישוע ויאמר לא למעני ידין אתו ביום האחרון: 49 כי אני לא מלבי היה הקול הזה כי אם למענכם: 31 עתה משפט דברתי כי אם אבי השלח אתי הוא צוני את בא על העולם הזה עתה ישלך שר העולם הזה אשר אמר ואת אשר אדבר: 50 ואני ידעתי כי חוצה: 32 ואני בהנשאי מעל הארץ אמשך כלם מצותו חיי עולם לכן כל אשר אדבר כאשר אלי: 33 וזאת דבר לרמוז אי זה מות הוא עתיד אמר אלי אבי כן אני מדבר: (aiōnios g166)

למות: 34 ויענו אתו העם ויאמרו הנה שמענו בתורה כי המשיח יכון לעולם ואיך אמרת כי בן האדם צריך להנשא ומי בן האדם הלזה:

13

ולפני חג הפסח כשידע ישוע כי באה

שעתו לעבר מן העולם הזה אל אביו כאשר

אהב את בחיריו אשר בעולם כן אהבם עד למען בבואה תאמינו כי אני הוא: 20 אמן אמן
 הקץ: 2 ויהי אחרי החל הסעודה והשטן נתן אני אמר לכם כי כל המקבל את אשר אשלח
 בלב יהודה בן שמעון איש קריות למסרו: אתי הוא מקבל והמקבל אתי הוא מקבל את
 3 וידע ישוע כי נתן אביו את הכל בידו וכי שלחי: 21 ויהי ככלות ישוע לדבר הדברים
 מאלהים בא ואל אלהים ישוב: 4 ויקם מעל האלה ויבהל ברוחו ויעד ויאמר אמן אמן אני
 השלחן ויפשט את בגדיו ויקח מטפחת ויחגרה: אמר לכם כי אחד מכם ימסרני: 22 ויתראו
 5 ואחר יצק מים בכיור ויחל לרחץ את רגלי תלמידיו ויתמהו איש אל רעהו לדעת על מי
 תלמידיו ולנגב במטפחת אשר הוא חגור בה: 6 דבר: 23 ואחד מתלמידיו מסב על חיק ישוע
 ויקרב אל שמעון פטרוס והוא אמר אליו אדני אשר ישוע אהבו: 24 וירמז לו שמעון פטרוס
 האתה תרחץ את רגלי: 7 ויען ישוע ויאמר אליו לדרש מי הוא זה אשר דבר עליו: 25 ויפל
 את אשר אני עשה אינך ידע כעת ואחרי כן על לב ישוע ויאמר אליו אדני מי הוא: 26 ויען
 תדע: 8 ויאמר אליו פטרוס לעולם לא תרחץ את רגלי ויען ישוע אם לא ארחץ אתך אין לך
 חלק עמי: 9 (aiōn g165) ויאמר אליו שמעון פטרוס קריות: 27 ואחרי בלעו בא השטן אל קרבו
 אדני לא לבד את רגלי כי אם גם את ידי ואת ויאמר אליו ישוע את אשר תעשה עשה מהרה:
 ראשי: 10 ויאמר אליו ישוע המרחץ אין לו 28 ומן המסבים לא ידע איש על מה דבר אליו
 לרחץ עוד כי אם את הרגלים כי כלו טהור כזאת: 29 כי יש אשר חשבו כי אמר אליו ישוע
 הוא ואתם טהורים אך לא כלכם: 11 כי ידע מי קנה לנו צרכי החג או לתת לאכילונם יען אשר
 ימסרוהו על כן אמר לא כלכם טהורים: 12 ויהי כיס הכסף תחת יד יהודה: 30 והוא בקחתו
 אחרי אשר רחץ את רגלים וילבש את בגדיו את פת הלחם מהר לצאת החוצה ויהי לילה:
 וישב להסב ויאמר אליהם הידעתם מה הדבר 31 הוא יצא וישוע אמר עתה נתפאר בן האדם
 אשר עשיתי לכם: 13 אתם קראים לי רב ואדון והאלהים נתפאר בו: 32 אם האלהים נתפאר
 והיטבתם אשר דברתם כי אני הוא: 14 לכן אם בו גם האלהים הוא יפארהו בעצמו ובמהרה
 אני המורה והאדון רחצתי את רגליכם גם אתם חייבים לרחץ איש את רגלי אחיו: 15 כי מופת
 נתתי לכם למען תעשו גם אתם כאשר עשיתי אל אשר אני הולך לא תוכלו לבוא שמה כן
 לכם: 16 אמן אמן אני אמר לכם כי העבד איננו אליכם אמר אני עתה: 34 מצוה חדשה אני נתן
 גדול מאדניו והשלוח איננו גדול משלחו: 17 אם לכם כי תאהבו איש את אחיו כאשר אהבתי
 ידעתם זאת אשריכם אם כן תעשו: 18 לא על אתכם כן גם אתם איש את אחיו תאהבו: 35
 כלכם דברתי יודע אני את אשר בחרתי בהם בזאת ידעו כלם כי תלמידי אתם בהיות אהבה
 אך למען ימלא הכתוב אוכל לחמי הגדיל עלי בניכם: 36 ויאמר אליו פטרוס אדני אנה תלך
 עקב: 19 מעתה אני אמר לכם בטרם היותה ויען אתו ישוע אל אשר אני הולך שמה לא תוכל

עתה ללכת אחרי אך אחרי כן תלך אחרי: 37 אהבתם אתי את מצותי תשמרו: 16 ואני אשאלה ויאמר אליו פטרוס מדוע לא אוכל עתה ללכת אחריך הן נפשי בעד נפשך אתן: 38 ויען אתו ישוע הכי תתן נפשך בעד נפשי אמן אמן אני אמר לך בטרם יקרא התרנגול תכחש בי שלש פעמים: יהיה בתוכם: 18 לא אעזבכם יתומים אבואה אליכם: 19 עוד מעט והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם תראוני כי חי אני וגם אתם חיה תחיו: 20 והיה ביום ההוא ידוע תדעו כי אני באבי ואתם בי ואני בכם: 21 מי אשר מצותי אתו וינצרו זה הוא אשר יאהבני ואהבי אהוב הוא לאבי ואני אהבהו ואליו אתודע: 22 ויאמר אליו יהודה לא יהודה איש קריות אדני מה הוא זה כי תחפץ להתודע אלינו ולא לעולם: 23 ויען ישוע ויאמר אליו איש כי יאהבני ישמר את דברי ואבי יאהב אתו ונבואה אליו ונשים אצלו מעונתנו: 24 ואשר לא יאהבני הוא לא ישמר את דברי והדבר אשר שמעתם לא שלי הוא כי אם של אבי אשר שלחני: 25 את אלה דברתי אליכם בעוד היותי עמכם: 26 והפרקליט תוח הקדש אשר ישלחנו אבי בשמי הוא ילמדכם את כל ויזכירכם את כל אשר הגדתי לכם: 27 שלום אניח לכם את שלומי אתן לכם לא כאשר יתן העולם אנכי נתן לכם אל יבהל לבבכם ואל יחת: 28 הלא שמעתם כי אמרתי אליכם אלך לי ואשובה אליכם אם אהב תאהבוני כי עתה תשמחו באמרי לכם כי הלך אני אל האב כי אבי גדול ממני: 29 ועתה הנה הגדתי זאת לכם בטרם היותה למען בכואה תאמינו: 30 לא ארבה עוד אמרים עמכם כי יבוא שר העולם הזה וכי אין לו מאומה: 31 אך למען ידע העולם 14 אל יבהל לבבכם האמינו באלהים ובי האמינו: 2 בבית אבי מעונות רבות ואם לא כן הוא כי עתה הגדתי לכם הנני הלך להכין מקום לכם: 3 והיה כי הלכתי והכינתי לכם מקום שוב ושוב ולקחתי אתכם אלי למען באשר אהיה שם תהיו גם אתם: 4 ואל אשר אני הולך שמה ידעתם ואת הדרך ידעתם: 5 ויאמר אליו תומא אדני לא ידענו אנה אתה הלך ואיככה נדע את הדרך: 6 ויאמר אליו ישוע אנכי הנני הדרך והאמת והחיים לא יבא איש אל האב כי אם על ידי: 7 לוי ידעתם אתי גם את אבי ידעתם ומעתה ידעתם אתו וראיתם אתו: 8 ויאמר אליו פילפוס אדני הראנו נא את האב ודי לנו: 9 ויאמר אליו ישוע זה כמה ימים אנכי אתכם ואתה פילפוס הטרם תדעני הראה אתי ראה את האב ולמה זה תאמר הראנו את האב: 10 האינך מאמין כי אנכי באבי ואבי בי הוא הדברים אשר אדבר אליכם לא מנפשי אנכי דבר כי אבי השכן בקרבי הוא עשה את המעשים: 11 האמינו לי כי אנכי באבי ואבי בי הוא ואם לא אך בגלל המעשים האמינו לי: 12 אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי יעשה גם הוא את המעשים אשר אנכי עשה ונגדלות מאלה יעשה כי אני הולך אל אבי: 13 וכל אשר תשאלו בשמי אעשנו למען יכבד האב בכנו: 14 כי תשאלו דבר בשמי אני אעשנו: 15 אם

כי את אבי אני אהב וכאשר ציוני אבי כן אני עשה קמו ונלכה מזה: אחיו: 18 אם העולם שנא אתכם דעו כי אתי שנא ראשונה: 19 אלו מן העולם הייתם כי אז אהב העולם את אשר לו ויען כי אינכם מן העולם כי אם בחרתי אתכם מתוך העולם לכן העולם ישנא אתכם: 20 זכרו את דברי אשר דברתי אליכם העבד איננו גדול מאדניו אם רדפו אתי גם אתכם ירדפו אם שמרו את דברי גם את דברכם ישמרו: 21 אבל כל זאת יעשו לכם בעבור שמי כי לא ידעו את שלחי: 22 לולא באתי ודברתי אליהם לא היה בהם חטא ועתה לא יוכלון להתנצל על חטאתם: 23 השנא אתי ישנא גם את אבי: 24 לולא עשיתי בתוכם את המעשים אשר איש זולתי לא עשה לא היה בהם חטא ועתה ראו וישנאו גם אתי גם את אבי: 25 אך למלאת דבר הכתוב בתורתם שנאת חנם שנאוני: 26 ובבוא הפרקליט אשר אשלחנו לכם מאת אבי רוח האמת היוצא מאת אבי הוא יעיד עלי: 27 וגם אתם תעידו כי מראש הייתם עמדי:

15 אנכי הגפן האמתית ואבי הוא הכרם: 2 כל שריג בי אשר איננו עשה פרי יסירנו ואשר יעשה פרי ישהרנו להרבות את פרי: 3 אתם כעת מטהרים בעבור דברי אשר דברתי אליכם: 4 עמדו בי ואני בכם כאשר השריג בל יעשה פרי מאליו אם לא יעמד בגפן כן גם אתם אם לא תעמדו בי: 5 אנכי הוא הגפן ואתם השריגים העמד בי ואני בו הוא יעשה פרי לרב כי בלעדי לא תוכלון עשות מאומה: 6 איש אשר לא יעמד בי השלך כשריג החוצה וייבש וילקטום וישליכום אל תוך האש והיה לבער: 7 והיה אם תעמדו בי ודברי יהיו בכם ככל הפצכם תשאלו ויעשה לכם: 8 בזאת נכבד אבי בעשותכם פרי לרב והייתם לי לתלמידים: 9 כאשר אהבני אבי אהבתי אתכם גם אני ואתם עמדו באהבתי: 10 אם תשמרו את מצותי תעמדו באהבתי כאשר שמרתי גם אני את מצות אבי ועמדתי באהבתו: 11 את אלה דברתי אליכם בעבור תהיה שמחתי בכם ותמלא שמחתכם: 12 הנה זאת מצותי כי תאהבון איש את אחיו כאשר אהבתיכם: 13 אין לאיש אהבה יתרה מתתו את נפשו בעד ידידיו: 14 ואתם ידידי אתם אם תעשו את אשר אני מצוה אתכם: 15 לא אקרא לכם עוד עבדים כי העבד איננו ידע את אשר יעשה אדניו כי אם אמרתי ידידי אתם כי כל אשר שמעתי מאת אבי הודעתי אתכם: 16 לא אתם בחרתם בי כי אם אנכי בחרתי בכם והפקדתי אתכם ללכת ולעשות פרי ופריכם יקום והיה כל אשר תשאלו מאבי בשמי יתן לכם: 17 את אלה אני מצוה אתכם למען תאהבון איש את

העולם על דבר החטא והצדק והמשפט: 9 אמר לכם כי אני אעביר לאבי בעדכם: 27 כי על החטא כי לא האמינו בו: 10 ועל הצדק כי אבי גם הוא אהב אתכם עקב אשר אהבתוני אלך אל אבי ולא תוסיפו לראות אתי: 11 ועל והאמנתם כי מאת אלהים יצאתי: 28 מאת האב המשפט כי נדון שר העולם הזה: 12 עוד רבות לִי להניד לכם אך לא תוכלון שאת עתה: 13 ואלך אל אבי: 29 ויאמרו אליו תלמידיו הנה ורוח האמת בבאו הוא ידריך אתכם אל כל האמת כי לא ידבר מעצמו כי אם אשר ישמע ידבר והאמנות יניד לכם: 14 הוא יפארני כי משלי יקח ויניד לכם: 15 כל אשר לאבי לִי הוא על כן אמרתי כי משלי יקח ויניד לכם: 16 ועתה זה הניעה ונפצותם איש איש לביתו ואתי הן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני כי אני הלך אל אבי: 17 ומקצת תלמידיו נדברו איש אל אחיו לאמר מה זה אמר אלינו הן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני ואמרו אני הלך אל אבי: 18 ויאמרו מה זה אשר אמר מעט לא ידענו מה דבר: 19 וידע ישוע כי עם לבכם לשאל אתו ויאמר אליהם העל זאת אתם דרשים ביניכם כי אמרתי הן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני: 20 אמן אמן אני אמר לכם כי אתם תבכו ותילילו והעולם ישמח הן אתם תעצבו אכן עצבכם יהפך לששון: 21 האשה בלדתה עצב לה כי באה עתה ואחרי ילדה את הילד לא תזכר עוד את עצבונה משמחתה כי אדם נולד לעולם: 22 וגם אתם כעת תתעצבו אך אשוב אראה אתכם ושש לבכם ואין לקח שמחתכם מכם: 23 וכיום ההוא לא תשאלוני דבר אמן אמן אני אמר לכם כי כל אשר תשאלו מאת אבי בשמי יתנו לכם: 24 עד עתה לא שאלתם דבר בשמי שאלו ותקחו למען תמלא שמחתכם: 25 את אלה דברתי אליכם במשלים אכן שעה באה ולא אדבר עוד אליכם במשלים כי אם ברור אמלל לכם על אבי: 26 כיום ההוא תשאלו בשמי ואינני

17 את אלה דבר ישוע וישא עיניו השמימה ויאמר אבי הנה באה השעה פאר את בנך למען גם בנך יפארך: 2 כאשר נתת לו השלטון על כל בשר למען יתן חיי עולמים לכל אשר נתת לו: (aiōnios g166) 3 ואלה הם חיי העולמים לדעת אתך אשר אתה לבדך אל אמת ואת ישוע המשיח אשר שלחת: (aiōnios g166) 4 אני פארתיך בארץ כליתי פעלך אשר צויתני לעשות: 5 ועתה פארני אתה אבי עמך בכבוד אשר לִי עמך טרם היות העולם: 6 את שמך הודעתי לבני האדם אשר נתתם לִי מתוך העולם לך היו ולי נתת אתם ואת דברך נצרו: 7 ועתה ידעו כי כל אשר נתת לִי מעמך הוא: 8 כי הדברים אשר נתת לִי נתתי להם והם קבלום ויכירו באמת כי מעמך יצאתי ויאמינו כי אתה שלחתני: 9 אני בעדם אעביר לך לא בעד העולם אעביר כי אם בעד אלה אשר נתת לִי כי לך המה:

10 וכל אשר לי לך הוא ושלך שלי ונתפארתי
בהם: 11 ואני אינני עוד בעולם והם בעולם אשר אהבתי ואני אהיה בהם:

המה ואני בא אליך אבי הקדוש נצר בשמך את אשר נתתם לי למען יהיו אחד כמנו: 12 בהיותי עמהם בעולם אני נצרת אתם בשמך את אשר נתתם לי שמרתי ולא אבד מהם איש זולתי בן האבדון למלאות דבר הכתוב: 13 ועתה הנני בא אליך ואלה אני מדבר בעולם למען תמלא להם שמחתי בקרבם: 14 אני נתתי להם את דברך והעולם שגא אתם יען כי לא מן העולם המה כאשר גם אנכי לא מן העולם אני: 15 ולא אעתיר לך אשר תקחם מן העולם רק שתצדם מן הרע: 16 מן העולם אינמו כאשר גם אנכי אינני מן העולם: 17 קדש אתם באמתך דברך אמת הוא: 18 כאשר אתה שלחת אתי אל העולם כן גם אני שלחתי אתם אל העולם: 19 והתקדשתי בעדם למען יהיו גם הם מקדשים באמת: 20 אולם לא לבד בעד אלה אנכי מעתיר לך כי אם גם בעד המאמינים כי על פי דברם: 21 למען יהיו כלם אחד כאשר אתה אבי בי אתה ואני כך והיו גם המה בנו כאשר למען יאמין העולם כי אתה שלחתי: 22 ואני נתתי להם את הכבוד אשר נתת לי למען יהיו אחד כאשר אנחנו אחד נחנו: 23 אני בהם ואתה בי למען יהיו משלמים לאחד ולמען ידע העולם כי אתה שלחתי ואהבת אתם כאשר אהבתי: 24 אבי חפצתי כי גם הם אשר נתתם לי יהיו עמי כאשר אהיה אני למען יחזו את כבודי אשר נתת לי כי אהבתי לפני מוסדות עולם: 25 אבי הצדיק הן העולם לא ידעך ואני ידעתיך ואלה הכירו כי אתה שלחתי: 26 ואני הודעתים את

שמך ואוסיף להודיעם למען תהיה בם האהבה
18 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויצא החוצה עם תלמידיו מעבר לנחל קדרון ושם גן ויבא בו הוא ותלמידיו: 2 וגם יהודה מוסרו ידע את המקום כי פעמים רבות נועד שמה ישוע עם תלמידיו: 3 ויקח יהודה את הגרוד ומשרתים מאת הכהנים הגדולים והפרושים ויבא שמה בנרות ובלפידים ובכלי נשק: 4 וישוע ידע את כל אשר יבא עליו ויצא ויאמר אליהם את מי תבקשו: 5 ויענו ויאמרו את ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני הוא וגם יהודה מוסרו עמד אצלם: 6 ויהי בדבר ישוע אליהם אני הוא ויסגו אחור ויפלו ארצה: 7 וייסף וישאל אתם את מי תבקשו ויאמרו את ישוע הנצרי: 8 ויען ישוע הלא אמרתי לכם אני הוא לכן אם אתי תבקשו הניחו לאלה וילכו: 9 למלאות הדבר אשר אמר מאלה אשר נתת לי לא אבד לי אף אחד: 10 ולשמעון פטרוס חרב וישלפה ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו הימנית ושם העבד מלכוס: 11 ויאמר ישוע אל פטרוס השב חרבך אל נדנה הכי לא אשתה את הכוס אשר נתן לי אבי: 12 אז תפשו הגרוד ושר האלף ומשרתי היהודים את ישוע ויאסרהו: 13 ויוליכוהו בראשונה אל חנן והוא חתן קיפא אשר שמש בכהנה גדולה בשנה ההיא: 14 הוא קיפא אשר יען את היהודים כי טוב אשר איש אחד יאבד בעד כל העם: 15 ושמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחרי ישוע והתלמיד ההוא היה נודע לכהן הגדול ויבא עם ישוע לחצר הכהן הגדול: 16 ופטרוס עמד מחוץ לפתח ויצא התלמיד האחר המידע לכהן

הגדול וידבר אל השערת ויבא את פטרוס לרמז אי זה מות עתיד הוא למות: 33 וישב פנימה: 17 ותאמר האמה השערת אל פטרוס פילטוס אל בית המשפט ויקרא אל ישוע ויאמר הלא גם אתה מתלמידי האיש הזה ויאמר אינני: אליו האתה הוא מלך היהודים: 34 ויען אתו 18 והעבדים והמשרתים בערו אש נחלים כי ישוע המלכך תדבר זאת או אחרים הנידו לך עת קר היתה ויעמדו שם ויתחממו וגם פטרוס עלי: 35 ויען פילטוס האף אנכי יהודי הלא עמך עמד עמם ומתחמם: 19 וישאל הכהן הגדול את וראשי הכהנים הסנירוך אלי מה עשית: 36 ויען ישוע על תלמידיו ועל לקחו: 20 ויען אתו ישוע ישוע מלכותי איננה מן העולם הזה אם היתה אנכי בגלוי דברתי אל העולם ותמיד למדתי מלכותי מן העולם הזה כי אז נלחמו לי משרתי בבית הכנסת ובבית המקדש אשר כל היהודים לבלתי המסר ביד היהודים ועתה מלכותי נקהלים שמה ולא דברתי דבר בסתר: 21 ומה איננה מפח: 37 ויאמר אליו פילטוס אם כן אפוא תשאל אתי שאל נא את השמעים מה שדברתי מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי מלך אנכי אליהם הנם יודעים את אשר אמרתי: 22 ויהי לזה נולדתי ולזה באתי בעולם להעיד לאמת כדברו הרברים האלה ויך אחד המשרתים כל אשר הוא מן האמת ישמע בקולי: 38 ויאמר העמד שמה את ישוע על הלחי ויאמר הכוזאת אליו פילטוס מה היא האמת ואחרי דברו זאת תענה את הכהן הגדול: 23 ויען אותו ישוע אם יצא שנית אל היהודים ויאמר אליהם אני לא רעה דברתי תנה עד כי רעה היא ואם טוב מצאתי בו כל עון: 39 הן מנהג הוא בככם כי מדוע תסטרני: 24 וישלחיו חנן אסור בזקים אשלח לכם איש אחד חפשי בפסח היש את אל קיפא הכהן הגדול: 25 ושמעון פטרוס עמד נפשכם כי אשלח לכם את מלך היהודים: 40 ומתחמם ויאמרו אליו הלא גם אתה מתלמידיו ויוסיפו ויצעקו לאמר לא את האיש הזה אלא יכחש ויאמר אינני: 26 ויאמר איש מעבדי הכהן

הגדול והוא מודע לאשר קצין פטרוס את אזנו הלא ראיתך עמו בתוך הגן: 27 ויסף פטרוס לכחש ופתאם קרא התרנגול: 28 ויוליכו את ישוע מבית קיפא אל בית המשפט ויהי בבקר השכם והמה לא נכנסו אל בית המשפט למען אשר לא ישמאו כי אם יאכלו את הפסח: 29 ויצא פילטוס אליהם ויאמר על מה תאשימו את האיש הזה: 30 ויענו ויאמרו אליו לולא היה זה עשה רע כי עתה לא הסגרנהו אליך: 31 ויאמר אליהם פילטוס קחהו אתם עמכם ועשו משפטו כתורתכם ויאמרו אליו היהודים אין לנו רשיון להמית איש: 32 למלאת דבר ישוע אשר דבר

19 אז לקח פילטוס את ישוע וייסרהו בשוטים: 2 וישרגו אנשי הצבא עטרת קצים וישימו אתו על ראשו ויעטהו לבוש ארגמן: 3 ויאמרו שלום לך מלך היהודים ויכהו על הלחי: 4 ויצא פילטוס עוד החוצה ויאמר אליהם הנני מוציא אתו אליכם למען תדעו כי לא מצאתי בו כל עון: 5 וישוע יצא החוץ ועליו עטרת הקצים ולבוש הארגמן ויאמר אליהם פילטוס הנה האדם: 6 ויהי כאשר ראהו הכהנים הגדולים והמשרתים ויצעקו לאמר הצלב הצלב ויאמר אליהם פילטוס קחהו אתם

והצליבהו כי אנכי לא מצאתי בו אשמה: 7 מלך היהודים: 22 ויען פילטוס ויאמר את אשר ויענו היהודים תורה יש לנו ועל פי תורתנו כתבתי כתבתי: 23 ויהי כאשר צלבו אנשי הצבא חייב מות הוא כי עשה עצמו לבן אלהים: 8 את ישוע ויקחו את בגדיו ויחלקום לארבעה ויהי כשמע פילטוס את הדבר הזה ויאסף לרא חלקים לאיש איש חלק אחד ונגם את כתנתו עוד: 9 וישב ויבא אל בית המשפט ויאמר והכתנת לא היתה תפורה כי אם מעשה ארג אל ישוע מאין אתה ולא השיבו ישוע דבר: מלמעלה ועד קצה: 24 ויאמרו איש אל אחיו אל ויאמר אליו פילטוס אלי לא תדבר הלא נא נקרעה לקרעים אך נפיל עליה גורל למי ידעת כי יש לאל ידי לצלכך ויש לאל ידי תהיה למלאת דבר הכתוב יחלקו בגדי להם לשלחך: 11 ויען ישוע לא היתה לך רשות עלי ועל לבושי יפילו גורל ויעשו כן אנשי הצבא: 25 לולא נתן לך מלמעלה לכן עון המסגיר אתי ועל יד צלב ישוע עמדו אמו ואחות אמו מרים אליך גדול מעונך: 12 אז יבקש פילטוס לשלחו אשת קלופס ומרים המגדלית: 26 וירא ישוע והיהודים צעקו ויאמרו אם תשלח את זה אינך אהב לקיסר כי כל המתנשא להיות מלך מרד ויאמר אל אמו אשה הנה זה בנך: 27 ואחר הוא בקיסר: 13 ויהי כשמע פילטוס את הדבר אמר אל תלמידו הנה זאת אמך ומן השעה הזו הוציא את ישוע החוצה וישב על כסא ההיא אסף אתה התלמיד אל ביתו: 28 ויהי המשפט במקום הנקרא בשם רצפה ובלשונם מאחרי כן כאשר ידע ישוע כי עתה זה כלה גבתא: 14 ואז היתה הכנת הפסח והשעה כשעה הכל למען ימלא הכתוב כלו אמר צמאתי: 29 הששית ויאמר אל היהודים הנה מלככם והם ושם כלי מלא חמץ ויטבלו ספוג בחמץ וישימהו צעקו טול טול צלב אתו: 15 ויאמר אליהם על אזוב ויקריבהו אל פיו: 30 ויקח ישוע את פילטוס הצלב אצל את מלככם ויענו ראשי החמץ ויאמר כלה ויט את ראשו ויפקד את הכהנים אין לנו מלך כי אם הקיסר: 16 אז מסרו רוחו: 31 ולמען לא תשארנה הנויות על הצלב אליהם להצליבו ויקחו את ישוע ויוליכוהו: 17 ביום השבת כי ערב שבת היה וגדול יום השבת וישא את צלבו ויצא אל המקום הנקרא מקום הגלגלת ובלשונם גלגלתא: 18 ויצלבו אתו שמה ושני אנשים אחרים עמו מזה אחד ומזה אחד וישברו את שוקי הראשון והשני הנצלבים עמו: וישוע בתוך: 19 ופילטוס כתב על לוח וישם על הצלב וזה מכתבו ישוע הנצרי מלך היהודים: שברו את שוקיו: 34 אך אחד מאנשי הצבא דקר ויהודים רבים קראו את המכתב הזה כי בחנית את צדו וכרגע יצא דם ומים: 35 והראה המקום אשר נצלב שם ישוע היה קרוב אל זאת העיר ועדותו נאמנה והוא יודע כי האמת העיר והמכתב היה בלשון עבר יון ורומי: 21 יגיד למען גם אתם תאמינו: 36 כי כל זאת היתה ויאמרו ראשי כהני היהודים אל פילטוס אל כתוב אחר אמר והביט אליו את אשר דקרו: נא תכתב מלך היהודים כי אם אשר אמר אני

38 ויהי אחרי כן בא יוסף הרמתי והוא תלמיד ויהי בבכותה ותשקף אל תוך הקבר: 12 ותרא ישוע אך בסתר מפני היהודים וישאל מאת שני מלאכים לבושי לבנים ישבים במקום אשר פילטוס אשר יתנהו לשאת את גופת ישוע וינח שמו שם את גופת ישוע אחד מראשותיו ואחד לו פילטוס ויבא וישא את גופת ישוע: 39 ויבא מרגלותיו: 13 ויאמרו אליה אשה למה תבכי גם נקדימון אשר בא לפנים בלילה אל ישוע ותאמר אליהם כי נשאו מזה את אדני ולא ידעתי ויבא ערוב מר ואהלות כמאה ליטריין: 40 ויקחו את גופת ישוע ויחתלוה בתכריכין עם הבשמים כאשר נהגים היהודים לקבר את מתייהם: 41 ויאמר אליה ישוע אשה למה תבכי את מי ובמקום אשר נצלב שם היה גן ובגן קבר חדש תבקשי והיא חשבה כי הוא שמר הגן ותאמר אשר לא הושם בו איש עד עתה: 42 שם שמו את ישוע כי ערב שבת היה ליהודים והקבר ישוע מרים ותפן ותאמר אליו רבוני הוא מורה: קרוב:

17 ויאמר אליה ישוע אל תנעי בי כי עוד לא עליתי אל אבי אך לכי נא אל אחי ואמרי אליהם אני עלה אל אבי ואביכם ואל אלהי ואלהיכם: 18 ותבא מרים המגדלית ותספר אל התלמידים כי ראתה את הארון וכזאת דבר אליה: 19 ויהי לעת ערב ביום ההוא והוא אחד בשבת כאשר נסגרו דלתות הבית אשר נקבצו שם התלמידים מיראת היהודים ויבא ישוע ויעמד ביניהם ויאמר אליהם שלום לכם: 20 ובדברו זאת הראה אתם את ידיו ואת צדו וישמחו התלמידים בראותם את הארון: 21 ויוסף ישוע לדבר אליהם שלום לכם כאשר שלח אתי האב כן אנכי שלח אתכם: 22 ויהי בדברו זאת ויפח בהם ויאמר אליהם קחו לכם את רוח הקדש: 23 והיה כל אשר תסלחו את חטאתם ונסלח להם ואשר תאשימו יאשמו: 24 ותומא אחד משנים העשר הנקרא דידמוס לא היה בתוכם כבוא ישוע: 25 ויגידו לו התלמידים הנשארים ראה ראינו את הארון ויאמר אליהם אם לא אראה בידיו את רשם המסמרות ואשים את

20 ויהי באחד בשבת לפנות הבקר בעוד חשך ותבא מרים המגדלית אל הקבר ותרא את האבן מוסרה מעל הקבר: 2 ותרץ ותבא אל שמעון פטרוס ואל התלמיד האחר אשר חשק בו ישוע ותאמר אליהם הנה נשאו את הארון מקברו ולא ידענו איפה הניחחו: 3 ויצא פטרוס והתלמיד האחר וילכו אל הקבר: 4 וירצו שניהם יחדו וימהר התלמיד האחר לרוץ ויעבר את פטרוס ויבא ראשונה אל הקבר: 5 וישקף אל תוכו וירא את התכריכין מנחים אך לא בא פנימה: 6 ויבא שמעון פטרוס אחריו והוא נכנס אל הקבר וירא את התכריכין מנחים: 7 והסודר אשר היתה על ראשו איננה מנחת אצל התכריכין כי אם מקפלת לבדה במקומה: 8 ויבא שמה גם התלמיד האחר אשר בא ראשונה אל הקבר וירא ויאמן: 9 כי לא הבינו עד עתה את הכתוב אשר קום יקום מעם המתים: 10 וישבו התלמידים וילכו אל ביתם: 11 ומרים עמדה בוכיה מחוץ לקבר

אצבעתי במקום המסמרות ואשים את ידי בצדו לא אאמין: 26 ויהי מקצה שמונת ימים ותלמידיו וימשכו את המכמרת עם הדגים: 9 ויהי כצאתם שנית פנימה ותומא עמהם ויבא ישוע והדלתות מסגרות ויעמד ביניהם ויאמר שלום לכם: 27 עליהם ולחם לאכל: 10 ויאמר אליהם ישוע ואחר אמר אל תומא שלח אצבעך הנה וראה את ידי ושלח את ירך הנה ושים בצדי ואל תהי חסר אמונה כי אם מאמין: 28 ויען תומא ויאמר אליו אדני ואלהי: 29 ויאמר אליו ישוע יען ראית אתי האמנת אשרי המאמינים ואינם ראים: 30 והנה גם אתות אחרים רבים עשה ישוע לעיני תלמידיו אשר לא נכתבו בספר הזה: 31 אך אלה נכתבו למען תאמינו כי ישוע הוא המשיח בן אלהים ולמען יהיו לכם המאמינים חיי עולם בשמו:

21 ויהי אחרי כן ויסף ישוע הגלות אל תלמידיו על ים טיבריה וכה נגלה אליהם: 2 שמעון פטרוס ותומא הנקרא דידומוס ונתנאל מקנה אשר בארץ הגליל ובני זבדי ועוד שנים אחרים מתלמידיו ישבו יחדו: 3 ויאמר אליהם שמעון פטרוס הנני הלך לדיג ויאמרו אליו גם אנחנו נלך עמך ויצאו וימהרו לרדת אל האניה ובלילה ההוא לא אחזו מאומה: 4 הבקר אור וישוע עמד על שפת הים ולא ידעו התלמידים כי ישוע הוא: 5 ויאמר אליהם ישוע בני היש לכם אכל מאומה ויענו אתו אין: 6 ויאמר להם השליכו המכמרת מימין לאניה ותמצאו וישליכו ולא יכלו עוד למשך אתה מרב הדגים: 7 ויאמר התלמיד ההוא אשר ישוע אהבו אל פטרוס זה הוא האדון ויהי כשמע שמעון פטרוס כי הוא האדון ויחגר את מעילו כי עירום היה ויתנפל אל הים: 8 והתלמידים הנשארים באו בספינה

בעת הסעודה וגם שאל אדני מי הוא זה אשר
ימסרך: 21 ויהי בראות אתו פטרוס ויאמר אל
ישוע אדני וזה מה הוא: 22 ויאמר אליו ישוע אם
חפצי כי ישאר עד באי מה לך ולזאת אתה לך
אחרי: 23 על כן יצא הדבר הזה בין האחים כי
התלמיד ההוא לא ימות וישוע לא אמר לו כי
לא ימות אך אמר אם חפצי כי ישאר עד באי
מה זה לך: 24 זה הוא התלמיד המעיד על אלה
ואשר כתב כל זאת וידענו כי עדותו נאמנה: 25
ויש עוד מעשים רבים אחרים אשר עשה ישוע
ואם יכתבו כלם לאחד אחד אחשבה כי גם
העולם כלו לא יכיל את הספרים אשר יכתבו
אמן:

מעשי השליחים

ומרים אם ישוע וגם אחיו: 15 ובימים האלה קם פטרוס בתוך התלמידים ומספר שמות הנקתלים יחד כמאה ועשרים ויאמר: 16 אנשים אחרים מן הצרך היה כי ימלא הכתוב ההוא אשר דבר מקדם רוח הקדש בפי דוד על יהודה אשר היה מוליך את תפשי ישוע: 17 כי היה נמנה אתנו וזכה בגורל השרות הזה: 18 והנה הוא קנה לו שדה במחיר הרשעה ויפל על פניו ארצה ויבקע בתוך וישפכו כל מעיו: 19 וגם נודעה זאת לכל ישבי ירושלים ויקרא בשפתם לשדה ההוא חקל דמא הוא שדה הדם: 20 כי כתוב בספר תהלים תהי טירתו נשמה ואל יהי בה ישב ופקדתו יקח אחר: 21 ועל כן מן הצרך כי מן האנשים האלה אשר התהלכו אתנו כל ימי היות אדנינו ישוע יוצא ובא לפנינו: 22 החל מטבילת יוחנן עד יום הלקחו מאתנו כי אחד מהם יהיה לעד עמנו על קומו מן המתים: 23 ויעמידו שנים את יוסף הנקרא בר שבא והוא מכנה יוסטוס ואת מתיה: 24 ויתפלו ויאמרו אתה אדני היודע כל הלבבות הראה נא מן השנים האלה את האחד אשר בחרת בו: 25 לקחת את גורל השרות הזה והשליחות אשר סר ממנה יהודה להלך אל מקומו: 26 ויפילו גורלות ויפל הגורל על מתיה ויספח אל עשתי עשר השליחים:

2 וביום מלאת שבעת השבעות ויתאספו כלם לב אחד: 2 ויהי פתאם קול רעש מן השמים כקול רוח סערה וימלא את כל הבית אשר ישבו בו: 3 ותראינה אליהם לשנות נחלקות ומראיהן כאש ותנוחינה אחת אחת על כל אחד מהם: 4 וימלאו כלם רוח הקדש ויחלו לדבר בלשנות

1 הן המאמר הראשון תאופילוס עשיתהו על כל אשר החל ישוע לעשות וללמד: 2 עד היום אשר לקח למרום אחרי צותו ברוח הקדש את השליחים אשר בחר בהם: 3 ואשר גם התיצב להם חי אחרי ענותו באתות רבות בהראותו אליהם ארבעים יום וידבר על מלכות האלהים: 4 ובאכלו לחם עמהם צוה אתם לבלתי סור מירושלים כי אם להוהיל להבטחת האב אשר שמעתם ממני: 5 כי יוחנן הטביל במים ואתם תטבלו ברוח הקדש בקרוב אחרי הימים האלה: 6 ויהי כאשר נאספו יחדו וישאלהו לאמר אדנינו המשיב אתה בעת הזאת את המלוכה לישראל: 7 ויאמר אליהם לא לכם לדעת העתים והזמנים אשר יעד האב בשלשנו: 8 אבל תקבלו גבורה בבוא עליכם רוח הקדש והייתם עדי בירושלים ובכל יהודה ובשמרון ועד קצה הארץ: 9 ויהי כדברו זאת העלה והם ראים וישאחו ענן מנגד עיניהם: 10 ויביטו אחרי השמימה בעברו והנה שני אנשים לבושי בדים נצבים עליהם: 11 ויאמרו אתם אנשי הגליל מה תעמדו פה ועיניכם השמימה ישוע זה אשר לקח מאתכם השמימה כן בוא יבוא כאשר ראתם אתו עלה השמימה: 12 ויפנו וילכו ירושלימה מן ההר הנקרא הר הזיתים והוא קרוב לירושלים דרך תחום שבת: 13 ויבאו העירה ויעלו אל העליה אשר היו יושבים בה פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי פילפוס ותומא בר תלמי ומתי יעקב בן חלפי ושמעון הקנא ויהודה בן יעקב: 14 כל אלה היו שקדים יחדו בלב אחד להתפלל ולהתחנן ועמהם הנשים

אחרות כאשר נתנם הרוח להטיף: 5 ובירושלים אשר האלהים עשה על ידו בתוככם כאשר
 שכנו יהודים אנשי חסד מכל גוי וגוי אשר ידעתם גם אתם: 23 אתו הנמסר על פי עצת
 תחת השמים: 6 ויהי בהיות קול הרעש ההוא האלהים הנחרצה וידעתו מקום לקחתם ובידי
 ויקבצו עם רב ויהיו נבכים כי איש איש שמע רשעים הוקעתם והרגתם אתו: 24 והאלהים
 אתם מדברים בשפת עמו: 7 וישתוממו ויתמהו הקימו מן המתים בהתיר את חבלי המות כאשר
 ויאמרו איש אל רעהו הנה כל אלה המדברים נמנע מן המות לעצור אתו: 25 כי דוד אמר
 הלא גלילים המה: 8 ואיך אנחנו שמעים אתם עליו שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל
 איש כשפת ארץ מולדתנו: 9 פרתיים ומדים אמוט: 26 לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי
 ועילמים וישבי ארם נהרים יהודה וקפודקיה ישכן לבטח: 27 כי לא תעזב נפשי לשאול לא
 פנטוס ואסיא: 10 פרוגיא ופמפוליא מצרים תתן חסידך לראות שחת: (Hadēs 986) 28 תודיעני
 וחבל לוב אשר על יד קוריני והבאים מרומי ארחות חיים שבע שמחות את פניך: 29 אנשים
 גם יהודים גם גרים: 11 כרתים וערבים הנה אחים הניחו לי ואדברה באזני כלכם על דוד
 אנחנו שמעים אתם מספרים בלשנותינו גדלות אבינו אשר גם מת גם נקבר וקבורתו אתנו היא
 האלהים: 12 וישתוממו כלם ויבהלו ויאמרו איש עד היום הזה: 30 והוא בהיותו נביא ומדעתו את
 אל אחיו מה תהיה זאת: 13 ואחרים לענו ויאמרו השבועה אשר נשבע לו האלהים להקים את
 כי מלאי עסיס המה: 14 אז יעמד פטרוס ועשתי המשיח כפי הבשר מפרי חלציו להושיבו על
 העשר עמו וישא את קולו וידבר אליהם אנשי כסאו: 31 לכן בחזותו מראש דבר על תקומת
 יהודה וישבי ירושלים כלכם זאת תודע לכם המשיח כי לא נעזבה נפשו לשאול וגם בשרו
 והאזינו אל דברי: 15 כי אלה לא שכורים המה לא ראה שחת: (Hadēs 986) 32 את ישוע זה הקים
 כאשר חשבתם כי שעה שלישית ביום עתה: אלהים מן המתים ואנחנו כלנו עדין: 33 ועתה
 16 אבל זה הוא האמור על ידי יואל הנביא: אחרי הנשאו בימין האלהים לקח מאת האב
 17 והיה באחרית הימים נאם אלהים אשפך את הבטחת רוח הקדש וישפך את אשר אתם
 את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם ראים ושמעים: 34 כי דוד לא עלה השמימה
 ובחוריקים חזינות יראו וזקניכם חלמות יחלמו: והנה הוא אמר נאם יהוה לאדני שב לימיני:
 18 וגם על עבדי ועל שפחותי בימים ההמה 35 עד אשית איביך הדם לרגליך: 36 לכן
 אשפך את רוחי ונבאו: 19 ונתתי מופתים בשמים ידע נא בית ישראל כלו כי לאדון ולמשיח
 ממעל ואתות בארץ מתחת דם ואש ותימרות שמו האלהים את ישוע זה אשר צלבתם: 37
 עשן: 20 השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני ויהי כשמעם התעצבו אל לבם ויאמרו אל
 בוא יום יהוה הגדול והנורא: 21 והיה כל אשר פטרוס ואל שאר השליחים אנשים אחים מה
 יקרא בשם יהוה ימלט: 22 אנשי ישראל שמעו עלינו לעשות: 38 ויאמר פטרוס אליהם שובו
 הדברים האלה ישוע הנצרי האיש אשר נאמן מדרכיכם והטבלו כל איש מכם על שם ישוע
 לכם מאת האלהים בנבורות ובמופתים ובאתות המשיח לסליחת חטאיכם וקבלתם את מתנת

רוח הקדש: 39 כי לכם ההבטחה ולבניכם ולכל הרחוקים לכל אשר קרא יהוה אלהינו: הוא אשר היה ישב לשאל צדקה בשער המקדש 40 ויעד עוד בהם באמרים אחרים הרבה ויותר אתם לאמר המלטו נא מדור תהפכות הזה: 41 ויקבלו את דברו בשמחה ויטבלו וביום ההוא נוספו כשלושת אלפי נפש: 42 ויהיו שקדים על תורת השליחים ועל ההתחברות ועל בציעת הלחם ועל התפלה: 43 ותפל אימה על כל נפש ומופתים רבים ואתות נעשו על ידי השליחים בירושלים: 44 וכל המאמינים התאחדו יחד ויהי להם הכל בשתפות: 45 ואת אחזתם ואת רכושם מכרו ויחלקו אתם לכלם לאיש איש די מחסורו: 46 ויום היו שקדים במקדש לב אחד ויבצעו את הלחם בבית בבית: 47 ויאכלו מזונם בגילה ובתם לבב וישבחו את האלהים וימצאו חן בעיני כל העם והארון הוסיף יום יום על העדה את הנושעים:

3 ופטרוס ויוחנן עלים יחדו אל המקדש לעת התפלה בשעה התשיעית: 2 ואיש אחד פסח מבטן אמו מובא שמה אשר יושיבהו יום יום שער המקדש הנקרא שער המהדר לשאל מתנות מאת באי המקדש: 3 ויהי כראותו את פטרוס ואת יוחנן באים אל המקדש ויבקש לקחת מאתם צדקה: 4 ויסתכל בו פטרוס וגם יוחנן ויאמר אליו הביטה אלינו: 5 וישם פניו אליהם בקותו לקחת מאתם דבר: 6 ויאמר פטרוס כסף וזהב אין לי אבל את אשר בידי אתננו לך בשם ישוע המשיח הנצרי קום התהלך: 7 ויאחו ביד ימינו ויקם אותו ויתחזקו פתאם רגליו וקסליו: 8 ויקפץ ויתהלך ויבא אתם אל המקדש מתהלך ומרקד ומשבח את האלהים: 9 ויראהו כל העם

ואשר נבאו אחריו כלם הגידו מראש את הימים
האלה: 25 אתם בני הנביאים ובני הברית אשר
כרת האלהים עם אבותינו באמרו אל אברהם
ונברכו בזרעך כל משפחות האדמה: 26 לכם
בראשונה העמיד האלהים את עבדו ישוע
וישלחו לברך אתכם בשובכם כל איש מרע
מדבר בעם ויפרץ נזהירה אתם בנערה לבלתי
מעלליכם: 18 ויקראו אתם

4 ויהי בדברם אל העם ויקומו עליהם
הכהנים ונגיד בית המקדש והצדוקים: 2 כי
חרה להם על אשר למדו את העם והגידו בישוע
את תחית המתים: 3 וישלחו בהם את ידיהם
וישימום במשמר עד למחר כי כבר בא הערב:
4 ורבים מהשמעים את הדבר האמינו ויהי
מספר האנשים כחמשת אלפים: 5 ויהי ממחרת
ויקהלו שריהם ראשיהם וזקניהם וסופריהם
ירושלים: 6 וחנון הכהן הגדול וקיפא ויוחנן
ואלכסנדרוס וכל אשר ממשפחת הכהן הגדול:
7 ויעמידו אתם בתוך וישאלום באי זה כח ובאי
זה שם עשיתם זאת: 8 וימלא פטרוס רוח הקדש
ויאמר אליהם אתם ראשי העם וזקני ישראל: 9
אם אנחנו נחקרים היום על הטובה אשר עשינו
לאיש חולה ושאלתם במה זה נושע: 10 וידע
לכלכם ולכל עם ישראל כי בשם ישוע המשיח
הנצרי אשר צלבתם אותו ואשר האלהים הקימו
מן המתים כי בשמו עמד זה לפניכם בריא:
11 והוא האבן אשר מאסתם אתם הבונים ותהי
לראש פנה: 12 ואין הישועה באחר ואין תחת
השמים שם אחר הנתן לבני אדם אשר בו נושע:
13 והיה כאשר ראו את בטחון לב של פטרוס
ויוחנן והבינו כי הדיוטים ולא בעלי חכמה
המה ויתמהו עליהם ויכירו כי התהלכו עם
ישוע: 14 ובראותם את האיש הנרפא עמד אצלם

אשר היו נקהלים שם וימלאו כלם רוח הקדש וידברו את דבר האלהים בבטחון לבב: 32 וקהל המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת ואין איש מהם אומר על אשר בידו לי הוא כי הכל היה להם בשתפות: 33 ובגבורה גדולה יעידו השליחים על תקומת האדון ישוע וחסד גדול נמשך לכלם: 34 כי לא היה בהם חסר דבר כי כל בעלי שדות ובתים מכרו אתם ויביאו את כסף מחירם: 35 וישימהו לרגלי השליחים ויתן לכל איש ואיש די מחסרו: 36 ויוסף אשר כנוהו השליחים בשם בר נבא פרושו בן הנחמה איש לוי אשר נולד בארץ כתיים: 37 גם לו היה שדה וימכרהו ויבא את הכסף וישימהו לרגלי השליחים:

5 ואיש אחד ושמו חנניה עם אשתו שפירה מכר את אחוזתו: 2 ויקח מן המחיר ויסתירהו ואשתו ידעת גם היא וחלק אחד הביא וישם לרגלי השליחים: 3 ויאמר פטרוס חנניה למה זה מלא השטן את לבבך לשקר ברוח הקדש ולהסתיר ממחיר השדה: 4 הלא שלך היה טרם המכרו וגם אחרי נמכר היה בידך ולמה שמת על לבבך הדבר הזה לא שקרת בבני אדם כי אם באלהים: 5 וכשמע חנניה את הדברים האלה נפל ארצה ויגוע ותהי יראה גדולה על כל השמעים: 6 ויקומו הצעירים ויאספו אתו וישארו החוצה ויקברוהו: 7 ויהי כמשלש שעות ותבא אשתו והיא לא ידעה את הנעשה: 8 ויען פטרוס ויאמר אליה אמרי לי הבמחיר הזה מכרתם את השדה ותאמר כן במחיר הזה: 9 ויאמר פטרוס אליה למה זה נועדתם לנסות את רוח יהוה הנה בפתח רגלי המקברים את אישך

במשמר עמדים הם במקדש ומלמדים את העם: ויצוו אשר לא ידברו בשם ישוע ויפטרו אותם: 26 וילך שמה הנניד עם משרתיו ויקחם אך לא 41 ויצאו שמחים מלפני הסנהדרין על כי זכו בחזקה כי יראו מפני העם פן יסקלו: 27 ויביאו לשאת על שמו כלמה: 42 וכל היום לא חדלו אתם ויעמידום לפני הסנהדרין וישאלם הכהן ללמד במקדש ובבתים ולבשר את בשורת הגדול לאמר: 28 הלא צוה צוינו עליכם לבלתי ישוע המשיח:

למד בשם הזה והנה מלאתם את ירושלים 6 בימים ההם כאשר רבו התלמידים היתה תורתכם ותחפצו להביא עלינו את דמי האיש הזה: 29 ויען פטרו והשליחים ויאמרו הלא עלינו להקשיב בקול אלהים מהקשיב בקול בני אדם: 30 אלהי אבותינו הקים את ישוע אשר שלחתם ידכם בו ותתלו אותו על העץ: 31 את זה נשא האלהים בימינו לשר ולמושיע לתת תשובה לישראל וסליחת החטאים: 32 ואנחנו עדיו על אלה וגם רוח הקדש אשר נתן אותו האלהים לשמעם בקולו: 33 ויהי כשמעם ויתרגזו ויתיעצו להרוג אתם: 34 ויקם בתוך הסנהדרין אחד מן הפרושים גמליאל שמו והוא מורה התורה מכבד בעיני כל העם ויצו להוציא את השליחים החוצה לזמן מעט: 35 ויאמר אליהם אנשי ישראל השמרו לכם מפני האנשים האלה במה שאתם עשים להם: 36 כי לפני הימים האלה קם תודס ויתן את נפשו כאחד הגדולים וידבקו בו כארבע מאות איש ויהרגו וכל אשר שמעו אליו התפרדו ויהיו לאין: 37 ואחר כן קם יהודה הגלילי בימי הספר ויסת אחריו עם רב וגם הוא נהרג וכל אשר שמעו אליו נפצו: 38 ועתה אני אמר אליכם חדלו לכם מן האנשים האלה והניחו להם כי העצה והפעלה הזאת אם מאת אדם היא תפר: 39 ואם מאת האלהים היא לא תוכלו להפר אתה פן תמצאו נלחמים את האלהים: 40 וישמעו אליו ויקראו את השליחים וילקו אתם

עדי שקר אשר אמרו האיש הזה איננו חדל
מהטית דברים נגד מקום הקדש הזה ונגד
התורה: 14 כי שמענהו אמר זה ישוע הנצרי יתן
את המקום הזה וישנה את החקים אשר לנו
משה: 15 ויסתכלו בו כל הישבים בסנהדרין
ויראו את פניו כפני מלאך אלהים:

7 ויאמר הכהן הגדול האמת הוא אשר דברו:
2 ויען ויאמר אנשים אחים ואבות שמעו אלהי
הכבוד נראה אל אברהם אבינו בהיותו בארם
נהרים לפני שבתו בחרן: 3 ויאמר אליו לך לך
מארצך וממולדתך ובא אל הארץ אשר אראך:
4 ויצא מארץ כשדים וישב בחרן ואחרי מות
אביו העביר אתו משם אל הארץ הזאת אשר
אתם ישבים בה עתה: 5 ולא נתן לו נחלה בה
אף לא מדרך כף רגל ויבטח לתתה לאחזה לו
ולזרעו אחריו ועוד לא היה לו בן: 6 ויאמר
לו אלהים כי גר יהיה זרעו בארץ לא להם
ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: 7 וגם את
הגוי אשר יעבדו דן אנכי אמר אלהים ואחרי כן
יצאו ויעבדוני במקום הזה: 8 ויתן לו את ברית
המילה ובכך הוליד את יצחק וימל אתו ביום
השמיני ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד
את שנים עשר האבות: 9 ויקנאו האבות ביוסף
וימכרו אותו מצרימה ואלהים היה עמו: 10
ויצילוהו מכל צרותיו ויתן לו חן וחכמה לפני
פרעה מלך מצרים וישימהו שליט על מצרים
ועל כל ביתו: 11 ויהי רעב על כל ארץ מצרים
וכנען וצרה גדולה ואבותינו לא מצאו אכל: 12
וישמע יעקב כי יש שבר במצרים וישלח שמה
את אבותינו בפעם הראשונה: 13 ובפעם השנית
התודע יוסף אל אחיו ומולדת יוסף נגלתה
לפרעה: 14 וישלח יוסף ויקרא ליעקב אביו

עומד עליו אדמת קדש הוא: 34 ראה ראיתי כאשר אמר הנביא: 49 השמים כסאי והארץ את עני עמי אשר במצרים ואת נאקתם שמעתי הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי אמר יהוה וארד להצילם ועתה לכה ואשלחך מצרימה: ואי זה מקום מנוחתי: 50 הלא את כל אלה ידי 35 הוא משה אשר כחשו בו לאמר מי שמך עשתה: 51 קשי ערף וערלי לב ואזנים ממרים לשר ושפט אתו שלח האלהים לשר וגאל ביד הייתם תמיד ברוח הקדש כאבותיכם גם אתם: המלאך הנראה אליו בסנה: 36 והוא הוציאם 52 מי מהנביאים אשר לא רדפוהו אבותיכם אף ויעש אתות ומפתים בארץ מצרים ובים סוף המיתו את המבשרים מקדם ביאת הצדיק אשר ובמדבר ארבעים שנה: 37 הוא משה אשר אמר עתה הייתם אתם מוסריו ומרצחיו: 53 אתם אשר אל בני ישראל נביא מקרב אחיכם כמני יקים קבלתם את התורה על ידי מלאכות המלאכים לכם יהוה אלהיכם אליו תשמעון: 38 הוא אשר ולא שמרתם אותה: 54 ויהי כשמעם את אלה היה בקהל במדבר עם המלאך הדבר אליו התרגזו בלבבם ויחרקו עליו שניהם: 55 והוא בהר סיני ועם אבותינו ואשר קבל דברים חיים מלא רוח הקדש ויבט השמימה וירא את כבוד לתת לנו: 39 הוא אשר אבותינו לא אבו לשמע אלהים ואת ישוע נצב לימין האלהים: 56 ויאמר לו כי אם מאסו אתו ולבבם פנה מצרימה: 40 הנני ראה את השמים נפתחים ואת בן האדם ויאמרו אל אהרן עשה לנו אלהים אשר ילכו נצב לימין האלהים: 57 ויצעקו בקול גדול לפנינו כי זה משה אשר העלנו מארץ מצרים ויאטמו את אזניהם ויתנפלו עליו כלם יחד: לא ידענו מה היה לו: 41 ויעשו עגל בימים 58 וידחפהו חוצה לעיר ויסקלו אתו באבנים ההם ויזבחו זבחים לאליל וישמחו במעשה והעדים פשטו את כנדיהם לרגלי בחור אחד ידיהם: 42 ויפן מהם האלהים ויתנם לעבד ושמו שאול: 59 ויסקלו את אסטפנוס והוא משוע את צבא השמים כאשר כתוב בספר הנביאים ואמר אדני ישוע קבל את רוחי: 60 ויכרע על הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים ברכיו ויצעק בקול גדול יהוה אל תשמר להם שנה בית ישראל: 43 ונשאתם את סכת מלכם את החטא הזה ויהי אחרי דברו כדבר הזה ואת כוכב אלהיכם רמפן הצלמים אשר עשיתם ויישן:

8 **ו**שאוול גם הוא היה רצה בהרגתו ותהי להשתחות להם והגליתי אתכם מהלאה לבבל: 44 משכן העדות היה לאבותינו במדבר כאשר צוה המדבר אל משה לעשות אתו כתבנית אשר ראה: 45 ואבותינו לקחהו וגם הביאהו אתם הם ויהושע ברשתם את ארצות הגוים אשר גרש אתם אלהים מפני אבותינו עד ימי דוד: 46 והוא מצא חן בעיני אלהים וישאל למצא משכנות לאלהי יעקב: 47 ושלמה בנה לו בית: 48 אבל העליון לא ישכן בהיכלות מעשי ידים

ופילפוס ירד אל עיר שמרון ויכרו להם את 23 כי ראה אנכי כי באת לידי מרורת רוש
 המשיח: 6 ויקשב המון העם בלב אחד אל וחרצבות רשע: 24 ויען שמעון ויאמר העתירו
 אמרי פילפוס בשמעם ובראותם את האתות אתם בעדי אל יהוה לבלתי בוא עלי דבר מכל
 אשר עשה: 7 כי רבים היו אחוזי רוחות הטמאה אשר אמריתם: 25 והמה אחרי אשר העידה
 והרוחות יצאו מהם צעקות בקול גדול ורבים ודברו את דבר יהוה שבו ירושלים ויבשרו
 נכי אברים ופסחים וירפאו: 8 ותהי שמחה את הבשורה בכפרים רבים אשר לשמרונים:
 גדולה בעיר ההיא: 9 ואיש אחד ושמו שמעון 26 וידבר מלאך יהוה אל פילפוס לאמר קום
 היה מלפנים בעיר מכשף ומשמים את עם לך הננבה על הדרך הירדת מירושלים עזתה
 שמרון באמרו על נפשו כי גדול הוא: 10 ויקשיבו והיא חרבה: 27 ויקם וילך והנה איש כושי והוא
 אליו מקטנם ועד גדולם לאמר זה הוא גבורת סריס ושליט לקנדק מלכת כוש וממנה על כל
 האלהים הגדולה: 11 ויקשיבו אליו על היותו גזיה אשר עלה אל ירושלים להשתחות: 28
 משמים אותם בכשפיו ימים רבים: 12 ויהי כאשר ויהי בשומו והוא ישב על מרכבתו וקרא בספר
 האמינו לפילפוס בבשרו את מלכות האלהים ישעיה הנביא: 29 ויאמר הרוח אל פילפוס גשה
 ואת שם ישוע המשיח ויטבלו אנשים ונשים: 13 והלוה על המרכבה הזאת: 30 וירץ פילפוס
 ויאמן שמעון גם הוא ויטבל וידבק בפילפוס אליה וישמע אתו קרא בספר ישעיה הנביא
 וירא את האתות והמפתים הגדלים אשר נעשו ויאמר הגם תבין את אשר אתה קורא: 31 ויאמר
 וישתומם: 14 וישמעו השליחים אשר בירושלים ואיככה אוכל אם אין איש אשר יורני ויבקש
 כי קבלה שמרון את דבר האלהים וישלחו מאת פילפוס לעלות ולשבת אצלו: 32 וענין
 אליהם את פטרוס ואת יוחנן: 15 וירדו שמה וכתוב אשר קרא זה הוא כשה לטבח יובל
 ויתפללו בעדם אשר יקבלו את רוח הקדש: 16 וכרחל לפני גוזיזה נאלמה ולא יפתח פיו: 33
 כי הרוח לא צלחה עד עתה על אחד מהם והם בעצר משפטו לקח ואת דורו מי ישוחח כי נזורו
 רק נטבלים בשם האדון ישוע: 17 ויסמכו את מארץ חייו: 34 ויען הסריס ויאמר אל פילפוס
 ידיהם עליהם ויקבלו את רוח הקדש: 18 ויהי אשאלה ממך על מי הנביא מדבר את זאת על
 בראות שמעון כי בסמיכות ידי השליחים נתן נפשו או על איש אחר: 35 ויפתח פילפוס את
 רוח הקדש ויבא לפניהם כסף: 19 ויאמר תנו פיו ויחל מן הכתוב הזה ויבשר אותו את ישוע:
 נא גם לי את היכלת הזאת אשר יקבל את רוח 36 ויהי בעברם בדרך ויבאו אל מקום מים
 הקדש כל אשר אשים עליו את ידי: 20 ויאמר ויאמר הסריס הנה מים מה ימנעני מהטבל:
 אליו פטרוס כספך יהי אתך לאבדון יען חשבת 37 ויאמר פילפוס אם מאמין אתה בכל לבבך
 לקנות במחיר את מתת האלהים: 21 אין לך מתר לך ויען ויאמר אני מאמין כי ישוע המשיח
 חלק וגורל בדבר הזה כי לבבך איננו ישר לפני בן האלהים הוא: 38 ויצו להעמיד את המרכבה
 האלהים: 22 ועתה שוב מרעתך זאת והתחנן וירדו שניהם אל תוך המים פילפוס והסריס
 אל האלהים אולי תסלח לך מזמת לבבך: ויטבל אותו: 39 ויהי כי עלו מן המים וישא רוח

יהוה את פילפוס ולא יסף הסריס לראותו כי הלך לדרכו שמח: 40 ופילפוס נמצא באשדוד ויעבר ויבשר בכל הערים עד באו לקסרין: 9 ושואל עודנו יפח זעם ורצה על תלמידיו האדון ויבא אל הכהן הגדול: 2 וישאל מאתו מכתבים לדמשק אל בתי הכנסיות למען אשר יאסר את אשר ימצא בדרך ההיא אנשים או נשים ויביאם ירושלים: 3 ויהי הוא הלך וקרבו לדמשק והנה פתאם נגה עליו מסביב אור מן השמים: 4 ויפל ארצה וישמע קול מדבר אליו שאול שאול למה תרדפני: 5 ויאמר מי אתה אדני ויאמר האדון אנכי ישוע אשר אתה רודף קשה לך לבעט בדרבנות: 6 והוא חרד ונבעת ויאמר אדני מה תחפץ ואעשה ויען האדון קום לך העירה ויאמר לך את אשר עליך לעשות: 7 והאנשים אשר הלכו אתו עמדו נאלמים כי שמעו את הקול ואיש לא הביטו: 8 ויקם שאול מן הארץ ובפתחו את עיניו לא ראה איש ויחזיקו בידו ויוליכוהו לדמשק: 9 ויחשכו עיניו מראות שלשת ימים ולא אכל ולא שתה: 10 ותלמיד אחד היה בדמשק חנניה שמו ויאמר אליו האדון במחזה חנניה ויאמר הנני אדני: 11 ויאמר אליו האדון קום לך אל הרחוב הנקרא הישר ושאל בבית יהודה לאיש טרסי ושמו שאול כי הנה הוא מתפלל: 12 וירא במחזה והנה איש ושמו חנניה בא החדרה ושם עליו את ידו למען ישוב ויראה: 13 ויען חנניה ויאמר אדני שמעתי רבים מספרים על האיש הזה כמה רעות עשה לקדושיך בירושלים: 14 וגם פה רשיון יש לו מאת ראשי הכהנים לאסר את כל הקראים בשמך: 15 ויאמר אליו האדון לך כי כלי חפץ הוא לי לשאת את שמי לפני גוים ומלכים ולפני

פטרוס בכל המקומות וירד גם אל הקדושים אליו תפלוטיך וצדקוטיך עלו לזכרון לפני אשר ישבו בלד: 33 וימצא שם איש שמו אניס והוא שכב על משכבו זה שמנה שנים והוא נכה אברים: 34 ויאמר אליו פטרוס אניס רפאך ישוע המשיח קום הצע לך אתה ויקם פתאם: הים הוא יאמר לך את אשר עליך לעשות: 7 ויראו אותו כל ישרון ויפנו אל הארון: 36 ותלמידה ביפו ושמה טביא תרנומו צביה והיא מלאה מעשים טובים וצדקות אשר עשתה: 37 ויהי בימים ההם ותחלה ותמת וירחצו אתה וישימוה בעליה: 38 ולד קרובה היא ליפו וישמעו התלמידים כי פטרוס שם וישלחו אליו שני אנשים ויפצרו בו לבלתי העצל לעבר אליהם: 39 ויקם פטרוס וילך אתם ובבאו העלהו אל העליה ותנשנה אליו כל האלמנות בוכיות ומראות לו את הכתנת ואת הבגדים אשר עשתה צביה בעודה עמהן: 40 ויוצא פטרוס את כלם החוצה ויכרע על ברכיו ויתפלל ויפן אל גוייתה ויאמר טביא קומי ותפתח את עיניה ותרא את פטרוס ותתעודד: 41 וישלח ידו ויקם אתה ויקרא את הקדושים ואת האלמנות ויעמד אתה חיה לפניהם: 42 ויוודע הדבר בכל יפו ויאמינו רבים בארון: 43 ויואל לשבת ביפו ימים רבים עם בורסי אחד ושמו שמעון:

10 ואיש היה בקסרין ושמו קרניליוס שר מאה מן הגדוד הנקרא האיטלקי: 2 והוא חסיד וירא אלהים עם כל בני ביתו ועשה צדקות הרבה לעם ומתפלל תמיד לאלהים: 3 ומחזה נראה אליו כשעה התשיעית ליום וירא מלאך אלהים בא אליו פנימה ואמר קרניליוס: 4 ויבט אליו ויירא ויאמר מזה זה אדני ויאמר

מאז איש צדיק וירא אלהים ולו שם טוב בכל יהודה החל מן הגליל אחרי הטבילה אשר עם היהודים צוה על פי מלאך קדוש לקרא לך קרא אותה יוחנן: 38 את אשר משח האלהים אל ביתו ולשמע דברים מפיו: 23 ויקרא אתם את ישוע הנצרי ברוח הקדש ובנבורה ויעבר אליו ויאספם הביתה ויהי ממחרת ויצא פטרוס בארץ עשה חסד ורפא את כל הנכבשים תחת אתם ומקצת האחים אשר ביפו הלכו עמו: 24 יד השטן כי האלהים היה עמו: 39 ואנחנו עדים ולמחרתו באו אל קסרין וקרניליוס מחכה להם על כל אשר עשה בארץ היהודים ובירושלים ועמו בני משפחתו וקרוביו ומידעיו הנקהלים ואשר הרגהו בהוקיעם אתו על העץ: 40 אותו אליו: 25 ויהי כבוא פטרוס ויצא קרניליוס הקים האלהים ביום השלישי ויתנהו להראות לקראתו ויפל להרגליו וישתחו: 26 ויקם אותו בגלוי: 41 לא לכל העם כי אם לנו העדים פטרוס ויאמר קום כי גם אני אנוש אנכי: 27 אשר האלהים בחר בהם מראש אשר אכלנו וידבר אתו ויבא הביתה וימצא רבים נאספים ושתינו אתו אחרי קומו מן המתים: 42 ויצו אתנו שמה: 28 ויאמר אליהם אתם ידעתם כי אסור להשמיע לעם ולהעיד כי אתו שם האלהים הוא לאיש יהודי להלות ולקרב אל נכרי ואתי לשופט החיים והמתים: 43 ועליו כל הנביאים הורה אלהים לבלתי אמר חל או שמא על כל מעידים כי יקבלו סליחת החטאים בשמו כל אדם: 29 ובעבור זאת כאשר נקראתי לא נמנעתי המאמינים בו: 44 עוד פטרוס מדבר הדברים מהלך ועתה אשאלכם מדוע קראתם לי: 30 האלה ורוח הקדש צלחה על כל השמעים ויאמר קרניליוס זה ארבעה ימים הייתי צם את הדבר: 45 והמאמינים בני המילה אשר עד השעה הזאת ובשעה התשיעית התפללתי באו את פטרוס השתוממו כי מתנת רוח הקדש בתוך ביתי והנה איש נצב לפני בלבוש זהר: 31 נשפכה גם על הגוים: 46 כי שמעו אתם ממללים ויאמר קרניליוס נשמעה תפלתך וצדקותיך היו בלשנות ומגדלים את האלהים: 47 ויען פטרוס לזכרון לפני האלהים: 32 ועתה שלח אל יפו ויאמר היוכל איש למנע את המים מטבל את וקרא אליך את שמעון פטרוס מתגורר אלה אשר קבלו את רוח הקדש גם הם כמנו: הוא בבית שמעון הכורסי על הים אשר בבואו 48 ויצו לטבל אתם בשם האדון ויבקשו ממנו ידבר לך: 33 ואמהר ואשלח אליך ואתה היטבת לשבת אתם ימים אחדים:

11 וישמעו השליחים והאחים אשר ביהודה האלהים לשמע את כל אשר צוית מאת יהוה: 34 ויפתח פטרוס את פיו ויאמר עתה ידעתי באמת כי האלהים איננו נשא פנים: 35 כי אם בכל עם ועם הירא אותו ועשה צדק רצוי הוא לפניו: 36 וישלח את דברו לבני ישראל ויבשר את השלום על ידי ישוע המשיח והוא אדון הכל: 37 אתם ידעתם את הדבר הנעשה בכל לעשות אשר באת אלי והננו כלנו פה לפני האלהים לשמע את כל אשר צוית מאת יהוה: 34 ויפתח פטרוס את פיו ויאמר עתה ידעתי באמת כי האלהים איננו נשא פנים: 35 כי אם בכל עם ועם הירא אותו ועשה צדק רצוי הוא לפניו: 36 וישלח את דברו לבני ישראל ויבשר את השלום על ידי ישוע המשיח והוא אדון הכל: 37 אתם ידעתם את הדבר הנעשה בכל

מטפחת בד גדולה יורד מן השמים ותורד וישו בו אל הארון: 22 וישמע הדבר באזני בארבע כנפותיה ותבא עדי: 6 והסתכלתי בה הקהלה אשר בירושלים וישלחו את בר נבא ואבין וארא את בהמת הארץ ואת החיה ורמש אל אנטיוכיא: 23 ויבא שמה וישמח כראתו את הארמה ועוף השמים: 7 ואשמע גם קול האמר אלי קום פטרוס זבח ואכל: 8 ואמר חלילה לי אדני כי כל פגול וטמא לא בא בפי מעולם: 9 ויענני הקול שנית מן השמים ויאמר את אשר טהר האלהים אתה אל תטמאנו: 10 וכן היה שלש פעמים והכל שב והעלה השמימה: 11 והנה כרגע שלשה אנשים עמדים על פתח הבית אשר אנכי שם והמה שלוחים אלי מקסרין: 12 ויאמר אלי הרוח ללכת אתם ולבלתי התמהמה וילכו אתי גם ששת האחים האלה ונבוא אל בית האיש: 13 ויגד לנו את אשר ראה המלאך נצב בביתו ואמר אליו שלח אל יפו אנשים וקרא אליך את שמעון המכונה פטרוס: 14 והוא ידבר אליך דברים אשר תושע בהם אתה וכל ביתך: 15 וכאשר החלותי לדבר צלחה עליהם רוח

12 בעת ההיא שלח המלך הורדוס את ידו להרע לאנשים מן הקהל: 2 וימת את יעקב אחי יוחנן בחרב: 3 וירא כי טוב הדבר בעיני היהודים ויוסף לתפש גם את פטרוס והימים ימי חג המצות: 4 ויאחז אותו ויתנהו במשמר וימסרהו לארבע מחלקות של ארבעה אנשי צבא לשמרו כי אמר להעלותו אחרי הפסח לפני העם: 5 פטרוס היה עצור במשמר והקהלה העתירה בעדו בחזקה אל האלהים: 6 ויהי בלילה ההוא אשר אמר הורדוס להביאו מחר לדין וישן פטרוס בין שני אנשי צבא והוא אסור בשנים זקים ושמרי הפתח שמרים את המשמר: 7 והנה מלאך יהוה נצב עליו

ואור ננה בחדר ויספק על ירך פטרוס ויעירהו לאמר קום מהרה ויפלו מוסרותיו מעל ידיו: מארץ המלך: 21 ויהי ביום המועד וילבש 8 ויאמר אליו המלאך חגר מתניך והנעל את רגליך ועש כן ויאמר אליו עטה מעילך ולך ויטף אליהם אמרתו: 22 ויריעו לו העם לאמר אחרי: 9 ויצא וילך אחריו ולא ידע אם אמת הוא הנעשה לו על ידי המלאך כי כמראה היה בעיניו: 10 ויעברו דרך המשמרת הראשונה והשניה ויבאו עד שער הברזל אשר יצאו בו העירה ויפתח השער לפניהם מאליו ויצאו החוצה וילכו מהלך רחוב אחד והמלאך סר מרקוס:

13 ואנשים נביאים ומלמדים היו באנטיוכיא מעליו פתאם: 11 ויהי בשובו אל דעתו ויאמר פטרוס עתה זה ידעתי באמת כי האלהים שלח את מלאכו ויפלטני מיד הורדוס ומכל מזמת עם היהודים: 12 הוא חשב כזאת והוא בא עד בית מרים אם יוחנן המכנה מרקוס אשר נקהלו שם רבים והם מתפללים יחד: 13 וידפק על דלת השער ותגש נערה להקשיב ושמה רודי: 14 ותכר את קול פטרוס ומשמחתה לא פתחה לו אם דלת השער ותריך הביתה ותגד להם כי פטרוס עמד על השער: 15 ויאמרו אליה משנעת את והיא מתאמצת כי כן הוא ויאמרו מלאכו הוא: 16 ופטרוס הרבה לדפק ויפתחו ויראהו וישתוממו: 17 והוא רמז להם בידו לחשות ויספר להם את אשר הוציאו הארון מן המשמר ויאמר הגידו את זאת ליעקב ולאחים ויצא וילך לו למקום אחר: 18 הבקר אור ומבוכה לא קטנה היתה בין אנשי הצבא על פטרוס מה היה לו: 19 ויהי כאשר בקש אותו הורדוס ולא מצאו חקר את השמרים ויצו להוציאם למות וירד מיהודה אל קסרין וישב שם: 20 ואיבה היתה בין הורדוס ובין בני צור וצידון ויבאו אליו בלב אחד ויפתו את בלסטוס אשר על חדר

דרכי יהוה הישרים: 11 ועתה הנה יד יהוה בך אברהם ויראי אלהים אשר בקרבכם לכם והיית עור ולא תראה את השמש עד עת מועד שלוח דבר הישועה הזאת: 27 כי ישיב ירושלים ותפל עליו פתאם אפלה וחשכה ויפן הנה והנה וראשיהם יען אשר לא הכירוהו מלאו במשפטם ויבקש איש להוליכו בירו: 12 והשר כאשר ראה אשר שפטהו את דברי הנביאים הנקראים בכל את המעשה האמין וישתומם על תורת הארון: שבת: 28 ואף כי לא מצאו בו משפט מות שאלו 13 ויצאו פולוס והאנשים אשר אתו מפפוס וירדו מאת פילטוס להמיתו: 29 וכאשר השלימו את באניה ויבאו אל פרני אשר בפמפוליא ויעזב כל הדברים הכתובים עליו הורידו אותו מן אתם יוחנן וישב ירושלים: 14 והמה נסעו מפרני העץ ויניחחו בקבר: 30 אבל האלהים הקימו מן ויבאו אל אנטיוכיא אשר בפיסדיא ויבאו אל המתים: 31 וירא ימים רבים אל העלים אתו מן בית הכנסת ביום השבת וישבו: 15 ויהי אחר הגליל ירושלימה והמה עתה עדין אל העם: 32 קריאת התורה והנביאים וישלחו אליהם ראשי הכנסת לאמר אנשים אחים אם יש לכם דבר מוסר לעם דברו: 16 ויקם פולוס וינף ידו ויאמר אנשי ישראל ויראי אלהים שמעו: 17 אלהי העם הזה אלהי ישראל בחר באבותינו וירומם את העם בהיותם גרים בארץ מצרים ובזרוע רמה הוציאם משם: 18 וישא אתם ויכלכלם במדבר כארבעים שנה: 19 וישמד שבעה גוים בארץ כנען ויחלק את ארצם להם לנחלה: 20 ואחרי אשר האלהים ויאסף אל אבותיו וירא את השחת: 37 כן נתן להם שפטים כארבע מאות וחמשים שנה עד ימי שמואל הנביא: 21 וישאלו מלך ויתן להם אלהים את שאול בן קיש איש משבט בנימין ארבעים שנה: 22 וכהסירו אותו ויקם את דוד למלך עליהם אשר גם העיד עליו לאמר מצאתי דוד את בן ישי איש כלבבי והוא יעשה את כל חפצי: 23 וזה הוא אשר מזרעו הקים האלהים כפי ההבטחה נו אל לישראל את ישוע: תאמינו כי יספר לכם: 42 ובצאת היהודים אשר לפני בואו קדם יוחנן לקרא את טבילת התשובה אל כל עם ישראל: 25 ויהי ככלות יוחנן את מרוצתו ויאמר למי תחשובוני לא אני הוא כי הנה הוא בא אחרי ואני נקלתי מהתיר ובר נבא בהפרד הקהל והמה דברו על לבם את נעלי רגליו: 26 אנשים אחים בני משפחת ויזהירו לעמד בחסד האלהים: 44 ובשבת

השנית נקהלה כמעט כל העיר לשמע את דבר ולא הלך מימיו: 9 וישמע את פולוס מדבר והוא יהוה: 45 ויהי כראות היהודים את המון העם הסתכל בו וירא כי אמונה בו להושע: 10 ויאמר וימלאו קנאה ויכחישו את דברי פולוס הכחש בקול גדול עמד הכן על רגליך וידלג ויתהלך: ונדרף: 46 אז הנידו פולוס ובר נבא על פניהם לאמר בדין היה להשמיע אתכם בראשונה את דבר האלהים ועתה אחרי אשר מאסתם אותו ואינכם זכים בעיניכם לחיי העולם לכן הננו פנים אל הגוים: (aiōnios g166) 47 כי כן צוה עלינו האדון נתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ: 48 וישמחו הגוים כשמעם ויהללו את דבר יהוה ויאמינו כל אשר היו מוכנים לחיי עולם: (aiōnios g166) 49 ויפרץ דבר יהוה בכל המקום: 50 אך היהודים הסיתו את הנשים החסידות והחשובות ואת אצילי העיר ועוררו רדיפה על פולוס ובר נבא ויגרשום מגבולם: 51 והמה נערו עליהם את העפר מעל רגליהם וילכו לאיקניון: 52 והתלמידים מלאו שמחה ורוח הקדש:

14 ויהי באיקניון ויבאו יחדו אל בית כנסת היהודים וידברו שם עד כי האמין המון רב מן היהודים ומן היונים: 2 אך היהודים אשר לא האמינו עוררו והכעיסו את נפשות הגוים על האחים: 3 וישבו שם ימים רבים וילמדו בכטחונם ביהוה העמיד על דבר חסדו בעשותו על ידם אתות ומופתים: 4 ויחלק המון העיר לחצי אלה נטו אחרי היהודים ואלה אחרי השליחים: 5 ויהי רגשת הגוים והיהודים עם ראשיהם להתעלל בהם ולסקלם: 6 ויודע להם ויברחו לערי לוקוניה אל לוסטרא ודרבי וסביבותן: 7 ויבשרו שם הבשורה: 8 ואיש נכה רגלים היה בלוסטרא והוא ישב פסח מבטן אמו

והמון העם כראותם את אשר עשה פולוס נשאו את קולם ויאמרו בלשון לוקונית ירדו אלינו האלהים בדמות אנשים: 12 ויקראו לבר נבא בל ולפולוס קראו הרמיס באשר הוא ראש המדברים: 13 וכהן בית בל אשר מחוץ לעירם הביא השערה שורים ועטרות ויהפץ לזבח הוא והמון העם: 14 ויהי כשמע זאת השליחים פולוס ובר נבא ויקרעו את בגדיהם וירוצו אל תוך העם: 15 ויצעקו לאמר אנשים למה תעשו כזאת גם אנחנו בני אדם חלשים כמוכם ונבשרה אתכם למען שוב תשובו מן הבליכם אלה אל אלהים חיים אשר עשה את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בם: 16 ואשר בדרות קדם הניח לכל הגוים ללכת בדרכיהם: 17 וגם לא חדל להעיד על עצמו ויישב לנו בתתו מטר מן השמים ועתות שבע וימלא לבותינו מזון וששון: 18 ואף בדברים האלה כמעט לא עצרו כח לכלוא את העם מזבח להם: 19 ויבאו שמה יהודים מן אנטיוכיא ומן איקניון ויסיתו את העם וירגמו את פולוס באבנים ויסחבהו חוצה לעיר בחשבם כי מת: 20 ויסבו אתו התלמידים ויקם ויבא העירה וממחרת יצא אל דרבי הוא ובר נבא: 21 ויבשרו את הבשורה בעיר ההיא ואחרי העמידם תלמידים הרבה שבו אל לוסטרא ואיקניון ואנטיוכיא: 22 ויחזקו את נפשות התלמידים ויזהירו אתם לעמד באמונה וכי רק בצרות רבות בוא נבוא אל מלכות האלהים: 23 ויבחרו להם זקנים בכל קהלה וקהלה ויתפללו ויצומו ויפקידום ביד

האדרון אשר האמינו בו: 24 ויעברו בפסדיא ויבאו אל פמפוליא: 25 וישמעו את דבר יהוה
בפירני וירדו אל אטליא: 26 ומשם באו באניה אל אנטיוכיא אשר נמסרו שם לחסד אלהים
על המלאכה אשר מלאו אתה: 27 ובבאם שמה הקהילו את העדה ויגידו את כל אשר עשה אתם
האלהים ואת אשר פתח לגוים פתח האמונה: 28 וישבו שם עם התלמידים ימים לא מעטים:

15 ואנשים ירדו מיהודה וילמדו את האחים לאמר אם לא תמולו כדת משה לא תושעון: 2 ויהי על זאת ריב ומחלקת לא קלה לפולוס ולבר נבא עמהם ויגזרו כי פולוס ובר נבא ואחרים מהם יעלו ירושלים אל השליחים והזקנים על אדות השאלה הזאת: 3 ותלוה אתם הקהלה ויעברו את פינוקיא ואת שמרון מספרים את תשובת הגוים וישמחו את כל האחים שמחה גדולה: 4 ויהי כבאם ירושלים ויקבלו אתם הקהלה והשליחים והזקנים ויגידו להם את אשר הגדיל האלהים לעשות עמהם: 5 ויקומו אנשים מאמינים מכת הפרושים ויאמרו כי חובה היא למול אתם ולצותם לשמר את תורת משה: 6 ויקהלו השליחים והזקנים לעין בדבר הזה: 7 ויהי ברבות המחלקת קם פטרוס ויאמר אליהם אנשים אחים אתם ידעתם כי מימים ראשים בי בחר האלהים מכלנו אשר ישמעו הגוים מפי את דבר הבשורה ויאמינו: 8 והאלהים ידע הלבבות העיד עליהם בתנו גם להם את רוח הקדש כאשר נתן לנו: 9 ולא הבדיל בינינו וביניהם כי טהר את לבבם על ידי האמונה: 10 ועתה מה תנסו את האלהים לשום על על צוארי התלמידים אשר גם אבותינו גם אנחנו לא יכלנו לשאת: 11 אבל בחסד ישוע המשיח

ואת סילא אשר גם המה יגידו זאת בפיהם: בעבור היהודים אשר במקמות ההם כי כלם 28 כי טוב לפני רוח הקדש ולפנינו לבלתי ידעו את אביו כי יוני הוא: 4 ויהי בעברם שום עליכם משא אחר לבד מאלה הדברים בערים וימסרו להם לשמר את הפקודים אשר הצריכים: 29 אשר תרחקו מזבחי אלילים ומן נזרו השליחים והזקנים אשר בירושלים: 5 הדם ומבשר הנחנק ומן הזנות אם מאלה תשמרו ותתחזקנה הקהלות באמונה וירב מספרן יום את נפשתיכם תיטיבו לעשות ושלום לכם: 30 יום: 6 ויעברו בפרונויא ובארץ גלטיא כי מנעם וישלחו האנשים ויבאו אל אנטיוכיא ויקהילו רוח הקדש מהשמיע את הדבר באסיא: 7 את העם ויתנו להם את האגרת: 31 ויקראו אתה וכבאם אל מוסיא הואילו ללכת אל ביתונויא וישמחו על הנחמה: 32 ויהודה וסילא אשר ולא הניח להם הרוח: 8 ויחלפו ממוסיא וירדו גם הם נביאים נחמו האחים בדברים רבים אל טרואס: 9 וחזון נראה אל פולוס בלילה ויחזקום: 33 ויהיו שם ימים אחדים וישלחום והנה איש מוקדון נצב והוא מבקש ממנו לאמר האחים בשלום אל השליחים: 34 ויישב בעיני עבר אל מקדונויא ועזרנו: 10 וכראתו את המחזה סילא לשבת שם: 35 ופולוס ובר נבא ישבו מיד בקשנו ללכת אל מקדונויא בהבינו כי באנטיוכיא וילמדו ויבשרו את דבר יהוה המה האלהים קראנו שמה לבשר אתם הבשורה: 11 וגם רבים אחרים עמם: 36 ויהי מקץ ימים ויאמר ונצא מן טרואס ונרד באניה ונבא דרך ישרה פולוס אל בר נבא לכה ונשובה ונפקדה את אל סמותרקיא וממחרת אל נפוליס: 12 ומשם אחינו בכל עיר ועיר אשר קראנו שם את דבר אל פילפי ראשית ערי הפלך של מקדונויא והיא יהוה ונראה מה המה: 37 ובר נבא יעץ לקחת בת חורין ונשב בעיר הזאת ימים אחדים: 13 אתם את יוחנן המכנה מרקוס: 38 אך פולוס לא וביום השבת יצאנו אל מחוץ לעיר אל יד הנהר אבה לקחת אתם את האיש אשר סר מעליהם אשר שם מקום תפלה כמנהגם ונשב ונדבר אל בפמפוליא ולא הלך אתם במלאכתם: 39 ויהי הנשים הנקהלות שמה: 14 ואשה יראת אליהם רגז עד אשר נפרדו איש מאחיו ויקח בר נבא את מרקוס ויסע באניה אל קפרוס: 40 ופולוס שמעה ויפתח יהוה את לבה להקשיב אל דברי בחר לו את סילא וימסרהו האחים אל חסד פולוס: 15 ותטבל היא ובני ביתה ותבקש ממנו יהוה ויצא: 41 ויעבר בסוריא ובקיליקיא ויחזק אל ביתי ושבו בו ותפצר בנו: 16 ויהי בלכתנו את הקהלות:

16 ויבא אל דרבי ואל לוסטרא והנה שם תלמיד אחד ושמו טימותיוס והוא בן אשה יהודית מאמנת ואביו יוני: 2 ויהי לו שם טוב בין האחים אשר בלוסטרא ובאיקניון: 3 בו בחר פולוס אשר יצא אתו ויקח וימל אתו וירע בעיני פולוס הדבר הזה ויפן ויאמר אל

הרוח אנכי מצוך בשם ישוע המשיח לצאת לאמר שלח את האנשים ההם: 36 ויגד שמר ממנה ויצא בשעה ההיא: 19 ויראו ארניה כי האסורים לפולוס את הדברים האלה לאמר אזלה תוחלת בצעם ויתפשו את פולוס ואת שלחו השרים לפטר אתכם ועתה צאו ולכו סילא ויסחבום אל הרחוב לפני זקני העיר: בשלום: 37 ויאמר פולוס אליהם הכה הכונו 20 ויביאום אל השרים ויאמרו האנשים האלה נגד כל העם בלא דין ומשפט ואנחנו אנשים עכרים את עירנו והם יהודים: 21 ומודיעים רומיים וישליכו אתנו במשמר ועתה נסתר חקות אשר לא נכון לנו לקבלם ולעשתם כי יגרשונו אל נא כי אם יבאו המה ויוציאונו: 38 רומיים אנחנו: 22 ויקם גם העם עליהם והשרים ויגידו השטרים לשרים את הדברים האלה קרעו את בגדיהם מעליהם ויצוו להכותם ויהי כשמעם כי רומיים הם וייראו: 39 ויבאו בשוטים: 23 ויהי אחרי הכות אתם מכה רבה ויחלו פניהם ויוציאו וישאלו מהם לצאת מן וישליכום במשמר ויצוו את שומר האסורים העיר: 40 ויצאו מן המשמר ויבאו אל בית לודיא לשמרם היטב: 24 והוא כאשר צוה כן השליכם ויראו את האחים ויזהירו וילכו לדרכם:

17 ויהי אחרי עברם באמפפוליס ובאפלוניא בחדר המשמר הפנימי וישם את רגליהם בסד: 25 ויהי כחצות הלילה ויתפללו פולוס וסילא ויזמרו לאלהים והאסורים מקשיבים אליהם: 26 ופתאום היה רעש גדול עד אשר זעו מוסדות בית הכלא וכרע נפתחו כל הדלתות ומוסדות כלם נתקו: 27 ושומר האסורים נעור משנתו ויהי כראתו את דלתות המשמר נפתחות וישלף חרבו ויבקש לאבד את עצמו בחשבו כי ברחו האסורים: 28 ויקרא פולוס בקול גדול לאמר אל תעש לך מאומה רע כי פה אנחנו כלנו: 29 וישאל נרות וידלג פנימה והוא מרעיד ויפל לרגלי פולוס וסילא: 30 ויוציאים החוצה ויאמר אדני מה עלי לעשות למען אושע: 31 ויאמרו האמן בארון ישוע המשיח ותושע אתה וביתך: 32 ויגידו לו את דבר יהוה ולכל אשר בביתו: 33 ויקחם בלילה בשעה ההיא וירחץ את חבורתיהם וימהר להטבל הוא וכל אשר לו: 34 ויעלם אל ביתו וישם שלחן לפניהם ויגל עם כל ביתו על היותו מאמין באלהים: 35 ובחזית הבקר שלחו השרים את השוטרים

מידי יסון ומידי האחרים ואחרי כן פטרום: עבר ומתבונן אל עבדות אלהיכם ואמצא מזבח
 10 והאחים מהירו לשלח את פולוס ואת סילא אחד כתוב עליו לאל הנעלם ועתה את אשר
 לילה לברואה והם בבאם שמה הלכו לבית עבדתם ואינכם ידעים אתו אני מגיד לכם:
 כנסת היהודים: 11 ואלה היו נדיבים מאנשי 24 האל אשר עשה את העולם וכל אשר בו
 תסלוניקי ויקבלו את הדבר בכל לב וידרשו לא ישכן בהיכלות מעשה ידיים כי הוא ארון
 בכתובים יום יום לדעת אם כן הוא הדבר: 12 השמים והארץ: 25 גם לא ישרתוהו ידי בני אדם
 ויאמינו הרבה מהם וגם מן הנשים החשובות כאלו יצטרך לדבר כי הוא הנתן לכל חיים
 היוניות ומן האנשים לא מעט: 13 ויהי כאשר ונשמה וכל דבר: 26 ויושב כל עממי בני אדם
 שמעו היהודים אשר מתסלוניקי כי מגיד פולוס על כל פני האדמה מרם אחד ויצב מועדים
 את דבר אלהים גם בברואה ויבאו ויעררו את קבועים וגבולת מושבם: 27 למען יבקשו את
 העם גם שמה: 14 וימהרו האחים וישלחו את האלהים אולי ימשהו וימצאהו אף כי איננו
 פולוס ללכת עד הים וסילא וטימותיוס נשאו רחוק מכל אחד ממנו: 28 כי בו אנחנו חיים
 שם: 15 והמלוים את פולוס הוליקהו עד אתינס ומתנועעים וקימים כאשר גם מקצת משורריכם
 ויקבלו מצותו אל סילא וטימותיוס כי בוא יבאו אמרו אף ילידיו אנחנו: 29 והנה בהיותנו ילידי
 אליו במהרה וילכו: 16 ויהי באתינס ופולוס האלהים לא נכון לנו לחשב כי האלהות תדמה
 מהכה להם ותתחמץ רוחו בקרבו בראתו את לזהב או לכסף או לאבן מעשה חרש ומחשבת
 העיר מלאה אלילים: 17 על כן בבית הכנסת בני אדם: 30 לכן עתה אחרי עבר אלהים על
 דבר עם היהודים ועם יראי אלהים ובשוק יום ימות הסכלות מצוה הוא את כל בני האדם
 יום עם הנקרים אליו: 18 וגם מקצת הפילוסופים בכל אפסי ארץ כי שוב ישובו: 31 יען אשר
 מתלמידי אפיקורוס ומחברת האסטוא התגרו שת יום לשפט תבל בצדק על ידי איש אשר
 בו ויש אשר אמרו מה יאמר המפטפט הלז הפקידו ויתן עדות נאמנה לכלם בהקימו אתו
 ואחרים אמרים כפי הנראה הוא מגיד אלהי מן המתים: 32 וכאשר שמעו תחית מתים אלה
 נכר יען כי בשר אתם את ישוע ואת התחיה: 19 הלעיגו לו ואלה אמרו על זאת נשמעך בעת
 ויאחזוהו ויביאוהו אל גבעת המשפט הנקראה אחרת: 33 ובכן יצא פולוס מתוכם: 34 ומקצתם
 בשם אריופנוס ויאמרו הנוכל לדעת מה היא דבקו בו ויאמינו ובהם דיונוסיוס מן השפטים
 זו התורה החדשה אשר אתה משמיע: 20 כי של אריופנוס ואשה אחת שמה דמריס ועוד
 דברים זרים אתה מביא באזנינו והננו חפצים אחרים עמהם:

לדעת מה ענינם: 21 כי האתיניים כלם וגם 18 אחר כן סר פולוס מאתינס ויבא אל
 הנכרים הגרים שם לא חשו לדבר אחר כי קורנתוס: 2 וימצא יהודי נולד בפונטוס ומשו
 אם לספר או לשמע חדשות: 22 ויעמד פולוס עקילס אשר בא מקרוב מן איטליא הוא ואשתו
 בתוך ועד השפטים ויאמר אנשי אתינס הנני פריסקלה מפני אשר צוה קלודיוס את כל
 ראה בכל כי יראי אלים אתם מאד: 23 כי אני

היהודים לסור מעיר רומי: 3 ויבא אליהם אל סוריא ואתו פריסקלה ועקילס ויגלה את ויהי בהיתם בני אמנות אחת וישב אתם ויעש ראשו בקנכרי כי נדר עליו: 19 ויבאו אל אפסוס מלאכתו ואמנותם עשות יריעות אהלים: 4 ויעזב אתם שם והוא הלך לבית הכנסת וידבר וידבר בבית הכנסת בכל שבת ושבת ויוכח את עם היהודים: 20 ויבקשו ממנו להאריך ימי היהודים ואת היונים: 5 וכבוא סילא ושימותיוס שבתו אתם ולא אבה: 21 כי אם נפטר מהם ממקדוניה היה פולוס נגש ברוח להעיד אל היהודים כי ישוע הוא המשיח: 6 ויהי כהמרותם וכנדרם וינער את בנגדיו ויאמר אליהם דמכם לו באניה מן אפסוס: 22 ויבא אל קסרין ויעל בראשיכם ואנכי נקי מעתה אלכה לי אל הגוים: וישאל לשלום הקהלה וירד אל אנטיוכיא: 23 וילך משם ויבא אל בית איש ושמו יוסטוס וישב שם ימים אחדים וילך למסעיו ויעבר איש ירא אלהים וביתו סמוך לבית הכנסת: בארץ גלטיא ופרונויא ויחזק את כל התלמידים: 8 וקריספוס ראש הכנסת האמין בארון הוא וכל ביתו וגם קורנתים רבים בשמעם האמינו ויטבלו: 9 ודבר הארון היה אל פולוס במחזה בכתובים: 25 הוא היה מלמד דרך הארון בלילה לאמר אל תירא כי אם דבר ואל תחשה: והוא מדבר כחם רוחו ומלמד היטב על אדות 10 כי עמך אנכי ואיש אל ינע בכך להרע לך ישוע ולא ידע כי אם טבילת יוחנן לברדה: 26 כי גוי גדול לי בעיר הזאת: 11 וישב שם שנה וששה חדשים וילמד בהם את דבר האלהים: וישמעו אתו עקילס ופריסקלה ויקחהו אליהם 12 ויהי בהיות גליון שר מדינת אכיא ויקומו היהודים כלם וחדו על פולוס ויביאהו אל כסא המשפט: 13 ויאמרו האיש הזה מפתה את בני האדם לעבד את אלהים בלא כתורה: 14 ויהי אך בקש פולוס לפתח את פיו וגליון אמר אל היהודים לאמר אם היה דבר פשע או מעשה ויראם מן המקראות כי ישוע הוא המשיח:

נבלה כי עתה נשאתי ושמעתי אתכם היהודים 19 ויהי בהיות אפולוס בקורנתוס ויעבר כמשפט: 15 אבל אם היא שאלה על מלין ושמות והדת שלכם ראו אתם ואני אין רצוני להיות שפט על דברים כאלה: 16 ויגרש אתם מלפני כסא המשפט: 17 ויאחזו כל היונים את סוסתנים ראש הכנסת ויכוהו לפני כסא המשפט וגליון לא שת לבו גם לזאת: 18 ופולוס ישב שם עוד ימים רבים ויפטר מן האחים וירד באניה ללכת

בטבילת התשובה ואמר אל העם כי האמן דינרים: 20 ודבר יהוה גבר מאד וילך הלך
יאמינו באשר יבוא אחריו והוא המשיח ישוע: וחזק: 21 ויהי ככלות הדברים האלה יעץ פולוס
5 ויהי כשמעם זאת ויבאו להטבל בשם ישוע ברוחו לעבר בתוך מקדוניה ואכיא וללכת
האדון: 6 ויסמך פולוס את ידיו עליהם ויבא ירושלים ויאמר אחרי היותי שמה ראה אראה
עליהם רוח הקדש וימללו בלשנות ויתנבאו: 7 גם את רומי: 22 וישלח שנים מן המשרתים אתו
ויהיו כלם כשנים עשר איש: 8 ויבא אל בית את טימותיוס ואת ארכסטוס אל מקדוניה והוא
הכנסת ויקרא שם בבטחון לבב וידבר עמם התמהמה עוד ימים באסיא: 23 ותהי בעת ההיא
כשלשה חדשים ויש את לבם אל דברי מלכות מהומה לא קטנה על אדות דרך יהוה: 24 כי
האלהים: 9 אך מקצתם הקשו את לבבם ולא צורף כסף אחד דמטריוס שמו עשה היכולות
האמינו וידברו סרה על הדרך הזה לפני הקהל כסף של ארטמיס המציא לאחרים משכרת
ויסר מהם ויבדל מתוכם את התלמידים וידבר לא מעט: 25 ויקהל אתם ואת שאר העסקים
אתם יום יום בבית המדרש של טורנוס: 10 וכן במלאכה ההיא ויאמר אנשים אתם ידעים כי מן
היתה כשנתיים ימים עד כי שמעו כל יישי אסיא המלאכה הזאת עשינו כבוד: 26 ואתם ראים
גם יהודים גם יונים את דבר ישוע האדון: 11 ושמעים אשר לא באפסוס לבדה כי גם כמעט
וגבורות גדלות עשה האלהים על ידי פולוס: 12 באסיא כלה זה פולוס פתה והדיח המון עם
עד כי גם הניחו סודרים וחגרת מעל עור בשרו רב לאמר לא אלהים אלה הנעשים בידים:
על החולים ויסרו מהם תחליאיהם וגם הרוחות 27 ועתה עוד מעט ולא לבד חלקנו זה יהיה
הרעות יצאו: 13 ואנשים מן היהודים הסבבים לבזו כי אם גם היכל ארטמיס המלכת הגדולה
ומלחשים הואילו להזכיר את שם ישוע האדון יחשב לאין ותכלה תפארתה אשר כל אסיא
על אחוזי הרוחות הרעות לאמר משיבי אני וכל יישי תבל מכבדים אותה: 28 ויהי כשמעם
אתכם בישוע אשר פולוס קרא אותו: 14 והעשים את דבריו וימלאו חמה ויצעקו לאמר גדולה
ככה היו שבעת בני סקוה אחד מגדולי כהני ארטמיס של האפסיים: 29 ותמלא כל העיר
היהודים: 15 ויען הרוח ויאמר את ישוע אני מבוכה ויסערו כלם יחדו אל התאטרון ויחטפו
מכיר ואת פולוס אני ידע ומי אתם: 16 ויקפץ אתם את גיוס ואת ארטסרכוס אנשים מקדונים
עליהם בעל הרוח הרעה ויגבר עליהם וכבשם וחברי פולוס במסעיו: 30 ויאל פולוס לבוא
עד כי נסו מן הבית ההוא עירמים ופצועים: 17 אל תוך העם ולא הניחו לו התלמידים: 31 וגם
ויודע הדבר לכל היהודים והיונים יישי אפסוס מקצת ראשי אסיא אשר היו אהבו שלחו אליו
ויפל פחד על כלם ויגדל שם האדון ישוע: ויזהירו אתו אשר לא ימלאהו לבו לבוא אל
18 ורבים מן המאמינים באו ויתודו ויודיעו התאטרון: 32 ויצעקו שם אלה ככה ואלה ככה
את אשר עשו: 19 ורבים אשר עשקו במעשי כי מבוכה גדולה היתה בקהל ורבים לא ידעו
כשפים הביאו את ספריהם וישרפום לעיני על מה זה נאספו: 33 וימשכו מתוך ההמון את
כל ויחשבו את ערכם וימצאהו חמשת רבבות אלכסנדר והיהודים דחו אתו עד צאתו וינף

אלכסנדר את ידו ויבקש להצטרף לפני העם: שבעת ימים: 7 ויהי באחד בשבת כאשר נאספו 34 והמה כהכירם כי הוא יהודי נשאו כלם קול התלמידים לבצע הלחם וידבר אתם פולוס כי ויצעקו כשתי שעות לאמר גדולה ארטמיס של אמר ללכת משם למחרת היום ויארך הדבר האפסיים: 35 ויהס סופר העיר את העם ויאמר עד הצות הלילה: 8 ונרות רבים היו בעליה אנשי אפסוס מי הוא האיש אשר לא ידע כי אשר נאספנו שם: 9 ובחור אחד שמו אבטוכוס העיר אפסוס סכנת היא להיכל של ארטמיס ישב בחלון וירדם בהאריך פולוס את אמרתו המלכת הגדולה ולצלמה היורד מן השמים: ותגבר עליו שנתו ויפל מהמדור השלישי למטה 36 ויען אשר אין לכחש בדברים האלה ראוי לכם להיות שקטים ולא לעשות דבר נמהר: 37 ויאמר אל תבהלו כי נשמתו בו: 11 ואחר עלה כי הבאתם את האנשים האלה אשר אינם גזלי ויבצע הלחם ויטעם וירב לשיח אתם עד אור מקדש גם אינם מגדפי מלכתכם: 38 לכן אם לדמטריוס ולחרשים אשר אתו דבר ריב עם איש הנה לנו ימי בית דין ושרי המדינה ויביאו אליהם את ריבם: 39 ואם תבקשו דבר אחר שפוט ישפט בקהל כפי החק: 40 כי הלא בסכנה אנחנו להתחייב במרד בעבור היום הזה ודבר אין לנו לתת דין וחשבון על הרגשה הזאת: 41 ויהי כאשר כלה לדבר כדברים האלה וישלח את הקהל:

20 ואחרי אשר שקטה המהומה קרא פולוס לתלמידים ויברכם ויצא ללכת אל מקדוניה: 2 ויעבר במדינות ההן ויזהר אתם בדברים רבים ויבא אל ארץ יון: 3 וישב שם שלשה חדשים ויהי באמרו ללכת אל סוריא ויארבו לו היהודים ויגמר בלבו לשוב דרך מקדוניה: 4 וילכו אתו עד לאסיא סופטרוס הברואי ומן התסלוניקים ארטסרכוס וסקונדוס וניוס הדרבי ושימותיוס ומן אסיא טוכיקוס וטרופימוס: 5 ואלה הלכו לפניו ויחילו לנו בטרואס: 6 ואנחנו יצאנו מן פילפי אחרי ימי חג המצות ומקץ חמשה ימים באנו באניה אליהם אל טרואס ונשב שם

שם: 23 אפס כי רוח הקדש מעיד בכל עיר ועיר לאמר כי מוסרות וצרות נכוננו לי: 24 וילוהו אל האניה:

אבל לא אחוש לאחת מהנה וגם נפשי לא יקרה בעיני למען אשלים בשמחה את מרוצתי ואת השרות אשר קבלתי מאת האדון ישוע להעיד על בשורת חסד אליהם: 25 ועתה הנה ידע אנכי כי אתם כלכם אשר התהלכתי בקרבכם הלוך והשמע את מלכות יהוה כי לא תוסיפו עוד ראות פני: 26 על כן מעיד אני בכם היום הזה כי נקי אנכי מדמי כלכם: 27 כי לא כחדתי מהגיד לכם את עצת האלהים כלה: 28 לכן שמרו את נפשותיכם ואת כל העדר אשר הקים אתכם רוח הקדש לפקידים בו לרעות את עדת האלהים אשר קנה לו בדם נפשו: 29 כי ידע אני אשר אחרי צאתי יבואו בתוכם זאבים עזים אשר לא יחוסו על העדר: 30 וגם מקרבכם יקומו אנשים דברי תהפכות להטות אחריהם את התלמידים: 31 על כן שקדו וזכרו כי שלש שנים יומם וליילה לא חדלתי לדבר על לב כל אחד מכם בדמעות: 32 ועתה אחי אני מסר אתכם לאלהים ולדבר חסדו אשר לו היכלת לבנות אתכם ולתת לכם נחלה בקרב כל המקדשים: 33 לא חמדתי כסף איש או זהבו או לבושו: 34 ואתם ידעתם כי ידי אלה עבדו בעד צרכי ובעד צרכי ההלכים אתי: 35 ובכל הראיתי אתכם כי כן עלינו לעמל ולתמך את החלשים ולזכר את דברי האדון ישוע כי הוא אמר טוב אשר תתן משתקח: 36 ואחרי דברו את הדברים האלה כרע על ברכיו ויתפלל עם כלם: 37 ויבכו כלם בכי גדול ויפלו על צוארי פולוס וינשקו לו: 38 וביותר התעצבו על

הדבר אשר דבר כי לא יוסיפו עוד לראות פניו ועיר לאמר כי מוסרות וצרות נכוננו לי: 24 וילוהו אל האניה:

21 ויהי כאשר נפרדנו מהם ונרד באניה ונבוא דרך ישרה אל קוס וממחרת אל רודוס ומשם אל פטרה: 2 שם מצאנו אניה עברת אל פיניקיא ונרד בה ונעבר: 3 ונרא את פני קפרוס ונעזבנה לשמאל ונעבר אל סוריא ונגיע אל צור כי שמה יוציאו את מעמסת האניה: 4 ונמצא את התלמידים ונשב שם שבעת ימים והם אמרו אל פולוס על פי הרוח לבלתי עלות ירושלים: 5 ויהי אחרי מלאת לנו הימים האלה ונצא ללכת לדרכנו וילוו אתנו כלם עם נשיהם ועם טפם עד מחוץ לעיר ונכרע על ברכינו על חוף הים ונתפלל: 6 ונברך איש את רעהו ונעל אל האניה והמה שבו איש לביתו: 7 ואנחנו כלינו את דרך הים ונרד מצור אל עכו ונשאל לשלום האחים ונשב אתם יום אחד: 8 וממחרת נסענו פולוס ואשר אתו ונבא אל קסרין ונלך אל בית פילפוס המבשר אשר הוא אחד מן השבעה ונשב עמו: 9 ולו היו ארבע בנות בתולות מתנבאות: 10 ויהי בהיותנו שם ימים רבים וירד נביא אחד מיהודה ושמו אנבוס: 11 ויבא אצלנו ויקח את אזור פולוס ויאסר בו את ידיו ואת רגליו ויאמר כה אמר רוח הקדש ככה יאסרו היהודים בירושלים את האיש אשר לו האזור הזה ויסנירהו בידי הגוים: 12 ויהי כאשר שמענו את זאת ונבקש ממנו אנחנו ואנשי המקום אשר לא יעלה ירושלים: 13 ויען פולוס ויאמר מה לכם אשר תבכו ותשברו לבבי כי נכון אנכי לא לבד להאסר כי גם למות בירושלים על שם ישוע האדון: 14 ולא אבה שמע ונרף ממנו לאמר רצון יהוה יעשה: 15 ואחרי הימים האלה

נשאנו את כלינו ונעל ירושלים: 16 וילכו אתנו אנשים יונים ויחלל את המקום הקדוש הזה: 29 גם תלמידים מקסרין ויביאו אתנו ללון בבית איש כתי ושמו מנסון והוא תלמיד ישן: 17 ויהי ויחשבו כי פולוס הביא אתו אל המקדש: 30 כבאנו ירושלים ויקבלו אתנו האחים בשמחה: ותהם כל העיר וירץ העם ויקבץ ויאחזו את 18 וממחרת היום נכנס פולוס עמנו אל יעקב ויבאו שמה כל הזקנים: 19 וישאלם לשלום הדלתות: 31 והמה מבקשים להמיתו והשמועה ויספר אחת לאחת את אשר עשה האלהים לנוים באה אל שר האלף של הגדוד כי כל ירושלים בשרותו: 20 וישמעו ויהללו את האלהים ויאמרו נבוכה: 32 וימהר ויקח אתו אנשי צבא ושרי אליו הנך ראה אחינו כמה רבבות יהודים מאות וירץ אליהם ויהי כראותם את שר האלף באו להאמין וכלם מקנאים לתורה: 21 והם שמעו עליך שמועה כי תלמד את כל היהודים ויגש שר האלף ויחזק בו ויצו לאסרו בנחשתים אשר בקרב הגוים לסור ממשה באמרך כי וישאל מי הוא זה ומה עשה: 34 ויענו מן העם אין עליהם למול את בניהם וללכת בחקות התורה: 22 ועתה מה לעשות הנה האסף יאסף המון העם כי ישמעו כי באת: 23 לכן עשה זאת אפוא אשר נאמר אליך: 24 הנה יש אתנו ארבעה אנשים אשר נדר עליהם אתם קח לך והטהר אתם ושלם ההוצאות בעדם למען אשר יגלחו את ראשם וידעו כלם כי שמועת שוא שמעו עליך וכי אתה בעצמך מתהלך בחקות התורה: יונית: 38 האם אינך המצרי אשר לפני הימים 25 ועל דבר המאמינים בגוים כתבנו וגזרנו אשר לא ישמרו דבר מאלה רק להשמר מזבחי אלילים ומן הדם ומבשר הנחנק ומן הזנות: 26 אנכי מטרוסוס בן עיר קיליקיא אשר איננה בלי ויקח פולוס את האנשים ויטהר אתם וממחרת בא אל המקדש ויגד כי מלאו ימי טהרתם עד כי הקרב קרבן כל אחד מהם: 27 ויהי כאשר קרבו שבעת הימים לכלות והיהודים אשר מאסיא ראו אתו במקדש ויעוררו את כל ההמון וישלחו בו את ידיהם: 28 ויצעקו לאמר אנשי ישראל עזרו זה הוא האיש המלמד את כל אדם אשר בכל הארץ סרה על העם הזה ועל התורה ועל המקום הזה וגם הביא אל המקדש

22 אנשים אחרים ואבות שמעו נא את דברי התנצלותי אליכם: 2 ויהי כשמעם כי הוא מדבר אליהם בלשון עברית ויחשו עוד יותר: 3 ויאמר איש יהודי אנכי נולד בטרסוס אשר בקיליקיא

ומגדל בעיר הזאת לרגלי גמליאל ומלמד לפי את אשר השלכתי אל הכלא והלקיתי בבתי דקדוקי תורת אבותינו ואהי מקנא לאלהים הכנסיות את המאמינים בך: 20 ובהשפך דם כמוכם כלכם היום: 4 וארדף את הדרך הזאת אסטפנוס ערך אף אני עמדתי שם הפץ בהרגתו עד מות ואהי אסר ומסניר לכלא אנשים ונשים: ושומר את בגדי הרגיו: 21 ויאמר אלי לך כי 5 כאשר גם יעיד עלי הכהן הגדול וכל בית אני אל הניום עד למרחוק אשלחך: 22 וישמעו הזקנים אשר מהם לקחתי מכתבים ואלך אל אליו עד הדבר הזה וישאו את קולם ויאמרו האחים לדמשק לאסר אף את הנמצאים שמה הסירו איש כזה מעל האדמה כי איננו ראוי כי להביאם ירושלים למען יסרו: 6 ויהי אנכי יחיה: 23 ויהי בהיותם צעקים ומשליכים את הלך וקרוב לדמשק כעת צהרים ופתאם ננה בגדיהם מעליהם וזרקים עפר השמימה: 24 ויצו עלי מסביב אור גדול מן השמים: 7 ואפל שר האלף להוליכו אל המצד ויאמר לבדקו ארצה ואשמע קול מדבר אלי שאול שאול למה במלקות למען ידע מדוע המה ככה צעקים תרדפני: 8 ואען ואמר מי אתה אדני ויאמר אלי עליו: 25 ויהי כאשר אסר להכותו ברצועות אני ישוע הנצרי אשר אתה רדפו: 9 והאנשים ויאמר אל שר המאה העמד עליו האף רשיון אשר אתי ראו את האור ויראו ואת קול המדבר לכם להכות איש רומי בלא דין ומשפט: 26 אלי לא שמעו: 10 ואמר מה אעשה אדני ויאמר וילך שר המאה כשמעו את הדבר הזה ויגד אלי האדון קום לך אל דמשק ושם יאמר לך לשר האלף לאמר ראה מה תעשה כי האיש את כל אשר צוית לעשות: 11 ואני לא יכלתי הזה רומי הוא: 27 ויבא שר האלף ויאמר אמר לראות מפני זהר האור ההוא והאנשים אשר לי הרומי אתה ויאמר הן: 28 ויען שר האלף אתי הוליכוני ביד ואבא לדמשק: 12 ואיש אני בכסף רב קנית לי משפט האזרחות הזאת חסיד כפי התורה ושמו חנניה אשר קנה לו ויאמר פולוס ואני אף נולדתי בה: 29 אז הרפו שם טוב בקרב כל היהודים הישבים שם: 13 ממנו האנשים אשר באו לבדקו וגם שר האלף ויבא אלי ויעמד ויאמר אלי שאול אחי טוב ירא בדעתו כי רומי הוא והוא אסר אותו: 30 ראה ובשעה ההיא נפקחו עיני וראיתיהו: 14 וממחרת בקש לדעת אל נכון על מה שטנים ויאמר אלהי אבותינו בחר בך לדעת את רצונו אותו היהודים ויתר מוסרותיו ויצו להביא את ולראות את הצדיק ולשמע קול מפייהו: 15 כי היו תהיה לו לעד אל כל בני האדם על כל פולוס ויעמידהו בתוכם:

אשר ראית ושמעת: 16 ועתה למה תתמהמה קום והטבל והתרחץ מחטאתיך בקראך בשמו: 17 ויהי בשווי אל ירושלים ואתפלל במקדש ותהי עלי יד יהוה: 18 וארא אותו מדבר אלי חושה צא במהרה מירושלים כי לא יקבלו את עדותך עלי: 19 ואמר הלא הם יודעים

23 ויבט פולוס אל הסנהדרין ויאמר אנשים אחים בכל תמת לבבי התהלכתי לפני אלהים עד היום הזה: 2 ויצו חנניה הכהן הגדול את העמדים עליו להכותו על פיו: 3 ויאמר אליו פולוס יככה אלהים הקיר המסיד

האמנם ישב אתה לדין אתי כתורה ואתה מצוה אליו הולך את הבחור הזה אל שר האלף להכותי שלא כתורה: 4 ויאמרו העמדים שם כי דבר לו להודיעו: 18 ויקחהו ויוליכהו אל את הכהן הגדול לאלהים תחרף: 5 ויאמר שר האלף ויאמר פולוס האסיר קראני אליו פולוס אחי לא ידעתי אשר הוא הכהן הגדול ויבקש ממני להוליך אליך את הבחור הזה כי כי כתוב נשיא בעמך לא תאר: 6 ופולוס ידע דבר לו להגיד לך: 19 ויאחז שר האלף בידו כי מקצתם צדוקים ומקצתם פרושים ויצעק ויסר עמו לבדו ושאלהו מה הוא זה אשר לך בתוך הסנהדרין אנשים אחים פרוש בן פרוש להודיעני: 20 ויאמר כי נועצו היהודים יחדו אנכי ועל תקות המתים ותחיתם אני נדין: 7 לבקש ממך כי מחר תוריד את פולוס לפני ובדברו הדבר הזה היה ריב בין הצדוקים והמה כאלו חפצים לדעת היטב את ובין הפרושים ויחלק ההמון: 8 כי הצדוקים ענינו: 21 ואתה אל תשמע להם כי ארבים לו אמרים אין תחיה ואין מלאך ורוח והפרושים מהם יותר מארבעים איש אשר אסרו אסר על מודים בשניהם: 9 ותהי המלה גדולה ויקומו נפשם לבלתי אכל ושתות בטרם יהרגוהו והמה הסופרים אשר מכת הפרושים ויתוכחו לאמר עתה עמדים ומחכים להבטחתך: 22 וישלח שר לא מצאנו דבר רע באיש הזה ואם רוח דבר האלף את הבחור ויצוהו לבלתי אמר לאיש אליו או מלאך אל נלחמה באלהים: 10 והריב כי גלה לו את הדבר הזה: 23 ויקרא לשני הולך וחזק ושר האלף דאג פן ישסעו את פולוס שרי מאות ויאמר החלצו מאתכם אנשי צבא ויצו את אנשי הצבא לרדת ולחטף אתו מתוכם מאתים ללכת לקסרין ופרשים שבעים ומשכי ולהכיאו אל המצד: 11 ובלילה ההוא נצב עליו קשת מאתים מן השעה השלישית בלילה: הארון ויאמר חזק פולוס כי כאשר העידות 24 ובהמות יכינו להרכיב את פולוס למען לי בירושלים כן העד תעיד ברומי: 12 ויהי הביאו שלם אל פיליכס ההגמון: 25 ויכתב לפנות הבקר ויתחברו היהודים ויאסרו אסר אנרת וזה תכן דבריה: 26 קלודיוס לוסיאס אל על נפשם לאמר כי לא יאכלו ולא ישתו עד פיליכס ההגמון האדיר שלום: 27 את האיש אם יהרגו את פולוס: 13 ומספר הבאים באלה הזה תפשו היהודים ויבקשו המיתו ואבא עם הזאת היה יותר מארבעים: 14 ויגשו לא ראשי אנשי הצבא ואפלטוהו מתוכם בשמעו כי רומי הכהנים ואל הזקנים לאמר אסר אסרנו על הוא: 28 ובאשר חפצתי לדעת על מה שמנו אתו נפשנו לבלתי טעם מאומה עד אם הרגנו את הורדתיו אל הסנהדרין שלהם: 29 ואמצא כי פולוס: 15 ועתה הודיעו אתם והסנהדרין את שטנו אתו על דברי שאלות דתם ולא על דבר שר האלף ויורידהו מחר אליכם כאלו תחפצו אשר יהיה עליו חייב מיתה או מוסרות: 30 ועתה לדרש היטב את ענינו ואנחנו נכונים להמיתו הנה הגד לי שהיהודים מתנכלים באיש הזה בטרם יקרב אליכם: 16 וישמע בן אחות פולוס ואשלחהו אליך מיד וגם את שטניו צויתי לבוא את ארבעם וילך ויבא אל המצד ויגד לפולוס: ולהגיש שטנתם לפניך ואתה שלום: 31 ויקחו 17 ויקרא פולוס לאחד משרי המאות ויאמר אנשי הצבא את פולוס כאשר צוו ויביאהו לילה

אל אנטפטרס: 32 וממחרת הניחו את הפרשים מהומה בעם ולא בבתי הכנסיות ולא בעיר: ללכת אתו וישבו למצד: 33 והמה באו אל קסרין ויתנו את האגרת בידי ההגמון ויעמידו הם שטנים אותי: 14 אבל את זאת מודה אני לפניו גם את פולוס: 34 ויהי כקרא ההגמון את האגרת וישאל מאי זה מדינה הוא ויהי כשמעו כי הוא מקיליקיא ויאמר: 35 אשמע את דבריך הכתוב בתורה ובנביאים: 15 ותקותי לאלהים בבוא גם שטניך הנה ויצו לשמרו בבית המשפט אשר גם הם יחכו לה זאת היא כי עתידה להיות תחית המתים לצדיקים ולרשעים: 16 ובזאת אשר להורדוס:

24 וירד חנניה הכהן הגדול אחרי חמשת ימים ואתו הזקנים וטרטלוס איש דברים ויודיעו את ההגמון את דבר ריבם עם פולוס: 2 ויהי כאשר קראו לו ויחל טרטלוס לשטנו ויאמר: 3 את אשר ישבנו על ירך בשלום רב ואשר נעשו תקנות רבות לעם הוזה בהשנחתך נקבל על כל פנים ובכל מקום בכל תודה פיליכס האדיר: 4 אך לבלתי הלאותך הרבה אתחנן אליך אשר תשמענו בקצר דברינו כחמתך: 5 כי מצאנו את האיש הזה קטמב ומגרה מדינים בין כל היהודים על פני תבל והוא ראש כת הנצרים: 6 והוא גם נסה לחלל את המקדש ונתפש אותו ונחפץ לשפטו על פי תורתנו: 7 ויבא עלינו לוסיאס שר האלף ברב כח ויחטפהו מידינו: 8 ויצו את שטניו כי בוא יבאו לפניך ואתה כי תחקר אתו תוכל לדעת מפיהו את כל הדברים האלה אשר אנחנו טענים עליו: 9 וימלאו היהודים את דבריו לאמר כי כן הוא: 10 וירמוז ההגמון אל פולוס לדבר ויען ויאמר יען אשר ידעתי כי זה כמה שנים שופט אתה לעם הזה הנני מצטדק בלב בטוח על עניני: 11 אתה תוכל לדעת אשר לא עברו יותר משנים עשר יום מעת עלותי ירושלים להשתחות: 12 ולא במקדש מצאוני מתוכח עם איש או מעורר

ויקם פרקיוס פסטוס תחת פיליכס ופיליכס חפץ להתרצות אל היהודים ויעזב את פולוס חבוש בבית האסורים:

25 ויבא פסטוס אל המדינה ויעל אחרי שלשת ימים מקסרין לירושלים: ² והכהן הגדול וראשי היהודים הודיעהו את ריבם עם פולוס: ³ ויפצרו בו וישאלו ממנו לעשות חסד עמהם להביאו ירושלים והמה מתנכלים אתו להמיתו בדרך: ⁴ ויען אותם פסטוס כי עצור פולוס בקסרין וכי גם הוא ישוב שמה בקרוב: ⁵ ויאמר לכן ירדו אתי העצומים שבכם ואם יש מאום באיש הזה יענו בו: ⁶ וישב בתוכם יותר מימים עשרה וירד אל קסרין וממחרת ישב על כסא המשפט ויצו להביא את פולוס: ⁷ הוא בא והיהודים אשר ירדו מירושלים סבבהו ויאשימו את פולוס באשמות רבות וקשות אשר לא יכלו להוכיח: ⁸ והוא הצטרק לאמר לא חטאתי במאומה לא לדת היהודים ולא למקדש ולא לקיסר: ⁹ ופסטוס חפץ להתרצות אל היהודים ויען את פולוס ויאמר התחפץ לעלות ירושלים להשפט על אלה לפני שמה: ¹⁰ ויאמר פולוס לפני כסא משפט הקיסר אני עמד ושם נכון לי להשפט לא הרעתי ליהודים כאשר ידעת היטב גם אתה: ¹¹ אם הרעתי ויש בי דבר משפט מות בל אחשך נפשי ממות ואם אין בי מאומה מכל אשר הם ענים בי איש לא יוכל להסנירני אל ידם את הקיסר אני קורא לדיני: ¹² ויועץ פסטוס עם יועציו ויען אתו לאמר את הקיסר קראת אל הקיסר תלך: ¹³ ויהי אחרי ימים וירדו המלך אנרפס וברניקה אל קסרין לשאל לשלום פסטוס: ¹⁴ ויהי כי ארכו להם הימים שם ויספר פסטוס למלך את ריב

בעיני לשלוח אסיר מבלי הודיע גם את עליית הדברים אשר שמו לו:

26 ויאמר אנרפס אל פולוס נתן לך לדבר בעד נפשך אז יצטדק פולוס ויושט את ידו ויאמר: 2 מאשר אני את נפשי המלך אנרפס כי לפניך אצטדק היום על כל אשר שטנים אתי היהודים: 3 כי אתה ידע היטב כל המנהגים והשאלות אשר בין היהודים ועל כן אשאלה מאתך לשמע אתי כארך רוחך: 4 הנה את דרכי מנעורי אשר התהלכתי בה מאז בתוך עמי ובירושלים ידעים אותה כל היהודים: 5 כי מימים ראשונים ידעוני אם ירצו להעיד כי כפרוש התנהנתי על פי הכת המקפדת ביותר בעבודתנו: 6 ועתה אני עמד להשפט על תקות ההבטחה אשר הבטיחה האלהים את אבותינו: 7 ואשר שנים עשר שבטינו מיחלים להגיע לה בעבדם את יהוה תמיד יומם ולילה על דבר התקוה הזאת אנרפס המלך שטנים אותי היהודים: 8 מדוע יפלא בעיניכם כי האלהים יחיה מתים: 9 הן לפנים אני חשבתי צדקה לצרר את שם ישוע הנצרי עד מאד: 10 כאשר עשיתי בירושלים וגם קדושים רבים אני הסגרתני לבתי כלאים ברשיון אשר קבלתי מאת הכהנים הגדולים וכשנתרגו הסכמתי: 11 ובכל בתי הכנסיות יסרתי אתם פעמים רבות ואנסתים לנדף ואתהוללה במ עד מאד וארדפם עד לערים אשר חוצה לארץ: 12 ויהי בלכתי על זאת לדמשק ברשיון הכהנים הגדולים ובמצותם: 13 והנה אדני המלך בצהרים בדרך ראיתי אור צח מזהר השמש אשר משמים ננה עלי מסביב ועל ההלכים אתי: 14 ונפל כלנו ארצה ואשמע קול מדבר אלי בלשון

עברית לאמר שאול שאול למה תרדפני קשה לך לבעט בדרבנות: 15 ואמר מי אתה אדני ויאמר אנכי ישוע אשר אתה רדף: 16 אבל קום ועמד על רגליך כי לבעבור זאת נראיתי אליך לבחר בך למשרת ולעד על אשר ראית ועל אשר אראך: 17 בהצילי אותך מן העם ומן הגוים אשר אשלחך עתה אליהם: 18 לפקח את עיניהם למען ישובו מחשך לאור ומיד השטן אל האלהים וימצאו באמונתם בי את סליחת החטאים ואת הנחלה בתוך המקדשים: 19 על כן המלך אנרפס לא המריתי את המראה אשר ראיתי מן השמים: 20 כי אם קראתי ראשונה לישבי דמשק וירושלים ובכל ארץ יהודה וגם לגוים כי ינחמו וישובו אל האלהים ויעשו מעשים ראויים לתשובה: 21 ובגלל הדבר הזה תפשו אתי היהודים במקדש ויבקשו להמיתני: 22 והאלהים היה בעזרי ועד היום הזה עמד אני ומעיד לפני קטן וגדול ואינני מדבר דבר זולתי אשר דברו הנביאים ומשה כי עתידות הנה להיות: 23 כי המשיח מענה הוא וכי ראשון הוא לקמים מן המתים להפיץ אור בעם ובגוים: 24 ויהי הוא מצטדק כזאת ויען פסטוס בקול גדול לאמר הנך משתגע פולוס רב הלמוד הביאך לידי שנעון: 25 ויאמר פולוס אינני משגע פסטוס האדיר כי אם דברי אמת ושעם אביע: 26 כי המלך יודע את אלה ועל זאת גם בכטחון אני מדבר אליו יען אשר לא אאמין כי נעלם ממנו דבר מן הדברים האלה כי לא בקרן זוית נעשתה זאת: 27 המלך אנרפס המאמין אתה בנביאים ידעתי כי מאמין אתה: 28 ויאמר אנרפס אל פולוס עוד מעט ופתיחני להיות נצרי: 29 ויאמר פולוס אבקשה מאלהים אשר

אם במעט ואם בהרבה לא אתה לברך כי גם כל השמעים אותי יהיו כמוני זולתי המוסרות האלה: 30 ויהי בדברו הדבר הזה ויקם המלך והתגמון וברניקה והישבים אתם: 31 ויסורו החדרה וידברו איש אל רעהו לאמר האיש הזה לא עשה דבר אשר יהיה עליו חיב מיתה או מוסרות: 32 ויאמר אנרפס אל פסטוס האיש הזה יוכל להפטר לולא קרא את הקיסר לדינו:

27 וכאשר נגמר הדין כי נעבר באניה אל איטליא מסרו את פולוס ומקצת אסירים אחרים אל שר המאה לגדוד אנוסטוס ושמו יוליוס: 2 ונרד אל אניה אדרמטית נכנים לבוא על פני חוף אסיא ונעבר הימה ויהי אתנו ארסטרכוס מוקדון מן תסלוניקי: 3 וממחרת הגענו אל צידון ויוליוס עשה עם פולוס חסד וינח לו ללכת אל מידעיו להעזר בידם: 4 ונלך משם ונעבר בסביבות קפרוס כי הרוחות היו לנגדנו: 5 ונעבר את הים אשר לפני קיליקיא ופמפוליא ונבא אל מורא אשר בלוקיא: 6 וימצא שם שר המאה אניה אלכסנדרית באה לאיטליא ויעבירנו לתוכה: 7 והאניה הלכה בכבודות ימים רבים ואחרי אשר יגענו ובאנו אל מול קנידוס לא הניחנו הרוח לחתר אל היבשה ונעבר מצד לקריטי על פני הר סלמוני: 8 ואחרי אשר עברנו בתלאות באנו למקום אחד נקרא קלילמני אשר קרובה לו עיר ושמה לסיא: 9 ויהי מקץ ימים רבים כאשר באה עת הסכנה לירדי הים כי גם הצום כבר עבר ויזהר אתם פולוס: 10 ויאמר אליהם אנשים ראה אני כי הליכתנו תהיה אך מרי ונזק גדול לא לבד למעמסה ולאניה כי אם גם לנפשותינו: 11 ושר המאה לא שמע אל דברי פולוס כי אם אל רב

כבוא ליל ארבעה עשר לטלטולנו בים אדריה פן ישחה איש מהם וימלט: 43 ושר המאה הפך כחצות הלילה ויחשבו המלחים כי קרבה להם להציל את פולוס וינא את עצתם ויאמר מי ידע יבשת: 28 ויורידו את האנך וימצאו עמק הים לשחות ירד ויעבר ליבשה בראשנה והנשארים עשרים קומה ויעברו מעט ויוסיפו להוריד את האלה על קרשים ואלה על שברי האניה: 44 ויהי האנך וימצאו קומות חמש עשרה: 29 וייראו פן כן וימלטו כלם אל היבשה:

28 ופגעו בשני הסלעים וישליכו מעל אחורי האניה ויפגעו בשני הסלעים וישליכו מעל אחורי האניה ארבעה עוגינים אל הים ויכספו לאור היום: 30 והמלחים בקשו לברח מן האניה ויורידו את העברה אל הים באמרם כי יש את נפשם לשלח עוגינים גם מראש האניה: 31 ויאמר פולוס אל שר המאה ואל אנשי הצבא לאמר אם אלה לא ישבו אתנו באניה לא תוכלו אתם להושע: 32 ויקצצו אנשי הצבא את חבלי העברה ויתנוה לנפול: 33 והבקר טרם יאור ופולוס מבקש מכלם לטעם לחם לאמר היום יום ארבעה עשר אשר חכיתם צמים ולא טעמתם מאומה: 34 על כן קרא אני אתכם לטעם לחם כי הוא למחיתכם כי איש איש מכם לא יפל משערת ראשו ארצה: 35 הוא דבר את הדברים האלה והוא לקח את הלחם ויודה לאלהים לפני כלם ויבצע ויחל לאכל: 36 ויאמץ לב כלם ויטעמו אכל גם המה: 37 ואנחנו כל נפש אשר באניה מאתים ושבעים ושש: 38 ויאכלו לשבעה ויקלו מעל האניה ויטילו את הצדה אל הים: 39 הבקר אור ולא הכירו את הארץ אבל ראו כמפרץ וחוף לו ויועצו לנהג אליו את האניה אם יוכלו: 40 ויגדעו את העוגינים ויעזבום לים ויתירו גם את מיתרי המנהיג ויפרשו מפרש התרן אל פני הרוח ויבקשו לבא אל החוף: 41 ויפגעו במקום אשר הים משני עבריו ותדבק בו האניה ותעמד ראשה לא ינוע ואחוריה נשברו משאון הגלים: 42 ותחי עצת אנשי הצבא להמית את האסירים

וכאשר נמלטנו נודע לנו כי שם האי מלישי: 2 והנכרים לא המעיטו חסדם עמנו כי בערו אש ויאספו את כלנו אליהם מפני הגשם היורד ומפני הקר: 3 ופולוס אסף לו ערמת קצים וישם על המוקד ומן החם יצא אפעה ויאחז בידו: 4 וייראו הנכרים את החיה תלויה על ידו ויאמרו איש אל רעהו אכן רצח האיש הזה אשר הנקמה לא הניחה לו לחיות אף כי נמלט מן הים: 5 והוא נער את החיה מעל ידו אל תוך האש ולא הרעה לו מאומה: 6 והם הוחילו אשר יצבה גופו או אשר יפל מת פתאם ויחילו עד בוש והנה לא קרהו כל אסון ויהפך לבם ויאמרו כי אלהים הוא: 7 ובסביבו המקום ההוא היו שדות אשר לראש אנשי האי ושמו פובליוס הוא הביא אתנו לביתו ויכלכל אתנו בטובו שלשת ימים: 8 ואבי פובליוס מוטל למשכב בקדחת ובמחלה המעים ויבא אליו פולוס ויתפלל וישם עליו את ידיו וירפאהו: 9 ואחרי המעשה הזה באו גם החלים האחרים אשר באי וירפאו: 10 ויכבדנו כבוד גדול ובלכתנו משם ספקו לנו די צרכנו: 11 ואחרי שלשת חדשים עברנו משם באניה אלכסנדריה אשר ישבה באי בימי הסתו ואות דגלה התאומים: 12 ונבא אל סרקוסא ונשב שם שלשת ימים: 13 משם סבנו ונבא אל רניון ובנשב רוח דרומית ביום המחרת באנו ביום השני אל פוטיולי: 14 ושם מצאנו אחים ויבקשו ממנו לשבת אתם

שבעת ימים ובכך הלכנו אל רומי: 15 וישמעו ורפאתיו: 28 לכן דעו כי לגוים נשלחה תשועת האחים את בואנו ויצאו משם לקראתנו עד אלהים והמה ישמעו: 29 ויהי בדברו זאת הלכו לשוק אפיוס ועד לשלשת החגניות וירא אתם מאתו היהודים ויתוכחו הרבה איש עם רעהו: פולוס ויודה לאלהים ויתחזק: 16 ואחר באנו 30 ופולוס ישב שנתים ימים בביתו אשר שכר אל רומי העביר שר המאה את האסירים אל לו ויקבל את כל הבאים אליו: 31 ויקרא את שר הצבא ולפולוס הניחו לשבת לבדו עם איש מלכות האלהים וילמד את דרכי ישוע המשיח הצבא השמר אותו: 17 ויהי אחרי שלשת ימים

ויקרא פולוס אליו את ראשי היהודים ויקהללו אליו ויאמר אליהם אנשים אחים אף כי לא מעלתי מעל בעמנו ובחקות אבותינו אסרוני בירושלים וימסרוני לידי הרומיים: 18 והם אחרי חקרם אתי אמרו לפטרני כי לא נמצא בי משפט מות: 19 והיהודים קמו בי ואנסו לקרא את הקיסר לדיני אך אין נפשי לשטון את עמי בדבר: 20 ובעבור זאת קראתי לכם לראותכם ולדבר עמכם כי בגלל תקות ישראל אסור אני בכבל הזה: 21 ויאמרו אליו לא קבלנו על אדותיך אנרות מארץ יהודה ולא בא הנה אחד מן האחים אשר הניד או דבר עליך דבר רע: 22 אמנם חפצים אנחנו לשמע את אשר בלבבך כי נודע לנו אשר בכל מקום יריבו אל הכת הזאת: 23 וישמו לו יום מועד ויבאו אליו רבים אל מלוננו ויעד בהם ויבאר את מלכות אלהים ויוכח להם עניני ישוע מתורת משה ומן הנביאים מבקר עד ערב: 24 ויש אשר שמעו אל דבריו ויש אשר לא האמינו: 25 ויחלקו בדעתם ויסורו ללכת לדרכם בדבר פולוס הדבר האחד הזה היטב דבר רוח הקדש לאבותינו בפי ישעיהו הנביא לאמר: 26 לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו וראו ואל תדעו: 27 כי שמן לב העם הזה ואזניו כבדו ואת עיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב

אֵל־הַרֹמִיִּים

1 פולוס עבד ישוע המשיח מקרא להיות שליח ונבדל לבשורת אלהים: 2 אשר הבטיחה מלפנים ביד נביאיו בכתבי הקדש: 3 על דבר בנו הנולד מזרע דוד לפי הבשר: 4 אשר הוכן לבן האלהים בגבורה לפי רוח הקדשה בתחיתו מביין המתים הוא ישוע המשיח ארנינו: 5 אשר בידו קבלנו חן ושליחות להקים משמעת האמונה בכל הגוים למען שמו: 6 אשר בתוכם הנכם גם אתם קרואי ישוע המשיח: 7 לכל אשר ברומי ידידי אלהים וקרואים להיות קדושים חסד ושלוים לכם מאת האלהים אבינו וארנינו ישוע המשיח: 8 בראשונה אודה לאלהי בישוע המשיח על כלכם אשר ספר אמונתכם בכל העולם: 9 כי האלהים אשר אני עבד אתו ברוחי בבשורת בנו לעד לי כי תמיד אני מזכיר אתכם: 10 בהעתירי בתפלותי בכל עת למען אשר רק הפעם אצליח ברצון אלהים לבוא אליכם: 11 כי נכסף נכספתי לראותכם ולחלק לכם אי זו מתת רוח למען תתחזקי: 12 והוא להתנחם עמכם זה בזה באמונה אשר לכם וגם לי: 13 ולא אכחד מכם אחי כי פעמים רבות שמתי על לבי לבוא אליכם אך נמנע ממני עד הנה למען אמצא פרי גם בכם כמו ביתר הגוים: 14 מחייב אנכי ליוניי וגם ללעזים לחכמים וגם לפתאים: 15 לכן נדבני לבי להשמיע את הבשורה גם אתכם אשר ברומי: 16 כי אינני בוש מבשורת המשיח באשר גבורת אלהים היא לתשועת כל המאמין ליהודי בראשונה וכן גם ליוני: 17 כי תגלה בה צדקת אלהים מאמונה אל אמונה ככתוב וצדיק באמונתו יחיה: 18 כי נגלה

חרון אלהים מן השמים על כל רשעת בני אדם ועולתם אשר יעצרו את האמת בעולה: 19 יען אשר דעת האלהים גלויה בקרבם כי האלהים הודיעם אותה: 20 כי מהותו הנעלמה היא כחו הנצחי ואלהותו מעת נברא העולם תודע במעשים ותראה לבלתי היות להם להתנצל: (aídios g126) 21 יען בדעתם את האלהים לא כבדהו כאלהים וגם לא הודו לו כי אם הלכו אחרי ההבל במועצותיהם ויחשך לבם הנבער: 22 ובאמרם חכמים אנחנו היו לכסילים: 23 וימירו את כבוד האלהים אשר איננו נפסד בדמות צלם אדם הנפסד צלם כל עוף והולך על ארבע ורמש הארמה: 24 על כן גם נתנם האלהים לטמאה בתאות לבם לנבל גוויותיהם איש את רעהו: 25 אשר המירו אמת האלהים בכזב ויכבדו ויעבדו את הבריה תחת בראה המברך לעולמים אמן: (aión g165) 26 בעבור זאת נתנם האלהים לתאות בושה כי נשיהם החליפו את התשמיש כדרכן בשלא כדרכן: 27 וכן גם הזכרים עזבו את תשמיש האשה כדרכה ויחמו זה בזה בתשוקתם ויעשו תועבה זכר עם זכר ויקחו שכר משובתם הראוי להם בעצם גופם: 28 וכאשר מאסו להשיג האלהים בדעת נתנם האלהים בידי דעה נמאסה לעשות את אשר לא יתכן: 29 וירב בקרבם כל חמס זנות ורשע בצע ואון וימלאו קנאה ורצח ומריבה ומרמה ותהפכות: 30 הלכי רכיל ומלשינים שנאי אלהים וגאים וזדים והוללים וחשבי און ואינם שמעים בקול אבותם: 31 נבערים מדעת ובגדרים אכזרים נטרי שנאה ולא רחמנים: 32 יודעים המה את משפט אלהים כי עשי אלה בני

מות הם ולא לכד שיעשו את אלה כי גם רצתה נפשם בעשיהם: 17

הן אתה נקרא בשם יהודי ונשענת על התורה והתהללת באלהים: 18 וידעת הראוי ובהיותך מלמד בתורה תבין בין טוב לרע: 19 ובשחת בנפשך להיות מוליך העורים ואור להלכים בחשך: 20 מיסר לחסרי לב ומורה הפתאים ויש לך צורת המדע והאמת בתורה: 21 ואתה אשר תורה אחרים את נפשך לא תורה אמרת לא תננב והנך ננב: 22 אמרת לא תנאף ואתה נאף תשקף את האלילים ואתה גזל את הקדש: 23 תתהלל בתורה ותנבל את האלהים בעברך את התורה: 24 כי שם האלהים בגללכם מחלל בגוים כאשר כתוב: 25 הן המילה מועילה אם תשמר את התורה אבל אם עבר אתה את התורה אז מילתך היתה לך לערלה: 26 לכן אם ישמר הערל את משפטי התורה הלא תחשב לו ערלתו למילה: 27 והערל מלדה המקים את התורה הלא הוא ידין אתך אשר יש לך הכתב והמילה ועברת את התורה: 28 כי לא הנראה מחוץ הוא היהודי ולא הנראה מחוץ בכשר היא המילה: 29 כי אם אשר בפנים הוא יהודי ומילה היא אשר בלב כפי הרוח ולא כפי הכתב אשר לא מבני אדם תהלתו כי אם מאת האלהים:

3 ועתה מה הוא יתרון היהודי ומה היא תועלת המילה: 2 הרבה מכל פנים בראשון כי הפקדו בידם דברי אלהים: 3 כי מה הוא אם מקצתם לא האמינו היבטל חסרון אמונתם את אמונת אלהים: 4 חלילה אבל יהי האל הוא הנאמן וכל האדם כזב ככתוב למען תצדק בדברך תזכה בשפטך: 5 ואם עולחנו תרומם את צדקת האלהים מה נאמר הכי יש עול

2 לכן אין לך התנצלות אתה בן אדם הדין תהיה מי שתהיה כי במה שתדין את חברך תחייב את נפשך באשר אתה הדין תעשה כמעשהו: 2 וידענו כי משפט אלהים כפי האמת על עשי אלה: 3 ואתה בן אדם הדין את אשר פעלו כאלה ועשית כמעשיהם התחשב להמלט ממשפט האלהים: 4 או התבזז לעתרת טובו ולחמלתו ולארך רוחו ולא תתבונן כי טובת האלהים תדריך אתך לתשובה: 5 ובקשי לבבך הממאן לשוב תצבר לך עברה אל יום עברת האלהים ועת הגלות צדקת משפטו: 6 אשר ישלם לאיש כמעשהו: 7 למתמידים בעשות הטוב ומבקשים את הכבוד וההדר ואת אשר איננו עבד יתן את חיי העולמים: (aiōnios) 8 ועל בני המרי ואשר לא ישמעו לאמת כי אם לעולה שמעו חרון אף וחמה: 9 צרה ומצוקה על כל נפש אדם עשה הרע על היהודי בראשונה וכן גם על היווני: 10 וכבוד והדר ושלוש לכל עשה הטוב ליהודי בראשונה וכן גם ליווני: 11 כי אין משא פנים עם האלהים: 12 כי כל אלה אשר חטאו בלי תורה גם בכלי תורה יאבדו ואשר חטאו בתורה גם על פי התורה ישפטו: 13 כי לא שמעי התורה צדיקים לפני האלהים כי אם עשי התורה הם יצדקו: 14 כי הגוים אשר אין להם תורה בעשותם כדברי התורה מאליהם גם באין תורה הם תורה לנפשם: 15 בהראותם מעשה התורה כתוב על לבם ודעתם מעידה בהם ומחשבותם בקרבם מחיבות זאת את זאת או גם מזכות: 16 ביום אשר ישפט האלהים את כל תעלמות

באלהים המשלח חרון אפו לפי דרך בני אדם הזאת להיותו צדיק ומצדיק את בן אמונת ישוע: אנכי מדבר: 6 חלילה שאם כן איך ישפט האלהים את העולם: 7 כי אם על ידי כזבי תרבה ותפרץ אמת אלהים לתהלתו למה זה אני אשפט עוד כחוטא: 8 ולא נעשה כדבר מחרפינו ומקצת מוציאי דבה עלינו לאמר הנה אמרים נעשה הרע למען יצא הטוב אשר דינם יבא עליהם בצדק: 9 ועתה מה הוא היש לנו מעלה יתרה לא במאומה כבר הוכחנו כי גם היהודים גם היונים כלם הם תחת החטא: 10 ככתוב אין צדיק אין גם אחד: 11 אין משכיל

4 ועתה מה נאמר על אברהם אבינו מה זה השיג לפי הבשר: 2 כי אם נצדק אברהם מתוך המעשים לו התהלה אך לא לפני האלהים: 3 כי הכתוב מה הוא אמר והאמן אברהם ביהוה ויחשבה לו צדקה: 4 הנה הפעל לא יחשב לו שכרו על פי החסד כי אם על פי החוב: 5 אבל לאשר איננו פעל כי אם מאמין במצדיק את הרשע אמונתו תחשב לו לצדקה: 6 כאשר גם דוד מאשר את האדם אשר האלהים יחשב לו צדקה בלא מעשים באמרו: 7 אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: 8 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון: 9 ועתה האשור הזה העל המילה הוא אם גם על הערלה הלא אמרנו כי לאברהם נחשבה אמונתו לצדקה: 10 ואין נחשבה לו אם בהיותו מהול או בעודנו ערל הן לא בהיותו מהול כי אם בערלתו: 11 ואות המילה קבל לחותם צדקת האמונה אשר היתה לו בערלתו להיות לאב לכל המאמינים והם ערלים למען אף להם תחשב הצדקה: 12 ולהיות לאב גם למולים אך לא לאשר הם נמולים לבד כי אם גם הלכים

אין דרש את אלהים: 12 הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד: 13 קבר פתוח גרונו לשונם יחליקון חמת עכשוב תחת שפתימו: 14 אשר אלה פיהם מלא ומרות: 15 רגליהם ימהרו לשפך דם: 16 שד ושבר במסלותם: 17 ודרך שלום לא ידעו: 18 אין פחד אלהים לנגד עיניהם: 19 ואנחנו ידענו כי כל מה שאמרה התורה מדברת אל אלה אשר תחת התורה למען יסכר כל פה והיה כל העולם מחיב לפני אלהים: 20 יען אשר ממעשי התורה לא יצדק לפניו כל בשר כי על ידי התורה דעת החטא: 21 ועתה בבלי תורה צדקת אלהים לאור יצאה אשר העידו עליה התורה והנביאים: 22 והיא צדקת אלהים באמונת ישוע המשיח אל כל ועל כל אשר האמינו בו כי אין הבדל: 23 כי כלם חטאו וחסרי כבוד אלהים המה: 24 ונצדקו חנם בחסדו על ידי הפדות אשר היתה במשיח ישוע: 25 אשר שמו האלהים לפנינו לכפרת על ידי האמונה בדמו להראות את צדקתו אחרי אשר העביר את החטאים שנעשו לפנים בעת חמלת אלהים: 26 להראות את צדקתו בעת

בעקבות האמונה שהיתה לו לאברהם בעודנו בערלתו: 13 כי לא על ידי תורה באה ההבטחה לאברהם ולזרעו להיותו ירש העולם כי אם על ידי צדקת האמונה: 14 כי אלו לבני התורה הירשה האמונה לריק תהיה וההבטחה בטלה: 15 כי התורה מביאה קצף כי באשר אין תורה גם אין שם עברה: 16 על כן מתוך אמונה למען לפי חסד למען תחיה ההבטחה קימת לכל זרעו לא לבני התורה לברם כי גם לבני אמונת אברהם אשר הוא אב לכלנו: 17 ככתוב כי אב המון גוים נתתיך והוא האמין בהביט אל אל המחיה את המתים והקורא את אשר לא היה כמו הוה: 18 באשר אין תקוה קוה ויאמן למען אשר יהיה לאב המון גוים כמו שנאמר כה יהיה זרעך: 19 ולא רפתה אמונתו ולא התבונן אל גופו שכבר נפוג בהיותו כבן מאת שנה ואל בלות רחם שרה: 20 ולא חלק לבו בהבטחת האלהים כחסר האמונה כי אם התחזק באמונתו ויתן כבוד לאלהים: 21 וידע בלבב שלם כי את אשר הבטיח גם יכל לעשותו: 22 על כן גם נחשבה לו לצדקה: 23 ולא לבד למענו כתובה זאת שנחשבה לו: 24 כי אם גם למענו אשר עתידה להחשב לנו המאמינים במי שהעיר את ישוע אדנינו מן המתים: 25 אשר נמסר בעבור פשעינו ונעור לבעבור צדקנו:

5 לכן אחרי נצדקנו באמונה שלום לנו עם האלהים באדנינו ישוע המשיח: 2 אשר בידו מצאנו באמונה מבוא אל החסד הזה אשר אנחנו עמדים בו ונתהלל בתקות כבוד האלהים: 3 ולא זאת בלבד כי אף נתהלל בצרות יען אשר ידענו כי הצרה מביאה לידי סבלנות:

19 כי כאשר במרי האדם האחד היו הרבים לחטאים ככה גם על ידי משמעת האחד יהיו הרבים לצדיקים: 20 אבל התורה נכנסה למען עבדים אתם לאשר תשמעו לו אם לחטא אלי רבה הפשע ובאשר רבה החטא ערף ממנו החסד: 21 למען כאשר מלך החטא במות ככה ימלך גם החסד על ידי הצדקה לחיי עולם בישוע המשיח אדנינו: (aiōnios g166)

6 אם כן מה נאמר הנעמד בחטא למען ירבה החסד: 2 חלילה לנו כי מתנו לחטא ואיך נוסיף לחיות בו: 3 או האינכם ידעים כי כלנו הנטבילים למשיח ישוע למותו נטבלנו: 4 לכן נקברנו אתו בטבילה למות למען כאשר נעור המשיח מן המתים בכבוד האב כן נתהלך גם אנחנו בחיים מחדשים: 5 כי אם נדבקנו בדמיון מותו אכן גם נהיה דבוקים לתחיתו: 6 באשר ידעים אנחנו כי נצלב אתו האדם הישן אשר בנו למען תבטל גוית החטא לבלתי היותנו עוד עבדים לחטא: 7 כי אשר מת הוא נקה מן החטא: 8 והנה אם מתנו עם המשיח נאמין כי גם נחיה עמו: 9 באשר ידענו כי המשיח אחרי אשר נעור מן המתים לא ימות עוד והמות לא ישלט בו עוד: 10 כי אשר מת מת לחטא פעם אחת ואשר חי חי הוא לאלהים: 11 וכן גם אתם חשבו אתכם מתים לחטא וחיים לאלהים במשיח ישוע אדנינו: 12 אם כן אפוא אל תמלך החטאת בנופכם אשר ימות לנשות אחריה בתאותיו: 13 גם אל תכינו את אבריכם להיות כלי עול לחטא אך תכינו את נפשכם לאלהים כחיים מעם המתים ואבריכם כלי צדקה לאלהים כי החטא לא יוכל למשל עוד בכס יען אינכם תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד: 15 ועתה מה הנחטא יען איננו תחת יד התורה כי אם תחת יד

7 או הלא ידעתם אחי ולידעי התורה אנכי מדבר כי התורה תשלט על האדם כל ימי חייו: 2 כי אשה בעלת בעל קשורה היא באישה כפי התורה בחייו ובמות הבעל פטורה היא מתורת בעלה: 3 והנה אם תחיה לאיש אחר בחיי בעלה נאפת יקרא לה אבל אחרי מות בעלה פטורה היא מן התורה ואיננה נאפת בהיותה לאיש אחר: 4 לכן אחי הומתם גם אתם לתורה בגוית המשיח להיותכם לאחר לאשר נעור מן המתים למען נעשה פרי לאלהים: 5 כי בעת היותנו בבשר תשוקות החטא אשר התעוררו

על ידי התורה היו פעולות באברינו לעשות פרי למות: 6 אבל עתה נפטרנו מן התורה כי מתנו לאשר היינו אסורים בו למען נעבד מעתה לפי התחדשות הרוח ולא לפי ישן הכתב: 7 אם כן מזה נאמר הכי התורה חטא היא חלילה אלא לא ידעתי את החטא בלתי על ידי התורה כי לא הייתי יודע החמוד לולי אמרה התורה לא תחמד: 8 וימצא החטא סבה לו במצוה לעורר בקרבי כל חמוד כי מבלעדיו התורה החטא מת הוא: 9 ואני חייתי מלפנים בלא תורה וכאשר באה המצוה ויחי החטא: 10 ואני מתי והמצוה אשר נתנה לחיים היא נמצאה לי למות: 11 כי מצא החטא סבה במצוה להתעות אתי ויהרגני על ידה: 12 ובכן התורה היא קדושה והמצוה קדושה וישרה וטובה: 13 הכי הטובה היתה לי למות חלילה אלא החטא למען יראה כי חטא הוא הביא לי על ידי הטובה את המות למען אשר יהיה החטא לחטאה יתרה על ידי המצוה: 14 כי ידעים אנחנו שהתורה היא רוחנית ואני של בשר ונמכר תחת יד החטא: 15 כי את אשר אני פעל לא ידעתי כי אינני עשה את אשר אני רצה בו כי אם אשר שנאתי אתו אני עשה: 16 ובעשותי את אשר לא רציתי בו הנני מודה בזאת כי התורה טובה היא: 17 ועתה לא אנכי עוד הפעל אתו כי אם החטא הישב בי: 18 כי ידעתי אשר בי בבשרי לא ישב טוב הן הרצון יש עמדי אבל עשות הטוב לא מצאתי: 19 כי אינני עשה הטוב אשר אני רצה בו כי אם הרע אשר אינני רצה בו אותו אני עשה: 20 ואם את אשר לא רציתי בו אני עשה לא עוד אנכי הפעל כי החטא הישב בקרבי: 21 ובכן מצא אני בי זה החק אנכי רצה לעשות הטוב ודבק בי הרע: 22

הרוח תמותתו את מעללי הבשר חיה תחיו: ואת אשר הצדיקים אתם גם פאר: 31 ועתה מה: 14 כי כל אשר רוח אלהים ינהגם בני אלהים נאמר על זאת אם האלהים לנו מי יריב אתנו: המה: 15 כי לא קבלתם רוח עבדות לשוב: 32 אשר על בנו יחידו לא חס כי אם נתנו בעד לירא כי אם קבלתם רוח משפט בנים אשר בו כלנו הלא גם יתן לנו עמו את הכל: 33 מי יענה קראים אנחנו אבא אבינו: 16 והרוח ההוא מעיד בבחירי אלהים הן אלהים הוא המצדיק: 34 ומי ברוחנו כי בני אלהים אנחנו: 17 ואם בנים אנחנו הוא יאשימם הן המשיח אשר מת וביותר אשר גם ירשים נהיה ירשי אלהים וחברי המשיח נעור מעם המתים הוא לימין האלהים והוא בירשה אם אמנם נתענה אתו למען גם אתו יפניע בעדנו: 35 מי יפרידנו מאהבת המשיח נכבד: 18 כי אחשב אשר ענויי הזמן הזה אינם הצרה או מצוקה או משטמה או רעב אם עריה שקולים כנגד הכבוד העתיד להגלות עלינו: או סכנה או חרב: 36 ככתוב כי עליך הרגנו 19 כי הבריאה תערג ועיניה תליוות להתגלות כל היום נחשבנו כצאן טבח: 37 אבל בכל בני אלהים: 20 כי נכבשה הבריאה להבל לא מרצונה כי אם למען הכבש אתה אלי תקוה: אנכי כי לא המות ולא החיים לא מלאכים ולא 21 אשר הבריאה גם היא תשחרר מעבדות שררות ולא נבורות לא ההוה ולא העתיד: 39 הכליון אל חרות כבוד בני האלהים: 22 כי לא הרוח ולא העמק ולא כל בריה אחרת יוכלו ידענו אשר הבריאה כלה יחד תאנח ותחיל עד הנה: 23 ולא זאת בלבד כי גם אנחנו אף אם יש

לנו בכורי הרוח נאנח בנפשנו ונחכה למשפט 9 אמת אני מדבר במשיח ולא אשקף ודעתי הבנים פדות גויתנו: 24 כי נושענו בתקוה אך התקוה הנראה לעינים איננה תקוה כי איך ייחל איש לדבר אשר הוא ראה: 25 אבל אם נקוה לאשר לא ראינוה נחכה לו בסבלנות: 26 וכן גם הרוח תמך אתנו בחלשותינו כי לא ידענו מה להתפלל כראוי אכן הרוח הוא מפניע בעדנו באנחות עמקות מדבר: 27 והחקר לכבות יודע את אשר יחשב הרוח כי כרצון האלהים יפניע בעד הקדושים: 28 והנה ידענו כי לאהבי אלהים הקרואים בעצתו הכל יעזר לטוב להם: 29 כי את אשר ידעם מקדם אתם גם יעד מקדם להיות דומים לדמות בנו למען יהיה הבכור בתוך אחים רבים: 30 ואת אשר יעדם מקדם אתם גם קרא ואת אשר קראם אתם גם הצדיק

5 ולהם האבות ואשר מהם יצא המשיח לפי בשרו אשר הוא אל על הכל מברך לעולמים אמן: (aiōn g165) 6 אבל לא כאלו נפל דבר אלהים ארצה כי לא כל אשר הם מישראל גם ישראל המה: 7 ולא על היותם זרע אברהם כלם בנים הם כי ביצחק יקרא לך זרע: 8 כלומר לא בני הבשר המה בני האלהים כי אם בני ההבטחה הם הנחשבים לזרע: 9 כי דבר הבטחה הוא

מה שנאמר למועד אשוב ולשרה בן: 10 ולא יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדרם זאת בלבד כי כן היה גם ברבקה בהיותה היינו לעמרה דמינו: 30 ועתה מה נאמר הגוים הרה לאחד ליצחק אבינו: 11 כי בטרם ילדו אשר לא רדפו אחרי הצדקה השינו את הצדקה בניה ועוד לא עשו טוב או רע למען תקום עצת האלהים כפי בחירתו לא מתוך מעשים כי אם כרצון הקרא: 12 נאמר לה כי רב יעבד צעיר: 13 ככתוב ואהב את יעקב ואת עשו שנאתי: 14 דרשוה כי אם ממעשים כי התננפו באבן נגף: אם כן מה נאמר הכי יש עול באלהים חלילה: 33 ככתוב הנני יסד בציון אבן נגף וצור מכשול 15 כי למשה אמר וחנתי את אשר אחן ורחמתי וכל המאמין בו לא יבוש:

את אשר ארחם: 16 ועל כן אין הדבר לא ביד הרצה ולא ביד הרץ כי אם ביד האלהים המרחם: 17 כי כן הכתוב אמר לפרעה בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ: 18 ויוצא מזה כי את אשר יחפץ יחננו ואת אשר יחפץ יקשהו: 19 וכי תאמר אלי מדוע יוכיח עוד נגד רצונו מי יתיצב: 20 אמנם בן אדם מי אתה אשר תריב את האלהים היאמר יצר ליצרו למה ככה עשיתני: 21 אם אין רשות ליצר על החמר לעשות מגלם אחד כלי אחד לכבוד ואחד לקלון: 22 ומה אפוא אם האלהים החפץ להראות זעמו ולהודיע גבורתו נשא בכל ארך רוחו את כלי הזעם הנכונים לאבדון: 23 להודיע גם את עשר כבודו על כלי החנינה אשר יעדם לכבוד: 24 והם אנחנו אשר קראם לא מן היהודים בלבד כי אף מן הגוים: 25 כדברו בהושע אקרא ללא עמי וללא רחמה רחמה: 26 והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: 27 וישעיהו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר בני ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה: 28 כי כלה ונחרצה אדני עשה בקרב הארץ: 29 וכאשר אמר ישעיהו לפנים לולי

10 אחי חפץ לבכי ותפלתי לאלהים בעד ישראל אשר יושעו: 2 כי מעיד אני עליהם שיש להם קנאה לאלהים אך לא בדעת: 3 כי את צדקת אלהים לא ידעו ויבקשו להקים את צדקתם ובעבור זאת לצדקת אלהים לא נכנעו: 4 כי המשיח סוף התורה לצדקה לכל המאמין בו: 5 כי משה כתב על דבר הצדקה מתוך התורה אשר יעשה אתם האדם וחי בהם: 6 והצדקה אשר מתוך האמונה כה אמרת אל תאמר בלבבך מי יעלה השמימה הלא זאת היא להוריד את המשיח: 7 או מי ירד לתהום זאת היא להעלות את המשיח מן המתים: (Abyssos) 8 אבל מה היא אמרת קרוב אליך הדבר בפיו ובלבבך הוא דבר האמונה אשר אנחנו מבשרים: 9 כי אם תודה בפיו אשר ישוע הוא האדון ותאמין בלבבך אשר האלהים העירו מן המתים אז תושע: 10 כי בלבבו יאמין האדם והיתה לו לצדקה ובפיהו יודה והיתה לו לישועה: 11 כי הכתוב אמר כל המאמין בו לא יבוש: 12 ואין הבדל בזה בין היהודי ליוני כי אדון אחד לכלם והוא עשיר לכל קראיו: 13 כי כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט: 14 ועתה

איך יקראו אל אשר לא האמינו בו ואיך יאמינו לא לראות ואזנים לא לשמע עד היום הזה: כאשר לא שמעו את שמעו ואיך ישמעו באין 9 ודוד הוא אמר יהי שלחנם לפת ולרשת מניד: 15 ואיך יגידו אם אינם שלוחים ככתוב ולמוקש ולשלומים להם: 10 תחשכנה עיניהם מה נאוו רגלי מבשר שלום מבשר טוב: 16 אך מראות ומתניהם תמיד המעד: 11 ובכן אני לא כלם שמעו לקול הבשורה כי ישעיהו אמר אמר הנכשלו למען יפלו חלילה אך בפשעם יהוה מי האמין לשמעתנו: 17 לכן האמונה באה יצאה הישועה לגוים למען הקניאם: 12 ואם מתוך השמועה והשמועה על ידי דבר אלהים: פשעם עשר העולם וחסרונם עשר הגוים מלאם 18 ואמר הכי לא שמעו אמנם בכל הארץ יצא על אחת כמה וכמה: 13 כי אליכם הגוים אני קום ובקצה תבל מליהם: 19 ואמר הכי ישראל מדבר וכפי אשר שליח הגוים אנכי את שרותי לא ידע הנה כבר משה אמר אני אקניאכם אפאר: 14 לו אוכל להקניא את בשרי ולהושיע בלא עם בנוי נבל אכעיסכם: 20 וישעיהו מלאו מקצתם: 15 כי אם געילתם רצויו לעולם מה לבו לאמר נמצאתי ללא בקשני נדרשתי ללוא אפוא תהיה אספתם הלא חיים מן המתים: 16 שאלו: 21 ועל ישראל הוא אמר פרשתי ידי כל קדש כן גם הענפים: 17 וכי נקפו מקצת הענפים היום אל עם סורר ומרה:

11 ובכן אמר אני הכי זנח האלהים את עמו חלילה כי גם אנכי בן ישראל מזרע אברהם למטה בנימן: 2 לא זנח האלהים את עמו אשר ידעו מקדם או הלא תדעו את אשר הכתוב אמר באליהו כאשר קרא אל האלהים על ישראל לאמר: 3 יהוה את נביאיך הרגו ואת מזבחתייך הרסו ואתר אני לבדי ויבקשו את נפשי: 4 אבל מה ענה אתו מענה אלהים השארתני לי שבעת אלפים איש אשר לא כרעו לבעל: 5 וכן גם בעת הזאת נותרה שארית על פי בחירת החסד: 6 ואם היתה זאת על ידי החסד לא היתה מתוך המעשים כי לולי כן החסד איננו עוד חסד ואם היתה מתוך המעשים איננו עוד חסד כי לולי כן המעשים יחדל להיות מעשה: 7 ועתה מה הוא את אשר בקש ישראל לא השיג רק הנבחרים הם השיגו והנשארים השמינו לבבם: 8 ככתוב נתן להם האלהים רוח תרדמה עינים בעיניכם כי טמטום הלב למקצת נהיה לישראל

עד כי יכנס מלא הגוים: 26 ובכן כל ישראל יושע 7 ואם לאיש שמוש יעמל בשמוש ואם מורה
 ככתוב ובא לציון גואל וישיב פשע מיעקב: בהוראה: 8 ואם מוכיח בתוכחה הנותן יעשה
 27 ואני זאת בריתי אותם בהסירי הטאתם: 28 בתם לבב והמנהיג בשקידה והגמל חסד בסבר
 הן לפי הבשורה שנואים הם למענכם אך לפי פנים יפות: 9 האהבה תהיה בלי חנפה שנוא
 הבחירה חביבים הם למען האבות: 29 כי לא את הרע ודבקו בטוב: 10 באהבת אחים הראו
 ינחם האלהים על מתנותיו ועל קריאתו: 30 כי חבה יתרה ובכבוד הקדימו איש את רעהו:
 כאשר גם אתם מלפנים ממרים הייתם את פי 11 שקרו ואל תעצלו התלהבו ברוח עברו את
 אלהים ועתה הוחנתם במרים של אלה: 31 כן האדון: 12 שמחו בתוחלת סבלו בצרה שקרו
 גם אלה עתה ממרים היו למען על ידי חנינתכם על התפלה: 13 השתתפו בצרכי הקדושים
 גם הם יחנו: 32 כי האלהים הסגיר את כלם ביד רדפו הכנסת ארחים: 14 ברכו את רדפיכם
 המרי למען יחן את כלם: (eleēsē g1653) 33 מה ברכו ואל תקללו: 15 שמחו עם השמחים ובכו
 עמק עשר חכמת אלהים ועשר דעתו משפטיו עם הבכים: 16 לב אחד יהי לכלכם אל תהלכו
 מי יחקר ודרכיו מי ימצא: 34 כי מי תכן את בנדלות כי אם התנהגו עם השפלים אל תהיו
 רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: 35 או מי הקדימו רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: 35 או מי הקדימו
 וישלם לו: 36 הלא הכל ממנו והכל בו והכל תחת רעה ודרשו הטוב בעיני כל אדם: 18 אם
 אליו אשר לו הכבוד לעולמים אמן: (aiōn g165) תוכלו ככל אשר תמצא ידכם היו בשלום עם
 כל אדם: 19 אל תנקמו נקם ידידי כי אם תנו מקום לרגז כי כתוב לי נקם ושלם אמר יהוה:
 20 לכן אם רעב שנאך האכילו לחם ואם צמא השקהו מים כי גחלים אתה חתה על ראשו: 21
 אל נא יכבשך הרע כבוש אתה את הרע בטוב: אל נא יכבשך הרע כבוש אתה את הרע בטוב:

12 ועתה הנני מזהיר אתכם אחי ברחמי אלהים אשר תשימו את גוויתכם קרבן חי וקדוש ונרצה לאלהים והיתה זאת עבודתכם השכלית: 2 ואל תשתוו לעולם הזה כי אם התחלפו בהתחדש דעתכם למען תבחנו לדעת מה הוא רצון האלהים הטוב והחמד והשלם: (aiōn g165) 3 כי על פי החסד הנתן לי אמר אני

13 כל נפש תכנע לגדלת הרשיות כי אין רשות כי אם מאת האלהים והרשיות הנמצאות על יד אלהים נתמנו: 2 לכן כל המתקומם לרשות מרד הוא בצווי האלהים והמרדים ישאו את דינם: 3 כי השלישים אינם לפחד למעשים הטובים כי אם להרעים ועל כן אם רצונך שלא תירא מן הרשות עשה הטוב והיה לך שבח ממנה: 4 כי משמשת אלהים היא לטוב לך אך אם הרע תעשה ירא כי לא לחנם חגרת חרב לנו אם נבואה תהי כפי מדת האמונה:

מכל עשה הרע: 5 על כן עלינו להכנע לא לבר את היום לארון שמר אתו ואשר איננו שמר את בעבור הקצף כי גם בעבור דעת חובתנו: 6 היום לארון איננו שמר האכל לארון הוא אכל כי לזאת אף משלמים אתם את המס כי משרתי כי מודה הוא לאלהים ואשר איננו אכל לארון אלהים המה השקדים על זאת: 7 לכן תנו לכל איננו אכל ומודה הוא לאלהים: 7 כי אין איש איש כחובתכם המס לאשר לו המס המכס מאתנו אשר יהיה לנפשו ואין איש אשר ימות לאשר לו המכס והמורא לאשר לו המורא לנפשו: 8 כי כאשר נחיה נחיה לארון וכאשר והכבוד לאשר לו הכבוד: 8 ואל תהיו חייבים נמות נמות לארון לכן אם נחיה ואם נמות לארון לאיש דבר זולתי אהבת איש את רעהו כי האהב הננו: 9 כי לזאת מת המשיח ויקם ויחי למען את חברו קים את התורה: 9 כי מצות לא תנאף יהיה ארון גם על המתים גם על החיים: 10 לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר לא ואתה למה זה תדין את אחיך או אתה למה תחמד ועוד כאלה כלולות הנה במאמר הזה תבוז לאחיך הלא כלנו עתידים לעמד לפני ואהבת לרעך כמוך: 10 האהבה לא תרע לרע כסא דין אלהים: 11 כי כתוב חי אני נאם יהוה על כן האהבה קיום התורה כלה: 11 וכזאת כי לי תכרע כל ברך וכל לשון תודה לאלהים: עשו מדעתכם את הזמן כי כבר הגיעה השעה 12 הנה נא כל אחד ממנו על נפשו יתן חשבון להקיץ מן השנה כי ישועתנו קרובה עתה מהיום לאלהים: 13 לכן אל נדין עוד איש את רעהו אשר באנו להאמין: 12 הלילה חלף והיום קרב כי אם זה יהי דינכם שלא יתן איש לפני אחיו לכן נסירה נא את מעשי החשך ונלבשה את כלי מכשול או מוקש: 14 ידעתי ומבטח אני בארון נשק האור: 13 וכמו ביום נתהלכה בצניעות לא ישוע כי אין דבר טמא בפני עצמו ורק טמא בזוללות ובשכרון ולא בבעילות ועשות זמה הוא למי שיחשבנו לו לטמא: 15 ואם יעצב ולא במריבה וקנאה: 14 כי אם לבשו את הארון אחיך על דבר האכל אינך מתהלך עוד בדרך ישוע המשיח ודאנו לבשרכם אך לא להגביר האהבה אל נא תאבד באכלך את אשר בעדו מת המשיח: 16 לכן הזהירו פן יהיה טובכם התאות:

14 ואת החלוש באמונה אותו קבלו ולא לדין את המחשבות: 2 יש מאמין כי נכון לאכל כל דבר והחלוש יאכל רק את הירק: 3 האכל אל יבוז את אשר לא יאכל ואשר לא יאכל אל ידין את האכל כי קבל אתו האלהים: 4 מי אתה כי תדין את עבד האחר הן לאדניו הוא יקום או יפל אבל יוקם כי יכל האלהים להקימו: 5 יש מבדיל בין יום ליום ויש אשר כל הימים שיום בעיניו ויהי כל איש נכון בדעתו: 6 השמר לגדופים: 17 כי מלכות האלהים איננה אכילה ושתייה כי צדקה היא ושלום ושמחה ברוח הקדש: 18 והעבד באלה את המשיח רצוי הוא לאלהים ובחון לאנשים: 19 ועתה נרדפה דרך השלום ודרך הבנות יחוד איש מרעהו: 20 אל תהרוס את מעשה אלהים על דבר מאכל הן הכל טהור הוא אבל רע לאדם אשר יאכלנו במכשל לבו: 21 טוב שלא תאכל בשר ולא תשתה יין ולא תעשה דבר אשר יתנגף בו אחיך או יכשל או יחלש: 22 יש לך אמונה תהי לך

לבדך לפני האלהים אשרי מי שלא ידין את נפשו בדבר אשר כשר בעיניו: 23 ואשר לו ספק באכלו נאשם כי לא עשה מאמונה וכל אשר נעשה מבלי אמונה חטא הוא:

15 ועלינו החזקים לשאת חלשות הכשלים ואל נבקש הנאת עצמנו: 2 כי כל אחד ממנו יבקש הנאת חברו לשוב לו למען יבנה: 3 כי גם המשיח לא בקש הנאת עצמו אלא ככתוב חרפות חורפיך נפלו עלי: 4 כי כל אשר נכתב מלפנים ללמדנו נכתב למען תהיה לנו תקוה בסבלנות ובתנחומות הכתובים: 5 ואלהי הסבלנות והנחמה הוא יתן לכם להיות כלכם לב אחד על פי המשיח ישוע: 6 אשר תכבדו בנפש אחת ובפה אחד את האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח: 7 על כן תקבלו איש את אחיו כאשר גם המשיח קבל אתנו לכבוד האלהים: 8 ואני אמר כי ישוע המשיח היה למשרת בני המילה למען אמת האלהים לקים את ההבטחות אשר לאבות: 9 והגוים המה יכבדו את האלהים למען רחמיו ככתוב על כן אודך בגוים ולשמך אזמרה: 10 ואומר הרנינו גוים עמו: 11 ואומר הללו את יהוה כל גוים שבחיהו כל האמים: 12 וישעיהו אמר והיה שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים יקו: 13 ואלהי התקוה הוא ימלא אתכם כל שמחה ושלוה באמונה למען תערף תקותכם בנבורת רוח הקדש: 14 והנה אחי מבטח אני בכם כי גם אתם בעצמכם מלאי אהבת חסד ממלאים כל דעת ותוכלו להוכיח איש את רעהו: 15 אך העזתי מעט בכתבי אליכם הנה והנה כמזכיר אתכם על פי החסד הנתון לי מאת האלהים: 16 להיותי משרת ישוע המשיח לגוים ולכהן

אלהים ואנפש עמכם: 33 ואלהי השלום עם כלכם אמן:

16 והגני מזכיר לכם לשוב את פובי אחותנו שהיא משמשת הקהלה אשר בקנכרי: 2 אשר תקבלוה באדנינו כראוי לקדושים ותעזרו לה בכל אשר תצטרך לכם כי היתה גם היא עזרת לרבים וגם לעצמי: 3 שאלו לשלום פריסקלא ועקילס שהם חברי בעבודת המשיח ישוע: 4 ואשר מסרו את צוארם בעד נפשי ולא אני לבדי אודה להם כי גם כל קהלות הגוים וגם לשלום הקהלה בביתם: 5 שאלו לשלום אפינטוס חביבי שהוא ראשית אכיא למשיח: 6 שאלו לשלום מרים שעמלה עמל רב בעבורנו: 7 שאלו לשלום אנדרוניקוס ויוניס שהם קרובי ואסורים אתי ולהם שם בשליחים ולפני היו במשיח: 8 שאלו לשלום אמפליאס חביבי באדנינו: 9 שאלו לשלום אורבנוס חברנו בעבודת המשיח ולשלום אסטכים חביבי: 10 שאלו לשלום אפליס הבחון במשיח שאלו לשלום בני ביתו של אריסטובלוס: 11 שאלו לשלום הורודיון קרובי שאלו לשלום בני ביתו של נרקיסוס אשר הם באדנינו: 12 שאלו לשלום טרופינה וטרופסה העמלות באדנינו שאלו לשלום פרסיס החביבה שעמלה עמל רב באדנינו: 13 שאלו לשלום רופוס הנבחר באדנינו ולשלום אמו שהיא כאם לי: 14 שאלו לשלום אסונקריטוס ופליגון והרמס ופטרוכס יהרמיס והאחים אשר אתם: 15 שאלו לשלום פילולונס ויוליא נירוס ואחותו ואילומפס וכל הקדושים אשר אתם: 16 שאלו לשלום איש את רעהו בנשיקה הקדושה קהלות המשיח שאלות לשלומכם: 17 ואני מזוהיר אתכם אחי לשום

אשר למדתם וסורו מהם: 18 כי אנשים אשר כאלה אינם עבדים את אדנינו ישוע המשיח כי אם את כרשם ובאמרי נעם ושפת חלקות יתעו את לב הפתאים: 19 כי משמעתכם נודעת לכל לכן אני שמח עליכם אך הפצתי היתכם חכמים להטיב ותמימים לבלתי הרע: 20 ואלהי השלום הוא ידכא את השטן במהרה תחת רגליכם חסד אדנינו ישוע המשיח עמכם: 21 טימותיוס חברי ולוקיוס ויסון וסוספטרוס קרובי שאלים לשלומכם: 22 אני טרטיוס כותב האגרת הזאת שאל לשלומכם באדנינו: 23 גיוס המארח אותי ואת כל הקהלה שאל לשלומכם ארסטוס סכן העיר וקורטוס אחינו שאלים לשלומכם: 24 חסד אדנינו ישוע המשיח עם כלכם אמן: 25 ולאשר יכל לחזק אתכם כבשורתי וכקריאת ישוע המשיח כפי גלווי הסוד אשר היה מכסה מימות עולם: (aiōnios g166) 26 ועתה נתפרסם ונודע על ידי כתבי הנביאים כמצות אלהי עולם לכל הגוים להביאם למשמעת האמונה: (aiōnios g166) 27 לאלהים החכם לבדו לו הכבוד בישוע המשיח לעולמים אמן: (aiōn g165)

הַרְאִשׁוֹנָה אֶל-הַקּוֹרְנָתִים

בַּחֲכֵמַת דְּבָרִים לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה לְרִיק
צֶלֶב הַמְּשִׁיחַ: 18 כִּי דָבַר הַצֶּלֶב סִכְלוֹת הוּא
לְאֹבְדִים אֲבָל לָנוּ הַנּוֹשְׁעִים גְּבוּרַת אֱלֹהִים הוּא:

19 כִּי כֵן כָּתוּב אֲאֹבֵד חֲכֵמַת חֲכָמִים וּבִינַת

נְבוֹנִים אֶסְתִּיר: 20 אִיָּה חֲכָם אִיָּה סֵפֶר אִיָּה

דָּרַשׁ הָעוֹלָם הַזֶּה הֲלֹא סִכְלֵי הָאֱלֹהִים אֵת חֲכֵמַת

הָעוֹלָם הַזֶּה: (aiōn g165) 21 כִּי אַחֲרֵי אֲשֶׁר בַּחֲכֵמַת

הָאֱלֹהִים לֹא יָדַע הָעוֹלָם אֵת הָאֱלֹהִים בַּחֲכֵמָה

הִיָּה רְצוֹן לִפְנֵי הַחֲשִׁיעַ בְּסִכְלוֹת הַקְּרִיאָה אֵת

הַמֵּאֲמִינִים: 22 כִּי הִיָּהוּדִים שְׂאֵלִים לָהֶם אוֹת

וְהַיּוֹנִים מִבְּקָשִׁים חֲכֵמָה: 23 וְאַנְחָנוּ מִשְׁמִיעִים

אֵת הַמְּשִׁיחַ הַצֶּלֶב מִכְּשׁוֹל לִיְהוּדִים וּסִכְלוֹת

לִיּוֹנִים: 24 אֲבָל לְמִקְרָאִים הֵן מִיְהוּדִים הֵן

מִיּוֹנִים אֵת הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר הוּא גְבוּרַת אֱלֹהִים

וְחֲכֵמַת אֱלֹהִים: 25 יַעַן כִּי סִכְלוֹת הָאֵל חֲכֵמָה

הִיא מֵאֲדָם וְחֲלֹשַׁת הָאֵל חֲזָקָה הִיא מֵאֲדָם:

26 כִּי רָאוּ נָא אַחֵי אֵת קְרִיאַתְכֶם שֶׁלֹּא רַבִּים

הֵמָּה הַחֲכָמִים לִפִּי הַבֶּשֶׂר לֹא רַבִּים הַשְּׁלִיטִים

וְלֹא רַבִּים הַחֲרִים: 27 כִּי אִם בְּסִכְלֵי שְׁבַע־עוֹלָם

בָּחַר הָאֵל לְמַעַן בִּישׁ אֵת הַחֲכָמִים וּבְחֻלוֹשׁ

שְׁבַע־עוֹלָם בָּחַר הָאֵל לְמַעַן בִּישׁ אֵת הַחֲזָק: 28

וּבִדְלַת הָעוֹלָם בָּחַר הָאֵל וּבְנִמְאָס וּבְאֲשֶׁר כְּאִין

לְמַעַן בְּטַל אֵת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ: 29 כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְהַלֵּל

לִפְנֵי כָל בֶּשֶׂר: 30 וּמִמֶּנּוּ אַתֶּם בַּמְּשִׁיחַ יִשׁוּעַ

אֲשֶׁר הִיָּה לָנוּ לְחֲכֵמָה מֵאֵת הָאֱלֹהִים וּלְצַדִּיקָה

וּלְקָדוֹשׁ וּלְפִדְיוֹן: 31 וַיְהִי כְּכָתוּב הַמִּתְהַלֵּל

יִתְהַלֵּל בִּיהוָה:

2 וְגַם אֲנִי בְּבָאִי אֵלֵיכֶם אַחֵי לֹא בָאתִי

בְּנֵאוֹת הַדְּבוּר וְהַחֲכֵמָה בְּהַנִּידִי לָכֶם אֵת עֲדוֹת

הָאֱלֹהִים: 2 כִּי לֹא חֲשַׁבְתִּי לְדַעַת בְּתוֹכְכֶם דָּבַר

בְּלִתִּי אִם יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וְהוּא הַנְּצֵלֵב: 3 וְאֵהִי

1 פּוֹלוֹס הַמִּקְרָא לְהִיּוֹת שְׁלִיחַ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ

בְּרְצוֹן אֱלֹהִים וְסוֹסְתָנִים אַחֲיָנוּ: 2 אֶל קְהֵלֵת

אֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּקוֹרְנָתוֹס אֶל הַמִּקְדָּשִׁים בַּמְּשִׁיחַ

יִשׁוּעַ הַקְּרוֹאִים לְהִיּוֹת קְדָשִׁים עִם כָּל הַקְּרָאִים

בְּשֵׁם אֲדִינֵנוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּכָל מְקוֹם שֶׁלָּהֶם

וּשְׁלָנוּ: 3 חֲסֹד לָכֶם וְשָׁלוֹם מֵאֵת הָאֱלֹהִים אֲבִינֵנוּ

וְאֲדִינֵנוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ: 4 אוֹדָה לְאֱלֹהֵי בַעֲבוּרְכֶם

בְּכָל עֵת עַל חֲסֹד הָאֱלֹהִים הַנֶּתֵן לָכֶם בַּמְּשִׁיחַ

יִשׁוּעַ: 5 אֲשֶׁר עֲשַׂרְתֶּם בּוֹ בְּכָל דְּבוּר וּבְכָל

דַּעַת: 6 בְּאֲשֶׁר עֲדוֹת הַמְּשִׁיחַ הַתְּקִימָה בְּכֶם:

7 עַד כִּי לֹא חֲסַרְתֶּם כָּל מִתֵּן הַחֲסֹד וְהַנְּכֶם

מִחֲכִים לְהַתְּגַלּוֹת אֲדִינֵנוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ: 8 אֲשֶׁר

גַּם יָקִים אֶתְכֶם עַד עֵת קֶץ לְהִיּוֹת נְקִיִּים בַּיּוֹם

אֲדִינֵנוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ: 9 נֶאֱמַן הוּא הָאֱלֹהִים

אֲשֶׁר עַל פִּיּוֹ נִקְרָאתֶם לְחִבְרַת בְּנוֹ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ

אֲדִינֵנוּ: 10 וְהִנֵּנִי מְזַהֵר אֶתְכֶם אַחֵי בְּשֵׁם אֲדִינֵנוּ

יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְהִיּוֹת כְּלַכֶּם פֶּה אֶחָד וְלֹא תִהְיֶין

מִחֲלֻקוֹת בְּקִרְבְּכֶם כִּי אִם תְּכוֹנְנוּ יַחַד בְּלִבְ אֶחָד

וּבַעֲצָה אַחַת: 11 כִּי הִגֵּד לִי עֲלֵיכֶם בְּיַד בְּנֵי

בֵּית כְּלוּאָה כִּי יֵשׁ מְרִיבוֹת בֵּינֵיכֶם: 12 וְזֹאת

אֲנִי אֹמֵר כִּי אִישׁ אִישׁ מִכֶּם זֶה אֹמֵר לְפוֹלוֹס

וְזֶה לְאֹפוֹלוֹס וְזֶה לְכִיפָא וְזֶה לְמְשִׁיחַ הַנְּנִי: 13

הַכִּי חֲלַק הַמְּשִׁיחַ הַכִּי פּוֹלוֹס נְצֵלֵב בַּעֲדְכֶם

אוֹ לְשֵׁם פּוֹלוֹס נְטַבְלָתֶם: 14 אוֹדָה לְאֱלֹהִים

שֶׁלֹּא טַבְלַתִּי אִישׁ מִכֶּם כִּי אִם אֵת קְרִסְפוֹס וְאֵת

גִּיּוֹס: 15 פֶּן יֵאֲמְרוּ כִּי לְשִׁמֵי טַבְלַתִּי: 16 אֶךְ

טַבְלַתִּי גַּם אֵת בְּנֵי בֵּית אֶסְטְפָנוֹס וּמִלְבָּד אֱלֹהֵי

אִינְנִי יָדַע אִם טַבְלַתִּי עוֹד אִישׁ אַחֵר: 17 כִּי

לֹא שְׁלַחְנִי הַמְּשִׁיחַ לְטַבּוֹל כִּי אִם לְבֶשֶׂר לֹא

3 ואני לא יכלתי לדבר עמכם אחי כעם
 ודברי וקריאתי לא לפתות באמרי חכמת בני רוחניים כי עודכם של הבשר וכמו עוללים
 אדם כי אם בתוכחת הרוח והגבורה: 5 למען במשיח: 2 חלב השקיתי אתכם ולא מאכל כי אז
 אשר לא תהיה אמונתכם בחכמת בני אדם כי לא יכלתם ונגם עתה לא תוכלו יען היתכם עוד
 אם בגבורת אלהים: 6 אכן חכמה נדבר בין של הבשר: 3 כי באשר קנאה ומריבה ומחלקים
 השלמים לא חכמת העולם הזה גם לא של ביניכם הלא של הבשר אתם ומתהלכים לפי
 שרי העולם הזה אשר יאבדו: (aiōn g165) 7 כי דרך בני אדם: 4 הן באמר האחד אני לפולוס
 אם בסוד נדבר חכמת האלהים הנסתרה אשר והשני אני לאפולוס הלא של הבשר אתם: 5 מי
 האלהים יעדה לכבודנו לפני ימי העולם: (aiōn) אשר על ידם באתם להאמין איש איש כמתנת
 (g165) 8 אשר לא ידעה איש משרי העולם הזה כי הארון אשר נתן לו: 6 אני נטעתי ואפולוס השקה
 לו ידעוה לא צלבו את ארון הכבוד: (aiōn g165) 9 אלא ככתוב אשר עין לא ראתה ואזן לא שמעה
 ולא עלה על לב אנוש את אשר הכין האלהים מלאמה והמשקה איננו מלאמה כי אם האלהים
 לאהביו: 10 ולנו גלה האלהים ברוחו כי הרוח המצמיח: 8 והנטע והמשקה כאחד המה ואיש
 חוקר את הכל גם את מעמקי האלהים: 11 כי איש יקבל את שכרו כפי עמלו: 9 כי עזרי אל
 מי הוא בבני אדם הידע את אשר באדם בלתי אנחנו ואתם שדה אלהים ובנין אלהים אתם: 10
 אם רוח האדם אשר בקרבו כן גם לא ידע איש ואני כפי חסד אלהים הנתן לי כבני חכם שתי
 את אשר באלהים בלתי אם רוח האלהים: יסוד ואחר בונה עליו אך ירא כל איש לשית
 12 ואנחנו לא קבלנו את רוח העולם כי אם יסוד אחר חוץ מן המוסד שהוא ישוע המשיח:
 הרוח מאת האלהים למען נדע את אשר נתן 12 ואם יבנה הבונה על היסוד הזה זהב או כסף
 לנו מאת האלהים בחסדו: 13 ואת זאת נדבר או אבנים יקרות או עץ או חציר או קש: 13
 לא בדברים אשר תלמדם חכמת בני אדם כי מעשה כל איש יגלה כי היום הוא יבררהו כי
 אם בדברים אשר רוח הקדש תלמדם ונבאר באש יראה ואת מה מעשה כל איש ואיש האש
 דברים רוחניים על פי הרוח: 14 הן האדם תבחננו: 14 אם יעמד מעשה איש אשר בנה עליו
 הנפשי איננו מקבל את דברי רוח אלהים כי יקבל שכרו: 15 ואם ישרף מעשהו יפסידנו והוא
 המה סכלות לו ולא יוכל להבינם באשר המה יושע אך כמו מצל מאש: 16 הלא ידעתם כי
 נדונים בדרך הרוח: 15 אבל האדם הרוחני היכל אלהים אתם ורוח אלהים שכן בקרבכם:
 ידין את הכל ואותו לא ידין איש: 16 כי מי תכן 17 ואיש אשר ישחית את היכל אלהים האלהים
 את רוח יהוה ומי יודיענו ואנחנו הנה יש לנו ישחית אתו כי היכל אלהים קדוש ואתם הנכם
 רוח המשיח: 18 אל ירמה איש את עצמו והחשב את
 עצמו חכם בעולם הזה יהי לסכל למען יחכם:
 19 כי חכמת העולם הזה סכלות היא (aiōn g165)

לפני האלהים ככתוב לכד חכמים בערמם: 20 ידינו קללנו ונברך חרפנו ונסבל: 13 גרפו ועוד כתוב יהוה ידע מחשבות חכמים כי המה הבל: 21 על כן אל יתהלל איש באדם כי הכל הוא שלכם: 22 אם פולוס אם אפולוס ואם כיפא אם העולם אם החיים ואם המות אם ההוה ואם העתיד הכל הוא שלכם: 23 ואתם הנכם של המשיח והמשיח הוא של אלהים:

4 כן יחשב איש אתנו כמשרתי המשיח וסכני רזי אל: 2 הנה סוף דבר שלא יבקש מן הסכנים כי אם להמצא נאמן: 3 ואני נקלה היא בעיני כי אתם הנים אתי או יום דין של בני אדם גם אני את נפשי לא אדין: 4 כי אינני יודע בנפשי רע ובכל זאת לא אצדק כי הדין אתי הוא יהוה: 5 על כן אל תשפטו שפוט לפני העת עד כי יבוא האדון אשר גם יוציא לאור את תעלמות החשך ויגלה את עצת הלבבות ואז תהיה תהלה לכל איש מאת האלהים: 6

5 ואת זאת אחי הסבתי על עצמי ועל אפולוס בעבורכם למען תלמדו בנו שלא יתחכם איש יותר ממה שכתוב פן תתנאו איש בשם איש לנגד רעהו: 7 כי מי הפליא אותך ומה בידך אשר לא קבלתו ואם קבלתו למה תתהלל כאיש אשר לא קבל: 8 הן כבר שבעתם כבר עשרתם ובלעדינו מלכתם ולו מלכתם למען נמלך אתכם גם אנחנו: 9 כי אחשב שהאלהים הציג אתנו השליחים שפלי השפלים כבני תמותה כי היינו לראויה לעולם גם למלאכים גם לבני אדם: 10 אנחנו סכלים למען המשיח ואתם חכמים במשיח אנחנו חלשים ואתם גבורים אתם נכבדים ואנחנו נקלים: 11 ועד השעה הזאת הננו רעבים גם צמאים וערמים ומכים באגרף ואין מנוח לנו: 12 ויגיעים אנחנו בעמל

לנו פסחנו הנזבח בעדנו הוא המשיח: 8 על כן בצע לא הסבאים ולא המגדפים ולא הגזלנים נחנה נא החנן לא בשאר ישן ולא בשאר הרע כל אלה לא יירשו את מלכות האלהים: 11 והרשע כי אם במצות הישר והאמת: 9 כתבתי וכאלה לפניו היו מקצתכם אבל רחצתם אבל לכם באגרת שלא תתערבו עם הזונים: 10 ואין קדשתם אבל הצדקתם בשם האדון ישוע וברוח דעתי בזאת על הזנים שבעולם הזה או על אלהינו: 12 הכל הוא ברשותי אך לא כל דבר בצעני בצע וגזלנים ועבדי אלילים כי אז יהיה יועיל הכל הוא ברשותי אך לא ישעבדני דבר: לכם לצאת מן העולם: 11 אך זאת כתבתי לכם 13 המאכל לרכש והכרש למאכל והאלהים לבלתי התערב עם איש אשר אח יקרא והוא את זה ואת זה ילכה והגוף אל יהי לזנות כי אם זנה או בצע בצע או עבד אלילים או מגדף או לארון והאדון לגוף: 14 והאלהים העיר גם את סבא או גזלן עם האיש אשר כזה גם לא תאכלו: ארנינו ויעיר גם אתכם בנבורתו: 15 הלא ידעתם 12 כי מה לי לשפט את אשר בחוץ הלא תשפטו כי גופתיכם אברי המשיח הנה הכי אקח את את אשר בבית: 13 ואשר בחוץ האלהים ישפטם אברי המשיח ואעשה אתם לאברי זונה חלילה: ואתם תבערו את הרע מקרבכם: 16 או הלא ידעתם כי הדבק בזונה גוף אחד הוא עמה כי הכתוב אמר והיו שניהם לבשר אחד: 17 אבל הדבק בארון רוח אחד הוא עמו: 18 נוסו מן הזנות כל חטא אשר יעשה אותו האדם מחוץ לגופו הוא והזונה חטא בעצם גופו: 19 או הלא ידעתם כי גופכם הוא היכל רוח הקדש השכן בקרבכם אשר קבלתם מאת האלהים וכי לא לעצמכם אתם: 20 כי במחיר נקניתם על כן כבדו את האלהים בגופכם וברוחכם אשר לאלהים המה:

6 היש בכם איש אשר בריבו עם רעהו יזיד להביא דבר דינו לפני הרשעים ולא לפני הקדשים: 2 הלא ידעתם כי הקדשים ידינו את העולם ואם העולם ידון על ידכם האינכם ראויים לדין דינים קטנים: 3 הלא ידעתם כי נדין את המלאכים אף כי דברי ממונות: 4 ואתם כאשר יש לכם דיני ממונות מושיבים אתם את הנחשבים לאין בקהל לשפטיכם: 5 לבשתכם אמר אני את זאת הכי אין בכם חכם אחד שיוכל להוכיח בין איש לאחיו: 6 כי אח רב עם אחיו וזאת לפני לא מאמינים: 7 הן בכל ירידה היא לכם שתריבו זה עם זה למה לא תבחרו לסבל הונאה ולמה לא תבחרו להיות עשוקים: 8 חובת העונה לאשתו וכמו כן האשה לבעלה: אבל מונים אתם ועשקים אף את אחיכם: 9 האשה איננה שלטת על גופה כי אם בעלה הלא ידעתם כי הרשעים לא יירשו את מלכות האלהים אל תתעו את נפשתיכם לא הזנים לא עבדי אלילים לא המנאפים ולא הקדשים ולא השכבים את זכר: 10 לא הגנבים ולא בצעי

7 ולענים מה שכתבתם אלי הנה טוב לאדם שלא יגע באשה: 2 אך מפני הזנות תהי לכל איש אשתו ויהי לכל אשה בעלה: 3 האישי יקים חובת העונה לאשתו וכמו כן האשה לבעלה: 4 האשה איננה שלטת על גופה כי אם בעלה וכמו כן גם האישי איננו שלט על גופו כי אם אשתו: 5 אל תמנעו את עצמכם זה מזה זולתי בהסכמת שניכם על זמן קבוע להיות פנויים לתענית ולתפלה ותשובו ותתאחדו פן ינסה

אתכם השטן בעבור פריצות יצרכם: 6 ואני כי הקרוא באדון בהיותו עבד משחרר הוא אמר זאת בדרך עצה ולא בדרך מצוה: 7 כי מי לאדון וככה גם הקרוא בהיותו חפשי עבד יתן והיה כל אדם כמני אך יש לכל איש מתנתו הוא למשיח: 23 במחיר נקניתם אל תהיו עבדי מאת האלהים זה בכה וזה בכה: 8 ואל הפנוים בני אדם: 24 איש איש במשמרת אשר נקרא ואל האלמנות אמר אני כי טוב להם אם ישבו בה אחי בזאת יעמד לפני האלהים: 25 ועל ככה כמו גם אני: 9 אך אם לא יוכלו להנזר דבר הבתולות אין לי מצוה מאת האדון רק יתחברו בנשואין כי טוב להתחבר בנשואין אודיע את עצתי אחרי אשר חנני האדון להיות מהיות בער בתאוה: 10 והנה את הנשואים אנכי נאמן: 26 חנני חשב כי טוב לאדם מפני הצרה מצוה ולא אנכי כי אם האדון אשר לא תפרש הקרובה כי טוב לו להיות כמו שהוא: 27 אם אשה מבעלה: 11 ואם פרש תפרש ממנו תשב נקשרת באשה אל תבקש להפטר ואם נפטרת בלא איש או תתרצה לבעלה ואיש אל ישלח אל תבקש אשה: 28 וגם כי תקח אשה אינך את אשתו: 12 והנה אל האחרים אמר אנכי חטא והבתולה כי תהיה לאיש איננה חטאת אך ולא האדון כי תהיה לאח אשה אשר איננה יבאום צרות בבשרם וחנני חס עליכם: 29 וזאת מאמנת ורצונה לשבת עמו לא יעזבנה: 13 ואשה אני אמר אחי כי השעה רחוקה למען מעתה כי יהיה לה בעל אשר איננו מאמין ורצונו יהיו הנשואים כאלו אין להם נשים: 30 והבכים לשבת עמה לא תעזבנו: 14 כי האיש אשר איננו מאמין מקדש הוא באשה והאשה אשר איננה כאלו אין קנין בידם: 31 והנהנים מן העולם מאמנת מקדשת היא באיש שאם לא כן יהיו הזה כאלו אין להם הנאה ממנו כי עבור יעבר בניכם טמאים אמנם עתה קדושים המה: 15 תאר העולם הזה: 32 ואני חפצתי שתהיו בלי אבל אם יפרש מי שאיננו מאמין יפרש והאח או האחות אינם משעבדים באלה כי לשלום קראנו האלהים: 16 כי מה תדעי את האשה אם תושיעי לעניני העולם איך ייטב בעיני האשה: 34 יש את האיש ומה תדע אתה האיש אם תושיעי את הבדל בין אשת איש לבתולה כי האשה אשר האשה: 17 רק יתהלך איש איש כפי מה שחלק לו האלהים וכפי מה שקרא אתו האדון וכן קדושה גם בנופה גם ברוחה ובעולת בעל דאנת מתקן אנכי בכל הקהלות: 18 אם נמול האיש היא לעניני העולם איך תיטב בעיני בעלה: 35 המקרא אל ימשך את ערלתו ואם ערל הוא וזאת אני אמר לתועלתכם ולא להשליך עליכם אל ימול: 19 אין המילה נחשבה ואין הערלה פח כי אם להנהגה טובה ולהיותכם נכונים נחשבה כי אם שמירת מצות האלהים: 20 איש תמיד לפני האדון באין מנע: 36 וכי יחשב איש איש במשמרתו אשר נקרא בה שם יעמד: 21 למעשה שלא כהגן לבתולתו אם תעבר פרקה אם נקראת בהיותך עבד אל ירע בעיניך אלא ודבר חובה הוא אז יעשה כאשר עם לבבו איננו אם תשיג ירך לצאת לחפשי בחר בזוה: 22 חוטא ישיאנה: 37 ומי שהוא נכון בלבו ואיננו

מכרה ויוכל לעשות כרצונו וינמר זאת בלבו 9 הלא שליח אנכי הלא חפשי אנכי הלא לשמר את בתולתו טוב עשה: 38 לכן המשיא ראיתי את ישוע המשיח אדנינו הלא אתם פעלי אתה טוב הוא עשה ואשר איננו משיא עשה טוב באדנינו: 2 ואם אינני שליח לאחרים אך לכם ממנו: 39 האשה קשורה לבעלה על פי התורה הנני שליח כי חותם שליחותי אתם באדנינו: כל עת שהוא חי וכי מת בעלה אזי מתרת היא 3 וזאת התנצלותי כנגד הדנים אותי: 4 האיך להנשא למי שתרצה ובלבד שתהיה בארון: 40 רשות בידנו לאכל ולשתות: 5 האיך רשות בידנו אבל אשריה יותר אם תעמד פנויה זאת דעתי להוליך עמנו אחות לאשה כמו גם השליחים ואחשב גם אני כי רוח אלהים בי: 6 האחרים וכמו אחי הארון וכמו כיפא: 6 אם

8 ועל דבר זבחי האלילים ידענו שיש דעה לכלנו הדעת תגביה לב והאהבה היא הבונה: 2 החשב כי הוא ידע דבר מה עוד לא ידע מאומה כאשר עליו לדעת אתו: 3 אבל אם יאהב איש את האלהים האלהים ידעו: 4 ועל דבר אכילת זבחי האלילים הנה ידענו כי האליל אין בעולם ואין אלהים בלתי אחד: 5 ואף כי יש הנקראים אלהים אם בשמים אם בארץ באשר יש אלהים רבים ואדנים רבים: 6 אמנם לנו אך לא אחד האב אשר הכל ממנו ואנחנו אליו וארון אחד ישוע המשיח אשר הכל על ידו ונחנו על ידו: 7 אך לא בכלם הדעת כי יש אשר בזכרם עוד את האליל אכלים כובח האליל ובכח החלוש יתנאל: 8 המאכל לא יקרב אתכם לאלהים כי אם נאכל אין לנו יתרון ואם לא נאכל לא ננרע: 9 אבל הזהרו פן יהיה אתו הרשיון שלכם למכשל החלשים: 10 כי האיש הראה אתך אשר לך הדעת מסב בבית אלילים הלא יעז ברוחו החלוש לאכל מזבחי אלילים: 11 ויאבד על ידי דעתך אחיך החלש אשר למענו מת המשיח: 12 ואם ככה תחטאו לאחייכם ותכאיבו את רוחם החלוש למשיח אתם חטאים: 13 על כן אם מאכלי מכשיל את אחי לא אכל בשר לעולם למען לא אכשיל את אחי: (aiōn g165)

ועתה מה הוא שכרי הלא זה שאבשר בשורת המשיח בלא מחיר לבלתי השתמש להנאת עצמי ברשיון הנתן לי בבשורה: 19 כי בהיותי חפשי מכל עשיתי עצמי עבד לכל אדם למען אקנא את הרבים: 20 ואהי ליהודים כיהודי לקנות היהודים ואשר הם תחת התורה הייתי להם כמו תחת התורה למען קנות אותם אשר תחת התורה: 21 לאלה אשר בלי תורה הייתי כבלי תורה אף כי אינני בלי תורת האלהים כי אם תחת תורת המשיח אנכי למען קנות אותם אשר בלי תורה: 22 ולחלשים הייתי כחלש לקנות את החלשים הכל לכלם נהייתי למען בכל דרך אושיע אחדים: 23 ואת זאת אני עשה בעבור הבשורה למען אקח חלקי בה גם אנכי: 24 הלא ידעתם כי רצי המרוצה באסטדין רצים כלם ורק אחד מהם ישיג את שכר הניצוח ככה רוצו למען תשיגו: 25 וכל העמד להאבק ינזר מכל דבר המה לקחת כתר נפסד ואנחנו לקחת כתר אשר איננו נפסד: 26 לכן הנני רץ לא כמו בחשכה הנני נלחם לא כהולם רוח: 27 כי אם אדכא את גופי ואשעבדנו פן אהיה אני הקורא לאחרים נאלח בעצמי:

10 ולא אכחד מכם אחי אשר אבותינו היו כלם תחת הענן וכלם עברו בתוך הים: 2 וכלם נטבלו למשה בענן ובים: 3 וכלם אכלם מאכל אחד ורוחני: 4 וכלם שתו משקה אחד רוחני כי שתו מן הצור הרוחני ההלך עמהם והצור ההוא היה המשיח: 5 אבל ברבם לא רצה האלהים ופגריהם נפלו במדבר: 6 וכל זאת היתה לנו למופת לבלתי התאות לרעה כאשר התאונו גם המה: 7 ולא תהיו עבדי אליילים

תאכלו ואל תחקרו מפני מכשל הלב: 26 כי לא נברא האיש בעבור האשה כי אם האשה ליהוה הארץ ומלוואה: 27 ואם יקרא אתכם בעבור האיש: 10 על כן האשה חיבת להיות לה איש מאשר אינם מאמינים ותרצו ללכת אליו כפה על ראשה בעבור המלאכים: 11 אבל אין אכול תאכלו מכל אשר ישימו לפניכם ואל תחקרו מפני מכשול הלב: 28 ואיש כי יאמר אליכם זה הוא זבח אליילים אל תאכלו בעבור המוריע ומפני מכשול הלב כי ליהוה הארץ ולמואה: 29 והלב אשר אני אמר לא לברך כי אם לב רעך כי למה זה תשפט חרותי על ידי לב האחר: 30 ואם אכל אני בתורה למה אהיה מגדף על הדבר אשר אני מודה עליו: 31 לכן לה כי נתן לה השער לצניף: 16 ואם יחשב איש אם תאכלו או אם תשתו או כל אשר תעשו את הכל עשו לכבוד אלהים: 32 ואל תתנו מכשול לא ליהודים ולא ליונים ולא לקהלת אלהים: 33 כאשר גם אנכי מבקש להיות רצוי לכל בכל ולא אבקש תועלת עצמי כי אם של הרבים למען יושעו:

11 לכו בעקבותי כאשר גם אני הלך בעקבות המשיח: 2 ועל זאת אני משבח אתכם אחי כי זכרתם אתי בכל לשמר את הקבלות כאשר מסרתי לכם: 3 אך חפץ אנכי שתדעו כי ראש כל איש המשיח וראש האשה האיש וראש המשיח הוא האלהים: 4 כל איש אשר יתפלל או יתנבא וראשו מכסה מבזה הוא את ראשו: 5 וכל אשה אשר תתפלל או תתנבא וראשה פרוע מבזה היא את ראשה יען בזה היא כמו מגלחה: 6 כי האשה אם לא תתכסה גם תתגלח ואם בזיון הוא לאשה להכסם או להתגלח תתכסה: 7 והאיש איננו חייב לכסות את ראשו כי הוא צלם אלהים וכבודו אבל האשה היא כבוד האיש: 8 כי אין האיש מן האשה כי אם האשה מן האיש: 9 גם

ביניכם למען יודעו הנאמנים בכם: 20 ועתה כאשר תקהלו יחד אין זה לאכל סעודת האדון: 21 כי כל אחד מקדים לקחת סעודתו בעת האכילה וזה ירעב וזה ישתכר: 22 האין לכם בתים לאכל ולשתות בהם או התבוזו את קהל אלהים ותכלימו את אשר אין בידם מאומה מה אמר לכם העל זאת אשבח אתכם אינני משבח: 23 כי כה קבלתי אנכי מן האדון את אשר גם מסרתי לכם כי האדון ישוע בלילה ההוא אשר נמסר בו לקח את הלחם: 24 ויברך ויבצע ויאמר קחו אכלו זה גופי הנבצע בעדכם עשו זאת לזכרוני: 25 וכן גם את הכוס אחר הסעודה ויאמר הכוס הזאת היא הברית החדשה בדמי עשו זאת לזכרוני בכל עת שתשתו: 26 כי בכל עת שתאכלו את הלחם הזה ותשתו את הכוס

הזאת הזכר תזכירו את מות אדנינו עד כי יבוא: 27 לכן מי שיאכל מן הלחם הזה או ישתה מכוס הארון שלא כראוי יאשם לגוף אדנינו ולדמו: 28 יבחן האיש את נפשו ואז יאכל מן הלחם וישתה מן הכוס: 29 כי האכל והשתה שלא כראוי אכל ושתה דין לנפשו יען אשר לא הפלה את גוף הארון: 30 בעבור זאת יש בכם חולים וחלשים רבים והרבה ישנו המות: 31 כי אם נבחן את נפשנו לא נהיה נדונים: 32 וכאשר נדון נוסר על יד הארון למען לא נחייב עם העולם: 33 על כן אחי בהקהלכם יחד לאכל תחכו איש אל רעהו: 34 וכי ירעב איש יאכל בביתו פן תקהלו לאשמה ויתר הדברים אתקן בבאי:

12 ובענין הרוחניות אחי לא אכחד מכם דבר: 2 הלא ידעתם כי בהיתכם גוים אחרי אלילים אלמים הובלתם כאשר נמשכתם: 3 לכן אודיע אתכם כי אין איש דבר ברוח אלהים אשר יאמר ישוע חרם הוא ולא יוכל איש לקרא לישוע אדון בלתי אם ברוח הקדש: 4 ושנות הנה המתנות אבל הרוח אחד הוא: 5 ושנים המה השמושים והאדון אחד הוא: 6 ושנות הנה הפעלות והאלהים הוא אחד הפעל את הכל בכל: 7 ולכל איש ואיש נתנה לו התגלות הרוח להועיל: 8 כי האחד נתן לו על ידי הרוח דבור החכמה ולאחד דבור הדעת כפי הרוח ההוא: 9 לאחד האמונה ברוח ההוא ולאחר מתנות הרפאות ברוח ההוא: 10 ולאחר לפעל גבורות ולאחר נבואה ולאחר להבחין בין הרוחות ולאחר מיני לשנות ולאחר באור לשנות: 11 וכל אלה פעל הרוח האחד ההוא המחלק לאיש איש כרצונו: 12 כי כאשר הגוף הוא אחד ויש

רפאות הכלם מדברים בלשנות הכלם מפרשי לשנות: 31 ואתם התאוו המתנות המועילות ביותר ובכל זאת אראה אתכם דרך נעלה על כלנה: נפשו והמתנבא בונה את העדה: 5 והפצתי כי

13 אם בלשנות אנשים ומלאכים אדבר ואין בי האהבה הייתי כנחשת המה או כצלצל תרועה: 2 וכי תהיה לי נבואה ואדע כל הסודות וכל הדעת וכי תהיה לי כל האמונה עד כי אעתיק הרים ואין בי האהבה הייתי כאין: 3 ואם אחלק את כל הוני ואם אתן את גופי לשרפה ואין בי האהבה כל זאת לא תועילני: 4 האהבה מארכת אף ועשה חסד האהבה לא תקנא האהבה לא תתפאר ולא תתרום: 5 לא תעשה דבר תפלה ולא תבקש את אשר לה ולא תתמרמר ולא תחשב הרעה: 6 לא תשמח בעולה כי שמחתה עם האמת: 7 את כל תשא את כל תאמין את כל תקוה ואת כל תסבל: 8 האהבה לא תבל לעולם אך הנבואות הנה תבטלנה והלשנות תכלינה והדעת תבטל: 9 כי קצת הוא שידענו וקצת הוא שנבאנו: 10 וכבוא התמים אז עבור תעבר הקצת: 11 כאשר הייתי עולל כעולל דברתי כעולל הגיתי כעולל חשבתי וכאשר הייתי לאיש הסירתי דברי העולל: 12 כי כעת מביטים אנחנו במראה ובחידות ואז פנים אל פנים כעת יודע אני קצתו ואז כאשר נודעתי אדע אף אני: 13 ועתה שלש אלה תעמדנה האמונה והתקוה והאהבה והגדולה בהן היא האהבה:

14 רדפו אחרי האהבה והתאוו מתנות הרוח וביותר אשר תתנבאו: 2 כי המדבר בלשון איננו מדבר לאדם כי אם לאלהים כי אין איש

אחי אל תהיו ילדים בבניה רק לרע היו עללים הגיע: 37 כי יתברך איש בלבבו להיות נביא ובבניה היו שלמים: 21 הן כתוב בתורה כי בלעני שפה ובלשון אחרת ארבר אל העם הזה ונם בזאת לא אבו שמע לי אמר יהוה: 22 לכן הלשנות לא למאמינים הנה לאות כי אם לאשר אינם מאמינים אבל הנבואה איננה לאשר אינם מאמינים כי אם למאמינים: 23 והנה אם תקהל כל העדה יחד וכלם ידברו בלשנות ויבואו הדיוטים או אשר אינם מאמינים הלא יאמרו כי משגעים אתם: 24 אבל אם יתנבאו כלם ובא איש לא מאמין או הדיוט אז יוכח על ידי כלם וידון על ידי כלם: 25 ובכן יגלו תעלמות לבבו ויפל על פניו וישתחוה לאלהים ויודה בקול כי באמת האלהים בקרבכם: 26 ועתה מה לעשות אחי בהקהלכם יחד כל אחד ואחד מכם יש לו מזמור יש לו הוראה יש לו לשון יש לו חזון יש לו באור אך יעשה הכל להבנות: 27 כי ידבר איש בלשון ידברו נא שנים שנים או על היותר שלשה וזה אחר זה ואחד יפרש: 28 ואם אין מפרש אז ידם בקהל וידבר לנפשו ולאלהים: 29 והנביאים הם ידברו שנים או שלשה והאחרים יבחנו: 30 וכי נגלה חזון לאחר הישב שם אז ידם הראשון: 31 כי תוכלו להתנבא כלכם זה אחר זה למען ילמדו כלם וכלם יזהרו: 32 ורוחות הנביאים תחת ידי הנביאים המה: 33 כי לא אלהי מבוכה האלהים כי אם אלהי השלום כאשר בכל קהלות הקדשים: 34 נשיכם בכנסיות תשתקנה כי לא נתנה להן רשות לדבר כי אם להכנע כאשר גם אמרה התורה: 35 ואם חפצן ללמד דבר תשאלנה את בעליהן בבית כי חרפה היא לנשים לדבר בקהל: 36 או המכם יצא דבר אלהים אם אליכם לבדכם

15 ואני אחי אודיעכם את הבשורה אשר בשרתי אתכם אשר גם קבלתם אתה ונם עמדתם בה: 2 אשר גם תושעו בה אם תחזיקו בדבר אשר בשרתי אתכם אך אם לא לשוא האמנתם: 3 כי מסרתי לכם בראשונה את אשר גם קבלתי כי המשיח מת בעד חטאתינו כפי הכתובים: 4 וכי נקבר וכי הוקם ביום השלישי כפי הכתובים: 5 וכי נראה אל כיפא ואחריו אל שנים העשר: 6 ואחרי כן נראה ליותר מחמש מאות אחים כאחד אשר רבם עודם בחיים ומקצתם ישנו: 7 ואחרי כן נראה אל יעקב ואחריו אל כל השליחים: 8 ואחרי כלם נראה גם אלי כמו אל הנפל: 9 כי אני הצעיר בשליחים ואינני כדי להקרא שליח באשר רדפתי את קהל האלהים: 10 אבל בחסד אלהים הייתי מה שהייתי וחסדו עלי לא היה לריק כי יותר מכלם עבדתי ולא אני כי אם חסד אלהים אשר עמדי: 11 והנה גם אני גם המה ככה משמיעים וככה האמנתם: 12 ואם הגד הגד כי הוקם המשיח מן המתים איך יאמרו אנשים מכם כי אין תחיה למתים: 13 אם אין תחיה למתים גם המשיח לא הוקם: 14 ואם המשיח לא הוקם כי עתה ריק שמועתנו ונם ריק אמונתכם: 15 וגם נמצא עדי שקר לאלהים יען אשר העידנו את האלהים כי הקים את המשיח אשר לא הקימו אם אמת הוא שהמתים לא יקומו: 16 כי אם המתים לא יקומו גם המשיח לא קם: 17 ואם המשיח לא קם הבל

אמונתכם ועודכם בחטאתיכם: 18 אזי גם אשר שתזרע אינך זרע את הגוף אשר יהיה כי אם ישנו במשיח אבד אבדו: 19 ואם בחיים האלה כגרנר ערם של חטה או של אחד הזרעים: לבד בטחים אנחנו במשיח אמללים אנחנו מכל 38 והאלהים יתן לו גוף כפי רצונו ולכל זרע אדם: 20 ועתה המשיח הוקם מן המתים ויהי זרע את גופו למינהו: 39 לא כל הבשר באשר לראשית הישנים: 21 כי אחרי אשר בא המות אחד הוא כי מין אחד הוא בשר האדם ומין על ידי אדם אחד גם תחית המתים באה על אחד בשר הבהמה ומין אחד בשר הדגה ומין ידי אדם אחד: 22 כי כאשר באדם מתים כלם אחר בשר העוף: 40 ויש גופות שבשמים וגופות כן גם יחיו כלם במשיח: 23 וכל אחד ואחד שבארץ אבל אחר הוא כבוד הגופות שבשמים בסדרו ראשית כלם המשיח ואחרי כן אשר וגופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הגופות הם למשיח בבואו: 24 ואחרי כן הקץ כשימסר שבשמים ואחר הוא כבוד הגופות שבארץ: 41 את המלכות אל האלהים האב אחרי בטלו אחר הוא כבוד השמש ואחר הוא כבוד הירח כל משרה וכל שלטון וגבורה: 25 כי הוא מלך ואחר הוא כבוד הכוכבים כי כוכב מכוכב ימלך עד כי ישית את כל איביו תחת רגליו: 26 נבדל בכבודו: 42 וכן גם בתחית המתים הן ואחרון האיבים אשר יבטל הוא המות: 27 כי יזרע בכליון ויקום בלא כליון: 43 יזרע בבזיון כל שת תחת רגליו ובאמרו כל הושת תחתיו ויקום בכבוד יזרע בחלשה ויקום בגבורה: 44 ברור הוא שהשת כל תחתיו איננו בכלל: 28 יזרע גוף נפשי ויקום גוף רוחני יש גוף נפשי ויש וכאשר יושת הכל תחתיו אז הבן גם הוא יושת גוף רוחני: 45 כן גם כתוב ויהי האדם הוא אדם תחת השת כל תחתיו למען יהיה האלהים הכל הראשון לנפש חיה אדם האחרון לרוח מחיה: בכל: 29 כי מזה יעשו הנטבלים בעד המתים 46 אבל לא של הרוח היא הראשונה אלא של אם אמת הוא שהמתים קום לא יקומו למה זה הנפש ואחרי כן של הרוח: 47 האדם הראשון מן יטבלו בעד המתים: 30 ולמה זה אנחנו בסכנה האדמה הוא של עפר והאדם השני הוא האדון בכל שעה: 31 בתהלתנו אשר יש לי במשיח מן השמים: 48 וכמו אשר הוא מעפר ככה גם ישוע אדנינו מעיד אני עלי כי מת אנכי בכל יום אשר הם מעפר וכמו אשר הוא מן השמים ככה ויום: 32 אם לפי ררכו של אדם נלחמתי עם גם אשר הם מן השמים: 49 וכאשר לבשנו דמות החיות הרעות באפסוס מה תועלת יש לי אם האדם אשר מעפר כן נלבש גם דמות האדם המתים לא יקומו נאכלה ונשתה כי מחר נמות: אשר מן השמים: 50 וזאת אני אמר אחי כי בשר אל נא תתעו חברת אנשים רעים משחתת ודם לא יוכל לרשת את מלכות האלהים ואשר מדות טבות: 34 הקיצו במישרים משכרון ואל יכלה לא יירש את אשר לא יכלה: 51 הנה סוד תחטאו כי יש אנשים אשר אין בהם דעת אלהים אנידה לכם הן לא כלנו נישן המות אבל כלנו לבשתכם אני אמר זאת: 35 ואם יאמר איש איך נתחלף: 52 ברנע אחד כהרף עין כתקע השופר יקומו המתים ובאי זה גוף יבואו: 36 אתה הסכל האחרון כי יתקע בשופר והמתים יחיו בלי הן מה שתזרע לא יחיה בלתי אם ימות: 37 ומה כליון ואנחנו נתחלף: 53 כי מה שעתה לכליון

לבוש ילבש אל כליון ואמר ימות יבוש ילבש לבוא עתה אמנם בוא יבוא במצאו עת נכונה: אל מות: 54 וכשילבש מה שעתה לכליון אל כליון ומה שעתה למות ילבש אל מות אז יהיה דבר הכתוב בלע המות לנצח: 55 איה עקצף המות איה שאול בצחונך: (Hadēs g86) 56 עקץ המות הוא החטא וכח החטא היא התורה: 57 אבל תודות לאלהים אשר נתן לנו הנצחון על ידי אדנינו ישוע המשיח: 58 על כן אחי חביבי התכוננו בל תמוטו והעדיפו בכל עת במעשה אדנינו מדעתכם כי לא לריק עמלכם באדנינו:

16 ועל דבר קבוץ התרומות לעזרת הקדושים כאשר תקנתי לקהלות אשר בנלטיא כן תעשו גם אתם: 2 בכל אחד בשבת יניח אצלו איש איש מכם ויאצר את אשר עלה בידו למען אשר בבאי לא יקבץ עוד: 3 ואני בבאי את אשר תמצאו נאמנים עם אנרות אשלח אתם להביא את נדבתכם לירושלים: 4 ואם שוה הטרח שגם אנכי אלך שמה אתי ילכו: 5 ואני אבא אליכם אחרי עברי את מקדוניה כי את מקדוניה אעברה: 6 ואולי אשב עמכם ימים אחדים או כל ימי הסתו למען תלוני אל אשר אלך שמה: 7 כי כעת אין רצוני לראתכם אך בעברי כי אקוה לשבת אצלכם זמן מה אם ירצה יהוה: 8 אבל אשב באפסוס עד חג השבועות: 9 כי נפתח לי פתח גדול ורב פעלים ורבים המתקוממים: 10 וכי יבוא אליכם טימותיוס ראו נא שיהיה עמכם בלי פחד כי מלאכת יהוה הוא עשה כמו גם אני: 11 על כן איש אל יבז אתו אך שלחהו בשלום למען יבא אלי כי אחכה לו עם האחים: 12 ואפולוס האח הנה פצרתו בו לבוא אליכם עם האחים אך לא היה ברצוני

הַשְּׁנִית אֶל־הַקּוֹרְנָתִים

1 פולוס שלח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימותיוס אחינו אל קהלת אלהים אשר בקורנתוס עם כל הקדשים אשר באכיא: **2** חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדינינו ישוע המשיח: **3** ברוך האלהים ואבי אדינינו ישוע המשיח אב הרחמים ואלהי כל הנחמה: **4** המנחם אתנו בכל לחצנו עד שנוכל לנחם הגלחצים בכל לחץ בנחמה אשר אנחנו מנחמים בה מאת האלהים: **5** כי כרב ענויי המשיח בנו כן תרבה נחמתנו על ידי המשיח: **6** והנה אם גלחץ הוא לנחמתכם ולישועתכם אשר יראה כחה בסבלכם הענוים אשר נסבל אתן גם אנחנו ואם ננחם גם הוא לנחמתכם ולישועתכם: **7** ותקותנו בעדכם נכונה היא באשר ידענו כי כאשר חלק לכם בענוים כן גם חלק לכם בנחמה: **8** כי לא נכחד מכם אחי את צרתנו אשר מצאתנו באסיא אשר כבדה עלינו עד למאד ויותר מכחנו עד כי נואשנו מן החיים: **9** ואנחנו בלבבנו חרצנו לנו את המות למען לא נהיה בטחים בנפשנו כי אם באלהים המחיה את המתים: **10** אשר הצילנו ממות כזה ועודנו מציל ולו אנחנו מקוים כי יוסיף להצילנו: **11** בעזרכם אתנו בתפלתכם למען יודו רבים בעדנו על מתנת החסד שהיתה לנו על ידי רבים: **12** כי זאת היא תהלתנו עדות לבבנו אשר בתם וישר אלהים התהלכנו בעולם וביותר אתכם ולא בחכמת הבשר כי אם בחסד אלהים: **13** כי לא נכתב לכם כי אם מזה שאתם קראים או גם ידעים: **14** ואקוה כי כאשר ידעתם אתנו למקצת

אף תדעו עד תכלית כי אנחנו תהלתכם כאשר גם אתם תהלתנו ביום אדינינו ישוע: **15** ובבטחון הזה הפצתי לבוא אליכם מראש למען תקבלו טובה פעמים: **16** ולעבר בתוכם אל מקדוניה ולשוב ממקדוניה אליכם ואתם תשלחוני אל ארץ יהודה: **17** ועתה הכי נמהר הייתי בעצתי אם אשר יעצתי לפי הבשר יעצתי והיה אצלי פעם הן הן ופעם לא לא: **18** אכן נאמן האלהים כי דברנו אליכם לא היה הן ולא: **19** כי בן האלהים ישוע המשיח הנקרא בתוכם על ידינו על ידי ועל ידי סלונוס וטימותיוס הוא לא היה הן ולא כי היו היה בו רק הן: **20** כי כל הבטחות האלהים כלן בו היו הן ובו היו אמן לכבוד האלהים על ידינו: **21** והמכונן אותנו אתכם במשיח ואשר משחנו הוא האלהים: **22** אשר גם חתמנו ואשר נתן בלבנו את ערבון הרוח: **23** ואני את אלהים אקרא להיות עד לנפשי כי בעבור היותי חס עליכם לא באתי עוד לקורנתוס: **24** לא שנמשל באמונתכם כי אם עזרים אנחנו לשמחתכם כי באמונה עמדתם:

2 ואני גמרתי בלבי לבלתי שוב עוד אליכם בעצבת: **2** כי אם אני אעציבכם מי אפוא ישמחני בלתי אם הנעצב על ידי: **3** וזאת כתבתי לכם פן יהיה לי בכואי עצב מאלה אשר היה לי לשמח עליהם ובטח אני בכלכם כי שמחתי היא שמחת כלכם: **4** כי מרב צרת לבי ומצוקה כתבתי לכם וברדמות הרבה ולא להעציבכם רק למען תדעו האהבה היתרה אשר אהבתי אתכם: **5** ואם יש איש אשר העציב לא אתי העציב אלא כלכם פן אפריז על המדה העציב למקצת: **6** ודי לאיש כמהו התוכחה ההיא אמת

הרבים: 7 ועתה להפך תסלחו ותנחמו כדי הרוח כי האות ימית והרוח יחיה: 7 ואם שרות שלא יתבלע האיש בגדל העצבון: 8 על כן המות החרות באותיות על האבן נראה בכבוד אבקשה מכם לגמל עליו גמולת אהבה: 9 כי עד שלא יכלו בני ישראל להביט אל פני משה לבעבור זאת גם כתבתי למען ארע את תמתכם מפני כבוד פניו העמד להבטל: 8 כמה יגדל אם בכל תשמעו: 10 ואיש אשר תסלחו לו כבוד שרות הרוח: 9 כי אם השרות אשר לוחיב אסלח לו גם אני כי גם אנכי אם סלחתי דבר כבוד הוא כמה יערך בכבוד השרות אשר סלחתי לו למענכם בפני המשיח: 11 פן יונה לזכות: 10 כי אף הנכבד איננו נחשב לכבוד אתנו השטן כי לא נעלמו מאתנו מזמותיו: 12 לעמת הכבוד הנעלה הזה: 11 כי אם הדבר ואני בבאי לטרואס על דבר בשורת המשיח אף העמד להבטל יש לו כבוד הדבר הקים על כי נפתח לי פתח באדנינו: 13 לא היתה רוחה אחת כמה וכמה: 12 על כן בהיות לנו תקוה לרוחי על אשר לא מצאתי שם את שיטוס אחי כזאת פתחון פניו רב הוא: 13 ולא כמשה אשר ואני נפטרתי מהם ויצאתי ללכת אל מקדוניה: נתן מסוה על פניו פן יביטו בני ישראל אל סוף 14 אבל תודות לאלהים הנתן לנו בכל עת נצחון העמד להבטל: 14 אבל נשמטמו דעותיהם כי במשיח ומפיץ על ידינו את ריח דעתו בכל עד היום הזה בקראם הברית הישנה נשאר מקום: 15 כי ריח ניחח המשיח אנחנו לאלהים ולא גלה המסוה ההוא אשר לא יוסר כי אם גם בתוך הנושעים וגם בתוך האבדים: 16 לאלה במשיח: 15 אבל עד היום הזה בקראם את משה ריח מות למות ולאלה ריח חיים לחיים ומי זה מונח מסוה על לבם: 16 וכשיפנו אל האדון ראוי לכך: 17 כי אנחנו איננו כמו הרבים העשים יוסר המסוה: 17 והאדון הוא הרוח ובאשר סחורה בדבר האלהים כי אם מתוך ישר לבב רוח האדון שם החרות: 18 ואנחנו כלנו בפנים ומאלהים לפני אלהים נדבר במשיח: מגלים ראים את כבוד האדון במראה ונחלף אל עצם דמות ההיא מכבוד אל כבוד כהחלף מאת אדון הרוח:

3 הנחל עוד לשבח עצמנו האם נצטרך כמקצת אנשים לאגרות אליכם או מכם המזכירות אתנו לשבח: 2 אתם אגרתנו הכתובה בלבבנו ונודעה ונקראה לכל אדם: 3 כי בידוע שאתם אגרת המשיח ערוכה על ידי שרותנו כתובה לא בדיו כי אם ברוח אלהים חיים ולא על לוחות אבן כי אם על לוחות בשר הלב: דעת כל בני אדם לפני האלהים: 3 וגם כי 4 וכזה בטחוננו באלהים על ידי המשיח: 5 נעלמה בשורתנו נעלמה היא מן האבדים: 4 יען אשר לא נוכל אנחנו לדין דין מעצמנו כי יכלתנו מאת האלהים היא: 6 אשר הכשיר אתנו למשרתי ברית חדשה לא של האותיות אלא של

לא אתנו מכריוזים אנחנו כי אם את המשיח ישוע בביתנו אשר מן השמים: 3 באשר אחרי לבשנהו לאמר הוא האדון ואנחנו עבדיכם למען ישוע: לא נמצא ערמים: 4 כי גם עתה באהלנו זה 6 כי האלהים אשר אמר ויפע אור מחשך הוא נאנת מפני הכבוד ולא הפצנו להתפשט כי אם הופיע בלבנו להפיץ אור דעת כבוד האלהים להתעטף למען יבלע המות על ידי החיים: 5 אשר בפני המשיח: 7 אבל יש לנו האוצר הזה והמכין אתנו לזאת הוא האלהים אשר אף נתן בכלי חרש למען אשר תהיה הגבורה היתרה לנו את ערבון הרוח: 6 לכן בטוחים אנחנו בכל לאלהים ולא מאתנו: 8 נחלצים אנחנו בכל ולא עת וידעים כי כל עוד שמושבנו בגוף רחוקים נדכאים דאנים ולא נואשים: 9 נרדפים ולא אנחנו מן הארון: 7 כי באמונה נתהלך ולא נטושים משלכים ולא אבדים: 10 ונשאים בכל בראות עינים: 8 אמנם בטוחים אנחנו ונבחרה עת מיתת הארון ישוע בגויתנו למען יגלו גם לנו להתרחק מן הגוף ולהיות קרובים אל חיי ישוע בגויתנו: 11 כי אנחנו החיים נמסרים הארון: 9 על כן גם נשתדל אם קרובים אם תמיד למות בעבור ישוע למען יגלו גם חיי ישוע רחוקים להיות לו לרצון: 10 כי כלנו עתידים בבשרנו בשר התמותה: 12 לכן בנו יאמץ המות להראות לפני כסא דין המשיח למען יקבל איש ובכם החיים: 13 ובהיות לנו הרוח ההוא של ואיש כפי פעלו בחיי גופו אם טוב ואם רע: 11 האמונה כדבר הכתוב האמנתי כי אדבר גם ועתה יען אשר ידענו יראת הארון נדבר על לב אנחנו נאמין ועל כן נדבר: 14 באשר ידענו כי בני אדם ואלהים אנחנו גלויים ואקוה כי גלויים המעיר את הארון ישוע יעיר גם אתנו על יד אנחנו גם במדעכם: 12 כי אין אנחנו משתבחין ישוע ויעמידנו עמכם: 15 כי כל זאת למענכם שנית אליכם אך נתנים לכם סבה להתפאר בנו למען אשר ירבה החסד על ידי רבים ותפרץ לנגד המתפארים בפנים ולא בלב: 13 כי אם התודה לכבוד האלהים: 16 ובעבור זאת לא השתגענו לאלהים היתה זאת ואם השכלנו לכם נחת ואף אם יכלה בנו האדם החיצון הנה היתה: 14 כי אהבת המשיח דחקה אתנו בהיותנו האדם הפנימי יתחדש יום יום: 17 כי לחצנו דנים אשר אם מת אחד בעד כלם כלם מתו: אשר הוא קל ואך לרגע יביא לנו כבוד עולמים 15 ובעד כלם מת למען לא יחיו החיים עוד גדול ורב עד למאד: 18 (aiōnios g166) אשר לא נביט אל הדברים הנראים כי אם אל אשר אינם נראים כי הנראים לשעה המה ואשר אינם נראים הם לעולם: (aiōnios g166) עוד: 17 ובכן מי שהוא במשיח בריאה חדשה הוא הישנות עברו והנה הכל נהיה לחדש: 18 והכל מאת האלהים המרצה אתנו לעצמו על ידי ישוע המשיח ויתן לנו שרות הרצוי: 19 יען אשר אלהים היה במשיח מרצה את העולם לעצמו ולא חשב להם את פשעיהם וישם בנו

5 הן ידענו כי בהרס בית אהלנו אשר

בארץ יש לנו בנין מאת האלהים בית אשר איננו

מעשה ידיים והוא לעולם בשמים: 2 (aiōnios g166)

כי גם עתה נאנחים ונכספים אנחנו להתעטף

את דבר הרצוני: 20 לכן מליצי המשיח אנחנו יהיו לי לעם: 17 על כן צאו מתוכם והברו וכאלו האלהים מזהיר אתכם על ידנו נבקש נאם יהוה ושמא אל תגעו ואני אקבץ אתכם: 18 מכם בעד המשיח התרצו נא אל האלהים: 21 והייתי לכם לאב ואתם תהיו לי לבנים ולבנות כי את אשר לא ידע חטאת אתו עשה לחטאת נאם יהוה צבאות:

בעדנו למען נהיה בו אנחנו לצדקת אלהים: **7** לכן חביבי בהיות לנו ההבטחות האלה **6** ואנחנו כעזרים נזהירה אתכם שלא תקבלו נטהרה את עצמנו מכל טמאת בשר ורוח לריק את חסד אלהים: 2 כי הוא אומר בעת רצון להשלים קדשתנו ביראת אלהים: 2 תנו לנו עניתיך ובוים ישועה עזרתך הנה עתה עת רצון מקום בלבבכם לא חסנו איש לא חבלנו הנה עתה יום ישועה: 3 ואין אנחנו נתנים מכשול איש לא עשקנו איש: 3 לא לחיב אתכם אני במאומה פן יהיה שרותנו לנאצה: 4 כי אם נראה מדבר הלא הקדמתי לאמר כי אתם בלבנו בכל דבר כמשרתי אלהים בסבלנות רבה יחד למות ויחד לחיות: 4 רב בטחוני עליכם בלחץ ובצרות ובמצוקות: 5 במכות ובמוסרות רבה תהלתי בכם מלאתי נחמה שבעתי שמחות ובמהומות בתלאות בשקידות ובצומות: 6 בכל לחצנו: 6 כי גם בבאנו אל מקדוניה לא בטהרה ובדעת ובארך רוח ובחסד וברוח היתה מרגעה לבשרנו רק נלחצנו בכל מחויץ הקדש ובאהבה לא צבועה: 7 בדבר האמת ובנבורת אלהים בכלי נשק הצדקה מימין ומשמאל: 8 בכבוד ובקלון בשם רע ובשם טוב וממתעים ובכל זאת נאמנים: 9 כאינם ידועים וגם ידועים כמתים והגנו חיים כמיסרים ולא מומתים: 10 כנעצבים ובכל עת שמחים כרשים ומעשירי רבים כאשר אין להם מאומה ויש להם כל: 11 פיננו פתוח לכם אנשי קורנתוס ורחב לבנו: 12 לא צר מקומכם בנו אך צר המקום במערכתם: 13 והיה זה גמולי כמו אל בנים אנכי מדבר אם תרחיבו ללבבכם גם אתם: 14 אל תהיו תשאו נוק במאומה על ידנו: 10 כי העצבת שהיא משכי על זר עם חסרי אמונה כי אי זה שתפות יש לצדקה עם העול ואי זה התחברות לאור עם החשך: 15 ואי זה הסכמה למשיח עם בליאל או מה חלק המאמין עם שאיננו מאמין: 16 ואי זה דבק יש להיכל אלהים עם האלילים כי אתם להנצלות גם לרגז גם ליראה גם לתשוקה היכל אלהים חיים כמו שאמר האלהים ושכנתי והתהלכתי בתוכם והייתי להם לאלהים והם

לא כתבתי בעבור העלב ולא בעבור הנעלב את המעשה למען כאשר התנדבתם לעשות כן רק למען תגלה בכם זריזותנו בעדכם לפני גם תגמרו כפי יכלתכם: 12 כי בהמצא לאיש האלהים: 13 ובעבור זאת נחמנו בנחמתכם ועוד שמחה יתרה היתה לנו בשמחת שיטוס כי הונח רוחו על ידי כלכם: 14 כי במה שהתהללתי לאחרים ולכם צוקה כי אם בשווי ימלא יתרכם לפניו בכם לא נכלמתי כי כמו שדברנו הכל אליכם באמת כן גם תהלתנו אל שיטוס היתה אמת: 15 וביותר מעיו המו לכם בזכרו את משמעת כלכם ואת אשר קבלתם אתו ביראה ובחרדה: 16 לכן אני שמח כי בכל דבר יאמץ לבי בכם:

8 והננו מודיעים אתכם אחי את חסד אלהים הנתן בקהלות מקדוניה: 2 כי ברב נסיון הלחץ רבתה שמחתם ושפלות רישם העדיפה להראות עשר תמתם: 3 כי מעיד אנכי אשר לפי כחם ויותר מכחם התנדבו: 4 ויבקשו ממנו ברב תחנונים להיות חברינו בנמילות חסדם לעזרת הקדשים: 5 ולא כאשר הוחלטנו כי אם את עצמם נתנו בראשונה לאדון וגם לנו ברצון האלהים: 6 עד כי בקשנו מן שיטוס כאשר החל כן גם לנמור בכם את נמילות החסד הזאת: 7 אבל כאשר הותרתם בכל באמונה ובדבור ובדעת ובכל זריזות ובאהבתכם אתנו כן גם תותירו בחסד הזה: 8 ואינני אמר זאת בדרך צווי כי אם לבחן על ידי זריזות אחרים גם את אמתת אהבתכם: 9 כי ידעים אתם את חסד

9 אמנם אין צורך לכתב אליכם על דבר השרות אשר לעזרת הקדשים: 2 כי ידעתי את נדיבתכם אשר עליה אני מתהלל בכם לפני אנשי מקדוניה לאמר אכיא מזמנת היא משנה לעשות בלבד כי גם לחפץ: 11 ועתה גם השלימו

רבם: 3 אבל שלחתי את האחים פן תהיה לריק תהלתנו עליכם בדבר הזה ולמען תהיו מזמנים כאשר אמרתי: 4 פן בבוא אתי אנשים ממקדוניה ימצאו אתכם לא מזמנים ונבוש אנחנו ואינני אמר אתם בבטחון הזה אשר התהללנו בו: 5 על כן היה נכון בעיני לבקש מן האחים כי יקדמו ללכת אליכם ויכינו את ברכתכם המיועדה מלפנים למען תהיה מוכנת כעין ברכה ולא כעין כילות: 6 כי הנה הזרע בצמצום גם יקצר בצמצום והזרע בברכות גם יקצר בברכות: 7 וכל איש כאשר ידבנו לבו לא מצער ולא מאנס כי הנתן בלב שמח יאהבנו אלהים: 8 ואלהים יכל להשפיע עליכם כל חסד עד כי יהיה לכם בכל עת די ספוקכם בכל ותותירו בכל מעשה טוב: 9 ככתוב פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד: (aiōn g165) 10 והנתן זרע לזרע ולחם לאכל יתן וירבה את זרעכם ויפריא תגובות צדקתכם: 11 למען תעשירו בכל לכל התמימות הפעלת תודה לאלהים על ידינו: 12 כי שרות העבודה הזאת לא לבד ימלא את מחסרי הקדושים כי גם יודו רבים לאלהים בשרותכם הנאמן הזה: 13 ויכבדו את האלהים על משמעת הודאתכם לבשורת המשיח ועל תמת התחברותכם אליהם ואל כלם: 14 והם בהתחננם בעדכם נכספים לכם בעבור חסד האלהים אשר גבר עליכם: 15 ותודה לאלהים על מתנתו העצומה מספר:

10 ואני פוליס הנני מזדיר אתכם בענות המשיח וחמלתו אשר פנים בפנים שפל אני בתוכם וברחקי מתאמץ עליכון: 2 ואתחננה שלא אצטרך בבאי להתאמץ בבטחון ההוא

ישבחנו יהוה:

כי לא המשבח נפשו משבח הוא כי אם אשר
16 ואשוב ואמר אל נא יחשבני איש לסכל ואם
אין אף כסכל קבלוני למען אתהלל מעט גם
אני: 17 את אשר אדבר לא לפי דרך הארון
אנכי מדבר כי אם כמו בסכלות אעז ואתהלל:
18 רבים מתהללים לפי הבשר לכן אתהלל
אף אני: 19 כי נשאים אתם ברצון את הסכלים
בהיותכם חכמים: 20 הלא תשאו אם יעביר
אתכם איש אם יבלע אם ילכד אתכם אם יתנשא
אם יכה אתכם על פניכם: 21 לאחרפנתו אנכי
אמר זאת כאלו היינו רפים אבל בכל אשר
ירחב איש להתהלל בסכלות אמר זאת ארזב
גם אנכי: 22 עברים הם כן גם אנכי ישראלים
הם כן גם אנכי זרע אברהם הם כן גם אנכי:
23 משרתי המשיח הם כמתהולל אמר אנכי
יותר מהם יותר ביגיעות יותר למאד במכות
יותר במוסרות ורב פעמים במצוקות מות: 24
חמש פעמים ספנתי בידי היהודים ארבעים
חסר אחת: 25 שלש פעמים יסרתי בשוטים פעם
אחת סקלתי ושלוש פעמים נשברה לי הספינה
ואהי במצולות ים לילה ויום: 26 במסעות רבות
בסכנות נהרות בסכנות שדדים בסכנות מצד
בני עמי בסכנות מצד הגוים סכנות בעיר סכנות
במדבר סכנות בים סכנות בתוך אחי שקר: 27
בעמל ובתלאה בשקידות הרבה ברעב ובצמא
בצומות הרבה בקר ובעירום: 28 מלבד שאר
הדברים הבאים עלי יום ויום והדאגה לכל
הקהלות: 29 מי יחלש ואני לא אחלש מי יכשל
ולא יבער לבי: 30 אם יש להתהלל אתהלל
בחלשתי: 31 האלהים אבי ישוע המשיח אדנינו
המברך לעולמי עולמים הוא ידע כי לא אשקר:
32 בדמשק שמר הנצב של המלך (aiōn g165)

ארטס את עיר הדמשקייין ויבקש לתפשני: 33
ובעד החלון הורידו אתי בכל מעל החומה
ואמלט מידיו:

12 אמנם להתהלל לא יועיל לי כי אבוא
למראות הארון וחזינותיו: 2 ידעתי איש במשיח
זה ארבע עשרה שנה אם היה בנוף לא ידעתי
או מחוץ לגוף לא ידעתי האלהים יודע והאיש
ההוא לקח עד לרקיע השלישי: 3 וידעתי את
האיש ההוא אם בנוף או מחוץ לגוף לא ידעתי
האלהים יודע: 4 אשר העלה אל הפרדס וישמע
דברים נסתרים אשר נמנע מאיש למללם: 5 על
איש כמוהו אתהלל אך על עצמי לא אתהלל
זולתי בחלשותי: 6 כי לו חפצתי להתהלל
לא אהיה סכל כי אמת אדבר אבל אתאפק פן
יחשבני איש יותר ממה שיראה בי או שישמע
ממני: 7 ולמען אשר לא אתרומם ברב גדל
החזינות נתן לי סלון בבשרי מלאך השטן
להכתיני באגרופ למען לא אתרומם: 8 על
זאת התחננתי שלש פעמים אל הארון להסירו
ממני: 9 ויאמר אלי די לך חסדי כי בחלשה
תשלם גבורתי על כן שמח לבי להתהלל
בחלשותי למען תשרה עלי גבורת המשיח: 10

לכן רצתה נפשי בחלשות ובחרפות ובצרות
וברדיפות ובמצוקות בעד המשיח כי כאשר
חלשתי אז גבור אני: 11 סכל הייתי בהתהללי
אתם הכרחתם אתי תחת אשר היה עליכם
להזכירני לשבח כי לא נפל אנכי במאומה
מן השליחים הגדולים כל כך אף כי כאין
אנכי: 12 הן אתות השליח נעשו בקרבכם בכל
סבלנות באתות ובמופתים ובגבורות: 13 כי
במה נגרעתם מן הקתלות האחרות אם לא
הלאיתי אתכם סלחו נא לי את העולה הזאת:

אנחנו אכן נחיה עמו בנבורת אלהים לנגדכם:
5 נסו נא אתכם אם באמונה אתם בחנו אתכם או
האינכם ידעים את נפשכם כי ישוע המשיח בכם
אם לא כי נמאסים אתם: 6 אבל אקוה כי תדעו
אשר אנחנו איננו נמאסים: 7 ואני מתחנן אל
האלהים אשר לא תעשו כל רע לא למען נראה
אנחנו נאמנים כי אם למען תעשו אתם את הטוב
ואנחנו נהיה כנמאסים: 8 כי אין אנחנו יכולים
לעשות מאומה לנגד האמת כי אם בעד האמת:
9 כי נשמח אם חלשים אנחנו ואתם גבורים ועל
זאת גם נתפלל על אשר תכווננו: 10 ובעבור זאת
כתבתי את אלה בהיותי ברחוק למען אשר לא
אצטרך בקרבי אליכם לדבר אתכם משפטים
לפי הרשות אשר נתנה לי האדון לבנות ולא
להרוס: 11 ובכן אחי שמחו והתכווננו התנחמו
ויהי לכם לב אחד אהבו השלום ואלהי האהבה
והשלום יהי עמכם: 12 שאלו לשלום איש את
רעהו בנשיקה הקדושה הקדושים כלם שאלים
לשלומכם: 14 חסד האדון ישוע המשיח ואהבת
האלהים והתחברות רוח הקדש עם כלכם
אמן:

אֵל-הַנְּלָטִיִּים

ויקראני בחסדו: 16 לגלות בי את בנו שאבשרנו בנויים מיד לא נועצתי עם בשר ודם: 17 גם לא עליתי ירושלים אל אשר היו שליחים לפני כי אם הלכתי לערב ומשם שבתי אל דמשק: 18 אחרי כן מקץ שלש שנים עליתי ירושלים לראות את כיפא ואשב עמו חמשה עשר יום: 19 ואחר מן השליחים לא ראיתי זולתי את יעקב אחי אדנינו: 20 ואשר אני כתב אליכם הנה נגד האלהים כי לא אכזב: 21 אחרי כן באתי אל גלילות סוריא וקיליקיא: 22 אבל קהלות יהודה אשר במשיח הנה לא ידעו את פני: 23 רק זאת בלבד שמעו כי האיש ההוא אשר היה רדף אתנו מאז עתה הוא מבשר את האמונה אשר האבירה מלפנים: 24 ויהללו בי את האלהים:

2 אחרי כן מקץ ארבע עשרה שנה שבתי ועליתי לירושלים עם בר נבא ואקח אתי גם את טיטוס: 2 ואעל שמה על פי מחזה ואשים לפנים את הבשורה אשר קראתי בנוים וביחוד שמתיה לפני החשובים שבהם פן תהיה לריק מרוצתי אשר ארוץ או רצתי: 3 אבל גם טיטוס אשר אתי אף כי יוני הוא לא הכרח להמול: 4 מפני אחי השקר הנכנסים בסתר בתוכנו אשר באו לרגל את חרותנו אשר לנו בישוע המשיח למען העבירנו: 5 אשר לא סרנו למשמעתם אף לא שעה אחת למען אשר תעמד בקרבכם אמותה של הבשורה: 6 ומאת הנחשבים להיות מה יהיו מי שיהיו אינני חושש לזה כי האלהים לא ישא פני איש לי לא הוסיפו החשובים מאומה: 7 ותהי להפך בראותם כי הפקדה לי הבשורה אל הערלים כמו שהפקד כיפא אל המולים: 8 כי הפעל בכיפא לשלחו אל המולים הוא

1 פולוס השליח לא מבני אדם ולא על ידי בן אדם כי אם על ידי ישוע המשיח ואלהים האב אשר העירו מן המתים: 2 וכל האחים אשר עמדי אל הקהלות אשר בנלטיא: 3 חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ומאת אדנינו ישוע המשיח: 4 אשר נתן את נפשו בעד חטאתינו לחלצנו מן העולם הרע הזה כרצון אלהינו אבינו: 5 אשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן: 6 (aiōn g165) תמה אני כי סרתם מהר מאחרי הקרא אתכם בחסד המשיח אל בשורה זרה: 7 והיא איננה אחרת רק שיש אנשים העכרים אתכם וחפצים להפך את בשורת המשיח: 8 אבל גם אנחנו או מלאך מן השמים אם יבוא לבשר אתכם בשורה מבלעדי זאת אשר בשרנו אתכם חרם יהיה: 9 כמו שאמרנו כבר כן אמר עתה עוד הפעם איש כי יבשר אתכם בשורה מבלעדי אשר קבלתם חרם יהיה: 10 ועתה המתרצה אנכי אל בני אדם אם אל האלהים או המבקש אנכי למצא חן בעיני בני אדם כי במצאי חן בעיני בני אדם לא אהיה עוד עבד המשיח: 11 אבל מודיע אני אתכם אחי כי הבשורה אשר בשרתי לא לפי דרך אדם היא: 12 כי גם אנכי לא קבלתיה מאדם ולא למדוני אתה כי אם בחזיון ישוע המשיח: 13 כי הלא שמעתם את דרכי אשר התהלכתי מלפנים בין היהודים ואת אשר רדפתי על יתר את עדת אלהים ואבדתיה: 14 ואהי הולך וחזק בדת היהודית על רבים מבני גילי בעמי בקנאתי הגדולה לקבלות אבותי: 15 אך כאשר היה רצון האלהים אשר הבדיל אתי מרחם אמי

3 פעל גם בי לשלחני אל הגוים: 9 וכאשר ידעו אהה גלטים חסרי דעת מי התעה אתכם יעקב וכיפא ויוחנן הנחשבים לעמודים את בכשפיו משמע את האמת אחרי אשר ציר החסד הנתן לי נתנו לי ולבר נבא את יד ימינם בתוככם ישוע המשיח הצלוב לנגד עיניכם: ונאות כי נלך אנחנו לגוים והמה למולים: 10 רק 2 זאת לבר חפצתי ללמד מכם האם ממעשי שנזכר את האביונים אשר גם שקדתי לעשותה: התורה קבלתם את הרוח או משמועת האמונה: 11 וכאשר בא כיפא לאנטיוכיא הוכחתי אל 3 האתם סכלים כל כך אשר החלותם ברוח פניו דרכו מפני שהיה בו אשם: 12 כי לפני בא ועתה תכלו בבשר: 4 הכזאת סבלתם לריק אנשים מאת יעקב היה אכל עם הגוים יחדו אם אמנם אך לריק: 5 הנה המפיך לכם את וכבאם היה מתרחק ופורש מהם מיראתו את הרוח ופעל בכם גבורות הכי ממעשי התורה בני המילה: 13 ויכחשו עמו גם שאר היהודים הוא עשה אלה או משמועת האמונה: 6 כאשר עד כי בר נבא גם הוא נדח אחרי כחשם: 14 האמין אברהם באלהים ותחשב לו לצדקה: 7 אכן בראותו את אשר לא ישרו לכת כאמתה דעו אפוא כי בני האמונה בני אברהם המה: 8 של הבשורה אמרתי אל כיפא בפני כל אם והמקרא בראתו מראש כי האלהים יצדיק את אתה היהודי תתנהג כנכרי ולא כיהודי למה הגוים מתוך האמונה קדם לבשר את אברהם תכריח את הגוים להתנהג כיהודים: 15 הן לאמר ונברכו בכך כל הגוים: 9 על כן בני מזרע היהודים אנחנו ולא חטאים מן הגוים: 16 האמונה יתברכו עם אברהם המאמין: 10 כי ומדעתנו כי לא יצדק אדם מתוך מעשי התורה בני מעשי התורה תחת הקללה המה שנאמר כי אם באמונת ישוע המשיח גם אנחנו האמנו ארור אשר לא יקים את כל הדברים הכתובים במשיח ישוע למען נצדק מאמונת המשיח ולא בספר התורה לעשות אותם: 11 וגלוי הוא כי ממעשי התורה כי ממעשי התורה לא יצדק כל על ידי התורה לא יצדק האדם לפני האלהים בשר: 17 ואם בבקשנו להצדק במשיח נמצא כי צדיק באמונתו יחיה: 12 והתורה איננה מן גם אנחנו חטאים הנה המשיח משרת החטא האמונה כי אם אשר יעשה אתם האדם וחי חלילה: 18 כי אם אשוב ואכנה את מה שסתרתי בהם: 13 המשיח פדנו מקללת התורה בהיותו אני עשה את עצמי פשע: 19 כי מתי אני לתורה לקללה בעדנו שנאמר קללת אלהים תלוי: על ידי התורה למען אחיה לאלהים: 20 עם 14 למען אשר תבא ברכת אברהם במשיח המשיח נצלבתי ואין עוד אנכי החי כי אם ישוע על הגוים למען אשר נשא את הבטחת המשיח הוא חי בקרבי ואשר אני חי עתה בבשר הרוח על ידי האמונה: 15 אחי לפי דרך אדם אחיה באמונת בן אלהים אשר אהבני ויתן את נפשו בעדי: 21 לא אמאס את חסד האלהים כי היא לא יפרנה איש גם לא יוסיף עליה דבר: אלו תהיה על ידי התורה צדקה הנה חנם מת 16 והנה לאברהם נאמרו ההבטחות ולזרעו המשיח: ולא אמר ולזרעך כאלו לרבים אלא כאלו ליחיד ולזרעך והוא המשיח: 17 וזאת אני אמר

כי דיתיקי אשר קימה האלהים מאז לימות היותנו קטנים היינו משעבדים ליסדות העולם: המשיח לא תוכל התורה אשר באה אחרי 4 ובמלאת העת שלח האלהים את בנו אשר ארבע מאות ושלשים שנה להפך אותה ולבטל את ההבטחה: 18 כי אם תבוא הנחלה מתוך התורה לא תבוא עוד מתוך ההבטחה אבל את אברהם חנן האלהים על ידי הבטחה: 19 אם כן התורה מה היא מפני הפשעים נוספה עד כי יבוא הזרע אשר לו ההבטחה ותושם התורה על ידי המלאכים וביד סרסר: 20 והסרסר לא של אחד הוא אך האלהים הוא אחד: 21 בעצמותם אינם אלהים: 9 ועתה אחרי ידעתם ועתה הכי התורה סתרת את הבטחות האלהים חלילה כי אלו נתנה תורה אשר בכחה להחיות אז באמת היתה הצדקה על ידי התורה: 22 אבל הכתוב סגר את הכל ביד החטא למען תנתן ההבטחה אל המאמינים באמונת ישוע המשיח: 23 לפני בוא האמונה היינו סגורים ונשמרים תחת התורה אלי האמונה העתידה להגלות: 24 ובכן התורה היתה אמנת אותנו אל המשיח למען נצדק על ידי האמונה: 25 אבל עתה אחרי אשר באה האמונה אין אנחנו עוד תחת יד האמן: 26 כי כלכם בני אלהים אתם על ידי האמונה במשיח ישוע: 27 כי כלכם אשר נטבלתם למשיח לבשתם את המשיח: 28 ואין עוד לא יהודי ולא יוני לא עבד ולא בן חורין לא זכר ולא נקבה כי אתם כלכם אחד במשיח ישוע: 29 ואם אתם למשיח הנכם זרע אברהם ונחלים כפי ההבטחה:

4 ואני אמר היורש כל עת היותו קטן אין הברדל בינו ובין העבד אף אם הוא אדון הכל: 2 אלא הוא תחת יד אמנים ופקידי הבית עד לזמן המיעד לו מאת אביו: 3 ככה גם אנחנו בעוד

שני בנים האחד מן האמה והשני מן החפשיה: עוד המילה על מה אהיה נרדף הלא אז מבטל 23 ואשר לאמה הוא נולד לפי הבשר ואשר מכשול הצלב: 12 מי יתן ויכרתו המדיחים לחפשיה על פי ההבטחה: 24 והדברים הם אתכם: 13 כי אתם אחי לחרות נקראתם ובלבד לרמז כי שתי הבריתות הנה האחת מן הר סיני שלא תהיה החרות תאנה לבשר אלא שתעבדו היולדת לעבדות והיא הנר: 25 כי הנר סיני הר איש את רעהו באהבה: 14 כי כל התורה כלולה בערב הוא והוא כנגד ירושלים של עתה כי היא במצוה אחת והיא ואהבת לרעך כמוך: 15 אבל בעבדות עם בניה: 26 אבל ירושלים של מעלה אם תנשכו ותאכלו איש את אחיו ראו פן תכלו היא חפשיה והיא אם כלנו: 27 כי כתוב רני איש על ידי רעהו: 16 והנני אמר התהלכו ברוח עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי ולא תמלאו את האות הבשר: 17 כי הבשר רבים בני שוממה מבני בעולה: 28 ואנחנו אחי מתאוה הפך מן הרוח והרוח הפך מן הבשר הננו כיצחק בני ההבטחה: 29 וכאשר הנולד ושניהם מתקוממים זה לזה עד שלא תוכלו לפי הבשר אז היה רדף את הנולד לפי הרוח לעשות את אשר תחפצו: 18 ואם תנהנו על כן הוא גם עתה: 30 אבל הכתוב מה הוא אמר ידי הרוח אז אינכם תחת התורה: 19 וגלויים גרש האמה ואת בנה כי לא יירש בן האמה עם בן החפשיה: 31 על כן אחי לא בני האמה אנחנו וזמה: 20 עבודת אלילים וכשוף איבות ומצות וקנאה ורנו מריבות מחלקות וכתות: 21 צרות כי אם בני החפשיה:

5 ועתה עמדו נא בחרות אשר שחרר אתנו המשיח ואל תשובו להלכד בעל העבדות: 2 הנה אני פולוס אמר לכם כי אם תמולו לא יועיל לכם המשיח: 3 ומעיד אני עוד הפעם בכל איש אשר ימול כי מחיב הוא לשמר את כל התורה: 4 נגזרתם מן המשיח אתם המצטרקים בתורה נפלתם מן החסד: 5 כי אנחנו ברוח ניחל מתוך האמונה לתקות הצדקה: 6 כי במשיח איננה נחשבת לא המילה ולא הערלה כי אם האמונה הפעלת באהבה: 7 היטבתם לרוץ מי חשך אתכם משמע אל האמת: 8 הפתוי הזה איננו מאת הקרא אתכם: 9 מעט שאר מחמץ הוא את כל העסה: 10 מבטח אני בכם באדון שלא תהיה רוח אחרת עמכם והעכר אתכם ישא את עוני יהיה מי שיהיה: 11 ואני אחי אם אכריז כי החשב את עצמו להיות מה ואיננו מאומה רעהו:

6 אחי גם כי יתפש איש מכם בעברה אתם אנשי הרוח תקימהו ברוח ענוה והשמר לנפשך פן תבא לידי נסיון גם אתה: 2 שאו איש את משא רעהו בזאת תמלאו את תורת המשיח: 3 עוני יהיה מי שיהיה: 11 ואני אחי אם אכריז כי החשב את עצמו להיות מה ואיננו מאומה

את נפשו הוא מרמה: 4 אבל יבחן כל איש את מעשהו ואז לו לבדו תהיה תהלתו ולא לנגד אחר: 5 כי כל איש את משאו ישא: 6 המלמד בדבר יחלק מכל טובו למלמדהו: 7 אל תתעו לא יתן אלהים להתל בו כי מה שזרע האדם אתו יקצר: 8 הזרע בבשרו יקצר כליון משברו והזרע ברוח יקצר מן הרוח חיי עולם: (aiōnios g166) 9 ואנחנו בעשות הטוב אל נחת כי נקצר בעתו אם לא נרפה: 10 לכן כאשר העת בידנו נעשה נא את הטוב עם כל אדם וביותר עם בני אמונתנו: 11 ראו נא מה גדול המכתב אשר כתבתי אליכם בידי: 12 החפצים להתהדר בבשר מכריחים אתכם להמול רק למען לא ירדפו על צלב המשיח: 13 כי גם הם הנמולים אינם שמרים את התורה אלא רצונם שתמולו למען יתהללו בבשרכם: 14 ואנכי חלילה מהתהלל זולתי בצלב ארנינו ישוע המשיח אשר בו העולם נצלב לי ואני נצלב לעולם: 15 כי במשיח ישוע גם המילה גם הערלה אינן נחשבות כי אם בריאה חדשה: 16 וכל המהלכים כפי השורה הזאת שלום ורחמים עליהם ועל ישראל אשר לאלהים: 17 מעתה איש אל ילאני עוד כי את חבורות האדון ישוע אני נשא בנויתי: 18 חסד ישוע המשיח ארנינו יהי עם רוחכם אחי אמן:

בקדשים: 19 ואי זה הוא יתרון גדלת נבורתו בנו המאמינים כפי פעלת עצת כחו: 20 אשר פעל במשיח בהעיר אתו מן המתים ויושיבנו לימינו במרומים: 21 ממעל לכל שררה ושלטן ונבורה וממשלה וכל הנקרא בשם לא לבר בעולם הזה כי אם גם בעולם הבא: (aiōn g165) 22 וישת כל תחת רגליו ויתן אתו לראש על הכל אל העדה: 23 אשר היא גופו מלוא הממלא את הכל בכל:

2 גם אתכם המתים לפנים בפשעים וחטאתיכם: 2 אשר התהלכתם בהם לפי דור העולם הזה כרצון שר ממשלת האויר והוא הרוח הפעל כעת בבני המרי: (aiōn g165) 3 וגם אנחנו כלנו בתוכם הלכנו לפנים בתאוות הבשר לעשות חפצי בשרנו ומחשבותינו ונהי אך בני רגז בטבענו כאשר בני אדם: 4 אבל האלהים המלא רחמים ברב אהבתו אשר אהב אתנו: 5 אחרי היותנו מתים בפשעים החינו עם המשיח בחסד נושעתם: 6 ויעירנו אתו אף הושיבנו במרומים במשיח ישוע: 7 להראות בדרות הבאים את גדלת עשר חסדו בטובתו עלינו במשיח ישוע: (aiōn g165) 8 כי בחסד נושעתם על ידי האמונה ולא מידכם היתה זאת כי מתת אלהים היא: 9 לא מתוך המעשים שלא יתהלל אחרי שמעי אמונתכם באדנינו ישוע והאהבה אשר אהבתם את כל הקדשים: 16 לא אחדל מהודות בעבורכם בהזכירי אתכם בתפילתי: 17 כי יתן לכם אלהי אדנינו ישוע המשיח אבי הכבוד את רוח החכמה והחזון לדעת אתו: 18 ויאר עיני לבבכם למען תדעו אי זו היא תוחלת קריאתו ואי זה הוא עשר כבוד נחלתו

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אל הקדשים הנמצאים באפסוס ומאמינים במשיח ישוע: 2 חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 3 ברוך הוא האלהים ואבי אדנינו ישוע המשיח אשר ברכנו בכל ברכת רוח במרומים במשיח: 4 כאשר בחר אתנו בו לפני מוסדות תבל להיות קדשים ותמימים לפניו באהבה: 5 יעדנו לו לבנים על ידי ישוע המשיח כחפץ רצונו: 6 לתהלת כבוד חסדו אשר נתן אתנו בירידו: 7 אשר בו לנו הפדיום בדמו וסליחת הפשעים כרב חסדו: 8 אשר השפיעו עלינו בכל חכמה והשכל: 9 והודיענו את סוד רצונו כעצתו היעוצה בו: 10 על דבר הנהגתו במלאת העתים לקבץ את הכל תחת המשיח הן מה שבשמים הן מה שבארץ: 11 אשר גם לקחנו בו נחלתנו אנחנו המיעדים לה מאז במחשבת פעל הכל כעצת חפצו: 12 להיותנו לתהלת כבודו אנחנו אשר יחלנו אל המשיח מאז: 13 ואשר גם אתם נטועים בו אחרי שמעכם דבר האמת את בשורת ישועתכם ואשר בו כשהאמנתם גם נחתמתם ברוח ההבטחה רוח הקדש: 14 כי זה ערבון ירשתנו לפדות לו עם סגלה לתהלת כבודו: 15 בעבור זאת גם אנכי אחרי שמעי אמונתכם באדנינו ישוע והאהבה אשר אהבתם את כל הקדשים: 16 לא אחדל מהודות בעבורכם בהזכירי אתכם בתפילתי: 17 כי יתן לכם אלהי אדנינו ישוע המשיח אבי הכבוד את רוח החכמה והחזון לדעת אתו: 18 ויאר עיני לבבכם למען תדעו אי זו היא תוחלת קריאתו ואי זה הוא עשר כבוד נחלתו

ובאין לכם אלהים בעולם: 13 ועתה בישוע
המשיח אתם הרחוקים מאז הייתם קרובים
בדם המשיח: 14 כי הוא שלומנו אשר עשה
השנים לאחד והרס מחיצת הגדר: 15 בבטלו
האיבה בבשרו את תורת המצות בגזרותיהן
לברא בנפשו את השנים לאיש אחד חדש ויעש
שלום: 16 וירצה את שניהם בנוף אחד לאלהים
על ידי צליבתו בהמיתו בנפשו את האיבה: 17
ויבא ויבשר שלום לכם הרחוקים והקרובים:
18 כי על ידו יש לשנינו מבוא ברוח אחד אל
אבינו: 19 לכן אינכם עוד גרים ותושבים כי אתם
בני עיר אחת עם הקדשים ובני בית אלהים:
20 בנויים על יסוד השליחים והנביאים וישוע
המשיח הוא אבן הפנה: 21 אשר חבר בו יחד
הבנין כלו עדי יגבה להיכל קדש ליהודה: 22
ובו נבנים גם אתם להיות משכן אלהים ברוח:
3 בעבור זאת אני פולס אסיר המשיח
למענכם הגוים: 2 כי אמנם שמעתם הנהגת חסד
האלהים אשר נתן לי אליכם: 3 כי בחזון גלה
לי הסוד אשר למעלה כתבתי לכם במעט:
4 ובקראכם תוכלו להכיר בזאת את בינתי
בסוד המשיח: 5 אשר בדורת הראשנים לא
נודע לבני אדם כאשר נגלה עתה לשליחי
הקדשים ולנביאי ברוח: 6 להיות הגוים גם
הם בני ירשתו וגוף אחד וחברי הבטחתו
במשיח על ידי הבשרה: 7 אשר הייתי לה
למשרת במתנת חסד אלהים הנתונה לי כפי
פעלת גבורתו: 8 לי צעיר הצעירים שבכל
הקדשים נתן החסד הזה לבשר בגוים את עשר
המשיח אשר לא יחקר: 9 ולהאיר עיני כל
מה היא הנהגת הסוד הנסתר מדרת עולם

מתנת המשיח: 8 על כן הוא אומר עלה למרום רנזום: 27 גם לא תתנו מקום לשטן: 28 מי שנב שבה שבי ויתן מתנות לאדם: 9 ועלה שאמר מה אל יסף לנב כי אם ייגע ובידיו יעשה את הטוב הוא אם לא שירד ירד מקדם לתחתיות ארץ: למען יהיה לו לתת לאיש מחסור: 29 כל דבר 10 הירד הוא אשר גם עלה למעלה מכל השמים נבול לא יצא מפיכם כי אם הטוב והמועיל למען ימלא את הכל: 11 והוא נתן את אלה לבנות לפי הצרך למען יתן חן לשמעיו: 30 שליחים ואת אלה נביאים ואת אלה מבשרים ולא תעצבו את רוח הקדש של אלהים אשר ואת אלה רעים ומלמדים: 12 להשלים את נחתמתם בו אל יום הנאלה: 31 כל מרירות הקדשים למעשה העבודה לבנין גוף המשיח: וחמה ורגז וצעקה וגדוף תסירו מכם עם כל 13 עד כי נגיע כלנו לאחדות האמונה ורעת הרשעה: 32 והיו טובים איש אל רעהו ורחמנים בן האלהים כאיש אחד שלם לשעור קומת וסלחים איש לאחיו כאשר סלח לכם האלהים מלוא המשיח: 14 ולא נהיה עוד ילדים נגרשים במשיח:

ונדרפים בכל רוח הלמוד בתרמית בני אדם ומקשותם אשר שתו להתעות: 15 כי אם נדבר האמת באהבה ונגדלה בכל דבר לו למשיח שהוא הראש: 16 אשר ממנו כל הגוף בהיותו מרכב ומדבק בכל חבור השמוש כפי מדת הפעלה הנתונה לכל אבר ואבר ירבה ויגדל להשלמת בנינו באהבה: 17 והנה זאת אני אומר ומעיד באדון כי מעתה לא תלכו עוד כיתר הנזים ההלכים בהבלי שכלם: 18 חשכי הרעת ומוזרים לחיי אלהים מפני אולתם אשר בהם כי טח מהשכיל לבבם: 19 אשר השמינו ויתנו את נפשם לזמה לעשות כל תועבה באהבת הבצע: 20 ואתם לא כן למדתם את המשיח: 21 אם אמנם אתו שמעתם ובו למדתם כפי האמת בישוע: 22 אשר תסורו מדרכיכם הראשנים ותפשטו את האדם הישן הנשחת בתאות התרמית: 23 ותתחדשו ברוח שכלכם: 24 ותלבשו את האדם החדש הנברא כדמות אלהים בצדקה וקדשת האמת: 25 על כן הסירו מכם את השקר ודברו אמת איש את רעהו כי אברים כלנו יחד איש לאיש: 26 רגזו ואל תחטאו אל תשקע החמה על

5 לכן לכו בדרך האלהים כבנים חביבים: 2 והתהלכו באהבה כאשר גם המשיח אהב אתנו והקריב את נפשו בעדנו לקרבן זבח לאלהים לריח ניחוח: 3 אבל זנות וכל טמאה ואהבת בצע בל יזכר ביניכם כאשר נאווה לקדשים: 4 גם לא נבול פה ודברי סכלות ולעג אשר לא כהגן כי אם קול תודה: 5 כי זאת ידע תדעו כי כל זנה וטמא ואהב בצע שהוא עבד אלילים אין לו חלק ונחלה במלכות המשיח והאלהים: 6 אל ישיא איש אתכם בדברי ריק כי בגלל אלה חרון אלהים בא על בני המרי: 7 על כן אל יהי חלקכם עמהם: 8 כי מלפנים הייתם חשך ועתה הנכם אור באדנינו התהלכו נא כבני אור: 9 כי פרי הרוח כל מעשי חסד וצדק ואמת: 10 ובחנו מה הוא רצוני בעיני אדנינו: 11 ואל תשתתפו עם מעשי החשך אשר לא יעשו פרי כי אם הוכח תוכיחו אותם: 12 כי מה שהם עשים בסתר חרפה היא אך לספר: 13 אבל כל זאת יגלה כשיוכח על ידי האור כי כל הנגלה אור הוא: 14 על כן הוא אומר עורה הישן וקומה מן

המתים ויאר לך המשיח: 15 ועתה ראו ותזהרו **6** שמעו בנים אל הוריהם באדנינו כי ארה להתהלך לא ככסילים כי אם כחכמים: 16 ישר הוא: 2 כבד את אביך ואת אמך זאת היא מוקירים העת כי הימים רעים המה: 17 על כן המצוה הראשונה אשר לה ההבטחה: 3 למען אל תהיו חסרי דעת כי אם מבינים לדעת מה ייטב לך ולמען יאריכך ימיך על האדמה: 4 הוא רצון אדנינו: 18 ואל תשתכרו מיין המביא לידי פריצות כי אם המלאו ברוח: 19 ושיחו איש לרעהו בתהלות ותשבחות ושירות רוחניות שירו וזמרו לאדני בלבבכם: 20 והודו בכל עת על הכל לאלהים אבינו בשם אדנינו ישוע המשיח: 21 הכנעו איש לאחיו ביראת אלהים: האלהים בכל נפשם: 7 ועבדים בנפש חפצה את 22 הנשים הכנענה לבעליהן כמו לאדנינו: 23 האדון ולא בני אדם: 8 וידעתם כי כל דבר טוב כי האיש הוא ראש האשה כאשר המשיח הוא ראש העדה והוא מושיע של הגוף: 24 אבל כאשר תכנע העדה למשיח ככה גם הנשים לבעליהן בכל דבר: 25 האנשים אהבו את נשיכם כאשר גם המשיח אהב את העדה ויתן את נפשו בעדה: 26 למען קדשה בדברו אחרי אשר טהרה ברחיצת המים: 27 להקימה בכבוד לו לעדה אשר אין בה כתם וקמט וכדומה כי אם למען תהיה קדושה ותמימה: 28 כן האנשים חיבים לאהב את נשיהם כגופם כי האהב את אשתו אהב את עצמו: 29 כי מעולם לא שנא איש את בשרו כי אם זן ומכלכל אתו כאשר גם האדון את עדתו: 30 כי אברי גופו אנחנו משברו ומעצמיו: 31 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודיבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד: 32 גדול הסוד הזה ואני מפרש אתו על המשיח ועל עדתו: 33 ואולם גם אתם כל איש מכם יאהב את אשתו כנפשו והאשה היא תזהר ותירא את בעלה:

בעדי למען ינתן לי הדבר בפתחי פי להניד בבטחון את סוד הבשורה אשר אנכי ציר לה

במוסרות: 20 למען אדבר בה בבטחה כאשר
מטל עלי לדבר: 21 ולמען אשר תדעו גם אתם
את קרתי ואת מעשי הנה את הכל יודיע אתכם
טוֹכִיקוֹס האח החביב והמשרת הנאמן באדנינו:
22 אשר לזאת שלחתיהו אליכם למען תדעו את
קרתינו ולמען ינחם את לבבכם: 23 השלום
לאחים והאהבה עם האמונה מאת האלהים
האב ומאת הארון ישוע המשיח: 24 החסד עם
כל האהבים את אדנינו ישוע המשיח באהבה
אשר לא תכלה אמן:

אֵל-הַפִּילִפִּיִּים

ואני הנני שמח בזאת וגם אשמח: 19 כי יודע אני שתהיה לי זאת לישועה בתפלתכם ובעזרת רוח ישוע המשיח: 20 ואוחיל ואקנה שלא אבוש בכל דבר כי אם בכל בטחון כאשר מאז כן גם עתה יתגדל המשיח בנופי אם בחיי אם במותי: 21 כי המשיח הוא חיי והמות רוח לי: 22 אולם אם לחיות בבשר עוד יוסיף לי פרי עמלי אין לי להניד במה אבחר: 23 כי משוך אני מן השנים נפשי אותה להפטר ולהיות עם המשיח כי זה המבחר: 24 אבל לעמד עוד בבשר צריך יתר בעבורכם: 25 ואני בטח וידע כי אותה ואעמד עם כלכם יחד לאמץ אתכם ולהגדיל שמחת אמונתכם: 26 למען תרבה על ידי תהלתכם במשיח ישוע בשווי לבוא אליכם: 27 רק חתנהגו כראוי לבשורת המשיח למען אשמע עליכם אם בבואי לראותכם אם בהיותי רחוק כי קימים אתם ברוח אחת ועזרים אתי בנפש אחת להלחם בעד אמונת הבשורה: 28 ואינכם חרדים מאומה מפני המתקוממים אשר זאת להם אות לאבדם ולכם לישועתכם ומאת האלהים היא: 29 כי נתן לכם בעד המשיח לא לבד להאמין בו כי אם גם להתענות בעדו: 30 כי גם לכם המלחמה אשר ראיתם בי ואשר עתה שמעים אתם עלי:

2 לכן אם יש תוכחה במשיח אם תנחומות האהבה אם התחברות הרוח אם רחמים וחמלה: 2 השלימו נא את שמחתי בהיות לכם לב אחד ואהבה אחת ונפש אחת ורצון אחד: 3 ולא תעשו דבר בדרך מריבה או כבוד שוא כי אם בשפלות רוח תחשבו איש את רעהו יותר מעצמו: 4 כל אחד אל ידאג לאשר לו לבדו כי

1 פולוס וטימותיוס עבדי המשיח ישוע אל כל הקדשים במשיח ישוע אשר הם בפילפי עם הפקידים והשמשים: 2 חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 3 אודה לאלהי מדי זכרי אתכם: 4 ותמיד בכל תפלותי אתחנן בשמחה בעד כלכם: 5 על התחברותכם אל הבשורה למן היום הראשון ועד הנה: 6 ובטח אני כי המתחיל בכם המעשה הטוב גם יגמרנו עד יום ישוע המשיח: 7 כאשר ראוי לי לחשב ככה על כלכם בעבור שאתי אתכם בלבבי במוסרי ובהצדיקי ובחוקי את הבשורה באשר כלכם חברי בחסד: 8 כי האלהים לי לעד אשר לכלכם נכספתי באהבת ישוע המשיח: 9 ועל זאת מתפלל אנכי כי תרבה ותגדל אהבתכם בהשכל ובכל דעת: 10 למען תבחנו את המבחרות והייתם זכים ובלי מכשול עד יום המשיח: 11 מלאים פרי הצדקה על ידי ישוע המשיח לכבוד אלהים ותהלתו: 12 והנני מודיע אתכם אחי כי אשר מצאתני היתה אך ליתרון הבשורה: 13 עד אשר נגלו מוסרותי במשיח בכל שער המלך ולכל הנשאים: 14 ורב האחים באדנינו הוסיפו אמץ במוסרותי והתחזקו יותר בלבבם לדבר את הדבר בלי פחד: 15 הן יש מגידים את המשיח מקנאה וריב ויש מגידים בכונה טובה: 16 אלה ממריבה מגידים את המשיח לא בלב שהור כי חשבים להוסיף צרה על מוסרי: 17 ואלה מאהבה באשר הם ידעים כי נתון אנכי להצדיק את הבשורה: 18 אך מה בכך הלא בכל אופן אם בעלילה או באמת יגד המשיח

אם גם לאשר לחברו: 5 כי הרוח ההיא אשר ובטחתי באדנינו אשר גם אנכי אבוא אליכם היתה במשיח תהי גם בכם: 6 אשר אף כי היה במהרה: 25 ואחשב מן הצרך לשלח אליכם בדמות האלהים לא חשב לו לשלל היותו שנה את אפפרודיטוס אחי ועזרי וחברי בצבא והוא לאלהים: 7 כי אם הפשיט את עצמו וילבש שליחם ומשרתי בצרכי: 26 יען היותו נכסף דמות עבד וידמה לבני אדם וימצא בתכונתו לכלכם ונעצב מאד על אשר שמעתם כי חלה: כבן אדם: 8 וישפל את נפשו ויכנע עד מות עד 27 אמנם חלה חלה וגם נטה למות אבל האלהים מיתת הצליבה: 9 על כן גם האלהים הגביהו רחם עליו ולא עליו בלבד כי גם עלי רחם שלא מאד ויתן לו שם נעלה על כל שם: 10 למען יבוא עלי יגון על יגון: 28 לכן מהרתי לשלחו אשר בשם ישוע תכרע כל ברך אשר בשמים אליכם למען תראהו ותשובו לשמוח וגם ימעט ובארץ ומתחת לארץ: 11 וכל לשון תודה כי יגוני: 29 על כן קבלהו באדנינו בכל שמחה אדון הוא ישוע המשיח לכבוד אלהים האב: 12 והוקירו אנשים כמהו: 30 כי בעבור מעשה לכן חביבי כאשר שמעתם לי בכל עת כן לא לבד בהיותי עמכם כי עוד יתר עתה אשר אני ימלא את אשר חסרתם בשרתכם אותי:

3 רחוק מכם תיגעו בתשועת נפשתיכם ביראה ובכך אחי שמחו באדנינו הן לכתב ולשנות וברעה: 13 כי האלהים הוא הפעל בכם גם כזאת אליכם עלי איננו לטרח ולכם הוא לחזוק: לחפץ גם לפעל כפי רצונו: 14 עשו כל דבר בלא תלנות ובלא מזמות: 15 למען תהיו נקיים וטהורים בני אלהים לא מום בם בתוך דור עקש ופתלתל אשר תאירו ביניהם כמאורת בעולם: 16 מחזיקים בדבר החיים לתהלה לי ביום המשיח אשר לא לחנם רצתי ולא לריק יגיעתי: 17 אבל אם גם אסך על זבח אמונתכם ועבודתה הנני שמח וגם שש עם כלכם: 18 וככה שמחו אף אתם ושישו עמדי: 19 וקויתי בישוע אדנינו לשלח במהרה אליכם את טימותיוס למען תנוח דעתי בהודע לי דבר מעמדם: 20 כי זולתו אין אתי איש כלבבי אשר בלב שלם ידאג לכם: 21 כי כלם את אשר להם ידרשו ולא את אשר לישוע המשיח: 22 ואותו ידעתם כי בחון הוא אשר כבן העבד את אביו כן היה אתי בעבודת הבשורה: 23 ואתו אקודה לשלח אליכם מהר כאשר אראה מזה יהיה לי: 24

3 ובכך אחי שמחו באדנינו הן לכתב ולשנות כזאת אליכם עלי איננו לטרח ולכם הוא לחזוק: 2 הזהרו מן הכלבים הזהרו מן הפעלים הרעים הזהרו מן החתוך: 3 כי אנחנו בני המילה העבדים את האלהים ברוח ומתפארים במשיח ישוע ואיננו בטחים בבשר: 4 אף כי גם לי יש לבטח בבשר ואם יחשב איש שיוכל לבטח בבשר הנה אני יותר ממנו: 5 אשר אני נמול בן שמונת ימים מבני ישראל משבט בנימין עברי מן העברים: 6 לפי התורה פרוש בקנאתי רדף את העדה ולפי צדקת התורה בלי שמץ: 7 אך היתרנות האלה כלן חשבתי לי לחסרנות למען המשיח: 8 וגם עודני חשב את כלן לחסרון לעמת מעלת ידיעת ישוע המשיח אדני אשר בעבורו חסרתי את נפשי מכל אלה ואחשבם לסחי להרויח את המשיח ולהמצא בו: 9 ולא תהיה לי צדקתי מתוך התורה כי אם באמונת המשיח הצדקה הבאה מאת האלהים באמונה:

10 לדעת אתו ואת נבורת תחיתו והתחברות 4 שמחו באדנינו בכל עת ועוד הפעם אמר עניויו ולהרמות למותו: 11 להגיע אם אוכל אני שמחו: 5 ענות רוחכם תודע לכל איש אל תחית המתים: 12 לא כאלו השנתי כבר או כאלו השלמתי אבל ארדף אולי אשיג כאשר גם השיגני המשיח ישוע: 13 אחי אינני חשב כי כבר השנתי אך אחת דברתי כי שכח אני את אשר מאחרי ואשתטח אל אשר לפני: 14 וארדף את מטרת שכר הנצחון אשר הוא בקריאה של מעלה מאת האלהים במשיח ישוע: 15 לכן מי שהוא שלם בנו כן יחשב ואם תחשבו מחשבה אחרת גם זאת יגלה לכם האלהים: 16 רק נתהלכה באשר הגענו עדיה במעגל אחד יבלב אחד: 17 אחי היו חברים להלכים אחרי והביטו אל המתהלכים כן כאשר אנחנו מופת לכם: 18 כי רבים המתהלכים כן כאשר אנחנו מופת לכם: 19 כי רבים המתהלכים אשר עליהם אמרתי לכם פעמים הרבה ועתה גם בבכי אני אמר כי הם איבי צלב המשיח: 20 אשר אחריתם האבדון אשר כרסם אלהיהם וכבודם בבשתם וקרבתם הבלי חלד: 21 כי אזרחותנו בשמים היא ומשם מחכים אנחנו למושיענו אדנינו ישוע המשיח: [(Philippians 3:22) אשר יחליף את גוף שפלוננו להיותו דומה לגוף כבודו כפי כח יכלתו לכבש הכל תחתיו:]

4 ועתה אחי החביבים והחמודים שמחתי ועטרת ראשי עמדו נא כן באדנינו חביבי: 2 את אבהודיה אני מזהיר ואת סונטיכי אני מזהיר להיות לב אחד באדנינו: 3 ואתה חברי הנצמד לי באמת אף ממך אני מבקש להיות להן לעזר אשר יגעו עמדי על הבשורה עם קלימיס ועם שאר תמכי אשר שמותם יחד בספר החיים: 17 לא שאבקש את המתן אך אבקש הפרי אשר ירבה בחשבונכם: 18 ואני קבלתי את הכל ויש לי די והותר ואני נמלאתי ריח ניחח בקבלי מידי אפפורודיטוס את כל אשר שלחתם זבח ערב ורצוי לאלהים: 19 ואלהי הוא ימלא את כל צרככם כעשר כבודו במשיח ישוע: 20 ולאלהים אבינו הכבוד לעולמי ועולמי אמן: 21 שאלו לשלום כל קדוש במשיח ישוע

האחים אשר עמדו שאלים לשלומכם: 22 כל
הקדשים שאלים לשלומכם וביותר אלה אשר
מבית הקיסר: 23 חסד ישוע המשיח אדנינו עם
כלכם אמין:

אֵל-הַקּוֹלָסִים

ידי ולמענהו: 17 והוא לפני הכל והכל קים
בו: 18 והוא ראש גוף העדה אשר הוא ראשית
ובכור מעם המתים למען יהיה הראשון בכל:
19 כי כן היה הרצון לשכן בו את כל המלוא:
20 ולרצות אל עצמו את הכל על ידו בעשותו
שלום בדם צלבו על ידו הן אשר בארץ הן
אשר בשמים: 21 וגם אתם אשר הייתם מלפנים
מוזרים ואיבים בנשות לבבכם אחרי המעשים
הרעים: 22 עתה רצה אתכם בגוף בשרו על
ידי מותו להעמידכם לפניו קדשים ובלי מום
ודפי: 23 אם תעמדו מיסדים ונכונים באמונה
ולא תזועו ותוחלת הבשורה אשר שמעתם
ואשר נשמעה לכל הנברא תחת השמים ואני
פולוס הייתי לה למשרת: 24 עתה הנני שמח
בענויי אשר אני סבל למענכם ואמלא את החסר
ביסורי המשיח בבשרי בעד גופו היא העדה: 25
אשר הייתי לה למשרת כפי פקדת אלהים אשר
נתנה לי עליכם למלא את דבר האלהים:
26 את הסוד אשר היה נסתר מעולמים ומדור
דור ועתה נגלה לקדושי: (aiōn g165) 27 אשר
רצה האלהים להודיעם אי זה הוא עשר כבוד
הסוד ההוא בנוים והוא המשיח אשר בכס אשר
הוא תקות הכבוד: 28 ואותו משמיעים אנחנו
בהוכיחנו כל איש ובלמדנו כל איש בכל חכמה
למען העמיד כל איש שלם במשיח ישוע: 29
ובזאת אף אני עמל ונלחם כפי פעלת כחו הפעל
בי בגבורה:

2 הנני מודיע אתכם גדל הקרב אשר בקרבי
על אדותיכם ועל אדות אנשי לודקיא ועל
כל אשר לא ראו את פני בבשר: 2 למען
ינחמו לבותם ונקשרו יחד באהבה ולכל עשר

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים
וטימותיוס אחינו: 2 אל הקדשים והאחים
הנאמנים במשיח אשר הם בקולשא חסד
לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע
המשיח: 3 נודה לאלהים אבי אדנינו ישוע
המשיח בכל עת אשר אנחנו מתפללים בעדכם:
4 אחרי אשר שמענו אמונתכם במשיח ישוע
ואהבתכם אל כל הקדשים: 5 בעבור התקוה
הצפונה לכם בשמים ונודעתם לכם מקדם
בדבר אמת הבשורה: 6 אשר באה אליכם וגם
לכל העולם ותפרה ותרבה כמו גם בתוכם
למן היום אשר שמעתם והכרתם באמת את חסד
אלהים: 7 כאשר למדתם מן אפרס חברנו
החביב אשר הוא משרת נאמן בעדכם למשיח:
8 והוא גם הודיע אתנו את האבתכם ברוח: 9
בעבור זאת גם אנחנו למן היום אשר שמענוה לא
חדלנו להתפלל בעדכם ולבקש שתמלאו דעת
רצון האלהים בכל חכמה ותבונה רוחנית:
10 להתהלך כטוב בעיני האדון וככל רצונו
ולעשות פרי בכל מעשה טוב ולרבות בדעת
אלהים: 11 להתחזק בכל כח כגבורת כבודו
לכל סבלנות וארך רוח עם שמחה: 12 ולתת
תודה לאבינו העשה אתנו ראוים לחלק נחלת
הקדשים באור: 13 אשר הוא חלצנו מממשלת
החשך והעבירנו למלכות בן אהבתו: 14 אשר
יש לנו בו הפדיון בדמו סליחת החטאים: 15
והוא צלם האלהים הנעלם ובכור כל נברא:
16 כי בו נברא כל אשר בשמים ואשר בארץ
כל הנראה וכל אשר איננו נראה הן כסאות
וממשלות הן שררות ורשויות הכל נברא על

דעת נכונה להשכיל סוד האלהים אבינו וסוד ממנו כל הגוף ומאחו בציריו ודבקיו יגדל גדול המשיח: 3 אשר צפונים בו כל אצרות החכמה אלהים: 20 לכן אם מתם עם המשיח ליסודת והרעת: 4 וזאת אמר אני לכם למען אשר לא העולם למה תשתעבדו לחקים כאלו עדכם יטעה אתכם איש בשפתי חלקות: 5 כי גם חיים בעולם: 21 אל תאחו אל תטעם אל תגע: 22 אם בבשרי אני רחוק מכם הנה ברוחי אני ואצלכם ואשמח בראתי את תכונתכם ואמץ ולמודיהם: 23 הנראים כעין חכמה בעבודה אמונתכם במשיח: 6 לכן כאשר קבלתם את בדויה מלב ובשפלות רוח ובענוי הגוף שלא המשיח את ישוע אדינו כן גם התהלכו בו: כהגן רק להשביע הבשר:

7 משרשים ונבנים בו וקיימים באמונה כאשר **3** לכן אם קמתם עם המשיח בקשו את אשר למדתם ומרבים בתורה בה: 8 הזהרו פן יוליך איש אתכם שולל בפילסופיה ובמדוחי שוא לפי קבלת בני האדם ויסדות העולם ולא על פי המשיח: 9 כי בו בגופו שכן כל מלא האלהות ובו אתם נמלאים: 10 אשר הוא ראש כל שררה ושלטון: 11 ובו אתם גם נמולים מילה שלא בידים בהפשטת גוף הבשר החוטה היא מילת המשיח: 12 כי נקברתם אתו בטבילה אף קמתם אתו בתחיה על ידי האמונה בגבורת אלהים אשר העירו מן המתים: 13 גם אתכם המתים בפשעים ובערלת בשרכם החיה אתו בסלח לכם את כל פשעיכם: 14 וימחק את השטר המעיד בנו בחקתיו אשר היה לנגדנו וישאדו מתוכנו ויתקעהו בצלב: 15 ויפשט את השרים והשליטים ויתנם ביד רמה לראיה בם ויוליכם שולל בנפשו: 16 על כן לא ידון איש אתכם על דבר מאכל ומשקה או בענין המועדים וראשי חדשים ושבתות: 17 אשר הם צל הדברים העתידיים לבא וגופם הוא במשיח: 18 אל תתנו לאיש לעקב אתכם על ידי שפלות רוח ועבודה מלאכים המהלך בדברים אשר לא ראו עיניו ומלא רוח גאווה על לא דבר משכל בשרו: 19 ואיננו אחז בראש אשר מחבר

לכן אם קמתם עם המשיח בקשו את אשר למדתם ומרבים בתורה בה: 8 הזהרו פן יוליך איש אתכם שולל בפילסופיה ובמדוחי שוא לפי קבלת בני האדם ויסדות העולם ולא על פי המשיח: 9 כי בו בגופו שכן כל מלא האלהות ובו אתם נמלאים: 10 אשר הוא ראש כל שררה ושלטון: 11 ובו אתם גם נמולים מילה שלא בידים בהפשטת גוף הבשר החוטה היא מילת המשיח: 12 כי נקברתם אתו בטבילה אף קמתם אתו בתחיה על ידי האמונה בגבורת אלהים אשר העירו מן המתים: 13 גם אתכם המתים בפשעים ובערלת בשרכם החיה אתו בסלח לכם את כל פשעיכם: 14 וימחק את השטר המעיד בנו בחקתיו אשר היה לנגדנו וישאדו מתוכנו ויתקעהו בצלב: 15 ויפשט את השרים והשליטים ויתנם ביד רמה לראיה בם ויוליכם שולל בנפשו: 16 על כן לא ידון איש אתכם על דבר מאכל ומשקה או בענין המועדים וראשי חדשים ושבתות: 17 אשר הם צל הדברים העתידיים לבא וגופם הוא במשיח: 18 אל תתנו לאיש לעקב אתכם על ידי שפלות רוח ועבודה מלאכים המהלך בדברים אשר לא ראו עיניו ומלא רוח גאווה על לא דבר משכל בשרו: 19 ואיננו אחז בראש אשר מחבר

וישלט בלבבכם שלום האלהים אשר נקראתם למען ידע את דבריכם וינחם את לבבכם: 9
לֹ בְנוּף אַחַד וּזְבַחַו תּוֹדָה: 16 דְּבַר הָאֲדוֹן עִם אוֹנִיסִימוֹס הָאֵחַ הַנְּאֻמָן וְהַחֲבִיב אֲשֶׁר הוּא
יִשְׁכֵן בְּקִרְבְּכֶם בְּשַׁפְעָ רַב בְּכָל חֲכֵמָה וְתַלְמוּדוֹ מִכֶּם הִמָּה יוֹדִיעוּ אֶתְכֶם אֵת כָּל דְּבָרֵינוּ פֹּה: 10
וְתִעוּרְרוּ אֶת נַפְשֵׁיכֶם בְּתַהֲלוֹת וְתִשְׁבַּחְתֶּם וְשִׁירוֹת וְרוֹחַנִיּוֹת וְשִׁירוֹ לַיהוָה בְּנִעִימָה בְּלִבְבְּכֶם: 17
וּמִרְקוֹס בֶּן אַחֲוֹת בָּר נְבֵא אֲשֶׁר צִוִּיתִם עֲלָיו אִם וְכָל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ הֵן בְּמִלִּין הֵן בְּפַעַל עֲשׂוּ בְּשֵׁם
הָאֲדוֹן יֵשׁוּעַ וְהוֹדוּ לְאֱלֹהִים אֲבִינוּ עַל יְדֵי: 18 אֲשֶׁר הֵם מִן הַמּוֹלִים אֱלֹהִים לְבָדֵם מִן הַעֲזָרִים
אֶתְּן הַנְּשִׁים הַכְּנַעֲנָה לְבַעֲלֵיכֶן כְּרָאוּי בְּאֲדִינֵינוּ: 19
אֶתְּם הָאֲנָשִׁים אֲהַבּוּ אֶת נְשִׁיכֶם וְאֵל תִּתְּמַרְמְרוּ אֲלֵיהֶן: 20
הַבְּנִים שִׁמְעוּ אֵל יְלִדֵיכֶם בְּכָל דְּבַר כִּי הוּא לְרִצּוֹן לְאֲדִינֵינוּ: 21
הָאֲבֹת אֵל תִּרְגִּיזוּ אֶת בְּנֵיכֶם פֶּן יַחֲתוּ: 22
הַעֲבָדִים שִׁמְעוּ בְּכָל דְּבַר אֵל אֲדִינֵיכֶם לְפִי הַבָּשָׂר לֹא בַעֲבוּדָה לְמִרְאָה
הָעֵין כְּמִבְקָשֵׁי חֵן בְּנֵי אָדָם כִּי אִם בְּתֵם לִבְבֵי הָרֹפֵא הַחֲבִיב וְדִימֵס שְׂאֵלִים לְשִׁלּוּמְכֶם: 15
כִּירְאֵי הָאֱלֹהִים: 23 כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ עֲשׂוּ בְּכָל נַפְשְׁכֶם כְּמוֹ לַיהוָה וְלֹא לְבְנֵי אָדָם: 24
וְיִדְעֶתֶם כִּי תִקְבְּלוּ מֵאֵת יְהוָה גְּמוּלָה הִירְשָׁה כִּי אֶת אֲדִינֵינוּ הַמְּשִׁיחַ עֲבָדִים אֶתְּם: 25
וְכָל עֲשָׂה עוֹל הוּא יֵשׂא הָעוֹל אֲשֶׁר עֲשָׂה וְאִין שֵׁם מִשָּׂא פְּנִים:

4 אֶתְּם הָאֲדִינִים תִּנּוּ לְעֲבָדֵיכֶם הַיֵּשֶׁר וְהַשׁוּה וְדַעוּ כִּי גַם אֶתְּם יֵשׁ לְכֶם אֲדוֹן בְּשָׁמַיִם: 2
הַתְּמִידוֹ בְּתַפְלָה וְשִׁקְדוֹ בַּה בְּתוֹדָה: 3
וְהַתְּפִלָּלוֹ גַם בַּעֲדֵנוּ לְמַעַן יִפְתַּח לָנוּ הָאֱלֹהִים אֶת שַׁעַר הַדְּבֹר לְחֹת אֶת סוֹד הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר בַּעֲבוּרוֹ אֲסוּר אֲנִכִּי: 4
לְמַעַן אֲשֶׁר אֲגַלֶּה אֶתְּוֹ כְּמִשְׁפַּט עָלֵי לְחֹת: 5
הַתְּהַלְכוּ בְּחִכְמָה עִם אֲשֶׁר בְּחוּץ וְהוֹקִירוּ אֶת הָעֵת: 6
דְּבָרֵיכֶם יִהְיוּ נְעִימִים בְּכָל עֵת וּמְמַלְחִים בְּמִלַּח לְמַעַן תִּדְעוּ לְהַשִּׁיב דְּבַר לְכָל אָדָם: 7
אֶת כָּל הַקֶּרֶת אוֹתִי וְיִדְעֶכֶם שׁוֹכֵי קוֹס הָאֵחַ הַחֲבִיב וְהַמְּשִׁרֵת הַנְּאֻמָן וְעַבְדֵי עֲמִיתֵי בְּאֲדוֹן: 8
אֲשֶׁר לִזְאֵת שְׁלַחְתִּיהוּ אֲלֵיכֶם

1 סלוניס

בידנו את הבשורה כן נדבר ולא כחפצים להיות רצויים לבני אדם כי אם לאלהים הבחן לבותנו: 5 כי מעולם לא דברנו בשפת חלקות כאשר ידעתם וגם לא למען בצע בצע האלהים עד: 6 גם לא בקשנו מן האדם כבוד לא מכם ולא מאחרים אף כי היה לנו מקום להתכבד כשליחי המשיח: 7 אבל הלכנו לאט בתוכם כאמנת מפנקת את בניה: 8 ובחבבנו ככה אתכם הפצנו לתת לכם לא לבד את בשורת האלהים כי גם את נפשתינו יען כי הייתם חביבים עלינו: 9 הלא תזכרו אחי את יגיעתנו ואת תלאותנו אשר היינו עמלים לילה ויומם לבלתי היות למשא לאיש בבשרנו בקרבכם את בשורת האלהים: 10 עדים אתם ועד האלהים כי בקדש ובצדק ובתמים היינו עמכם המאמינים: 11 ואתם ידעתם כי כאב את בניו הזהרנו את כל אחד מכם ודברנו על לבו: 12 ונעד בכם ללכת כראוי לפני האלהים הקורא אתכם למלכותו ולכבודו: 13 בעבור זאת גם נודה תמיד לאלהים כי אתם בקבלכם מאתנו דבר שמועת האלהים לא קבלתם אותו כדבר בני אדם כי אם כמו שהוא באמת כדבר האלהים אשר הוא גם פעל בכם המאמינים: 14 כי אתם אחי הלכתם בעקבי קהלות האלהים אשר בארץ יהודה במשיח ישוע כי סבלתם גם אתם כאלה על ידי בני שבטכם כאשר סבלו גם המה על ידי היהודים: 15 אשר אף המיתו את הארון ישוע ואת נביאייהם ואותנו רדפו ואינם טובים בעיני אלהים ואיבים לכל אדם: 16 המנעים אתנו מדבר אל הגוים כי יושעו למען אשר ימלאו את חטאתיהם בכל עת וישגם חחרון עד לכלה: 17 ואנחנו אחי אחרי אשר שכלנו אתכם לזמן מעט בפנים ולא

1 פולוס וסלונוס וטימותיוס אל קהלת התסלוניקים באלהים האב ובארון ישוע המשיח חסד לכם ושלוש מאת אלהים אבינו ואדינינו ישוע המשיח: 2 נודה לאלהים על כלכם בכל עת בהזכיר אתכם בתפלותינו: 3 בזכרנו תמיד לפני האלהים אבינו את פעל אמונתכם ויגיעת אהבתכם וסבלנות תקותכם לאדינינו ישוע המשיח: 4 כי ידענו אחי חביבי האלהים את אשר נבחרתם: 5 באשר בשורתנו לא היתה לכם בדבור לבד כי גם בנבורה וברוח הקדש ובדעת נאמנה מאד כאשר ידעתם גם אתם את אשר היינו בתוכם למענכם: 6 ואתם הייתם הלכים בעקבותינו ובעקבות אדינינו בקבלכם את הדבר בתוך עני רב עם חדות רוח הקדש: 7 עד היותכם מופת לכל המאמינים אשר במקדוניה ובאכיא: 8 כי מאתכם נשמע קול דבר יהוה לא לבד במקדוניה ואכיא כי אם בכל מקום יצאה אמונתכם באלהים עד שאין לנו צורך לדבר דבר: 9 כי פיהם המוספר מזה היה מבואנו אליכם ואיך פניתם מעבודת אלילים ושבתם לאלהים לעבד את אל חי ואמתי: 10 ולחכות לבנו מן השמים אשר העירו מן המתים לישוע מצילנו מן חחרון הבא:

2 כי אתם אחי הנכם ידעים את מבואנו אליכם כי לא היה לריק: 2 אך אחרי אשר ענינו ולחרפות היינו בפילפי כאשר ידעתם התחזקנו באלהינו להניד גם לכם את הבשורה בנפתולים רבים: 3 כי תוכחתנו איננה מתוך טעות וגם לא מתוך טמאה ולא ברמיה: 4 כי אם כאשר נחשבנו נאמנים לאלהים להפקיד

בלב השתדלנו ביותר לראות פניכם בתשוקה רבה: 18 ועל כן הפצנו לבוא אליכם אני פולוס פעם ושנים והשטן עצרנו: 19 כי מי תקותנו 4 ועתה נבקשה מכם אחי ונזהיר אתכם באדנינו ישוע כי כאשר קבלתם מאתנו איך לכם להתהלך ולמצא חן בעיני האלהים כן תוסיפו וכן תרבו עוד: 2 כי ידעתם את המצות אשר נתנו לכם בשם האדון ישוע: 3 כי רצון האלהים להותיר לבדנו באתינס: 2 ונשלח את טימותיוס אחינו ומשרת האלהים ועזרנו בבשורת המשיח לחזק ולהזהיר אתכם על דבר אמונתכם: 3 שלא ימוט איש במצוקת האלה כי ידעתם אף אתם כי לזאת יעדנו: 4 הלא כבר אמרנו אליכם בהיותנו אצלכם כי עתידים אנחנו להלחץ כאשר גם היה ואתם ידעתם: 5 ובעבור כן לא יכלתי עוד להתאפק ואשלח לדעת אמונתכם כי אמרתי פן נסה אתכם המנסה והיתה לדיק נייעתנו: 6 ועתה כשוב אלינו טימותיוס מאתכם ויבשר אתנו את בשורת אמונתכם ואהבתכם ואת אשר אתם זכרים אתנו לטובה בכל עת ונכספים לראות אתנו כאשר גם אנחנו נכספים לכם: 7 אז נחמנו עליכם אחי בכל צרתנו ולחצנו על ידי אמונתכם: 8 כי עתה נחיה אם תעמדו אתם באדנינו: 9 כי מה נשיב לאלהים להודות לו בעבורכם על כל השמחה אשר שמחנו עליכם לפני אלהינו: 10 לילה ויומם מפילים אנחנו תחנתנו לראות את פניכם ולהשלים את מחסרי אמונתכם: 11 והוא האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח יישר את דרכנו אליכם: 12 ואתכם ירבה ויותר האדון לאהבה איש את רעהו ולאהבה כל אדם כאשר גם אנחנו את רעהו ואלההים את השמים אהבים אתכם: 13 ויכוונן את לבבכם להיות ואז יקומו ראשונה המתים במשיח: 17 אחרי כן

אנחנו החיים הנשארים נלקח אתם יחדו בעננים 20 את הנבואות לא תמאסו: 21 בחנו כל דבר לקראת הארון לרקיע ובכן נהיה תמיד עם הארון: 18 לכן נחמו זה את זה בדברים האלה: והוא אלהי השלום יקדש אתכם קדשה שלמה וכל רוחכם ונפשכם וגופכם ישמר תמים בבוא אדנינו ישוע המשיח: 24 נאמן הקורא אתכם אשר גם יעשה: 25 אחי התפללו בעדנו: 26 שאלו לשלום כל האחים בנשיקה הקדשה: 27 הנני משביעכם בארון שתקרא האגרת הזאת באוני כל האחים הקדשים: 28 חסד ישוע המשיח אדנינו עמכם אמן:

היום כנגב: 5 אתם כלכם בני האור ובני היום לא בני הלילה אנחנו ולא בני החשך: 6 לכן אל נא נרדם כמו האחרים כי אם נשקד וננזר: 7 כי הנרדמים הם בלילה נרדמים והמשתכרים משתכרים בלילה: 8 ואנחנו בני היום ננזרה נא ונלבש את שריון האמונה והאהבה וככובע את תקות הישועה: 9 יען אשר לא יעדנו האלהים לחרון כי אם לנחל את הישועה על ידי אדנינו ישוע המשיח: 10 אשר מת בעדנו למען אם נשקד ואם נישן חיה נחיה עמו יחד: 11 על כן נחמו זה את זה ובנו איש את אחיו כאשר גם עשיתם: 12 והננו מבקשים מכם אחי להכיר את העמלים בכם ואשר הם נצבים עליכם בארון ומוכיחים אתכם: 13 אשר תנהגו במ כבוד עד למעלה באהבה למען פעלתם ויהי שלום ביניכם: 14 והננו מזהירים אתכם אחי הוכיחו את הסוררים אמצו את רכי הלבב תמכו את החלשים והאריכו רוח אל כל אדם: 15 וראו פן ישלם איש לאיש רעה תחת רעה כי אם רדפו בכל עת את הטוב הן לאיש איש מכם הן לכל אדם: 16 היו שמחים בכל עת: 17 התמידו בתפלה: 18 תודו על הכל כי זה רצון האלהים אליכם במשיח ישוע: 19 את הרוח לא תכבו:

2 סלוניס

אתכם איש בשום אופן כי לא יבא בשרם יהיה בראשונה המרד ונגלה איש החטאה בן האבדון: 4 המתקומם והמתרומם על כל הנקרא אל או עבודה עד כי גם ישב בהיכל האלהים כאלהים ומראה את עצמו כי אלהים הוא: 5 הלא תזכרו כי בעוד היותי אתכם דברתי אלה אליכם: 6 ועתה ידעתם מה שימנעהו מלהגלות בעתו: 7 כי סוד הרשע כבר החל לפעל רק שיוסר מתוך המנע עד כה: 8 ואז יגלה הרשע אשר ימיתנו האדון ברוח שפתיו וישביתנו בהופעת ביאתו: 9 את אשר יבוא כחזקת השטן ברב כח ובאתות ובמופתי שקר: 10 ובכל מרמת און באבדים תחת אשר לא קבלו את אהבת האמת להושע: 11 ובעבור זאת ישלח להם האלהים מרוחי שוא להאמין בשקר: 12 למען ידונו בל אשר לא האמינו באמת כי אם רצו בעולה: 13 אבל אנחנו חיבים להודות לאלהים בכל עת בעבורכם אחי חביבי האדון אשר האלהים בחר בכם מראשית לישועה בקדוש הרוח ובאמונת האמת: 14 לזאת קרא אתכם בבשורתנו לנחלת כבוד אדנינו ישוע המשיח: 15 לכן אחי עמדו והחזיקו בקבלות אשר למדתם אם בדברנו אם באגרתנו: 16 והוא אדנינו ישוע המשיח ואלהינו אבינו אשר אהב אתנו ויתן לנו בחסדו נחמת עולם ותקוה טובה: 17 (aiōnios g166) הוא ינחם את לבבכם ויכוון אתכם בכל דבר ומעשה טוב:

3 ועוד אחי התפללו בעדנו אשר ירוץ דבר יהוה ויכבד כמו גם בקרבכם: 2 ואשר ננצל מן האנשים התעים והרעים כי לא לכל אדם האמונה: 3 אבל נאמן הוא האדון אשר יחזק

1 פולוס וסלונוס ושימותיוס אל קהלת התסלוניקים באלהים אבינו ובאדנינו ישוע המשיח: 2 חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 3 חיבים אנחנו להודות בכל עת לאלהים עליכם אחי כראוי כי אמונתכם גדלה מאד ורבה אהבת כלכם איש לרעהו: 4 עד כי נתהלל בכם אף אנחנו בקהלות אלהים על סבלנותכם ועל אמונתכם בכל הרדיפות ובכל הלחץ אשר סבלתם: 5 לאות צדקת משפט אלהים למען תמצאו ראויים למלכות האלהים אשר בעבורה גם תענו: 6 באשר צדיק האלהים לגמול לחץ ללחציכם: 7 ולכם הנלחצים רוחה אתנו יחד בהגלות האדון ישוע מן השמים עם מלאכי עזו: 8 באש להבה להשיב נקם לאשר לא ידעו את האלהים ולא שמעו לבשורת אדנינו ישוע המשיח: 9 אשר ישאו משפט אבדן עולם מאת פני האדון ומהדר גאונו: 10 (aiōnios g166) בבאו ביום ההוא להכבד בקדשו ולהתפלא בכל המאמינים כי האמתם לעדותנו אליכם: 11 לכן גם נתפלל בעדכם בכל עת אשר יתן אתכם אלהינו ראויים אל אשר אתם מקראים וימלא בעז כל הפצכם בשוב וכל מעשה אמונתכם: 12 למען יכבד בכם שם ישוע אדנינו ואתם תכבדו בו על פי חסד אלהינו ואדנינו ישוע המשיח:

2 והננו מבקשים מכם אחי על אדות ביאת אדנינו ישוע המשיח ואסיפתנו אליו: 2 אשר לא תטרף דעתכם פתאם ואשר לא תבהלו לא ברוח ולא בדבור ולא באגרת כמו שלוחה מאתנו כאלו הגיע יום המשיח: 3 אל יתעה

אתכם וישמרכם מן הרע: 4 ואנחנו בטוחים עליכם באדנינו כי תעשו וגם תוסיפו לעשות את אשר נצוה: 5 והאדון הוא יישר את לבבכם לאהבת האלהים ולסבלנות המשיח: 6 והננו מצוים אתכם אחים בשם אדנינו ישוע המשיח אשר תבדלו מכל אח מעקש דרכיו ואיננו מתהלך על פי הקבלה אשר קבל מאתנו: 7 הלא ידעתם אף אתם איך עליכם להתהלך כמנו כי לא נהגנו דרך מעות בתוכם: 8 גם לא אכלנו לחם איש חנם כי ביגיעה ותלאה לילה ויומם היינו עמלים לבלתי היות לאיש מכם למשא: 9 לא בעבור שאין לנו הרשות לזאת כי אם לתת אתנו לכם למופת ללכת בעקבותינו: 10 כי גם בהיותנו אצלכם צוינו אתכם לאמר מי שלא ירצה לעבד גם אכול לא יאכל: 11 כי שמענו שיש בכם אנשים המעקשים את דרכיהם ואינם עבדים מאומה ומבלים ימיהם בהבלים: 12 ואנשים כאלה נצוה אותם ונבקש מהם באדנינו ישוע המשיח לעבד בנחת למען יאכלו את לחמם: 13 ואתם אחי אל תלאו בעשות הטוב: 14 ואם לא ישמע איש אל דברנו באנרת הזאת אתו תרשמו לכם ואל תתערבו עמו למען יבוש: 15 אך לא כאיב תחשבהו כי אם תוכיחוהו כאח: 16 והוא אדון השלום הוא יתן לכם את השלום תמיד ובכל פנים: 17 יהי האדון עם כלכם: 18 שאלת השלום מידי אני פולוס והיא האות בכל האגרות כן אנכי כתב:] (II Thessalonians 3:19) חסד ישוע המשיח

אדנינו עם כלכם אמן:]

1 טימותי

למען אשר יראה ישוע המשיח בי בראשונה את כל ארך רוחו להיותי למופת לכל אשר יבאו להאמין בו לחיי עולם: 17 (aiōnios g166)
ולמלך עולמים לאלהים הקים לעד והנעלם מעין והחכם לברו לו הכבוד וההדר לעולמי עולמים אמן: 18 (aiōn g165) את המצוה הזאת אני מצוך בני טימותיוס כפי הנבואות הקדמות עליך שתלחם לפיהן המלחמה הטובה: 19
לאחזו באמונה וברוח הטובה אשר יש מאסים בה ותשבר אנית אמונתם: 20 ומזהם הומניוס ואלכסנדר אשר מסרתים לשטן למען יוסרו לבלתי גרף עוד:

2 ועתה קדם כל דבר אבקשה מכם לשאת תפלות ותחנונים ובקשות ותודות בעד כל בני אדם: 2 בעד המלכים וכל השליטים למען נחיה אם יתנהגו בה האדם כתורה: 9 בדעתו זאת כי חק לא הושם בעבור הצדיק אלא בעבור הסוררים והמרדדים הרשעים והחטאים עשי זמה ונבלה מכי אב ומכי אם ומרצחים: 10 וזונים ושכבים את זכר וגנבי נפש וכזבים ונשבעים לשקר וכל מעשה הפך מן הלקח הבריא: 11 כפי בשורת כבוד האל המברך אשרפקדה עלי: 12 והנני מודה ליסוע המשיח אדנינו המאזרני חיל כי חשבני נאמן וישימי למשרת לו: 13 אתי אשר מלפנים הייתי מגרף ומרדף ומחרף אבל רחמתי כי עשיתי מבלי דעת באין אמונה: 14 ויגדל עלי במאד מאד חסד אדנינו עם האמונה והאהבה במשיח ישוע: 15 נאמן הדבר וראוי להתקבל על כל כי המשיח ישוע בא לעולם להושיע את החטאים אשר אנכי הגדול בהם: 16 ובעבור זאת רחמתי

1 פולוס שליח ישוע המשיח כמצות האלהים מושיענו והאדון ישוע המשיח תקותנו: 2 אל טימותיוס בנו האמתי באמונה חסד ורחמים ושלוש מאת אלהים אבינו והמשיח ישוע אדנינו: 3 הנה בלכתי למקדוניה בקשתי ממך לשבת באפסוס למען תזהיר מקצת אנשים שלא יורו תורה זרה: 4 ולא ישימו לבם להגדות וללמודי תולדות אין קץ המביאים יותר לשאלות מלבנות בית אלהים באמונה: 5 כי תכלית המצוה היא האהבה בלב שהורח וברוח טובה ובאמונה לא צבועה: 6 יש אשר תעו ממנה ויפנו אחרי למודי תהו: 7 בחשבם להיות מורי תורה ואינם מבינים מה הם אמרים ומה הם מחליטים: 8 אבל ידענו כי התורה טובה היא אם יתנהגו בה האדם כתורה: 9 בדעתו זאת כי חק לא הושם בעבור הצדיק אלא בעבור הסוררים והמרדדים הרשעים והחטאים עשי זמה ונבלה מכי אב ומכי אם ומרצחים: 10 וזונים ושכבים את זכר וגנבי נפש וכזבים ונשבעים לשקר וכל מעשה הפך מן הלקח הבריא: 11 כפי בשורת כבוד האל המברך אשרפקדה עלי: 12 והנני מודה ליסוע המשיח אדנינו המאזרני חיל כי חשבני נאמן וישימי למשרת לו: 13 אתי אשר מלפנים הייתי מגרף ומרדף ומחרף אבל רחמתי כי עשיתי מבלי דעת באין אמונה: 14 ויגדל עלי במאד מאד חסד אדנינו עם האמונה והאהבה במשיח ישוע: 15 נאמן הדבר וראוי להתקבל על כל כי המשיח ישוע בא לעולם להושיע את החטאים אשר אנכי הגדול בהם: 16 ובעבור זאת רחמתי

ללמד אף לא להתנשא על האיש אלא תרום: 16 ובודי גדול סוד החסידות אלהים נגלה
13 כי אדם נוצר בראשונה ואחריו חוה: 14 בבשר נצדק ברוח נראה למלאכים הגד בנוים
ואדם לא נפתח כי האשה שמעה לקול המשיא נתקבל באמונה בעולם נעלה בכבוד:
ותבא לידי עברה: 15 אבל תושע בלדתה בנים **4** אבל הרוח אמר בפרוש כי באחרית הימים
אם תעמדנה באמונה ובאהבה ובקדשה עם
הצניעות:
אל הרוחות המטעות ואל תורת השדים: 2

3 אמת הדבר איש כי יבקש לו פקידות דברי שקרים בחנפה ונכזים הם במדעת: 3
הוא מתאוה מעשה טוב: 2 ופקיד העדה צריך אסרים לקחת אשה ומנעים ממיני מאכל אשר
להיות איש אשר אין בו דפי בעל אשה אחת בראם האלהים שיאכלות בתודה המאמינים
משל ברוחו צנוע ונחמד לבריות מכניס ארחים וידעי האמת: 4 כי כל בריאת אלהים טובה
ומבין ללמד ולא אהב יין ולא נוח להכות ולא היא ואין דבר משקץ אם יאכל בתודה: 5 כי
בצע בצע רע: 3 כי אם דן לכף זכות ולא בעל יקדש בדבר אלהים ובתפלה: 6 אם תשים
קטטה ולא אהב כסף: 4 ויהי מנהיג את ביתו כזאת לפני אחיך משרת טוב תהיה לישוע
בטוב ומדריך את בניו למשמעתו בכל הישר: המשיח מגדל בדברי האמונה ובלקח הטוב
5 כי אם לא ידע איש להנהיג את ביתו איככה אשר דבקת אחריו: 7 אך התרחק מהגדות
יוכל לדאג לעדת אלהים: 6 ואל יהי תלמיד פסולות ובלות והרגל עצמך בחסידות: 8 כי
הדש למען לא ירהב לבו ויפל בדין המשטיין: הרגל הגוף יועיל מעט אבל החסידות תועיל
7 והוא גם צריך לשם טוב בפי אלה אשר בחוץ לכל דבר ויש לה הבטחת חיי העולם הזה
פן יפל בחרפה ובמוקש המשטיין: 8 וכן גם והעולם הבא: 9 נאמן הדבר הזה וראוי על
השמשים יהיו ישרים ולא מחליקי לשון ולא כל להתקבל: 10 כי לזאת אנחנו גם ינעים גם
אהבים סבא יין ולא נטים אחרי בצע רע: 9 נעלבים על אשר הוחלנו לאלהים חיים שהוא
כי אם ישמרו את סוד האמונה ברוח טהורה: המושיע לכל האדם וביותר למאמינים: 11
10 וגם אלה יבחנו בראשונה ואחר כן ישמשו את זאת תצוה ותלמוד: 12 אל יבזו איש את
אם אין בהם דפי: 11 וככה הנשים תהיינה בחורותיך אך היה מופת למאמינים בדבור
ישרות ולא מלשינות משלות ברוחן ונאמנות במעשה באהבה ברוח באמונה ובטהרה: 13
בכל: 12 השמשים יהיו כל אחד בעל אשה והיה שקוד לקרות ולהוכיח ולהורת עד כי
אחת ומנהלים בטוב את בניהם ואת בתיהם: 13 אבוא: 14 ואל תקל בעיניך מתנת החסד אשר
כי המשמשים היטב יקנו לעצמם מעלה טובה כך הנתונה לך בנבואה עם סמיכת ידי הזקנים:
ובטחון רב באמונת המשיח ישוע: 14 זאת אני 15 לאלה תשית לבך ובהם היה למען תראה
כתב אליך ואקוה לבא אליך במהרה: 15 ואם הצלחתך לכל: 16 שית לבך לנפשך ולהוראה
אחר הנה תרע איך להתנהג בבית האלהים והחזק בזה כי בעשותך כן תושיע את נפשך ואת
שהיא עדת אלהים חיים עמוד האמת ומכונה: נפש השמעים אליך:

5 אל תגער בזקן כי אם תזהירנו כאב לך ואת הצעירים כאחים: 2 את הזקנות כאמות ואת הצעירות כאחיות ובכל טהרה: 3 כבוד את האלמנות אשר באמת אלמנות הנה: 4 וכי יהיו לאלמנה בנים או בני בנים הם ילמדו לראשונה לעשות חסד עם ביתם ולשלם נמול לאבותם כי זה הוא טוב ורצוי לפני האלהים: 5 אבל האלמנה באמת אשר נשארה יחידה שמה אלהים מבטחה ומתמדת בתפללות ובתחנונות לילה ויומם: 6 אך המעננה מתה היא בחייה: 7 וזאת תצוה למען תהיינה בלא דפי: 8 אבל מי שלא יפרנס את קרוביו וביותר את בני ביתו כפר באמונה והוא גרוע מאשר איננו מאמין: 9 אלמנה אל תבחר זולתי בת ששים שנה ואשר היתה אשת איש אחד: 10 ויש לה עדות על מעשיה הטובים שגדלה בנים והכניסה ארחים

ירחצה את רגלי הקדשים ותמכה את העשוקים ורדפה כל מעשה טוב: 11 אבל האלמנות הצעירות אל תקבל כי בהטות יצרן את לבן מן המשיח חשקות הן להיות לאיש: 12 ודינן עליהן כי בגדו באמונתן הראשונה: 13 ועוד בהיותן עצלות למדו לשוטט מבית לבית ולא לבד עצלות כי אף מפטטות ורדפות אחר חרשות ומדברות את אשר לא יתכן: 14 על כן רצוני כי הצעירות תהיינה לאיש ללדת בנים ולהנהיג את בתיהן ולא לתת לאיב תאנה לחרף: 15 כי יש מהן אשר כבר סרו אחרי השטן: 16 בן אמונה או בת אמונה שיש להם אלמנות יעזרו אתן ולא תהיינה למשא על הקהל כדי שיוכל להספיק לאלה אשר הנה אלמנות באמת: 17 הזקנים המיטיבים לנהל ראויים הם למשנה כבוד וביותר העמלים בדבר ובהוראה: 18 כי

6 כל אשר הם תחת על העבדות יחשבו את אדניהם ראויים לכל כבוד למען לא יחלל שם האלהים והלקח: 2 ואלה אשר אדניהם בני אמונה אל יקלו אתם על היותם אחים כי אם יעבדום ביותר בעבור כי מאמינים ואהובים הם המשתדלים לגמל חסד את זאת תלמד ותצוה: 3 האישי אשר יורה תורה אחרת ולא יעמד בדברים הבריאים של אדנינו ישוע המשיח ובלקח החסידות: 4 נפשו עפלה ולא ידע מאומה כי אם חלה הוא בשאלות ומחלקות מלים המביאים לידי קנאה ומריבה וגדופים וחדש רע: 5 וכוחי הבל של אנשים נשחתי דעת ומחסרי אמת השמים את החסידות לדבר בצע סור מאנשים כאלה: 6 ואף אמנם יתרון גדול היא החסידות עם לב שמח בנורלו: 7

כי לא הבאנו מאומה לעולם בידוע שגם לא
נוכל להוציא ממנו מאומה: 8 ועל כן אם יש לנו
מזון וכסות נסתפקה בהם: 9 אבל המבקשים
להעשיר יפלו בנסיון ובמוקשים וברב תאות
סבלות ומשחיתות המשקיעות את האדם בשחת
ובאבדון: 10 כי שרש כל הרעות אהבת הכסף
ויש אשר ערגו לו ויסורו מן האמונה ויעציבו את
נפשם במכאבים רבים: 11 ואתה איש האלהים
ברח לך מאלה ורדף צדקה וחסידות ואמונה
ואהבה וסבלנות וענוה: 12 הלחם המלחמה
הטובה של האמונה ואחז חיי עולמים אשר
נקראת להם והודית הודאה יפה בפני עדים
רבים: (aiōnios g166) 13 הנני מצוך נגד האלהים
המחיה את כל ונגד המשיח ישוע אשר העיד
ההודאה היפה לפני פנטיס פילטוס: 14 כי
שמור תשמר את המצוה באין שמץ ודפי עד
הופעת המשיח ישוע אדנינו: 15 אשר יראנה
בעתה המברך והשליט לבדו מלך המלכים
ואדני האדנים: 16 אשר הוא לבדו חי וקים
והוא הדר באור נשגב ואיש לא ראהו ולא
יוכל לראונו ולו הכבוד וגבורת עולמים אמן:
(aiōnios g166) 17 את עשירי העולם הזה תצוה שלא
ירום לבבם גם לא יבטחו בעשר הבוגד כי אם
באלהים חיים המספיק לנו די והותר לשבע:
(aiōn g165) 18 ויגמלו טוב ויעשירו במעשים טובים
לתת מהונם ולעזר לזולתם: 19 ויאצרו להם
אוצר ליסוד טוב לעתיד שישינו את חיי העולם:
20 אתה טימותיוס שמר את הפקדון והתרחק
מדברי הבל הפסולים ומן וכוחי המדע הנקרא
כן בשקר: 21 אשר יש מתפארים בו ויתעו מן
האמונה: [(I Timothy 6:22) החסד עמך אמן:

[

2 טימותי

16 אשר באסיא ובתוכם פוגלוס והרמונגניס :
יתן הארון רחמים לבית אניסיפורוס כי פעמים
רבות השיב את נפשי ולא בוש ממוסרי : 17 כי
אם בהיותו ברומי יגע לבקשני עד כי מצאני :
18 יתן לו הארון למצא רחמים מלפני יהוה
ביום ההוא ורב שרותו אשר שרת באפסוס אתה
ידעת היטב :

2 לכן בני התחזק בחסד אשר במשיח
ישוע : 2 ואת אשר שמעת ממני בפני עדים רבים
תפקידנו בידי אנשים נאמנים אשר הם כשרים
ללמד גם את האחרים : 3 וסבל הרעות כאיש
חיל בצבא מלחמת ישוע המשיח : 4 איש יצא
לצבא לא יתערב בעשקי החיים למען יהיה
רצוי לשר הצבא : 5 וגם אם נאבק איש לא יכתר
אם לא יאבק כמשפט : 6 האכר העבד הוא יאכל
ראשונה מפרי האדמה : 7 בין באשר אני אמר
כי הארון יתן לך חכמה בכל דבר : 8 זכור
תזכר את ישוע המשיח הנעור מן המתים אשר
הוא מזרע דוד כפי בשורתי : 9 אשר בעבורה
אני נשא רעות עד למוסרות כעשה עול אבל
דבר האלהים איננו נאסר : 10 ועל כן אסבל
את כל למען הבחירים למען ישיגו גם המה
את התשועה במשיח ישוע עם כבוד עולמים :
11 נאמן הדבר הזה כי אם מתנו אתו
גם אתו נחיה : 12 אם נסבל גם נמלך אתו ואם
ננכר גם הוא ינכר אתנו : 13 אם לא נאמין הנה
הוא קים באמונתו כי לכחש בעצמו לא יוכל : 14
זאת הזכר להם והעד לפני הארון שלא לעשק
במחלקת מלים אשר לא להועיל רק לעות
דעת השמעים : 15 היה שקוד להתיצב נאמן
לפני אלהים וכפעל אשר לא יבוש המחלק
על נכון דבר האמת : 16 אבל תרחק מדברי

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון האלהים
לפי הבטחת החיים אשר בישוע המשיח : 2
אל טימותיוס בנו החביב חסד ורחמים ושלום
מאת אלהים אבינו ומאת המשיח ישוע אדנינו :
3 מודה אני לאלהים אשר אני עבד אותו מימי
אבותי ברוח טהורה כי תמיד אזכרך בתפלותי
לילה ויומם : 4 ונכספתי לראותך בזכרי את
דמעוטיך למען אמלא שמחה : 5 כי באתי
לזכר את אמונתך בלתי צבועה ששכנה כבר
בלואיס וקנתך ובאבניקה אמך ומבטח אני כי
תשכן גם בך : 6 על כן אזכירך שתעורר את
מתנת האלהים הנתונה לך בסמיכת ידי : 7
כי האלהים לא נתן לנו רוח אימה כי אם רוח
גבורה ואהבה ומוסר : 8 לכן אל תבוש לא
מעדות אדנינו ולא ממני אסירו כי אם תסבל
הרעות גם אתה כמוני על הבשורה כפי כח
אלהים : 9 אשר הוא הושיענו וקראנו בקריאה
קדושה לא לפי מעשינו כי אם לפי עצתו וחסדו
הנתן לנו במשיח ישוע לפני ימות עולם :
(aiōnios g166) 10 ועתה נגלה בהראות מושיענו ישוע
המשיח אשר בטל את המות ויוצא לאור על ידי
הבשורה את החיים ואת אשר איננו עובר : 11
אשר הפקדתי להיות לה כרוז ושליח ומורה
הגוים : 12 ובעבור זאת אסבל כאלה ולא אבוש
כי יודע אנכי במי האמנתי ומבטח אנכי כי
היכלת לו לשמר את פקדוני עד היום ההוא : 13
החזק בתכונת הדברים הבריאים אשר שמעת
ממני באמונה ובאהבה אשר במשיח ישוע : 14
שמר את הפקדון הטוב בעזרת רוח הקדש
השכן בנו : 15 זאת אתה יודע כי פנו ממני כל

הבל הפסולים כי יוסיפו הרבות רשע: 17 יכלות לבוא לידיעת האמת: 8 כי כמו יניס ושיחתם כרקב תאכל סביב אשר מהם הומניוס וימבריס אשר קמו על משה כן גם אלה ופיליטוס: 18 אשר תעו מן האמת באמרם כי מתקוממים אל האמת אנשים אשר נשחתה תחית המתים כבר היתה ויבלבלו אמונת קצת דעתם ונמאסים בדבר האמונה: 9 אכן לא אנשים: 19 אך איתן הוא יסוד האלהים וזה יוסיפו להצליח כי שגעונם יגלה לכל כאשר חותמו ידע יהיה את אשר לו ועוד יסור מעול קרה גם את האנשים ההם: 10 אבל אתה הלכת כל הקורא את שם המשיח: 20 כי בבית גדול אחרי בהוראה ובהנהגה וברצון ובאמונה לא כלי זהב וכסף בלבד אלא גם של עץ ושל ובארך הרוח ובאהבה ובסבלנות: 11 וברדיפות חרש ומהם לכבוד ומהם לבזיון: 21 והנה אם ובענוים אשר מצאוני באנטיוכיא ובאקונויא טהר איש את נפשו מאלה יהיה כלי לכבוד ובלוסטרא ואלה הרדיפות סבלתי ומכלן מקדש ומועיל לבעל הבית מוכן לכל מעשה הצילני האדון: 12 וגם כל החפצים לחיות חיי טוב: 22 ברח לך מתאוות הנעורים ורדף צדק חסידות במשיח ישוע המה ירדפו: 13 ואנשים ואמונה ואהבה ושלוש עם כל הקראים אל יהוה רעים וקסמים יוסיפו סרה מתעים ונתעים: 14 בלב טהור: 23 ותרחק מן השאלות התפלות אבל אתה עמד במה שלמדת והבטחת כי יודע באין מוסר באשר תדע כי אך קטטה מולידות אתה מי הוא אשר למדת ממנו: 15 ומנעורך הנה: 24 ועבר האדון לא יתקוטש אלא יהי נוח ידעת את כתבי הקדש היכלים להחכימך אל לכל ומבין ללמד וסבלן: 25 ומיסר בנמיכות הישועה על ידי האמונה במשיח ישוע: 16 כי כל רוח את המתנגדים אולי יתן האלהים בלבבם הכתוב נכתב ברוח אלהים גם מועיל להורת לשוב להכרת האמת: 26 ויעירו ממוקשי השטן ולהוכיח ולישר וליסר בצדק: 17 למען אשר יהיה אשר צדם בהם לרצונו:

טוב:

3 וזאת תדע כי באחרית הימים יבאו עתים

קשות: 2 כי יהיו האנשים אהבי עצמם ואהבי **4** לכן אני מעיד בך נגד האלהים ונגד אדנינו בצע והוללים וגאים ומגדפים וממרים באבותם ישוע המשיח הבא לשפט את החיים ואת המתים וכפויי טובה ולא חסידים: 3 חסרי אהבה בהופעתו ובמלכותו: 2 הכרז את הדבר והתמוד ובוגדים ומלשינים וזוללים ואכזריים ושנאי בין בעתו בין שלא בעתו הוכח וגער והזהר טוב: 4 ומסרים ופחזים וגבהי רוח והלכים בכל ארך רוח והוראה: 3 כי בוא תבא העת אחרי תענוגים יותר מאחרי האלהים: 5 ואשר אשר לא יכילו את הלך הבריא כי אם כאות דמיון חסידות להם ומכחשים בכחה ואתה נפשם יקבצו להם מורים לשעשעי אזנים: 4 סור מאלה: 6 כי יש בהם הבאים בלאט אל וישו אזניהם מן האמת ויפנו אל ההגדות: 5 אבל הבתים ושבים נשים טעונות חטאים ונתעות אתה היה ער בכל סבל הרעות ועשה מלאכת בתאות שנות: 7 הלמדות תמיד ולעולם אינן המבשר ומלא את שרותך: 6 כי עתה זה אסך

נסך ועת פשירתי הגיעה: 7 המלחמה הטובה
נלחמתי את המרוצה השלמתי את האמונה
שמרתי: 8 ומעתה שמור לי כתר הצדקה אשר
ביום ההוא יתננו לי האדון השפט הצדיק
ולא לי לבדי כי גם לכל אהבי הופעתו: 9
חושה לבוא אלי במהרה: 10 כי דימס עזבני
באהבתו את העולם הזה וילך לו לתסלוניקי
וקריסקים הלך לגלטיא וטיטוס לדלמטיא: (aiōn)
g165) 11 ולוקס הוא לבדו עמדי קח את מרקוס
והביאהו אתך כי יועיל לי למאד לעבודה: 12
את טוביקוס שלחתי לאפסוס: 13 את המשפחת
שהנחתי בטרואס אצל קרפוס הביאהו אתך
בבואך ואף את הספרים ובפרט את המגלות
של קלף: 14 אלכסנדר חרש הנחשת עשה לי
רעות רבות ישלם לו יהוה כמעשיו: 15 וגם
אתה השמר לך ממנו כי מרו מרה את דברינו:
16 בהתנצלותי הראשונה לא היה איש לעזרני
כי כלם עזבוני אל יחשב להם עון: 17 אבל
האדון הוא עזרני וחזקני למען תשלם על ידי
הבשורה וישמעוה כל הגוים ואנצל מפי אריה:
18 ויצילני האדון מכל מעשה רע ויושיעני אל
מלכותו שבשמים לו הכבוד לעולמי עולמים
אמן: (aiōn g165) 19 שאל לשלום פריסקה ועקילס
ובית אניסיפורוס: 20 ארסטוס נשאר בקורנתוס
ואת טרופימוס הנחתי חולה במילטוס: 21
חושה לבוא לפני הסתיו אובולוס ופודיס ולינוס
וקלודיה והאחים כלם שאלים לשלומך: 22
אדנינו ישוע המשיח יהי עם רוחך החסד עמכם
אמן:

לנטמאים ולאינם מאמינים אין דבר שהור כי נטמאה גם דעתם גם רוחם: 16 אמרים המה כי ידעו את האלהים ובמעשיהם כופרים בו כי מתעבים וממרים הם ולא יצליחו לכלל מעשה טוב:

2 ואתה דבר את הנאה ללקח הבריא: 2 שיהיו הזקנים משלים ברוחם ומכבדים וצנועים ובריאים באמונה ובאהבה ובסבלנות: 3 וכן הזקנות תהי הנהגתן כאשר נאווה לקדש לא תהיינה מלשינות ולא נכבשות לסבוא יין כי אם מלמדות טוב: 4 ומישרות את הצעירות לאהב את בעליהן ולאהב את בניהן: 5 ולהיות צנועות וטהרות צופיות הליכות ביתן ושבות ונכנעות לבעליהן למען לא יחלל דבר האלהים: 6 ככה תזהיר גם את הבחורים שיהיו צנועים: 7 ובכל דבר היה אתה למופת במעשים טובים בהוראה צרופה ונהדרה: 8 ובדבר בריא ומום אין בו למען יבוש המתקומם ולא ימצא לדבר עליכם רע: 9 העבדים יכנעו לאדניהם ויתרצו להם בכל דבר ולא ימרו את דבריהם: 10 ולא ימעלו מעל כי אם יראו כל אמונה טובה למען יפארו בכל את לקח אלהינו מושיענו: 11 כי הופיע חסד אלהים להושיע את כל בני האדם: 12 וליסר אתנו אשר נתעב הרשע ותאות העולם ונחיה בעולם הזה בצניעות ובצדק ובחסידות: 13 (aiōn g165) ונחכה לתקוה המאשרת ולהופעת כבוד אלהינו הגדול ומושיענו ישוע המשיח: 14 אשר נתן את נפשו בעדנו לגאלנו מכל עול ולטהר לו עם סגלה הזריו במעשים טובים: 15 את אלה תדבר ותזהיר ותוכיח בכל חזקה ואיש אל יבוי לך:

1 פולוס עבד אלהים ושליח ישוע המשיח לפי אמונת בחירי אלהים ודעת האמת אשר לחסידות: 2 עלי תקות חיי העולם אשר הבטיח לפני ימות עולם האל אשר לא ישקר: (aiōnios g166) 3 וגלה במועדו את דברו על ידי הקריאה המפקדה בידי על פי מצות האלהים מושיענו: 4 אל טיטוס בנו האמתי לפי אמונה אחת חסד ורחמים ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח מושיענו: 5 לזאת עזבתוך בקריטי למען תשלים את החסד ותשים זקנים בכל עיר ועיר כאשר צויתוך: 6 אם ימצא איש תם ובעל אשה אחת ויש לו בנים מאמינים ואין עליהם טענת פריצות ואינם סוררים: 7 כי פקיד העדה צריך להיות איש תם כסכן לאלהים לא עמד על דעתו ולא רגזן ולא אהב יין ולא בעל אנרף ולא נטה אחרי הבצע: 8 כי אם יהי מכניס ארחים ואהב טוב וצנוע וצדיק וקדוש וכבש את יצרו: 9 ומחזיק בדבר הנאמן כפי ההוראה למען יהיה בכחו להזהיר בלקח הבריא ולהוכיח את המריבים: 10 כי יש הרבה מרדים מדברי הבל ומתעי נפש ובפרט מן המולים: 11 אשר סכור יסכר פיהם ההפכים בתים כלם בהורותם דברים לא כנים עקב בצע: 12 וכבר אמר אחד מהם נביאם אשר בתוכם בני קריטי כזבים הם מעולם וחיות רעות וכרשים עצלים: 13 והעדות הזאת אמת היא ובעבור כן תוכיחם תוכחה קשה למען יהיו בריאים באמונה: 14 ולא ישימו לב אל הגדות היהודים ואל מצות האנשים הסרים מן האמת: 15 הן הכל שהור לטהורים אבל

3 הזכר אתם להכנע ולשמע לשרים ולשלטונים ולהיות נכונים לכל מעשה טוב: 2 ולבלתי גרף אדם ולהדרל מריב ולהכריע לכף זכות ולהתנהג בכל ענוה לפני כל אדם: 3 כי גם אנחנו היינו מלפנים חסרי דעת וסוררים ותועים ועבדים לתאות ולתשוקות שנות ומתהלכים ברשעה וקנאה ושנואים ושנאים איש את אחיו: 4 אמנם כאשר נגלה נעם אלהים מושיענו ורחמנותו אל האדם: 5 אז לא בגלל מעשי הצדקה אשר עשינו הושיע אתנו כי אם מתוך חסדו על ידי טבילת התולדה השניה וחדוש רוח הקדש: 6 אשר שפך עלינו למכביר על ידי ישוע המשיח מושיענו: 7 למען נצדק בחסדו ונירש לפי התקוה את חיי העולמים: (aiōnios g166) 8 נאמן הוא הדבר ורצה אני כי תקים את אלה למען אשר ישתדלו המאמינים לאלהים לעשק במעשים טובים עשות כאלה טוב הוא ומועיל לאדם: 9 אבל תרחק מן השאלות התפלות ומלמודי תולדות ומן הקטטות ומחלקות בעניני החקים כי אין בהן מועיל והבל הנה: 10 ואיש החולק על האמונה אם הוכח פעם ושתים שטה מעליו: 11 ודע כי איש כזה איש תהפכות הוא וחוטא בהרשיע את נפשו: 12 כאשר אשלח אליך את ארטמס או את טוכיקוס תמהר לבוא אלי לניקפליס כי גמרתי בלבי לשבת שם בימי הסתיו: 13 השתדל ללות על דרכם את זינס המלמד בתורה ואת אפולוס למען לא יחסרו דבר: 14 וילמדו גם אנשי עדתנו לעשק במעשים טובים לעזר בכל מחסור פן יהיו בלי פרי: 15 כל אשר עמדי שאלים לשלומך שאל לשלום האהבים אתנו באמונה החסד עם כלכם אמן:

אֶל-פִּילִימוֹן

אהנה נא ממך בארון נחם נא את מעי בארון: 21
בבשחוני כי תשמע לי כתבתי אליך ויודע אני
כי תעשה יותר ממה שאמרתי: 22 ועם זה גם
תכין לי בית מלון כי אקוה אשר אנתן לכם על
ידי תפלותיכם: 23 אפפרס האסור אתי במשיח
ישוע: 24 ומרקוס וארסטרכוס ודימס ולוקס
עזרי שאלים לשלומך: 25 חסד ישוע המשיח
ארנינו עם רוחכם אמן:

1 פולוס אסיר המשיח ישוע ושימותיוס האח
אל פילימון החביב והעוזר אתנו: 2 ואל אפיה
האהובה ואל ארכפוס חבר מלחמתינו ואל
הקהלה אשר בביתך: 3 חסד לכם ושלוה מאת
אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 4 מודה אני
לאלהי בכל עת בהזכירי אתך בתפלותי: 5
אחרי שמעי אהבתך ואמונתך אשר בך לאדנינו
ישוע ולכל הקדושים: 6 למען אשר תאמץ
התחברות אמונתך בדעת כל טוב אשר בכם
לשם המשיח: 7 כי שמחה גדולה ונחמה יש לנו
באהבתך באשר היתה רוחה למעי הקדושים
אחי על ידיך: 8 לכן אף כי יש לי בשחון רב
במשיח לצותך את הראוי לך הנה בחרתי למען
האהבה לחלות את פניך: 9 כאשר הנה אנכי
פולוס איש זקן ועתה גם אסיר ישוע המשיח: 10
אבקשה ממך על בני אשר הוללתינו במוסרי על
אניסימוס: 11 אשר מלפנים לא הועיל לך ועתה
הוא להועיל גם לך גם לי והשיבתיו אליך: 12
ואתה קבל נא אתו שהוא מעי: 13 חפצתי לעצר
אתו אצלי שישרתני תחתיד במוסרות הבשורה:
14 אבל בלי רצונך לא אביתי לעשות דבר
למען לא תהיה טובתך באנס כי אם בנדבה: 15
כי אולי נפרד ממך לשעה בעבור אשר יהיה
לך לעולם: (aiōnios g166) 16 ומעתה לא כעבד
כי אם למעלה מעבד כאח אהוב שכן הוא לי
ביותר ואף כי לך הן בבשר הן בארון: 17 והנה
אם תחשבני לחבר לך תקבלנו כמוני: 18 ואם
הרע לך בדבר או חייב הוא לך דבר חשבהו
לי: 19 אני פולוס כתבתי בידי אני אשלם ולא
אמר כי אתה חייב לי גם את נפשך: 20 כן אחי

אֵל-הָעֲבָרִים

הנאמרה מתחלה בפי האדון ותקים לנו על ידי שמעיה: 4 וגם אלהים העיד עליה באתות ובמופתים ובגבורות שנות ובהאציל מרוח קדשו כרצונו: 5 כי לא תחת יד המלאכים שת את העולם הבא אשר אנחנו מדברים עליו: 6 כי אם כאשר העיד האמר במקום אחד מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו: 7 ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו ותמשילהו במעשי ידיך: 8 כל שתה תחת רגליו הנה באשר שת כל תחתיו לא השאיר דבר שלא שת תחתיו ועתה זה לא ראינו עדין כי כל הושת תחתיו: 9 אבל ישוע המחסר מעט ממלאכים אותו ראינו מעטר בכבוד והדר מפני ענותו עד מות למען אשר ישעם בחסד אלהים את המות בעד כלם: 10 כי נאה היה לו אשר הכל למענו והכל על ידו בהנחתו בנים רבים לכבוד להשלים בענוים את שר ישועתם: 11 כי גם המקדש גם המקדשים כלם מאחד המה ועל כן לא בוש מקרא להם אחים: 12 באמרו אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהלך: 13 ועוד וקויתי לו ועוד הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה: 14 ויען כי הילדים כלם יחדו בשר ודם אף הוא לבש בשר ודם כמוהם למען אשר יבטל על ידי המות את אשר לו ממשלת המות הוא השטן: 15 ולהתיר את אלה אשר מאימת המות היו נתנים לעבדות כל ימי חייהם: 16 כי אמנם לא במלאכים החזיק כי אם בזרע אברהם החזיק: 17 על כן היה עליו להדמות לאחיו בכל דבר למען אשר יהיה כהן גדול רחמן ונאמן בעניני אלהים לכפר על חטאת העם: 18 כי באשר הוא בעצמו ענה ונתנסה יכל לעזר את המנסים:

1 האלהים אשר דבר מקדם פעמים רבות ובפנים שנים אל אבותינו ביד הנביאים דבר אלינו באחרית הימים האלה ביד בנו: 2 אשר נתנו ליורש כל וגם עשה בידו את העולמות: (aiōn g165) 3 והוא זהר כבודו וצלם ישותו ונושא כל בדבר גבורתו ואחרי עשתו בנפשו טהרת חטאתינו ישב לימין הגדלה במרומים: 4 ויגדל מאד מן המלאכים כאשר השם אשר נחלו יקר הוא משלהם: 5 כי אל מי מן המלאכים אמר מעולם בני אתה אני היום ילדתיך ועוד אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן: 6 ובהביאו את הבכור שנית לעולם אמר והשתחוו לו כל מלאכים אלהים: 7 הן על המלאכים הוא אמר עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: 8 אך על הבן אמר כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך: 9 אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחק אלהים אליהך שמן ששון מחבריך: 10 ועוד אתה אדני לפני הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: 11 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו: 12 כלבוש תחליפם ויחלפו ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: 13 ואל מי מן המלאכים אמר מעולם שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך: 14 הלא הם כלם רוחות השרת שלוחים לעזרה בעד העתידים לרשת את הישועה:

2 לכן אנחנו חויבים ביותר להכין לבבנו אל אשר שמענו פן ילזו ויאבד ממנו: 2 כי אם הדבר הנאמר על ידי המלאכים היה קים וכל פשע ומרי נשא את ענשו כמשפט: 3 איך נמלט אנחנו אם לא נשים לב לתשועה גדולה אשר כזאת

3 לכן אחי הקדושים חברים לקריאה של ² כי גם אלינו באה הבשורה כמו אליהם אך מעלה הביטו אל השליח וכהן הוריתנו הגדול לא הועיל להם דבר השמועה מפני אשר לא אל המשיח ישוע: ² אשר הוא נאמן לעשהו כמו התערב באמונה לשמעים: ³ כי באי המונה גם משה בכל ביתו: ³ כי כבוד גדול ממשה אנחנו המאמינים כמו שאמר אשר נשבעתי באפי נחל זה כאשר בנה הבית חשוב יותר מן הבית: אם יבאון אל מנוחתי אף כי נגמרו מעשי יהוה ⁴ כי כל בית יש לו בנה אבל בונה כל הוא מעת הוסד העולם: ⁴ כי על היום השביעי האלהים: ⁵ והן משה נאמן בכל ביתו כעבד אמר במקום אחד וישבת ביום השביעי מכל לעדות העמדות להאמר: ⁶ אבל המשיח הוא מלאכתו: ⁵ ובמקום הזה אמר עוד אם יבאון הבן על ביתו ואנחנו ביתו אם נחזיק בבטחון אל מנוחתו: ⁶ ויען כי יש עוד מקום לבוא אליה ובתהלת התקוה ולא נרפנה עד הקץ: ⁷ לכן ואשר התבשרו בראשונה המה לא באו שם כמאמר רוח הקדש היום אם בקלו תשמעו: ⁸ בעבור המרי: ⁷ לכן הוסיף לקבוע יום באמרו אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: היום על ידי דוד מקץ ימים רבים כמו שנאמר ⁹ אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם: ⁸ ארבעים שנה: ¹⁰ לכן אקוט ברור ואמר עם תעי כי אלו יהושע הניח להם לא היה מדבר אחרי לבב הם והם לא ידעו דרכי: ¹¹ אשר נשבעתי זאת על יום אחר: ⁹ על כן נשארה עוד מנוחת באפי אם יבאון אל מנוחתו: ¹² ראו עתה אחי שבת לעם אלהים: ¹⁰ כי הבא אל מנוחתו גם פן יש באחד מכם לב רע וחסר אמונה לסור הוא שבת ממלאכתו כמו האלהים משלו: ¹¹ מאלהים חיים: ¹³ אך הוכח תוכיחו איש את לכן נשקדה נא לבוא אל המנוחה ההיא למען רעהו יום יום עד שיקרא היום למען אשר לא אשר לא יכשל איש והיה ממרה כמוהם: ¹² כי יקשה איש מכם את לבו במדוחי פשע: ¹⁴ כי דבר האלהים חי הוא ופעל גבורות וחד מחרב נתחברנו למשיח אם נחזיק בראשית הבטחה פיפיות ונכנס עד להבדיל בין נפש לרוח ובין ולא נרפנה עד הקץ: ¹⁵ כאשר נאמר היום אם הדבקים למוח ובחן מחשבות לבב ומזמותיו: בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם כמריבה: ¹⁶ ¹³ ואין כל נברא נסתר מנגדו כי הכל חשוף מי אפוא אלה אשר שמעו ויריבו הלא כל יצאי וגלוי לעיני בעל דברים שלנו: ¹⁴ ועתה בהיות מצרים ביד משה: ¹⁷ ובמי התקוטט ארבעים לנו כהן ראש גדול אשר עבר בשמים הוא ישוע שנה הלא בחטאים אשר נפלו פנריהם במדבר: בן האלהים נחזיקה בהודאתנו: ¹⁵ כי אין לנו ¹⁸ ולמי נשבע לבלתי בא אל מנוחתו אם לא כהן גדול אשר לא יוכל להצטער על חליינו כי לסוררים: ¹⁹ ואנחנו ראים כי לא יכלו לבוא אם המנסה בכל כמונו אך בלי חטא: ¹⁶ על כן על אשר לא האמינו:

4 על כן נירא נא בהמצא עוד ההבטחה לבוא

אל מנוחתו פן יראה איש מכם מאחר פעמיו:

5 כי כל כהן גדול הלכות מתוך בני אדם והרין הנצחי: (aiōnios g166) 3 ואת זאת נעשה מפקד הוא בעבור בני אדם בעניני אלהים אם יתן האל: 4 כי אלה אשר ננה עליהם להקריב מנחה וזבח על החטאים: 2 והוא יכול האור ושעמו ממנת השמים ונתן להם חלקם לחמל על השננים והתעים בהיותו גם הוא ידוע ברוח הקדש: 5 ושעמו את דבר אלהים הטוב חלי: 3 אשר על כן חיב להקריב על החטאים וכחות העולם הבא וימעלו מעל: (aiōn g165) 6 גם בעד העם גם בעד נפשו: 4 ואת הגדלה הזאת לא יקח איש לעצמו רק הקרוא לה מאת האלהים כמו אהרן: 5 כן גם המשיח לא כבד את עצמו להיות כהן גדול כי אם האמר אליו בני אתה אני היום ילדתיך: 6 כמו שאמר גם במקום אחר אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: (aiōn g165) 7 אשר בימי היותו בבשר הקריב תפלות ותחנונים בצעקה גדולה וברעות לפני מי שיכול להושיעו ממות ויעתר לו מפני יראתו: 8 ואף כי היה הבן למד מענותו לשמוע: 9 ואחרי אשר השלם היה ממציא תשועת עולמים לכל שמעיו: (aiōnios g166) 10 והאלהים קרא לו כהן גדול על דברתי מלכי צדק: 11 על זאת יש לנו לדבר הרבה וקשות לבאר לכם במלין יען כי כברו אזניכם: 12 כי תחת אשר היה ראוי לכם לפי ארך הזמן להיות מלמדים עתה מן הצרך לשוב וללמד אתכם עקרי ראשית דברי אלהים ונצרכתם לחלב ולא למאכל בריא: 13 כי כל אשר מאכלו חלב איננו מבין בדבר צדק כי עודנו עולל: 14 אך לשלמים המאכל הבריא אשר על פי ההרגל יש להם חושים מגסים להבדיל בין טוב לרע:

6 על כן בעזב כעת ראשית דבר המשיח נעבר אל השלמות ולא נשוב לשית יסודי התשובה ממעשי מות והאמונה באלהים: 2 ותורת הטבילות וסמיכת ידים ותחית המתים

ויהי כהן גדול לעולם על דברתי מלכי צדק: 16 אשר איננו על פי חקת בשר

ודם אלא על פי כח חיים בלתי נפסקים: 17 כי

(aiōn g165)

7 כי זה מלכי צדק מלך שלם כהן לאל

עליון אשר יצא לקראת אברהם בשובו מהכות

את המלכים ויברכהו: 2 ואשר חלק לו אברהם

מעשר מכל שמו יפרש מלך הצדק ועוד מלך

שלם הוא מלך השלום: 3 באין אב באין אם

באין יחס ולימיו אין תחלה ולחיייו אין סוף

כי אם נדמה לבן האלהים הוא עומד בכהנתו

לנצח: 4 ראו עתה מה גדול הוא אשר גם

אברהם אבינו נתן לו מעשר מראשית השלל:

5 הן אלה מבני לוי אשר נחלי את הכהנה יש

להם חק על פי התורה לקחת את המעשרות מן

העם מן אחיהם אשר אף הם יצאי ירך אברהם:

6 ואשר איננו מתיחש למשפחתם הוא לקח את

המעשר מן אברהם ויברך את אשר היתה לו

ההבטחה: 7 והנה נכון הדבר כי הקטן יברך

על ידי הגדול ממנו: 8 ופה בני אדם שימותו

לקחים את המעשר אבל שם לקחו מי שהועד

עליו כי הוא חי: 9 ויתכן לומר כי גם לוי הלך

את המעשרות היה מעשר בעשר אברהם: 10 כי

עוד בירך האב היה בצאת מלכי צדק לקראתו:

11 על כן אלו היתה שלמות על ידי כהנת בני

לוי אשר בה נתנה התורה לעם למה זה צריך

לקום עוד כהן אחר על דברתי מלכי צדק

ולא יאמר על דברתי אהרן: 12 כי בהשתנות

הכהנה מן הצורך שתשתנה גם התורה: 13 כי

אשר מדבר בו כזאת הוא משבט אחר אשר

מעולם לא שרת איש ממנו את המזבח: 14 כי

גלוי לכל אשר אדנינו זרח מיהודה מן השבט

אשר משה לא דבר אליו דבר על הכהנה: 15

ועוד יותר ברור הוא אם יוקם על דמיון מלכי

8 וזה ראש הנאמרים כי יש לנו כהן גדול

היושב לימין כסא הגבורה בשמים: 2 והוא

משרת הקדש והמשכן האמתי אשר כוננו אדני

ולא אדם: 3 כי כל כהן גדול הוא מפקד

להקריב מנחות וזבחים ועל כן צריך שיהיה

הבן המשלם לעולם: (aiōn g165)

גם לזה דבר להקריב: 4 והנה אלו היה בארץ לא היה כהן כי יש פה הכהנים המקריבים הכבוד הסככים על הכפרת לא נדבר כעת על הקרבנות לפי התורה: 5 ומכהנים לדמות כל אחד מהם בפרט: 6 ואחרי שהוכנו אלה וצל הרברים שבשמים כדבר יהוה אל משה ככה באו הכהנים תמיד אל המשכן החיצון בבאו לכלות את המשכן כי אמר אליו ראה לעבד שם את עבודתם: 7 ואל המשכן אשר ועשה הכל בתבניתו אשר אתה מראה בהר: 6 לפניו ממנו בא שמה הכהן הגדול לבדו פעם ועתה הוא קבל שרות מעלה כפי מעלת הברית הנעשה על ידו אשר הוקמה על הבטחות טובות ויתרות: 7 כי אלו היתה הראשונה ההיא תמימה לא יבקש מקום לשניה: 8 כי כה אמר בהוכיח אתם הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: 9 לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בחלתי בם נאם יהוה: 10 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: 11 ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם: 12 כי אסלח לעונם ולחטאתם ולפשעיהם לא אזכר עוד: 13 הנה באמרו ברית חדשה ישן את הראשונה ומה שהוא נושן ומזקין קרוב הוא אל קצו:

9 הן היה גם לברית הראשונה משפטי העבודה ומקדש ארצי: 2 כי הוקם המשכן החיצון אשר בו המנורה והשלחן ומערכת הלחם והוא נקרא קדש: 3 ומבית לפרכת השנית משכן הנקרא קדש הקדשים: 4 אשר לו מזבח הזהב לקטרת וארון הברית מצפה זהב כלו ובו צנצנת זהב אשר המן בתוכו ומטה אהרן

אשר פרת ולוחות הברית: 5 וממעל לו כרובי הכבוד הסככים על הכפרת לא נדבר כעת על הקרבנות לפי התורה: 5 ומכהנים לדמות כל אחד מהם בפרט: 6 ואחרי שהוכנו אלה וצל הרברים שבשמים כדבר יהוה אל משה ככה באו הכהנים תמיד אל המשכן החיצון בבאו לכלות את המשכן כי אמר אליו ראה לעבד שם את עבודתם: 7 ואל המשכן אשר ועשה הכל בתבניתו אשר אתה מראה בהר: 6 לפניו ממנו בא שמה הכהן הגדול לבדו פעם ועתה הוא קבל שרות מעלה כפי מעלת הברית הנעשה על ידו אשר הוקמה על הבטחות טובות ויתרות: 7 כי אלו היתה הראשונה ההיא תמימה לא יבקש מקום לשניה: 8 כי כה אמר בהוכיח אתם הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: 9 לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בחלתי בם נאם יהוה: 10 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: 11 ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם: 12 כי אסלח לעונם ולחטאתם ולפשעיהם לא אזכר עוד: 13 הנה באמרו ברית חדשה ישן את הראשונה ומה שהוא נושן ומזקין קרוב הוא אל קצו:

לבבכם ממעשי מות לעבד את אלהים חיים: 15 ובעבור זאת הוא גם סרסר לברית חדשה למען אשר יירשו המקראים את הבטחת נחלת עולם אחרי אשר מת לפדות מן הפשעים אשר נעשו תחת הברית הראשונה: 16 כי במקום שיש דיתיקי צריך לדעת מות מקימה: 17 כי רק במות המת תכון דיתיקי ואיננה בתקפה בעוד מקימה בחיים:

18 לכן גם הראשונה לא הנכה בלא דם: 19 כי 5 ובעבור זאת אמר בכואו לעולם זבח ומנחה ככלות משה להגיד לכל העם את כל המצוות לא חפצת גוף כוננת לי: 6 עולה וחטאה לא כתורה לקח דם העגלים והשעירים עם מים שאלת: 7 אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר ותולעת שני ואזוב ויזרק על הספר ועל כל כתוב עלי לעשות רצונך אלהי: 8 אחרי אמרו העם: 20 ויאמר הנה דם הברית אשר צוה למעלה זבח ומנחה עולה וחטאה לא חפצת אלהים אליכם: 21 וכן הזה מן הדם על המשכן ולא שאלת אשר יקריבו אתם על פי התורה: 9 ועל כל כלי השרת: 22 וכמעט הכל יטהר אז אמר הנה באתי לעשות רצונך אלהי מעביר בדם על פי התורה ואין כפרה בלי שפיכת בזה את הראשונה למען הקים את השנייה: 10 דם: 23 לכן דמיוני הדברים שבשמים צריכים וברצון הזה מקדשים אנחנו על ידי הקרבת להטהר באלה והדברים שבשמים בעצמם קרבן גוף ישוע המשיח בפעם אחת: 11 וכל צריכים להטהר בזבחים טובים מאלה: 24 כי כהן עמד יום יום לשרת ומוסיף פעמים רבות המשיח לא בא אל הקדש הנעשה בידים שהוא להקריב אתן הקרבנות אשר לא יוכלו לעולם רק דמות האמתי כי אם בא אל עצם השמים להעביר חטאים: 12 אולם זה אחרי הקריבו לראות עתה בעדנו את פני האלהים: 25 אף לא זבח אחד על החטאים ישב עד עולם לימין להקריב את נפשו פעמים רבות ככהן הגדול האלהים: 13 וחכה יחכה עד כי יושנו איביו אשר בא שנה בשנה אל הקדש בדם אחרים: הדם לרגליו: 14 כי הוא בקרבן אחת השלים 26 כי אם כן הוא הלא היה לו לענות פעמים לנצח את המקדשים: 15 ואף רוח הקדש מעיד רבות מראשית העולם ועתה בקץ העתים נגלה בפעם אחת כדי לבטל את החטא בזבח נפשו: אשר אכרת אתם אחרי הימים ההם אמר יהוה נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה: 17 המות ואחריו הדין: 28 כן הקרב המשיח פעם אחת למען שאת חטאי רבים ופעם שנית יראה בלי חטא לישועה למחכים לו:

10 כי התורה בהיות בה צל הטבות העתידות ולא מראה עצם הדברים אין ביכלתה להשלים את הקרבים בקרבנות ההם אשר יקריבו תמיד מדי שנה בשנה: 2 כי לולא זאת חדלו מהביאם באשר המקריבים בהטהרם פעם אחת לא היתה בהם עוד רגשת חטאים: 3 אבל יש שם הזכרת החטאים שנה בשנה: 4 כי דם הפרים והשעירים לא יוכל להסיר חטאים: נוכיח איש את אחיו ובויותר בראתכם כי קרוב

היום: 26 כי אם נחטא בזדון אחרי אשר קבלנו דעת האמת לא ישאר עוד זבח קרבן לכפר על החטא: 27 כי אם בעותי הדין העתיד ואש קנאה אשר תאכל את הצררים: 28 הן איש כי יפר תורת משה מות ימות בלי חמלה על פי שנים עדים או שלשה: 29 מה תחשבו כמה יגדל הענש הראוי לרמס ברגלו את בן האלהים וחשב לחל את דם הברית אשר הוא מקדש בו ומחרף את רוח החסד: 30 כי ידענו את האמר לי נקם ושלם ועוד כי ידין יהוה עמו: 31 מה נורא לנפל ביד אלהים חיים: 32 אבל זכרו נא את הימים הראשונים כי אז אחרי ארו עיניכם נשאתם כבוד ענוים רבים: 33 פעם בהיותכם לראי בחרפה ותונוה פעם בהשתתף לאשר הגיע אליהם כזאת: 34 כי הצטערתם על מוסרי וגזלת רכושכם סבלתם בשמחה מודעתכם בנפשכם שיש לכם בשמים קנין טוב ממנו וקים לעד: 35 לכן אל תשליכו את בטחונכם כי יש לו שכר רב: 36 כי צריכים אתם לסבלנות למען תעשו רצון אלהים ונשאתם את ההבטחה: 37 כי עוד מעט רגע והבא יבא לא יאחר: 38 הצדיק באמונתו יחיה ואם יסג אחר לא רצתה נפשי בו: 39 אמנם אנחנו איננו מן הנסוגים אחר לאבדם כי אם מן המאמינים להצלת הנפש:

11 כי האמונה היא חסן הבטחון במקוה והוכחת דברים לא נראים: 2 ובה נחלו האבות עדות: 3 באמונה נבין כי העולמות נעשו בדבר האלהים למען אשר יצא הנראה מן הנעלם: (aiōn g165) 4 באמונה הקריב הבל לאלהים זבח טוב מקין אשר היה לו לעדות כי צדיק הוא בהעיד אלהים על מנחתיו ובה עודנו מדבר

הושב אליו להיות למשל: 20 באמונה בדרך חרב ויגעו עטופי עורת כבשים ועזים בחסר יצחק את יעקב ואת עשו וידבר על העתידות: ובעצר רעה ויגון: 38 אשר העולם לא היה 21 באמונה בדרך יעקב את שני בני יוסף לפני כדי להם הם תעו במדבר ובהרים ובמערות מותו וישתחו על ראש המטה: 22 באמונה הזכיר ובנקי הארץ: 39 וכל אלה אף היתה להם יוסף בקרב קצו את יציאת בני ישראל ויצו על העדות בגלל אמונתם לא קבלו את ההבטחה: אדות עצמותיו: 23 באמונה הצפינו את משה 40 למען אשר לא ישלמו בלעדיו כי צפה לנו אבותיו שלשה ירחים אהרי הולדו כראתם את אלהים מקדם טובה יתרה:

הילד כי טוב הוא ולא יראו את מצות המלך: **12** לכן גם אנחנו אשר ענן עדים רב 24 באמונה מאן משה כאשר גדל להקרא בן לבת פרעה: 25 ויבחר לסבל את עני עם אלהים מלהתענג לשעה בתענוגי החטא: 26 בחשבו את חרפת המשיח לעשר גדול מאצרות מצרים כי הביט אל הנמול: 27 באמונה עזב את ארץ מצרים ולא ירא מחמת המלך כי היה כראה אשר איננו נראה ויתחזק: 28 באמונה עשה את הפסח ונתינת הדם למען אשר לא יגע המשחית בבכוריהם: 29 באמונה עברו את ים סוף ביבשה אשר נסו מצרים גם המה לעבר בו ויטבעו: 30 באמונה נפלו חומות יריחו אחרי הקיפו אותן שבעת ימים: 31 באמונה לא אבדה רחב הזונה עם הסוררים כי אספה את המרגלים אל ביתה בשלום: 32 ומה אמר עוד הן תקצר לי העת אם אספר מעשי גדעון וברק ושמשון ויפתח ודוד ושמואל והנביאים: 33 אשר באמונה כבשו ממלכות ופעלו צדק והשגו הבטחות וסכרו פי אריות: 34 וכבו גבורת האש ונמלטו מפי החרב והתחזקו מחלים ועשו חיל במלחמה והפילו מחנות זרים: 35 נשים לקחו מתחיה את מתידין ואחרים רטשו בענוים ולא אבו להנצל למען יזכו לתחיה טובה ממנה: 36 מהם נסו בתעלולים ובמכות וגם נמסרו לכבל ומסגר: 37 נסקלו באבנים נסרו במגרה נבחנו ביסורים מתו לפי

פלטו למען לא תטה הצלעה מן הדרך כי לו בצניעות וביראה: 29 כי אלהינו אש אכלה אם תרפא: 14 רדפו את השלום עם כל אדם הוא:

ואת הקדשה אשר בלעדיה לא יראה איש את **13** אהבת האחים תעמד: 2 הכנסת ארחים הארון: 15 והזהרו פן יש בכם איש מתאחר מחסד אלהים פן יוניעכם שרש פרה לענה ויטמאו בו רבים: 16 פן ימצא בכם זנה או חלל כעשו אשר בניזיד אחד מכר את בכורתו: 17 הלא ידעתם כי גם נמאס אחרי כן כאשר רצה לרשת את הברכה כי לא מצא מקום לתשובה אף בקש אותה בדמעות: 18 כי לא באתם אל הר נמשש ובער באש ולא אל ענן וערפל וסערה: 19 ולא לקול שופר ולקול הדברים אשר שמעו בקשו שלא יוסיף לדבר עמהם עוד: 20 כי לא יכלו לשאת את אשר צוו ואם בהמה תגע בהר סקל תקסל או ירה תירה בחצים: 21 והמראה היה נורא עד מאד ויאמר משה יגרתיו וחרדתי: 22 כי אם באתם אל הר ציון ואל עיר אלהים חיים אל ירושלים שבשמים: 23 ואל עצרת רבבות המלאכים ועדת הבכורים הכתובים בשמים ואל אלהים שפט הכל ואל רוחות הצדיקים הנשלמים: 24 ואל ישוע סרסר הברית החדשה ואל דם ההזאה המיטיב דבר מדם הבל: 25 לכן ראו פן תמאנו לשמע אל המדבר כי הן לא נמלטו המאנים לשמע בקול עמהם בארץ אף אנחנו אם נמאן לשמע בקול המדבר מן השמים: 26 אשר קולו הרעיש אז את הארץ ועתה זה הבטיח לאמר עוד אחת ואני מרעיש לא לכד את הארץ כי גם את השמים: 27 וזו עוד אחת שאמר משמיע חליפת הנרעשים אשר הם עשויים למען יעמד אשר איננו נרעש: 28 לכן אנחנו המקבלים מלכות אשר לא תמוט נבאה נא בתורה ונעבד בה את האלהים לרצון

בעדנו כי ידענו אשר שלמה מחשבתנו ונחפץ
ללכת דרך ישרה בכל: 19 ובחזקה אבקש מכם
לעשות זאת למען אושב אליכם במהרה: 20
ואלהי השלום אשר בדם ברית עולם העלה מן
המתים את רעה הצאן הגדול את ישוע אדנינו:
21 (aiōnios g166) הוא ישלימכם בכל מעשה טוב
לעשות רצונו בפעלו בכם את הרצוי לפניו ביד
ישוע המשיח אשר לו הכבוד לעולמי עולמים
אמן: 22 (aiōn g165) ואבקש מכם אחי שאו נא דבר
התוכחה כי כתבתי אליכם בקצרה: 23 ודעו כי
טימותיוס אחינו יצא מבית האסורים והיה אם
יבא במהרה אראה אתו את פניכם: 24 שאלו
לשלום כל מנהיגיכם ולשלום כל הקדשים בני
ארץ איטליא שאלים לשלומכם: 25 החסד עם
כלכם אמן:

לכן הסירו מעליכם כל טנוף ותרבות רעה וקבלו בענוה את הדבר הנטוע בכם אשר יכל להושיע את נפשתיכם: 22 והיו עשי הדבר ולא שמעו לבד לרמות את נפשכם: 23 כי האיש אשר רק שמע את הדבר ולא עשהו נמשל לאיש מביט את תאר הויתו במראה: 24 כי הביט אל מראהו וילך לו וברגע שכח מה תארו: 25 אבל המשקיף בתורה השלמה תורת החרות ומחזיק בה אשר איננו שמע ושכח כי אם עשה בפעל אשרי האיש ההוא כמעשהו: 26 איש מכם אם ידמה להיות עבד אלהים ואיננו שם רסן ללשנו כי אם מתעה הוא את לבבו עבדתו אך לריק תהיה: 27 זאת העבודה הטהורה והברה לפני האלהים אבינו לבקר את היתומים והאלמנות בלחצם ולשמר את עצמו נקי מחלאת העולם:

2 אחי אל יהי משא פנים באמונתכם בישוע המשיח אדנינו ארון הכבוד: 2 כי אם יבוא איש לבית כנסתכם וטבעת זהב על ידיו והוא לבוש לבשי מכלול וגם איש עני יבא שמה ובגדו מטנף: 3 ופניתם אל הלבוש לבשי מכלול ואמרתם לו שב לך הנה בטוב ולעני תאמרו עמד שם או שב פה מתחת להדם רגלי: 4 הלא בזאת נחלק לבכם והנכם שפטים בעלי מחשבות רעות: 5 שמעו אחי אהובי הלא בעניי העולם הזה בחר האלהים להיות עשירים באמונה וירשי המלכות אשר הבטיח לאהביו: 6 ואתם הכלמתם את העני הלא העשירים הם העשקים אתכם והם הסחבים אתכם אל בתי דין: 7 הלא הם המגדפים את השם הטוב הנקרא עליכם: 8 הן בקיומכם את המצוה המלכת על כלן כפי הכתוב ואהבת לרעך כמוך תיטיבו לעשות: 9

1 יעקב עבד אלהים ואדנינו ישוע המשיח שאל לשלום שנים עשר השבטים הנפוצים: 2 אך לשמחה חשבו לכם אחי כאשר תבאו בנסינות שונים: 3 בדעתכם כי בחן אמונתכם מביא לידי סבלנות: 4 והסבלנות שלמה תהיה בפעלה להיותכם שלמים ותמימים ולא תחסרו כל דבר: 5 ואיש מכם כי יחסר חכמה יבקשנה מאלהים הנותן לכל בנדיבה ובאין גערה ותנתן לו: 6 רק יבקש באמונה ובבלי ספק כי בעל ספק דומה לגלי הים הסער והנגרש: 7 והאיש ההוא אל ידמה בנפשו כי ישא דבר מאת יהוה: 8 איש אשר חלק לבו הפכפך הוא בכל דרכיו: 9 אבל האח השפל יתהלל ברוממתו: 10 והעשיר יתהלל בשפלותו כי יערב כצייץ החציר: 11 כי זרח השמש בחמתו וייבש את החציר ויבל ציצו וחסד מראהו אבד כן יבול העשיר בהליכותיו: 12 אשרי האיש העמד בנסינו כי כאשר נבחן ישא עטרת החיים אשר הבטיח יהוה לאהביו: 13 אל יאמר המנסה האלהים נסני כי האלהים איננו מנסה ברע והוא לא ינסה איש: 14 כי אם ינסה כל איש בתאות נפשו אשר תסיתהו ותפתהו: 15 ואחרי כן הרתה התאות ותלד חטא והחטא כי נשלם יוליד את המות: 16 אל תתעו אחי אהובי: 17 כל מתנה טובה וכל מנחה שלמה תרד ממעל מאת אבי האורות אשר חלוף וכל צל שנוי אין עמו: 18 הוא בחפצו ילד אותנו בדבר האמת להיותנו כמו ראשית בכורי יצוריו: 19 על זאת אחי אהובי יהי כל איש מהיר לשמע קשה לדבר וקשה לכעוס: 20 כי כעס אדם לא יפעל צדקת אלהים: 21

3 אולם אם תשאו פנים תחטאו במעשיכם והתורה אחי אל יהיו רבים מכם למורים באשר תוכיחכם כעברים אותה: ¹⁰ כי איש אשר יקים ידעתם כי בזאת נכביד עלינו את הדין: ² כי את כל התורה ונכשל בדבר אחד הוא אשם כלנו מרבים להכשל ואשר לא יכשל בדבור אשם בכלם: ¹¹ כי האמר לא תנאף גם הוא הוא איש תמים וביכלתו לשום רסן גם לכל אמר לא תרצח ואם אינך נאף ואתה רוצח גופו: ³ הנה בפי הסוסים נשים את הרסן למען היה נהיית לעבר התורה: ¹² כן דברו וכן אשר ישמעו לנו ונהגנו בו את כל גוייתם: ⁴ והנה עשו כאנשים העתידים להשפט על פי תורת האניות אף כי גדלות הנה ורוחות קשות יהרפום החרות: ¹³ כי אין חסד בדיון לאשר לא עשה ינהג אתן משוט קטן אל כל אשר יחפץ החבל כן חסד והחסד יתנאה על הדין: ¹⁴ אחי מה יועיל גם הלשון אבר קטן היא וגדלות תדבר: ⁵ ראה לאיש אם יאמר כי יש לו אמונה ומעשים אין בו מה גדול היער ואש קטנה תבעירנו גם הלשון התוכל האמונה להושיעו: ¹⁵ אח או אחות אם אש היא עולם מלא עולה: ⁶ כן הלשון נצבת בין יהיו בעירם ובחסר לחם יומם: ¹⁶ ואיש מכם הויתנו והיא להוטה באש גיהנם: ⁷ (Geenna g1067) תתנו להם די מחסור גופם מה תועיל זאת: ¹⁷ כי מין כל בהמה ועוף ורמש וחיות הים יכבש ככה גם האמונה אם אין בה מעשים מתה היא ונכבשים הם על ידי מין האדם: ⁸ אבל הלשון בעצמה: ¹⁸ אך יאמר איש אתה יש לך אמונה אין אדם יכל לכבשה אין מעצור לרעה הזאת ואני יש לי מעשים הראני נא את אמונתך מתוך וסם המות מלאה: ⁹ בה נברך את האלהים מעשיך ואני אראך מתוך מעשי את אמוני: ¹⁹ אבינו ובה נקלל את האנשים העשויים בצלם אתה מאמין כי האלהים אחד הוא הטיבות גם אלהים: ¹⁰ מפה אחד יצאת ברכה וקללה וכן השדים מאמינים בו ורעדים: ²⁰ ואתה איש לא יעשה אחי: ¹¹ היביע המעין מתוקים ומרים בער התחפץ לדעת כי האמונה בבלי מעשים ממוצא אחד: ¹² אחי היוכל עץ התאנה להוציא מתה היא: ²¹ אברהם אבינו הלא במעשיו נצדק זיתים או התוכל הגפן להוציא תאנים כן גם בהעלתו את יצחק בנו על המזבח: ²² הנך מעין אחד לא יוכל נבע מים מלוחים ומתוקים: ראה כי היתה האמונה עזרת למעשיו ומתוך ¹³ מי בכם חכם ונבון יראה בדרכו הטובה המעשים השלמה האמונה: ²³ וימלא הכתוב את מעשיו בענות החכמה: ¹⁴ ואם קנאה מרה האמר והאמן אברהם ביהוה ותחשב לו לצדקה ומריבה כלבבכם אל תתהללו ואל תשקרו ויקרא אהב יהוה: ²⁴ הנכם ראים כי במעשים באמת: ¹⁵ אין זאת החכמה הירדת ממעל כי אם יצדק האיש ולא באמונה לבדה: ²⁵ וכן גם חכמת אדמה היא וחכמת היצר והשדים: ¹⁶ כי רחב הזונה הלא נצדקה במעשים באספה את במקום קנאה ומריבה שם מהומה וכל מעשה המלאכים אל ביתה ותשלחם בדרך אחר: רע: ¹⁷ אבל החכמה אשר ממעל בראשונה ²⁶ כי כאשר הגוף בלי נשמה מת הוא כן גם צנועה היא אף אהבת שלום ומכרעת לכף זכות האמונה בלי מעשים מתה היא: ואיננה עמדת על דעתה ומלאה רחמים ופרי

טוב בלא לב ולב ובלי חנפה: 18 ופרי הצדקה אשר כזאת רעה היא: 17 לכן היודע לעשות בשלום יזרע לעשי השלום: הטוב ולא יעשנו והיה בו חטא:

4 מאין המלחמות והמדינים אשר ביניכם **5** הוי העשירים בכו והילילו על הצרות הלא מתוך התאות המתנרות באברכים: 2 אשר תבאנה עליכם: 2 עשרכם בלה ובגדיכם אתם מתאווים ואין לכם תרצחו ותקנאו והשג אכלם עש: 3 זהבכם וכספכם כסתם חלאה לא תשיגו תריבו ותלחמו ואין לכם יען אשר והיתה חלאתם בכם לעדות ואכלה כמו אש לא התפללתם: 3 הן אתם מבקשים ואינכם את בשרכם אצרתם לכם אוצרות בקץ הימים: מקבלים על אשר תתפללו ברעה למען תבלו 4 הנה שכר הפעלים אספי קציר שדתיכם בתאותיכם: 4 הנאפים והמנאפות הלא ידעתם אשר עשקתם צעק עליכם וצעקת הקוצרים כי אהבת העולם איבת אלהים היא ועתה החפץ להיות אהב העולם יהיה איב לאלהים: 5 או התדמו בנפשכם כי לריק אמר הכתוב בקנאה יתאוה לרוח השכן בקרבנו: 6 וגם יגדיל לתת חן על כן אומר אלהים ללצים יליץ ולענויים יתן חן: 7 לכן הכנעו לאלהים התיצבו נגד השטן ויברח מפניכם: 8 קרבו לאלהים ויקרב אליכם רחצו ידיכם החטאים טהרו לבבכם חלוקי הלבב: 9 התענו והתאבלו ובכו שחקכם יהפך לאבל ושמחתכם ליגון: 10 הכנעו לפני יהוה והוא ירים אתכם: 11 אחי אל תחרפו איש את רעהו המחרף את רעהו ודן את אחיו הוא מחרף את התורה ודן את התורה ואם תדין את התורה אינך עשה התורה כי אם שפטה: 12 אחד הוא המחקק אשר יכול להושיע ולאבד ומי אתה כי תדין את עמיתך: 13 הוי האמרים נלכה היום ומחר לעיר פלונית אלמונית ונעשה שם שנה אחת לסחר בה ולהרבות רוח: 14 ולא תדעו מה ילד יום מחר כי מה חייכם עשן הם אשר נראה כמעט רגע ואחר כלה וילך: 15 יהוה: 15 ותפלת האמונה תושיע את החולה תחת אשר תאמרו אם ירצה יהוה ונחיה נעשה כזה וכזה: 16 עתה תתנאו בפחזותכם וכל גאווה רעהו למען תרפאו כי גדול כח תפלת הצדיק

הקרא אל אלהים בחזקה: 17 אליהו אנוש אנוש
היה כמנו והתפלל תפלה שלא יהיה מטר ולא
היה מטר בארץ שלש שנים וששה חדשים:
18 וישב ויתפלל והשמים נתנו מטר והארץ
הצמיחה את פריה: 19 אחי כי יתעה איש בכם
מן האמת ואיש אחר ישיבנו: 20 ידוע ידע כי
המשיב את החוטא מעקשות דרכו הוא יושיע
את נפשו ממות ויכסה על המון פשעים:

הָרְאִישׁוֹנָה לְפֶטְרוֹס

1 פֶּטְרוֹס שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֶל תּוֹשְׁבֵי תְּפוּצוֹת פְּנִטוֹס גַּלְסִיָּא קְפוּדְקִיָּא אֲסִיָּא וּבִיתוֹנִיָּא:

2 הַנְּבַחְרִים מִקִּדְּם כְּפִי דַעַת אֱלֹהִים הָאֵב בְּקִדּוֹשׁ הַרוּחַ אֶל מִשְׁמַעַת יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וְאֵל הַזִּיּוֹת דְּמוֹ חֶסֶד וְשָׁלוֹם לְמַכְבִּיר יְהִיּוּ לְכֻם:

3 בְּרוּךְ הָאֱלֹהִים אֲבִי אֲדִינִינוּ יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר כָּרַב רַחֲמֵיּוּ שֶׁב וְהוֹלִיד אֲתָנוּ לְתַקּוּהָ חַיָּה בְּהַקְּמַת יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ מֵעַם הַמֵּתִים: 4

לְנַחֲלָה אֲשֶׁר לֹא תִשְׁחַת וְלֹא תִגָּאֵל וְלֹא תִבָּל הַצְּפוּנָה בְּשָׁמַיִם לְכֻם: 5 הַנְּשִׁמְרִים בְּעַז אֱלֹהִים עַל יַד הָאֲמוּנָה לְתִשׁוּעָה הַעֲתִידָה לְהַגְלוֹת בַּעַת קֵץ: 6 אֲשֶׁר בְּהָ תִגִּילוּ אַתֶּם הַמִּתְעַצְבִּים עֵתָה מֵעַט לְפִי הַצָּרֶךְ בְּמִסַּת שְׁנוֹת: 7 לְמַעַן תִּמְצָא אֲמוּנַתְכֶם הַמְּזַקְקָה יִקְרָה הַרְבֵּה מִן הַזֶּהָב הָאֲבָד הַצָּרוּף בְּאֵשׁ לְתַהֲלָה וּלְכַבוֹד וּלְתַפְאֶרֶת בְּהַתְּגַלּוֹת יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ: 8 אֲשֶׁר אֶהְבַּתֶּם וְלֹא רִאִיתֶם וְאֲשֶׁר עֵתָה תֵּאֱמִינוּ בּוֹ בְּלֹא רְאוּת אֲתוֹ וּבְכֵן תִּגִּילוּ בְּשִׂמְחָה מִפְּאֶרֶה עֲצֻמָּה מִסֵּפֶר: 9

בְּקַחְתֶּם עִקֵּב אֲמוּנַתְכֶם תִּשׁוּעָה לְנַפְשֵׁיכֶם: 10 אֵת הַתִּשׁוּעָה אֲשֶׁר עָלֶיהָ חִקְרוּ וּדְרָשׁוּ הַנְּבִיאִים הַנְּבִאִים עַל הַחֶסֶד הַשְּׁמוֹר לְכֻם: 11 בְּחִקְרֵם לְדַעַת מַתִּי וְאִיךָ תִּהְיֶה הָעַת אֲשֶׁר הוֹדִיעָה רוּחַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּקִרְבָּם בְּהִגִּידוֹ מִרְאֵשׁ אֶת עֲנֻיִי הַמְּשִׁיחַ וְאֵת הַגְּדֻלוֹת אֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם: 12 וְנִגְלָה לָהֶם כִּי לֹא לְפִנְשֶׁם כִּי אִם לְנוּ שְׂרַתּוֹ בְּדַבְרֵים הָהֵם אֲשֶׁר הִגִּיד לְכֻם עֵתָה עַל פִּי הַמְּבַשְּׂרִים אַתְּכֶם בְּרוּחַ הַקִּדְּשׁ הַשְּׁלוּחַ מִשְׁמַיִם דְּבָרִים אֲשֶׁר מִלֵּאכִי אֱלֹהִים חִמְדוּ לְהִשְׁקִיף אֶל תּוֹכֶם:

13 לְכֵן חִגְרוּ מִתְּנֵי שְׁכַלְכֶם הַתְּעוּרְרוּ וְקוּן קוּהָ לְחֶסֶד אֲשֶׁר יִבּוֹאֲכֶם בְּהַתְּגַלּוֹת יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ: 14

כְּכֵנִי מִשְׁמַעַת אֶל תִּתְּנֶנּוּ בְּתַאוּת אֲשֶׁר הַתְּאוּיִתֶם בְּעוֹד הַיּוֹתְכֶם בְּבִלְי דַעַת: 15 כִּי אִם הָיוּ קִדְּשִׁים בְּכָל דְּרִכְיִכֶם כְּאֲשֶׁר קִדּוּשׁ הוּא אֲשֶׁר קִרְא אַתְּכֶם: 16 כִּי עַל כֵּן כָּתוּב וְהִיִּיתֶם קִדְּשִׁים כִּי קִדּוּשׁ אֲנִי: 17 וְאִם אֵב תִּקְרָאוּ לְאֱלֹהִים הַשֹּׁפֵט בְּבִלְי מִשָּׂא פָּנִים כְּפִי מַעֲלֵלֵי אִישׁ וְאִישׁ הַתְּהַלְכוּ נָא בִּירְאָה בִּימֵי מְגוּרִיכֶם: 18 מוֹדַעְתְּכֶם כִּי לֹא בְּדַבֵּר נִפְסָד בְּכִסְף׃ אוֹ בִּזְהָב נִפְדִּיתֶם מוֹדֶרֶךְ הַבְּלָכֶם אֲשֶׁר הִנְחַלְתֶּם מֵאֵת אֲבוֹתֵיכֶם: 19 כִּי אִם בְּדָם יָקָר שֶׁל שְׁה תְּמִים וּמוֹם אֵין בּוֹ בְּדָם הַמְּשִׁיחַ: 20 הַנּוֹדַע מִרְאֵשׁ לְפָנֵי מוֹסְדוֹת תִּבָּל וְנִגְלָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים לְמַעַנְכֶם: 21 הַמֵּאֱמִינִים עַל פִּיּוֹ בְּאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִקִּים אֲתוֹ מֵעַם הַמֵּתִים וַיִּתֵּן לוֹ כְּבוֹד לְמַעַן הַיּוֹת אֲמוּנַתְכֶם גַּם תִּקּוּהָ לְאֱלֹהִים: 22 זְכוּ אֶת נַפְשֵׁיכֶם עַל יַדֵּי הַרוּחַ בְּשִׁמְעֶכֶם בְּקוֹל הָאֲמַת לְאַהֲבַת אַחִים בְּלֹא חִנְפָּה וְאַהֲבַתֶּם אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ אֶהְבָּה חֻזְקָה בְּלֵב טְהוֹר: 23 כְּנוֹלָדִים מְחֻדָּשׁ לֹא מְזַרַע נִשְׁחַת כִּי אִם מְזַרַע לֹא יִשְׁחַת כְּמֵאֲמַר אֱלֹהִים הַחַי וְהַקִּים לְעוֹלָם: (aiōn g165) 24 כִּי כָּל בָּשָׂר חָצִיר וְכָל כְּבוֹד אִישׁ כְּצִיץ הַשֶּׂדֶה יִבֵּשׁ חָצִיר נִבָּל צִיץ: 25 וְדַבֵּר יְהוּה יִקּוּם לְעוֹלָם וְזֶה הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר בָּשָׂר לְכֻם: (aiōn g165)

2 וְעֵתָה הַסִּירוּ מִכֶּם כָּל רִשְׁעָה וְכָל מִרְמָה וְחִנְפָּה וְקִנְאָה וְכָל לְשׁוֹן רַע: 2 וְכַעֲלִים אֲשֶׁר מִקְּרוֹב נוֹלְדוּ הַתְּאוּוֹ לְחַלְבֵּי הַשְּׁכֵלִי וְהוֹךְ לְמַעַן תִּגְדְּלוּ בּוֹ: 3 אִם אֲמַנֶּם טַעַמְתֶּם כִּי טוֹב הָאֲדוּן: 4 אֲשֶׁר נִגְשַׁתֶּם אֵלָיו אֶל אֲבָן חַיָּה אֲשֶׁר מֵאֲסוֹ בְּהַ בְּנֵי הָאָדָם וְהִיא נִבְחָרָה וַיִּקְרָה לְאֱלֹהִים: 5 וְנִבְנִיתֶם גַּם אַתֶּם כְּאֲבָנִים חַיּוֹת לְבֵית רוּחָנִי לְכַהֲנַת קִדְּשׁ לְהַעֲלוֹת זִבְחֵי רוּחַ לְרִצּוֹן לְאֱלֹהִים

בישוע המשיח: 6 וזה הוא שאמר הכתוב הנני יסד בציון אבן פנה אבן בחן ויקרה והמאמין בפיו: 23 אשר שמע חרפתו ולא השיב נענה ולא בה לא יבוש: 7 לכן לכם המאמינים היקר גער כי אם מסר דינו לשפט צדק ואת חטאתנו אבל לסוררים האבן אשר מאסו הבונים היתה הוא נשא בנויות על העץ: 24 למען נחיה לצדקה לראש פנה ולאבן נגף ולצור מכשל: 8 והם מאחר שנפטרנו מן החטאים: 25 אשר בחברתו נכשלו יען לא שמעו לדבר ולזאת גם נועדו: 9 נרפא לכם כי הייתם כצאן אבודות ועתה שבתם ואתם הנכם זרע נבחר ממלכת כהנים וגוי קדוש אל הרעה פקיד נפשתיכם:

ועם סגולה למען תספרו תהלות הקורא אתכם **3** וכן אתן הנשים הכנענה לפני בעליכן מחשך אל אורו הנפלא: 10 אשר לפנים לא עם הייתם ועתה עם אלהים ואשר לפנים לא רחמו ועתה מרחמים: 11 אהובים אזהירכם כגרים ותושבים הנזרו מתאות הבשר המתגרות בנפש: 12 והיטיבו דרככם בנוים למען יביטו אל מעשיכם הטובים והיה תחת אשר חרפו אתכם כפעלי און יכבדו את האלהים ביום הפקדה: 13 והכנעו לכל פקדת אדם בגלל האדון אם למלך כראוי לראש: 14 אם למשלים כראוי לשלוחים מאתו לנקמת פעלי און ולתהלת עשי טוב: 15 כי כן הוא חפץ אלהים אשר בעשותכם הטוב תסכרו את פי אולת האנשים אשר אין בם דעת: 16 כחפשים ולא כאלו היתה לכם החפשה למכסה הרעה כי אם כעבדי אלהים: 17 נהגו כבוד בכל איש אהבו את האחים יראו את אלהים ככדו את המלך: 18 העבדים הכנעו לפני אדניכם בכל יראה לא לפני הטובים והענויים לבד כי אם גם לפני העקשים: 19 כי חסד הוא לאיש אם ישבע ממררים ויענה חנם למען דעת האלהים: 20 כי אם חטא תחטאו וסבלתם מכות אגרוף מה תתהללו אך אם תענו וסבלתם בעשותכם הטוב חסד הוא מלפני אלהים: 21 כי לזאת נקראתם כי גם המשיח ענה בעבורכם והשאיר לכם מופת ללכת רע: 13 ומי ירע לכם אם תקנאו לעשות הטוב:

14 אבל אשריכם גם אם תענו למען הצדקה החיים והמתים: 6 כי על כן התבשרו גם המתים אך מוראם לא תיראו ולא תעריצו: 15 את למען ישפטו בבשר לפי דרך בני אדם ויחיו יהוה אלהים אתו תקדישו בלבבכם והיו נכנים ברוח לפי דרך אלהים: 7 הן קץ הכל קרב תמיד להשיב דבר בענוה ויבראה לכל שאל לכן היו צנועים וערים להתפלל: 8 ולפני כל אתכם חשבון התוחלת אשר בקרבכם: 16 רוח שלמה תהי לכם למען יבשו המנאצים דרככם הטובה במשיח בהלשינים אתכם כפעלי און: 17 רעהו בבלי תלנות: 10 איש איש כמתן החסד כי טוב לכם אם חפץ אלהים הוא אשר תענו בעשותכם הטוב משתענו בעשותכם רע: 18 כי גם המשיח ענה פעם אחת על חטאתינו הצדיק בעד הרשעים לקרב אתנו אל האלהים הומת לפי הבשר ויחי ברוח: 19 אשר בו הלך ויקרא גם לרוחות אשר במשמר: 20 אשר לפני לא האמינו כאשר חכה אלהים בארך אפו בימי נח בהעשות התבה אשר נמלטו אליה מעטים והם שמנה נפשות במים: 21 וזה הוא אות הטבילה אשר כעת תושיע גם אתנו לא בהסיר טנוף הבשר כי אם בשאל לנו מאת אלהים רוח שלמה על ידי הקמת ישוע המשיח: 22 אשר הוא לימין אלהים אחרי אשר עבר השמימה ויכנעו לפניו המלאכים והרשיות והגבורות:

4 ועתה כאשר ענה המשיח בעדנו בבשר כן היו גם אתם מזינים במחשבה ההיא כי המענה בבשר חדל מחטוא: 2 למען אשר לא תחיו עוד לתאות בני אדם כי אם לרצון אלהים כל ימי היתכם עוד בבשר: 3 כי דינו עת החיים אשר עברה לעשות כחפץ הגוים בלכתנו בדרכי זמה ובתאות כסבאי יין וזללי בשר ורדפי שכר

ותועבות עבדת האילים: 4 ועל זאת תמהים המה ומגדפים כי לא תרוצו עמהם לשטף בזמה כמוהם: 5 אשר יתנו חשבון לפני העתיד לשפט

אשר בידכם והשניחו עליהם לא באנס כי
אם בנדרבה אף לא עקב בצע כי אם בנפש
הפצה: 3 גם לא כמתעמרים בנחלת יהוה כי
אם בהיותכם מופת לצאן: 4 והיה בהגלות שר
הרעים תשאו עטרת הכבוד אשר לא תבל:
5 וכן גם אתם הנערים הכנעו לפני הזקנים
והגרו כלכם שפלות רוח בהכנע איש לרעהו כי
אלהים ללצים יליץ ולענוים יתן חן: 6 השפילו
נפשכם תחת יד אלהים החזקה למען ירומם
אתכם בעתו: 7 השליכו עליו כל יהבכם כי
הוא ידאג לכם: 8 התעוררו שקרו כי מריבכם
השטן משוטט כאריה שאג ומבקש את אשר
יבלע: 9 ועמדתם נגדו חזקים באמונה ודעו כי
ענוים כאלה באו גם על אחיכם אשר בעולם:
10 ואלהי כל החסד אשר קראנו לכבודו הנצחי
במשיח ישוע אחרי ענותכם מעט הוא ישלים
ויחזק ויגבר וייסד אתכם: (aiōnios g166) 11 לו
הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן: (aiōn g165) 12
ביד סלונוס האח הנאמן לכם כאשר אחשב
כתבתי אליכם בדברים מעטים להזהיר אתכם
ולהעיד כי חסד האלהים הזה אשר עמדתם בו
אמת הוא: 13 חברתכם אשר בבבל הנבחרה
אתכם ומרקוס בני שאלים לשלומכם: 14 שאלו
לשלום איש את רעהו בנשיקת אהבה שלום
לכלכם אשר במשיח ישוע אמן:

הַשְּׁנִית לְפֶטְרוֹס

המשיח ובאו לא בלכתנו אחריו הגדות מתכמות כי אם ראות היו עינינו את גדלתו: 17 כי לקח מאת אלהים האב יקר וכבוד בבא אליו קול מתוך הדרת כבודו לאמר זה בני ידידי רצתה נפשי בו: 18 ואת הקול הזה שמענו באזנינו יצא משמים בהיותנו עמו בהר הקדש: 19 ועתה דבר הנבואה יותר קים אתנו והטיבתם עשות אשר שתם לבכם אליו כמו אל נר מאיר במקום אפל עד כי יבקע אור היום וזרח כוכב הנגה בלבבכם: 20 וזאת תדעו ראשונה אשר כל נבואת המקרא איננה תלה בפתרון אדם מלבו: 21 כי מעולם לא יצאה נבואה ברצון האדם כי אם ברוח הקדש אשר נשאם דברו אנשי אלהים הקדושים:

2 וגם נביאי שקר היו בעם כאשר יהיו גם בכם מורי שקר אשר יכניסו כתות משחיתות ובכחשם במשל אשר קנם יביאו על נפשם כליון פתאם: 2 ורבים ילכו אחרי תועבותם ובעבורם יתן דרך האמת לגדופים: 3 ובדברי בדוי יעשו אתכם למחסר להם למען בצע בצע אשר משפטם מעולם לא יתמהמה ושברם לא ינום: 4 כי לא חס אלהים על המלאכים אשר חטאו כי אם הורידם לקצבי הרים ויסגירם בכבלי אפל לשמרם למשפט: (Tartaroō g5020) 5 וגם על דורות קדם לא חס וישמר רק את נח השמיני קרא הצדק בהביאו את המבול על דור הרשעים: 6 ואת ערי סדום ועמרה הפך לאפר והאשימים במהפכה וישימם למשל לאשר עתידים לעשות זמה: 7 ויצל את לוט הצדיק אשר הלאוהו אנשי בליעל ההם בדרך זמתם: 8 כי הצדיק הזה בשבתו בתוכם האדיב את נפשו הישרה יום

1 שמעון פטרוס עבד ישוע המשיח ושליחו אל אשר קבלו אמונה יקרה כשלנו בצדקת אלהינו ומושיענו ישוע המשיח: 2 חסד ושלום יהיו לכם למכביר בדעת האלהים וישוע אדנינו: 3 באשר גבורתו האלהית נתנה לנו את כל אשר לחיים ולחסידות על ידי דעת הקורא אתנו בכבודו וחילו: 4 אשר בהם נתן לנו הבטחות גדלות מאד ויקרות למען תקחו על ידן חלק בטבע אלהים בהמלטכם מכליון התאוה אשר בעולם: 5 בעבור זאת השתדלו להעמיד באמונתכם את הצדקה ובצדקה את הדעת: 6 ובדעת את הפרישות ובפרישות את הסבלנות ובסבלנות את החסידות: 7 ובחסידות את האהבה ובאהבה את אלה תמצאנה ותרבינה בכם לא תתנה אתכם להיות בטלים ובלא עשות פרי לדעת אדנינו ישוע המשיח: 9 כי האיש אשר אין אלה לו עור הוא קצר הראות ושכח את טהרתו מחטאתיו הראשנות: 10 לכן אחי הוסיפו והשתדלו לחזק את קריאתכם ובחירתכם כי בעשותכם זאת כשול לא תכשלו: 11 כי כן יפתח לפניכם לרוחה המבוא אל מלכות עולם אשר לאדנינו ומושיענו ישוע המשיח: 12 (aiōnios g166) על כן לא אחדל להזכירכם על אלה בכל עת גם כי ידעתם והתכוננתם באמת אשר היא לפנינו: 13 ואחשב כי נכון להזכיר ולהעיר אתכם כל ימי היותי במשכן הזה: 14 באשר ידעתי כי מהר יעתק משכני כאשר גם גלה לי אדנינו ישוע המשיח: 15 ואשתדל שיהיה לכם תמיד גם אחרי פטירתני זכרון הדברים האלה: 16 כי הודענו אתכם גבורת אדנינו ישוע

יום בראותו ובשמעו מעשי רשעם: 9 כי יודע שב על קאו והחזיר עלה מן הרחצה להתגלל יהוה להציל את חסידיו מנסיון ולחשך את ברפש:

הרשעים ליום המשפט להשיב גמולם להם: 3 זאת היא האגרת השנית אשר אני כתב 10 וביותר את ההלכים אחרי הבשר בתאות תבל ובזים את הממשלה עזי פנים הלכים בשרירות לבם ולא יחרדו מחרף את השררות: 11 אשר אף המלאכים הגדולים מהם בעז וכח לא יגדפום לפני יהוה במשפטם: 12 והמה כבהמות הסכלות הנולדות כחק טבעם ללכד ולשחת יאבדו באבוד נפשם יען חרפו את אשר לא הבינו וישאו גמול עולתם: 13 אשר עדנת יומם לענג יחשבו מטנפים ומום במ המתפנקים במדוחי נפשם ואכלים ושתיים עמכם: 14 עינים להם מלאות נאפים אשר לא תחדלות מחטוא ואת נפשות הפתאים יצודרו ולב מלמד בצע להם בני המארה: 15 את הדרך הישר עזבו ויתעו וילכו בדרך בלעם בן בעור אשר אהב שכר העולה: 16 ותהי לו תוכחת על חטאתו כי הבהמה האלמת דברה בקול אדם ותעצר באולת הקסם: 17 בארות בלי מים המה עבים נדפים בסערה אשר שמור להם חשך אפלה לעולם: (questioned) 18 כי בדברם בנאות דברי שוא יצודו בתאות הבשר על ידי זמתם את אשר אך נמלטו מידי ההלכים בדרך תועה: 19 חפשה יבטיחו להם והם בעצמם עבדים לשחת כי האיש עבד לאשר נכבש ממנו: 20 כי אחרי המלטם מטמאת העולם בדעת אדנינו ומושיענו ישוע המשיח אם שבו והטבעו בתוכן ונכבשו אחריתם תהיה רעה מראשיתם: 21 טוב היה להם לא לדעת את דרך הצדקה מאשר ידעהו: 22 ונסנו אחר מן המצוה הקדושה המסורה להם: 22 ויקר להם כאשר יאמר משל האמת הכלב

ואת ארך רוח אדנינו תחשבו לתשועה כאשר גם אחינו האהוב פולוס כתב אליכם כפי החכמה הנתונה לו: 16 וכן בכל אנרותיו בדברו שם על אלה ובהם יש דברים קשי ההבנה והבערים והפתאים יהפכו אתם כאשר גם יעשו לכתבים האחרים לאבדן נפשם: 17 ואתם אהובים אשר ידעתם זאת השמרו לנפשתיכם פן תמשכו אחרי טעות אנשי בליעל ונפלתם ממעוזכם: 18 ורבו בחסד ובדעת אדנינו ומושיענו ישוע המשיח אשר לו הכבוד גם היום וגם ליום העולם אמן:

(aiōn g165)

הָרֵאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן

1 את אשר היה מראש אשר שמענו ובעינינו ראינו אשר הבטנו ואשר מששו ידינו על דבר החיים: **2** והחיים נגלו ונרא ומעידים אנחנו ומודיעים לכם את חיי העולם אשר היו עם האב ונגלו לנו: **3** את אשר ראינו (aiōnios g166) ושמענו נודיעה לכם למען תתחברו לנו גם אתם והתחברותנו היא עם האב ועם בנו ישוע המשיח: **4** ואת זאת כתבים אנחנו לכם למען תהיה שמחתכם שלמה: **5** וזאת היא השמועה אשר שמענו ממנו ונגד לכם כי האלהים אור הוא וכל חשך אין בו: **6** אם נאמר כי יש לנו התחברות עמו ונתהלך בחשך הננו כזבים ופעלתנו איננה אמת: **7** אך אם באור נלך כאשר הוא באור הנה נתחברנו יחד ודם ישוע המשיח בנו יטהרנו מכל חטא: **8** אם נאמר כי אין בנו חטא הננו מתעים את נפשתינו והאמת אין בנו: **9** ואם נתודה את חטאתינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו את חטאתינו ולטהרנו מכל עון: **10** ואם נאמר כי לא חטאנו לכזב נשימנו ודברו אין בנו:

כתב לכם מצוה חדשה כי אם מצוה ישנה אשר היתה לכם מראש והמצוה הישנה היא הדבר אשר שמעתם מראש: **8** ועוד מצוה חדשה אני כתב לכם אשר היא אמת גם בו גם בכם כי החשך עבר והאור האמתי כבר זורח: **9** האומר כי ישנו באור והוא שנא את אחיו עודנו בחשך: **10** האהב את אחיו יעמד באור ומכשול אין בו: **11** והשנא את אחיו בחשך הוא ובחשך יתהלך ולא ידע אנה הוא הלך כי החשך עור את עיניו: **12** הגני כתב אליכם הבנים יען כי נסלחו לכם חטאתיכם למען שמו: **13** כתב אני אליכם האבות יען כי הכרתם אתו אשר הוא מראש כתב אני אליכם הבחורים יען כי התגברתם על הרע כתב אני אליכם הילדים יען כי הכרתם את האב: **14** כתבתי אליכם האבות יען כי הכרתם אתו אשר הוא מראש כתבתי אליכם הבחורים יען כי חזקתם ודבר האלהים שכן בקרבכם והתגברתם על הרע: **15** אל תאהבו את החלד ואת דברי החלד אם יאהב איש את החלד אין בו אהבת האב: **16** כי כל אשר בחלד תאות הבשר ותאות העינים ונאות ההון איננו מן אבינו כי אם מן החלד: **17** והחלד עבור יעבר עם תאותיו והעשה רצון אלהים יעמד לעד: **18** ילדי הנה השעה האחרונה באה וכאשר שמעתם כי יבא צר המשיח כן עתה רבו צרי המשיח ובזאת נדע כי היא השעה האחרונה: **19** מאתנו יצאו אך לא משלנו היו כי אלו היו משלנו כי אז היו עמדים עמנו אבל למען יגלו כי לא כלם משלנו המה: **20** ואתם המשחה לכם מאת הקדוש וידעתם הכל: **21** לא כתבתי אליכם יען כי לא ידעתם את האמת אך יען כי ידעתם אתה ואשר כל

2

בני הנני כתב אליכם את זאת לבלתי תחטאו ואם יחטא איש יש לנו מליץ לפני אבינו ישוע המשיח הצדיק: **2** והוא כפרה על חטאתינו ולא על חטאתינו לברד כי גם על חטאת כל העולם: **3** ובזאת נדע כי הכרנו אותו אם נשמר את מצותיו: **4** האמר הכרתיו ואת מצותיו לא ישמר כזב הוא והאמת אין בו: **5** אבל השמר את דברו בו נשלמה באמת אהבת אלהים ובזאת נדע כי בו אנחנו: **6** האמר כי בו יעמד עליו להתהלך בדרך אשר גם הוא הלך: **7** אחי אינני

כזב איננו מן האמת: 22 מי הוא הכזב אם לא
 המכחש בישוע לאמר כי איננו המשיח זה הוא
 צר המשיח המכחש באב ובבן: 23 כל המכחש
 בבן גם האב אין לו: 24 ואתם יקם נא בכם
 הדבר אשר שמעתם מראש ואם יקום בכם אשר
 שמעתם מראש אז גם אתם תקומו בבן ובאב: 12
 לא קפין אשר היה מן הרע והרג את אחיו
 25 וההבטחה אשר הבטיחנו היא חיי עולמים:
 (aiōnios g166) 26 זאת כתבתי אליכם מפני המתעים
 אתכם: 27 ואתם המשחה אשר קבלתם מאתו
 עמדת בכם ולא תצטרכו לאיש אשר ילמדכם
 כי אם כאשר תלמד אתכם המשחה בכל דבר
 היא האמת ואיננה כזב וכאשר למדה אתכם כן
 תעמדו בו: 28 ועתה בנים עמדו בו למען יאמן
 לבנו בהראותו ולא נבוש מפניו בכואו: 29 אם
 ידעתם כי צדיק הוא דעו כי כל עשה צדקה
 נולד ממנו:

3 ראו מה גדלה אהבת האב הנתונה לנו
 אשר נקרא בני האלהים על כן העולם איננו
 ידע אתנו יען כי אותו לא ידע: 2 אהובי עתה
 בנים לאלהים אנחנו ועוד לא נגלה מה נהיה
 אך ידענו כי בהגלותו נדמה לו כי נראהו כאשר
 הוא: 3 וכל אשר לו תקוה כזאת יטהר את עצמו
 כאשר טהור גם הוא: 4 כל העשה חטא גם פשע
 בתורה הוא והחטא הוא פשע בתורה: 5 וידעתם
 כי הוא נגלה לשאת את חטאינו ובו אין חטא: 6
 כל העמד בו לא יחטא כל החוטא לא ראהו
 גם לא ידעו: 7 בני אל יתעה אתכם איש העשה
 צדקה צדיק הוא כאשר הוא צדיק: 8 והעשה
 חטא מן השטן הוא כי השטן חטא מראש לזאת
 נגלה בן האלהים להפר את פעלות השטן: 9
 כל הנולד מאלהים לא יחטא כי זרעו בו יקום

4 אהובי אל תאמינו לכל רוח כי אם בחנו
 הרוחות אם מאלהים המה כי נביאי שקר רבים

יצאו לעולם: 2 בזאת תכירו את רוח אלהים ביום הדין כי כמהו כן גם אנחנו בעולם הזה: 18 כל רוח המודה בישוע המשיח כי בא בבשר אין אימה באהבה כי אם האהבה השלמה תגרש מאלהים הוא: 3 וכל רוח אשר איננו מודה בישוע הארון כי בא בבשר לא מאלהים הוא וזה הוא רוח צר המשיח אשר שמעתם עליו כי בוא יבא ועתה הנה הוא בעולם: 4 אתם הבנים הנכם מאלהים ונצחתם אתם כי אשר בכם גדול הוא מאשר בעולם: 5 המה מן העולם על כן מהעולם ידברו והעולם ישמע אליהם: 6 ואנחנו מאלהים הננו היודע את האלהים ישמע אלינו ואשר איננו מאלהים לא ישמע אלינו בזאת נכיר את רוח האמת ואת רוח התועה: 7 אהובי נאהב נא איש את רעהו כי האהבה מאלהים היא וכל אשר יאהב נולד מאלהים וידע את האלהים: 8 ואשר איננו אהב לא ידע את האלהים כי האלהים הוא אהבה: 9 בזאת נראתה אהבת האלהים לנו כי שלח האלהים את בנו את יחידו לעולם למען נחיה על ידו: 10 בזאת היא האהבה לא שאנחנו אהבנו את האלהים כי אם הוא אהב אותנו וישלח את בנו לכפרה על חטאתינו: 11 אהובי אם ככה אהב אתנו האלהים גם אנחנו חייבים לאהבה איש את רעהו: 12 את האלהים לא ראה איש מעולם ואם נאהב איש את רעהו האלהים יעמד בקרבנו ואהבתו נשלמה בנו: 13 בזאת נדע אשר בו נקום והוא בנו כי נתן לנו מרוחו: 14 ואנחנו חוינו ונעידה כי האב שלח את הבן מושיע העולם: 15 כל המודה כי ישוע הוא בן האלהים האלהים שכן בו והוא באלהים: 16 ואנחנו ידענו ונאמן באהבה אשר אלהים אהב אתנו האלהים הוא אהבה והעמד באהבה עמד באלהים והאלהים עמד בו: 17 ובזאת נשלמה בנו האהבה בהיות לנו בשחון

5 כל המאמין כי ישוע הוא המשיח הנה זה ילד מאלהים וכל האהב את מולידו יאהב גם את הנולד מאתו: 2 בזאת נדע כי נאהב את בני האלהים באהבתנו את האלהים ובשמרנו את מצותיו: 3 כי זאת אהבת אלהים היא אשר נשמר את מצותיו ומצותיו אינן כבודות: 4 כי כל הנולד מאת האלהים מנצח את העולם ואמונתנו הנצחון המנצח את העולם: 5 מי הוא זה המנצח את העולם אם לא המאמין בישוע שהוא בן האלהים: 6 זה הוא אשר בא במים ובדם ישוע המשיח לא במים לבד כי אם במים ובדם והרוח הוא המעיד כי הרוח הוא האמת: 7 כי שלשה המה המעידים בשמים האב הדבר ורוח הקדש ושלשתם אחד המה: 8 ושלשה המה המעידים בארץ הרוח המים והדם ושלשתם לאחת המה: 9 אם נקבל עדות בני אדם הנה עדות האלהים גדולה ממנה כי זאת היא עדות האלהים אשר העיד על בנו: 10 המאמין בבן האלהים יש לו עדות בנפשו ואשר לא יאמין לאלהים לכזב שמהו יען לא האמין בעדות אשר העיד האלהים על בנו: 11 וזאת היא

העדות כי חיי עולמים נתן לנו האלהים והחיים האלה בבנו המה: (aiōnios g166) 12 אשר יש לו הבן יש לו החיים ואשר אין לו בן האלהים אין לו החיים: 13 זאת כתבתי אליכם המאמינים בשם בן האלהים למען תדעו שיש לכם חיי עולמים ולמען תאמינו בשם בן האלהים: (aiōnios g166) 14 וזה הוא בטחוננו אליו אשר אם נשאל דבר כפי רצונו ישמענו: 15 ומדעתנו כי ישמענו לכל אשר נשאל נדע גם זאת כי נשיג את המשאלות אשר שאלנו ממנו: 16 איש כי יראה את אחיו חוטא חטאת אשר לא למות שאל ישאל בעדו ויתן לו חיים לכל אשר חטאו לא למות הן יש חטא למות על זה לא אמר לשאל בעדו: 17 כל מעשה שלא כמשפט חטא היא ויש חטא שלא למות: 18 ידענו כי כל הנולד מאת האלהים לא יחטא כי אשר ילד מאת האלהים ישמר את נפשו והרע לא יגע בו: 19 ידענו כי מאלהים אנחנו וכל העולם ברע הוא: 20 וידענו כי בא בן אלהים ויתן לנו בינה לדעת את האמת ובאמת אנחנו בבנו ישוע המשיח זה הוא האל האמת וחיי העולם: (aiōnios g166) 21 בני השמרו לכם מן האלילים אמן:

הַשְּׁנִית לַיּוֹתָנָן

1 הזקן אל הגבירה הבחירה ואל בניה אשר אני אהב אתם באמת ולא אני לבדי כי אם גם כל ידעי האמת: ² למען האמת העמדת בקרבנו וגם תהיה עמנו לעולם: ³ יהי עמכם חסד ורחמים ושלום מאת האלהים אבינו ומאת אדנינו ישוע המשיח בן האב באמת ובאהבה: ⁴ שמחתי למאד כי מצאתי מבניך מתהלכים באמת כמצוה אשר קבלנו מאת האב: ⁵ ועתה מבקש אני ממך הגבירה ולא ככתב אליך מצוה חדשה כי אם את אשר היתה לנו מראש לאהבה איש את רעהו: ⁶ וזאת היא האהבה אשר נתהלך במצותיו זאת היא המצוה אשר שמעתם מראש להתהלך בה: ⁷ כי מתעים רבים באו לעולם אשר אינם מודים בישוע המשיח כי בא בבשר זה הוא המתעה וצר המשיח: ⁸ השמרו לכם פן תאבד ממנו פעלתנו כי אם נקח משכרתנו שלמה: ⁹ כל העבר על תורת המשיח ואיננו עומד בה אין לו אלהים והעמד בתורת המשיח יש לו גם האב גם הבן: ¹⁰ כל הבא אליכם ולא יביא את התורה הזאת לא תאספו אתו הביתה ולא תשאלו לו לשלום: ¹¹ כי השאל בשלומו הוא משתתף במעשיו הרעים: ¹² הרבה לי לכתב אליכם ולא חפצתי בניר ובדיו כי אקוה לבוא אליכם ולדבר פה אל פה למען תהיה שמחתנו שלמה: ¹³ בני אחותך הבחירה שאלים לשלומך אמן:

הַשְּׁלִישִׁית לְיוֹחָנָן

1 הזקן אל גיוס החביב אשר אני אהב אתו באמת: 2 חביבי חפצי הוא כי ייטב לך בכל דבר ותחזק כאשר טוב לך בנפשך: 3 כי שמחתי למאד כאשר באו אחים ויעידו על אמתך אשר מתהלך באמת אתה: 4 אין לי שמחה גדולה מלשמע את אשר בני יתהלכו באמת: 5 חביבי באמונה כל מעשיך עם האחים ועם הארחים: 6 אשר העידו על אהבתך בפני הקהל ואף תיטיב לעשות בלוחך אתם כאשר יאתה לפני אלהים: 7 כי בעבור שמו יצאו ולא לקחו מאומה מן הגוים: 8 על כן חיבים אנחנו לקבל אתם למען נהיה עזרים לאמת: 9 אני כתבתי אל הקהלה אך דיוטריפס המתאוה להיות עליהם לראש איננו מקבל אתנו: 10 על כן בבאי אזכיר את מעשיו אשר הוא עשה בספרו עלינו דברים רעים ולא דיו שלא יקבל את האחים כי גם ימנע את החפצים לקבל ויגרשם מתוך הקהלה: 11 חביבי אל תרדף הרעה כי אם הטוב העשה טוב הוא מאלהים והעשה רע לא ראה את האלהים: 12 על דימטריוס העידו הכל וגם האמת עצמה וגם אנחנו מעידים עליו וידעתם כי עדותנו היא נאמנה: 13 הרבה לי לכתב ולא חפצתי לכתב אליך בדיו ובקנה: 14 אבל אקוה לראותך במהרה ופה אל פה נדבר: [(John III 1:15) שלום לך הרעים שאלים לשלומך שאל לשלום הרעים לאיש איש בשמו:]

1 יהודה עבד ישוע המשיח ואחי יעקב אל המקראים אשר הם מקדשים באלהים האב ושמורים לישוע המשיח: ² רחמים ושלוה ואהבה יהיו לכם למכביר: ³ אהובי בהשתדלי לכתב אליכם על דבר התשובה האחת לכלנו חובה היא בעיני לזרוכם במכתב אשר תלחמו לאמונה המסורה פעם אחת לקדושים: ⁴ כי התגנבו לבוא מקצת אנשים הכתובים מאז למשפט הזה אנשי רשע ההפכים את חסד אלהינו לזמה וכפרים באלהים המשל היחיד ובאדינו ישוע המשיח: ⁵ ויש את נפשי להזכיר אתכם את אשר כבר ידעתם כי הושיע יהוה את העם ממצרים וישמד אחרי כן את אשר לא האמינו: ⁶ והמלאכים אשר לא שמרו את משרתם כי אם עזבו את זבלם שמרם במוסרות עולם ובאפלה למשפט היום הגדול: ⁷ כאשר סדום ועמורה והערים סביבותיהן אשר הזנו כמוהם וילכו אחרי בשר זר נהיו כראי כי נמסרו למוסר אש עולם: ⁸ וכך גם בעלי החלמות האלה מטמאים את הבשר ואת הממשלה ינאצו ואת השררות יחרפו: ⁹ ומיכאל שר המלאכים בהתוכחו עם השטן וירב אתו על אדות גויי משה לא מלאו לבו לחרץ משפט גדופים כי אם אמר יגער יהוה בך: ¹⁰ ואלה מגדפים את אשר לא ידעו ובדברים אשר יבינו מחק טבעים כבהמות הסכלות בהמה ישחיתו את נפשם: ¹¹ אוי להם כי ברדך קין הלכו וישתקעו בתועת בלעם לקבל שכר ובמרי קרח אבדו: ¹² הלא צורי מכשול המה בסעודתיכם של אהבה ובקלות ראש יאכלו וישתו עמכם

ורעים את נפשם עננים הם כבלי מים הנדפים מפני רוח עצי חרף באין פרי אשר מתו פעמים ונעקרו: ¹³ משברי ים עזים אשר יגרשו בשתם ככבים תעים אשר חשך אפלה צפון להם עדי עד: ¹⁴ (aiōn g165) וגם חנוך השביעי לאדם נבא לאלה לאמר הנה יהוה בא ברבבת קדשיו: ¹⁵ לעשות משפט בכלם ולהוכיח כל רשעי ארץ על כל מעשי רשעתם ועל כל הקשות אשר דברו עליו הטאים אנשי רשע: ¹⁶ אלה הם הרגנים והמתאוננים ההלכים אחרי תאותיהם אשר פיהם ידבר עתק הדרי פנים עקב שחד: ¹⁷ ואתם האהובים זכרו את הדברים הנאמרים מקדם ביד שליחי אדינו ישוע המשיח: ¹⁸ בדברם אליכם לאמר הנה באחרית הימים יבאו לצים ההלכים אחרי תאות רשעם: ¹⁹ אלה הם הפרשים מן הצבור אנשים נפשיים ורוח אין בהם: ²⁰ ואתם האהובים הבנו באמונתכם הנעלה על כל בקדשתה והתפללו ברוח הקדש: ²¹ ושמרתם את נפשתיכם באהבת אלהים וחכיתם לרחמי אדינו ישוע המשיח לחיי העולם: ²² (aiōnios g166) הבדילו את אלה והתנהגו עמהם ברחמים: ²³ ואת אלה תושיעו באימה וחלצתם אתם מתוך האש וגעלתם גם את הלבוש המגאל בחלאת הבשר: ²⁴ ולאשר יכול לשמרכם כבלי מכשול ולהעמיד אתכם בששון תמימים לפני כבודו: ²⁵ לאלהים אשר לו לבדו החכמה המושיע אתנו לו הכבוד והגדלה והעז והממשלה מעתה ולעולמי עד

אמן: (aiōn g165)

חזון יוחנן

והחנור אזור זהב על לבו: 14 וראשו ושערו לבנים כצמר צחר כשלג ועיניו כלבת אש: 15 ומרגלתיו כעין נחשת קלל כצרופות בכור וקולו כקול מים רבים: 16 ויהי לו ביד ימינו שבעה כוכבים ומפיו יוצאת חרב פיפיות חדה ופניו כשמש המאיר בגבורתו: 17 וכראתי אותו ואפל לרגליו כמת וישת עלי יד ימינו ויאמר אל תירא אני הראשון והאחרון והחי: 18 ואהי מת והנני חי לעולמי עולמים אמן ובידי מפתחות שאול ומות: (aiōn g165, Hadēs g86) 19 ועתה כתב את אשר ראית ואשר נעשה עתה ואשר עתיד להיות אחרי כן: 20 את סוד שבעת הכוכבים אשר ראית בימיני ואת שבע מנרות הזהב שבעת הכוכבים הם מלאכי שבע הקהלות ושבע המנרות אשר ראית שבע קהלות הנה:

2 אל מלאך קהל אפסוס כתב כה אמר האחו בימינו שבעת הכוכבים המתהלך בתוך שבע מנרות הזהב: 2 ידעתי את מעשיך ואת עמלך ואת סבלך וכי לא תוכל שאת את הרשעים ותנסה את האמרים שליחים אנחנו ואינם ותמצאם כזבים: 3 ואתה נשאת הרבה ויש לך סבלנות ולמען שמי לא יעפת: 4 אך יש לך עליך כי עזבת את אהבתך הראשונה: 5 זכר אפוא אי מזה נפלת ושובה ועשה מעשיך הראשנים ואם לא הנני בא עליך מהר ונסחתי מנורתך ממקומה אם לא תשוב: 6 אבל זאת היא לך כי תשנא את מעשי הניקלסיים אשר שנאתים גם אני: 7 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח אתן לו לאכל מעץ החיים אשר בתוך גן עדן לאלהים: 8 ואל מלאך קהל זמירנא כתב כה אמר הראשון

1 חזון ישוע המשיח אשר נתן לו האלהים להראות את עבדיו את אשר היה יהיה במהרה והוא הודיע בשלחו ביד מלאכו לעבדו יוחנן: 2 אשר העיד דבר האלהים ועדות ישוע המשיח ואת כל אשר ראה: 3 אשרי הקורא ואשרי השמעים את דברי הנבואה ושמרים את אשר כתוב בה כי קרובה העת: 4 ויוחנן אל שבע הקהלות אשר באסיא חסד לכם ושלום מאת ההוה והיה ויבוא ומן שבעת הרוחות אשר לפני כסאו: 5 ומאת ישוע המשיח העד הנאמן ובכור מן המתים ועליון למלכי ארץ לו אשר אהב אתנו ובדמו גאלנו מחטאתינו: 6 ויעש אתנו למלכים וכהנים לאלהים אביו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן: (aiōn g165) 7 הנה הוא בא עם העננים וראתה אתו כל עין גם אלה אשר דקרהו וספדו עליו כל משפחות הארץ כן יהיה אמן: 8 אני האלף ואני התו ראש וסוף נאם יהוה אלהים ההוה והיה ויבוא אלהי צבאות: 9 אני יוחנן אחיכם וגם חבר לכם בלחץ ובמלכות ובסבלנות למען ישוע המשיח הייתי באי אשר שמו פטמוס בעבור דבר האלהים ובעבור עדות ישוע המשיח: 10 ואהי ברוח ביום האדון ואשמע אחרי קול גדול כקול שופר: 11 ויאמר אני האלף ואני התו הראשון והאחרון ואת אשר אתה ראה כתב אל ספר ושלחהו אל הקהלות אשר באסיא לאפסוס ולזמירנא ולפרגמוס ולתיאטירא ולסרדיס ולפילדפיא וללודקיא: 12 ואפן לראות את הקול המדבר אלי ויהי בפנותי וארא שבע מנרות זהב: 13 ובתוך שבע המנרות דמות בן אדם לבוש מעיל

והאחרון אשר מת ויחיי: 9 ידעתי את מעשיך 22 הנני מפיל אתה על מטה ואת המנאפים ואת צרתך ואת רישך ואולם עשיר אתה ואת אתה בצרה גדולה אם לא ישובו ממעשיהם: גרוף האמרים יהודים אנחנו ואינם כי אם כנסית 23 והרגתי במות את בניה וידעו כל הקהלות השטן: 10 אל תירא את אשר עליך לסבל הנה כי אני חקר כליות ולב ונתתי לכם לכל איש עתיד המלשין להשליך מכם לבית המשמר כפרי מעלליו: 24 אבל אמר אני לכם ולשאר למען תנסו והייתם בצרה עשרת ימים היה הנמצאים בתיאטרא כל אשר אין להם הלקה נאמן עד מות ואתנה לך עטרת החיים: 11 מי שהוא ולא ידעו את עמקות השטן כאשר הם אשר אין לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות מתהללים לא אשים עליכם משא אחר: 25 המנצח לא ינזק במות השני: 12 ואל מלאך קהל פרנמוס כתב כה אמר אשר לו חרב פיפיות החדה: 13 ידעתי את מעשיך ואת מקום שבתך אשר שם כסא השטן ותדבק בשמי ולא שקרת באמונתי גם בימי אנטיפס עדי הנאמן אשר נהרג אצלכם מקום מושב השטן: 14 אך מעט יש לי עליך כי שם עמך אנשים דבקים בתורת בלעם אשר הורה את בלק לתת מכשול לפני בני ישראל לאכל מזבחי אלילים ולזנות: 15 כן נמצאו גם בך אנשים דבקים בתורת הניקלסיים אשר שנאתי: 16 שובה ואם לא כי עתה אבוא עליך מהרה ונלחמתי בם בחרב פי: 17 מי אשר אין לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח אאכילנו מן המן הגנוז ונתתי לו אבן לבנה ועל האבן מפתח שם חדש אשר לא ידענו איש זולתי המקבל: 18 ואל מלאך קהל תיאטרא כתב כה אמר בן האלהים אשר עינו כלבת אש ומרגלתיו כעין נחשת קלל: 19 ידעתי את מעשיך ואהבתך ואמונתך ועבורתך וסבלך וכי מעשיך האחרונים רבים הם מן הראשנים: 20 אך מעט יש לי עליך כי תניח את האשה איזבל האמרת כי היא נביאה ללמד ולהתעות את עבדי לזנות ולאכל זבחי אלילים: 21 ואתן לה זמן לשוב והיא מאנה לשוב מתזנותיה:

3 ואל מלאך קהל סרדיס כתב כה אמר אשר לו שבע רוחות האלהים ושבעת הכוכבים ידעתי את מעשיך כי לך שם כאלו אתה חי והנך מת: 2 שקד וחזק את השארית הקרובה למות כי לא מצאתי מעשיך שלמים לפני האלהים: 3 זכור את אשר קבלת ושמתת ושמרדה זאת ושובה ואם לא תשקד הנני בא עליך כגנב ולא תדע באי זו שעה אבא עליך: 4 יש לך גם בסרדיס שמות מעטים אשר לא גאלו את מלבושיהם ויתהלכו אתי לבשי לבנים כי ראויים הם לזאת: 5 המנצח ילבש בגדים לבנים ולא אמחה את שמו מספר החיים ואודה שמו לפני אבי ולפני מלאכיו: 6 מי אשר אין לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות: 7 ואל מלאך קהל פילדלפיא כתב כה אמר הקדוש האמתי אשר בידו מפתח דוד הפתח ואין סגר והסגר ואין פתח: 8 ידעתי את מעשיך הנה נתתי לפניך פתח נפתח אשר

לא יוכל איש לסגרו כי גבורת מעט לך ותשמר **4** ויהי אחר הדברים האלה וארא והנה פתח את דברי ולא כחשת בשמי: ⁹ הנני נתן אנשים נפתח בשמים והקול הראשון אשר שמעתי מכנסית השטן האמרים יהודים אנהנו ואינם כי כקול שופר מדבר אלי אמר עלה הנה ואראך כזבים המה הנני עשה אשר יבאו להשתחות את אשר היה יהיה אחרי כן: ² וכרנע הייתי לפני רגליך וידעו כי אני אהבתיך: ¹⁰ יען שמרת ברוח והנה כסא נראה בשמים ואחד ישב על דבר סבלנותי אשמרך גם אנכי משעת הנסיון הכסא: ³ והישב מראהו כמראה אבן ישפה העתידה לבוא על תבל כלה לנסות את ישרי ואדם וקשת סביב לכסא ומראהו כעין ברקת: הארץ: ¹¹ הנני בא מהרה החזק באשר לך למען ⁴ וסביב לכסא ארבעה ועשרים כסאות ועל לא יקח איש את נזרך: ¹² המנצח אתנו לעמוד בהיכל אלהי ולא יצא עוד החוצה וכתבתי ישבים והם לבשי בגדים לבנים ועטרות זהב עליו את שם אלהי ואת שם עיר אלהי ירושלים בראשיהם: ⁵ ומן הכסא יוצאים ברקים ורעמים החדשה הירדת משמים מעם אלהי ואת שמי וקולות ושבעה לפידי אש בערים לפני הכסא החדש: ¹³ מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות: ¹⁴ ואל מלאך קהל לודקיא כתב כה אמר האמן העד הנאמן והאמתי ראשית בריאת האלהים: ¹⁵ ידעתי את מעשיך כי לא קר ולא חם אתה מי יתן והיית קר או חם: ¹⁶ כי עתה פושר אתה ולא קר ולא חם על כן אקיאך מפי: ¹⁷ כי אמרת אך עשרתי מצאתי און לי ולא חסרתי כל ולא ידעת כי אמלל אתה ודוי ועני ועור וערם: ¹⁸ אני איעצך לפנות מאתי זהב צרוף באש למען תעשיר ובגדים לבנים למען תתכסה בהם ולא תראה בשת ערותות ולמשח עיניך קלורית למען תראה: ¹⁹ אני את כל אשר אהב אויחם ואיסרם לכן תשקד ותשוב, הנני עמד לפתח ודפק והיה כי ישמע איש לקולי ופתח הפתח אבוא אליו לסעוד עמו והוא עמדי: ²¹ המנצח אתנו לשבת אתי על כסאי כאשר נצחתי גם אנכי ואשב את אבי על כסאו: ²² מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות:

5 וארא בימין הישב על הכסא ספר כתוב פנים ואחור וחתום בשבעה חתמות: ² וארא

מלאך אביר קורא בקול גדול מי הוא הזכה **6** וארא כאשר פתח השה אחד מן שבעה לפתח הספר ולהתיר את חותמיו: ³ ולא יכל החתמות ואשמע אחת מארבע החיות מדברת איש גם בשמים גם בארץ גם מתחת לארץ כקול רעם לאמר בא וראה: ² ואביט והנה סוס לפתח את הספר או להביט אליו: ⁴ ואבך בכי לבן והרכב עליו קשת בידו ותנתן לו עטרה גדול על אשר לא נמצא איש זכה לפתח את ויצא מנצח ולמען ינצח: ³ וכפתחו את החותם הספר ולקרא בו או להביט אליו: ⁵ ויאמר אלי השני ואשמע את החיה השנית אמרת בא וראה: אחד מן הזקנים אל תבכה הנה נצח האריה ⁴ ויצא סוס שני והוא אדם ולרכב עליו נתן אשר הוא משבט יהודה שרש דוד לפתח את לשאת את השלום מן הארץ למען יהרנו איש הספר ולהתיר שבעת חותמיו: ⁶ וארא והנה את אחיו ותנתן לו חרב גדולה: ⁵ וכפתחו את בין הכסא וארבע החיות ובין הזקנים שה עמד החותם השלישי ואשמע את החיה השלישית כמו טבוח ולו שבע קרנים ושבעה עינים אשר אמרת בא וראה ואביט והנה סוס שחר והרכב הם שבעה רוחות האלהים השלוחים אל כל עליו מאזנים בידו: ⁶ ואשמע קול מתוך ארבע הארץ: ⁷ ויבא ויקח את הספר מימין הישב על החיות לאמר קב חטים בדינר ושלשה קבים הכסא: ⁸ ויהי בקחתו את הספר ויפלו לפני שערים בדינר ואת השמן והיין אל תשחת: ⁷ השה ארבע החיות ועשרים וארבעה הזקנים וכפתחו את החותם הרביעי ואשמע את החיה ואיש איש כנור בידו וקערות זהב מלאות קטרת הרביעית אמרת בא וראה: ⁸ וארא והנה סוס אשר הנה תפלות הקדושים: ⁹ וישירו שיר חדש ירקרק והרכב עליו שמו המות ושאוול יוצאת לאמר לך נאה לקחת את הספר ולפתח את לרגליו וינתן להם שלטן על רביעית הארץ חותמיו כי אתה נשחטת ובדמך קניתנו לאלהים להמית בחרב וברעב ובדבר ובחית הארץ: מכל משפחה ולשון וכל עם וגוי: ¹⁰ ותעש אתם ^(Hadēs g86) ⁹ וכפתחו החותם החמישי וארא מלכים וכהנים לאלהינו וימלכו על הארץ: ¹¹ מתחת למזבח את נפשות הטבוחים על דבר וארא ואשמע קול מלאכים רבים סביב לכסא ועל האלהים ועל העדות אשר היתה להם: ¹⁰ ולחיות ולזקנים מספרם רבו רבבות ואלפי ויזעקו בקול גדול ויאמרו עד מתי אדני הקדוש אלפים: ¹² קראים בקול גדול נאה לשה הטבוח לקחת עז ועשר וחכמה וגבורה והדר וכבוד הארץ: ¹¹ ויתן לאיש איש מהם שמלות לבנות וברכה: ¹³ וכל בריה אשר בשמים ובארץ ויאמר אליהם לנוח עוד זמן מעט עד מלאות ומתחת לארץ ואשר על הים וכל אשר בהם מספר העבדים חברים ואחיהם העתידים את כלם שמעתי אמרים לאמר לישיב על הכסא להרג כמוהם: ¹² וארא בפתחו את החותם ולשה הברכה וההדר והכבוד והעז לעולמי הששי והנה רעש גדול היה ויקדר השמש כשק עולמים: ^(aiōn g165) ¹⁴ ותאמרנה ארבע החיות שער והירח נהפך לדם: ¹³ וכוכבי השמים נפלו אמן ועשרים וארבעה הזקנים נפלו על פניהם ארצה כאשר תנוע תאנה ברוח חזקה והשליכה וישתחוו לחי עולמי העולמים: פניה: ¹⁴ והשמים משו כספר נגלל וכל הר ואי

הנתקו ממקומם: 15 ומלכי הארץ והרזנים ושרי האלפים והעשירים והתקיפים וכל עבד וכל בן חרים התחבאו במערות ובסלעי ההרים: 16 ויאמרו אל ההרים ואל הסלעים נפלו עלינו וכסונו מפני הישב על הכסא ומפני חמת השם: 17 כי בא יום עברתו הגדול ומי יוכל להתיצב: אחד מן הזקנים ויאמר אלי אלה המלבשים בנדי לבן מי המה ומאין באו: 14 ואמר אליו אדני אתה ידעת ויאמר אלי אלה הם הבאים מן הצרה הגדולה ויכבסו את שמלתם וילבינום בדם השם: 15 לכן הנם לפני כסא האלהים ומשרתים אותו בהיכלו יומם ולילה והישב על הכסא יתן משכנו עליהם: 16 לא ירעבו עוד ולא יצמאו ולא יכם שמש ושרב: 17 כי השם אשר בתוך הכסא הוא ירעם ועל מבועי מים חיים ינהלם ומחה אליהם כל דמעה מעיניהם:

7 ואחרי כן ראיתי ארבעה מלאכים עמדים בארבע כנפות הארץ ויעצרו את ארבע רוחות הארץ למען לא תשב רוח לא בארץ ולא בים ולא בכל עץ: 2 וארא מלאך אחר עלה ממרח שמש ובידו חתמת אלהים חיים ויקרא בקול גדול אל ארבעה המלאכים אשר נתן להם לחבל הארץ והים לאמר: 3 אל תחבלו את הארץ ואת הים ואת העץ עד אם חתמנו את עבדי אלהינו על מצחותם: 4 ואשמע מספר החתומים מאה אלף וארבעים וארבעה אלף והם חתומים מכל שבטי בני ישראל: 5 לשבט יהודה חתומים שנים עשר אלף לשבט ראובן חתומים שנים עשר אלף לשבט גד חתומים שנים עשר אלף: 6 לשבט אשר חתומים שנים עשר אלף לשבט נפתלי חתומים שנים עשר אלף לשבט מנשה חתומים שנים עשר אלף: 7 לשבט שמעון חתומים שנים עשר אלף לשבט לוי חתומים שנים עשר אלף לשבט יששכר חתומים שנים עשר אלף: 8 לשבט זבולון חתומים שנים עשר אלף לשבט יוסף חתומים שנים עשר אלף לשבט בנימין חתומים שנים עשר אלף: 9 אחרי כן ראיתי והנה המון רב אשר לא יכל איש למנותו מכל הגוים והמשפחות והעמים והלשונות ויעמדו לפני הכסא ולפני השם מלבשים שמלות לבנות וכפות תמרים בידיהם: 10 ויקראו בקול גדול

והנה כדמות הר גדול בער באש השלך אל להם כשער נשים ושניהם שני אריה: 9 ושרינים תוך הים ותהי שלישיית הים לדם: 9 ותמת להם כשריני ברזל וקול כנפיהם כקול מרכבות שלישיית כל נפש היה אשר בים ושלישיית האניות סוסים רבים הרצים למלחמה: 10 וזנבות להם נשחתה: 10 והמלאך השלישי תקע בשופר כזנבות עקרבים ועקצים בזנבותם והשלטו ויפל מן השמים כוכב גדול בער כלפיד ויפל לענות את בני האדם חמשה חדשים: 11 ומלאך על שלישיית הנהרות ועל מעינות המים: 11 התהום הוא מלך עליהם ושמו אבדון בעברית ושם הכוכב נקרא לענה ותהי שלישיית המים והוא אפוליון בלשון יון: (Abyssos g12) 12 הצרה ללענה ורבים מבני אדם מתו מן המים כי האחת חלפה הלכה לה והנה באות אחריה עוד מרים היו: 12 והמלאך הרביעי תקע בשופר צרות שתיים: 13 והמלאך הששי תקע בשופר ותכה שלישיית השמש ושלישיית הירח ושלישיית הכוכבים למען תחשך שלישייתם והיום לא יאיר שלישייתו וכן גם הלילה: 13 וארא ואשמע מלאך אחד מעופף במרום הרקיע הקורא בקול גדול אוי אוי אוי לישבי הארץ משאר קלות שופר שלשת המלאכים העתידים לתקע:

9 והמלאך החמישי תקע בשופר וארא כוכב נפל מן השמים לארץ וינתן לו מפתח באר התהום: (Abyssos g12) 2 ויפתח את באר התהום ויעל עשן מן הבאר כעשן כבשן גדול ויחשך השמש והרקיע מקיטר הבאר: (Abyssos g12) 3 ומן הקיטר יצא ארבה על הארץ וינתן להם שלטן כשלטן עקרבי הארץ: 4 ויאמר אליהם אשר לא ישחיתו את עשב הארץ ולא כל ירק ולא כל עץ כי אם את בני האדם אשר אין להם חותם אלהים במצחותם: 5 ולא נתן להם להמיתם רק להכאיבם חמשה חדשים וכאבם ככאב איש אשר יכהו העקרב: 6 ובימים ההם יבקשו בני אדם את המות ולא ימצאוהו וישאלו את נפשם למות והמות יברח מהם: 7 ויהי מראה הארבה כדמות סוסים ערוכי מלחמה ועל ראשיהם כעטרות כעין זהב ופניהם כפני אדם: 8 ושער

10 וארא מלאך אחר אביר יורד מן השמים והוא עטה ענן ועל ראשו כמראה קשת הענן ופניו

כשמש ורגליו כעמודי אש: 2 ובידו ספר קטן פתוח וישם את רגל ימינו על הים ואת שמאלו על הארץ: 3 ויקרא בקול גדול כאשר ישאג הארדה ובקראו דברו שבעת הרעמים בקולתיהם: 4 וכדבר שבעת הרעמים בקולתיהם חפצתי לכתב ואשמע קול מן השמים לאמר חתום את אשר דברו שבעת הרעמים ואל תכתב זאת: 5 נגע מדי יחפצו: 7 ואחרי השלימים עדותם החיה והמלאך אשר ראיתיו עמד על הים ועל הארץ הרים ידו אל השמים: 6 וישבע בחי עולמי העולמים אשר ברא את השמים וכל אשר בהם והארץ וכל אשר בה והים וכל אשר בו כי לא יהיה עוד זמן: (aiōn g165) 7 אך בימי קול המלאך השביעי בעת עמדו לתקוע ונשלם סוד האלהים כאשר בשר את עבריו הנביאים: 8 והקול אשר שמעתי מן השמים שב לדבר אלי לאמר לך וקח את הספר הקטן הפתוח אשר ביד המלאך העמד על הים ועל הארץ: 9 ואבא אל המלאך ואמר לו תנה לי את הספר ויאמר אלי קח ואכל אתו וימר לבטנך אבל בפוך יהיה מתוק כדבש: 10 ואקח את הספר מיד המלאך ואכלהו ויהי בפי כדבש למתוק ואחרי אכלי אתו וימלא בטני מרורים: 11 ויאמר אלי עליך לשוב להנבא עוד על עמים ונוים ולשנות ומלכים רבים:

11 וינתן לי קנה דומה למטה ויעמד המלאך ויאמר קום ומד את היכל יהוה ואת המזבח ואת המשתחווים בו: 2 ואת החצר אשר לפנימה להיכל השלך חוצה ואל תמדנה כי נתנה לנוים ורמסו את העיר הקדשה ארבעים ושנים חדשים: 3 ואתן לשני עדי ונבאו ימים אלף ומאתים וששים מתכסים בשקים: 4 אלה הם

אנחנו לך יהוה אלהים צבאות ההוה והיה עד למות: 12 רנו על זאת שמים ושכניהם אוי ויבוא כי לבשת עזך הגדול ותמלך: 18 והגוים לישיבי ארץ וים כי ירד אליכם המלשין בחמה קצפו ויבא קצפך ועת המתים להשפט ולתת גדולה מדעתו כי קצרה עתו: 13 ויהי כאשר שכר לעבדיך הנביאים ולקדשים וליראי שמך ראה התנין כי הוטל ארצה וירדף את האשה למקטנם ועד גדולם ולהשחית את משחיתי אשר ילדה את הזכר: 14 ויתנו לאשה שתי כנפי הארץ: 19 ויפתח היכל יהוה בשמים וירא ארון הנשר הגדול לעוף המדברה אל מקומה אשר בריתו בהיכל ויהי ברקים וקלות ורעמים ורעש תכלכל שם מועד מועדים וחצי מפני הנחש: וברד כבד: 15 וישלח הנחש נהר מים מפיו אחרי האשה

12 ואות גדולה נראתה בשמים אשה אשר השמש לבושה והירח תחת רגליה ועל ראשה עטרת שנים עשר כוכבים: 2 והיא הרה ותזעק בחבליה ותקש בלדתה: 3 ותרא אות אחרת בשמים והנה תנין גדול אדם כאש ולו שבעה ראשים ועשר קרנים ועל ראשיו שבעה כתרים: 4 וזנבו סחב מן השמים שליטת הכוכבים וישליכם ארצה ויטיצב התנין לפני האשה החלה ללדת למען בלע את בנה בלדתה: 5 ותלד בן זכר העתיד לרעות כל הגוים בשבט ברזל וילקח בנה אל האלהים ואל כסאו: 6 והאשה ברחה המדברה אשר שם הוכן לה מקום מאת אלהים למען יכלכלה שם ימים אלף ומאתים וששים: 7 ותהי מלחמה בשמים מיכאל ומלאכיו נלחמים בתנין והתנין נלחם ומלאכיו: 8 ולא התחזקו וגם מקומם לא נמצא עוד בשמים: 9 ויוטל התנין הגדול הנחש הקדמוני אשר נקרא שמו מלשין ושטן המרדח תבל כלה הוא הוטל ארצה ומלאכיו עמו הוטלו: 10 ואשמע קול גדול בשמים ויאמר עתה באה ישועת אלהינו ועזו ומלכותו וממשלתו משיחו כי הורד ושטן אחינו העמד לשטנם לפני אלהינו יומם וליילה: 11 והם נצחיהו למען דם השה ולמען דבר עדותם ולא אהבו את נפשם

13 ואהי עמד על חול הים וארא חיה עלה מן הים ולה שבעה ראשים ועשר קרנים ועל קרניה עשרה כתרים ועל ראשיה שם גדופים: 2 והחיה אשר ראיתי מראה כנמר ורגליה כרגלי דב ופיה כפי אריה ויתן לה התנין את כחו ואת כסאו וממשל רב: 3 וארא והנה אחד מראשיה כפצוע עד מות ומכת מות אשר לו נרפאה ותשתומם כל הארץ אחרי החיה: 4 וישתחוו לתנין אשר נתן ממשלה לחיה וישתחוו לחיה ויאמרו מי ידמה לחיה ומי יוכל להלחם אתה: 5 וינתן לה פה ממלל גדלות ונאצות ושלטן נתן לה להלחם ארבעים ושנים חדשים: 6 ותפתח את פיה לנאצה אל האלהים ותנאץ את שמו ואת משכנו ואת החנים בשמים: 7 וינתן לה לעשות מלחמה עם הקדשים ולנצחם ותנתן לה ממשלה על כל משפחה ועם ולשון וגוי: 8 וישתחוו לה כל ישיבי הארץ אשר לא נכתבו שמותם בספר החיים אשר לשה הטבוח

מיום הוסד תבל: 9 כל אשר אֵזַן לוֹ יִשְׁמַע: הם אשר לא נגאלו בנשים כי בתולות המה
10 כל המוליד לשבי ילך בשבי וכל ההרג אלה הם ההלכים אחרי השה אל כל אשר ילך
בחרב הרג יהרג בחרב בזה סבלנות ואמונת אלה נקנו מתוך בני האדם לראשית בכורים
הקדשים: 11 וארא חיה אחרת עלה מן האדמה לאלהים ולשה: 5 ותרמית לא נמצאה בפייהם
ולה קרנים כקרני שה ומדברת כתנין: 12 והיא מלאך אחר מעופף במרום הרקיע אשר היה לו
עשה כל פקודי החיה הראשונה בפניה ומביאה את הארץ וישביה להשתחות לחיה הראשונה
אשר נרפאה מכת מות אשר לה: 13 ונתנת גרול יראו את האלהים והבו לו כבוד כי באה
אותות גדלות וגם אש מן השמים תוריד ארצה לעיני בני אדם: 14 ותתעה את ישבי הארץ על
ידי האותות אשר נתן לה לעשות בפני החיה באמרה אל ישבי הארץ לעשות צלם לחיה
אשר הכתה מכת חרב ותחי: 15 וינתן לה לתת רוח בצלם החיה למען דבר ידבר צלם החיה
ועשתה כי כל אשר אימן משתחיים לצלם החיה מות ימותו: 16 ותעש כי כלם למקטן ועד גדול
אם אביון ואם עשיר גם בני החרים גם העבדים יתוו תו על די ימינם או על מצחתם: 17 וכי לא
יוכל איש לקנות או למכר כי אם בהיות עליו תו החיה או שמה או מספר שמה: 18 בזה החכמה
מי אשר לו תבונה יחשב מספר החיה כי מספר בן אדם הוא ומספרו שש מאות וששים ושש:

14 וארא והנה שה עמד על הר ציון ועמו מאת אלף וארבעים וארבעה אלפים הנשאים שם אביו כתוב על מצחותם: 2 ואשמע קול מן השמים כקול מים רבים וכקול רעם גדול ואשמע קול תפשי כנור המנגנים בכנורותיהם: 3 וישירו כשיר חדש לפני הכסא ולפני ארבע החיות ולפני הזקנים ואין איש אשר יכל ללמד את השיר זולתי מאת האלף וארבעים וארבעת האלפים ההם אשר נקנו מן הארץ: 4 אלה

האלהים ואת אמונת ישוע: 13 ואשמע קול מן השמים מדבר אלי כתב אשרי המתים אשר ימותו בארון מעתה אמנם כן אמר הרוח למען ינוחו מעמלם ומעשיהם הלך ילכו אחריהם: 14 וארא והנה ענן בהיר ועל הענן ישב כדמות בן אדם ועל ראשו עטרת זהב וכידו מגל מלטש: 15 ומלאך אחר יצא מן ההיכל ויזעק בקול גדול אל הישב על הענן לאמר שלח מנגלך וקצר כי באה העת לקצר כי יבש קציר הארץ: 16 וישלח הישב בענן את מנגלו בארץ והארץ נקצרה: 17

ומלאך אחר יצא מן ההיכל אשר בשמים וגם **16** ואשמע קול גדול מן ההיכל האמר לו מגל מלטש בידו: ¹⁸ ויצא מלאך אחר מן המזבח וממשלתו על האש ויקרא קול גדול אל אשר בידו המגל המלטש לאמר שלח מגלך המלטש ובצר את גפן הארץ כי בשלו ענביהם: באנשים אשר עליהם תו החיה ובמשתחווים ¹⁹ ויגף המלאך את מגלו על הארץ ויבצר את אשכלת גפן הארץ וישליכם בנת חמת אלהים הגדולה: ²⁰ ותדרך הנת מחוץ לעיר ויצא דם מן הנת עד רסני הסוסים דרך אלף ושש מאות ריס: המים אמר צדיק אתה יהוה והיה והקדוש כי

15 וארא אות אחרת בשמים גדולה ונפלאה שבעה מלאכים הנשאים את שבע המכות האחרונות כי בהן כלה זעם אלהים: ² וארא כים זכוכית כלול באש ואת המתנברים על החיה ועל צלמה ועל תוה ועל מספר שמה עמדים על ים הזכוכית וכנרות אלהים בידיהם: ³ וישירו את שירת משה עבד אלהים ושירת השה לאמר גדולים מעשיך ונפלאים יהוה אלהים צבאות צדק ואמת דרכיך מלך הגוים: ⁴ מי לא ייראך יהוה ולא יכבד את שמך כי קדוש אתה לבדך כי כל הגוים יבאו וישתחוו לפניך כי נגלו משפטי צדקך: ⁵ ואחרי כן ראיתי והנה נפתח היכל משכן העדות בשמים: ⁶ ויצאו מן ההיכל שבעה המלאכים הנשאים את שבע המכות מלבשים בד טהור וצה וחגורים אזורי זהב על לבביהם: ⁷ ואחת מארבע החיות נתנה אל שבעת המלאכים שבע קערת זהב מלאות חמת האלהים החי לעולמי העולמים: (aiōn) ⁸ ^{g165} וימלא ההיכל עשן מכבוד אלהים ועזו ולא יכל איש לבוא אל ההיכל עד אשר כלו שבע המכות אשר בידי שבעה המלאכים:

כן שפטת: ⁶ כי דם קדשים ונביאים שפכו ודם השקיתם כי גמול ידם הוא: ⁷ ואשמע את המזבח אמר אמנם כן יהוה אלהים צבאות אמת וצדק משפטיך: ⁸ וישפך המלאך הרביעי את קערתו על השמש וינתן לו לצרב את בני אדם באש: ⁹ ויצרבו בני אדם בחם גדול ויגדפו את שם אלהים אשר לו הממשלה על המכות האלה ולא שבו לתת לו הכבוד: ¹⁰ וישפך החמישי את קערתו על כסא החיה ותחשך מלכותה וינשכו מכאב לב את לשונם: ¹¹ ויגדפו את אלהי השמים ממכאבם ושחיתם ולא שבו ממעשיהם: ¹² וישפך הששי את קערתו על הנהר הגדול נהר פרת ויחרבו מימיו למען תישר מסלה למלכים אשר ממזרח שמש: ¹³ וארא והנה מפי התנין ומפי החיה ומפי נביא השקר יצאות שלש רוחות טמאות דומת לצפרדעים: ¹⁴ כי רוחות השדים הנה עשות אותות ויצאות אל מלכי ארץ ותבל כלה לאספם למלחמה היום ההוא הגדול יום אלהי הצבאות: ¹⁵ הנני בא כנגב אשרי השקד ושמר את בגדיו למען לא ילך ערם וראו את ערותו: ¹⁶ ויאסף אתם אל המקום הנקרא בעברית הר מגדון: ¹⁷ וישפך

המלאך השביעי את קערתו על האור ויצא (Abyssos g12) 9 בזה להבין לאשר לו חכמה שבעת קול גדול מהיכל השמים מן הכסא ויאמר היה הראשים שבעת הרים המה אשר האשה ישבת נהיתה: 18 ויהיו קלות ורעמים וברקים ויהי עליהם: 10 ושבעה מלכים המה חמשה מהם רעש גדול אשר לא היה כמהו למן היות אדם על הארץ רעש כזה גדול עד מאד: 19 והעיר הגדולה נחלקה לשלשה חלקים ותפלגה ערי הגוים ותזכר בבל הגדולה לפני אלהים לתת לה כוס יין חמת אפו: 20 וינס כל אי וההרים לא נמצאו: 21 וברד כבד ככר ירד מן השמים על בני האדם ויגדפו בני האדם את האלהים על אדות מכת הברד כי כבדה מכתו מאד:

17 ויבא אחד מן שבעה המלאכים הנשאים שבע הקערות וידבר אלי לאמר בא ואראך את משפט הזונה הגדולה הישבת על מים רבים: 2 אשר זנו אתה מלכי האדמה וישכרו שכני תבל מיין תזנותה: 3 ויוליכני ברוח המדברה וארא והנה אשה ישבת על חיה אדמה כתולע מלאת שמות גדופים ולה שבעה ראשים ועשר קרניים 4 והאשה לבושה ארגמן ושני והיא מכללה בזהב ואבן יקרה ופנינים ובידה כוס זהב מלאה תועבות ושמאת תזנותה: 5 ועל מצחה כתוב שם סוד בבל הגדולה אם הזנות ותועבות האדמה: 6 וארא את האשה שכורה מדם הקדשים ומדם עדי ישוע ואשתומם על המראה שמה גדולה: 7 ויאמר אלי המלאך למה זה השתוממת אני אמר לך את סוד האשה והחיה הנשאת אתה בעלת שבעת הראשים ועשרת הקרניים: 8 החיה אשר ראיתה היתה ואיננה ועתידה לעלות מן התהום וללכת לאבדון וישבי הארץ אשר שמם איננו נכתב בספר החיים מיום הוסד תבל ישתוממו בראתם את החיה אשר היתה ואיננה ותבוא:

18 אחרי כן ראיתי מלאך אחר יורד מן השמים אשר לו שלטן גדול והארץ האירה מכבדו: 2 ויקרא בקול עז לאמר נפלה נפלה בבל הגדולה ותהי נוה שערים ומשמר לכל רוח טמא ומשמר לכל עוף טמא ונמאס: 3 כי מיין חמת זנותה שתו כל הגוים ומלכי ארץ זנו עמה וסחרי ארץ משפעת תענניה העשירו: 4 ואשמע קול אחר מן השמים האמר צאו ממנה עמי פן תתחברו אל חטאתיה ופן תקחו ממכותיה: 5 כי

הטאתיה הגיעו עד לשמים ויזכר אלהים את עונותיה: 6 שלמו לה נמולה שנמלה לכם ועשו לה כפלים כפעלה בכוס אשר מסכה מסכו לה והשליחים הקדשים והנביאים כי שפט אלהים כפלים: 7 כאשר התרוממה והתעננה כן תנו לה חבל ואבל כי אמרה התרוממה והתעננה כן תנו לה חבל ואבל כי אמרה בלבבה אני ישבתי מלכה ולא אהיה אלמנה ואבל לא אראה: 8 על כן רגע ביום אחד תבאנה מכותיה מות ואבל ורעב ותשרף במו אש כי חזק יהוה אלהים השפט אתה: 9 ויבכו ויספרו עליה מלכי ארץ אשר זנו והתעננו עמה בראתם את עשן שרפתה: 10 ומרחוק יעמדו מפני אימת ענויה ואמרו אוי לך בבל העיר הגדולה העיר החזקה כי בשעה אחת בא משפטך: 11 וסחרי הארץ בכים ומתאבלים עליה כי עתה לא יקנה עוד איש את משא אניותם: 12 את משא זהב וכסף ואבן יקרה ופנינים ובוץ וארגמן ומשי ושני וכל עצי בשם וכל כלי שנהבים וכל כלי עץ יקר וכלי נחשת וברזל ושיש: 13 וקגמון וקטרת סמים ומר ולבונה ויין ושמן וסלת וחטים ומקנה וצאן וסוסים ומרכבות וגויות ונפש אדם: 14 והמגדים מחמד נפשך אזלו ממך וכל שמן ומצהיר אבד ממך ולא תמצאם עוד: 15 ורכליהם אשר העשירו ממנה יעמדו מרחוק מפני אימת ענויה ובכו והתאבלו: 16 ואמרו אוי העיר הגדולה המכסה בשש וארגמן ושני ומכללה בזהב ואבן יקרה ופנינים כי בשעה אחת החרב עשר גדול כזה: 17 וכל חבל וכל בעל מעברת והמלחים וכל עשי מלאכה בים עמדו מרחוק: 18 ויצעקו בראתם עשן שרפתה לאמר מי בערים כעיר הגדולה: 19 ויזרקו עפר על ראשיהם ויצעקו בכה וספוד לאמר אוי העיר הגדולה אשר

19 אחרי כן שמעתי קול גדול כקול המון רב בשמים האמרים הללויה הישועה והכבוד והעז ליהוה אלהינו: 2 כי אמת וישר משפטיו כי שפט את הזונה הגדולה אשר השחיתה את הארץ בתזנתה וידרש מידה טאת דם עבדיו: 3 וישנו ויאמרו הללויה ועשנה יעלה לעולמי עולמים: (aiōn g165) 4 ועשרים וארבעה הזקנים וארבע החיות נפלו על פניהם וישתחוו לאלהים הישב על הכסא ויאמרו אמן הללויה: 5 וקול יוצא מן הכסא ויאמר הללו את אלהינו כל עבדיו ויראויו הקטנים עם הגדולים: 6 ואשמע כקול המון רב וכקול מים רבים וכקול רעמים חזקים ויאמרו הללויה כי מלך אלהינו יהוה צבאות: 7 נשמחה ונגילה ונתנה לו הכבוד כי באה חתנת השה ואשתו התקדשה: 8 וינתן לה ללבש בוץ טהור וצח כי הבוץ הוא צדקות הקדשים: 9 ויאמר אלי כתב אשרי הקרואים אל משתה

חתנת השה ויאמר אלי אלה הדברים אמת הם
 דברי אלהים: 10 ואפל לפני רגליו להשתחות
 לו ויאמר אלי ראה אל תעשה זאת עבד כמוך
 אנכי וחבר לך ולאחיך אשר להם עדות ישוע
 השתחווה לאלהים כי עדות ישוע היא רוח
 הנבואה: 11 וארא את השמים נפתחים והנה
 סוס לבן והרכב עליו נקרא נאמן ואמתי ובצדק
 הוא שפט ולחם: 12 ועיניו כלבת אש ועטרות
 הרבה על ראשו ויש לו שם כתוב אשר לא ידע
 איש כי אם הוא לבדו: 13 והוא לבוש בלבוש
 מאדם בדם ושמנו נקרא דבר האלהים: 14
 וצבאות השמים יצאים אחריו על סוסים לבנים
 מלבשים בגדי בוץ לבן וטהור: 15 ומפיו יצאת
 חרב חדה להכות בה את הגוים והוא ירעם
 בשבט ברזל והוא דרך פורת יין חמת אף אלהי
 הצבאות: 16 ועל גברו ועל ירכו כתוב שם מלך
 המלכים ואדני האדנים: 17 וארא מלאך אחד
 עמד בשמש ויצעק בקול גדול ויאמר אל צפור
 כל כנף אשר תעוף במרום הרקיע באו והאספו
 על זבח האלהים הגדול: 18 ואכלתם בשר
 מלכים ובשר שרי אלפים ובשר גבורים ובשר
 סוסים ורכביהם ובשר כל בני חורים ועבדים
 הקטנים עם הגדולים: 19 וארא את החיה ומלכי
 הארץ ואנפיהם נקהלים לעשות מלחמה עם
 הרכב על הסוס ובצבאו: 20 ותתפש החיה
 ונביא השקר אתה אשר עשה האותות לפני
 אשר הדיח בהן את נשאי תו החיה והמשתחווים
 לצלמה וחיים השלכו שניהם באגם האש הבער
 בנפרית: (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 והנשארת נהרגו
 בחרב היוצאת מפי הרכב על הסוס וכל העוף
 שבעו מבשרם:

וארא מלאך יורד מן השמים ובידו
 מפתח התהום וכבל גדול: (Abyssos g12) 2 ויתפש
 את התנין את הנחש הקדמוני הוא המלשין והוא
 השטן ויאסרהו לאלף שנים: 3 וישליכהו בתהום
 ויסגר בעדו ויחתם עליו למען לא ידיח עוד
 את הגוים עד כלות אלף השנים ואחרי כן יתר
 לזמן מצער: (Abyssos g12) 4 וארא כסאות וישבו
 עליהם והמשפט נתן בידם ונפשות ההרוגים
 על עדות ישוע ועל דבר האלהים ואשר לא
 השתחוו לחיה ולצלמה ולא קבלו את תוה
 על מצחותם ועל ידם ויקומו ויחיו וימלכו
 עם המשיח אלף שנים: 5 ושאר המתים לא
 קמו לחיים עד כלות אלף השנים זאת היא
 התחיה הראשונה: 6 אשרי האיש וקדוש הוא
 אשר חלקו לקום בתחיה הראשונה באלה לא
 ישלט המות השני כי אם יהיו כהנים לאלהים
 ולמשיחו וימלכו אתו אלף שנים: 7 ואחרי כלות
 אלף השנים יתר השטן מכית משמרו: 8 ויצא
 להדיח את הגוים בארבע כנפות הארץ את גוג
 ומגוג ולקבצם למלחמה אשר מספרם כחול
 הים: 9 ויעלו על מרחבי ארץ ויסבו את מחנה
 הקדשים ואת העיר החביבה ותרד אש מאת
 האלהים מן השמים ותאכל אתם: 10 והשטן
 אשר הדיחם השלך באגם אש ונפרית אשר
 שם גם החיה ונביא השקר ויסרו יומם ולילה
 לעולמי עולמים: (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11
 וארא כסא לבן וגדול ואת הישב עליו אשר
 מפניו נסו ארץ ושמים ולא נמצא להם מקום: 12
 וארא את המתים הקטנים עם הגדלים עמדים
 לפני הכסא וספרים נפתחים ויפתח ספר אחר
 אשר הוא ספר החיים וישפטו המתים על פי
 הכתוב בספרים כמעשיהם: 13 ויתן הים את

ננתו והמות והשאל ננתו את מתייהם וישפטו
איש איש כמעשיהם: (Hadēs g86) 14 והמות והשאל
השלכו באגם האש והוא המות השני: (Hadēs g86,
Limnē Pyr g3041 g4442) 15 וכל איש אשר לא נמצא
כתוב בספר החיים השלך באגם האש: (Limnē
Pyr g3041 g4442)

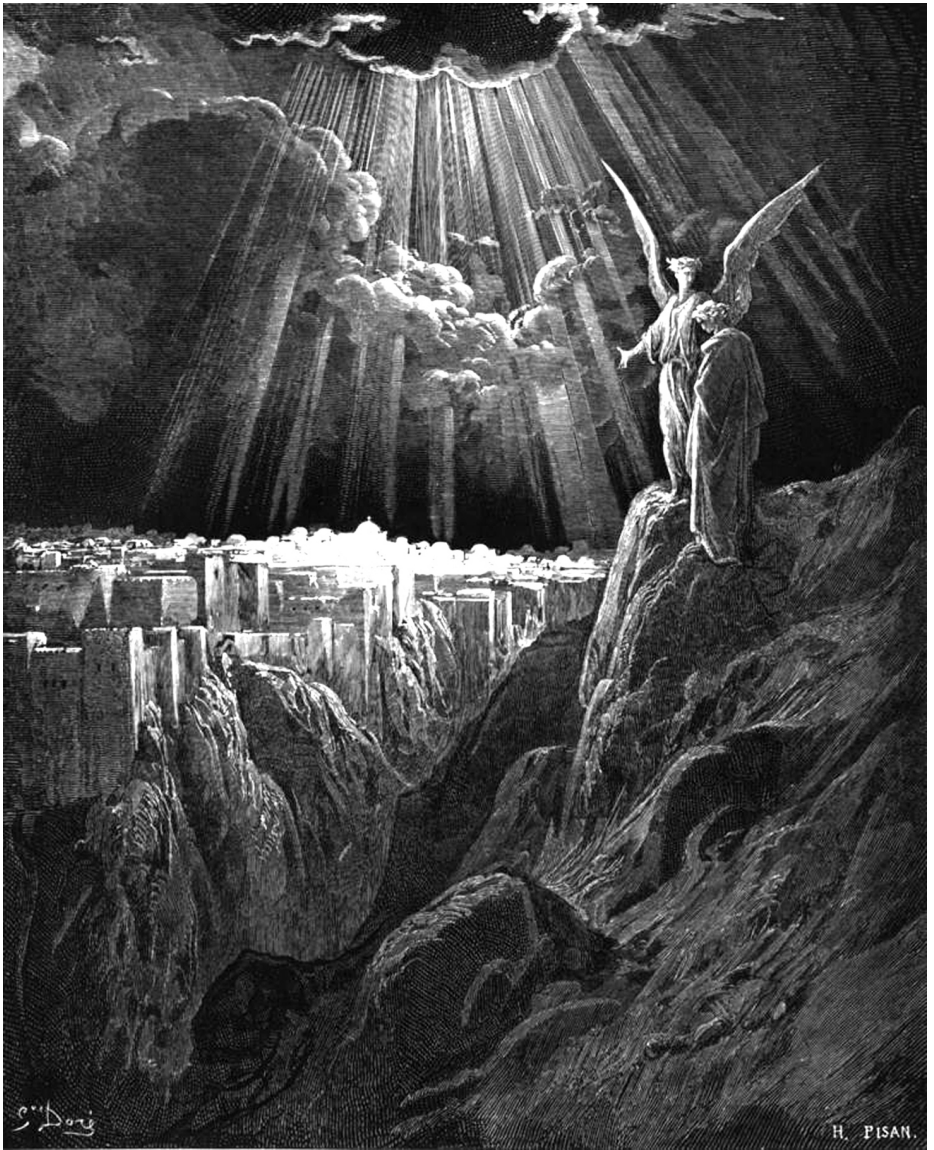
21 וארא שמים חדשים וארץ חדשה כי
השמים הראשונים והארץ הראשונה עברו והים
איננו עוד: 2 וארא את העיר הקדושה ירושלים
החדשה ירדת מאת האלהים מן השמים נכונה
ככלה המקשטת לבעלה: 3 ואשמע קול גדול מן
השמים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם
ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא האלהים
יהיה אתם אלהיהם: 4 ומחה אלהים כל דמעה
מעיניהם והמות לא יהיה עוד וגם אבל וזעקה
וכאב לא יהיה עוד כי הראשונות עברו: 5 ויאמר
הישב על הכסא הנני עשה הכל חדש ויאמר אלי
כתב כי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם: 6
ויאמר אלי היה נהיתה אני האלף והתו הראש
והסוף אני אתן לצמא ממעין מים חיים חנם:
7 המנצח יירש הכל ואני אהיה לו לאלהים
והוא יהיה לי לבן: 8 אבל רכי הלב ואשר
אינם מאמינים והמנצחים והזונים
והמכשפים ועבדי האילים וכל המכזבים
חלקם יהיה באגם הבער באש ונפרית אשר
הוא המות השני: (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 ויבא אלי
אחד משבעת המלאכים הנשאים שבע הקערות
המלאות שבע המכות האחרונות וידבר אלי
לאמר בא ואראך את הכלה אשת השם: 10
ויוליכני ברוח על הר גדול וגבה ויראני העיר
הגדולה ירושלים הקדושה ירדת מן השמים
מאת האלהים: 11 ויש לה כבוד אלהים ואור

ננתו כאבן יקרה מאד כאבן ישפה המבהקת
כעין הקרח: 12 ויש לה חומה גדולה וגבהה
ושנים עשר שערים לה ועל השערים שנים עשר
מלאכים ושמות כתובים עליהם אשר הם שמות
שנים עשר שבטי בני ישראל: 13 שערים שלשה
ממזרח שערים שלשה מצפון שערים שלשה
מנגב ושערים שלשה ממערב: 14 ולחומת העיר
שנים עשר מוסדות ועליהם שנים עשר שמות
לשנים עשר שליחי השם: 15 וביד המדבר אלי
היה קנה זהב למד בו את העיר ואת שעריה
ואת חומתה: 16 ומושב העיר מרבע וארכה
כרחבה וימד את העיר בקנה המדה שנים עשר
אלף ריס ארכה ורחבה וקומתה שוים המה:
17 וימד את חומתה על מאה וארבעים וארבע
אמות במדת איש אשר היא מדת המלאך:
18 ובנין חומתה אבן ישפה והעיר זהב מופז
דומה לזכוכית זכה: 19 ומוסדות חומת העיר
מרבצות בכל אבני חפץ המוסד הראשון ישפה
השני ספיר השלישי שבו הרביעי ברקת: 20
החמישי יהלם הששי אדם השביעי תרשיש
השמיני שהם התשיעי פטדה העשירי נפך אחד
העשר לשם שנים העשר אחלמה: 21 ושנים
עשר השערים הם שתים עשרה מרגליות כל
שער ושער מרגלית אחת ורחוב העיר זהב
מופז כזכוכית בהירה: 22 והיכל לא ראיתי בה
כי יהוה אלהים צבאות היכלה הוא והשם: 23
והעיר איננה צריכה לאור השמש ולננה הירח
כי כבוד אלהים האיר לה ונרה הוא השם: 24
והגוים ילכו לאורה ומלכי ארץ מביאים כבודם
ותפארתם אליה: 25 ושעריה יומם לא יסגרו כי
לילה לא יהיה שם: 26 והביאו בה כבוד הגוים
ותפארתם: 27 ולא יבוא בה כל טמא ועשה

תועבה ושקר כי אם הכתובים בספר החיים של השעה: מלאכי להעיד לכם את אלה בפני הקהלות אנכי שרש דוד ותולדתו כוכב נגה השחר: 17

22 ויראני נחל של מים חיים וך מבהיק כעין הקרח יצא מכסא האלהים והשעה: 2 ובתוך רחוב העיר ואל שפת הנחל מזה ומזה עץ חיים עשה פרי שנים עשר כי מדי חדש בחדשו יתן את פריו ועלה העץ לתרופת הגוים: 3 וכל חרם לא יהיה עוד וכסא האלהים והשעה יהיה בה ועבדיו ישרתהו: 4 והמה יראו את פניו ושמנו על מצחותם: 5 ולילה לא יהיה עוד ולא יצטרכו עוד לאור נר ולאור שמש כי יהוה אלהים הוא יאיר להם וימלכו עד עולמי עולמים: 6 (aiōn g165)

ויאמר אלי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם ויהוה אלהי הנביאים הקדשים שלח את מלאכו להראות את עבדיו את אשר היה יהיה במהרה: 7 הנני בא מהר אשרי השמר את דברי נבואת הספר הזה: 8 ואני יוחנן הוא הראה אלה ושמעם ויהי כשמעי וכראותי ואפל לפני רגלי המלאך אשר הראני את אלה להשתחות לו: 9 ויאמר אלי ראה אל תעשה זאת כי עבד כמוך אנכי וחבר לך ולאחיך הנביאים ולשמרים את דברי הספר הזה לאלהים השתחוה: 10 ויאמר אלי אל תחתם את דברי נבואת הספר הזה כי קרוב המועד: 11 החומס יוסיף לחמס והשמא יוסיף להטמא והצדיק יוסיף להצדק והקדוש יוסיף להתקדש: 12 והנני בא מהר ושכרי אתי לשלם לכל איש כמעשהו: 13 אני האלף והתו הראש והסוף הראשון והאחרון: 14 אשרי העשים את מצותיו למען תהיה ממשלתם בעץ החיים ובאו העירה דרך השערים: 15 ומחוץ לה הכלבים והמכשפים והזונים והמרצחים ועבדי האלילים וכל אהב שקר ועשהו: 16 אני ישוע שלחתי את

וארא את העיר הקדושה ירושלים החדשה ירדת מאת האלהים מן השמים נכונה ככלה המקששת לבעלה:
ואשמע קול גדול מן השמים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא
האלהים יהיה אתם אלהיהם:
(חזון יוֹחָנָן 21:2-3)

מדריך הקורא

עברית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

מילון +

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Modern-Hebrew-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

לוקס 31:8
אל־הַרְוּמִים 7:10
חזון יוֹהַנָּן 1:9
חזון יוֹהַנָּן 2:9
חזון יוֹהַנָּן 11:9
חזון יוֹהַנָּן 7:11
חזון יוֹהַנָּן 8:17
חזון יוֹהַנָּן 1:20
חזון יוֹהַנָּן 3:20

aidios

אל־הַרְוּמִים 20:1
יְהוָה 6:1

aiōn

מתיו 32:12
מתיו 22:13
מתיו 39:13
מתיו 40:13
מתיו 49:13
מתיו 19:21
מתיו 3:24
מתיו 20:28
מארק 29:3
מארק 19:4
מארק 30:10
מארק 14:11
לוקס 33:1
לוקס 55:1
לוקס 70:1
לוקס 8:16
לוקס 30:18
לוקס 34:20
לוקס 35:20
ג'ון 14:4
ג'ון 51:6
ג'ון 58:6
ג'ון 35:8
ג'ון 51:8
ג'ון 52:8
ג'ון 32:9
ג'ון 28:10
ג'ון 26:11
ג'ון 34:12
ג'ון 8:13
ג'ון 16:14
מעשי השליחים 21:3
מעשי השליחים 18:15

אל־הַרְוּמִים 25:1
אל־הַרְוּמִים 5:9
אל־הַרְוּמִים 36:11
אל־הַרְוּמִים 2:12
אל־הַרְוּמִים 27:16
הַרְאִשׁוּנָה אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 20:1
הַרְאִשׁוּנָה אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 6:2
הַרְאִשׁוּנָה אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 7:2
הַרְאִשׁוּנָה אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 8:2
הַרְאִשׁוּנָה אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 18:3
הַרְאִשׁוּנָה אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 13:8
הַרְאִשׁוּנָה אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 11:10
הַשְּׁנִית אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 4:4
הַשְּׁנִית אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 9:9
הַשְּׁנִית אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 31:11
אֶל־הַנְּקֻלָּטִים 4:1
אֶל־הַנְּקֻלָּטִים 5:1
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 21:1
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 2:2
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 7:2
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 9:3
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 11:3
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 21:3
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 12:6
אֶל־הַפִּיִּלְשִׁיִּים 20:4
אֶל־הַקּוֹלָסִים 26:1
1 טימותי 17:1
1 טימותי 17:6
2 טימותי 10:4
2 טימותי 18:4
אֶל־טִיטוּס 12:2
אֶל־הַעֲבָרִים 2:1
אֶל־הַעֲבָרִים 8:1
אֶל־הַעֲבָרִים 6:5
אֶל־הַעֲבָרִים 5:6
אֶל־הַעֲבָרִים 20:6
אֶל־הַעֲבָרִים 17:7
אֶל־הַעֲבָרִים 21:7
אֶל־הַעֲבָרִים 24:7
אֶל־הַעֲבָרִים 28:7
אֶל־הַעֲבָרִים 26:9
אֶל־הַעֲבָרִים 3:11
אֶל־הַעֲבָרִים 8:13
אֶל־הַעֲבָרִים 21:13
הַרְאִשׁוּנָה לְפִטְרוֹס 23:1
הַרְאִשׁוּנָה לְפִטְרוֹס 25:1
הַרְאִשׁוּנָה לְפִטְרוֹס 11:4
הַרְאִשׁוּנָה לְפִטְרוֹס 11:5
הַשְּׁנִית לְפִטְרוֹס 18:3

הַרְאִשׁוּנָה לְיוֹהַנָּן 17:2
הַשְּׁנִית לְיוֹהַנָּן 2:1
יְהוָה 13:1
יְהוָה 25:1
חזון יוֹהַנָּן 6:1
חזון יוֹהַנָּן 18:1
חזון יוֹהַנָּן 9:4
חזון יוֹהַנָּן 10:4
חזון יוֹהַנָּן 13:5
חזון יוֹהַנָּן 12:7
חזון יוֹהַנָּן 6:10
חזון יוֹהַנָּן 15:11
חזון יוֹהַנָּן 11:14
חזון יוֹהַנָּן 7:15
חזון יוֹהַנָּן 3:19
חזון יוֹהַנָּן 10:20
חזון יוֹהַנָּן 5:22

aiōnios

מתיו 8:18
מתיו 16:19
מתיו 29:19
מתיו 41:25
מתיו 46:25
מארק 29:3
מארק 17:10
מארק 30:10
לוקס 25:10
לוקס 9:16
לוקס 18:18
לוקס 30:18
ג'ון 15:3
ג'ון 16:3
ג'ון 36:3
ג'ון 14:4
ג'ון 36:4
ג'ון 24:5
ג'ון 39:5
ג'ון 27:6
ג'ון 40:6
ג'ון 47:6
ג'ון 54:6
ג'ון 68:6
ג'ון 28:10
ג'ון 25:12
ג'ון 50:12
ג'ון 2:17
ג'ון 3:17
מעשי השליחים 46:13

מעשי השליחים 48:13
אל־הֶרֶזְמוּיִם 7:2
אל־הֶרֶזְמוּיִם 21:5
אל־הֶרֶזְמוּיִם 22:6
אל־הֶרֶזְמוּיִם 23:6
אל־הֶרֶזְמוּיִם 25:16
אל־הֶרֶזְמוּיִם 26:16
הַשְּׁנִית אֶל־הַקְּוֹרְנָתִים 17:4
הַשְּׁנִית אֶל־הַקְּוֹרְנָתִים 18:4
הַשְּׁנִית אֶל־הַקְּוֹרְנָתִים 1:5
אֶל־הַנְּלָטִים 8:6
2 סְלוֹנִיס 9:1
2 סְלוֹנִיס 16:2
1 טִימוֹתִי 16:1
1 טִימוֹתִי 12:6
1 טִימוֹתִי 16:6
2 טִימוֹתִי 9:1
2 טִימוֹתִי 10:2
אֶל־טִיטוּס 2:1
אֶל־טִיטוּס 7:3
אֶל־פִּלִּמוֹן 15:1
אֶל־הַעֲבָרִים 9:5
אֶל־הַעֲבָרִים 2:6
אֶל־הַעֲבָרִים 12:9
אֶל־הַעֲבָרִים 14:9
אֶל־הַעֲבָרִים 15:9
אֶל־הַעֲבָרִים 20:13
הֶרֶאֱשׁוּנָה לְפָטְרוֹס 10:5
הַשְּׁנִית לְפָטְרוֹס 11:1
הֶרֶאֱשׁוּנָה לְיוֹחָנָן 2:1
הֶרֶאֱשׁוּנָה לְיוֹחָנָן 25:2
הֶרֶאֱשׁוּנָה לְיוֹחָנָן 15:3
הֶרֶאֱשׁוּנָה לְיוֹחָנָן 11:5
הֶרֶאֱשׁוּנָה לְיוֹחָנָן 13:5
הֶרֶאֱשׁוּנָה לְיוֹחָנָן 20:5
יְהִנָּה 7:1
יְהִנָּה 21:1
חֲזוֹן יוֹחָנָן 6:14

eleēsē

אל־הֶרֶזְמוּיִם 32:11

Geenna

מתיו 22:5
מתיו 29:5
מתיו 30:5
מתיו 28:10
מתיו 9:18
מתיו 15:23
מתיו 33:23
מארק 43:9
מארק 45:9
מארק 47:9
לוקס 5:12
יעקב 6:3

Hadēs

מתיו 23:11
מתיו 18:16
לוקס 15:10

לוקס 23:16
מעשי השליחים 27:2
מעשי השליחים 31:2
הֶרֶאֱשׁוּנָה אֶל־הַקְּוֹרְנָתִים 55:15
חֲזוֹן יוֹחָנָן 18:1
חֲזוֹן יוֹחָנָן 8:6
חֲזוֹן יוֹחָנָן 13:20
חֲזוֹן יוֹחָנָן 14:20

Limnē Pyr

חֲזוֹן יוֹחָנָן 20:19
חֲזוֹן יוֹחָנָן 10:20
חֲזוֹן יוֹחָנָן 14:20
חֲזוֹן יוֹחָנָן 15:20
חֲזוֹן יוֹחָנָן 8:21

Sheol

בראשית 35:37
בראשית 38:42
בראשית 29:44
בראשית 31:44
במדבר 30:16
במדבר 33:16
דברים 22:32
שמואל א 6:2
שמואל ב 6:22
מלכים א 6:2
מלכים א 9:2
איוב 9:7
איוב 8:11
איוב 13:14
איוב 13:17
איוב 16:17
איוב 13:21
איוב 19:24
איוב 6:26
תהילים 5:6
תהילים 17:9
תהילים 10:16
תהילים 5:18
תהילים 3:30
תהילים 17:31
תהילים 14:49
תהילים 15:49
תהילים 15:55
תהילים 13:86
תהילים 3:88
תהילים 48:89
תהילים 3:116
תהילים 8:139
תהילים 7:141
משלי 12:1
משלי 5:5
משלי 27:7
משלי 18:9
משלי 11:15
משלי 24:15
משלי 14:23
משלי 20:27
משלי 16:30

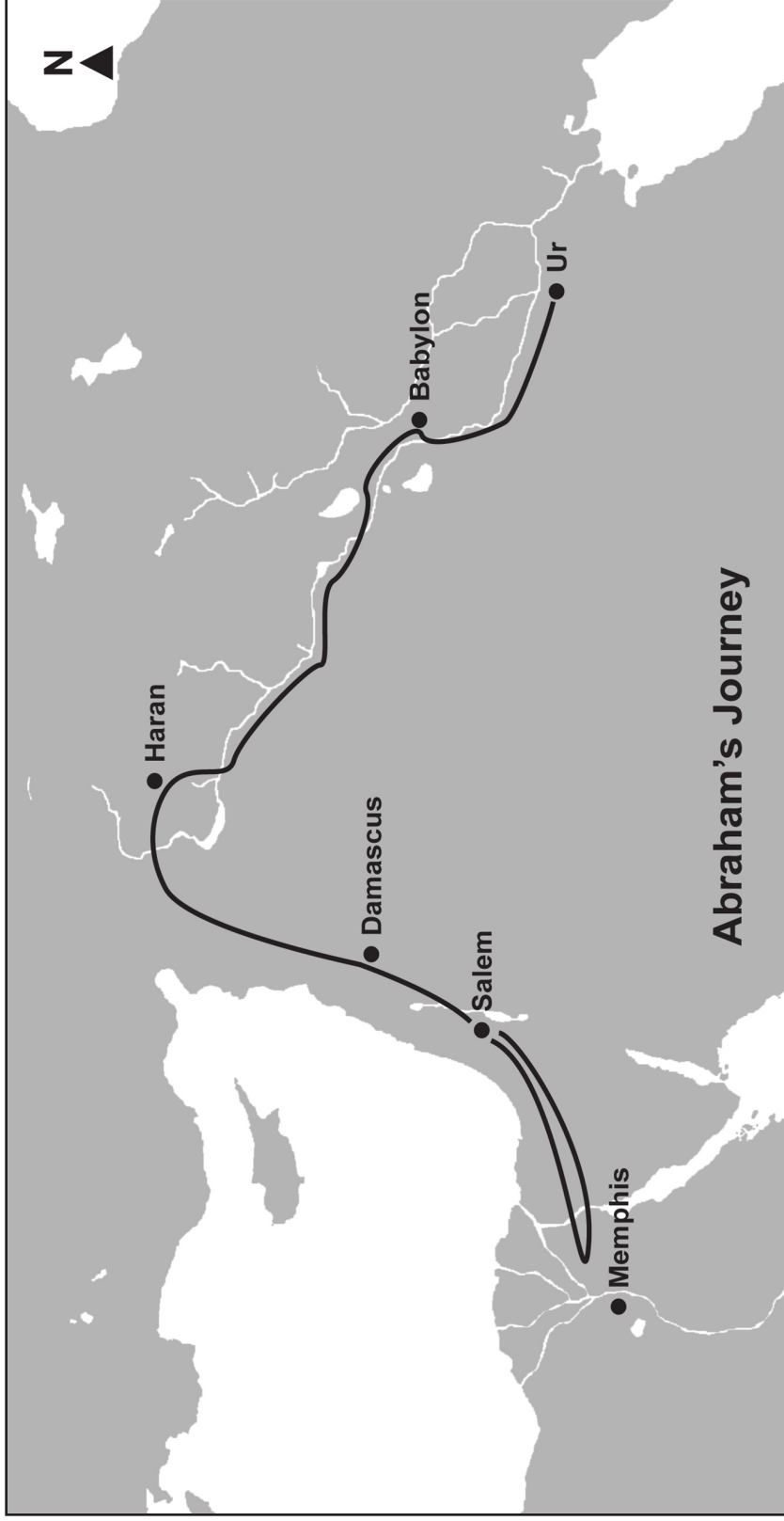
קהלת 10:9
שיר השירים 6:8
ישעיה 14:5
ישעיה 11:7
ישעיה 9:14
ישעיה 11:14
ישעיה 15:14
ישעיה 15:28
ישעיה 18:28
ישעיה 10:38
ישעיה 18:38
ישעיה 9:57
יחזקאל 15:31
יחזקאל 16:31
יחזקאל 17:31
יחזקאל 21:32
יחזקאל 27:32
הושע 14:13
עמוס 2:9
יונה 2:2
חבקוק 5:2

Tartaroō

הַשְּׁנִית לְפָטְרוֹס 4:2

Questioned

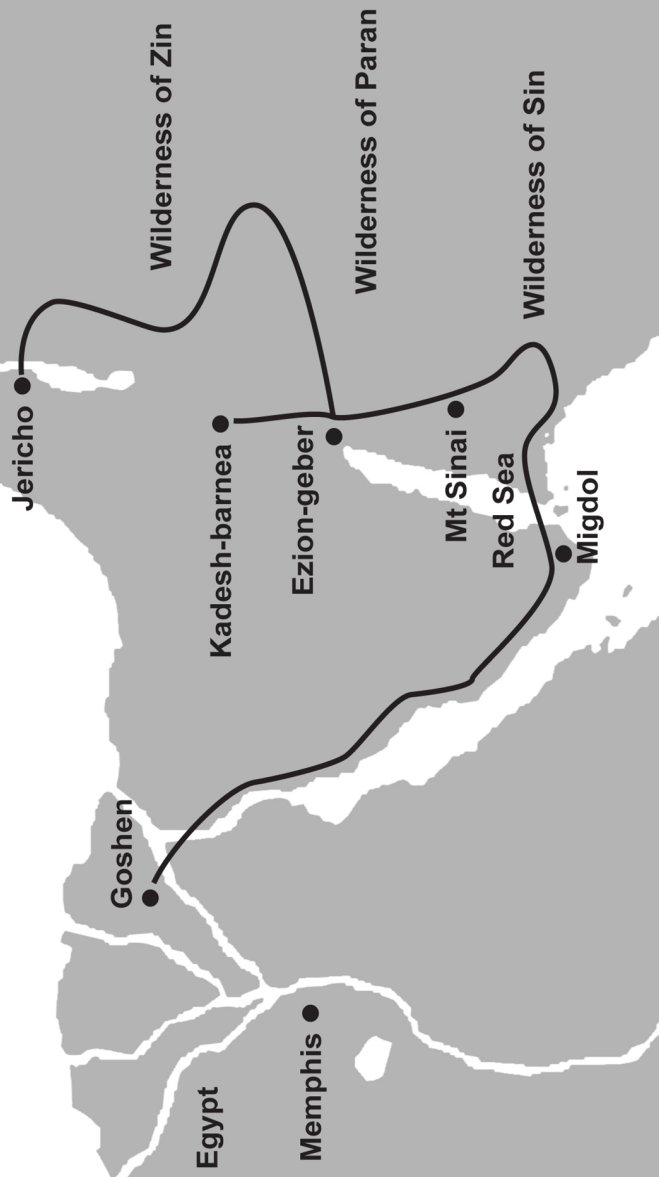
הַשְּׁנִית לְפָטְרוֹס 17:2

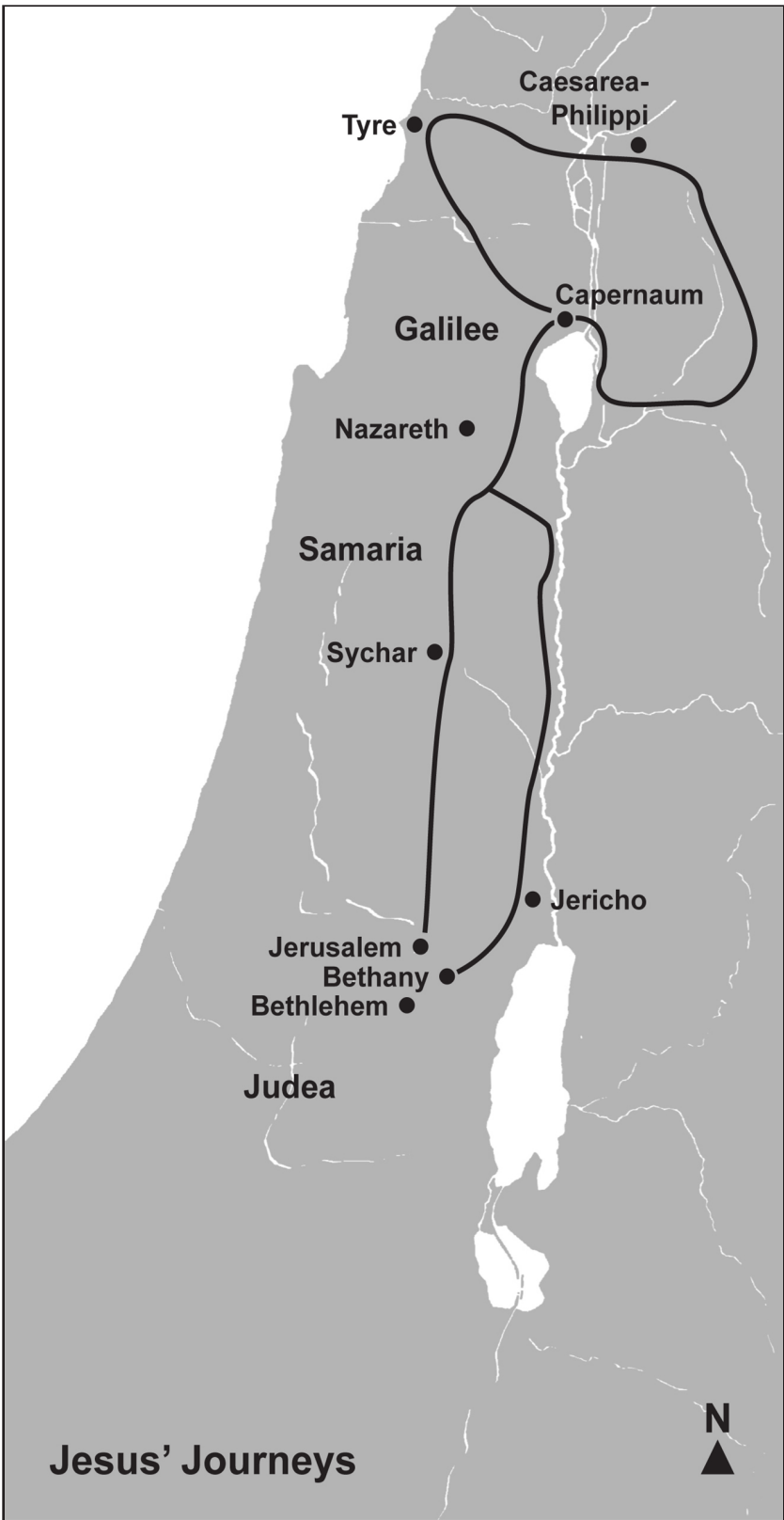
Abraham's Journey

באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יירשנה ויבא ולא ידע אתה יבוא: - (אל-תקבצים 11:8)

Israel's Exodus

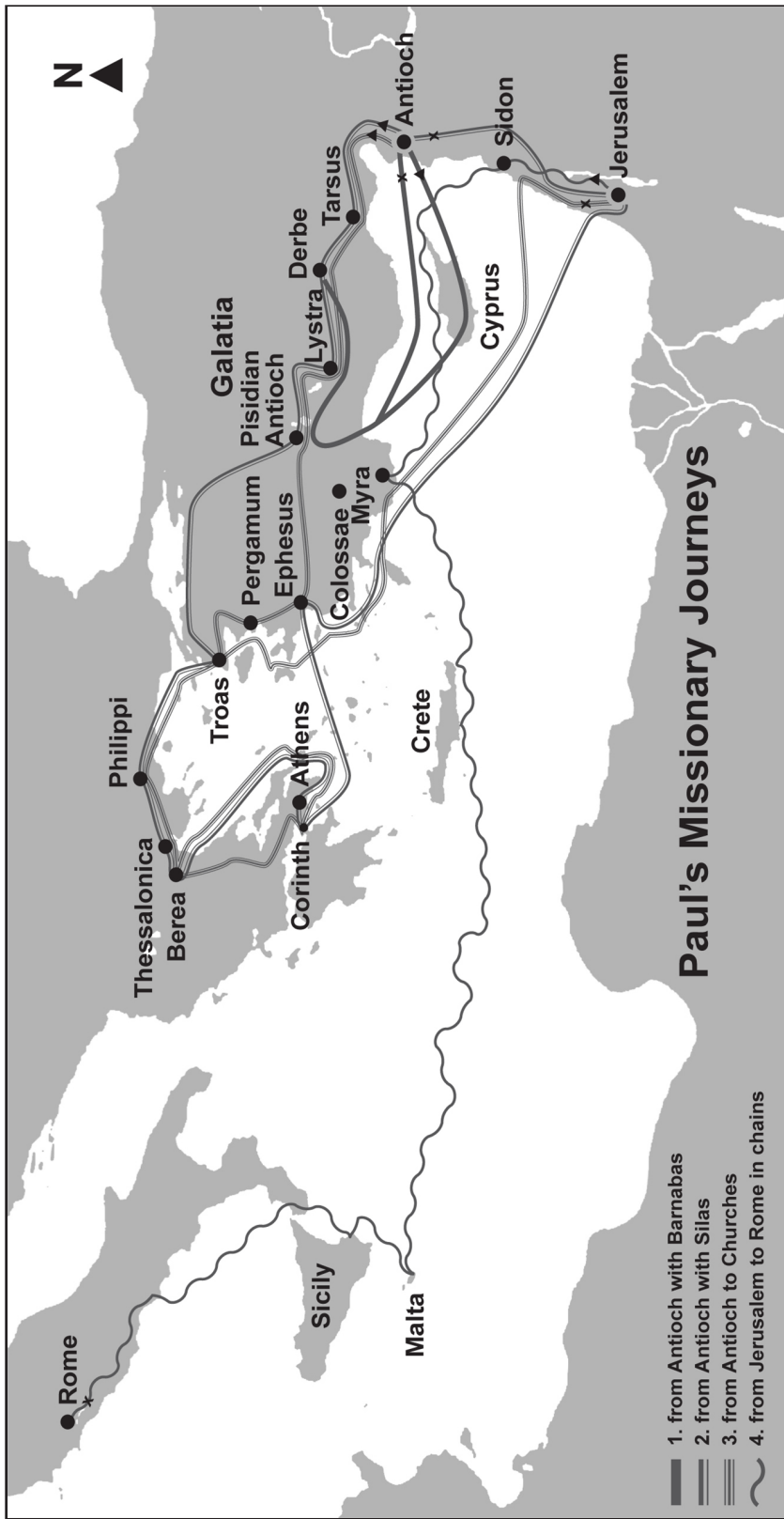

יודו בשלה פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן יחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה: - (שמות 13:17)

Jesus' Journeys

כי בן האדם איז דאס לא בא למען ישתחוהו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר חתרת רבים: - (מאזק 10:45)

פולוס עבד ישוע המשחזר מקרא לזירות שליוח ונברל לבשורתה אלהים : - (אֶלְקִרְוֹמִיִּים 1:1)

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrd in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19	
Where are we? ◀			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son	God's perfect fellowship	
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

לבו ועשו להלמודים את כל הנזים וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח הקדש: - (מתי 28:19)

